

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 07437165 3

BCKR
NSP

IMMANUELIS BEKKERI,

PROFESSORIS BEROLINENSIS,

ANECDOTA
GRAECA.

VOLUMEN PRIMUM.

LEXICA SEGUERIANA.

BEROLINI, APUD G. C. NAUCKIUM. 1814.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS

FRIDER. AUG. WOLFIO

PRAECEPTORI SUO

D.

EDITOR.

LEXICA SEGUERIANA.

1. ΕΚ ΤΩΝ ΦΡΤΝΙΧΟΤ.	p. 1
2. ΑΝΤΙΑΤΤΙΚΙΣΤΗΣ.	75
3. ΠΕΡΙ ΣΤΝΤΑΞΕΩΣ.	117
4. ΔΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ.	181
5. ΛΕΞΕΙΣ ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ.	195
6. ΣΤΝΑΓΩΓΗ ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ.	319

Αφηλικέστεροι: οἱ πρεσβύτεροι, ὡς ἄπο τῆς ἡλικίας ὄντες· ἡλικίαν γὰρ ἔλεγον καὶ τὴν νεότητα οἱ ἀρχαῖοι. οἱ μέντοι νέοι καὶ ἐπὶ τῶν νεωτέρων τάττουσι. πλὴν κατὰ σύγκρισιν ἡ λέξις προφέρεται, καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἀφηλικέστατος καὶ ἀφηλικέστατοι. 5
οἱ δὲ ἀπολελυμένως λέγοντες· ἀφήλιξ, ἀφήλικες, ἀμαθέστατοι.

Αἴρεται πόλεμον ἢ ἔχθραν ἢ στάσιν: ἀντὶ τοῦ ἀναδέχεται.

Αὐτοκέρας: σημαίνει τὸ αὐτοκέραστον καὶ συμμε- 10
τρως κεκερασμένον ἡγοῦν πεφυκὸς κεράννυσθαι. εἴρη-
ται δὲ ἐπιρῶματικῶς.

Ἄνθρωπος φιλοπραγματίας: δηλοῖ τὸν φιλοῦντα καὶ σπουδάζοντα πάντα τρόπον πράγματα μεταχει- 15
ρίζεσθαι.

Ἀκρότης καὶ ἄπορος ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ ἄπρακτος.

Ἀκρόχολον καὶ δύσκολον φθέγγεται: πανταχοῦ
χρήσῃ.

Ἀμφαρίστερος: ἐναντιὸν τοῦτο τῷ περιδέξις. σῶ- 20
πτικὸν πάνυ τὸ ὄνομα.

Αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν: ἐν
συνουσίᾳ χρῶ.

Ἄνοργοι: ἴσυν ἐστὶ τῷ ἀνόργητοι.

Ἀνελκταῖς ὀφρῦσι σεμνόν: Ἀττικῶς αὐτὸ καὶ σε- 25
μῶς Κρατῖνος εἶπεν.

Ἀργύριον ἔχει οὐδ' ὅσον: οἶον οὐδὲ τὸ βραχύτατον.
πανταχοῦ χρῶ.

Ἀπαλοὶ θερμολουσίαις, ἄβροὶ μαλθακευν-
αῖς: ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἄβρότητος διαρρέον-
των. ἄβρὸν δὲ σημαίνει τὸ τρυφερόν.

Ἀνόητά γ' εἰ τοῦτ' ἤλθες ἐπιτάξων ἐμοί: ἀντὶ
τοῦ ἀνόητος εἰ ἐπιτάττων τοῦτο. Ἀττικὸν γὰρ τὸ λέ-
γειν, ἀνόητα εἰ τοῦτ' ἐπιτάξεις.

Αὐτοσχεδιάζειν σύ, ἤκειν σύ: ἀντὶ τοῦ αὐτοσχε-
δίαζε σύ καὶ ἤκε σύ. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, ἀπαρέμφα-
τον ἀντὶ προστακτικοῦ. Ὅμηρος.

αὐτοῦ ἐρύκακέειν

Αἰνείας δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
ἀντὶ τοῦ ἐρύκακε καὶ ἐπάϊξον καὶ ἔλασον.

Ἀπλυτον πώγωννα: εἰ θέλοις ἀνεπαχθῶς σκῶφαί
τινα πωγωνίαν.

Αὐτὸ τοῦ μπαλιν λέγεις: οἷον αὐτὸ τοῦναντίον λέ-
γεις. εἰποῖς δ' ἂν καὶ αὐτὸ τοῦναντίον. τὸ μέντοι
αὐτὸ πρόκειται νῦν σημαῖνον τὸ ἀκριβῶς καὶ ἀλη-
θῶς.

Ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον: σημαίνει τὸ ὑπερβε-
ρηκὸς καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἦκον.

Ἀωρία: οἷον παρὰ τὴν δέουσαν ὥραν. οὐκ ἐπὶ νοητῶν
μόνον, ἀλλ' ἀπλῶς παρὰ δέον.

Ἀνωφέλῃτος ἄνθρωπος: Εὐπολὺς μὲν ἰδίως ἐπὶ τοῦ
μὴ δυναμένου ἢ μὴ βουλομένου ὠφελῆσθαι, οἱ δὲ
πολλοὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὠφελεῖν θέλοντος ἢ δυναμένου.

Ἀφαιρεῖν κροκύδας: λίαν ἡττίκισται, καὶ τίθεται
ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων διὰ κολακείαν, ὥστε καὶ
παρεπομένους ἀφαιρεῖν κροκύδας τῆς εὐθῆτος ἢ κάρ-
φος τι τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ γενέλου. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης
ἀφαίρει τρίχας φησὶν ἐπὶ τινος κολακεύειν ἐπι-
χειροῦντος.

Ἄλιν δῆθρα: ὁ τόπος ἐν ᾧ καλινδοῦνται οἱ ἵπποι.

καὶ ἄλλοι, ἑξακούμενοι τὸν κάματον. ἔστι τι ῥῆμα
 κυλίω, ὃ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ α , καλίω. εἴτα προσθήκη
 τοῦ δ , καὶ ἐπείσραγωγῇ τοῦ ν , καὶ μεταβάσει τοῦ τό-
 νου, καλινδῶ. τούτου κατὰ ἀποβολὴν τοῦ κ ἀλινδῶ.
 καὶ ὥσπερ κολυμβῶ κολυμβήθρα καὶ στωμυλλῶ στω- 5
 μυλλήθρα, διὰ δύο $\lambda\lambda$, οὕτως ἀπὸ τοῦ καλινδῶ καλιν-
 δήθρα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ ἀλινδήθρα.

Ἄνθρωπος ἀποφράς: ἀποφράδες ἡμέραι, καθ' ἃς
 ἀπηγόρευτό τι πράττειν. σημαίνει οὖν τὸν οἶον ἀπαί-
 σιον καὶ ἔξεδρον καὶ ἐπάρατον ἄνθρωπον. 10

. . . . συνέτυχεν ἐξιόντι μοι

ἄνθρωπος ἀποφράς καὶ βλέπων ἀπιστίαν.

Ἀπιστίαν βλέπει: Εὐπόλις. σημαίνει τὸν ἀπιστότατον.
 Αὐτοκλήρυξ: ὁ μὴ δι' ἐτέρων ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ κηρυ-
 κεύων. ἔστι δ' ὁμοιον τῇ αὐτουργός, αὐτεπάγγελτος. 15
 Ἄνεμεστῶθη καὶ ἀνεμέστωσεν: ἀντὶ τοῦ ἐπλή-
 ρωσεν.

Ἀνακραγεῖν: δύο σημαίνει, καὶ τὸ πρὸ τοῦ ἀγῶνος
 ἀσκεῖν ἐπὶ τὸ βοᾶν τὴν φωνήν, καὶ τὸ ἄλλως ἀνα-
 βοῇσαι. 20

Ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν: ἐπὶ τοῦ
 Γλαύκου, ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης. Αἰσχύλος.
 Ἄνθρωπος ἐξ ὁδοῦ: ἀντὶ τοῦ ἄνθρωπος τῶν ἐν ὁδοῖς
 καλινδουμένων.

Ἀρπαγιμαῖος: τῶν χρησίμων ἐστὶ καὶ σπανίων ἢ 25
 φωνή. ὁ γὰρ δι' ἔρωτα ἢ δι' ἄλλην τινα πρόφασιν
 ἀρπασθεὶς οὗτος ἂν ἀρπαγιμαῖος καλεῖται. καὶ ἀρπα-
 γιμαῖα πράγματα τὰ εἰς ἀρπαγὴν ἔτοιμα καὶ τὰ ἀρ-
 παζόμενα.

Ἀγαθὸν ἔτι τοῦτ' ἀπολείπεται, εἰ καὶ τοῦ- 30
 τ' ἄρα: πάντῃ Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης.

. . . . τὸ γὰρ τοι καὶ μόνον

ἔτ' ἔστι λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.

Ἀκύμων θάλασσα: Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν
τέθεικέν, ὥσαντι ἀγόνου. ὥσαύτως καὶ Ἀριστοφά-
νης. λέγεται δὲ καὶ ἀκύματος.

ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φοίρῃ γελᾷ.

Ἀνασπᾶν γνωρίδιον: κωμωδικῶς εἴρηται, οἷον ἐκ
βυθοῦ διανοίας ἄγειν.

Ἀρχεῖν ὁ πατήρ σε παρηγγύησέ μοι, ἢ δῆμος ἢ
βασιλεύς: Ἀττικῶς μὲν εἴρηται, δηλοῖ δὲ ὡς ὁ πα-
τήρ σου ἄρχειν σου παρηγγύησέ μοι

Ἀνεπάγγελτος δειπνεῖ: ὃ οὐδεὶς μὲν ἐπήγγειλεν,
ὁ δὲ ἀφικόμενος δειπνεῖ.

Ἀπελαμπρύνθη: λαμπρὸν καὶ δόκιμον ἐγένετο.

Ἀτεγκτος παρηγορήμασιν: Αἰσχύλος. δοτικῇ ἀντὶ
γενικῆς Ἀττικῷ ἐχρήσατο ἔθει. Πλάτων γενικῇ χέ-
ρηται· μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.

Ἀπαίρειν: τὸ μὲν πλείστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέ-
ασι, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας, ὡς Αἰσχύλος καὶ
Ἀριστοφάνης.

Ἀκομψον καὶ φαῦλον: οἷον κομψίας καὶ πανουρ-
γίας ἀπηλλαγμένον καὶ ἀπλοῦν. κομψὸν γὰρ τὸν πα-
νουργόν, οἷον κόπτοντά τινα καὶ ὀχληρόν· φαῦλον δὲ
τὸν ἀπλοῦν.

Ἀπόβλεπτον: τὸ ζηλωτόν.

Ἀμφιμήτωρ: ὁ ἐξ ἑτέρας μητρὸς ἀδελφός.

Ἀχώρ: οἱ μὲν τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πίτυρον· οἱ δὲ πιθα-
νώτερον τὰ ἐν αὐτῇ ἐλκύδρια, ἃ καὶ κνησμόν τινα
παρέχουσιν.

Ἄνθρωπος πρόδοξος: ὁ προδοξάζων περὶ τινος οὐ
τάληθῃ, πρὶν ἢ σαφῶς καὶ μετὰ πίστεως ἐξετάσαι τὰ
κατ' αὐτόν. χρῶ δὲ καὶ σὺ ἐπὶ τῶν ἀσταθμήτων καὶ
ἄνευ ἐξετάσεως περὶ τινων δοξαζόντων, πρὶν ἢ πει-
ραθῆναι.

Ἀτμίξον κρέας: ὅλον θερμὸν ἐκ τῆς-χύτρας ἀνηρη-
μένον, ἔτι τὴν ἀτμίδα ἀναβάλλον.

Ἀκοῦσαι ὀργῶ: σημαίνει τὸ πάνυ ἐπαίρομαι πρὸς
τὸ προᾶξαι τι ἢ ἀκοῦσαι.

Ἀϋπνεῖσθαι: τὸ ἄϋπνον εἶναι.

5.

Ἀδρατα: ἀπολήτα. ἃ δὲ πεπολήται, δέδραται.

Ἀπηνθίσθαι: τὸ ἀποβεβληκέναι τὸ ἄνθος. καὶ ἐν-
εργητικῶς ἐπὶ τοῦ δρωντος τίθῃσιν ἀπηνθίσας.

Ἀναπηδᾶν ἐν δήμῳ: Κρατῖνος, ἐπὶ τινος ἀκόσμως
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναπηδῶντος.

10

Ἀρήν: τὸ τοῦ προβάτου ἔγγονον, ὡς λμήν, ὑμήν.

Ἀρχῆθεν: παρὰ μὲν ταῖς ἄλλαις διαλέκτοις εὗρίσκε-
ται, Ἀττικοῖς δὲ οὐ φίλον. διὸ οὔτε Πλάτωνα οὔτε
Θουκυδίδην ἔστιν εὗρεῖν λέγοντα τοῦτο.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι καὶ διοπομπεῖσθαι: ση-
μαίνει μὲν τὸ ἀποπέμπεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι
μύση· σύγκειται δὲ τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ δίου, ὃ ἐστὶ δέ-
μα τοῦ ἱεροῦ τοῦ θυομένου τῷ Δίῳ, ἐφ' οὗ ἐστῶ-
τες ἐκαθαίροντο, καὶ τοῦ πέμπεσθαι. μετὰ γοῦν τῆς
ἀπὸ προθέσεως Ἀττικώτατόν ἐστιν.

20

Ἀχυρός: ὡς πονηρός, λυπηρός. σημαίνει δὲ τὸν ὑπὸ
τῶν ἀμαθῶν ἀχυρῶνα καλούμενον. Ἀττικὸν δὲ λίαν
ὁ ἀχυρός. καὶ ἡ παροιμία οἶνος εἰς ἀχυρόν. εὗρη-
ται δὲ καὶ προπαροξυνόμενον, ὡς ἄλυτος.

Ἀνκίξεσθαι: τὸ κοιμᾶσθαι.

25

Ἀνχμός καὶ ἀνχμή· καὶ ἀνχμῶντα, ὡς ἀπὸ δευ-
τέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· καίτοι ἀνχμῶ ἀν-
χμεῖς, ὡς ἡ πρώτη κλίνεται.

Ἀνχμηρὰ γῆ: ἢ μὴ λιπαρὰ μηδὲ ἐπιτηδεῖα πρὸς φυ-
τῶν καὶ καρπῶν φοράν.

30

Ἀυτοχειρίᾳ: πεπολήται ἐπιρῥηματικῶς, σημαίνει δὲ
ταῖς αὐτοῦ χερσί. πρὸ μιᾶς ὁ τόνος. οἶδα δὲ τινὰς
οὐκ ἀδόξους περισκῶντας τὴν τελευταίαν, οὐχ ὕγιως.

Ἀρρώστια: σημαίνει μὲν πολλαχοῦ τὴν νόσον, ἀλλὰ καὶ διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν νόσος ἐστὶ καὶ μακρὰ καὶ ὀλιγοχρόνιος, ἡ δὲ ἀρρώστια τὴν μακροχρόνιον δηλοῖ. οὐ μὲντοι Ἀττικοὶ τὴν ἀρρώστιαν ἐπὶ τοῦ μὴ προθυμεῖσθαι μηδὲ ὁρμᾶν πρᾶξαι τιθέασι. τὸ γὰρ ἀντικείμενον τῇ ταιαύτῃ ἀρρώστια Κρατῖνος εἶπεν ἐρρῶσθαι, οἷον προθυμεῖσθαι.

Ἀπέρωπος: σημαίνει ἀναιδής, σκληρός, τραχύς, οἷον ἀπερίοπτος καὶ ἀπερίβλεπτος, ὃν οὐκ ἂν τις περιώπΗΣΑΙΤΟ διὰ τὴν ἀηδαν. καὶ ἀπέρωπον οἷον τρα- 10
χὺ καὶ ἀνατεταμένον.

Ἀπολλύασιν: ὥσπερ δεικνύασι καὶ ὁμνύασιν, Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὁμνύουσι καὶ δεικνύουσι καὶ ἀπολλύουσιν.

Ἀργέλοφοι: Ἀττικῶς. σημαίνει δὲ τοὺς ποδεῶνας τῶν κωδίων καὶ τῶν ἀσκῶν. τὸ δὲ ποδεῶν Ἰωνικῶς. 15

Ἀτεράμνων ἄνθρωπος καὶ πρίνινος καὶ στιπτὸς καὶ σφενδάμνινος: ἐπὶ τοῦ πάνυ σκληροῦ. τὰ γὰρ ῥαδίως ἐψόμενα τῶν ὀσπρίων τέρεμνα καλοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ στέρησιν οὖν ἀτεράμνων. τὸ δὲ στιπτόν τὸ πεπατημένον. στίβος γὰρ ἡ ὁδός. καὶ 20
τὸ πρίνινος δῆλον. καὶ γὰρ ἡ πρίνος πάνυ σκληρόν. ὁμοίως καὶ τὸ σφενδάμνινος. τούτοις προσῆπται Ἀριστοφάνης καὶ τὸ Μαραθωνομάχος. καὶ σημαίνει οἷον ἀνδρείος καὶ ἀψίμαχος καὶ θυμικός, διὰ τὴν τούτων κατὰ τῶν βαρβάρων νίκην. 25

Ἀπαρνος: σεμνότερον τοῦ ἕξαρνος καὶ πολιτικώτερον.

Αὐτόκακον ἔοικε τῷδε: ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε, ὡς εἰ λέγοι τις αὐτῷ ἄκρως ἔοικε. τὸ δὲ κακόν πρόσκειται δηλοῦν τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὁμοιότητος. Ὅμηρος. 30

αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὧπα ἔοικεν.

τὸ γὰρ αἰνῶς καὶ δεινῶς τῷ κακῶς ταὐτὸ σημαίνει.

Ἀκρύπτως: πάνυ σεμνῶς τὸ μὴ κεκρυμμένως σημαίνει.

Ἄψοφόν ἔχειν στόμα: ὅσον ἄφωνον καὶ ἥσυχον:
σεμνὸν καὶ πολιτικόν.

Ἀστεῖον καὶ κατεῤῥινημένον εἰπεῖν: σημαίνει
τὸ κατεῤῥινημένον τὸ οὕτω λεπτῶς καὶ ἄκρως διειρ-
γασμένον, ὥς μηδὲ διαιρεῖσθαι ἐπιτῆδειον εἶναι. 5

Ἀναψαθάλλειν τὸ πέος: ἀνατρίβειν καὶ ἀνακινᾶν
καὶ ψηλαφᾶν ὅσον πρὸς τὸ πλησιάζειν. Ἐρμῖππος ἄνευ
προθέσεως λέγει ψαθάλλειν ἀντὶ τοῦ κινᾶν.

σὺ δὲ τὴν κεφαλὴν ψάθαλλέ μου,
ἀντὶ τοῦ ψηλάφα. καὶ Πλάτων ἐν Κλειτοφῶντι. 10
ἐψάθαλλε λείος ὢν.

Αἰρεσθαι τιμαῖς: ἐναργῆς ἢ φωνὴ ὡς συγγραφι-
κὴ, δηλοῦσα τὸ χαῦνον τῶν ὑπὸ τιμῆς ἐπαιρομένων.

Ἀνεπίτροπος: σημαίνει τὸν μηδένα ἐπίτροπον ἢ κη-
δεμόνα ἔχοντα. 15

Αὐτὴ κῦν ἢ σοφία ξῆ: ἐπὶ τινος εὐδοκιμοῦντος χρῶ.
καὶ τῷ αὐτῇ ἀνθεῖ ἢ μοῦσα.

Ἀπρακτεῖν: καλὴ καὶ σύντομος ἢ φωνή, σημαίνουσα
τὸ μὴ κατὰ νοῦν πράττειν.

Ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖναι: σημαίνει 20
τὸ ὅσον οὐκ ἤνεγκαν ψῆφον. τὸ ἀτίμως χρῶ πανταχοῦ.

Ἀναπηρία: διὰ τοῦ ἢ τὴν τρίτην, οὐ διὰ τῆς εἰ δι-
φθόγγου, ὥς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος κα-
θωμλῆται, τὸ δ' ἀναπηρία σπάνιον.

Ἀπεπτόμην: ἔπτον, ἐπτόμην καὶ ἀπεπτόμην. 25

Ἄοινος: σημαίνει μὲν σοφός ἐπὶ τοῦ νήφοντος ἀπὸ
οἴνου. δύναται δ' ἂν τις καὶ ἐπὶ τῶν τελείως μὴ γευ-
ομένων οἴνου καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον.

Ἄνθρωπος λυπησίλογος: σημαίνει τὸν διὰ τοῦ λέ-
γειν λυποῦντα τοὺς πέλας. 30

Ἀγαθῶν ἀγαθίδες: γραῦς ἀγαθίδας ἀποδομένη
κρόκης, ἐπρίατο οἶνον, κᾶπειδ' ὑποπίνουσα ἔλε-
γεν ἀγαθῶν ἀγαθίδες, ὅσον ἀγαθῶν πλῆθος καὶ

σωρός· ἡ γὰρ ἀγαθὶς σωρός ἐστὶ στήμονος ἢ κρόκης·
ἅμα παραδηλοῦσα ὅτι ἀγαθὰ μοι ἐκ τῶν ἀγαθίδων
ἐστὶ. χρῶνται δ' ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν.

Ἀράμενον φέρειν: Ἀττικῶς. ἡ σύνταξις δὲ εἰπεῖν
ἄρανα. 5

Αἰμωδεῖν: Ἀττικώτερον. λέγεται δὲ καὶ αἰμωδιᾶν.

Ἀξιον τριχός: Ἀριστοφάνης. ἀναιδὲς καὶ θρασὺ
βλέπει.

Ἀσπάλαθος: ἀκανθῶδες φυτόν. Κλέανδρος θηλυ-
κῶς, Ἀριστοφάνης ἀρσενικῶς. 10

Ἀναγωγή: ἐπὶ πλοίου.

Ἀθάρη: διαφέρει ἔτνους, ὅτι τὸ μὲν κυάμων ἢ πισῶν
ἢ ἀπλῶς κατερεικτῶν τινῶν, ἡ δὲ ἀθάρρα πυρῶν ἡψη-
μένων καὶ διακεχυμένων ὥσπερ ἔτνος.

Ἀλωπεκῆσαι: ἐξαπατήσαντα διαδράναι. 15

Ἀπήρητσε καὶ ἀπαρτᾶν: ἀντὶ τοῦ ἀπέσπασέ τι-
νος καὶ ἀπεχώρισε. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ στε-
φάνου· καὶ με μηδεὶς ὑπολάβη ἀπαρτᾶν τὸν
λόγον τῆς γραφῆς.

Ἀνεπτέρωσθαι τὴν ψυχὴν: οἷον ἀνασσοβῆσθαι, 20
ἐκπτοῖον εἶναι.

Ἀπόστρεπτος ἄπιθι: ἀντὶ τοῦ ἀποστραφεῖς.

Ἀνάφορον: τὸ ξύλον, ᾧ χρῶνται οἱ ἀχθοφόροι πρὸς
τὴν κομιδὴν τῶν ἀχθῶν.

Ἀριστεροξύγης: ξύγιος σειραφόρος ὁ οἶσων τὴν σειράν. 25

Ἀγροῖς κατακαῦσαι ξύλοις: τὰ τερατώδη τῇ
φύσιν ἐπ' ἀγροῖς ἔκαιον ξύλοις.

Ἀποφέρη πλέων: οἷον παραφέρη καὶ παρασύρη, διὰ
τοῦ ἡ. τίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ διαμαρτάνεις καὶ οὐδὲν πά-
γιον λέγεις. 30

Ἀριστος κλέπτειν: ἀστεία ἢ συμπλοκή. καὶ ἄρι-
στος μοιχός, καὶ τὰ ὅμοια. σαρκασμοῦ τρόπῳ ἐτινηται
εἰς ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ.

Ἀπέδραμεν τετρασυλλάβως, καὶ ἀπέδρατε καὶ ἀπέδραν, βραχέας τῆς τοῦ ἀπέδραν ἐσχάτης συλλαβῆς. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνικὸν πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν, ἐκτεταμένου τοῦ ἐπὶ τέλους α, καὶ ἀπέδρας καὶ ἀπέδρα. οὐχ ὥς οἱ ῥήτορες ἀπεδράσαμεν. τὸ δὲ 5, ἀπέδραν τινὲς τῶν ῥητόρων διὰ τοῦ ὦ εἰπόν, ἀπέδρων ἀλλ' ἄμεινον διὰ τοῦ α. ὁμοίως καὶ ἐξέδραν.

Ἀπόπτυστος: ὁ αὐτὸς τῷ κατάπτυστος, ὁ μίσους καὶ ἀποστροφῆς ἄξιος.

Ἀποταγηνίσαι: ἀντὶ τοῦ ταγηνίσαι, ὡς ἀποδραμεῖν 10 τὸ δραμεῖν.

Αὐθις αὖ Πυθώδ' ὁδός: ἔστι μὲν παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων καὶ ἐπανιόντων, ἐπεὶ οἱ χρωμένοι τῷ θεῷ, εἰς ἄφεσιν ἔχρησαν, πάλιν ἦσαν εἰς Δελφούς, ἐπανερησόμενοι σαφέστερα. 15

"Αλις τοῦδε: οἷον ἀπόχρη καὶ ἱκανῶς ἔχει. εἴρηται ἀπὸ τῆς ἀλός, ὅτι αὐτὴ δαψιλῆς καὶ ἱκανή, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλές, ὅπερ ἐστὶν ἀθρόον.

Ἄρτι, ἄρτίως: διαφορὰν τινα οἱ Ἀττικοὶ φέρουσι, τὸ μὲν σημαίνειν λέγοντες ὡς τὰ παρεληλυθότα συνά- 20 πτοντα τῷ ἐνεστώτι, τὸ δὲ ἄρτίως τὸν ἐνεστώτα. ἔλαθε δ' αὐτοὺς, ὅτι καὶ τὴν ἐναντίαν διαφορὰν ἴσασιν οἱ ἀρχαῖοι, τὸ μὲν ἄρτι ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος τιθέντες, τὸ δὲ ἄρτίως ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος. τινὲς δὲ διετείναντο, ὡς ἐπὶ μέλλοντος χρόνου τὸ ἄρτι. ἐγὼ δ' οὐχ εὖρον. 25

Ἀφύη: καὶ ἐνικῶς λέγεται, καὶ πληθυντικῶς ἀφύαι.

Ἀνώμοσα μὴ οὐ πρᾶξαι τοῦτο: ἰδίως Ἀττικῶς, ἐκ περιτοῦ ἔχον τὸ μὴ ἐπὶ ῥῆμα.

Ἀνδρόγυνον ἄθυρμα: εἰ θέλοις γύνιν τινα σκῶ- 30 ψαι, χρήσαιτο ἄν.

Ἀτριψ: ὁ οὐκ ἐντριβῆς τινι πράγματι. καὶ ἔστι παρὰ τὸν τρίψω μέλλοντα, ὡς ἀρπάξω ἀρπαξ, κλέψω κλέψ καὶ βούκλεψ, καὶ τέξω τέξ καὶ ἐπίτεξ. οὕτως

οὖν καὶ τρίψ καὶ ἄτριψ καὶ πορνότριψ. λέγεται δὲ καὶ ἀτρίβων.

Ἀὐταρκεῖν: οὐδὲν πλέον δηλοῖ τοῦ ἑξαρκεῖν.

Ἀμβωνες: πάντα τὰ ὑπερέχοντα καὶ ἀνεστηκότα. εἴρηται δὲ κατὰ συγκοπὴν· ἔστι γὰρ ἀνάβων, ἐφ' ᾧ 5 ἀναβηναί χρεῖ. ὡς ἀνάπτωτις καὶ ἄμπωτις.

Ἀπόλεμος χρόνος: τὸ εἰρημικὸν καὶ εὐνομον τῆς διαίτης σημαίνει.

Ἀγευστος θοινης: καὶ τροφῆς καὶ τῶν ὁμοίων, κατὰ γενικήν. 10

Ἀσμενώτερος: διὰ τοῦ ᾧ, τὸ δὲ ἐπλήρημα ἀσμενατάτα.

Ἀζυξ: ὁ ἄζυγος καὶ μόνος. καὶ ἔστι κοινὸν ἄρρενος καὶ θηλείας.

Ἀνασκυζᾶν καὶ σκυζᾶν: σκυζᾶν μὲν ἔστι τὸ πρὸς 15 τὸ πᾶσχειν ὄργαν, καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν νεωτέρων ἢ παίδων ἢ γυναικῶν· τὸ δὲ ἀνασκυζᾶν σημαίνει μὲν τὸ αὐτό, τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων. πρόσκειται δὲ τὸ ἀνά σημαῖνον τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐν γήρα πρὸς τὸ πᾶσχειν ὁρμήν. 20

Ἄνω τὰ ῥήματα ἐξαίρειν: σημαίνει μὲν τὸ ἀποσεμνύνειν διὰ τῶν ὀνομάτων καὶ δεινοποιεῖν.

Ἀναθολοῦσθαι: ἀναταράττεσθαι, παρὰ τὸν θόλον τῆς σηπίας, ὃν οἱ Ἀττικοὶ καὶ χωρὶς τοῦ θ' ὄλον 25 λέγουσιν.

Ἀττικίζειν καὶ ἑξαττικίζειν: τὸ τὰ Ἀττικῶν φρονεῖν, ὥσπερ τὸ λακωνίζειν τὰ Λακωνῶν καὶ βοιωτίζειν τὰ Βοιωτῶν. σημαίνει μέντοι καὶ τὸ Ἀττικῶς 30 λέγειν.

Ἄνθη: ἡ ἀνθησις, ὡς βλάστη ἢ βλάστησις. 30

Ἀποβάθρα: ἡ τῆς νεῶς ἑκβασίς, δι' ἧς εἰσιμέν τε καὶ ἔξιμεν. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀποβῶ ἀποβάθρα,

οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀποβαίνω, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κρεμῶ κρε-
μάθρα καὶ ἀλινδῶ ἀλινδήθρα.

Ἀλλογογεῖν καὶ ἡλλογνόουν: τὸ μὴ σαφῶς τι
γινώριζειν, ὡς ἀμφιγογεῖν καὶ ἡμφιγνόουν.

Ἀπαλὸς εἷς πλους λιμένος: ὥσπερ Ὅμηρος τοὺς 5
δυσόρμους λιμένας τραχεῖς λέγει, οὕτω Κρατῖνος ἐπὶ
τῶν εὐόρμων τὸ ἀπαλὸν ἐκ τοῦ ἐναντίου εἶπεν.

Ἰδεῖν ὁμοιον: σημαίνει τὸ μάτην λέγειν. τὸ γὰρ
ἄδειν ἐπὶ τοῦ μάτην λέγειν.

Ἀγκαλίδες ξύλων: τὸ πλήθος δηλοῦται, ὅσον ἂν 10
τις ἀγκάλαις περιλάβοι.

Ἀμνηστῶν καὶ ἄμνήστος: ἑκατέρω χρόν.

Ἀπορυχίζεσθαι τοῦ ὀνυχίζεσθαι Ἀττικῶς δια-
φέρει· τὸ μὲν γὰρ σημαίνει τὸ τοὺς ὀνυχας ἀφαιρεῖ-
σθαι, τὸ δὲ ὀνυχίζειν καὶ ἐξορυχίζειν ἐπὶ τοῦ ἔρου- 15
νῶν ἀκριβῶς καὶ ἐξετάζειν τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα.
Κρατῖνος μέντοι τὸ ὀνυχισμένον ἐπὶ τοῦ τετμημένου
τοὺς ὀνυχας τέθεικεν.

Ἀύεσθαι πῦρ καὶ ἐναύεσθαι: Ἀριστοφάνης αὐτό-
μενος, Κρατῖνος ἐναύεσθαι. 20

Ἀπορθοῦν πόλιν ἢ οἰκίαν: σημαίνει μὲν τὸ διοι-
κεῖν ὀρθῶς, μετενέγκεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀπορθούντων
τὰς ναῦς τοῖς οἰαζίν.

Ἀγαθῶν πάντων ἐπινένηται ἢ τράπεζα: ἀντὶ
τοῦ ἐπισεσώρενται, μεμέστωται. 25

Ἀνήνυτος πόνος: ὁ πολὺς καὶ ὃν οὐχ οἷόν τε δια-
νύσαι.

Ἀψευδοῦντες: Ἀριστοφάνης.

Ἀνίερος τύχη: ἡ οὐκ εὐτυχὴς οὐδ' ἐγκαθή.

Ἀρχαῖος: ὁ εὐήθης. οὕτω Φερεκράτης. 30

Ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος: Εὐπολις.

Ἀθίως διέφθαρται: ἀντὶ τοῦ δεινῶς καὶ ἀπαραί-
τήτως. Σοφοκλῆς.

... τῆςδε γῆς

ὣδ' ἀθέως διεφθαρμένης·

οἷον μηδενὸς θεῶν ἐπικουρίας παρούσης·

Ἀσπάζεσθαι καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
τιθέασιν. 5

Ἀναχωρεῖν ἐπὶ σκέλος· τὸ μὴ στρέψαντα τὰ νῶτα
ἀλλ' ἀντιπρόσωπον τῶν ἀντιπάλων φεύγειν καὶ ὑπο-
χωρεῖν εἰς τοῦπίσω.

Ἀμαχον τὸ κακόν· ὑπερβολικῶς, πρὸς ὃ οὐκ ἂν τις
μαχέσαιο. 10

Ἀνακαλλύνειν· τὸ σαίρειν, ὃ καὶ ἀνακορεῖν. ἐξ οὗ
καὶ κάλλυντρον καὶ κόρημα τὸ σάρον.

Ἀστρωτον· τὸ μὴ ἐστρωμένον, ἐν ᾧ τις καθευδήσει.

Ἀνθρωπίσκος φαῦλος· οἷον ὁ ἀπλοῦς καὶ μηδὲν
ποικίλον ἔχων. τὸ μέντοι ἀνθρωπίσκος ἐπὶ καταφρο- 15
νήσεως τίθεται.

Ἀνύειν· δασύνουσιν οἱ Ἀττικοί. καὶ δῆλον ἐκ τῆς συ-
ναλοιφῆς· καθήνυσαν γάρ.

Ἀσύφηλος ὕβρις· ἡ μετὰ ἀμαθίας καὶ ἀτιμίας.

Ἄμισθος· Σοφοκλῆς.

ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται.

Ἀπυρον πινακίσκον· καινόν, μήπω πυρὶ προσενη-
νεγμένον.

Ἀλεαίνοιμι· ἀντὶ τοῦ ἀλεαινοίμην. ἐνεργητικὸν ἀντὶ
παθητικοῦ. 25

Αὐλὴ πρόσειλος· ἡ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένη. καὶ
τέγος πρόσειλον.

Ἀλλόκοτον· σημαίνει μὲν κυρίως τὸ παρηλλαγμένον
τῆς καθεστῶσης διαίτης καὶ τρόπου, πεποιήται δὲ
παρὰ τὸν κότον, ὃ σημαίνει τὴν ὀργὴν καὶ μανίαν 30
καὶ παραπληγίαν. ὃ οὖν ἄλλοτε ἄλλως ἄλλο τε ἄλλοις
κοτῶν ἀλλόκοτος ἂν καλοῖτο. Πλάτων ἐν Νόμοις· οἱ
μὲν γε διὰ πνεύματά γε καὶ διειλήσεις ἀλ-

λόκοτοί εἰσι καὶ ἐναλσιοὶ αὐτῶν. τὸ γὰρ ἐναλ-
 σιοὶ αὐτῶν δηλοῖ ὅλον οἱ γενόμενοι ἐν αἵσῃ καὶ μοῖρα
 τινί. κυρίως μὲν οὖν οἱ τὸν νοῦν βεβλαμμένοι καὶ
 ἔμπληκτοι ἀλλόκοτοι καλοῦνται. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
 τὰ σώματα παρὰ φύσιν διακειμένων. Κράτης δ' ἐπὶ 5
 ὀνείρατος ἡλλαγμένου καὶ τερατώδους.

Ἀχθεινόν καὶ ἄχθεινά: τὰ ἀνιαρά. καὶ ἄχθηδὼν
 ἡ λύπη.

Αὐθέντης: ὁ αὐτόχειρ. ὃ σύγκειται παρὰ τὸ εἶναι,
 ὅπερ ἐστὶν ἀφείναι, καὶ παρὰ τὸ αὐτός, ὅλον ὃ ἀφείς 10
 ξίφος ἢ ἄλλο τι πρὸς τὸ ἀποκτεῖναι τινα. Σοφοκλῆς
 δὲ λύσας τοῦνομα αὐτοέντης εἶπεν. ἔρτι δὲ πολιτι-
 κώτερον τὸ αὐθέντης.

Ἄναξέσαι καὶ ἀνάξεσον: σεῦτλα ἢ κρέα ἢ ἄλλο τι.
 οἱ δὲ ξέσαι καὶ ξέσον λέγουσιν. 15

Ἀγριωθεῖς: καὶ οὐκ ἀγριανθεῖς. καίτοι τὸ ἀγριαίνω-
 μαι καὶ ἀγριαίνεσθαι καὶ ἐξαγριαίνεσθαι Ἀττικῶς.

Ἀνεψιαδῆ: ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἀδελφιδῇ. ἀνεψιοῖ καὶ
 ἀδελφοῦ θυγάτηρ.

Ἄρμογῆ: μουσικὸν τοῦνομα, τιθέμενον ἐπὶ τῶν ἀρ- 20
 μόσεων, ἃς ποιοῦνται οἱ μουσικοί, ἐπειδὰν ἐξ ἁρμο-
 νίας εἰς ἑτέραν ἁρμονίαν μετίωσι, φέρε ἐκ Δωρίων
 εἰς Ὑπιώνια, ἢ ἐκ Φρυγίων εἰς Ὑπερμιξολύδια, ἢ
 ὅλως ἐκ τινος τόνου εἰς ἕτερον τόνον. οὐ ταῦτόν οὖ-
 σα ἡ ἁρμογῆ τῇ μεταβολῇ. ἡ μὲν γὰρ μεταβολή ἐστὶν 25
 ἐξ ὁμοίου τόνου εἰς ἀνόμοιον μετάβασις, ὅλον εἴ τις
 ἐν ἐνὶ ποιήματι ἢ κρούματι τὴν μελοποιίαν, τυχὸν
 Δωρίον οὖσαν, Ὑποδώριον ποιεῖ, μὴ γὰρ τῇ Δωρίῳ τὴν
 Ὑποδώριον. ἁρμογῆ δὲ ἐστὶν, ὅταν αὐλῆσας τὸν Φρύ-
 γιον τόνον, καὶ ἔκτελίσας τό τε ἄσμα καὶ τὰ κρού- 30
 ματα τελέως, μεθαρμόττηται εἰς ἕτερον τόνον, Ὑπο-
 φρύγιον ἢ Λύδιον ἢ τινα τῶν τρισκαίδεκα ἁρμονιῶν.
 δύναται δ' ἂν καὶ ἡ μεταβολὴ ἁρμογῆ καλεῖσθαι.

Ἀπαλοᾶν: διὰ τοῦ π γράφοντες οἱ Ἀττικοὶ δῆλον ποιοῦσιν, ὅτι καὶ τὴν ἄλως καὶ τὴν ἄλωαν ψιλοῦσι. καὶ ἄλοάσουσι δέ, διὰ τοῦ α , ἀλλ' οὐχὶ διὰ τοῦ η σημαίνει δὲ τὸ ἄλοᾶν καὶ τὸ ἐπιτρίβειν τύπτοντα. ἔνθεν καὶ πατραλοίας καὶ μητραλοίας ὃ τὸν πατέρα καὶ 5 τὴν μητέρα ἄλοῶν, ὃ ἐστὶ τύπτων καὶ ἐπιτρίβων.

Ἀπεφθον: διὰ τοῦ π μὲν ἐκφέρουσιν, ὅμως δὲ δασύνουσι τὸ ἐφθόν. ἡ δὲ αἰτία, ὅτι τραχὺ ἔδοξεν αὐτοῖς πρὸ τοῦ ϕ καὶ τοῦ θ , τῶν δασέων, ἔτι τὸ ϕ παρενθῆναι. οὕτω καὶ τὸ ἀπηχῆς ἔχει, καὶ τὸ ἀντήλιον καὶ 10 τὸ ἀπηλιώτης καὶ τὸ ἀπηθην. ὅθεν καὶ ἔπτυσχλοι ὤφειλε διὰ τοῦ ϕ καὶ θ . καὶ γὰρ τὸ ὕσχος δασύνεται. ἔστι δὲ τῶν ὑποδημάτων, ὅθεν οἱ ἱμάντες ἐξάπτονται πρὸς τὸ συνέχειν τὸν πόδα. ἡ δὲ ἔπτυσχος εἰδός ἐστὶν ὑποδήματος. καὶ τὸ ἀπηχία διὰ τοῦ 15 π σημαίνει δὲ μῖσος καὶ ἔχθραν, ὅλον ἡ ἀπηγοῦσα καὶ ἀπάδουσα δι' ἀναρμοστίαν. καὶ τὸ ἀμπίσχου καὶ ἀμπίσχες.

Αἰνίγματα συμβάλλειν: τὸ λύειν καὶ συνιέναι.

Ἀνεσκιρτημένas: Εὐπολις ἐπὶ τῶν αἰγῶν εἶπε τὴν 20 λέξιν.

Ἀφηγεῖσθαι: τὸ διηγεῖσθαι σαφῶς.

Αἰμοῤῥυής: χρω.

Αὐτὰ καὶ τὰ φίλτατα: ἐπὶ τῶν φιλάτων θήσεις, ὅλον αὐτοὶ οὐς ἐβουλόμην καὶ οἱ φίλτατοι. παροιμία 25 ἐστίν. ἡ φράσις Ἀττική.

Ἀπέσβησε πῦρ: ὁμοίως καὶ λύχνον. διὰ τοῦ η , οὐ διὰ τοῦ ϵ .

Ἄκος περιλαπτον: Ἀττικῶς εἶρηται κατὰ σύνθεσιν τοῦ ἄκος. τὸ δὲ περιλαπτον κατὰ μόνου καθωμίληται. 30

Ἀναφаланτίας: οὐχ ὁ φαλακρός, ἀλλ' ὁ ἀρχόμενος ἀποφαλακροῦσθαι.

Ἄγρο-

Ἀγροβόας ἀνὴρ· ὁ ἀγροίκως φθεγγόμενος καὶ οὐκ ἐμμελῶς. χρῶ ἐπὶ τῶν ἀηδῶν καὶ μεγαλοφώνων.

Ἀπομάθοις, ἀπομαθέτω, ἀπόμαθε· σημαίνει δὲ τὸ ἐπιλαθέσθαι, ἃ τις ἔμαθεν.

Ἀντριάδες· νύμφαι. ὥς αἱ ἐν τοῖς νόμασι διατρίβου- 5
σαι Ναῖδες, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ὄρεστιάδες, καὶ ἀμα-
δρυάδες, καὶ αἱ περὶ τὰς νομάς τῶν τετραπόδων ἐπι-
μηλίδες, ὅτι μῆλα ἅπαντα τὰ τετράποδα καλοῦσιν οἱ
ἀρχαῖοι.

Ἀποψύχεσθαι· ἀναπαύεσθαι ψυχάζοντας, ὅπερ ποι- 10
οῦσιν οἱ ἐξ ὁδοῦ καὶ καύματος ἀναψυχόμενοι.

Ἀδηλος γνώμη· ἡ ἀφανής.

Ἀνυπόδητος· διὰ τοῦ ἦ, οὐ διὰ τοῦ ἔ.

Ἀφοῦ· οἷον ἀπαλλάγηθι καὶ μὴ ἔχου. ὁ τόνος ἐπὶ τέ-
λους. καὶ ἀφέσθαι τὸ ἀπαρέμφατον, ὅμοιον τῷ θοῦ 15
θέσθαι. τὰ γὰρ παροξύτονα τὸ ἄφου, ὥς τὸ πρόου
καὶ μέθου καὶ ἄφου.

Ἀβαξ· ξύλινόν τι σκεῦος, παραπλήσιον τοῖς δίσκοις.

Ἀνήγρετο ἐξ ὕπνου καὶ ἐξήγρετο· Ἀττικῶς.

Ἀψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον· ἀντὶ 20
τοῦ δειλόν.

Ἀσβολος· θηλυκῶς λέγουσιν, Ἰππῶναξ δ' ἀρσενικῶς.
τινὲς δὲ καὶ τὴν ἀσβολήν.

Ἀυθέκαστα· τὸ τὰ κυριώτατα διὰ βραχείων καὶ τὰ
ἀναγκαιότατα λέγειν, μὴ κύκλω βαδίζοντα καὶ περι- 25
τρέχοντα, αὐθέκαστα λέγειν ἐκάλεσαν οἱ ἀρχαῖοι. Μέν-
νανδρος ἐπὶ τοῦ πικροῦ καὶ ἀηδοῦς τέθεικε τὴν λέξιν·
πικροῦ γέροντος, αὐθέκαστου τὸν τρόπον.

Ἀσκεῖν καὶ ἀσκηταί καὶ ἀσκητικῶς· τὸ ἀγω-
νιστικῆς ἐπιμελείας τυγχάνειν ἀσκεῖν ἐστίν. Εὐπόλις· 30
ἵππον κέλῃτ' ἀσκοῦντα θίς,
οἷον ἀγωνιστήν. σημαίνει καὶ τὸ μετ' ἐπιμελείας τι
κατασκευάζειν.

Ἀναρῥῆψαι κίνδυνον: παρὰ τὸ ἀναρῥῆψαι κύβον, περὶ τῶν ἀφειδῶς ἑαυτοὺς εἰς κινδύνους ἀφιέντων.

Ἀβουλος στάσις: Σοφοκλῆς.

Ἀψανστος: ἐπὶ τοῦ μὴ θιγόντος μηδὲ ἄψιμένου. Σοφοκλῆς.

Ἀπαξ ἅπαντες: τοῦτο ἔν τι ἐστὶ κατὰ παράθεσιν. ἢ μέντοι πρώτη συλλαβὴ βαρυτονηθήσεται ἐν συνθέτῳ οὐσα.

Ἀνακτᾶ τόνδε: ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνεις κεκμηκότα. οἱ δὲ ἄμαθεῖς προσθέσει τῆς σαι ἀνακτᾶσαι λέγουσι. δεῖ δέ, ὥσπερ γελῶμαι γελᾷ γελᾶται καὶ ἀναβοῶμαι ἀναβοᾷ ἀναβοᾶται, οὕτω καὶ ἀνακτῶμαι ἀνακτᾷ ἀνακτᾶται. ὅμοιον καὶ τὸ θεῶμαι θεᾷ καὶ ὀρῶμαι ὀρᾷ.

Ἀυτόκρατον: ἐπὶ τοῦ ἀμιγούς καὶ ἀκεράστου καὶ ἰσχυροῦ οἴνου. παρὰ γὰρ τοῖς πολλοῖς καθωμλῆται τὸ αὐτόκρατον ἐπὶ τοῦ συμμετρώς κεκραμένου.

Ἀπαίδάγωγος: τὸ δὲ ἀπαιδαγώγητος καθωμλῆται.

Ἀναφρόδιτον: τὸ ἔξω ἀφροδισίας χάριτος καὶ ὥρας.

Ἀυτοκέλευστος: ὁ ἐκὼν πράττων καὶ οὐχ ὑπ' ἄλλου κελεύόμενος.

Ἀκοσμεῖν: τὸ μηδὲν ἐν τάξει ποιεῖν, ἀλλ' ἀκολασταίνειν.

Αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες: τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐσθῆτας, αἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες καλλωπιζόμεναι, παγίδας εἶπεν Ἀριστοφάνης.

Ἀνέκαθεν: εὐρίσκεται ἐπὶ τόπου εἰρημένον, οὐκ ἐπὶ χρόνου, ὥς παρ' Ἡροδότῳ.

Ἀπαλόχρως: διὰ τοῦ ὧ ἢ τελευταία, ἀλλ' οὐ διὰ τῆς οὐ διεφθόγου.

Ἀργυροσκόπος καὶ ἀργυρογνώμων καὶ ἀργυρομοιβός: εἴρηται δὲ ἀργυρογνώμων μὲν παρὰ τὰ γγῶναι δύνασθαι δόκιμόν τε καὶ κίβδηλον ἀργύριον,

ἀργυροσκόπος δὲ παρὰ τὸ σκοπεῖν, ἀργυραμοιβὸς δὲ ὁ ἀμείβων ἀντὶ τοῦ ἀργυρίου κέρματα.

Ἀτύραννος πόλις καὶ δῆμος.

Ἀρρῆνοῦσθαι: τὰ ἀρρῆνων, ἀλλὰ μὴ τὰ γυναικῶν πράττειν. 5

Ἀποτῆξαι λιμῶ: ὅσον ἀποκτεῖναι.

Ἀνανδρος γυνή: ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα.

Ἀπλούστατος: τὸ μὲν ἀπλοῦς πολὺ, τὸ δὲ ὀλίγον.

Ἀντισιωπᾶν: ἐν τῷ μέρει σιωπᾶν ἀκούοντας.

Ἀκάτια: τὰ τῶν ἀκατίων ἱστία. κυρίως μὲν σημαίνει 10 τὰ μικρὰ ἱστία, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων. ταύτη ἄρα καὶ τοὺς μικροὺς τὰ σώματα ἀκάτια λέγουσιν.

Ἀνίλλειν βιβλίον: οἱ μὲν ἄλλοι περισπῶσι τὴν λέξιν καὶ δι' ἐνὸς ἢ γράφουσιν, οἱ δὲ Ἀττικοὶ παροξύνουσι 15 καὶ διὰ δυοῖν ἢ γράφουσιν. οὕτω καὶ τὸ ἐξίλλειν.

Ἀτηρὸν κακόν: ὅσον ἱταμόν καὶ βλαβερόν.

Ἀνδρὸς εἶναι μοῖραν: ἀντὶ τοῦ ἄνδρα εἶναι, ὅπερ ἐπ' ἀρετῆς τίθεται.

Αὐτογνώμων ἄνθρωπος: ὁ τῇ αὐτοῦ γνώμῃ πάντα 20 πράττων καὶ μὴ πειδόμενος ἑτέρῳ.

Ἀπαρκτίας: μετὰ τοῦ τ, οὐκ ἀπαρκίας.

Ἀνδρόβουλος γυνή: ἡ ἀνδρὸς βουλευμάτα βουλευομένη, ἀνδρὸς δὲ τοῦ κατ' ἔπαινον λεγομένου.

Ἀνάριχᾶσθαι: πάντῃ Ἀττικῇ ἢ φωνῇ. σημαίνει δὲ 25 τὸ τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσὶν ἀντεχόμενον ἀναβαίνειν, ὅσον ἀνέρποντα. οἱ δὲ δύο ῥρ γράφοντες ἀμαρτάνουσιν.

Ἀνισάζειν καὶ ἀνισῶσαι.

Ἀνασηκῶσαι: τὸ ἀντιθεῖναι καὶ ἀντιστήσαι.

Ἀναχαιτίσαι: ἀνακόψαι εἰς τοὺς πῖλῳ. ἡ μεταφορὰ 30 ἀπὸ τῶν τοὺς ἵππους τῇ χαλτῇ ἀνακρουόντων, τοὺς ἀπὸ ῥυτῆρος τρέχοντας.

Ἀνεκάς: Ἀττικῶς. καὶ σημαίνει τὸ ἄνω.

Ἀλληλιμμένον: ἀναδιπλοῦντες λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡλειμμένον. οὕτω καὶ τὸ κατορώρυκτο καὶ τὸ κατορωρυγμένον, καὶ ὑφήφανται ἀντὶ τοῦ ὑφανται.

Ἀκροσφαλές: τὸ ἄκρως σφαλερὸν καὶ μὴ δυνάμενον ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι.

Ἀγοράζειν: καὶ τὸ ὠνεῖσθαι καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν.

Ἀνθρωπος τῶν ἀπὸ κόπης: σημαίνει οὖν τὸν ναύτην.

Ἀρτίχρους: ὁ ἄρτι τὸν χροῦν ἀνιείς καὶ γενειάσκων. ¹
χροῦς γὰρ ἐστὶν ἡ πρώτη καὶ τρυφερωτάτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν.

Ἀναγκόδακρυς: ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρύων καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Αἰσχύλος.

Ἀνοικτίρμων: ὁ ἀνηλεὴς καὶ ἀπαραιτήτος. ¹

Ἀτενὴς καὶ ἀτεράμνων ἄνθρωπος: ταῦτόν ὁ ἀτενὴς τῷ ἀτεράμνων. τὸ μέντοι ἀτέραμνον κυρίως ἐπὶ τῶν δυσεψήτων ὁσπρίων τιθέασιν.

Ἀρτοπωλία: ἡ πρᾶξις αὐτῇ.

Ἀβολον κτήνος: τὸ μὴ ἀποβεβληκὸς τοὺς ὀδόντας, ²
δι' ὧν γνωρίζεται ἡ ἡλικία.

Ἀρύταινα: σκευὴς τι, ἣ οἱ βαλανεῖς χρῶνται πρὸς τὸ παρέχειν, ἀπὸ τοῦ ἀρούεσθαι, ὃ ἐστὶν ἀπαντλεῖν.

Ἄωρα πράττειν: τὸ παρ' ὥραν καὶ παρὰ καιρόν τι πρᾶξαι. ²

Ἀγεωργίου δικάζεσθαι: ὡς λειποταξίου. σημαίνει δὲ τὸ ἐπειδὴν τις, χωρίον παραλαβὼν, ἀγεώργητον καὶ ἀνέργαστον ἐάσῃ, ἔπειθ' ὁ δεσπότης δικάζεται τῷ παραλαβόντι.

Ἀμήρυτοι λόγοι: οἱ ἀνήνυτοι καὶ ἄπανστοι καὶ μη- ³
δὲν πέρας ἔχοντες. μηρύεσθαι γὰρ ἐστὶ τὸ ἔρια κατὰγειν ἢ ἐξ ἀτράκτου ἢ τινος ἄλλου.

Ἄνωμοτι: ἄνευ ὅρκου καὶ τοῦ ὁμόσαι.

Ἀπομύξαι λύχνον.

Ἀδρῦναι: ἄδρὸν ποιῆσαι καὶ μέγαν.

Ἀπώμοτον πρᾶγμα: ὃ ἂν τις ἀπομόσειε μὴ ὅν γε-
νέσθαι.

Ἀνθρήνιον: τὸ τῶν μελιττῶν κηρίον. καὶ ἀνθρήναι 5
αἱ μέλισσαι.

Ἀνυπήλιφος ναῦς: ἡ μὴ ὑπαληλιμμένη. αἱ δὲ νῆες
ὑπαλείφονται, ἐπειδὴν μέλλωσι καθέλκεσθαι [τοῦ
νεωλκεῖσθαι].

Ἀξιοπενθήης: ὃ ἄξιος τοῦ δι' ἀρετὴν πενθεῖσθαι. 10

Ἀμυχαί: τὰ καλούμενα ὑπὸ πολλῶν κνίσματα.

Ἀνδρεράστρια γυνή: ἡ ἐπιμαινομένη ἀνδράσιν, ἥ
ἐρῶσα ἄλλου καὶ ἄλλου.

Ἀνθρωπικὸς μῦθος: ὁ περὶ ἀνθρωπείων πραγμάτων.

Ἀθήρ: ἡ ἀκμή τοῦ ἡκονημένου σιδήρου, ἀπὸ τοῦ ἀθέ- 15
ρος, ὃ ἐστὶν ἀστάχυνος τὸ ἄκρον καὶ λεπτότατον, πα-
ρ' ὃ τὸ ἀθηρηλογόν καὶ ἀθερίζειν.

Ἀειλογία: δόκιμον. τὸ δ' αἰειλογεῖν καὶ τὰ ὅμοια
ἀδόκιμα.

Ἀνοητία: ὡς νουθετία, μοιχοληπτία, φιλοποτία, λυ- 20
χνωκαυτία, ἀθλοθετία, ἀκρατία.

Αἰσχροποιός: ἡ αἰσχρὰ ποιοῦσα καὶ αἰσχύνῃς ἄξια.

Ἀτοπίας πλέως ἄνθρωπος: χρῶ.

Ἀιδεῖν ἀλεκτρούνας: Ἀττικῶς. τὸ δὲ κοκκύζειν κω-
μικοὶ λέγουσιν. 25

Αἰκάλλοντες: σημαίνει τὸ σαίνοντες, ὅπερ οἱ κύνες
ποιοῦσιν. ὃ μέντοι Σοφοκλῆς καὶ προσαίνειν. χρῶ
οὖν, εἰ μὲν φιλοτίμως, τῷ αἰκάλλειν, εἰ δὲ πολιτικῶς,
τῷ προσαίνειν.

Ἀδολεσχεῖν καὶ ἀδολέσχης: σημαίνει μὲν τὸ φι- 30
λοσοφεῖν περὶ τε φύσεως καὶ τοῦ παντός διαλεσχα-
νοντα. λεσχαίνειν δ' ἐστὶ τὸ διαλέγεσθαι, καὶ λέσχει
οἱ τόποι, εἰς οὓς συνιόντες διημέρευον. λέγεται δὲ τὸ

ἀδολεσχεῖν ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἄδην καὶ λεισχηνεύειν. ἀλλ' εἰ μὴν ἀπὸ τοῦ ἄδειν, προσγράφου τὸ ἔν τῷ ἀοιδολέσχῃ· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀηδοῦς, οὕτως. οἱ γὰρ Ἰωνες τὴν ἀηδίαν συναλείφοντες τρισυλλάβως γράφουσι, διὸ καὶ ἐξετάθη.

Ἄκυλος: ὁ τῆς πρίνου καρπός. ὕων δ' ἐστὶ σιτία.

Ἀκροόδρυα: οἱ καρποὶ τῶν δένδρων. δρύας δὲ πάντα τὰ δένδρα ἐκάλουν.

Ἀνθοσμίας οἶνος: ὁ ἡδὺς καὶ εὐώδης.

Ἀναβῆσαι: τὸ ποιῆσαι τινα ἀναβῆναι.

Αἰρόπινον: κόσκινον. πῖνος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥύπος καὶ πιναρόν τὸ ῥυπαρόν. αἰρόπινον οὖν τὸ κόσκινον τὸ τὰς αἶρας, ὅπερ ἐστὶ ῥύπος τῶν πυρῶν, καθαίρων.

Ἀπέρατον: ἐκτείνουσι τὰ ἄ. λέγεται δὲ καὶ ἀπέραντον, μετὰ τοῦ ν.

Ἀελζων: πᾶν τὸ αἰεὶ ζῶν. τοιοῦτον καὶ τὸ αἰίνων καὶ τὸ ἀένναον. ὥς τὸ σῶος σῶς, καὶ ζωός ζωός· καὶ ζῶν ἡ αἰτιατική.

Ἀχρήμων: ὁ μὴ ἔχων χρήματα.

Ἀγωγεύς: ὁ ἱμᾶς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν, ᾧ ἐπάγονται ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν. Στράτις δὲ τὸν ἵππου ἱμάντα, ᾧ ἐφέλκεται κατ' ἐπάγεται, ἀγωγέα λέγει.

Ἀρτοποπήν: οὕτως Ἀττικοί, διὰ τοῦ π.

Ἀπὸ στόματος λέγειν καὶ ἀπὸ γλώσσης: τὸ δι' ἐντολῶν καὶ οὐ δι' ἐπιστολῆς.

Ἀβατος ὁδός: ἣν οὐχ οἶόν τε βαλίνειν καὶ ὁδοιπορεῖν.

Ἀκροᾶσθαι: τὸ ὑπακούειν καὶ ὑποτετάχθαι.

Ἀλμαῖα: τὴν ἄλμην· ὡς Ἀθηνᾶ Ἀθηναία, πύλη πυλαία, ὥρα ὥραλα.

Ἀρχαῖκὰ φρονεῖν: ἀντὶ τοῦ εὐήθη καὶ μωρὰ φρονεῖν· τὸ γὰρ ἀρχαῖον ἐπὶ τοῦ εὐήθους. ἔλεγον δὲ τοὺς ἀρχαίους καὶ Κρόνους καὶ Κόδρους.

Ἀἵτην ἄνθρωπος: εἴ τις βούλοιο ἀποσκῶραι τινα

εἰς πολυφαγίαν καὶ ἀπληστίαν καὶ ἀδνηφαλίαν. εἴρη-
ται ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Αἴτῃ κρατήρων τοῦ πυρός· τὸ δὲ
πῦρ ἀναλωτικὸν καὶ δαπανηρόν.

Ἀκραιφνές ὕδωρ· τὸ ἀμιγές καὶ καθαρόν ἐτέρας
ἐπιρροῆς.

5

Ἀνάρρημα· τὸ κήρυγμα, σεμνὸν πάνυ.

Ἀκταινώσαι· σημαίνει μὲν τὸ ὑψῶσαι καὶ ἐπάραι
καὶ μετεωρίσαι, εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς· τοῦ φυτοῦ,
ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται. καὶ ἐπεὶ τὰ ἀκόντια εἰς
ὑψος αἶρεται ἀφιέμενα, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ παντός 10
ὑψουμένου καὶ πηδῶντος μεθ' ὁρμῆς ἐτέθη τὸ ἀκται-
νώσαι. Αἰσχύλος οὐκέτ' ἀκταίνω φησί, βαρυτό-
νως, οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτήν. Πλάτων
ἐν τῷ Φαίδωνι ὡς ἀπὸ περισπωμένου.

Ἀκρατίσασθαι· τὸ μικρὸν ἐμψαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστοι. 15

Ἀριστοφάνης· ἀκρατιοῦμαι μικρόν. τέσσαρας μὲν-
τοι τροφὰς οἶδεν ὁ ποιητής, τὴν ἐωθινήν, ἣν καὶ
ἄριστον καλεῖ. . . ἡ τρίτην τὴν δειελινήν.

ἔσσεται οὕτως, ἅττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελήσας.

δείλην γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ περὶ τὴν ἐνάτην 20
καὶ δεκάτην ὥραν, παρὰ τὸ ἐνδεῖν τὴν ἑλῆν· ἣν καὶ
διαιροῦντες δείλην καλοῦσι. τὴν δὲ τετάρτην δόρπον
καλεῖ. ὁ δὲ Αἰσχύλος τρεῖς οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δειελι-
νήν. οἱ δ' Ἀττικοὶ τὴν μὲν ἐωθινήν ἀκράτισμα, τὴν
δὲ περὶ μεσημβρίαν ἄριστον, τὴν δὲ περὶ ἑσπέραν 25
δεῖπνον, ἐξαιροῦντες τὴν δειελινήν.

Ἀμεταχειρίστα· τὰ καινά, ἃ ἂν οὐδεὶς μεταχειρίσαιο.

Ἀντιβολία· ἡδὺ καὶ σεμνόν, σημαίνει δὲ καὶ ἰκε-
τεῖαν.

Ἀμφαξονεῖν· τὸ περινεύειν εἰς θάτερον μέρος, ὅπερ 30
ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τῶν κλινομένων εἰς θά-
τερον μέρος.

Ἀνάδικος δίκη· ἡ δεδικασμένη, εἴτα πάλιν εἰσαγομένη.

Ἀπὸ ῥυτῆρος τρέχειν ἵππον: ὅλον ἀπὸ χαλινου ἢ
ἀνευ χαλινου.

Ἀπονίψασθαι τῷ χεῖρει καὶ ἀπονίψασθαι τῷ
πόδε.

Ἀρῶρατον: τὸ ἰσχυρόν, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ῥαῖσαι, ὅλον 5
ἀδιάφθορον.

Ἀπιστεῖν: ἐπὶ τοῦ μὴ πελθεσθαι.

Ἀσφάραγος: διὰ τοῦ φ. βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος,
πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οἱ δὲ πολλοὶ τὰ ὄρ-
μενα τῶν λαχάνων διὰ τοῦ π ἀσπαράγους καλοῦσι, 10
δυσὶ περιπίπτοντες ἁμαρτήμασιν, ὅτι τε διὰ τοῦ π
λέγουσι, δέον διὰ τοῦ φ, καὶ ὅτι τὸ ἰδίως καλούμε-
νον ἐπὶ τινος πόας ἐπὶ πάντων τῶν ἐξορμενιζόντων
λαχάνων τίθενται.

Ἀσκολιάζειν καὶ ἀσκολίζειν: σημαίνει τὸ ὥσπερ 15
ὑπὸ σκώλου πεπληγμένον ἐφ' ἑν σκέλος ἄλλεσθαι.

Ἀσκαρίζειν: σκαίρω τὸ συνεχῶς κινεῖμαι. ἐξ οὗ
παράγωγον σκαρίζω, ὥς στένω στενάζω. καὶ ὥς σκα-
λίζω ἀσκαλίζω κατὰ πρόσθεσιν τοῦ α, οὕτω σκαρίζω
ἀσκαρίζω. 20

Ἀρωματοπῶλαι: δόκιμον.

Ἀωροθάνατος: ὁ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ἀπο-
θανὼν ἀνὴρ καὶ γυνή.

Ἀστρατηγία: ἀντὶ τοῦ ἀναρχία.

Ἀρρήκτως ἔχειν: ὅλον ἀσφαλῶς καὶ ἀδιαλύτως. 25

Ἀνεμοφόρητον: ἀντὶ τοῦ ἀβέβαιον καὶ ἀστάθμη-
τον, οὗ οὐκ ἔστιν ἐφικέσθαι. Ὁμηρος ἀνεμώλιον αὐ-
τὸ καλεῖ.

Ἀσωτεῖον: σημαίνει τὸν τόπον, ἐνθα οἱ ἄσωτοι δια-
τρίβουσιν. 30

Ἀμφήμερος πυρετός: ὃν ἀμφημερινὸν οἱ ἱατροί.

Ἀμαξιαῖα χρήματα: μεγάλα, ἃ φέροι ἂν ἄμαξα,
οὐκ ἄνθρωπος ἢ ὑποζύγιον. καὶ ὁ ποιητής.

οὐδ' ἂν νηὺς ἑκατόξυγος ἄχθος ἄροιτο·
οὐκ ἔστι ταῦτα πολιτικά, τῷ μέντοι ποιητῇ δίδονται
λέγειν.

Ἀπιστόν με τιθεῖς: ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπιστίαν με ἄγεις.

Ἀνωφρυσμένος ἄνθρωπος: σημαίνει τὸν ἀπο- 5
σεμνύνοντα ἑαυτόν· τοιοῦτοι γὰρ εἰσιν οἱ τοῦτον τὸν
τρόπον διακείμενοι, ὥς τὰς ὀφρῦς ἀνατείνειν. λέγουσι
δὲ τοὺς τοιούτους καὶ τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς καὶ ἀνέλ-
κειν καὶ ὠφρυνῶσθαι.

Ἀπρόσδοτος βίος: ὃ οὐδεὶς πρόσσεισιν, ἀλλ' ἔρημος. 10

Ἀπλᾶ, διπλᾶ, τριπλᾶ καὶ τὰ ὅμοια περισπῶσιν.
ὑποπίπτει γὰρ τῇ Ἰωνικῇ διαιρέσει, ὡς διπλόα δι-
πλᾶ, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἄδουλος βίος: ὃ μὴ δουλεύοντα ἔχων.

Ἀπωλεσίοικον μειράκιον: τὸ ἀκόλαστον καὶ ἀπολ- 15
λύν δι' ἄσωτίαν τὸν ἴδιον οἶκον.

Ἀρπαξομίλης: ὃ ἀρπάζων τὰς ἀφροδισίους ὀμίλιας
καὶ ῥαδίως διακορῆς γινόμενος.

Ἀνήδομαι ἐφ' οἷς ἦσθην: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐθ' ἡδο- 20
μαι. Ἑρμιππος.

... ἡ δὲ τόθ' ἦσθην, ταῦτα νῦν ἀνήδομαι,
ἀντὶ τοῦ καὶ τὴν ἐπ' ἐκείνοις γεγενημένην ἀπορῥίπτω
καὶ ἀποτίθεμαι ἡδονήν.

Ἀὐθιγενής: Ὀμηρος ἰθαγενής. σημαίνει δὲ τὸν γνή-
σιον καὶ μὴ ἄλλοδαπὸν μηδὲ νόθον. 25

Ἀπολοπίζειν: διὰ τοῦ ὃ τὴν τρίτην, οὐ διὰ τοῦ ε.

Ἄνδρὸς ἀγαθοῦ πεισθείς: λείπει ἔθει Ἀττικῷ ἢ
ὑπὸ πρόθεσις.

Ἀνταποπαίζειν: ὅταν τις παίζων ἀστραγάλοις ἢ
ψήφοις ἢ καρύοις, ἢ κυβεύων ἐπ' ἀργυρίῳ, νικήσῃ, 30
εἰτ' αὐτὸς νικᾶται, ἃ ἐνίκησεν.

Ἀπειλήματα: τὰς ἀπειλάς. ὥς ἐπιθυμήματα τὰς ἐπι-
θυμίας.

Ἀποστοματίζειν: τὸ ἀπὸ στόματος ἐρωτωμένους ἐν διδασκάλου. ἢ γλώσσας ἢ ἄλλο τι τῶν μαθημάτων λέγειν.

Ἄτροφοι καὶ ἀνάγωγοι καὶ λακτισταὶ ἵπποι: Ξενοφῶν.

Ἀγγελικὴ ῥῆσις: αἱ τῶν ἀγγέλων ἐν ταῖς τραγωδίαις ῥήσεις.

Ἀνταίρειν: ἀντανίστασθαι. Δημοσθένης.

Ἀναμαντεύεσθαι: σημαίνει τὸ τὰ μαντευθέντα ἅπασι πειρᾶσθαι ἀμάντεντα ποιῆσθαι.

Ἄδωρος χάρις: ἢ μὴ ἐπὶ τέλους ἐλθοῦσα δωρεά.

Ἀποψύχει: ὃ οἱ πολλοὶ καταψύχειν λέγουσιν, ὅταν τὸ καῦμα λήγῃ καὶ εἰς ψύχος τρέπηται. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ· ἐπειδὴν ἀποψύχῃ, ἄπιμεν.

Αἰσχροεπεῖν: αἰσχρολογεῖν.

Ἀνηλέητος καὶ ἀνηλεής.

Ἀφρίζειν καὶ ἀναφρίζειν.

Ἀμφιλαφεῖς δένδρον: τὰ μέγα καὶ δαυσιλές.

Ἀποτραχύνου: ἀντὶ τοῦ τραχύνου καὶ χαλέπαινε.

Ἀνακύψαι ἐκ νόσου.

Ἀλίπαστα: οἱ μὲν πολλοὶ ἀπλῶς τὰ ταρίχη, οἱ δ' ἄρχαῖοι τὰ ἅλσι πεπασμένα.

Ἀνακεῖσθαι: τὸ κατακεῖσθαι.

Ἀπαιθριάζειν: τὸ καθαρὸν καὶ αἶθριον τὸν αἶρα ποιεῖν.

... τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;

ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας.

Ἀύλλα θύρα: ἢ τῆς αὐλῆς.

Ἀφαγνίσαι: ἀντὶ τοῦ ἀνιερῶσαι καὶ ἀναθεῖναι ἅγλῳ.

Ἀναισχυντῆσαι: ἀντὶ τοῦ ἀναιδῶς πράττειν.

Ἀσκεῖν κακὰ: κατὰ τῶν ὑπερβαλλόντων κακία.

Ἀποψᾶσθαι: τὸ ἀπομάττεσθαι τὴν ἔδραν μετὰ τὸ ἀποπατῆσαι.

Ἀπόρρησις: ἡ μὲν συνήθεια τὴν ἀπαγόρευσιν οὕτω λέγει. Πλάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ῥήσις αὐτὸ ἐν τῇ πολιτεῖα τίθεικεν, εἰπὼν, καὶ τότε τὴν ἀπόρρησιν τοῦ Θρασυμάχου οὐκ ἀπεδέξατο.

Ἀπαγωγή: δηλοῖ μὲν καὶ ἕτερα, λέγεται δὲ οὕτω καὶ 5 ἡ ἀποδιοπόμπησις. ἐπαγωγή δ' ἐστὶ κατάδεσμοι καὶ τοιαῦται γοητεῖαι φαρμάκων καὶ ἐπαισιδῶν καὶ δαιμόνων προτροπαί.

Ἀρχων: τὴν κλητικὴν διὰ τοῦ ὦ Ἀττικοί.

Ἄνταναγνῶναι: χρήσιμον, οὐκ ἀντιβαλεῖν οὐδ' ἀν- 10 τεξετάσαι.

Ἀπο καιροῦ λέγειν: τὸ ἀκαίρως.

Ἀνασπᾶν βούλευμα καὶ ἀνασπᾶν γνωμίδιον.

Ἀνασχινδαλευθῆναι: διὰ τοῦ χ Πλάτων, ἄλλοι δὲ 15 διὰ τοῦ κ.

Ἀνήρηκεν: οὐχ ὥς οἱ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν πεποίηκεν, οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας.

Ἀχάλινα στόματα: τὰ λολιδόρα καὶ ἀφειδῇ πρὸς 20 λολιδόριαν.

Ἀνέξεσεν αἷμα: ἐπὶ ὀργιζομένου.

Ἀνάκλητος καὶ μετάκλητος: ὁ μετακληθεὶς καὶ μεταπεμφθεὶς, ὥς περ καὶ μετάπεμπτος.

Ἀβελτεροκόκκυξ: ἀβέλτερος καὶ κενός. κόκκυγα λέ- 25 γουσι τὸν κενὸν καὶ κοῦφον.

Ἀκεῖσθαι καὶ ἐξακεῖσθαι: καὶ ἐπὶ τοῦ θεραπεύειν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπάγειν ἐπαγωγὰς ἐκ γοητείας καὶ μαγανείας ἐπηγμένας. οὕτω Πλάτων ἐν πολιτείας δευτέρῳ.

Αἰσθημα: ἀντὶ τοῦ αἰσθησις.

Ἀρύστιχος: σκεῦος ᾧ ἀρύονται οἶνον. ὁ δὲ κύαθος 30 μέτρον τι.

Ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν: εἵποις δ' ἂν καὶ περὶ ἀθλητὰς δαπανᾶν καὶ περὶ ἵππους.

Ἀμφιλεξάντων: ἀντὶ τοῦ ἀμφισβητησάντων.

Ἀμφιλογία καὶ ἀμφισβήτησις: δόκιμα,

Ἀνοίσω: ἀντὶ τοῦ λογιῶμαι. ἐπὶ ψήφου.

Ἀπομερμηρῖσαι: ἀπονυστάξαι. μέρμηρα γὰρ ἡ εἰς ὕπνον καταφορά. παλῶν χρῶ.

Ἀμαξιτὸς ὁδός: δι' ἧς ἄμαξα, οὐ μόνον εὐζωνος ἀνὴρ περιπατεῖ.

Ἀποπτύσαι λόγους: ἀπορῥῖναι καὶ μὴ προσέσθαι.

Ἀνδροκτονεῖον: ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσι. λέγοιτο δ' ἂν ἀνδροκτονεῖα καὶ τὰ τῶν δημίων ἐνδαιτιήματα, ἐν οἷς τοὺς τῶν ἐπιθανάτων καταδικασθέντας καταχρῶνται. καὶ οἱ Διομήδους τοῦ Θρακὸς ἱπῶνες εἰκότως ἂν ἀνδροκτονεῖα λέγοιτ' ἂν, καὶ ὁ Κερκυών. καὶ ἡ Ἰταλικὴ δὲ Σκύλλα ἀνδροκτονεῖον εἶχε τὸ ἄντρον, ᾧ προσεπεφύκει.

Ἀπορῥοή: σεμνότερον τοῦ ἀπόρροια.

Ἀχρε κόρου: Δημοσθένης, βουλόμενος τὰς τοῦ Φιλίππου διαβαλεῖν ὑποσχέσεις, λέγει· ἴν' εἰδῇτε ὅτι τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα ἄχρε κόρου παρελήλυθεν ἡμᾶς φενακίζων.

Ἀντισπεύδειν: τὸ μὴ συσπεύδειν ἀλλ' ἀντιπράττειν.

Ἀναθερμάνειν τὰς φρένας καὶ τὴν διάνοιαν, τὴν γνώμην: ὅλον καινὴν ἀναταράττειν.

Ἀκρατὴς γάμος: ἐπὶ γυναικὸς ἀκολάστου καὶ μοιχικῆς.

Ἀναβιβᾶται: Ἀττικῶς πάννυ τὸ ἀναβιβάζεται.

Ἀχανεῖς: τὸ μὴ ἔχον στέγην ἢ ὄροφον. ἐπὶ τοῦ Λαβυρίνθου. Σοφοκλῆς.

Ἀποτεμεῖν μηχανάς: Κρατῖνος.

τούτου δ' ἀπῶσας ἀποτεμῶ τὰς μηχανάς.

Ἀκρατὴς χειρῶν: ὁ κλέπτης.

Ἀπολίσθαι γελῶντα: Ὅμηρος γέλω ἔκθανον. οἱ κωμικοὶ ἀποκναισθῆναι τῷ γέλωτι.

Ἀκωδώνιστον: ἄβασάνιστον, ἀδόκιμον.

Ἀπάτητος ἀρχή: οἷον καινή. καὶ ἀπάτητος λόγος
καὶ διάνοια. καὶ ἀπάτητον πράγμα.

Ἀναχώρησις: ἡ ἀποφυγή. Δημοσθένους ἐν τῷ πα-
ραπρεσβείας. 5

Ἀυτομήνυτος: ὁ αὐτὸς ἐαυτὸν καταμηνύων.

Ἀποκτινύναι: δι' ἐνὸς ὧ. οἱ δὲ διὰ δυοῖν γράφοντες
ἁμαρτάνουσιν.

Ἄριστος κλέπτειν καὶ ἄριστος λωποδυτεῖν.

Ἄριστων ἄπτεσθαι βουλευμάτων. 10

Ἄνδρα ποδώδεις ἡδοναί: σημαίνει τὰς εἰκαλούς
καὶ ἄλογιστους ἡδονάς.

Ἄτερπες ἔργον.

Ἀνακράγοιτε: ἀναβοήσαιτε. Ἀττική ἡ φωνή. Δη-
μοσθένους. 15

Ἀπορθοῦν: ἀπευθύνειν καὶ σώζειν.

Ἀμπελουργεῖ: δόκιμον.

Ἀπαράτρεπτα ἱμάτια: τὰ καινὰ καὶ πρὶν ἢ γναφῆ-
ναι ἱμάτια.

Ἀπὸ πρώτης: οἷον ἐξ ἀρχῆς. 20

Ἀπὸ τόμου: οἷον τὰ ἀκόντια.

B.

Βίου εὐροία: ἡ εὐδαιμονία καὶ εὐτυχία, παρὰ τὸ 25
καλῶς ρεῖν τὸν βίον.

Βάλλειν σκώμμασι: τὸ σκώπτειν. καὶ βάλλειν λοι-
δορίαις ἥτοι λοιδορεῖν. καὶ βάλλειν ἀραῖς.

Βιβλιοπώλης καὶ βιβλοπώλης καὶ βιβλογράφος.

Βορβορώδη: παρὰ τὸν βόρβορον καὶ τὸν ὀδόντα, 30
τὸν δυσώδη τὸ στόμα.

Βοών: ἡ τῶν βοῶν στάσις. καὶ ἱππών ἡ τῶν ἵππων.

Βωμὸς θερμός: λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν θερμῶς εὐδο-

κιμούντων ἔν τινι, μετελλήπται δὲ ἀπὸ τῶν ἱερῶν, ὧν διὰ τὸ θρησκειῦσθαι περιττῶς θερμοί εἰσιν οἱ βωμοί.
Βίος θαλάττιος: ἐπὶ τῶν ἐν θαλάττῃ τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν βίον ποιουμένων.

Βασκάνιον: ὃ οἱ ἁμαθεῖς προβασκάνιον. ἔστι δέ τι ἀνθρωποειδὲς κατασκευάσμα, βραχὺ παρηλλαγμένον τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν, ὃ πρὸ τῶν ἐργαστηρίων οἱ χειρῶνακτες κρεμαννύουσι τοῦ μὴ βασκαίνεσθαι αὐτῶν τὴν ἐργασίαν.

Βουλιμίᾱ τὰ βαλάντια: κατὰ μεταφορὰν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἐχόντων ἔνδον βαλαντίων.

Βορὸν χρῆμα: ἐπὶ πολυφάγου χρήσῃ.

Βαλαντιοτομεῖν: καὶ κατὰ διάλυσιν βαλάντια ἀποτεμεῖν.

Βληχών: ὃ οἱ Λωριεῖς γλαχών λέγουσιν, οἱ δὲ Ἰωνες γληχών. ἀμφοτέρω δὲ θηλυκῶς, οἱ μὲν τὰν γλαχόνα, οἱ δὲ τὴν γληχόνα.

Βλάκες: οἱ ἐκλελυμένοι.

Βάλανοι φοινίκων: οὐχ ὡς οἱ πολλοί, φοίνικες. φοῖνιξ μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ δένδρον, ὃ δὲ καρπὸς βάλα-
 νος φοινίκων.

Βόλος: θηλυκῶς.

Βδελυγμία: ἡ ναυτία ἡ κινῶσα ἔμετον.

Βατταρίζειν: ἄσημα καὶ ἀδιάρθρωτα διαλέγεσθαι.

Βαμβαλύζειν: τὸ ὑπὸ ῥίγους τρέμειν καὶ κρούειν τοὺς γομφίους.

Βαδιοῦμαι: ἀντὶ τοῦ ἀπελεύσομαι.

Βρυγμός: ἡ σύντομος ἐδωδή, ἐπὶ τῶν τραχέως ἐσθιόντων, παρὰ τὸ βρύκειν, ὅπερ ἐστὶν ἐσθίειν.

Βολβωρυχεῖν: βολβοὺς ὀρύττειν.

Βριμουῖσθαι: τὸ ὑπὸ ὀργῆς σφόδρα βαρύνεσθαι. τὸ γὰρ βρῖ ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ τάττεται. καὶ βριμούμενος, καὶ βριμῆσαι.

Βουβωνιῶη: Ἀριστοφάνης. τὸ εὐκτικὸν βουβωνιῶην βουβωνιῶης βουβωνιῶη.

Βλιτομάμματος: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων διὰ τρυφήν. σύγ-
κεται μετὰ τὸ βλίτον, ὃ ἐστὶ λάχανον ἔκλυτον ἄμοι-
ρόν τε δριμύτητος, καὶ ἐκ τοῦ μάμμα, ὃ σημαίνει μή- 5
τηρ. ἔξ οὖν τούτων συγκείμενον σημαίνει τὸν ἐπὶ μη-
τρὸς τροφῇ ἐξίτηλον γενόμενον.

Βαθύπλουτος: ὁ πάνυ πλούσιος καὶ μὴ ἐπιπολῆς.

Βρῦ: τὸ ὑποκόρισμα, ὃ ἐστὶ λεγόμενον τοῖς παιδίοις
σύμβολον τοῦ πιεῖν. ὅπερ ἔνιοι σὺν τῷ ὁ γράφουσι, 10
βροῦ.

Γ.

Γύναικηρὸς τρόπος: ἀντὶ τοῦ γυναικεῖος.

Γερανίας: τὸν ἔχοντα μακρὸν καὶ γερανῶδη τράχηλον. 15

Γῆ εὐήλιος: ἡ αἰὲς ἡλιουμένη.

Γλωττήν: τὸν γνώμῃς πολλαῖς καὶ συνεχέσι τοὺς
ἀκρωμένους διαμαλάττοντα. Πλάτων.

Γόνιμα ἀγαθὰ: τὰ τῷ ὄντι ἀγαθὰ. Πολιτείας δευ-
τέρῳ. 20

Γονατίζειν: τῷ γόνати πλήττειν.

Γυναικίζειν: γυναικῶν τρόπῳ διάγειν. καὶ γυναι-
κίζοντες οἱ γυναικίζόμενοι.

Γόης: Ἀττικώτερον τοῦ μάγος. καὶ γοητεία.

Γάργαλος: ὁ ἱερεῖς. καὶ γαργαλισμός. τὸ δὲ 25
γαργαλίζεσθαι οὐκ Ἀττικόν.

Γαλῆν καταπέπωκεν: Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τινος νέου
μὴ δυναμένου φθέγγασθαι. χρήσαι δ' ἂν καὶ αὐτὸς
ἐπὶ παντὸς μὴ φθεγγομένου.

Γραφεύς: καὶ ὁ ζωγράφος. καὶ γράμμα τὸ ζωγρά- 30
φημα. καὶ ἐπιστολαὶ δὲ γράμματα. καὶ τὰ ψηφίσμα-
τα, ὡς Δημοσθένους. καὶ τὰ συγγράμματα τῶν ἀρ-
χαίων ἀνδρῶν, ὡς Ξενοφῶν.

Γήπεδον: διαφέρει γῆπεδον οἰκοπέδου. οἰκόπεδον γὰρ οἰκίας κατεῤῥιμμένης ἔδαφος, γήπεδα δὲ τὰ ἐν ταῖς πόλεσι προκείμενα, οἷον κηπία.

Γέρων ῥυσός: μαραντικός.

Γειτνία: ἡ γειτνιάσις.

Γενναῖον ῥῆμα: οἷον ἄδρὸν καὶ ὑψηλόν. καὶ γενναῖος σοφός. λέγεται δὲ γενναῖος καὶ ὁ εὐγενής.

Γλίσχρως προθυμεῖσθαι: οἷον λιπαρῶς καὶ παραμονίμως.

Γαληνίζει καὶ διεσκέδασται τὰ μέτωπα: ἐπὶ 10 γεγηθότος καὶ εὐγενῶς διακειμένου.

Γραμματιστής: ὁ τὰ πρῶτα διδάσκων γράμματα.

Γάστρις: ὁ ἄπληστος.

Γεωνόμης καὶ γεωμέτρης: ὅτι γεωνόμης μὲν ὁ διανέμων ἐν ταῖς ἀποικίαις ἐκάστῳ τὸν κλῆρον, γεω- 15 μέτρης δὲ ὁ μετρῶν τοὺς κλήρους.

Γόμφος: σφοδρὸς σύνδεσμος.

Τυμνοπαιδιά: ἐν Λακεδαίμονι κατὰ τὴν ἀγορὰν παῖδες γυμνοὶ παιᾶνας ἦδον εἰς τιμὴν τῶν περὶ 20 Θουρίας.

Γαμικὰ μέλη: τὰ ἐπὶ τοῖς γάμοις λεγόμενα ὕμνικα.

Γλαφυρὰ κωμῳδία: ἡ εὐτράπελος καὶ εὐρυθμος καὶ χάριτος μετέχουσα μεθ' ἡδονῆς. καὶ γλαφυρός ὁ εὐτράπελος καὶ χαρίεις.

Γνώμην ἐμὴν: Ἀττικοί, κατὰ παράλειψιν. ἀντὶ τοῦ 25 κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην.

Γέρανδρους: οἷον παλαιὸν δένδρον.

Γλωττοκομεῖον: ἐπὶ μόνου τοῦ τῶν αὐλητικῶν γλωτ- τῶν ἀγγέλου. ὕστερον δὲ καὶ εἰς ἑτέραν χρῆσιν κατεσκευάζετο, βιβλίων ἢ ἱματίων ἢ ἀργύρου ἢ ὀτουοῦν 30 ἄλλου. καλοῦσι δ' αὐτὸ οἱ ἀμαθεῖς γλωσσόκομον.

Γλωτται αὐλῶν καὶ γλῶτται ὑποδημάτων: ἂ γλωττίδας λέγουσιν οἱ ἀμαθεῖς.

Γρυλλ-

Γρυλλίζειν καὶ γρυλισμός: ἐπὶ τῆς τῶν χοίρων φωνῆς. δι' ἐνὸς ᾧ, καὶ οὐ διὰ δυοῖν. Γρύλλος δὲ διὰ τῶν δυοῖν ᾧ ὀρχήματος εἶδος ἐστίν. ἡ μὲν οὖν ὀρχησις ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων γυλλισμός καλεῖται, γρύλλος δὲ ὁ ὀρχούμενος. ὧν μὲν οὖν ἡ φωνὴ γρυλισμός, προ- 5 βάτων δὲ βληχὴ, αἰγῶν δὲ καὶ ἐλάφων μνηκὴ, βοῶν δὲ μυκηθμός ἢ μύκησις, ἵππων δὲ χρεμετισμός, λύκων ὠρυγὴ τε καὶ ὠρυγμός. τὰ δὲ ῥήματα· μνηκᾶται αἰξ καὶ ἔλαφος, βληχᾶται πρόβατον, καὶ ἀκολουθῶς.

Τογγυλῖς: οὕτως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀλλ' οὐ τογγύ- 10 λην. τογγύλην δὲ τὸ στογγύλον ξύλον.

Γέρων στύππιнос: ἦτοι λευκὸς καὶ πολίος, ἐπειδὴ τὰ στύππινα λευκά εἰσιν· ἢ τὸν ἀσθενῆ δηλοῖ, ἐπειδὴ ἀσθενέστερά ἐστι τὰ στύππινα τῶν λινῶν.

Γνωσιμαχήσαι: τὸ μεταγινώσκειν καὶ συνιέναι τοῦ 15 ἁμαρτήματος, οἷον τῇ προτέρᾳ γνώμῃ, ἣν ἔσχε, μάχεσθαι.

Γαστροχάρυβδις: ἐπὶ τῶν κατεσθιόντων Κρατῖνος εἶπεν.

Γραῦς ἀναθυᾶ: ἐπὶ τῶν ἀνανεάζειν καὶ ἀνηβᾶν πειρω- 20 μένων. ἐπὶ τινος πρεσβύτου τὰ νέων πειρωμένου δρᾶν.

Γλίσχρος: ὁ φιλάργυρος. κολλώδης γάρ τίς ἐστι καὶ ὁ φιλάργυρος, ἀλλ' οὐχ ἀπλοῦς.

Γεῖσα: ἅπαντα τὰ ἐξέχοντα τῶν τοίχων.

Γέρῥα: δύο σημαίνει, τὰς τε πλεκτὰς ἀσπίδας καὶ οἷας 25 αἱ ἀμαζόνες γράφονται ἔχουσαι, καὶ περιφραγμάτων προβλήματα πλεκτά.

Γραῦς: τὸ ἐπιγινόμενον τῇ πτισάνῃ καὶ τῷ ῥόνδρῳ καὶ ἄλλοις τισὶν ἐπιήμασι γραῦς καλεῖται.

Γρασός: διαφέρει κινάβρας. γρασὸς μὲν γάρ ἐστίν ἡ 30 τῶν ἀνθρώπων δυσωδία, κίναβρα δὲ ἡ τῶν αἰγῶν καὶ τράγων.

Γρυμεῖα: ἣν οἱ πολλοὶ γρύτην καλοῦσι. Δίφιλος ἄνευ

τοῦ ἰ γρυμῆαν. ἔστι δὲ παρ' Ἀθηναίοις πῆρα τις γρυμῆα καλουμένη, ἐν ἣ παντοῖα σκευὴ ἐστὶ. Σαπφῶ δὲ γρύτην καλεῖ τὴν μύρων καὶ γυναικείων τινῶν θήκην. Γύννις: ὁ ἀσθενής.

Γόμφιοι: λέγονται μὲν καὶ οἱ ἐν τῷ στόματι ὀδόντες, καλοῦνται δὲ καὶ αἱ τῶν κλειδῶν διατομαί, αἷς τὰς βαλάνους ἀντανακόπτουσιν. ἐν δὲ τῇ χρήσει τῶν πολλῶν ὀδόντες κλειδῶν καλοῦνται.

Δ.

Δικαιόσυνος Ζεὺς: ὁ ἐπὶ τοῖς δίκαιά τε καὶ ἄδικα δρῶσι τεταγμένος. ὥσπερ καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς μελίχα μελιχίος καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς φίλα φίλιος.

Δυσλογεῖν: τὸ κακολογεῖν.

Δημεχθής ἄνθρωπος: ὁ τῷ δήμῳ καὶ τῷ πλήθει ἀπεχθανόμενος.

Δημοπίθης: ὁ ἐξαπατῶν τὸν δῆμον καὶ θωπεύων κολακικῶς.

Διαδρησιπολίτης: ὁ διαδιδράσκων τὰς τῆς πόλεως ὑπουργίας καὶ μὴ βουλόμενος ἐν τοῖς ἀναγκαίοις καιροῖς παρεῖναι τῇ πατρίδι.

Δεσμιώτατος: σημαίνει τὸν ἄξιον δεσμοῦ διὰ κακουργίαν.

Δύσκληρος: ὁ ἐν κλήρῳ δυστυχής. ὁ δὲ ἐναντιος εὖκληρος.

Διασελεσθαι πρὸς τόνδε: ἀντὶ τοῦ διεγείρεσθαι καὶ παροξύνεσθαι ἀπειλητικῶς.

Δειπνοπίθης: ὁ δειπνοῦ ἕνεκα πιθηκίζων καὶ ὑποθωπεύων κόλακος τρόπον.

Διατοιχεῖν: τὸ εἰς τὸν ἕτερον τοῖχον τῆς νεῶς διαβαίνειν ἐν τῷ πλοίῳ, ὅπερ οἱ ἰδιῶται ἀντιτοιχεῖν λέγουσιν.

Δισχιδῆς ὁδός: ἡ δύο ἐκτροπὰς ἔχουσα.

Δωροληψία: σημαίνει δὲ δωροδοκίαν.

Δι' οὐδενὸς ποιεῖσθαι τόνδε: Σοφοκλῆς. χρῶ.

Δικομήτρα: οἷον μήτηρ καὶ γεννήτρια δικῶν καὶ συκοφαντιῶν.

5

Διακυροῦν: οἷον διαιρεῖν καὶ διακρίνειν καὶ βεβαιοῦν.

Δυσμάραντον κακόν: τὸ ἄπαυστον κακόν καὶ ἀειθαλές.

Δυσπρόσωπα ὄμματα: τὰ σκυθρωπὰ καὶ δύσμορφα.

10

Δικοῤῥάπτης καὶ δικοῤῥάφος: Ἀττικὸν ἑκάτερον.

Δυσειωνεῖν: τὸ δυσφῆμως καὶ ἀπαισίως ἐπὶ τινὶ πράξει μελλούσῃ διαλέγεσθαι.

Δρομικὴ γλῶσσα: ἡ διατρέχουσα πανταχοῦ καὶ διαγγέλλουσα. ἐπὶ τῶν ῥαδίως καὶ πανταχόσε κατηγο-
ρούντων ἢ τούναντίον εὐφημούντων.

15

Δίλαιταν ἐπιτρέπειν: Ἀττικῶς σημαίνει τὸ μὴ διὰ δίκης ἀλλὰ διὰ φιλίας ἐπὶ τινος μεσεγγύου διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα.

Διέφθορεν: οὐ τὸ διέφθαρται τοῦτο σημαίνει. διὸ καὶ ἁμαρτάνουσιν σὺ λέγοντες διέφθορεν ὁ παῖς, δέον διέφθαρται. τὸ δὲ διέφθορε τὸ διέφθαρκε σημαίνει.

20

Διενέγκειε καὶ διενέγκοι: ἄμφω δόκιμα. ἔστι δὲ τὸ μὲν διενέγκοι ἀπὸ τῆς ὀξύτονου μετοχῆς, ὡς δρ-
μῶν δράμοι· τὸ δὲ διενέγκειεν ἀπὸ τῆς διενέγκας, ὡς γράψας γράψειεν.

25

Δικολύμης ἄνθρωπος: ὁ ἐν ταῖς δίκαις λυμαινόμενος, ὁ συκοφάντης.

Διετησίως: ἀντὶ τοῦ δι' ἔτους, οἷον καθ' ἕκαστον
ἔτος. Θουκυδίδης καὶ Ἀριστοφάνης.

30

Διώμοτος: ὁ διομοσάμινος ἢ μὴν τότε τι πράξει.

C 2

Δεινὰ φυσᾶν: ὅσον ὀργλῆσθαι καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἀποσχετλιάζειν.

Διαλαβεῖν: δύο σημαίνει, τὸ ἐκατέρωθεν τινος λαβέσθαι, καὶ τὸ εἰς δύο ἢ πλεονα διαχωρῖσαι ἢ διελεῖν. Ἡρόδοτος τὰ δύο. τὸ μὲν πρῶτον· ἐκάλεσεν αὐτοῦ τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν. τὸ δὲ δεύτερον· διώρυγας διέλαβεν ὁ Κῦρος, ἀντὶ τοῦ ἀπέτεμε καὶ διεῖλεν.

Διαμυλλάλειν: τὸ τῷ στόματι διασχηματίζοντα διαγελᾶν.

Διασοφίζεσθαι: τὸ διαπατᾶν σοφίσμασιν.

Διεσφηκῶσθαι: τὸ διεσφίγγχθαι καὶ ἐκ τῆς σφίγγεως κεκοιλάνθαι.

Διαιρεῖν ἔχθραν: διαλύειν καὶ διακρίνειν.

Δέδεται ἡ ψυχὴ ὑπ' ὀδύνης: ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀπορούτων διὰ λύπην.

Δακνᾶς ἵππος, δακνᾶς ὄνος: περισπᾶται.

Δυσήλιον θέρος: τὸ καταφλέγον θέρος ἄκρως.

Διασιλλοῦν, καὶ διασιλλῶσαι: σημαίνει τὸ διασῦραι καὶ χλευάσαι. σίλλοι γὰρ ἄσματα χλευαστικά.

Δημοφανὲς πρᾶγμα: τὸ πᾶσι φανερόν.

Διαλινῆσαι: διαφυγεῖν ἐν τοῖς κυνηγεσίοις γενόμενον.

Δίχα: δύο σημαίνει, τὸ μὲν διχῇ διπλοῦν οἷς εἰς δύο μέρη· τὸ δὲ ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἄνευ, χωρὶς.

Δι' ἔχθρας γενέσθαι καὶ δι' ὄχλου γενέσθαι.

Διάθεσις λόγου: ἀντὶ τοῦ ὑπόθεσις.

Δυσορκῆσαι: τὸ κακῶς ὀρκῶ χρῆσθαι, ὅσον τὸ ἐπιορκῆσαι.

Δέσις: ὁ δεσμός, ὡς ἄρπασις ὁ ἄρπαγμός καὶ λογισις ὁ λογισμός.

Δι' ἀσχολίας πολλῆς ἤλθον ἐπὶ τόδε: ἀντὶ τοῦ καίτοι ἀσχολίας μοι πολλῆς οὔσης.

Δυσγάργαλος ἵππος: ἐπὶ τῶν ψήγεσθαι δυσανασχ-
τούντων τίθεται.

Διάσασθαι: τὸ διαμυλλήσασθαι ἐν ᾧδῃ τινί.

Διαλέξασθαι: οὐ μόνον διαλεχθῆναι.

Δέδοικα περὶ τῷδε: κατὰ δοτικὴν ὥς ἐπὶ πολὺ οἱ 5
Ἀττικοί.

Δυσερίστος: οὐ μόνον δύσερις.

Δέος κάριον: τὸ μετὰ λόγου.

Διχόρροπος γνώμη: ἥ εἰς ἐκάτερα ἤκουσα καὶ μὴ
ἐφ' ἐνὸς ἑατηκυῖα. 10

Διακοῦσαι: τὸ διὰ τέλους ἀκοῦσαι τοῦ λεγομένου.

Ε

Ἐπιδεικνύμενος: ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων τὸν ἑαυτῶν 15
βίον κατ' ἀλαζονείαν.

Ἐξηβον: τοῦτο καινόν. καθωμιλημένον τὸ ἔξωρον.

Ἐτερεγκεφαλεῖν: τὸ ἐγκέφαλον ἕτερον καὶ μὴ τὸν
κατὰ φύσιν ἔχειν. ἥ ἐπειδὴ ὁ ἐγκέφαλος διμερὴς ἐστίν;
εἰκὸς εἰρῆσθαι τὸ ἐτερεγκεφαλεῖν οἷον τὸ μὴ ὁλόκλη- 20
ρον ἔχειν τὸν ἐγκέφαλον, ἀλλὰ τὸ ἥμισυ.

Ἐσμὸς μελισσῶν καὶ σμῆνος μελισσῶν: ἄμφω
δόκιμα.

Ἐστιᾶν τῷδε: οὐ μόνον τόνδε, κατὰ αἰτιατικὴν, ἀλ-
λὰ καὶ δοτικὴν. Ὅμηρος. 25

δαίνυ δαῖτα γέρουσι.

εἰ καὶ τινες, ὅτι τὸ δαίνυ νῦν οὐκ εὐώχει οὐδ' ἐστὶ
σημαίνει, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ παρασκευάζε, παρασκευάζε
δεῖπνον Ἀργείοις. ἀλλ' ἠλέγχθησαν κὰν τούτῳ.

Ἐδει καὶ ἔδομαι καὶ ἔδετα καὶ ἔδονται: οἱ μὲν 30
ἁμαθεῖς φάγη λέγουσιν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος· ὁ δὲ Φα-
βωρίνος, ἥ οὐκ ἐντυχὼν τῷ ἔδει ἢ ἀποστραφεῖς τὸν
ἦχον, τῷ βρώσομαι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἐχρήσατο. ἔδει

οὖν καὶ ἰδόμεθα καὶ ἴδομαι καὶ ἴδεσθε καὶ ἴδεται
καὶ ἴδονται καὶ ἐξέδεται.

Ἐπιπολῆς Ἀττικοὶ μὲν ἄνευ τῆς ἕξ προθέσεως. οἱ δὲ
ἐξ ἐπιπολῆς λέγοντες ἐπλανήθησαν ἀπὸ τοῦ ἐξαίφνης
καὶ ἐξεπίτηδες. ἀλλ' ἀδόκιμον καὶ νόθον.

Εὐνοϊκῶς: δόκιμον. τὸ εὖως φεύγειν χρή.

Ἐλαφρὸν παραινεῖν τῷ κακῶς πεπραγότι:
ἐλαφρὸν σημαίνει τὸ ῥάδιον καὶ κοῦφον.

Ἐξεγγνήσασθαι: καλὴ ἢ φωνή. σημαίνει δὲ τὸ ἐγ-
γνητὰς δεδοχέναι ὑπὲρ τῆς τοῦ σώματος ασφαλείας
τοῦ ἰδίου. Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας.

Ἐπωδαί καὶ ἐπωδή: τῷ ἐπαοιδῇ καὶ αἰοιδῇ οὐ χρη-
στέον, κἂν Ὅμηρος εἴπεν.

Εὐημερία: δύο σημαίνει. τάττουσι μὲν γὰρ οἱ ἀρ-
χαίότεροι ἐπὶ τῆς καθαρᾶς καὶ εὐηλίου καὶ παιδραῶς
ἡμέρας, χρῶνται δ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς εὐπραγίας.

Ἐξορμενίζειν: τὸ ἐξανθεῖν, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἐκβάλ-
λιν λέγουσιν. ὄρμενα γὰρ καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀτι-
κῶν τὰ τῶν λαχάνων ἐξανθήματα. οἱ δὲ πολλοὶ καὶ
ἀμαθεῖς ταῦτα ἀσπαράγους καλοῦσιν.

Ἐνδειγμα: δεῖγμα, τεκμήριον ἐναργές. ὡς ἐπιθύμημα
ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμία, οὕτως ἔνδειγμα ἀντὶ τοῦ ἔνδειξις.
Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας.

Ἐτεραχθεῖ: οἷον οἱ πολλοὶ ἐτεροκλινεῖ λέγουσιν,
ὅταν ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων ἢ ἐφ' ὅτουσιν διηρημένον
ἄχθος ἐπὶ θάτερον ῥέπη.

Ἐκμετρος πλοῦτος καὶ ἔκμετρος χρυσός: ἐπὶ
τοῦ ὑπερβάλλοντος πλήθει χρυσοῦ. καὶ ἔκμετρος
καρπὸς ὁ εἰς μέτρον ὑπὸ πλήθους μὴ ἀφικνούμε-
νος. καὶ ἔκμετρος ὄχλος.

Ἐζωμευμένα κρέα: ἐζωμοποιημένα.

Ἐκρότησεν: ἀντὶ τοῦ ἐκροτάλισεν.

Εὐπροσώμιλος: ὁ ἥδὺς ἐν συνουσίᾳ καὶ ἀστεῖος. τὸ δ' εὐώμιλος ὁ πᾶσιν ἀδιαφόρως προσομιλῶν.

Ἐκκροτεῖν ῥήτορας: σημαίνει τὸ ἐκδιδάσκειν καὶ δημιουργεῖν.

Ἐρῶγότης λέγειν λόγους: οἷον ἀηδεῖς καὶ ἀπά- 5
δοντας, οὐχ ἁρμονίους. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐξερῶ-
γότην ὀργάνων· καὶ γὰρ ταῦτα ἀνᾶρμωστον καὶ ἀηδὲς
φθέγγεται. σημαίνει δὲ τὸ ἐξερῶγότης καὶ τοὺς ἀπη-
ρυνθριακότας καὶ ἀναισχύντους.

Ἐπιπάσασθαι λόγοις: οἷον καταδραμεῖν. Κρα- 10
τῖνος.

Ἐνσεσεισμένη: ἡ προήκουσα τῇ ἡλικίᾳ, καὶ ὑπὸ
χρόνου διασεσεισμένη, καὶ μηκέτι σφριγῶσα μηδὲ
ισχύουσα, ἀλλὰ σαθρὰ οὖσα.

Ἐτνήρυσις: ἡ τὸ ἔτνος ἐκ τῆς χύτρας ἀρύτουσα, ὥς- 15
περ καὶ οἰνήρυσις, ἣ τὸν οἶνον ἀρύτομεν. ζωμή-
ρυσις.

Εὐερος ὅτις καὶ εὐερον ἱμάτιον: οὐκ εὐέριον.

Ἐπικαττύειν καὶ πτερνίζειν: τὸ παλαιὰ ἐπισκευά-
ζειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς παλαιοῖς ὑποδήμασιν 20
ἕτερα καττύματα καὶ πτέρνας προσραπτόντων. λέγου-
σι δὲ ἐπὶ τῶν τὰ παλαιὰ τῶν δραμάτων μεταποιούν-
των καὶ μεταρῥαπτόντων.

Ἐπεσκεύασται τὸ δεῖπνον: χρῶ.

Εἰκοβολεῖν: ἀντὶ τοῦ εἰκάζειν. εἴρηται δὲ οἱ τὸ εἰ- 25
κόσι βάλλειν.

Εἰς τὴν κερδάλνουσαν πάντα ὥθειν πήραν: τὸ
ἐκ παντὸς τρόπου κερδάλνειν σημαίνει.

Ἐμπυρεύεσθαι: τὸ ἐγκρύπτειν πῦρ.

Εὐτράπεζος ἄνθρωπος: μεγαλοπρεπὴς ἐν ἐστιάσει. 30

Ἐργοις παθὼν ῥήμασιν ἀμύνεται; Σοφοκλῆς.

Ἐπ' ἄκρων κάθησθε τῶν πυγιδίων: ἐπὶ τῶν
ἐπαιρομένων καὶ καυχωμένων διὰ κολακείαν ἢ ἐπαι-

νον. δηλοῖ γὰρ τὸ μήτε τελέως καθῆσθαι μήτε
εστάναι, ἀλλ' ἐν μέσῳ φέρεσθαι διὰ χαυνότητα
ψυχῆς.

Ἐπίμεστα πλουτῶν: οἷον ὑπερβάλλοντι τῷ μέτρῳ.
ἀντὶ τοῦ πάνυ πλουτῶν.

5

Ἐλαιοπληθής: ὡς οἶνοπληθής.

Ἐπώνια: τὰ ἐπὶ τοῖς ὠνίοις προσδιδόμενα ἔξωθεν χά-
ριτος ἕνεκα.

Ἐπιδείκνυ: τὸ προστακτικὸν Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπι-
δείκνυε. τὸ θέμα αὐτοῦ δείκνυμι. ὥσπερ καὶ ὄλλυμι 10
ὄλλυ καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δ' ἐπιδείκνυε ἀπὸ τοῦ
δεικνύω.

Ἐπιτριπτότατος ἄνθρωπος: ὁ ἐπιτριβῆναι ἄξιος
καὶ κακῶς ἀπολέσθαι.

Ἐσχάρα: τὸ σκεῦος, ἐφ' ᾧ ὀπιᾶται κρέας ἢ ἰχθύς. 15

Ἐπιχαιρέκακος ἄνθρωπος: ὁ ἐπιχαίρων τοῖς κα-
κῶς πράττουσιν.

Ἐκξωπυρεῖν πῦρ: τὸ ἐκκαλεῖν πῦρ ἢ φουσῶντα ἢ ῥι-
πίζοντα.

Ἐκθάλπεσθαι ἔρωτι: οἷον καλεσθαι ὑπὸ ἔρωτος. 20

Εὖορνις τύχη: ἡ αἰσιος καὶ εὐοιώνιστος καὶ εὐ-
τυχής.

Εὐθετεῖν νεκρόν: τὸ εὖ κοσμεῖν ἐν τάφοις νεκρόν.

Εἰς γόνυ πεσεῖν: ἐπὶ τῶν ὑπὸ βίας κλινομένων εἰς
τὴν γῆν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι βιαζόμενοι μόλις κλίνονται 25
καὶ οὐκ ἐξαίφνης.

Ἐπιβατεύειν νεώς: ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπιβάτην πλεῖν.

Ἐπιτρίβεσθαι: ἐπὶ γυναικῶν λέγεται χρωμένων ψι-
μυθίῳ τῷ προσώπῳ ἢ φύκει.

Ἐξεδρον: τὸ ἀπαλαῖον καὶ ἔξω τῆς νενομισμένης 30
ἑδρας.

Ἐγὼ σιωπῶ τῷδε: Ἀριστοφάνης ταύτην ἐσχημάτισε
τὴν σύνταξιν. καθ' ὑπόκρισιν δέ. λέγει γάρ:

Αισχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν. εἰ δὲ μή,
 πρὸς τρισὶν λαμβέλοισι προσοφείλων φανῇ.
 εἴτ' ἀποκρίνεται Αἰσχύλος:

ἐγὼ σιωπῶ τῷδε;

βούλεται γὰρ λέγειν καθ' ὑπόκρισιν· εἴτα ἐγὼ τούτῳ 5
 σιωπήσομαι; οἷον ἄξιόν ἐστιν ἐμὲ τῷδε ὑποστέλλε-
 σθαι καὶ ὑπείκειν λόγοις;

Ἐκδυθι: Ἀττικῇ κλίσει ἀπὸ τῶν εἰς, μι.

Ἐπέτειον: ἔστι μὲν καὶ τὸ τήτινον, ἀπὸ τοῦ τῆτες
 πεποιημένον· τὸ δ' ἐπέτειον καθωμίληται. 10

Ἐπὶ ῥητοῖς: οἷον ὠμολογημένοις καὶ συγκειμένοις.

Ἐσεισέ μου τὴν καρδίαν: οἷον ἐκίνησε καὶ ἐτά-
 ραξεν.

Ἐξῶλες κακόν: ἐπὶ κακούργου καὶ ἐπιτρίπτου ἀν-
 θρώπου. 15

Ἐπαμφοτερίζειν: τὸ μὴ παγίως ἐν τι βουλεύεσθαι
 καὶ πράττειν, ἀλλὰ καὶ τόδε καὶ τόδε διανοεῖσθαι.

Εὐτράπελος: ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῆς. ὁ Θουκυδίδης ἐπὶ
 τοῦ εὐρύθμου καὶ εὐπρεποῦς.

20

Z.

Ζωμήρουσις:

H.

25

Ἡδυλογεῖν: τὸ φιλικῶς καὶ ἡδέως πρὸς ἀλλήλους δια-
 λέγεσθαι.

Ἡνεγκον: ἀπὸ τῆς ἐνεγκῶν μετοχῆς, ὡς ἀπὸ τῆς δρα-
 μῶν ἔδραμον. τὸ δὲ ἥνεγκα ἀπὸ τῆς ἐνέγκας. ἄμφω
 μὲν οὖν δόκιμα. 30

Ἡμίσεας καὶ ἡμίσεις: ἄμφω μὲν Ἀττικά, Ἀττικώ-
 τερον δὲ τὸ ἡμίσεας. ἡμίσειαν σὺν τῷ ἰ. ἡμισυ - ἡμί-
 σιως - ἡμίσεα, ἀλλ' οὐχὶ ἡμίση.

Ἡπιάλης: ὁ ἐπιπίπτων καὶ ἐφέρπων τοῖς κοιμωμένοις
δαίμων. τὸ δὲ διὰ τοῦ ὁ ἕτερόν τι σημαίνει, τὸ κα-
λούμενον ῥιγοπύρετον.

Ἡνιγμένον: αἰνιγματωδῶς εἰρημένον.

Ἡμηχάνουν: Πλάτων ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

Ἡγρίωνται καὶ σεσήρασιν ἐπ' ἀλλήλους: τρὶς-
πικῶς ἀπὸ τῶν ἐριζόντων, πρὸς ἀλλήλους κυνῶν.

Ἡρυγον: ἀπὸ τοῦ ἐρύγω. τὸ δ' ἡρευξάμην παρ' αὐ-
τοῖς ἀδόκιμον, ὥσπερ καὶ τὸ ἐρεύγομαι καὶ τὸ ἐρυγ-
γάνω.

Θ.

Θῦσαι: ἀντὶ τοῦ θυμᾶσαι.

... . θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνάγει 15
Πάτροκλον, ὃν ἐταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε
θυηλᾶς.

λέγει δὲ θυηλᾶς τὰς ἀπαρχὰς τῶν τεθυμένων ἱερεί-
ων. καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ τὸ θῦσαι ἀντὶ τοῦ
θυμᾶσαι.

Θεόθυτα: ἃ οἱ πολλοὶ ἱερόθυτα καλοῦσι. Κρατῖνος.
τὰ τοῖς θεοῖς θυόμενα ἱερεῖα.

Θυμέλη: νῦν μὲν θυμέλην καλοῦμεν τὴν τοῦ θεά-
τρου σκηνήν, καὶ ἔοικε παρὰ τὸ θύειν χεκλῆσθαι ὁ
τόπος οὗτος. Φερεκράτης δὲ τὰ θυλήματα, ἃ πέρ 25
ἔστιν ἄλφριτα οἶνῳ καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα, οὕτω καλεῖ
θυμέλην.

Θαλαττοκοπεῖν: τὸ μάτην κόπτειν, ὥσπερ εἴ τις
τὴν θάλασσαν κόπτει, μάτην ἂν κόπτει. ἐπὶ τῶν μά-
την τι λεγόντων.

Θύροκοπεῖν: ἐπικωμάζειν.

Θυροκόπος: ὁ τοῦ ἐπαιτεῖν ἕνεκα κόπτων τὰς θύρας.

Θεοῦ πρὸς βολή: οἶον ὀργή.

Θερλίζειν καὶ χειμάζειν: τὸ διάγειν ἐν τῇ τοῦ θε-
ρους ὥρᾳ καὶ ἐν τῇ τοῦ χειμῶνος.

Θράττει: οἶον ταράττει, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν
γεγενημένον.

Θυμβροφάγον ἑβλέπειν: ἀντὶ τοῦ δριμύ, ὅτι καὶ 5
ἡ θύμβρα δριμυτάτη ἐστίν.

Θωράκιον: οἶον δρύφακτος προβεβλημένος οἰκίας.
πλὴν ὁ μὲν δρύφακτος πῆγμα ἐστὶν ὅμοιον ταῖς κι-
κλίσαι, πεπηγμένον μέντοι καὶ ἀκίνητον· αἱ γὰρ κι-
κλίδες ὥδε ἀκκεῖσε διαφέρονται· τὸ δὲ θωράκιον πῆ- 10
γμά ἐστὶν ἐκ σανίδων συνεχῶν καὶ συμπεπηγμένων.

Θωρηχθεῖς: μεθυσθεῖς. χρήσῃ δὲ σὺ τῷ κάτοινος
μᾶλλον.

Θρύπτεσθαι: ὠραῖζεσθαι. ἄμφω. Εὐπόλις·

ἀ: αἰζομένη καὶ θρυπτομένη.

15

Θνησείδιον μᾶλλον ῥητέον ἢ κενέβριον.

I.

Ἰσηλιξ: καινότερον τοῦ ἡλικιώτης. 20

Ἰδιάζειν: οὐ γὰρ μοι σχολή. ξενικῶ γὰρ ἰδιά-
ζω πράγματι.

Ἰχθυολύμης ἄνθρωπος: ἐπὶ τινος λίχνου καὶ πε-
ρὶ ἰχθύων ἐδωδὴν μεμνηνός.

Ἰχνευταί: οἱ κατ' Αἴγυπτον καλούμενοι. 25

Ἰν' ἀκροᾷ: οὕτω τὸ ὑποτακτικὸν χρή λέγειν τῶν δευ-
τέρων προσώπων παθητικῶν ἐνικῶν, ἵνα ἀκροῶμαι -
ἵνα ἀκροᾷ - ἵνα ἀκροᾷται. καὶ ἵνα γελᾷ.

Ἰαπετός: ἀντὶ τοῦ γέρον. καὶ Τιθωνός καὶ Κρόνος
ἐπὶ τῶν γερόντων. 30

Ἰλιάς κακῶν: ἐπὶ μεγάλων συμφορῶν ὁ λόγος τίθεται.

Ἰππίδιον: οὐ μόνον ἱππάριον.

Ἰξοί: ἐπὶ τῶν γλιστρῶν καὶ φειδωλῶν. καὶ ἔοικε παρὰ

τὸν ἱξὸν γεγενῆσθαι τοῦνομα, ὅτι καὶ ὁ ἱξὸς γλίσχρος
 ἐστί. λέγει δ' Ἀριστοφάνης οὕτως· ἱξοί, ῥυποκόν-
 δυλοι. ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τοὺς γλίσχρους καὶ
 διὰ τὴν φειδωλίαν μήτε λουομένους μήτε νιζομένους.
 Ἰκετεία: διὰ τοῦ ι, οὐ διὰ τοῦ σ. ἱκεσίους μέντοι λι- 5
 τάς, καὶ λόγους ἱκεσίους.

Ἰερόπτης: ὁ τὰ ἱερὰ ἐποπτεύων καὶ ἐξ αὐτῶν μαν-
 τευόμενος.

Ἰερῶσυνα: τὰ τοῖς θεοῖς ἐξαιρούμενα μέρη καὶ θυ-
 μιώμενα. Ὅμηρος τοῦτο διδάσκει πρῶτον. 10

... θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει

Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε
 θυηλάς.

βούλεται γὰρ λέγειν τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐν τῇ εὐωχίᾳ
 παρατιθεμένων, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν, ὅταν προσφέ- 15
 ρωνται τροφήν.

Ἰλεούμενοι: ἀντὶ τοῦ ἱλασκόμενοι. Πλάτων Νόμων
 ἐβδόμῳ.

Ἰπός: ἡ παγίς.

Ἰχθύς: ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν Ἀττικώτερον 20
 ἢ περ ἰχθύας.

Ἰππουρίς: ἡ τῶν Σατύρων οὐρά.

Ἰονθός: ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου ἅμα τῇ τῶν τριχῶν ἐκ-
 φύσει τῶν πρώτων γινομένη οἰδησις. Ὅμηρος μὲν οὖν
 ἰονθάδα εἶπε τὴν ἀγρίαν αἶγα, ἀντὶ τοῦ νέαν, ἀπὸ 25
 τῶν ἰόνθων.

K.

Κεχαρισμένως θύειν: τὸ μετὰ χάριτός τινος καὶ 30
 εὐφροσύνης.

Κυανανγῆς θάλαττα, καὶ κυανανγῆς ὕδωρ,
 καὶ κυανανγῆς ποταμός.

Κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας: σημαίνει μὲν τὸ παύσασθαι τοῦ πολεμεῖν, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· παρακολουθεῖ γὰρ τοῖς μὴ πολεμοῦσι κρεμαμένας ἔχειν τὰς ἀσπίδας. Ἀριστοφάνης.

ὅστις ἡμῖν

5

ἤθελε σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

ὥς εἰ ἔλεγεν· ὅστις ἤθελεν εἰρήνην ἄγειν καὶ ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα.

Κάτοινος: ὁ μεθύων.

10

Κοινὸς τῶν πονηρῶν φίλος: ἐπὶ ἀδίκου τινὸς καὶ πονηροῦ ἀνθρώπου.

Χραιπάλη: ἡ ἀφ' ἐσπέρας ἄχρι εἰς ὄρθρον πόσις καὶ παραφορὰ τῆς διανοίας, ἀπὸ τοῦ πάλλειν, ὃ πέρ ἐστι διασεῖν, τὴν κεφαλὴν.

15

Καγχαστής: ὁ ἐπὶ τοῖς φορτικοῖς γελῶν καὶ μὴ ἀστείους. τοὺς εἰκῇ καὶ ἀμαθῶς γελῶντας, καὶ μηδὲν ἔχοντας δεξιὸν μηδὲ παιδείας ἐχόμενον.

Καταβαλῶ σε παρὰ τῷδε μανθάνειν: ἀντὶ τοῦ παραδύσω σε καὶ ἐγχειριῶ τῷδε ὥστε μανθάνειν.

20

Καταχῶσαι λόγοις καὶ ὕμνοις καὶ ἐπαίνοις: οἷον καταπληρῶσαι λόγοις.

Κενὰ τῆς γνώθου πολλὰ χωρία: ἐπὶ τῶν οὐκ ἔχόντων δαυφιλῶς, ὥστε τὴν γνώθον ἐμπλῆσαι.

Κατεστωμυλμένος: ὁ πολλῇ τῇ στωμυλίᾳ χρώμενος.

25

Κατακλᾶν τὸν ὀφθαλμόν: οἷον ἐνθρύπτεσθαι διὰ τὸν ὀφθαλμόν, ὅπερ ποιοῦσι ταῖς ἐρωμέναις οἱ ἐρασταί, τὸν ἕτερον ἐκκλίνοντες ὀφθαλμόν.

Κατάδειν: οἷον γοητεύειν καὶ πείθειν.

Κροτεῖν ὀστράκοις: Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῆς Εὐριπίδου μελοποιίας, ὅτι οὐχὶ γνήσιον οὐδὲ γνήσια τὰ μέλη, ἀλλ' οἷα πρὸς ὀστρακα ἄδεσθαι· δηλὸν ποιοῦντος τοῦ κωμῳδοῦ, ὅτι τὰ ἐκλελυμένα τῶν μελῶν καὶ

30

ἀδόκιμα πρὸς τὰ ὄστρακα ἦδον, οὐχὶ πρὸς λύραν ἢ
κιθάραν. λέγει δ' οὕτως·

ὄστράκοις αὕτη κροτοῦσα δεῦρὸ μοῦσ' Εὐρι-
πίδου.

Κρονοθήκη: οἶον παλαιὸς καὶ εὐηθείας μεστός, οἶον 5
οὐ μόνον Κρόνος, ἀλλὰ καὶ ὥσανει ἡ θήκη τοῦ Κρό-
νου καὶ ἡ σορὸς καὶ ἡ ταφή.

Κατὰ κοιλίαν νοσεῖ: ἐπὶ τῶν πολυφάγων.

Κένανδρος πόλις, κένανδρος χώρα.

Κριθώλεθροι ἵπποι: ἐπὶ τῶν μάτην ἐσθιόντων 10
ἵππων.

Καταγλωττίζειν: καταλαλεῖν καὶ καταφρονεῖν πολ-
λοὺς λόγους.

Κοτυλλίζειν: σημαίνει κατ' ὀλίγα πῖπράσκειν καὶ
μικρά. 15

Κακοτεκνία: τὸναντίον τῷ εὐτεκνία. σημαίνει, τὸ
κακοῖς καὶ πονηροῖς χρῆσθαι τέκνοις.

Κεχρῖσθαι σκορπίῳ: ἀντὶ τοῦ πεπληγῆναι ὑπὸ
σχορπίου. καὶ σὺν τῇ προθέσει ἐγκεχρῖσθαι. διαφέρει
τῇ γραφῇ τὸ πεπληγῆσθαι τε καὶ ὑπ' ἐλαίου κεχρῖσθαι. 20
τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ ἐλαίου διὰ τῆς εἰς διφθόγγου· τὸ δὲ
κεχρῖσθαι, τὸ σημαῖνον τὸ πεπληγῆσθαι, διὰ τοῦ ἰ παν-
ταχοῦ.

Κριηδὸν ἐμβάλλειν: οἶον ὥσπερ οἱ κριοί.

Κήληθρον: τὸ κηλοῦν καὶ πείθον. 25

Κατακοιμίζειν τὸν λύχνον: ἀντὶ τοῦ σβεννύναι.

Κυανεῖ ἡ θάλαττα: ἀντὶ τοῦ κυανίζει, μελανίζει.
καὶ ἔστι κυανῷ, ὥσπερ ἐκ τοῦ πολεμῷ πολεμίζω, οὐ-
τω καὶ κυανῷ κυανίζω.

Κρονοδαίμων; ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ εὐήθους. 30

Κάπνη: ἡ δι' ἧς ὁ καπνὸς ἀναφέρεται ἐν τῷ ὁρόφῳ
πορείᾳ.

Κατευπαθημένα: καταναλωμένα και διαπεφορημένα εις εὐπάθειαν.

Κουρίδες: μάχαιραι, αἷς κείρουνσι τὰ πρόβατα.

Κελεύστωρ: διαφέρει τοῦ κελευστής. ὁ μὲν γὰρ κελευστής ἐστιν ὁ ἐν νηϊ κελεύων τοῖς ἐρέταις τι, ὁ δὲ 5 κελεύστωρ ὁ ἐπικελευόμενος καὶ παρορμῶν.

Κοινοθυλακεῖν: τὸ ἐν ὁδῷ κοινωνεῖν σιτίων καὶ τραπέζης καὶ καταγωγῆς καὶ τῶν τοιῶνδε. Ἀριστοφάνης.

Κνισοκόλαξ: τὸν οὐδενὸς ἀγαθοῦ κόλακα, τοῦ αἰ- 10 σχίστου δὲ πάντων.

Καθ' ἡδονήν μοι ἐστι πράττειν ἢ λέγειν.

Κληρωτήρια: ἐνθα κληροῦνται οἱ δικασταί.

Κατάγειον: οὐχὶ κατάγαιον διὰ τῆς αἰ διφθόγγου.

Κυψέλαι φρονημάτων: οἷον θῆκαι φρονήσεως. κυ- 15 ψέλη γὰρ ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν.

Κακόν τι προσπολαύσω: οὐ μόνον κακοῦ τινὸς προσπολαύσω. κατ' αἰτιατικὴν καὶ γενικὴν χρῶ.

Κέραμον: ὥς ἡμεῖς, τὸν ἐπὶ τοῦ στέγους.

Καλήτης καὶ κάλη: Ἀττικοί, διὰ τοῦ αἰ κηλήτης 20 καὶ κήλη Ἰωνες.

Κονίαμα: τὸ λάμπρυσμα τὸ γινόμενον ἐκ τοῦ κονιάματος.

Κερματίζειν λόγον: κατὰ μικρὰ διαιρεῖν.

Κῆδος: τὸ πένθος. καὶ κηδεῦσαι τὸ θάψαι. σημα- 25 νει καὶ τὴν ἐπιγαμίαν.

Κεκιβδηλευμένον νόμισμα: τὸ ἀδόκιμον καὶ πεπανουργεμένον.

Κακόν τι σαυτῷ προὔφειλεις: ἐπὶ τινος ἁκακόν τι λαβεῖν ἐπισπωμένου. 30

Κορίζεσθαι καὶ ὑποκορίζεσθαι: ἄμφω. σημα- νει δὲ τὸ πρὸς τὰ κομιδῇ παιδία νήπια ψελλιζόμενον

τῇ φωνῇ παίζειν· κόρος γὰρ ὁ παῖς, καὶ τοῦνομα διττῶς, κόρισμα καὶ ὑποκόρισμα.

Καλλιγραφῆσαι: εἰς κάλλος γράψαι.

Κύειν καὶ τεκεῖν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ κύειν κατὰ γαστρός ἐστιν ἔχειν, τὸ δὲ τεκεῖν τὸ ἤδη τέλος ἔχειν 5 τῇ κυήσει.

Κλεῖδα: τὸ δόκιμον κλεῖν ἐστίν.

Καταρκεῖ: ἐξαρκεῖ, ἀπόχρη.

Κάκιστος φαγεῖν: ὁ μὴ δυνάμενός φαγεῖν, ὁ ὀλίγα ἐσθίων. 10

Καταλεγείς: οὐ μόνον καταλεχθεῖς.

Κατηριστημένα: καταβεβρωμένα.

Κατακορῆς οἶνφ καὶ διακορῆς: πολιτικώτερα.

Καπνοῦ σκιά: τὴν ὑπερβολὴν τοῦ . . . ἀντὶ τοῦ οὐ- 15 δένει.

Καταλεπτολογεῖν: τὸ κατὰ λεπτόν καὶ ἀκριβῶς πε- 20 ρὶ ὁτουοῦν πράγματος διαλέγεσθαι.

Καινὰ φοφεῖν: καινῶς κομπάζειν.

Κίων: στόμα, ὃ οἱ πολλοὶ κιονίδα καλοῦσιν.

Κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι: τὸ ἀποκρύπτειν τὰ φθάσαν- 20 τα κακὰ τοῖς ἐφεξῆς πρᾶττομένοις κακοῖς. Αἰσχύλος·
. . . . μὴ κακοῖς ἰῶ κακά.

Καταδακτυλίζειν: τὸ ἀσελγῶς τῷ δακτύλφ τῆς 25 τοῦ πέλας ἔδρας ἄπτεσθαι. τοῦτο καὶ σκιμαλίζειν οἱ Ἀπτικοὶ λέγουσιν.

Καθαρὰ βλέπειν: οἷον ἡλάρὰ καὶ ἡδέα βλέπειν, οὐκ ἐπιτεθολωμένα.

Κύκηθρον: ἐπὶ τοῦ τὰ πάντα κυκῶντος καὶ ταράτ- 30 τοντος.

Κυνηγεττεῖν: διὰ δυοῖν τι λέγουσιν.

Κυνοφθαλμίζεται: ἀναιδῶς καὶ ἰταμῶς ὁρᾷ, τρά- 35 πον ματρύλλου.

Κέρκω σαίνειν: ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν προσσαινόντων 40 μὲν

μὲν τῇ οὐρᾷ, κακὸν δέ τι διανοομένων λάθρα
δραῖσαι.

Κυνοκοπήσαι τὸν νῶτον: ὥπερ κύνα τῷ ξύλῳ
κατακόψαι.

Κλωμάστιξ: ὁ κλοιῷ δεδεμένος καὶ μαστιγούμενος. 5

Κάμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύμονι: ἐπὶ τινος γυναι-
κὸς μεθύσας. ῥηθείη δ' ἂν οὐδὲν ἦττον καὶ ἐπὶ ἀν-
δρός.

Κάπηλον φρόνημα: παλιμβολον καὶ οὐχ ὑγιές. ἡ
μεταφορὰ ἀπὸ τῶν καπήλων τῶν μὴ πιπρασκόντων 10
εἰλικρινῇ καὶ ἀκέραια τὰ ὄντια.

Κρανιόλειος: ὁ τὸ κρανίον ἔχων λεῖον, ὁ φαλακρός.

Κνισοτηρητής: ὁ κνίσαν καὶ δεῖπνα ἐπιτηρῶν.

Κυνάριον καὶ κυνίδιον: δόκιμα.

Καλλιτράπεζος: ὁ καλὴν καὶ λαμπρὰν τράπεζαν 15
παρατιθέμενος.

Κυνοδέσμαι: οἷς τὰ αἰδοῖα οἱ Ἀττικοὶ ἀπεσκολυ-
μένοι ἀποδοῦνται. κύνα δὲ τὸ αἰδοῖον ἐκάλουν.

Κυνοκέφαλλος: διὰ τῶν δυοῖν Ἰ οἱ Ἀττικοί.

Κάλλιστα: τοῦτο τιθέασιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἀντὶ 20
τῆς οὐ ἀρνήσεως, ὅταν τι παραιτῶνται ποιῆσαι.

Λ.

Λεπτοσχιδής: οἷον λεπτῶς ἐσχισμένος καὶ λεπτῶς 25
πεφροντισμένος.

Λεπτή τις ἐλπίς, ἐφ' ἧς ὁχοῦμεθα.

Λεπτολογία: σημαίνει τὸ περὶ τῶν μικρῶν φροντί-
ζειν καὶ ἀδολεσχεῖν. ἢ σημαίνει ἡ κνιπότης.

Λεπτοί: πένητες.

Λεπτακινόν: οἷον ἀκριβές καὶ ἐπὶ λεπτὸν πεφροντι-
σμένον. 30

Λειπογνώμων: σημαίνει τὸν μηδέπω τὸν ὀδόντα βε-

βληκότα, δι' οὗ ἡ ἡλικία τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων τετραπόδων γνωρίζεται.

Λιμοκόλακες: οἱ διὰ λιμὸν κολακεύοντες τινα.

Λέκιθος: ἐπὶ τοῦ κρόκου τοῦ ὠοῦ ἱατροὶ λέγουσι.

Κάνθαρος δὲ οὕτως ἀηλεσμένον τι ἐξ ὀσπρίων. 5

Λάληθρον: τὸν λάλον καὶ διὰ τοῦ λαλεῖν κακου-
γούντα.

Ληκυθίζειν: ὁπότεν βούλονται οἱ φωνασκοῦντες
κοῖλον τὸ φθέγμα ποιεῖν, ὥσπερ εἰς ληκύθους προῖ-
μενοι. 10

Λισπόπυγος: ὁ ἀποτετριμμένην ἔχων τὴν πυγὴν.
Μαπη γάρ ἐστιν ἡ ἀποτετριμμένη ἀστράγαλος.

Λακωνομανεῖν: περὶ τὰ Λακῶνων νόμιμα καὶ ἐπι-
τηδεύματα ἐσπουδακέναι.

Λευκὸν ἀγαθόν: σημαίνει τὸ μέγα καὶ λαμπρὸν 15
ἀγαθόν.

Λεῖριον: ἔστιν ἕτερον παρὰ τὸ κρίνον, τὰ μὲν ἄλλα
ὅμοιον, πλατύτερα δὲ τὰ φύλλα ἔχον. διὸ καὶ ταῦτόν
ἔδοξε τισιν.

Λογοπλάθος: ὁ λόγους καὶ μύθους πλάττων, ὥς 20
Αἰσωπος.

Λυχνίον: οἱ ἀμαθεῖς λυχνίαν αὐτὸ καλοῦσιν.

Λυχνοῦχος, λαμπτήρ, φανὸς διαφέρει. λυχνοῦχος
μὲν ἐστὶ σκευὸς τι ἐν κύκλῳ ἔχον κέρατα, ἔνδον δὲ
λύχνον ἡμμένον, διὰ τῶν κεράτων τὸ φῶς πέμποντα. 25
λαμπτήρ δὲ χαλκοῦν ἢ σιδηροῦν ἢ ξύλινον λαμπάδιον
ὅμοιον, ἔχον θρυαλλίδα· φανὸς δὲ φάκελός τινων συν-
δεδεμένος καὶ ἡμμένος. ὁ καὶ διὰ τοῦ π.

Λωβᾶσθαι τόνδε καὶ τῷδε, αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ.

Λάθαργος κύων: ὁ λάθρα προσαλλόμενος καὶ χωρὶς 30
ὑλακῆς δάκνων. τοῦτο δὲ οἱ πολλοὶ παραφθείραντες
λαθροδήκτην καλοῦσιν.

Λογγάζειν: τὸ διαδιδράσκειν τὸ ἔργον, προφασίζό-

- μενόν τινα πρόφασιν. καὶ τοῦτο Ἀριστοφάνης τίθησιν
ἐπὶ ἵππων προσποιούμενος χωλεύειν.
- Λαλεῖν τοῦ λέγειν διαφέρει. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ φλυα-
ρεῖν, τὸ δὲ λέγειν ἐπὶ τοῦ ἱκανοῦ λέγειν.
- Λέπειν: τὸ ἐκδέρειν μαστιγοῦντα. 5
- Λόγοις πιαίνειν: ὅλον παραμυθεῖσθαι.
- Λευκηπατίας: ὁ εὐήθης.
- Λάσανα: ὡς ἡμεῖς, ἐφ' ὧν ἀποκατοῦμεν.
- Λίστριον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενον κοχλιάριον.
- Ὅμηρος μὲν λίστρον τὸν ξυστήρα, οὗ ὑποκοριστικὸν 10
λίστριον, ὅλον ξυστηρίδιον. ἔοικεν οὖν τὸ πρῶτον τοι-
οῦτο κατασκευάσθαι ὅμοιον πτύφῳ στρογγύλῳ.
- Ληνοῦς: οὐ μόνον, ἐν αἷς τοὺς βότρους πατοῦσιν, ἀλ-
λὰ καὶ τὰς τῶν νεκρῶν σορούς, ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος
τῆς κατασκευῆς. 15

M.

- Μηροκαυτεῖν: ὁμοίως τῷ ἱεροκαυτεῖν καὶ ὀλοκαυ-
τεῖν.
- Μονογέρων: τὸν μονότροπον καὶ δύσκολον γέροντα 20
σημαίνει.
- Μεθυσοχάρυβδις: ἐπὶ γυναικὸς μεθύσου, οὐκ
ἐπ' ἄρρενος.
- Μετολίκιος Ζεὺς: ὁ ὑπὸ τῶν μετολίκων τιμώμενος.
- Μεταβάλλεσθαι: τὸ μεταπιπράσκειν. 25
- Μηδὲν ὑπέρφεν: Κρατῖνος. ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἄγαν.
- Μάσθλης: ὁ μαλθακὸς καὶ μεμαλαγμένος τὴν ψυχὴν
καὶ μὴ ἀνδρείος.
- Μεθιστάναι καὶ ἰστάναι: οὐχὶ μεθιστάνειν καὶ
ἰστάνειν. 30
- Μαλακιῆν: τὸ ὑπὸ κρύους ναρκᾶν.
- Μανόν: τὸ ἀραιὸν οὕτω λέγουσιν Ἀθηναῖοι. τὴν πρῶ-
την συλλαβὴν ἐκτείνουσιν.

Μυκῆτα λύχνων: τὰ ἐπιγινόμενα ταῖς μύξαις τῶν
λύχνων.

Μεταίτην: οὐ μόνον ἐπαίτην.

Μεταπομπή: ἡ μετάπεμψις.

Μολυβδιᾶς: ὑπὸ νόσου οἷον μολύβδου χροῶμα ἔχεις.

Μὴ μέθῃ τοῦδε: ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπόσχη, μὴ ἀφῆς.

Μωλύειν: τὸ ἐκλύειν καὶ διέλκειν καὶ μαθαίνειν. καὶ
μωλύον κρέας λέγεται τὸ ἡρέμα διαχεόμενον καὶ μὴ
συνεστός.

Μετωπιδία θρίξ: ἡ τῶν θυομένων ἱερείων, ἣν πρὸ
τοῦ θύεσθαι ἀποκέironτες εἰς τὸ πῦρ ἐμβάλλουσιν.

N.

Νεανίευμα: ἀνδρεῖόν τι καὶ νεανικὸν ἔργον, ὅποιον
ἂν γεννάδας τις ὑπ' ἀνδρείας διαπράξαιτο καὶ φρο-
νήματος γεννικοῦ.

Νεανιεύσασθαι: ὑψηλόν τι καὶ ἐλευθέριον φρονῆσαι.

Νεόπλουτος: τὸ δὲ νεοπένης σπάνιον.

Νεοπλυνῆ χλαῖναν, νεοπλυνὲς ἱμάτιον.

Νεαλές: παρὰ τὸ ἀλές, ὃ σημαίνει τὸ ἀθρόον, τὸ νεω-
στὶ γεγεννημένον καὶ συνενηγεμένον. τὸ γὰρ συνελθεῖν
καὶ συναλισθῆναι ταῦτόν. Ἀριστοφάνης τὸ νεαλές....

Νουμηνία: οὕτω λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. τὸ δὲ νεομηνία
ἀτιμάζουσιν.

Νεόλαϊα: ἔστι νέος λαὸς ἢ νεότης, παρ' ὃ γέγονεν ἡ
νεολαία.

Νῆστις ὁ σμή: ἡ ἐκ τῆς ἀσιτίας τοῦ στόματος δυσωδία.

Νοσεῖν τὰς φρένας, νοσεῖν τὸν νοῦν, νοσεῖν τὴν ψυχὴν.

Νῆστις, καὶ τὸ πληθυντικὸν νήστιδες καὶ νήστις.

O.

Ὀνειρόμαντις, ἀστροόμαντις, ὄρνιθόμαντις,
ἀλφειτόμαντις: οὕτω λέγουσιν.

Οὐδέποτε: ἐπὶ μέλλοντος μόνου φασὶ τίθασθαι τὴν φωνήν, ἐπὶ δὲ παρωχημένου τὸ οὐδεπώποτε. εὐρίσκομεν δὲ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ τὸ οὐδέποτε καὶ ἐπὶ παρωχημένου χρόνου, οὐδέποτε προδεδωκέ με.

Ὁψάριον: τὸ ὄψον, οὐχὶ τοὺς ἰχθῦς. οἱ δὲ νῦν τοὺς ἰχθῦς λέγουσιν. 5

Οὐδὲ ἔν: οὕτω χρηὴ λέγειν, οὐ δισυλλάβως· καὶ διὰ τοῦ δ. διὰ μέντοι τοῦ θ δισυλλάβως.

Ὁμφακας βλέπειν: οἷον αὐστηρὸν καὶ δριμύ.

Ὁμφακες: τὰ ἄωρα τῶν βοτρυῶν καὶ ὄξινα. 10

Ὁξειν ἐτῶν: πάνυ ἀστείως ἐπὶ πρεσβύτου ἢ πρεσβύτιδος.

Ὁρθαγγελεῖν: ὀρθὰ καὶ ἀληθῶς ἀγγέλλειν.

Ὁνυχιμαῖα τέμνειν: ἀντὶ τοῦ μικρά.

Οἶδατε: ἄμεινον τὸ ἴστε. 15

Ὅσια μανθάνειν, ὅσια ἰδεῖν, ὅσια ἀκοῦσαι: ἀντὶ τοῦ ἕξεστι μανθάνειν, ἕξεστιν ἰδεῖν, ἕξεστιν ἀκοῦσαι.

Οὐδὲν σου παρίεμαι: οὐδὲν παραιτοῦμαι, οὐδὲν ἀποτρέπομαι. 20

Οὐδὲν κακὸν ῥαδίως ἀπόλλυται: ἐπὶ τῶν εὐπρακτόντων πονηρῶν.

Οὐκ ἔστι τοσούτου ὄνιος ἐλλέβορος, ὥς τέ τινα ἰᾶσθαι: θείης ἂν τὴν φωνὴν ἐπὶ τινος ἀνιάτως ἔχοντας. 25

Ὁχλος ἄλλως: ἐνόχλησις. Δημοσθένης.

Ὁζει κνίσης: ἐπὶ τῶν προσκαομένων ὄψων.

Ὁρχωμόσια: τὰ ἐπὶ ὄρκοις γινόμενα ἱερεῖα.

Ὁφρυάζειν: τὸ τὰς ὀφρυς ἐπαίρειν καὶ ἀποσεμνύνεσθαι. 30

Ὁργάζειν πηλόν: τὸ διαβρίχειν. οὕτω γὰρ τὸ ὑγραίνειν οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. καὶ ἀργάδα τὴν ἱερὰν καὶ ἀνιερωμένην γῆν, ὅτι ἐλώδης καὶ ἔνυγρος.

Ὅρινα: ἦν οἱ πολλοὶ ὄρουσαν καλοῦσιν.

Ὅσημέραι: ἐπὶ τῆς παρεσχάτης εὗρον τὴν ὀξεῖαν κειμένην.

Ὅρνις καὶ ὄρνιθες: διττῶς.

Οὐδαμοῦ λέγω τοῦτον: ἀντὶ τοῦ ἐν οὐδεμιᾷ ψήφῳ τίθεμαι, οὐδενὸς ἄξιον ἡγοῦμαι.

Ὁρθριος χρὴ λέγειν, οὐκ ὀρθρινός. διαφέρει δὲ ὀρθρος τοῦ ὀρθρίου. ὀρθρος μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὥρα τῆς νυκτός, καθ' ἣν ἀλεκτρονέες ἄδουσιν. ἀρχεται δὲ ἐνάτης ὥρας, καὶ τελευτᾷ εἰς διαγελῶσαν ἡμέραν. τεκμήριον δέ· ὀρθρεύεσθαι γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ λύχνῳ προσκείσθαι, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι. ὀρθριον δ' ἔρεῖς ἄδει, καὶ ὀρθριος ὁ ἀλέκτωρ ἦσεν. ἕως δὲ τὸ ἀπὸ γελώσης ἡμέρας ἄχρις ἡλίου ἐξέχοντος διάστημα. πλήθουσα δ' ἀγορὰ ἀλφίτων τετάρτη καὶ πέμπτη ὥρα. μεσημβρία δὲ ἀμφ' ἔκτην καὶ ἐβδόμην ὥραν. δελήη δὲ ἀμφὶ τὴν ἐνάτην καὶ δεκάτην, δυσμαὶ δὲ ἡλίου. εἴτα ὁ ἐστιν ἐσπέρα καὶ περὶ λύχνων χρεῖαν. πρῶτος ὕπνος ἀμφὶ τρίτην καὶ τετάρτην ὥραν τῆς νυκτός. μέσαι δὲ νύκτες, καὶ τοῦντεῦθεν ἀλεκτρονέες ἄδουσιν, ὃ λέγεται ὀρθρος.

Ὁμφακίαις θυμός: ὁ αὐστηρός. καὶ ἄγαν σκληρός.

Ὁλότμητα δεῖπνα: τὰ μεγάλα, ἐν οἷς ὅλα τὰ μέρη τῶν παρασκευαζομένων ἀποτεμένεται καὶ παρατίθεται δαιτυμόσιν.

Ὁρνιθεῖα: οἱ τόποι, ἐνθα οἱ ὄρνιθές εἰσιν. ἢ θῆραι. τῷ τόνῳ δὲ ὡς ἱερεῖα, διδασκαλεῖα.

Ὁνόγαστρις ἄνθρωπος: ἐπὶ τῶν ἄρρυνθμον καὶ μεγάλην γαστέρα ἔχόντων.

Ὅστινον δεῖ λέγειν, οὐκ ὀστέινον.

Ὁ λόγος ὅδε οὐκ εὖ φρονεῖ: εἰ βούλει πρὸς τινα μὴ ὀρθῶς εἰπόντα ἐνσημῆνασθαι, ἀνεπαχθῆς ἔσθι.

Οὐδὲ πάταλον ἂν δοίης: Ὀμηρος, τὸ ἄγριον καὶ

ἄξενον δηλῶν, οὐδ' ἄλλα ἂν δολῇ περὶ τινος ἔφη. Ἀριστοφάνης μεταβαλὼν ἐπὶ τὸ καινότερον, οὐδὲ πᾶντα-
 λον εἶπε δίδωσι· πᾶνταλον γὰρ καὶ ταῖς ὁδοῖς ἐρ-
 ριμμένον ἔστιν εὑρεῖν· δύναται συμβολικῶς εἰπεῖν τὸν
 διὰ βρόχου θάνατον.

5

Ὅμοσπονδεῖν: τὸ κοινωνεῖν σπονδῶν καὶ θυσιῶν.

Οἰνήρουσις: ἀγγεῖόν τι, ὃ τὸν οἶνον ἀρυσμέθα, ὥς περ,
 ὃ τὸν ζωμόν, ζωμήρουσις, καὶ ὃ τὸ ἔνθος, ἐτνήρουσις.

Ὀνυχίζειν καὶ ἐξονυχίζειν: τὸ περὶ τι ἀκριβολογεῖ-
 σθαι. λέγουσι δὲ καὶ ἀπονυχίζειν τὸ τοὺς ὄνυχας 10
 ἀφαιρεῖν.

Ὅττόμενος, ὅττα, ὠττεύομεν: τὸ σημαυνόμενόν
 ἔστιν ἐπιψηφίζων καὶ οἰωνίζομενος.

Οἰνοχόη: ἐξ οὗ τὸν οἶνον εἰς τὰ ἐκπώματα ἐνέχεον.
 οὐχ ὥς οἱ νῦν τὴν τράπεζαν, ἐφ' ἧς τὰ ἐκπώματα 15
 κεῖται. ἔστι δ' ἀγγεῖον προχοιδίῳ ὅμοιον.

Ὅρκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρῆ γράφειν: ὅτι ἀπι-
 στεῖν γυναικὶ δεῖ ὁμνυόσῃ. χρήσαιο δ' ἂν αὐτῷ καὶ
 ἐπὶ παντὸς ἀπίστου καὶ ἐπιόρκου.

Οὐκ εἰμὶ βαδιστικός: οὐκ εἰδίσμαι οὐδὲ μεμελέτη- 20
 κα περιπατεῖν.

Οἰκοκερδῇ βέον εὕρηκεν: κερδαλέον.

Ὅχλος πραγμάτων: ἀντὶ τοῦ πλήθος πραγμάτων.

Ὅξυήκοος ἄνθρωπος: ὁ ὀξέως ὑπακούων.

Ὅρνιθίας χειμῶν: ὃν οἱ ὀρνιθες προσημαίνουνσι, 25
 γέρανός τε καὶ κορῶναι καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. ἐτί-
 θεσαν δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ τῶν ἀηδῶν καὶ μισητῶν καὶ
 προσημαινόντων ἀηδῶν πραγμάτων· καὶ γὰρ οἱ τὸν
 χειμῶνα προδηλοῦντες ὀρνιθες μισοῦνται. Ἀριστοφάνης.

... ὥς περὶ χειμῶν ἄρα

30

ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

Ὅξυή: τὸ δένδρον, διὰ τοῦ ὕ καὶ ἦ, ἀλλ' οὐκ ὀξεία. καὶ
 ὀξύϊνον.

Ὀκλάσαι: τὸ τὰ γόνατα κάμψαι ἐγκάθιζοντα.

Ὀβολολογεῖν: ἐπὶ τῶν βραχέα συλλεγόντων.

Οἰστέον: κομιστέον.

Ὀχευτής: ὁ ὀχεύων. ἐπὶ τῶν τετραπόδων μάλιστα
χρήση.

5

Οὐδὲν ἄπο καιροῦ λέγεις: οἷον οὐκ ἔξω καιροῦ.

Οἰσωπηρά δει λέγειν τὰ ῥυπαρά καὶ ἄπλυτα ἔρια.
παρὰ τὸν οἰσωπον οἰσωπηρά, ὡς παρὰ τὸν ὀλισθον
ὀλισθηρά.

Ὀμφακας: τὰς ὀμφακας θηλυκῶς εἶπε Πλάτων.

10

Ὀξυμαθής ἄνθρωπος: ὁ ὀξέως μανθάνων τὸ λε-
γόμενον.

Ὀλοκαυτεῖν: ἀπὸ τοῦ ὀλοκαυτῶ, οὗ ὁ μέλλον ὀλο-
καυτήσω. λέγεται καὶ διὰ τοῦ ι, ὀλοκαυτίζω, ἐξ οὗ
ὀλοκαυτιῶ ὁ Ἀττικὸς μέλλον, οὗ τὸ ἀπαρέμφοτον ὀλο- 15
καυτιεῖν.

Ὀλεκρανλῖεσθαι: τὸ τοῖς ὀλεκράνοις παλεσθαι. ὀλέ-
κρανα δὲ τὰ ἄκρα τῶν ἀγκώνων.

Ὀξυρεγμία καὶ ὄξωρεγμία: τὸ αὐτὸ ἐστὶ· λέγεται
γὰρ ἀμφοτέρω.

20

Ὀξύβαφον: διὰ τοῦ υ. παρὰ τὸ ὄξύ, καὶ οὐ παρὰ
τὸ ὄξος σύγκειται. καὶ ὄξύγαρον, καὶ οὐκ ὄξόγαρον.
δηλοῖ δὲ τὸ ὄξύ κατὰ γένος ποιότητα πᾶσαν ὄξεϊαν,
ἢ γεῦσιν ἢ σχῆμα ἢ ὄψιν ἢ πᾶν ὁτιοῦν ἦκον εἰς ὄξύ.
ὡς εἶναι καὶ τὸ ὄξος εἶδος τοῦ ὄξεος.

25

Οὐκ ἀπείρω. πρὸς ἐβάλεν: ἐπὶ τῶν οἰομένων ἐξαπα-
τήσιν, φωραθέντων δέ.

Ὀρίγανος: θηλυκῶς ἢ ὀρίγανος.

Ὀμαλός λεγούσι καὶ ὀμαλίζειν καὶ ὀμαλόν:

Ὀσμή: διὰ τοῦ σ μόνον, καὶ οὐ διὰ τοῦ δ. Ἰώκων δὲ 30
διὰ τοῦ δ.

Ὀχεῖον: τὸν εἰς ὀχέαν ἀνειμένον ἵππον ἢ ὄνον.

Οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν: ἐπὶ τῶν μηδὲ

σμικρότατα ἐχόντων φαγεῖν. σμικρότατον γὰρ ὑπὸ τὸν ὀδόντα ἐμπλῖπτει.

Ὅψισθεῖς: εἰς ὅψε τῆς νυκτὸς παραταθείς.

Οἰσπώτη: τὸ τῶν προβάτων ἀποπάτημα. τὸ δὲ τῶν αἰγῶν σφυράδες, ἐπεὶ ὥσπερ σφυρά ἐστι συμπεπλεγμένα. 5

Ὅψις: ἀντὶ τοῦ ὄνειρος.

Οἶσυνον: οὐδετέρως. οἱ δὲ θηλυκῶς λέγοντες οἶσῦα διαμαρτάνουσιν. σημαίνει δὲ ῥάβδους ἐλώδεις.

Οὐκοῦν: περισπώμενον μὲν συλλογιστικὴν διάνοιαν 10 ἔχει, παροξυνόμενον δὲ διττῶς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐκλαμβάνεται, ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ μόλις ἐπ' ἀποφάσεως ταττόμενον, ποτὲ δὲ καθ' ὑπέρθεσιν. οὐκοῦν ἰάσεις - οὐκ ἰάσεις οὖν. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει.

οὐκοῦν μὲν ἰάσεις ἀναμετρήσασθαι τάδε, 15 ἀντὶ τοῦ οὐκ ἰάσεις οὖν με. καὶ Θουκυδίδης. οὐκοῦν ἀπιστεῖν εἰκός, οἷον οὐκ ἀπιστεῖν οὖν εἰκός. καὶ πάλιν. οὐκοῦν χρή οὔτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ, ἀντὶ τοῦ οὐ χρή οὖν. σύγκειται δὲ ἐκ τῆς οὐκ ἀποφάσεως Ἰωνικῆς καὶ τοῦ οὖν συνδέσμου. 20

Ὅνεύειν: τὸ περιάγειν τὰ μηχανήματα, οἷς τοὺς τε λίθους καὶ τὰ ἄλλα ἔλκουσιν. ὄνος δ' ἐστὶν αὐτὸ τὸ μηχανήμα τὸ διὰ τροχιλίων καὶ σχοινίων. εἴρηται ὄνεύειν ἦτοι ὅτι καὶ ὄνοις ἐχρῶντο πρὸς τὴν περιαγωγὴν, οὐ μόνον ἀνθρώποις, ἢ κατὰ μεταφορὰν ὄνων, 25 ἐπεὶ καὶ οἱ ἀχθοφόροι.

Π.

Πολιτοκοπεῖν: καινότερον τοῦ δημοκοπεῖν, καὶ ἔοικε 30 ταῦτόν σημαίνειν. κόπτειν δὲ νῦν ἐστὶ τὸ λιπαρῶς ἐγκεῖσθαι καὶ πέλθειν παρὰ γνώμην. καὶ πολιτοκόπος καὶ δημοκόπος. Πλάτων δὲ ἐν Παισάνδρῳ

τὸ πολιτοκοπεῖν ἀντὶ τοῦ λουδορεῖν καὶ κωμῳδεῖν
εἶπεν.

Περιπλευριεῖς: σημαίνει τὸ περιπλακῆναι καὶ συγ-
κοιμηθῆναι.

Παλαμηδικὸν τοῦ ξεύρεμα: ὅσον σοφὸν καὶ εὐμή- 5
χανον.

Πραγματίας ὁ λόγος: ὁ πράγματα καὶ ἀηδίας πα-
ρίχων.

Πολύζων κακόν: ἐπὶ πάνυ γηραιῷ εἴποις ἄν.

Περίζυξ καὶ ἄζυξ: Εὐπολις καὶ Ἀριστοφάνης. 10

Παραξόνια: τὰ τῷ ἄξονι ἐμπηγνύμενα ὑπὲρ τοῦ κα-
τέχειν τὸν τροχόν· ἃ οἱ πολλοὶ παραξονίτας ἢ ἄξονι-
δια καλοῦσιν.

Πλησιαίτατοι καὶ πλησιαίτεροι εἴρηται.

Παγετῶδες καὶ ψυχρόν. 15

Προσβολὴ σιδήρου: τὸ στόμωμα τὸ προστιθέμενον
ἐπ' ἄκρῳ τῷ σιδήρῳ ἐν ἐργαλείοις.

Πιτύων καρπούς: ἃ οἱ πολλοὶ κώνους καλοῦσι. πί-
τυν δὲ καὶ τὸ δένδρον ἐκάλουν, ὃ νῦν στροβιλισὸν ὀνο-
μάζουσιν. 20

Προώδων: ἡ προέχουσα εἰς τὸ ἔξω μέρος τοὺς ὁδόν-
τας. καὶ ἐπὶ ἄρρενος.

Πλέον ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ὑπὸ τῆς ἀηδίας
γίνομαι: ἀστεῖον. τὸ γὰρ ὑπὸ τῆς ἀηδίας οὕτω δι-
ατίθεσθαι, ὥς καὶ τῶν ἐτῶν ὑφαίρεισθαι, οὐδὲν ἄλ- 25
λ' ἢ αὖξησις ἐστίν.

Πλύνοῦ πλύνεσθαι: σημαίνει μὲν τὴν ὕβριν, μετε-
νήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν πλυνομένων ἱματίων καὶ πα-
τουμένων· καὶ γὰρ οὖροις καὶ τοῖς ἄλλοις ταῦτα ῥύ-
πεται, καὶ πλυνόμενα περιυβρίζεται καὶ πατούμενα. 30

Πέλαγος ἢ πόλις ἐστίν: εἰ θελοῖς ἐγκωμιάζειν πόλιν.

Ποντοφάρυξ: εἴ τις βούλοιτο σκάπτειν τινὰ ἄπληστον
καὶ φάγον, ὅτι ἡ φάρυξ διὰ μέγεθος πελάγει ζοικεν.

Προτερεῖν ἐπὶ ὁδοῦ: σημαίνει τὸ προῖναι ἐτέρου ἐν ὁδοιπορίᾳ.

Προεξεγέλλειν πρᾶγμα: οἷον πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ ἀνακινεῖν.

Πέτρας εἰργασται ὅδε: ἐπὶ ἀτέγκτου καὶ ἀπειθοῦς. 5

Παλεύτρια: ἡ ἐξαπατῶσα. τίθεται ἐπὶ τῶν ὀρνίθων τῶν ἐξαπατώντων τὰ ἄλλα ὄρνεα, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν περιστερῶν.

Προβατεύειν: πρόβατα τρέφειν.

Προχοῖδιον: ὑποκοριστικῶς, ἀπὸ τοῦ πρόχου. ὥς 10 οὗν βοῦς βοῖδιον, οὕτω πρόχους προχοῖδιον.

Πατρῷζειν: τὰ τοῦ πατρὸς ἐργάζεσθαι.

Πίθων: ὁ πύθης, ὑποκοριστικῶς.

Παλιναῖρβτα: τὰ ἐκ καταλύσεως οἰκοδομίας παλαιᾶς εἰς ἐτέραν πρόσφατον οἰκοδόμησιν ἐμβαλλόμενα. 15

Παρέλυσεν: οἷον κατέλυσε καὶ ἐνίκησε καὶ οἷον ἔπαυσε τῆς ἀρχῆς.

Προβύσαι φορτικὸν γέλωτα: ἀντὶ τοῦ προβαλεῖν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς λύχνους προβουόντων· καὶ γὰρ τούτων τὴν θρυαλλίδα ἐκ τοῦ ἔνδον εἰς τὸ ἔξω 20 προβάλλουσι. τίθεται ἐπὶ τῶν μηδὲν σεμνὸν ἐχόντων, αἱ δὲ διὰ τοῦ γελωτοποιεῖν θηρωμένων τι.

Πρότηθυς: ἡ οὕτω γραῦς, ὥς πρὸ Τηθύος τῆς Ὠκεανοῦ γεγονέναι γυναικός. Κρατῖνος τὴν ὑπεργήρων οὕτω λέγει παλίων. 25

Πυθμὴν δικῶν: οἷον ῥίζα δικῶν, φιλόδικος.

Παρακεκροῦσθαι τῶν φρενῶν ἢ τοῦ νοῦ: οἷον παραπεπαῖσθαι καὶ μὴ ἐν τῷ καθεστῶτι εἶναι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κεκρουμένων μέτρων καὶ δεδολωμένων. 30

Παρασοφίσματα: οἷον παρεξηρήματα.

Περίτριμμα πραγμάτων: οἷον τετριμμένον ἱκανῶς πράγμασιν.

Ποταμόρροτος γῆ: ἡ διαρρέομένη ποταμοῖς.

Προτιμᾶν: τὸ φροντίζειν.

Παροψίδες: τὰ ὄψα τὰ ποικίλως κεκαρυκευμένα· καὶ οὐχ, ὡς οἱ νῦν, ἐπὶ τῶν λεκανίων.

Πέπραγεν: διὰ τοῦ γ. προκρίνουσι τοῦ πέπραχεν. 5

Πύελος: ἐν ᾧ ἐλούοντο, οἱ ἀρχαῖοι.

Προφορεῖσθαι: τὸ προφέρειν τὸν στημένα διαζο-
μένοις.

Πυκνότης τρόπου: ἐπὶ συνετοῦ καὶ φρονήμου.

Πικρῆ κισμοί: αἱ πανουργίαι. 10

Περαντικὸς ῥήτωρ: ὁ πέρασ τοῖς λόγοις ἐπιτιθεῖς ἐν ταῖς ἀποδείξεσι διὰ δύναμιν λόγων.

Παφλάσματα: ψευδεῖς καὶ ἀλαζόνες λόγοι, καὶ ἀνα-
ζέοντες ὥσπερ ἐκ πυρός.

Πάναισχρα ἔργα καὶ πάναισχροὶ λόγοι. 15

Παράβολος: ὁ ἐπ' οὐδενὶ δικαίῳ παραβαλλόμενος τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐπιτιμίαν.

Πολεμιῶ: Ἀττικόν, ἀπὸ τοῦ πολεμιζω.

Παρεωγμένης τῆς θύρας: οἱ ἰδιῶται παρεωγμέ-
νης. ὁμοίως παροῖξει τὴν θύραν. 20

Πολὺ μεθέστηκε τοῦ τρόπου: ἀντὶ τοῦ μεταβέ-
βληται τοῦ βλου καὶ τοῦ ἥθους.

Πρὸς τοῦ λέγοντος εἶναι: οἷον παντὶ τῷ λέγοντι
πεῖθεσθαι.

Περικεκρουμένους ἄνθρωπος: ὁ οὐχ ὁλόκληρος. ἡ 25
μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν ὑπὸ χρόνου περικε-
κρουμένων.

Παλάμημα καὶ τύρευμα: χρῶ.

Περύδρομοι ἐτῶν: οἷον περιόδοι.

Προβάλλεσθαι: ἀντὶ τοῦ μισεῖν καὶ ἀποτρέπεσθαι. 30

Περιειργμένος τόπος: ἀντὶ τοῦ περιπεφραγμένος.

Πρωπέρυσι: διὰ τοῦ ᾧ λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ
τὸ πρωτόλειος.

Ποντοκύκη γυνή: ἡ οὕτω πανοῦργος, ὥς καὶ τὴν θάλατταν κυκᾶν. ὥς πηξιθάλαττα ἢ τὴν θάλασσαν πῆξαι δυναμένη, ἥκιστα πηγνυμένην. καὶ ἐπὶ ἄρρενος τὸ ὅμοιον ἐρεῖς.

Περιελαύνεσθαι: ἀντὶ τοῦ περιυβρίζεσθαι. 5

Προσδόκιμος: ἀντὶ τοῦ ἐπίδοξος ἔλεγον.

Περιστεύλλεσθαι: ὃ ποιοῦσιν αἱ γυναῖκες, περικαλύπτουσαι ἑαυτάς.

Πάγος καὶ πάγετος: ἑκατέρῳ χρῶ.

Πρόπυστος: σημαίνει τὸν προπεπυσμένον καὶ προα- 10
κηκοότα.

Πρὸς καιρὸν λέγειν: ἀντὶ τοῦ καίριον.

Παραθέσθαι: τὸ θέσθαι τι παρὰ μεσεγγίῳ.

Προαναγυμνάζειν στόμα ἢ φωνήν: ὃ ποιοῦσιν οἱ φωνασκοῦντες καὶ τῇ φωνῇ ἀγωνιζόμενοι, ὃ οἱ 15
πολλοὶ ἀναφώνησιν λέγουσιν.

Πρῶον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν πρώϊμον.

Πρῶ: δύο σημαίνει, τὸ πρὸ καιροῦ καὶ ἔωθεν. λέγεται καὶ δισυλλάβως.

Προπηλάκισις: οὐ μόνον προπηλακισμός. 20

P.

Ῥαδάμανθυς τοὺς τρόπους: ῥηθεῖη ἂν ἐπὶ τινος δικαίου.

Ῥινώλεθρος ὁσμή: ἐπὶ δυσώδους ἐρεῖς. 25

Ῥαδινοὺς πόδας: τοὺς ὀρθοὺς καὶ ἀπαλοὺς καὶ εὖ πεφυκότας.

Ῥυπαρός: ἐπὶ τῶν γλισχρῶν καὶ φειδωλῶν.

Ῥιγασίβιοι: ἐπὶ τῶν πτωχῶν καὶ γυμνῶν, προσποιουμένων δ' ἄσκειν τὸ σῶμα. 30

Ῥωποπώλης: ὃ τὸν ῥῶπον πωλῶν, ὃ ἐστὶ ξηρὸς χόρτος καὶ ποικίλος.

Ῥάβδος, ῥαβδίον: τὸ ὑποχωριστικὸν δόκιμον.

Σ.

Συμβολεὺς τῶν φίλων: κατὰ τῶν τοὺς φίλους εἰς ἔχθραν συμβαλλομένων.

Σκαφῆς: οἱ σκαφεῖς, οὗς ἂν οἱ πολλοὶ σκαπανεῖς εἴποιεν. 5

Σπόνδαρχος: ὁ ἐξάρχων τῆς σπονδῆς ἐν τοῖς συμποσίοις.

Σκαφεῖον: ἐργαλεῖον, ᾧ σκάπτουσιν, ἥτοι ἄμην ἢ ἄξινη.

Σκληροβλότος: ὁ σκληρῷ βίῳ καὶ δυσχερεῖ χρώμενος. 10

Στείλασθαι τὸ πρός ὦπον: ἀντὶ τοῦ συστρέψαι καὶ σκυθρωπάσαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ιστίων τῶν στελλομένων ἐν τῇ νηϊ καὶ συστρεφομένων.

Σκληρότης ὅρκων: ὁπόταν τις ὁμώσῃ φρικώδεις τινὰς ὅρκους. 15

Σιτομνημονεῖν: τὸ ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοῦ τὸν σῖτον διδόναι εἰς τροφάς.

Σιαλίζειν: ὅτε ὁρᾷς ἐσθλόν τι σίαλον ἐπιόντα τῷ στόματι, σιαλίζειν λέγε.

Σκώληξ ἡ κωφή τῶν κυμάτων ἐπανάστασις τῆς θαλάττης εἴρηται, ὅτι παραπλησίως τῷ σκώληκι τῷ ζῳ τὰ κύματα κυλινδεῖται. 20

Στρεβλός: ὁ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' οὐχὶ στραβός.

Σφαιρομαχεῖν: τὸ τὰς σφαῖρας περιδονούμενον διαμάχεσθαι. 25

Σπονδαγωγοὶ κήρυκες: οἱ σπονδὰς φέροντες.

Σελὶς βιβλίου: λέγεται δὲ καὶ σελὶς θεάτρου.

Σημῆναι καὶ ἐσήμηνα ἐρεῖς ἀντὶ τοῦ σημαῖναι καὶ ἐσήμανα. ὡσαύτως φῆναι καὶ ἀποφῆναι καὶ 30 προφήνας, καὶ ἐθέρμηνα καὶ θερμήνας, καὶ ἐτεκτήνατο τεκτήναισθαι, καὶ ἐμήνατο μήνασθαι καὶ ἐκμῆναι· καὶ διὰ τοῦ ρ, ἐχθήρας.

καὶ ἐκ ἀθρηρας· καὶ διὰ τοῦ ᾧ, ἔσφηλα καὶ σφή-
λας.

Σπενυστόν: σπουδῆς ἄξιον.

Στρυφνὸν ἦθος: τὸ σκληρόν.

Σίκυος σπερματίας: ὃ οἱ πολλοὶ πέποννα οὐκ ὁρ- 5
θῶς λέγουσι. τὸ γὰρ πέπων κατὰ πολλῶν φέρεται τῶν
εἰς πέψιν φθασάντων.

Συμπονηρεύεσθαι: τὸ κοινωνεῖν πονηρίας.

Σταφυλαὶ καὶ βότρυες: χρῶ.

Σοροδαίμων: ἐπὶ τεθνηκότος τάττεται. δημοῖ δὲ ὁ 10
ἄξιος ἐν σορῶ δαίμων εἶναι δι' ὑπερβολὴν γήρους.

Συλλογιμαῖος φορυτός: ἐπὶ τινος οὐδενὸς ἄξιου
ἀνθρώπου.

Σωρὸν κρεῶν: εἰς ἀνόητόν τινα καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ
σάρκας ἔχοντα. 15

Συνθεῖναι ποίημα καὶ λόγον: οὐ μόνον συγγρά-
ψαι.

Σπουδαρχίδης: σημαίνει τὸν σπεύδοντα ἐπὶ τὰς ἀρ-
χάς. καὶ σπουδαρχίας.

Συννοεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐννοεῖν. 20

Σκυτεύειν: τῷ σκυτοτομεῖν μᾶλλον χρηστέον.

Στραγγαλιώδης ἄνθρωπος: ὁ οὐχ ἁπλοῦς, ἀλλ' ἐπι-
τεταραγμένος.

Σύμμαχα ὄρκια: ἃ ἂν τις ἐπὶ συμμαχίαν ὁμόσῃ.

Σαφεὶς φῶς: οἷον ἀκριβὲς καὶ λαμπρόν, καὶ οὐκέτι 25
λυκόφως ἀλλ' ἥλιος,

Στρόβιλος: τὴν τοῦ ἀνέμου συστροφὴν, οὐχ ὥς οἱ
νῦν τὸν καρπὸν τῶν πιτύων. Πλάτων καὶ μεταφορι-
κῶς κίχρηται ἐπὶ ᾧδῃς κίθαρωδικῆς, πολὺν ἐχούσης
τὸν τάραχον. 30

Συκολογεῖν: οὐ μόνον συκάζειν.

Σκωρία: ἐπὶ τῆς τοῦ σιδήρου ἀποκαθάρσεως τῆς ἐν
τῷ πυρὶ γινομένης καὶ ὑφιστάσεως.

Σφήκωμα: τὸ διεσφιγμένον τῇ σφίγξει καὶ διεῤῥαμμένον ἐπιμελῶς. τὸ γοῦν ἐκ τῶν σπαρτίων διαῤῥαπτόμενον σφήκωμα ἔλεγον. οἱ δὲ νῦν σπαρτίον.

Σμῆνος καὶ ἑσμός: ἑκάτερον δόκιμον.

Σκοτεινὸς ὄργην: ὁ δόλιος καὶ οὐ φανερὸς ὄργην. 5

Σισυφρίζειν: πανουργεῖσθαι καὶ δολιεύεσθαι καὶ δολίως τι πράττειν.

Σύγκλυδες: σύλλεκτοι καὶ παρτοδαποί.

Στελερός: ἀρρενικῶς λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. "Ομηρος οὐδετέρως εἶπεν. 10

Σύριγξ: ὑπόγειον ὄρυγμά ἐστιν ἐπίμηκες. καὶ ἐν Θήβαις δὲ ταῖς Αἰγυπτίαις αἱ σύριγγες τοιαῦται εἰσι τῇ κατασκευῇ.

Στόμις καὶ βλαιο ἵππος: ὁ μὴ πειθόμενος τῷ χαλινῷ. 15

Σαῦρος: ἀρρενικῶς λέγουσι. Θεόκριτος θηλυκῶς εἶπε σαῦρον.

Συντείνειν: τὸ τρέχειν συντεταμένως.

Συμμαθητάς: οἱ ἀκριβεῖς συμφοιτητάς. 20

T.

Τρέφειν καὶ διάγειν ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς: τίθεται ἐπὶ τῶν πάσῃ ἐπιμελείᾳ καὶ δαψιλείᾳ ἐπὶ τινὰ χρωμένων. 25

Τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας: οἷον τὰ κυριώτατα καὶ ἀνέχοντα αὐτήν.

Τρυπαλώπηξ: ὁ διὰ πανουργίαν πάντα τρυπῶν καὶ ἐργάζεσθαι δυνάμενος.

Τοκοπράκτωρ: ἀλλὰ καὶ τοκογλύφος. 30

Τριπάλαια: τὰ πάνυ παλαιά.

Ταχυχειρίαν: ἐπὶ πράγματος ῥαδίως κατεργαζομένου.

Τὸ

Τὸ βλέμμα παρενήνεκται: ἐπὶ τῶν μὴ καθεστῶ-
των τὴν διάνοιαν.

Τεμάχη μόνον ἐπὶ ἰχθύων, τόμους δὲ ἐπὶ κρεῶν καὶ
ἐχειλίδας.

Τεφρωθὲν πῦρ: ἀντὶ τοῦ καταμαρανθῆν. 5

Τραχηλόσιμος ἄνθρωπος: ὁ βραχὺν τὸν τράχηλον
ἔχων.

Τοῦ μηδενὸς τίμιος: οἷον μηδενὸς ἄξιος.

Τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων: ἐπὶ τῶν ἐν λόγοις κομ-
πάζοντων. 10

Τάγηνον οἱ Ἀττικοί, τήγανον οἱ Ἀωριεῖς.

Τριεχθιστος ἄνθρωπος: οἷον παντὸς μίσους καὶ
παντὸς ἔχθους ἄξιος.

Τῆς οἰκαδεκομιδῆς: ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπανόδου.

Τυντλώδης καὶ ληρώδης λόγος: οἷον ὁ πεπατημέ- 15
νος καὶ κοινός. τύντλος γὰρ ὁ πεπατημένος πηλός.

Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον: παλαιὰ ἡ παροιμία, τιθε-
μένη ἐπὶ τῶν ὅμοια ποιοῦντων τοῖς πατράσιν.

Τέλμα: ὁ τόπος ὁ πηλώδης καὶ κοιλώδης ἐκ τοῦ συν-
ίστασθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ. 20

Τῆς νῦν νεολαίας: τῆς νῦν νεότητος, τοῦ νῦν γένους.
ἐκ τοῦ νέος καὶ τοῦ λαός.

Τροφαλὶς τυροῦ: εἴρηται ἀπὸ τοῦ θρέψαι, ὃ ἐστι
πῆξαι.

Τάλλα καὶ φιλώμεθα: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν μὲν τοῖς 25
ἄλλοις συγχωρούντων, ἃ βούλονται τινες, ἐν δὲ τινι
μηκέτι. σημαίνει δὲ οἷον τάλλα φίλοι ὦμεν, κατὰ δὲ
τοῦτο διαφερώμεθα.

Τοπάζειν: τὸ ὑπονοεῖν.

Τηθαλλαδοῦς: ὁ ὑπὸ τήθῃ καὶ γυναιξὶ τιθραμμέ- 30
τος, καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ἐκλελυμένος καὶ ἄχρηστος.

Τὸ φρόνημα ὀγκοῦν: οἷον ἐπαίρεσθαι καὶ χαυνοῦ-
σθαι.

Τὴν καρδίαν κάεσθαι: ἐπὶ ὑπερβαλλούσης ῥηθείᾳ
ᾧ ἀνίας.

Τιλλοπώγων: ὁ τὸν ἑαυτοῦ ἀποτίλλων πώγων.

Τυφογέρων: τοὺς διὰ γῆρας τετυφωμένους καὶ ἐπι-
κεκαυμένους.

Τυμβογέρων: ἐπὶ τῶν πάνυ γηραιῶν, οἷον ὁ διὰ
μακρὸν γῆρας τάφος ὢν καὶ οὐκέτι ἄνθρωπος. τέσσα-
ρά εἰσιν ὀνόματα τοῦ γέροντος, ὠμογέρων, ὁ πρὸ τοῦ
προσήκοντος καιροῦ γηράσας· εἶτα ὁ γέρων, ὁ μωνύ-
μως τῷ παντὶ γέροντι· τρίτου δὲ σύφαρ - ἔστι δὲ σύ-
φαρ κατὰ γλῶτταν τὸ ἔνδυμα τοῦ ὄφους -· τέταρτος
τυμβογέρων, ὁ τύμβου χρεῖαν ἔχων.

Τρίχα, τέτραχα, πένταχα: βαρυτόνως.

Τημελη, καὶ τετημέληται, τετημέλημαι, ἀτη-
μέλητος, τημελουμένη: πάντα δόκιμα. σημαίνει
δὲ τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Τητινόν: τὸ ἐπέτειον· τῆτις γὰρ τὸ ἐπ' ἔτος. Ἀττικῶ-
τερον τὸ τητινόν· εἴρηται μέντοι καὶ ἐπέτειον. τῷ δὲ
τόνῳ ὡς ξαρινόν, ὀξύτόνως.

Τροχισθῆναι: ὑπὸ τροχοῦ κατατμηθῆναι - ἢ κατα-
θραυσθῆναι, ὃ οἱ ἁμαθεῖς κατατροχισθῆναι λέγου-
σιν.

Τόλμη καὶ τόλμα, πρύμνη καὶ πρύμνα. νάρκη
δὲ διὰ τοῦ ἦ.

Τοῦ κατ' ἐμὲ κόμματος: οἷον τῆς κατ' ἐμὲ τά-
ξεως, ἢ μεταφορὰ ἐκ τοῦ νομίσματος.

Τοὺς πλεύμονας ὑπὸ γέλωτος ἀναβρασθῆναι:
σημαίνει τὸν σφοδρώτερον γέλωτα.

Τρία ἐξ ἐνὸς βλέπειν: ἐπὶ τῶν διὰ φόβον πάνυ δε-
δορκότων, καὶ ὑπὸ φόβου καὶ τὰ ἀπλᾶ τριπλᾶ βλε-
πόντων.

Τοῦ λέγοντος εἶναι: σημαίνει τὸ λέγοντι παντὶ πει-
θεσθαι.

Τῶν διαβαλλόντων εἶναι: ταὐτὸν τῷ προειρημένῳ.
 Τονθορύζειν: τετρασυλλάβως καὶ τρισυλλάβως. ση-
 μαίνει τὸ γογγύζειν.

Τ.

5

Ἐπόξυλος ποιητής, ῥήτωρ καὶ φίλος καὶ τὰ
 ὅμοια: εἴρηται κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀπὸ ξύλου πε-
 ποιημένων σκευῶν, οἷς ἐπιπολῆς ἐλήλαται ἄργυρος ἢ
 χρυσός. καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν πονηρῶν μὲν, ἐντυχεῖν 10
 δ' ἐπεικῶν.

Ἐποξυγαῶδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ
 προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς
 ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια.

Ἐτρισχος: ὁ διαφθείροντες οἱ ἰδιῶται βέλσχον καλοῦ- 15
 σιν. ἔστι δὲ πρόκανόν τι, ἐν ᾧ σῦκα καὶ τὴν ἄλλην
 ὀπώραν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς ἄστν φέρουσι, κοφίνῳ ἐμ-
 φερές.

Ἐτληφορεῖν: ἀντὶ τοῦ φορτίου φέρειν.

Ἐπερθεμιστοκλήης: καινοτάτῃ ἢ φωνῇ. σημαίνει οἷον 20
 ὑπὲρ Θεμιστοκλέα τῇ σοφίᾳ. ὅμοιον Ἐπερπερικλήης καὶ
 Ἐπερσωκράτης καὶ εἰ τι τοιοῦτον. ἀλλὰ καπὶ τοῦ-
 ναντίου Ἐπερευρύβατος ὁ ὑπερβάλλων Εὐρύβατον
 πονηρίᾳ.

Ἐγρόγελως: ὁ ὑγρὸν καὶ διακεχυμένον γελῶν, καὶ μὴ 25
 αὐστηρὸν μηδὲ βλαῖον.

Ἐπερδεδίσκηκας πονηρίᾳ πάντας: οἷον ὑπερ-
 βέβληκας. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν υπερδίσκευόντων ἀλ-
 λήλους. ὅμοιον τὸ ὑπερηκόντισας.

Ἐποτοπεῖσθαι καὶ ὑποτοποῦμαι: τὸ ὑποπτεύω 30
 καὶ ὑπονοῶ. ὑποτοπεῖν καὶ ὑποτοπῶ ἐνεργητικῶς.

Ἐπεροψωνεῖν: τὸ ἀγοράζοντός τινος ὄψον ἕτερον τῇ
 τιμῇ ὑπερβάλλοντα ὠνεῖσθαι.

Ἐπὶ πόλις πος πυγὴν: ὁ ἀποτετριμμένος τὴν πυγὴν καὶ μικρὰν ἔχων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν λισπῶν· λίσπαι γὰρ εἰσὶν αἱ ἀποτετριμμέναι ἀστράγαλοι.

Ἐψαυχεῖν: Σοφοκλῆς.

Ἐπουλα γόνατα καὶ ἔπουλον χεῖρα καὶ πόδα, σῶμα: τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινος πληγᾶς· τὸ δόξαν μὲν ἔχον ὑγιείας, ἔνδοθεν δὲ σαθρὸν καὶ φλεγμαῖνον. ὅθεν μεταφέρουσιν ἐπὶ τῶν εὐπρεπῶς μὲν διαλεγομένων, ἔνδοθεν δὲ ἐπιβουλευόντων.

Ἐποκρούειν τοὺς ῥήτορας: τὸ μεταξὺ λεγόντων αὐτῶν ὑποφθεγγόμενον ἐμποδίζειν.

Τίειος: ἀμαρτάνουσιν οἱ διὰ τοῦ ὦ τὴν γενικὴν προφέροντες, ὡς Πηλέως.

Τίει: τῇ δοτικῇ χρῶνται, τῇ δ' εὐθείᾳ υἱεύς οὐ, οὐδὲ τῇ αἰτιατικῇ υἱέα.

Ἐπέραιχοι: οἱ ὑπὲρ τὸ δέον αὐχοῦντες.

Ἐπογράμματα: οἷς ὑπογράφονται τοὺς ὀφθαλμούς· ἔστι δέ τις μέλαινα σκευασία, ἣν καὶ στίβην καλοῦσιν.

Ἐποῖνος: ὁ οἰνωμένος.

Ἐπερφυῆς Κρόνος: ἐπ' ἀρχαιότητι καὶ εὐηθείᾳ.

Ἐτάλινα καὶ ἔταλος: διὰ τοῦ ᾱ, οὐ διὰ τοῦ ἑ.

Ἐπὲσπανίσθαι συνέσεως: οἷον ἀσύνητον εἶναι.

Ἐπερδικῆσαι: ὑπὲρ τινος εἰπεῖν δίκην.

Ἐπνύσαι: κατακοιμῆσαι, εἰς ὕπνον ἀγαγεῖν.

Ἐπερβαίνειν νόμους: τὸ παρανομεῖν.

Ἐπερφλυαρεῖν: οἷον σφόδρα φλυαρεῖν.

Ἐποσχηματίζεσθαι: οἷον προσποιεῖσθαι καὶ πλάττεσθαι.

Ἐποσακίζεται τὰ χρήματα: ἀντὶ τοῦ ὑπαναλίσκεται, ὑποκενοῦται· ἀπὸ τῶν τὰ σακία κενοῦντων, ἢ ἀπὸ τῶν τοῖς σακίοις διηθουμένων, οἷον οἴνου ἢ τι-

νος τοιούτου. ὑποσακίζεται οὖν τὰ χρήματα, οἷον ὑποῤῥεῖ.

Ἐπερκριθῆναι κατὰ κάλλος, κατὰ ῥητορικήν, κατὰ φιλοσοφίαν.

Ἐπασθενεῖν: καινῶς τὸ ἀπάρεσθαι ἀσθενεῖν καὶ 5
μήπω κατέχεσθαι φανερῶς ὑπὸ τῆς νόσου.

Ἐπερπυπάζειν: ὑπερθαυμάζειν, ἐκπλήττεσθαι, πα-
ρὰ τὸ πύπναξ, ὃ ἐστὶν ἐπίθρημα θανάσμου.

Ἐποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς: οἷον παύσασθαι χαλε-
παίνοντα. τὸ γὰρ ἀνατείνειν ὀργῆς καὶ θυμοῦ καὶ 10
αὐθαδείας.

Ἐσπληξ: θηλυκῶς, οὐκ ἀρρενικῶς.

Ἐπαπαίδευτος: ὁ μὴ τελέως ἀπαίδευτος. καὶ ὑπό-
τυφλος ὁ μὴ τελέως τυφλός.

Ἐπέρινος: ὑπερκεκενωμένος διὰ καθάρσεως. ἰνᾶσθαι 15
γὰρ τὸ καθαίρεσθαι καὶ ἔξεμειν.

Ἐπὲρ τὸ φεῦ: οἷον ὑπερβαλλόντως καὶ ἐκπληκτικῶς:
τὸ γὰρ φεῦ ἐπὶ ἐκπλήξεως τίθεται.

Ἐποτροπάζειν: ὅταν πεπαυμένης τῆς νόσου πάλιν
ἐπινοσῇ τις. 20

Ἐπερχολᾶν: οἷον μεγάλως μελαγχολᾶν. καὶ ὑπερχο-
λῶ τῷδε ἀντὶ τοῦ διὰ τόδε.

Ἐπερακήκοα: οἷον ἄκρως ἀκήκοα.

Φ.

23

Φυσᾶν δίκτυον: παροιμία ἐπὶ τῶν μᾶτην τε πραν-
τόντων. ὥσπερ εἰς πῦρ ξάλνειν, καὶ λίθον ἔψειν, καὶ
σπείρειν πέτρας, ὧν τάλειν, εἰς τετρημένον πλῆθον
ἀντλεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. 30

Φαῦλα: τὰ ἀπλᾶ καὶ μηδεμίαν ἔχοντα ποικιλίαν.

Φειδαλφίτεϊκ: τὸ φείδεσθαι τῶν ἀλφίτων, οἷον τρο-
φῆς καὶ σιτίων.

Φιλελπίς: ὁ φιλῶν ἐλπίδα καὶ ἡδόμενος ἐν τῇ αἰετὶ ἐπλήζειν.

Φλεβοτονεῖσθαι: τὸ τείνειν τὰς φλέβας λέγοντάς τι ἢ πράττοντα.

Φορμοκοιτεῖν: τὸ ἐπὶ φορμοῦ καθεύδειν. φορμός δέ 5
ἐστι πλέγμα τι ἐκ φλέω. τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κα-
κῶς κοιμωμένων, οὐκ ἐχόντων κνάφαλλον.

Φιλοτησίας προπίνειν: διττόν ἐστι τὸ δηλούμε-
νον. καὶ ποτὲ μὲν κατὰ γενικὴν λέγεται, ἄλλοτε δὲ
κατ' ὀρθὴν καὶ εὐθείαν ἢ αἰτιατικὴν ἢ κλητικὴν. ἅν 10
μὲν οὖν κατὰ γενικὴν, σημαίνει αὐτὴν τὴν πρόποσιν,
αὐτὸ τοῦργον καὶ τὴν δεξιῶσιν τὴν ἐν τῇ πίνειν· ἐκλή-
θη γοῦν ἀπὸ τῆς φιάλης. τὸ δὲ κατ' ὀρθὴν ἢ αἰτιατι-
κὴν ἢ κλητικὴν μόνως τάττεται ἐπὶ τῆς κύλικος. Δη-
μοσθένης· φιλοτησίας προὔπινε. τοῦτο τῆς κατὰ 15
γενικὴν συντάξεως καὶ διὰ παράδειγμα. οὐ γάρ, ὥς
οἴονται τινες, φιλοτησίας τὰς κύλικας λέγει, ἀλλὰ τῆς
φιλοτησίας λέγει, καὶ ἔστιν ἑλλειπτικὸς ὁ τρόπος,
οἷον χάριν ἢ ἔνεκα, ἢ τὸ ἐντελές, φιλοτησίας ἔνε-
κά σοι προπίνω, οἷον φιλίας. Λουκιανός. 20

Φίλετνος: ὁ φιλῶν ἔτνος ἐσθλεῖν. ἔτνος δὲ κύαμος
ἢ τι ὅσπριον ἄλλο.

Φλέως: δισυλλάβως, τὸ φνόμενον ἐν τοῖς ἑλέσι φντόν.

Φοῖνιξ: ἣν ἔχουσιν οἱ ῥαβδοῦχοι ἐν τοῖς ἀγῶσι φοί-
νικος τοῦ δένδρου. καὶ ῥάδικα καλοῦσιν οἱ ποιηταί. 25

Φορλνὴν: τὸ τῶν κρεῶν δέρμα ἢ τῶν ἰχθύων.

Φῶδες: τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα ὑπεκκαύματα
ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐπειδὴν τις πλησίον αὐτοῦ καθιζάνη.
εἴρηται παρὰ τὸ φῶς, ὃ ταυτόν ἐστι τῷ πυρὶ. κλίνε-
ται φωδός. ἐνικῶς δ' οὐ λέγεται, οὐδὲ δυϊκῶς, ἀλλὰ 30
πληθυντικῶς, φῶδες, φωδῶν, φωσί, φῶδας.

Φιλόδειπνος: ὁ ἐπὶ δεῖπνα καὶ ἐστιάσεις φιλῶν
ἀπιέναι.

- Φορῦτός: ὁ κοπρώδης τόπος.
- Φιληδός: ὁ φιλῶν ἄδειν.
- Φθόη: ἡ φθίσις ἢ ἐν τῷ σώματι γινομένη.
- Φήληκες: τῶν σύκων τὰ δόξαν παρέχοντα ὡς ἡδη
πέποντα καὶ ἐδώδιμα, ἄωρα δὲ ἐστί. παρὰ τὸ φηλοῦν, 5
ὃ ἐστὶν ἁπατῶν.
- Φίλιος: ὁ φίλλας ἔφορος θεός.
- Φυλοκρινεῖν: κυρίως μὲν τὸ τὰς φυλάς τὰς ἐν ταῖς
πόλεσι διακρίνειν, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄλλο τι δια-
τάττειν καὶ διακρίνειν. 10
- Φυλλοχοεῖν: ἐπὶ τῶν δένδρων τῶν ἀποβαλλόντων τὰ
φύλλα. φυλλοροεῖν.
- Φορτηγεῖν: φόρτον ἄγειν. καὶ φορτηγούς. Ἀριστο-
φάνης.
- Φθειροκτονεῖν: τὸ τοὺς φθεῖρας κτείνειν. 15
- Φιλοπρόσηγορος: ὁ ἐν τῷ προσαγορεύειν εὐμενής.
- Φάλανθος: ὁ ἀναφаланθίας, ὁ οὐδέπω μὲν φαλα-
κρός, ὑπὸ δὲ τῆς οὐλότητος τῶν τριχῶν τὸ μέτωπον
μεῖζον ἀναφαίνων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φαλοῦ, ὃ πέρ
ἐστί τὰ λάμπρυσμα. 20
- Φάλαγξ: τὸ ξύλον ἢ φάλαγξ, ᾧ νῦν φαλαγγάματα
καλοῦσιν.
- Φοιτητής: ὁ μαθητής. κυρίως δὲ λέγονται φοιτῆται
οἱ γραμματικὴν ἢ μουσικὴν μανθάνοντες.
- Φρυγῶνδειον: οἶον πανοῦργον. Φρυγῶνδας γὰρ ἐπὶ 25
πονηρίᾳ διεβεβόητο.
- Φιλάμπελος ἄνθρωπος: ὁ φιλῶν ἀμπέλων ἐρ-
γασίαν.
- Φιλοψυχεῖν: τὸ φιλεῖν ζῆν.

X

Χάραξ: θηλυκῶς ἐπὶ τοῦ τῆς ἀμπέλου στηρίγματος.
τὸ μέντοι χαράκωμα ἀρρενικῶς, ὁ χάραξ.

Χόλικες: οἱ πολλοὶ ἀρρενικῶς, οἱ δ' ἀρχαῖοι θη-
λυκῶς.

Χρυσίω βάλλειν κορώνας: ἐπὶ τῶν ὑπερφυῶς πλου-
σίων, ὥς ἀντὶ λίθων χρυσίω χρῆσθαι πρὸς τὸ ἀπο-
σοβεῖν τὰς κορώνας.

Χυτροπλάθος: ὁ χύτρας πλάττων.

Χελύνη: τὰ περὶ τὰ χελλη μέρη τοῦ προσώπου. οἱ
δ' ἀμαθεῖς χελύνιον.

Χαριστικός: ὁ πολλοῖς χαριζόμενος.

Χειρωναξία: πολὺ μὲν τὸ χειρώναξ, τὸ δ' ἔργον οὐχ
αὐτως, κἂν Αἰσχύλος δόκιμον ποιῇ τὴν φωνήν.

Χρέμπεσθαι καὶ διαχρέμπεσθαι ἐρεῖς.

Χορηγεῖον: ὁ τόπος, ἐνθα ὁ χορηγὸς τοὺς τε χοροὺς
καὶ τοὺς ὑποκριτὰς συνάγων συνεκρότει.

Χολλάδες: διὰ δυοῖν ἄλ, αἱ τῆς γαστρὸς διὰ παχύτη-
τα ἐπιπτύξεις. "Ομηρος δι' ἑνὸς τὰ ἔντερα.

Χρυσόλαμπις: θηροῖδόν τί ἐστίν, ὃ ἐν τῷ σκότει
λάμπει.

Χωρεῖς οἰκοῦσιν: οἷον διεστήκασιν.

χωρεῖς γὰρ οἰκοῦσιν ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν.

Χολάφινα: τὰ χολῇ κεχρισμένα.

Χελυνοίδης: ὁ τὴν χελύνην μεγάλην ἔχων. ὅμοιον τὸ
πεοίδης, οἷον ὁ μέγα καὶ ἀπρεπὲς αἰδοῖον ἔχων.

Χραίνεσθαι πρὸς ἥλιον: τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν
πολλῶν ἐπικαλεῖν ἐν τῷ ἡλίῳ.

Χέρνιβα: τὰ πρὸς τὰς θυσίας σκεύη.

Χωρεῖν ἐπὶ σκέλος: τὸ ὀπίσω ἀναχωρεῖν, μὴ δόν-
τα τοῖς ὑπεναντιοῖς τὰ νῶτα. "Ομηρος δὲ λέγει ὀλίγον
γόνυ γουνὸς ἀμείβων.

Χολή ἐστίν: ὅλον ἀηδὺς καὶ προσκορές. Ἀριστο-
φάνης.

Χλωρὸς τυρός: ὁ νέος καὶ πρόσφατος.

Χθιζινόν καὶ χθρσινόν: τὸ δὲ χθιζόν Ὅμηρος.

5

Ψ.

Ψευδογλωττεῖν: τὸ ψευδολογεῖν.

Ψυχαγωγός: οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παίδων ἀν- 10
δραποδιστὴν οὕτω καλοῦσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς τὰς
ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοηταῖς τισὶν ἄγοντας. τῆς
αὐτῆς ἐννόας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δράμα Ψυχα-
γωγός.

Ψήκτρα: ᾧ σκεύει ψήχουσι τοὺς ἵππους.

15

Ψυχὴ μία εἷς ἦν: ἐπὶ τῶν σφόδρα στεργόντων ἀλ-
λήλους καὶ ὅλον συμπεφυκότων ἐν φιλίᾳ.

Ψηλαφίνδα: παιδιὰ τίς ἐστίν, ἐνός τινος δεδεμένου
τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τοὺς ἐν κύκλῳ ψηλαφῶντός, καὶ
λέγοντος ἐκάστου τοῦνομα.

20

Ψυχῆς λαχεῖν: ἐπὶ τῶν πιεζομένων καὶ καταναγκα-
ζομένων ὑπὸ τινων οὕτω λέγουσιν, οὐκ ἔα ἡμᾶς
οὐδὲ ψυχῆς λαχεῖν, ὅλον ζῆσαι καὶ ἀναπνεῦσαι.

Ψακάξειν: διὰ τοῦ α, οὐ διὰ τοῦ ε.

Ψυχοῦρφοφεῖν: ἐπὶ τοῦ τὴν ψυχὴν ἐκροφεῖν διὰ κα- 25
κῶν παρουσίαν ἢ τραγωδίαν. ὁ δὲ Πλάτων ἰδίως ἐπὶ
ᾧου διὰ ψυχροῦ πινομένου τίθησιν.

Ω.

30

Ωραιαν: τὴν ὥραν. ἡ δὲ τοιαύτη τροπὴ Ἀττικοῖς ἰδία.
Ἀθηνᾶ Ἀθηναία, Ἰση Ἰσαία. οὕτω καὶ ὥρα ὠραία.

Ἰμὸς δαίμων· ὁ χαλεπὸς καὶ ἀπαραίτητος.

Ἰνυχισμένος· ἐπὶ τοῦ τετμημένου ὑπὸ λύπης.

Ἵς· Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόῃ κατ' ἔλλειψιν εἶπε τοῦ ἔμοι
δοκεῖ ἢ ἔμοι κριτῇ ἢ τινος τοιούτου.

Ἰκυτόκιον· φάρμακόν τι, ὃ περιάπτουσι ταῖς κυ-
σκομέναις ὑπὲρ τοῦ ταχέως τεκεῖν καὶ μὴ ἐν ταῖς ὥδι-
σι διατρέβειν καὶ κάμνειν.

ΑΝΤΙΑΤΤΙΚΙΣΤΗΣ.

Ἀπὸ στόματος: Ξενοφῶν ἐν τῇ Αναβάσει, Πλά-
των Θεαιτήτῳ.

Ἀσκή: πᾶσα ἡ ἐξ ἡστινοσοῦν πόλεως, οὐ μόνον ἐξ
Ἀθηναίων.

Ἀθηναίαν: οὐκ Ἀττικὴν.

5

Αὐτὸς αὐτόν: ἀντὶ τοῦ ἑμαυτόν.

Αὐτοῦ: ἀντὶ τοῦ σαυτοῦ.

Αὐτῷ: ἀντὶ τοῦ ἑμαυτῷ.

Ἀκράχολος: Πλάτων δευτέρῳ Πολιτείας.

Ἀνέπесεν: ἀντὶ τοῦ ἀνεκλήθη.

10

Ἀελ ποτε: Θουκυδίδης τετάρτῳ.

Ἀποκριθῆναι: οὐκ ἀποκρίνασθαι.

Ἀισχυνηλὸς εἰ: Πλάτων Γοργία.

Ἀπὸ πρώτης: ἀντὶ τοῦ πρώτον.

Ἀξιον: ἀντὶ τοῦ εὐωνόν. Ἀυσίας ἐν τῷ κατὰ τῶν σι- 15
τοπωλῶν.

Ἀξία: ἀντὶ τοῦ ἀξίωμα. Δημοσθένης ἐν τῇ ἐπιστολῇ,
ἥς ἀρχὴ περὶ μὲν τῶν κατ' ἑμαυτόν.

Ἀκούειν: ἀντὶ τοῦ πειθαρχεῖν. Δημοσθένης κατὰ Λε-
πτινου.

20

Ἀκούει καλῶς: ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖται. Ἡρόδοτος τρίτῳ.

Ἀκροᾶσαι σύ: ἀντὶ τοῦ ἀκροᾶ ἢ ἀκούεις.

Ἀιρετίζειν: ἀντὶ τοῦ αἰρεῖσθαι.

Ἀκληρος: ἀντὶ τοῦ ἀτυχής.

Ἀκληρίαν: Ἀντιφάνης Ἀδώνιδι. ὁ αὐτὸς εὐκλήρωμα 25
ἀντὶ τοῦ κατόρθωμα.

Ἀκμήν: ἀντὶ τοῦ ἔτι. Ὑπερίδης ὑπὲρ Κρατίων.

Ἀνταποδοῦναι, ἀνταπαιτῆσαι, ἀνταμύνασθαι: Ἡρόδοτος πρῶτω.

Ἀνταπολαμβάνειν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπίνου.

Ἀντιλογῆσαι: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ἀστοργία, φιλοστοργία, στοργή: Ἀντιφῶν ἐν δευτέρῳ περὶ τῆς ῥητορικῆς τέχνης.

Ἀγοράσαι: ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογέιτονος.

Ἀνελευθερία: Πλάτων Πολιτείας δευτέρῳ.

Ἀναπειρίαν: Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Ἀμελετήσια: Πλάτων Θεαιτήτῳ.

Ἀχρηστίαν: Πλάτων πρῶτῳ Πολιτείας.

Ἀγαθουργίαν: Ἡρόδοτος πρῶτῳ.

Ἀσύνεσια: Θουκυδίδης τρίτῳ.

Ἀντιβολία: Θουκυδίδης ἐβδόμῳ.

Ἀθεραπενσία: Πλάτων Πολιτείας τρίτῳ.

Ἀλιμενία: Ἐπεράιδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Πολύεουκτον στρατηγεῖν.

Ἀπειθαρχία: Ἀντιφῶν Πολιτικῷ.

Ἀισχροκερδής: Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ.

Ἀψυχίαν: ἀντὶ τοῦ δειλῆαν. Πλάτων Γοργίᾳ.

Ἀληθεστέρας: Πλάτων τρίτῳ Πολιτείας.

Ἀμεινόνως: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

Ἀίτιλαμα: Ἀισχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ.

Ἀνθρωπινώτερον: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου.

Ἀλιότερον: Δημοσθένης κατὰ Λεπίνου.

Αὐτός: ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης. αὐτὸς λέγει, αὐτὸς ἄρχεται, Ἀριστοφάνης.

Ἀποκεφαλίζειν: ἀντὶ τοῦ ἀποτυμπανίζειν.

Ἀλήθειν: οὐκ ἄλιν.

Ἀναρίθμητος: Ἡρόδοτος πρῶτῳ.

Ἀπαρασκευάστον: Ἀντιφῶν τρίτῳ ῥητορικῆς τέχνης.

Ἀμάθης: ἀντὶ τοῦ ἀμαθῆς. Φρύνιχος Κόνφ.

Ἀφθόνητος: Πίνδαρος Ὀλυμπιονίκαις.

Ἀποφυγγάνει: Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοκράτους.

Ἀποτετύχηται: ἀντὶ τοῦ ἀποτέτυκται. Ἀνάξιππος 5
Κεραυνῷ.

Ἀμαρτία: Πλάτων Πολιτείας· πρώτῳ καὶ δευτέρῳ,
Ἡρόδοτος πρώτῳ καὶ τρίτῳ.

Ἀμαρτεῖν καὶ ἀδικῆσαι: διαφόρως τάσσουσιν.

Ἀμαρτωλία: Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, Εὐπολὶς Μαρικᾶ. 10

Ἀναπεῖσαι: ἀντὶ τοῦ ἀναπεῖσαι. Κάνθαρος Τηρεῖ.

Ἀψιμαχεῖν: Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τῶν ὀρίων. καὶ
ἁψίμαχον γερόντιον.

Ἀλετρίβανον: ἀντὶ τοῦ δολδουκα. Ἀριστοφάνης Εἰρή-
νῃ τρίς κίχρηται τῇ λέξει. 15

ἄγειν: ἐπὶ τοῦ σταδίου. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκρά-
τους· ὅς ἤγε θαρειακοὺς τριακοσίους.

Ἀργύρωμα, χρύσωμα: οὐχὶ ἀργυροῦν, χρυσοῦν.

Ἀθυρόγλωσσος: Εὐριπίδης Ὀρέστη.

Ἀργύρια: πληθυντικῶς, οὐχ ἐνικῶς. Πλάτων Κλει- 20
φῶντι.

Ἀριστητικός: ἀντὶ τοῦ ἔθος ἔχων ἀριστᾶν. Εὐπολὶς
Δήμοις.

Ἀστράγαλοι: ἀρσενικῶς, οὐχὶ θηλυκῶς. Πλάτων Θε-
αιτήτῳ. 25

Ἀπεδημηκότος: Δημοσθένης κατὰ Λεπτίνου, Ξενο-
φῶν Ἀπομνήμονευμάτων τρίτῳ.

Ἀμύνει τοὺς πολεμίσους: ἀντὶ τοῦ ἀμύνεται. Πλά-
των Φαίδρῳ.

Ἀπάρτι: ἀντὶ τοῦ ἄρτι ἀπὸ νῦν. Πλάτων Σοφισταῖς. 30

Ἀθετεῖν φασὶν οὐ δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἀναίρειν. ἰασιν οὖν
ὁ γραμματικὸς μέμφεται ἐπὶ τῇ λέξει Ἀρίσταρχον.

Ἀναπτέρῳσαι: Ξενοφῶν Συμποσίῳ.

Ἀναβολὴν ὥδης: ὡς λέγουσιν ἄνω βάλε ἡμῖν. καὶ
ὁ ποιητής.

ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο.

Αἰδέεσθαι: ἀντὶ τοῦ αἰδοῦς. Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ
Μειδίου.

Ἀδημοσύνη: Ξενοφῶν Ἀπομνημονεύμασιν.

Ἀφθονέστερον: Πίνδαρος Ἐπινικοίς.

Ἀρχαιέστερον: Πίνδαρος Ὑμνοῖς.

Ἀνισῶσαι: ἐπὶ τοῦ πλείον ἐγχέαι πιεῖν τῷ ὕστερον
ἐλθόντι.

Ἀκακίαν: ἀντὶ τοῦ ἀπλότητα.

Ἀφελοῦμαι: ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. Τιμόστρατος Φι-
λοδεσπότη.

Ἀλυκόν: ἀντὶ τοῦ ἄλμυρόν. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.

Ἀσχάλλειν: Δημοσθένους κατὰ Μειδίου.

Ἀνελπίστως: ἀντὶ τοῦ ἄδοκῆτως. Δημοσθένους περὶ
τοῦ στεφάνου,

Ἀνώτερον: ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρω. Δημοσθένους περὶ τοῦ
στεφάνου.

Ἀρεστός: ἀντὶ τοῦ ἀρέσκων. Πλάτων Φαίδρω.

Ἀξιούμενος: παρακαλούμενος. καὶ ἀξίωμα ἀντὶ
τοῦ παράκλησις.

Ἀνὰ μέρος: ἀντὶ τοῦ ἐν μέρει. Εὐριπίδης Φοινίσσαις.

Ἀνὰ μέσον: ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. Ἀντιφάνης Ἀδάνιδι.

Ἀπειπάσθαι τὸν παῖδα: ἀντὶ τοῦ ἀρνήσασθαι.

Ἡρόδοτος πρῶτῳ.

Ἀναβῆναι τὸν ἵππον: ἀντὶ τοῦ ἐπιβῆναι. Θεόπομ-
πος ἐν ἐπιτομῇ Ἡροδότου.

Ἀνέψυξα: ἀντὶ τοῦ ἀνεπαυσάμην. Δίφιλος Φιλαδέλφῳ.

Ἀναιδίξεσθαι: Ἀριστοφάνης Ἰππεύσιν.

Ἀκολασταίνειν: Πλάτων Πολιτείας τρίτῳ.

Ἀπόστασις: ἀντὶ τοῦ οἴνου ἀποθήκας ἔχουσα. Φιλιπ-
πίδης Μαστροπῷ.

Ἀχρε

Ἀχρη τοῦ νῦν· μετὰ ἄρθρου. Τιμόστρατος Ἀσώτῳ.
Ἀλλοτριοπράγμων, ἀλλοτριοπραγμοσύνη· Πλά-
των Πολιτείας τρίτῳ.

Ἀγκυρίσαι· ἐπὶ τοῦ παλαίσματος.

ἀγκυρίσας ἔρῃξεν,

5

Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν.

Ἀνδρῶν· ἐπὶ τοῦ μεγάλου οἴκου. Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Ἄλλος ἄλλον παρεκάλει· ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. Ἄρα-
ρὼς Ἀδώνιδι.

Ἀναχάμψει· ἀντὶ τοῦ ὑποστρέψαι ποιήσει. Ἀντιφά- 10
νης Ἀδελφαῖς.

Ἀνάβα, κατάβα, διάβα, ἀπόστα· Μένανδρος
Ἐπικλήρῳ.

ὄρα σὺ καὶ φρόντιζε κάποστα βραχύ.

Ἀναβῆναι· ἀντὶ τοῦ ἀναχωρῆσαι. Ἀντιφάνης Αἰγυ- 15
πτίοις.

Ἀιτεῖν καὶ αἰτεῖσθαι διαφέρει·

οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος.

αἰτεῖσθαι γὰρ φησι τὸν ἀποδιδόντα, τὸν δὲ μὴ ἀπο-
δώσοντα αἰτεῖν. Ἀλεξίς δ' Ἐπικλήρῳ, ἐκδιδόντος τινὸς 20
θυγατέρα·

ἀλλ' ἔγωγε, παῖ, δίδωμι· καὶ ποιήσω πάνθ' ὅσα
οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν.

Ἀκραιφνές ὕδωρ· Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ.

Ἀπορίαν καὶ περίαν ἀδιαφόρως ἔλεγον.

25

Ἀπόδειξιν δοῦναι· ἀντὶ τοῦ ἀποδείξασθαι. Ἀριστώ-
νυμος Ἠλέῳ ῥιγοῦντι.

Ἀλουργόν· οὐχ ὡς οἴονται ἀλουργές μόνον.

Ἀφθονον· τὸν μὴ φθονοῦντα. Πλάτων Πολιτείας τι-
τάρτῳ.

30

Ἀποχρᾶν· οὐκ ἀποchrῆναι. Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Ἀνεμιαῖον ὦόν· Πλάτων Θεαιτήτῳ, Ἄραρὼς Καινεί.

F

Ἄλλος: ἐπὶ τοῦ ἑτέρου. ὁ ποιητής.

ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἶπη.

Ἀγαδενδράς: Ἀλεξίς Ἀμπελουργῶ.

Ἀπολογηθῆναι: ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσασθαι. Ἀλεξίς Ἀμπελουργῶ.

Ἀσημον: ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου. Ἀλεξίς Ἐκπωματοποιῶ.

Ἀθικτος: ἡ παρθένος. Ἀραῶς Πανὸς γοναῖς.

Ἀγαλμα καὶ γραφήν καὶ ἀνδριάντα ἀδιαφόρως. Ἀντιφάνης Ζωγράφω.

Ἀνδριάς: καὶ ἐπὶ γραφῇ. Πλάτων Πολιτεία, Μένανδρος Δυσκόλῳ.

Ἀνδριάντα: τὸν λίθινον ἔφη Ἰππῶναξ Βούπαλον ἀγαλματοποιόν.

Ἀνθρωπίζεται: Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ.

Ἀνυπόδετος: Ἐπίχαρμος Ὀδυσσεῖ.

Ἀνυποδήματος: ἐν τοῖς Ἀθηναίων νόμοις καὶ τοῖς Ἀρεοπαγιτικοῖς.

Ἀμύγδαλα: Ἑρμῖππος Φορμοφόροις.

Ἀντιγραφεύς: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους.

Ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ: ἀντὶ τοῦ αὐτῷ. Ἀνσίας τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετὰ αὐτοῦ.

Ἄλματα: Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν· ἄλματα πιών.

Ἀυθημερόν: Θουκυδίδης πρῶτῳ.

Ἀπειλοῦμαι: ἀντὶ τοῦ ἀπειλῶ. Ἀλεξίς.

διηπειλεῖτό σοι.

Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ.

Ἀποθήκη: Θουκυδίδης ἔκτῳ.

Ἀνάδεξαι: οἷον ἐγγύησαι. Ἀντιφῶν πρὸς Πολύευκτον, Δεινόλοχος Ἀλθαίῃ.

Ἀρτύσαι: ὅπερ σκενᾶσαι ἀξιοῦσι λέγειν.

Ἀρτύματα: οὐχ ἡδύσματα. Σοφοκλῆς Φαίαξιν.

Ἀπεγένετο: ἀπέθανε. Θουκυδίδης δευτέρῳ.

Ἀρχαῖκως: ἀντὶ τοῦ ἀρχαίως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.
Ἀναποδίζων: ἀντὶ τοῦ τὰ πρότερα ἐρωτῶν. Ἡρόδο-
 τος πέμπτῳ.

Αὐτοσχεδιάζειν: οὐ σχεδιάζειν, ὡς οἴονται. Ἰσο-
 κράτης Εὐαγόρα, Θουκυλίδης πρῶτῳ. 5

Αὐτόκαχος: οἶον ἑαυτὸν κολάζων. Θεόπομπος Θησεῖ.

Ἀύλαϊαν: τὸ παραπέτασμα. Ὑπερίδης κατὰ Πατρο-
 κλέους.

Ἀφασία: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις, καὶ ὁ
 ποιητής. 10

δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε.

Ἀνθέων: ἀντὶ τοῦ ἀνθῶν, ἀπὸ τῆς ἀνθης.

Ἀρχῆθεν: Ἡρόδοτος ἐβδόμῳ.

Ἀπρασία: Εὐπόλις Αὐτολύκῳ.

Ἀμφιτάπητα: Ἀλεξίς Ἰάσιδι. 15

Ἀναλοῦν: ἀναλίσκειν. Ἀραῶς Καμπυλίωνι.

Ἀπόσιτος: ἄσιτος. Φιλωνίδης Κοδόροισι.

Ἀναλφάβητος: Φιλύαλλος Αἰγεῖ.

Ἀρμογή: ἀντὶ τοῦ ἀρμονία.

Ἀναλέγειν: ἀντὶ τοῦ ἐκλέγειν. Ἀρχιππος Ἀμφιτρούωνι. 20

Ἀποσημῆναι: ἀντὶ τοῦ δηλῶσαι. Σοφοκλῆς Φαίλαξιν.

Ἀβολον ἵππον: Σοφοκλῆς Μούσαις.

Ἀφελής: Σοφοκλῆς Φρίξῳ.

Ἀρνακίς: Ἀριστώνυμος Ἡλῶ ῥιγοῦντι.

Ἀδελφίζειν: ὡς ἀδελφῷ προσφέρεσθαι. 25

Ἀσχημονῆσαι: Εὐριπίδης Ἑκάβῃ.

. Στράτις Ἰφιγέροντι.

Ἀφάνηας: Ἐπίχαρμος Ἡρακλείτῳ.

B.

30

Βίος: ἐπὶ συνουσίας. Ἡρόδοτος, Μένανδρος Δημιουργῷ, Εὐπόλις Αἰξίν, ὁ ποιητής πολλάκις.

Βίος: ἐπὶ ἀλόγων ζώων. Ξενοφῶν Ἀπομνημονεύμασιν.

Βαβαί, βαβαί:

οὐχὶ τῶν μετρῶν, ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί,
Ἄλεξι Σικυννίῳ.

Βλάξ, βλακεύειν, βλακεύεσθαι καὶ βλάκες
καὶ βλακικῶς: Πλάτων Γοργία, ὁ αὐτὸς Εὐθυ-
δήμῳ, Ἀριστοφάνη Πλούτῳ.

Βαλάντιον οὐχὶ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ φάκων.
Ξενοφῶν Συμποσίῳ, Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Κλεινίαν
διαμαρτυρίᾳ.

Βᾶρις: κατ' οἰκίας καὶ πλοίου. Σοφοκλῆς ἐν Ποιμίῳ
βαρίβαν λέγει τὸν ναύτην ἢ τὸν τῆς βάρους ἐπιβε-
βηκότα.

Βατάγια: τὰς λοπάδας, ὡς Ἀλεξανδρεῖς. Ἀντιφάνης
Γάμοις.

Βαλανεύω: Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ.

... καὶ γὰρ ἑμαυτὸν βαλανεύσω.

Βαιτῶν καὶ βαιτάς: ἀντὶ τοῦ μωροῦ ἢ μωρά.

Βοῦ: ἀντὶ τοῦ βοός. Σοφοκλῆς Ἰνᾷ.

Βουκολεῖσθαι αἶγας: Εὐπολις Αἰξίν. ἱπποβου-
κολῶ Εὐριπίδης Φοινίσσαις.

Βιασμός: Εὐπολις Αὐτολύκῳ.

Βρέφος: ἐπὶ ἀλόγου ζώου. Ἡρόδοτος τρίτῳ. ὁ ποιητής.

... βρέφος ἡμίονον κυέουσιν.

Βλαφθεῖς: ὁ ποιητής.

Βρώσιμον: βρωτόν. Δίφιλος Ἀνασώζομένῳ.

Βασίλισσα: Ἀλκαῖος Γανυμήδει, Ἀριστοτέλης Ὀμη-
ρικοῖς ἀπορήμασιν.

Βατός: ἀρσενικῶς.

Βουλίαν: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις τὸ βου-
λεύειν.

παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλίαν.

Βαίτας οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν καλοῦσι τὰς δορὰς τῶν
αἰγῶν.

Βόθυνον οὐ φασὶ δεῖν λέγειν. ἀλλὰ Σόλων ἔφη ἐν τοῖς νόμοις. Κρατῖνος Σεριφίοις.

ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῶ

ἐς βόθυνον ἵεναι.

ἔστι δὲ παιδιὰ τις ἐς βόθυνον ἵεναι.

5

Βιβάζειν: τὸ ὀχεύειν. Ἀλκαῖος δ' ἐν Καλλιστοῦ ἐπ' ἀνθρώπους ἔφη.

Βαίνων: ὁμοίως ἐπὶ τοῦ αἵματος. ἐκβῆσαι δέ φασὶ δεῖν λέγειν καὶ καταβῆσαι, οὐκ ἐκβιβάσαι. Στράτις.

Βαυβᾶν: ἀντὶ τοῦ καθεύδειν. Εὐριπίδης Συλεῖ.

10

βαυβῶμεν εἰσελθόντες. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα.

Κάνθαρος Μηδεία· βαυβήσομεν.

Βαυβαλίσαι: ἀντὶ τοῦ βαυκαλίσαι. Ἄλκις Τιτθαῖς.

Βομβυλλόν: Ἰσοκράτης Ἑλένη· τῶν μὲν γὰρ τοὺς 15 βομβυλλέους καὶ τοὺς ἄλλας ἐπαινούντων.

Βῶμαξ: ὑποκοριστικῶς ὁ βωμός.

Βράχιστον: βραχύτατον Σοφοκλῆς Δανάη.

Βρέτας: ὁ ἀναλσθητος. Ἀναξανδρίδης Διδύμαις.

Βατταρίζειν: Ἰππῶναξ.

20

Βαίνειν φασὶν ἐπὶ τοῦ θυμοῦ, ὡς λέγομεν βῆθαι τὸν στίχον τόνδε.

Βίκος: Ἰππῶναξ δευτέρῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Βλενόν: τὸν νωθὴν καὶ μωρόν. Σώφρων Προμηθεῖ.

Βασιλεύς: χωρὶς τοῦ ἄρθρου. Ἀρισταγόρας Μάμμακύνθῳ. 25

Βλάβος: τὴν βλάβην. Δημοσθένης κατὰ Λεπτίνου.

Βαμβάκους τοὺς φαρμακοὺς Κίλικες καλοῦσιν.

Βρῦ: ἐπὶ τοῦ πιεῖν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις δευτέραις.

Βούδια: οὐ μόνον βοῖδια. Ἑρμῖππος Κέρκωπι.

Βαρύσταθμον: Κάνθαρος Μηδεία.

30

... πρὸς τοὺς κατάρνη ἀναφωνήσαντας εἰῶθασιν οἱ ἀντιτιθέντες ἀντεμβοῶν, καὶ ἔστιν οἷον εἰ σκῶμμα.

Ἑρμῖππος Δημόταις.

Βιάσαι: ἀντὶ τοῦ βιάσασθαι. Ἀλκαῖος.

ἐβίασέ μου τὴν γυναῖκα.

Βῆ: προβάτων βληχή. Ἀριστοφάνης.

θύτην μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.

Βουλευτικά λέγεται γυμνάσια ἐν πολλαῖς πόλεσι καὶ σύνοδοι τινες, ὅπου οἱ βουλευταὶ ἢ ἐστιῶνται ἢ περιπατοῦσιν.

Βότινον: Ἀριστοφάνης ~~Βαυράχοις~~.

Βόλβιτον: Ἰππῶναξ.

Γ.

Γυναί: ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. Φιλίππιδης Ἀδωνιαζούσαις.

Φερεκράτης Κραπατάλλοις τὴν γυνήν.

Γαμῶ ἢ γυνή λέγει, οὐ γαμοῦμαι. Ἀντιφάνης Ἀσώτοις. ἐξημάμην ὁ ἀνὴρ λέγει ἀντὶ τοῦ ἔγγραμμα.

Γειτονιᾶν: ἀντὶ τοῦ γειτνιαῖν. Θεόπομπος Φιλίππῳ καὶ γειτονεῖν.

Γενέθλιον ἡμέραν ἀξιοῦσιν αἰεὶ λέγειν, οὐ γενέθλια, οὐδὲ γενέσια. Εὐριπίδης Ἴωνι, Ἡρόδοτος τετάρτῳ.

Γενέσια: οὔσης τε ἑορτῆς δημοτελοῦς Ἀθήναις, Βοηδρομιῶνος πέμπτης, γενέσια καλουμένης, καθότι φησὶ Φιλόχορος καὶ Σόλων ἐν τοῖς ἄξιοις, καὶ τῆς τοῦ ὀνόματος χρήσεως οὔσης Ἑλληνικῆς, τί κωλύει μὴ μόνον ἐπὶ τῆς δημοτελοῦς ἑορτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐκάστου τάσσεσθαι;

Γοργός: τοῦτο ἀξιοῦσιν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰ ὄμματά τοιούτου τάσσεσθαι, ἢ ἐπὶ τοῦ κεκινημένου κατὰ πρόσωπον, οὐ μέντοι ἐπὶ τοῦ ταχείως ἢ ἀνδρείου. ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ.

Γέμειν τὴν ναῦν μόνον φασὶ δεῖν λέγειν, τὰ δ' ἄλλα μετὰ λέγειν. ἐλέγχει δ' αὐτοὺς Εὐβουλος Εἰρήνῃ.

Γῆν ἀξιοῦσιν αἰεὶ λέγειν ἐνικῶς, μηδέποτε δὲ πληθυντικῶς. Ἡρόδοτος πρῶτῳ.

Γαλαθηνά τὰ ἐπὶ θηλῆς ἔτι λέγουσιν.

Γυναικισμός: Διοκλῆς Βάκχαις γυναικίζειν φησὶ καὶ γυναικηρόν.

Γυναικάριον: Διοκλῆς Μελίτταις.

Γογγυσμός: ἀντὶ τοῦ τονθορυσμοῦ. Ἀναξανδρίδης 5
Νηρεῖ.

Γράστιν: ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς κριθῆς, ἐπὶ τῶν καρπῶν.

Γναθοῖ: ἀντὶ τοῦ τὴν γνάθον τύπτει. Φρύνιχος Μο-
νοτρόφω.

Γεννήσαιτο: ἀντὶ τοῦ γεννήσειεν. 10

Γεννηῆσαι: ἐπὶ τοῦ τεκεῖν τὴν γυναῖκα.

Γλώττας: τὰς τῶν ποιητῶν ἢ ἄς τινὰς ἄλλας ἐξηγού-
μεθα.

Γονέας καὶ γραφέας καὶ τὰ ὅμοια, οὐ μὴν γονεῖς
οὐδὲ γραφεῖς, ὥς οἴονται δεῖν λέγειν. 15

Γραμματικούς: ἀντὶ τοῦ γραμματιστάς. γραμματι-
στάς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπογραφεῖς.

Γραία, οὐ γραῦς.

Γλαφυρώτατον: τὸν χαριέστατον.

Γραῦσος οὐ φασὶ δεῖν λέγειν· οὐδ' ἀπόζειν γράσου, 20
ἀλλὰ τράγου.

Γέρα: Πλάτων ἔκτω Πολιτείας.

Γελασίηνην: τὴν πολλὰ γελῶσαν. Ἀναξανδρίδης ἐν
Κωμωδοτραγωδίᾳ.

Γνωστός: ἀντὶ τοῦ γνώριμος. Σοφοκλῆς Ἑρμιόνη. 25

Γνωρίσαι: ἀντὶ τοῦ ἐτέρω γνώριμα ποιῆσαι.

Γενειάζειν: Φιλήμων Αὐλητῇ· γεγετείλακεν.

Γαγγαλίζειν: οὐ γαργαλίζειν.

Γαυριᾶν: καὶ τοῦτο μέμφονται. Δημοσθένης περὶ τοῦ
στεφάνου, Εὐριπίδης Βάκχαις. 30

Γεύεσθαι: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐσθίειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τοῦ ὀσφραίνεσθαι, ὥς ἐν τῷ βίῳ γεύεται μύρων.

Εὐριπίδης Κύκλωπι.

Γραικός: ὁ Ἕλλην.

Γαῖσον: τὸ ὄπλον, δοκοῦν εἶναι Ἰταλικόν.

Γαλιδεύς: ὁ τῆς γαλῆς σκύμνος. Κρατῖνος Ὠραις.

Γιγγλάρια οἱ αὐληταὶ λέγουσι γένος ὀργάνων.

Γιγγλίξειν τὸ ἀπειλεῖν οἱ ἰδιῶται λέγουσιν.

Γλάνιν: τὸν ἰχθύν. οὐκ ἄλλοι μόνον λέγονται.

Γραῖζειν: ὅταν τὸ συναγόμενον ἐν ταῖς χύτραις καὶ ἐπαφρῖζον ἐκχέωσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Γραμματικός: ὁ πολλὰ γράμματα εἰδώς.

Γάστραι: τὸ σύντριμμα τῶν ἀμφορέων, ὧν αὐτὸ τὸ 10 γαστρῶδες μένει. αὐτὴν δὲ τὴν γάστραν ἀντὶ τοῦ τῆς γαστρούς.

Δ.

Δεδιακόνηκα: Δημοσθένης περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχή- 15 ματος.

Διαπαρθενεῦσαι:

Δεδιωκημένα: Ἀντιφάνης Μηναγύρτῃ.

Δεῦρο: ἀντὶ τοῦ ἔρχου. Πλάτων Πολιτείας τρίτῳ.

Δραπέτευμα: Διοκλῆς Μελίτταις.

Δεῖται: ἀντὶ τοῦ δεῖ. ἀπελθεῖν με δεῖται.

Δεσμεύειν δεδεδεμένον: Πλάτων Φαίδρῳ, Εὐριπί- 20 δης Βάκχαις.

Διδοῦσιν: οὐ διδόασιν. Ἀριστοφάνης Μητροφῶντι.

Δεδράμηκα: Φιλήμων Κοινωνοῖς.

Δακτυλίδιον: οὐ δεῖν φασὶν ὑποκορρίψεσθαι, οὐδ' ἂν 25 μικρὸν ᾗ.

Διαλέξασθαι: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

Διαλέγειν: ἀντὶ τοῦ διαλέγεσθαι. Ἑρμιππος Κέρκωψιν.

Διάλεγμα:

Δέλφακα: τὴν θήλειάν φασι δεῖν λέγειν, ἀδιαφόρως 30 τῶν παλαιῶν τιθέντων.

Διάφορος: ἐχθρός.

- Διαφόρως ἔχειν*: ἐχθρῶς. *Θουκυλίδης ἔκτω*.
Διαφέρον: ἀντὶ τοῦ συμφέρον. *Ἀντιφάνης ἄνασω-*
ζομένω.
Δέρειν: τὸ τύπτειν, οὐχὶ τὸ ἐκδέρειν.
Δαρθεῖς: ἀντὶ τοῦ δαρεῖς. *Νικόχαρις Κενταύρω*. 5
Διπλάσαι: τὸ διπλασιάσαι. *Ἀλεξίς Κύπριδι*.
Δοκιμαστήν: οὐκ ἀργυρογνώμονα.
Δόμων: οὐκ ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἐφ' οἷ ἡ συνήθεια
 τάττει. *Ἡρόδοτος* πρῶτῳ καὶ δευτέρῳ.
Δύναται: οἷον ἔτι δύναται ἡδὲ ἡ λέξις; ὁ στα- 10
 τήρ πόσους ὁ βέλτερός δύναται;
Δεσποσύνην: *Ἡρόδοτος* ἐβδόμῳ. *Δημοσθένης* κατὰ
 Λεπτίνου. *δεσποσύνους* ἀντὶ τοῦ δεσπότας.
Δεύτερον: ἀντὶ τοῦ μεθ' ἑτέρου. *Ἡρόδοτος* πρῶτῳ,
Νικοφῶν Πανδώρα. 15
Δεῖγμα ἀξιοῦσι λέγειν τὸ τοῦ λιμένος, οὐ τὸ ὑπό-
 δειγμα.
Δοκήσει: ἀντὶ τοῦ δόξη. *Ἀριστοφάνης Βατράχῳ*.
Δυσθυμία: *Σοφοκλῆς Τυροῖ*.
Διατοιχεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀνατοιχεῖν. *Εὐβούλος Κατα-* 20
κολλωμένῳ.
Διενεχθῆναι: ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι. *Ἄμφις Σαπφοῖ*.
Διὰ χειρὸς δανεῖσαι: *Τιμόστρατος Πανί*.
Δρυοκολάπτῃς: τὸ ὄρνειον. *Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ*
ζῶων. 25
Δεδειπνάναι: *Πλάτων* *Σοφισταῖς*.
Δεδεξαμένη: *Ἡρόδοτος ἔκτω*.
Δευτέριον οἶνον: *Νικοφῶν Χειρογαστορί*.
Δεδνείπηκας: *Μένανδρος*.
Δυσημερεῖν: *Φερεκράτης Κραπατάλλοις*. 30
Διαχωρῆσαι: ἀποτίσαι.
Δρᾶμ' ἀκοῦσαι: ἀντὶ τοῦ δράματος ἀκοῦσαι. *Ἀντι-*
φάνης Βουσίριδι.

Δεδιώς ὄντος τοῦ ἀρσενικοῦ, δεδιῶτα τὸ θηλυκόν. **Εὐ-
βουλος**.

Δεούμεθα: ἀντὶ τοῦ δεηθῆσόμεθα. Ἐπίχαρμος Δευ-
καλίωνι.

Διετίθουν: διετίθεσαν. Ἀντιφῶν Ἰάσονι.

Δίαιρεῖν: λέγεται ἐπὶ δυοῖν, αὐκίτι ἐπὶ πλειόνων.

Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους φησὶ τῆς
Θράκης εἰς τρία διηρισμένων.

Διάφευξις: Θουκυδίδης τρίτῳ.

Δόξασμα: Πλάτων Φαίδρῳ.

Δημοσιεύειν: τὸ δημεύειν. Πλάτων Φαίδρῳ, Θου-
κυδίδης τρίτῳ.

Δέσμιον: οὐ μόνον δεσμώτην.

Διδασκαλικός: Πλάτων Γοργία.

Δικᾶν: ἀντὶ τοῦ δικάσειν. Ἡρόδοτος πρώτῳ· οὗ φη- 15
σι δικᾶν ἔτι.

Δικαιώματα: τὰ δίκαια. Θουκυδίδης πρώτῳ.

Διαφερόντως: ἀντὶ τοῦ διαφόρως. Ἀντιδόσει Ἰσο-
κράτης.

Δίκαιον μέτρον: τὸ ἴσον. Ἡρόδοτος δευτέρῳ.

Δοριάλωτος: Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντιδόσεως.

Δόξαις: ἀντὶ τοῦ δόξεως. Πλάτων Φαίδρῳ.

Δωρῆσαι: ἀντὶ τοῦ δωρῆσασθαι. Πίνδαρος Ὀλυμ-
πιονίκη.

Δραστήριος: Θουκυδίδης πρώτῳ.

Δραχμεῖον: τὸν δραχμῆς ἄξιον.

Δινισμόν: Πλάτων Πολιτείας ἕκτῳ.

Δικάσιμον: Δημοσθένης πρὸς Πολύεγκτον παρα-
γραφῇ.

Δράκαινα: τὸ θηλυκόν. Εὐριπίδης Βάκχαις.

Δαιμονίζεσθαι: Σοφοκλῆς Δανάη. δεδαιμονι-
σμένον ἀντὶ τοῦ τεθεωμένον.

Δυνάμεις: τὰ τῶν ἱατρῶν φάρμακα, Τιμόστρατος.

Δεξιότοιχοι: οἱ ἐν τῷ δεξιῷ ἐρέσσοντες.

Δίμυξον λύχρον: Μεταγένης Φιλοθύτη.

Διενεγκεῖν: ἀντὶ τοῦ προσπαλεῖν. Τηλεκλείδης
Ἡσιόδω.

5

Δισωτήριον καλοῦσιν Ἀθήνησι τὸν ναὸν τοῦ σωτήρος
Διός. ἔστι δὲ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. Διπόλια γοῦν κα-
λεῖται ἑορτή, καὶ Διπολιώδη φησὶν Ἀριστοφάνης. Θου-
κυδίδης δὲ Διάσια καλεῖ τὴν ἑορτήν.

Διὰ πάντων ἀγῶν λέγεται ὁ ἔσχατος. Κρατῖνος Παν- 10
όπταις.

E

Ἐλέγουσιν, ἐγράφεσαν καὶ τὰ ὅμοια Ἀλεξανδρεῖς
λέγουσι. Λυκόφρων Ἀλεξάνδρα.

15

ναῦται μάζον ἀπὸ γῆς ἐσχάζουσιν.

Ἐδιακόνουν: Ἀλκαῖος Ἐνδυμῶνι.

Ἐδιαίτων: ἀντὶ τοῦ διήτων.

Εἰσπορεύομαι καὶ ἐκπορεύομαι: ἀντὶ τοῦ ἐξέρ-
χομαι.

20

Ἐπικαιρέκακος: Ἀλέξης ἐν Διαπλευούσαις λέγει.

ἐπικαιρέκακος εἶ καὶ φθονεῖς τοῖς πλησίον.

Εὐήθης: ὁ ἀγαθός. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους·
ἐγνωσμένος οὐκ ἠνείχετο δεῖν τῆς εὐηθείας
τῆς ὑμετέρας.

25

. . . χρηστοῦ δίδαγμ' εὐηθείας

καὶ φιλανθρωποῦ λογισμοῦ.

Θουκυδίδης τρίτῳ, Πλάτων Πολιτείας τετάρτῳ.

Ἐλελήθεισαν: μετὰ τῆς θᾶ. Εὐπόλις Αἰξίν.

Εὐχαρι καὶ ἐπίχαρι: τὸ γελοῖον ἔτι μᾶλλον.

30

Εἴσω: ἀντὶ τοῦ ἔνδον. Δημοσθένης περὶ τῆς παρα-
πρεσβείας. Ὅμηρος.

. . . . καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.

Εἰς ὀρθὸν φρονεῖν: ἀντὶ τοῦ καλῶς φρονεῖν. Σοφοκλῆς Τριτολέμῳ.

Ἐνεός: ὁ μὴ ἀκούων. Ξενοφῶν Κύρου ἀναβάσει.

Εὐαγγέλια: μισθὸς τοῦ τι εὖ ἀγγεῖλαι.

Ἐκκόψαι: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι κύβοις. Ἄλεξις Δακτυλῳ.

Εὐτράπελον: φασὶν οὐ δεῖν τιθέναι ἐπὶ τοῦ γελοίου, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ εὖ τρεπομένου πρὸς πάντα καὶ ἐπὶ τοῦ εὐστρόφου.

Ἐλεινόν: ἀντὶ τοῦ ἐλεινόν. Εὐπολῖς Αἰξίν. Πλάτων ἔκτῳ Πολιτείας κατὰ τοῦ ἐλεητικοῦ τὸν ἐλεινὸν τέθεικεν.

Ἐλεήμων: καὶ τοῦτο αἰτιῶνται. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου.

Ἐλεημονέστατον: Ἰσοκράτης περὶ ἀντιδόσεως.

Ἐν τοσοῦτῳ: ἐν τῷ μεταξύ.

Ἐμέ ἀντὶ τοῦ ἑμαυτόν, σέ ἀντὶ τοῦ σαυτόν. Φιλήμων Γαμοῦντι.

σῶζε σαυτόν, ἐγὼ δ' ἐμέ.

Ἀναξανδρίδης.

ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτ' ὅ τι . . ἂν σοι δοκῇ, ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἐπανακάμψαι: ἐπαναστρέφαι. Φιλίππιδης Βασανιζομένη.

Ἐχθροτέρως: ἀντὶ τοῦ ἐχθρότερον. Θουκυδίδης.

Ἐπιτηδειοτέρως:

Εὐειδής: οὕτω φασὶν ἀδόκιμον εἶναι τὸ ὄνομα. ἀλλ' ὁ καλὸς Ξενοφῶν Ἀπομνημονευμάτων τρίτῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ δις καὶ τρίς, καὶ ἀπειράκις οἱ κωμικοί.

Ἐμφανίσαι: ἀντὶ τοῦ μηνῦσαι. Ἰσοκράτης ὑπὲρ τῆς ἀντιδόσεως μᾶλλον ὑμῖν ἐμφανιεῖν τὴν ἀλήθειαν.

Εὐπαίδευτος, εὐπρόσωπος, εὐπαιδευσία, εὐπρόσωπία.

Εὐοψίαν: ἀντὶ τοῦ εὐπροσώπιαν. Ἀλεξίς Γαλατεία.

Ἐδυνάσθη: Ὁμηρός.

οὐδὲ δυνάσθη

εὖ σχεθέειν.

Ἐναντίον τινὸς τόδε ἐπράχθη οὗ φασὶ δεῖν λέ- 5
γειν, ἀλλὰ παρόντος τινός. Δημοσθένης κατὰ Ἀφό-
βου ἐπιτροπικῶ.

Ἐπίστη: ἀντὶ τοῦ ἐπίστασαι.

Ἐξαναλάβω: Θουκυδίδης πρώτῳ.

Ἐκποθεν ἐμοὶ γέγονεν: Ὁμηρός. 10

σαιρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες.

καθόλου περιττὰς προσλαμβάνειν προθέσεις οὐκ ἦν
ἄηθες τοῖς ἀρχαίοις.

Ἐξαφελλατο: Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Ἐξαπολωλότα: Δημοσθένης κατὰ Φορμίωνος. 15

Ἐξ ὅτου: ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ, ἦλθον. Κράτης Τόλμαις.

Ἐστήξουσιν: Δημοσθένης κατὰ Λεπτίνου.

Ἐπιτριῶσαι: ὡς ἐπιδευτεῶσαι. Ἀναξίλας Ἀγροίκῳ.

Ἐθισμός: ἀντὶ τοῦ ἔθος. Ποσειδίππος Φιλοπάτορι.

Ἐξετασμός: ἀντὶ τοῦ ἐξετάσις. Δημοσθένους ἐν τῷ 20
ὑπὲρ τοῦ στεφάνου εἰπόντος, οὗ φασὶ δόκιμον εἶναι
οὕτω τιθέμενον.

Ἐπελάβετό μου: οὕτως εἰπόντος Πλάτωνος Πολι-
τείας τρίτῳ.

Ἐκποιῆσαι: ἀντὶ τοῦ ἐκτελεῖσαι. Σώφρων. 25

Ἐκδημία: οὐ μόνον ἀποδημία. Εὐριπίδης Ὑψιπύλῃ.

Ἐπίδημος: ἀντὶ τοῦ ἔνδημος. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ.

Ἐνδημεῖν: Θουκυδίδης πρώτῳ, ἐνδημοτάτους εἰ-
πών.

Ἐπιτροπεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπεύειν. Πλάτων Φαίδρῳ. 30

Ἐξάλρειν: ἀντὶ τοῦ ἀπαλρεῖν. Εὐριπίδης δὲ Ῥαδα-
μάνθῳ.

οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς ἐξαιρήσεται,
ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσεται.

Ἐργολάβος: Δημοσθένης ἐπιστολῇ, ἧς ἡ ἀρχή· Πε-
ρὶ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτόν.

Ἐργοδοτῶν: ὡς καὶ τῇ συνηθείᾳ. Ἀπολλόδωρος.

Ἐπέκεινα, ἐπιτάδε: Πλάτων περὶ ψυχῆς.

Ἐξ αὐτῆς: ἀντὶ τοῦ παραχορήμα. Κρατῖνος *Ἀηλιάσιν*.

Ἐντέλλω: ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι. Σοφοκλῆς *Θυέστη*.

Ἐν ὥρᾳ: οὐ μόνον, ὡς ἀξιοῦσι, καθ' ὥραν.

Εὐθι εἰτῆσαι: καθότι καὶ ἀδειτῆσαι.

Ἐδέετο ἀντὶ τοῦ ἐδεῖτο, παρεκάλει.

Ἐντρέπεσθαι: ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι. Ὅμηρος.

. . . . ἐντρέπεται φίλον ἦτορ.

Δημοσθένης περὶ παραπρεσβείας.

Ἐξόριστον: ἀντὶ τοῦ φυγάδα. Δημοσθένης ἐν τῷ
κατὰ Μειδίου.

Ἐκλεξίς: Πλάτων πέμπτῃ *Πολιτείας*.

Ἐγγύησις: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Ἐλξίς: Πλάτων *Πολιτεία*.

Ἐπιστράτευσις: Ἡρόδοτος τρίτῃ.

Εὐωχεῖν: ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι. Ἀνδοκίδης *Συμβου-
λευτικῷ*.

Ἐπισάξει: ἀντὶ τοῦ ἐπιγεμίσει. Ἡρόδοτος τρίτῃ.

Ἐπιτιμᾶν: ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσειν. Δημοσθένης περὶ
τριηραρχήματος.

Ἐλκει σταθμόν: ἀντὶ τοῦ ἄγει. ἐκβάλλουσιν ὡς ἀδό-
κιμον. Ἡρόδοτος πρώτῃ.

Εὐπάθειν τὸ ἡσθῆναι καὶ εὐπάθειαν τὴν ἡδο-
νὴν. Πλάτων *Πολιτείας* ἕκτῃ καὶ τετάρτῃ.

Ἐντρεχῇ ἄνδρα: Πλάτων *Πολιτεία*. ἐντρεχέστατον. 3

Ἐνιαυτοί, οὐ λέγονται φασὶ πληθυντικῶς. Ὅμηρος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν.

Ἡρόδοτος πρώτῃ.

Ἐλκύνδρια: τὰ μικρὰ ἔλκη. Λυσίας κατὰ Λυσισθέου.

Ἐγχωρεῖ: ἐνδέχεται.

Εὐρίσκειν τιμήν: ὡς καὶ τῇ συνηθείᾳ.

Εὐλογεῖν: τὸ ἐπαινεῖν.

Ἐπίσκεψις: Θουκυδίδης τρίτῳ.

5

Ἐνσεῖσαι: ἀντὶ τοῦ ἐντινάξαι.

Ἐχόμενον: ἀντὶ ὑστέρου. Ἰσοκράτης περὶ ἀντιδόσεως.

Ἐγχώριος ἀνὴρ, ἐγχώριον πράγμα: Εὐπολις
Δήμοις.

Εἴησαν: ἀντὶ τοῦ εἶναι. Ξενοφῶν Ἀπομνημονευμάτων 10
πρώτῳ.

Ἐξελεύθερον: ἀντὶ τοῦ ἀπελεύθερον.

Ἐντέχνως ἀποδοκιμάζουσι λέγειν.

Ἐν γαστρὶ ἔχειν: τὸ κύειν. Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Ἐμπειρικῶς: ἀντὶ τοῦ ἐμπείρως. Ἀλέξιος Οἶνῳ.

15

Ἐξωμνύοντο: μετὰ τοῦ ὅ, Αἰολικῶς.

Ἐκφυγγάνω: Αἰφίλος Εὐνούχῳ.

Ἐθελορήτωρ: ἐκβάλλουσι τὰ σύνθετα. Θουκυδίδης
ἐθελοφιλόσοφος· καὶ Θουκυδίδης δὲ ἐθελοπρό-
ξενος.

20

Εὐαρίεστος: καὶ τοῦτο διώκουσιν.

Ἐλλύχνιον: Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Εὐστόχως: Εὐριπίδης Πελιάσιν.

Ἐμφερέστερα: Αἰσχύλος Ἰκέτιδιν.

Ἐωνηκῶς: ἀντὶ τοῦ ἐωνημένος. Λυσίας κατὰ Καλ- 25
μου ἐνδείξεως.

Ἐνεδρεία: ἀντὶ τοῦ ἐνέδρα. Ἐπίχαρμος Ὀδυσσεῖ
αὐτομόλῳ.

Ἐμπαίζειν: ἐπὶ τοῦ καταγελαῖν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Εὐσχημον: ἐπὶ τοῦ καλοῦ.

30

Εὐσχημόνως: καλῶς.

Εὐειματεῖν: Ἀντιφάνης Ἀφροdisίῳ.

Ἐξαλλάξαι: ὡς Ἀλεξανδρεῖς, ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μένανδρος.

ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν.

Ἐξαλλάγματα: Ἀναξανδρίδης Θησεῖ.

παρθένοι παίζουσι... πρὸς ἐλάφῳ ἐξαλλάγματα.

Ἐλαφρός: ὁ τὰς φρένας κοῦφος. Φιλήμων Αἰτωλῷ.

Εὐόμιλος: καὶ τοί γε τὴν ὀμίλειαν αὐτῶν ἐκβαλλόντων.

Εὐθύ: ἀντὶ τοῦ εὐθέως.

Ἐξέβη ἡμῖν τὸ ἐν ὑπνιον: Ἀλέξιος Κιθαροφῶ.

Εἰς ἕκαστος: Ἀλέξιος Ἑλένης μνηστῆρσιν.

Ἐπίτοκον οὐκ ἀξιοῦσι λέγειν, ἀλλ' ἐπίτεκα.

Ἐπιστάτης: ἀντὶ τοῦ διδάσκαλος ὁμολογουμένως Ἀντιφάνης.

Ἐγκυρῆσαι: ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν. Κρατῖνος Ἀηλιάσιν.

Εὐσταλής: Θουκυδίδης πρώτῳ.

Ἐμπολῆσαι: ἀντὶ τοῦ ὀνήσασθαι.

Ἐφάπαξ: Εὐπολὶς Κόλαξιν.

Ἐξηγητής: Εὐπολὶς Χρυσῷ γένει.

... Λάμπων
οὐξηγητής. μάντις γὰρ . . ἦν, καὶ χρησμούς
ἐξηγεῖτο.

Ἡρόδοτος τετάρτῳ.

Ἐθελοντηδόν: Θουκυδίδης ὀγδόῳ.

Ἐπινέφελον: Πλάτων Λαῖῳ.

Ἐπανορθώσασθαι: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζού-
σας.

Ἐργῷ γόρησεν: Ξενοφῶν τετάρτῳ Ἀναβάσεως.

Ἐτάζειν: τὸ ἐξετάζειν. Ἡρόδοτος τρίτῳ.

Ἐτασμόν: τὸν ἐξετασμόν.

Ἐγκάθετος: Τπερείδης κατὰ Αὐτοκλέους.

Ἐξιδιάσασθαι: Δίφιλος Ἐπιτροπῇ.

Εὐεργεσία: Εὐριπίδης Βάκχαις.

Εὐορκησία: Ἀλέξανδρος Ἑλένῃ.

Εὐώνυ-

- Εὐώνυμον: τὴν ἀριστερὰν χεῖρα.
 Ἐπεπτώκειμεν: Μένανδρος Καταπευδομένῳ.
 Ἑλλην γυνή: Φιλήμων Παιδαρίῳ.
 Ἑλλὰς ὁ ἀνὴρ: Σοφοκλῆς Αἰαντὶ Λοκρῷ.
 Ἐκ διαδοχῆς: τὸ ἐν μέρει. Ἀντιφάνης Ἀγροίκῳ. 5
 Ἐσθειν: Ὀμηρος.
 ἔσθων καὶ πίνων.
 Ἐπτέτης: χωρὶς τοῦ α̃. Χιωνίδης Ἡρώσιν.
 Ἐντυλίξαι: τὸ ἐνειλῆσαι. Διοκλῆς Μελίταις.
 Ἐλᾶν: ἀντὶ τοῦ ἐλαύνειν. Κάνθαρος Μηδείᾳ. 10
 Ἐφιππος: ἀντὶ τοῦ ἱππότης ἢ ἐπιβεβηκὼς ἵπποις.
 Ἐμπυρισμός: Ὑπερείδης ὑπὲρ Λυκόφρονος.
 Ἐνωμον: τὸ κατὰ πᾶν πέπειρον.
 Ἐκπερδικίσαι: ἐκφυγεῖν καὶ διολισθεῖν. Ἀριστοφάνους Ἐκκλησιαζούσαις. 15
 Ἐνθρυπτά: Δημοσθένους περὶ στεφάνου.
 Ἐξάλειπτρον: φιάλη τι ὅμοιον. Ἀριστοφάνους Ἀχαρνέυσιν.
 Ἐπιβατικά καλοῦσιν, ἃ οἱ ναυτικοὶ παρενθήκας λέγουσιν. 20
 Ἐξω γλαῦκα οἱ ναυτικοὶ λέγουσιν, ὅταν ἡ θάλασσα ὑπερχέηται.

Z.

- Ζῆλος: κατὰ τῆς ζηλοτυπίας, οὐχ, ὥς οἶονται, ἐπὶ τῆς μμηΐσεως μόνον. 25
 Ζήσεϊ: Πλάτων Πολιτείας ἔκτω, οὐ ζήσεται.
 Ζῆ: ἀντὶ τοῦ ζῆθι. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ.
 ἀλλ' ἔρπε καὶ ζῆ καὶ δόμους οἶκει πατρός. 30
 Σοφοκλῆς Δανάῃ.
 ζῆ, πῖνε, φέρβου.
 Ζευγηλάτης: Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.

G

Ζυμήσασθαι: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ζωδάριον: Ἀλεξίς Λυκίσκῳ.

Ζῳδιον: ζῶον.

Ζάγρα: λαιδορίας εἶδος. Τιμόστρατος Παρακαταθήκη
τὰς βασάνους καὶ τὰς πληγὰς ζάγραιον λέγει.

Ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ πίνειν Κλικεῖς λέγουσιν.

Ζημίαν λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι.

Η

Ἦνεγκον: ἐπὶ πρώτῳ προσώπῳ. Σοφοκλῆς Τυροῖ,
Ἀριστοφάνης Θεσμοφορίαις.

Ἠμίκακον: Ἀλεξίς Αἰχμαλώτῳ.

Ἠδεται: Εὐριπίδης Βάκχαις.

Ἠθῆ: πληθυντικῶς φασὶ μὴ δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἐνικῶς.
ἀλλ' Ἀντιφάνης εἶπε πληθυντικῶς.

Ἠδιον: Ἀλεξίς Ὀδυσσεῖ ἀπονιπτομένῳ.

Ἠσύχιος:

Ἠσυχώτερον:

Ἠσύχιμον: Πίνδαρος Ὀλυμπιονίκαις.

Ἠρακλέες: Πλάτων Θεαιτήτῳ· μυρτοὶ ἤδη μοι
Ἠρακλέες καὶ Θησεῖς ἐντυχεῖν.

Ἠγεμονεύειν: Πλάτων Πολιτείας τετάρτῳ.

Ἠγεμονεύεσθαι: Θουκυδίδης τρίτῳ.

Ἠλω: ἀντὶ τοῦ ἐάλω.

Ἠματῶσθαι: Ἐριφος Μελιβοῖα.

Ἠσθημα: τὴν ἡδονήν. Εὐπολὶς Δήμοις.

Ἠκροᾶσο: ἀντὶ τοῦ ἡκροῶ. Ἀντιφάνης Ἐπιδαύρῳ.

Ἠμερινὸν φῶς: Πλάτων Πολιτείας τετάρτῳ.

Ἠμίσεως: ἐπιρῶμα. Πλάτων Πολιτείας ἕκτῳ.

Ἠμίστεας: ἀντὶ τοῦ ἡμίσεις.

Ἠμιλίτριον: Ἐπίχαρμος Χείρωνι.

Ἠμιούγκιον: Ἐπίχαρμος Ἀμύκῳ.

Ἡμῖνα: ἐν τῇ ἀναφερομένῃ εἰς Ἐπίχαρμον Ὀψοποιία.

Ἦτοι: οὐκ ἄρχον, ἀλλ' ὑποτασσόμενον. Πίνδαρος
Θρήνοις.

Ἠξίς: ἀντὶ τοῦ ἄφιξις. Εὐριπίδης Τρώασι.

Θ.

5

Θροῦς: Θουκυδίδης τετάρτῳ.

Θυμωθῆναι: Ἡρόδοτος τρίτῳ.

Θανατήριον ἀξιούσιν, οὐ θανάσιμον λέγειν. Πλάτων
Πολιτείας δευτέρῳ, Εὐριπίδης Μηδείᾳ.

10

Θερισμόν: ἀντὶ τοῦ ἀμητόν. Ἡρόδοτος τετάρτῳ,
Εὐπολις Μαριχᾷ.

Θηλάζειν: Πλάτων Πολιτείας τρίτῳ.

Θηλάζει: ἀντὶ τοῦ δίδωσι θηλήν. Φρύνιχος Μονο-
τρόπῳ.

15

Θῦσαι: ἀντὶ τοῦ σφάζαι. Εὐριπίδης Ὀρέστη.

Θυροκοπεῖν καὶ θυροκοπία: Δίφιλος.

Θρίδακα: Ἡρόδοτος τρίτῳ δίσ.

Θερεία: Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Θερμολουτεῖν: Ἀλέξιος Ἑλένης μνηστῆρσιν.

20

Θερμαίνεσθαι: οὐ μόνον τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ τὸ λε-
βήτιον ἢ χαλκίον.

Θησέω: ἀντὶ τοῦ θησεῖω. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ.

Θρασέα: Φιλήμων Γάλλῳ· θρασέα γυνή.

Θαυμαστότερον: οὐ θαυμασιώτερον.

25

Θρεσκέα: Ἡρόδοτος δευτέρῳ.

Θεμιτόν: Ἡρόδοτος τρίτῳ, Πλάτων περὶ ψυχῆς.

Θηρία ἀξιούσι τὰ ἄγρια λέγεσθαι, ἵππον δὲ ἢ ἡμίονον
πολιτικά. Εὐπολις Δήμοις.

Θυγατριδεῖν: ἀντὶ τοῦ θυγατέρα καλεῖν. Ἀραρῶς 30
Καινεί.

Θεώσειν καὶ θεῶσαι: κατ' Ἰνδειαν τοῦ ἱ, τὸ περι-
νεγκεῖν θεῖον καὶ καθῆραι. Ἀραρῶς Καμπυλλίωνι.

Θηραμένης: τὴν κλητικὴν. Φιλιππίδης Κοθόβοις.
 Θυρίδα: τῆς πινυκίδος τὴν πτύχα.

I.

Ἰνα τλ: ἀντὶ τοῦ διὰ τλ.

Ἰκετείαν: ἀντὶ τοῦ ἱκεσίαν. Θουκυδίδης τρίτῳ.

Ἰταλικόν: Πλάτων Γοργία.

Ἰεράν: ἀντὶ τοῦ ἱέριαν. Πλάτων.

Ἰδιωτεύειν: Πλάτων Γοργία.

Ἰατρεύειν: Πλάτων Πολιτείας δευτέρῳ.

Ἰτητέον: ἀντὶ τοῦ ἱτέον. Δίφιλος Ἑλληβοριζομένοις.

Ἰσχυρίσκος: ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. Ἀλέξης Προσκεδαν-
 νυμένῳ.

Ἰσχυρικώτερον: Πλάτων Θεαιτήτῳ.

Ἰππεύεσθαι: παθητικῶς. Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Ἰκανότης: Αὐσίας πρὸς Πανταλέοντα.

Ἰδοιτο: ἀντὶ τοῦ ἴδοι. Ἡρόδοτος τρίτῳ.

Ἰερά: τὰ τῶν τεθνηκότων ὀσά. Ὑπερείδης κατὰ Ἀρ-
 χεστρατίδου.

Ἰδίωσις: Πλάτων τετάρτῳ Πολιτικῶν.

Ἰσάργυρον, ἰσόχρυσον: ἀντὶ τοῦ πολυτίμου.

Ἰσχνόφωνον τὸν μογιῶλον οὐκ ἔωσι λέγειν, ἀλλὰ τὸ
 μογοῶλον ἀπελάνουσιν. Ἡρόδοτος ἰσχνόφωνον.

Ἰματιομίσθαι: οἱ μισθοῦντες τὰ ἱμάτια.

Ἰμάντες: τὰ σχοινία, οἷς αἱ κεραταὶ ἀνέλκονται.

Ἰσσα: τὸ ἐπιχαρτικὸν ἐπιφώνημα. μέμφεται. Πλάτων
 Λαῖψ.

K.

Κάθου: Ἀλέξης Ταραντίνοις, Δίφιλος Εὐνούχῳ.

Κάθη: ἀντὶ τοῦ κάθησαι. Ὑπερείδης ὑπὲρ Κρατίνου.

Καθίζανε: ἀντὶ τοῦ κάθησο.

Καθίσω: καθεδοῦμαι. Ἀπολέγων Διαμαρτανούση~
 Καθιζησόμεθα: ἀντὶ τοῦ καθεδοῦμεθα. Πλάτων
 Φαίδρω.

Κοκκύζειν τοὺς ἀλεκτρούνας: Δίφιλος Πλενθο-
 φόρω.

Κόβαλας: ὁ σκυραπώδης καὶ αἰειδής. Ἀρίσταρχος Βα-
 τράχοις.

Κράζειν: οὕτω δεῖν φασὶ λέγειν, ἀλλὰ κραυγάζειν
 ἢ βοᾶν.

Κραυγασμός: ἀντὶ τοῦ κραυγῇ. Δίφιλος Ἀποβάτη. 10

Κατὰ μόνας: ἀντὶ τοῦ ἰδίᾳ. Θουκυδίδης πρῶτω, Ξε-
 νοφῶν Ἀπομνημονευμάτων τετάρτῳ.

Κάλτιον: τὸ ὑπόδημα.

Καλλονή: ἐπὶ τοῦ κάλλους. Εὐριπίδης.

Κακά τὰ παιδία λέγει ἐπὶ τῶν ἀπαρεσκόντων. 15

Κόρδακα καὶ κορδακίζειν: ὅτι δὴ γένος ὀρχησμοῦ
 ὁ κόρδαξ, Ἀριστοξένος ἐν τῷ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως
 δηλοῖ οὕτως. ἦν δὲ τὸ μὲν εἶδος τῆς τραγικῆς
 ὀρχήσεως ἢ καλουμένη ἐμμέλεια, καθάπερ
 τῆς σατυρικῆς ἢ καλουμένη σίκικνις, τῆς 20
 δὲ κωμικῆς ὁ καλούμενος κόρδαξ.

Κρούειν: κατὰ τοῦ ῥαπίσαι ἡρέμα μόνον αἰσονται τι-
 θεσθαι αὐτό, ὥς ὅταν εἴπῃ Ὑπερίδης καὶ τῷ σκέ-
 λει με ἡρέμα ἔκρουσεν. ἐπὶ δὲ τῆς συνηθείας
 κατὰ τοῦ κόψαι τὴν θύραν τάσασται. καὶ κατὰ τοῦ 25
 κακεμφάτου ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ κρούσαι κεῖται, ἀντὶ
 τοῦ συγγενέσθαι.

Κεντρίζειν: Ξενοφῶν Συμποσίῳ.

Κλεῖν ἀξιόυσι λέγειν, οὐ κλεῖδα. Δίφιλος Εὐνούχῳ.

Κυντερώτερον καὶ κυντατώτατον: Εὐβουλος 30
 Παρμενίσκῳ.

Κυντότατον: Ἀριστοτέλης περὶ ποιητικῆς τὰ δὲ
 πάντων κυντότατον.

Κόφινος οὐ ῥητίον φασί, ἀλλὰ ἄρριχος. Πλάτων
Ἑορταῖς.

Καυχᾶσθαι; ἀντὶ τοῦ αὐχεῖν. Πίνδαρος Ὀλυμπιο-
νίκαις.

Κοροκόσμια κυρίως μὲν ἐστὶ τὰ ἐπὶ τῶν τριοδίων 5
πρόσωπα ξύλινα, ἃ δὴ οἱ Ἰττικοὶ κόρας καλοῦσι· τέ-
τραπται δὲ ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τοὺς κόσμους τῶν παρθέ-
νων. ὅλως δ' ἡγοῦνται τὴν λέξιν βάρβαρον.

Κεράμινον; ἀντὶ τοῦ κεραμεῦν. Ἡρόδοτος πρῶτον.

Κάτοπτρον οὐ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἔσοπτρον. 10

Κατηγορίας ἔχω; ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Δημο-
σθένης περὶ στεφάνου.

Κακολογεῖν; Ὑπερίδης κατὰ Ἀρισταγόρου.

Κακαποιεῖν; Αἰσχύλος Κήρυξιν.

Καταλαλεῖν; Ἀριστοφάνης Γῆρα. 15

Κάπηλος; ἐπὶ πάντων φασὶ τῶν μεταβαλλομένων τι-
θεται. ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν πωλούντων οἶνον.

Καταλλαγήναι; φασὶ διαλλαγήναι. Θουκυδίδης
τετάρτῳ δις.

Κυρίαν οὐ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ κεκτημένην· τὸν 20
δὲ κεκτημένον μὴ λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ δεσπότου.

Σατυρικοῖς κεκτημένον λέγει, Φιλῆμων κυρίαν.

Κομψόν; ἐπὶ τοῦ κομψευομένου φασὶ δεῖν λέγειν, καὶ
τοὺς ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων λέγοντας, ὅτι κομψότερον
διάκεινται, μέμφονται. ἀλλὰ Πλάτων Πολιτείας τε- 25
τάρτῳ κομψοὺς οὐ τοὺς κεκομψευμένους λέγει, ἀλλὰ
τοὺς ἀμείνονας.

Κλέπτρια; Σωτάδης Ἐγκλειομένοις.

Καταχολέ; Ἀλκαῖος Γαρυμήδει. σκώπτων γὰρ Ἥφαι-
στον ὃ Ζεὺς φησι. 30

καταχολέ, θᾶσσον, ἢ κεραυνοπλήξ ἔση.

Κύπριον; τὰ τάριχον. Ποσειδίππος Μεταφερομένοις.

Κόλλοπας φασὶ δεῖν κυρίως λέγειν τοὺς τῶν ὀργάνων,

οὓς καλοῦσι κολλάβους, οὐ τοὺς ἀνδρογύνους. Εὐβου-
λος Ἀντιόπη ἐπὶ τοῦ ἀνδρογύνου.

Κλιβανίτης ἄρτος: Ἀμειψίας Ἀποκοιταβίζουσιν.

Κρεμάσω: οὐ μόνον κρεμῶ. Ἀλκαῖος Γανυμήδει.

Κεραννύουσιν: οὐ κιρνᾶσιν, ὥς οἴονται. 5

Κέρκους τὰς οὐρὰς οὐκ οἴονται δεῖν λέγειν. ἐπιχωριά-
ζει δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν, βάρβαρον μέντοι νομίζεται.

Πλάτων Σοφισταῖς.

Κροταλίζειν: ἀντὶ τοῦ κροτεῖν. Ἀναξίλας Ἀντίδο. . .

Κραυγὴν ποιῆσαι: ἀντὶ τοῦ κραυγᾶσαι. 10

Καταδιῶξαι: Λυσίας κατὰ Ἐπικράτους.

Κατακρύψαι: ἀντὶ τοῦ ἐπικρύψαι ἢ κρύψαι.

Κρεάδιον οὐ φασὶ δεῖν λέγειν τὸ ὑποκοριστικόν.

Καταγώγιον: ἀντὶ τοῦ κατάλυσιν.

Κατάλυσιν: καὶ ταύτην ἐπαιτιῶνται. Ἀντιφάνης 15

Ἀδώνιδι.

Καταδεεστέρω: Ἰσοκράτης περὶ ἀντιδόσεως.

Κακοτεχνίζων: ἀντὶ τοῦ κακοτεχνῶν. Ἀλκαῖος Γα-
νυμήδει.

Καρθεῖς: ἀντὶ τοῦ κειράμενος. καρῆναι γὰρ τὰ πρό- 20
βατον, κείρασθαι δὲ τὸν ἄνθρωπον φασὶ δεῖν λέγειν.

Καθέστηκεν: ἀντὶ τοῦ ἔστι. γελᾶται ὑπὸ πολλῶν.

Κοκκύμηλα λέγεσθαι οὐ φασιν, ἀλλὰ μᾶλλον βρά-
βηλα, ἀλλὰ λέγεται καὶ κοκκύμηλα καὶ κοκκυμηλέα.

Κόκκους οὐ δικαιῶσαι λέγειν ῥοᾶς ἢ σταφυλῆς, ἀλλὰ 25
ῥάγας.

Καμμύειν οὐ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ καταμύειν.

Κατεσκευασμένην οἰκίαν: ἀντὶ τοῦ πάνθ' ὅσα
ἔχουσιν.

Κακῶς ἔχειν: ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. 30

Κηδεῖα: τὸ κῆδος.

Κῆδος οὐ φασὶ λέγεσθαι ἐπὶ νεκρῶν, ἀλλ' ἐπὶ γάμων.

Κρυφῇ: ἀντὶ τοῦ λάθρα. Ξενοφῶν Συμπόσιω.

- Κόμμιδι: ἡ δοτική. Ἡρόδοτος δευτέρῳ.
 Κέρατα: οὐ μόνον κέρα.
 Κολοβωθῆναι: Ἀραρῶθ Ἀδώνιδι.
 Καταβιβάσαι φασὶν οὐ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ καταβῆσαι.
 Καρπίσασθαι: ἀντὶ τοῦ καρπώσασθαι.
 Κεφαλαιότατον; Πλάτων Γοργία.
 Κρόνος: μωρός. Ὑπερίδης.
 Κεναγγίαν: τὴν πείναν. Πλάτων Συμμαχία.
 Κῦμα: ἀντὶ τοῦ κύημα.
 Κράμβην: τὸν ἀσπάραγον. καὶ ἱατροὶ οὕτως.
 Κερματίζειν: κατακολλυβίζειν. ἐπὶ τινῶν κατακο-
 πὰς λαλούντων.
 Κυδώνιον, μῆλον: βραχέως. Φιλήμων Ἰατρῶ.
 Κοράκινον: τὸ χρῶμα.
 Κατάραι: ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν. Θεόπομπος.
 Κακόβιος: Θεόπομπος ἐν τῇ ἐπιτομῇ Ἡροδότου.
 Κακομαθής: Ἀναξανδρίδης Ἀχιλλεῖ.
 Κακόδουλος: Κρατῖνος Θρακί.
 Κακοπρόσωπος: Ποσειδίππος.
 Καταβοή: Θουκυδίδης ὀγδόῳ.
 Καταλελάβηκεν: Ἡρόδοτος πρώτῳ.
 Καταστροφὴν: ἐπὶ τελευτῆς.
 Κεφαλαί: ἀντὶ τοῦ πολλοῦ.
 Κακουχία: Ἀλεξίς Ἐπικλήρῳ.
 Κατ' ἀγρόν: ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ. Ἀμφίς Δακτυλίῳ.
 Κατεύχεσθαι: ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀντὶ τοῦ εὐχεσθαι.
 Φιλιππίδης Ἀδωνιαζούσαις.
 Κλινάριον οὐ μόνον κλινίδα. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.
 Κοπάσαι: Ἡρόδοτος ἐβδόμῳ· ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
 Κυνάριον: οὐ μόνον κυνίδιον. Ἀλκαῖος κωμικῶς.
 Κεφαλοτομεῖν: Θεόφραστος περὶ εὐδαιμονίας.
 Κιννάβαρις: ἀρσενικῶς. Ἀναξανδρίδης Γεωγράφῳ.
 Κακκάβη: Ἑρμῖππος Δημόταις.

Κάθεξις: Θουκυδίδης τετάρτῳ.

Κόλασμα: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Κορδίλη: τὸ ἔπαρμα. Σιμωνίδης δευτέρῳ.

Καύσιμα ξύλα: Ἀλεξίς.

Καθαρὸς δοῦλος: οἷονεὶ ἀπηκριβωμένος. Ἀντιφά- 5
της Ἀγροίκῳ.

Κατόχους τινὰς λέγουσιν οἱ παιδοτροῖβαι. καὶ κατό-
χως εἴρηται ἀντὶ τοῦ μνημονικῶς. Ἑρμιππος Δη-
μόταις.

Κιόκρανα: τὰς τῶν κίωνων κεφαλὰς. Πλάτων Λά- 10
κωσιν.

Καθήκει: ἀντὶ τοῦ προσήκει.

Κατάλέγειν τοῖς παισὶ τοὺς διδασκάλους:

Κίστας ἀξιοῦσι λέγειν τὰς μυστικάς. ἀλλ' ἐτίθετό γε 15
καπὶ τῶν χηλῶν.

Κύων: ὦ κύων, διὰ τοῦ ὦ. Ἀρχιππος Ἀμφιτρούωνι.

Κόγχος ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται βρωμάτιόν τι λοπα-
δενόμενον.

Κακεντρεχῆς: Ἐπίχαρμος Πολίταις.

Καταφαγὰς: Μένανδρος Πωλουμένοις. 20

Κιχορία: τὸ ἄγριον λάχανον. Ἀριστοφάνης Δράμασιν.

Κόκκυ: οὐδὲ κόκκυ. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ βραχύ.

Κορωνιδεύς: ὁ τῆς κορώνης νεοσσός. Κρατῖνος Πυ-
λαίᾳ.

Κατηρτυκέναι ἐλέγοντο οἱ μήκετι βόλον ἔχοντες ἔπ- 25
ποι. Εὐριπίδης Αἰόλῳ.

Κάνναβις: Σοφοκλῆς Θαμύρᾳ, Ἡρόδοτος τετάρτῳ.

Λ.

Λελάβημαι: ἀντὶ τοῦ εἰλημμαι. Ἡρόδοτος ἔκτῳ καὶ 30
τετάρτῳ, Εὐριπίδης Βάκχαις.

Λίτρα: ἦν μὲν καὶ νόμισμα Σικελικόν· ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ
τοῦ σταδμοῦ, Ἐπίχαρμος Ἐλπίδι ἢ Πλαύτῳ.

Λοιμός: οὐκ ἐπὶ τοῦ λοιμικοῦ πάθους, ἀλλ' ἐφ' οὗ ἡ συνήθεια τάσσει. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτονος· οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαίτησεται, ὁ φαρμακός, ὁ λοιμός.

Λαγγάζει: ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωσιν. Ἀντιφάνης Ἀντερῶση. 5

Λαμπρόψυχος: ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Ἀραρὼς Πανὸς γοναῖς.

Λύχνα: οὐδετέρως. Ἡρόδοτος δευτέρῳ, Εὐριπίδης Κύνκλωπι.

Λιθάζειν: οὐχὶ λεύειν καὶ καταλεύειν. Ἀναξανδρίδης Θετταλοῖς. 10

Λαθροφαγεῖν: Μεταγένης Φιλοθύτη.

Λιποψυχεῖν: Σοφοκλῆς Πηλεῖ.

Λαβὼν τὸν ἵππον οὐ φασὶ λέγεσθαι. λαμβάνει γάρ τις σκευὸς ἢ τι τοιοῦτον. 15

Λαβόμενος: ἀντὶ τοῦ λαβὼν. Ἀλέξιος Ἀρχιλόχοις.

Λόγον λαμβάνειν: Πλάτων Πολιτείας πρώτῳ.

Λεπτοτέρως: Ἀναξανδρίδης Ὀπλομάχῳ.

Λαβύραν: Ξενοφῶν Συμποσίῳ. σημαίνει τὸ χαίρειν.

Λὰξ βῆναι καὶ λὰξ πατῆσαι λέγεσθαι φασὶ, λὰξ 20 δὲ καθόρου μὴ λέγεσθαι.

Λάκαιναν τὴν παρθένον φασὶ δεῖν καλεῖν, τὴν δὲ χώραν Λακωνικὴν. Ἀλέξιος Ἑλένης ἀρπαγῇ.

Λείψας: ἀντὶ τοῦ λιπών. Ἀριστοφάνης Ἀνδρομέδα.

Λῆμμα καὶ ἀνάλωμα: Ἀναξανδρίδης Λοκρίσιν. 25

Λεπτολογία: Ἑρμῖπος Δημόταις.

Λύσιμον: θηλυκῶς λέγει Εὐριπίδης Πελοπίαν.

Λέπει: ἀντὶ τοῦ τύπτε. Πλάτων Ἀφιεροῦντι.

λέπει τραχεῖαν ἔχων.

Λάσανα: ἐφ' ὧν ἀποπατοῦμεν. Πλάτων Ποιητῇ. με- 30
τενήμεναι δὲ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ τοὺς μαγειρικοὺς βάνους.

Λευκὴν ἡμέραν: τὴν ἀγαθὴν. Σοφοκλῆς Ἀδάμαντι.

Λογάρια: ὑποκοριστικῶς.

λογαρίά μοι λέγει,

Φαίδων Ζωπύρῳ.

Λόγον ἔχων: ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Θεόπομπος Φι-
λππικοῖς.

5

M.

Μέθυσον οὗ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ μεθύσῃν τὴν
γυναῖκα.

10

Μετάνοια: μετάμελος. Θουκυδίδης.

Μεταμελεῖν: ἀντὶ τοῦ μετανοεῖν. Θουκυδίδης τρίτῳ.
μεταμέλεια.

Μνημόσυνον: Θουκυδίδης πέμπτῳ· εἴ τι μνημό-
συνόν ποτε ἔμελλεν ἔσεσθαι.

15

Μήνυτρα:

Μομφή: ἀντὶ τοῦ μέμψις.

Μόμφιν: ἀντὶ τοῦ μέμψιν. Τηλεκλειδης.

Μόμφον: τὴν μέμψιν. Εὐριπίδης Πλεισθένει.

Μεταπέμψαι: ἀντὶ τοῦ μεταπέμψασθαι.

20

Μεταχειρίζειν: ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυ-
δίδης τετάρτῳ.

Μνηστεύειν: ἀντὶ τοῦ μνηστεύεσθαι, καὶ μνή-
στευσιν τὴν μνηστείαν.

Μνείαν: τὴν μνήμη. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ.

25

Μειζάνως: ἀντὶ τοῦ μεῖζον. Θουκυδίδης τετάρτῳ,
Πλάτων Πολιτείας τρίτῳ.

Μαχαίρας οὐ μόνον τὰς μαγειρικὰς ἐκάλουν, ἀλλὰ
καὶ τὰ ξίφη. Πλάτων Φαίδρῳ.

Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. Σοφοκλῆς Πηλεΐ. 30
καὶ μὴ ψεῦσον.

Μέτοχος: Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

Μετοχή: Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Μοιχίδιον: τὸ ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον. Ὑπερείδης ἐν τῇ κατὰ Ἀριστοφάνους.

Μικρόφωνος: Ἀλεξίς Ἀταλάντη.

Μάχην: καὶ τὴν ἐκ λόγων διαφοράν.

Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον, Ἀλεξίς Πέζον· κη.

Μεῖζον μεῖζον, μικρόν μικρόν: ἀντὶ τοῦ ἀεὶ κατὰ μικρόν. Ἀντιφάνης Ἀγροίκω.

Μίαν μίαν: ἀντὶ τοῦ κατὰ μίαν. Σοφοκλῆς Ἑριδι.

Μετάβα: ὥσπερ καὶ ἀνάβα καὶ κατάβα. Ἀλεξίς Ἀμώπτιδι.

Μακρόν ποιῶ: ἀντὶ τοῦ μηκύνω. Φιλίππιδης Φιλάρχω.

Μήχι: ὡς ναίχι καὶ οὐχι. Εὐβουλος Αἰδιδάλω.

Μιαρόν λέγοντες, μιαρίαν οὐ φάσι δεῖν λέγειν.

Μάλιστα ὁμοιοτάτος: Ἡρόδοτος πέμπτῳ.

Μόρον τὸ συκάμινον.

Μεσαμβρῖσαι: ἡμέρα κοιμηθῆναι.

Μυκτῆρα: οἱ μὲν ἀξιοῦσιν οὕτως ὅλην τὴν ῥίνα λέγεσθαι, οἱ δὲ ταύτην μὲν ῥίνα, μυκτῆρας δὲ τὰ ἐκαστέρωθεν τρήματα.

Μύρραν: τὴν σμύραν. Σαπφὼ δευτέρῳ.

Μάνηαν: τοῦ λιβάνου τὸ λεπτόν.

Μεσόκοπον: ἀρρενικῶς, τὸ ἐπιμέσου ἡλικίας. Κρατῖνος.

Μεγαλοψυχίαν οὐ φάσι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ μεγαλοφροσύνην.

Μύστακα: βραχέως. Εὐβουλος Τιτθῇ.

Μακεδόνησαν: τὴν γυναῖκα. Στράτις Μακεδόσιν.

Μαιελαν: Πλάτων Θεαιτήτῳ.

Μαιεύτριαν: ἀντὶ τοῦ μαῖαν. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ.

Μναδάρια: ὑποκοριστικῶς τὰς μνάς. Δίφιλος Βαλανείῳ.

Μετὰ ταῦτα: ἀντὶ τοῦ ὕστερον. Δημοσθένης κατὰ
Λεπτίνου.

Μυκείαν: Λυσίας πρὸς Σοφοκλέα.

Μεμφθῆ: ἀντὶ τοῦ μέμψεται. Θουκυδίδης τετάρτῳ.

5

N.

Νεώτερος: ἀντὶ τοῦ νέος. Θουκυδίδης τρίτῳ.

Νέαξ: ὁ νέος. Νικοφῶν.

Νουνεχόντως: Ἰσοκράτης Ἀντιδόσει.

10

Νομικόν: τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων.

Νουθέτησιν: Εὐπολις Αὐτολύκῳ.

Νεαλῆς: ἀντὶ τοῦ νεωστὶ εἰς τὸ δεσποτήριον ἀπηγμέ-
νος. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος.

Νεαρός: ἀντὶ τοῦ νέος. Εὐριπίδης Ὀψιπύλῳ.

15

Νεκρόν: τὴν γυναῖκα. Δίφιλος.

Νόσον ἔχειν: ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν. Εὐριπί-
δης Ἀντιόπῃ.

Ναυκληρεῖν: ἀντὶ τοῦ οἰκίας δεσπόζειν. Ἀλέξης Λο-
κροῖς.

20

Νῶτον: τὸ νῶτον οὗ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ τὰ νῶτα.

Νόσσον: χωρὶς τοῦ ἔ. Αἰσχύλος Κήρυξιν.

Νήθειν: οὐ μόνον νεῖν.

Νόμους: τὸ νόμισμα, οὗς οἱ Ἰταλικοὶ νούμους κα-
λοῦσιν.

25

Π.

Ξυγγίνεται: ἀντὶ τοῦ μίσγεται ἢ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ.

Ξεναπατᾶς: ἰδίως ἐπὶ τῶν ὅταν μὴ τοιοῦτοι πνέωσιν 30

οἱ ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὅποιοι ἐν τοῖς λιμένεσιν.

Ξύρεσθαι φασὶ λέγειν καὶ ξυρόμενον.

Ο.

Ὅμιλλα: Θουκυδίδης ἔκτω· καὶ λόγοις ὤμιλλησα
τρέπουσιν, ἀντὶ τοῦ συνεγενόμεν. Δημοσθένης
Ἐπιστολῇ· καὶ κρῖναι τινὰ μὲν πράγματα ἐξ 5
ὁμιλλας δύναται· καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ συν-
εῖναι. Πλάτων Πολιτείας τετάρτῳ.

Ὅμιλεῖν: τὸ συγγενέσθαι ἄνδρα γυναικί.

Ὅχλος: ἐπὶ τῆς ὀχλήσεώς φασι θετέον εἶναι, οὐκ ἐπὶ
πλήθους. 10

Ὀνομαστόν οὗ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ διώνυμον. Πλά-
των Θαιατήτῳ.

Οὐχ οἶον ὀρίζομαι, οὐχ οἶον ἀλλίσκω καὶ τὰ
ὅμοια. σὺ δέ· πολὺ ἀπέχω τοῦ ὀρίζεσθαι.

Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεᾶσθαι. 15
Ἄλεξις Τροφωνίῳ.

Ὀξίνην οἶνον: Δίφιλος Φιλαδέλφοις.

Ὀλοσχερῶς: Δίφιλος Ἐγκαλοῦσιν.

Οἰκοδομεῖν: Πλάτων Πολιτείας.

Οἰκοδομίαν: Θουκυδίδης ἐβδόμῳ. 20

Οἰκοδόμησις: Θουκυδίδης ἐβδόμῳ.

Οὐγκίαν: τὸν σταθμόν.

Ὅξειν οὗ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλ' ὀδωδέναι. καὶ ὀδμήν,
οὐχὶ ὀσμήν.

Οὐδαμῇ: ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ. 25

Ὅξάλμην: Ἀριστοφάνης Σφηξίν.

Ὅστινα: τὰ ὀστέϊνα. Ἀριστοφάνης.

Ὅρκωμόσια: πληθυντικῶς. Πλάτων Φαίδρῳ.

Ὅψιζεσθαι: Λυσίας κατὰ Αὐτοκράτους μοιχείας·
τοῖς ὀψιζομένοις ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιτιθέμε- 30
νόν, τὰ ἑμάτια ἀποδύονται.

Ὀλνηρὸν κεράμιον: Ἡρόδοτος τρίτῳ.

Ὀλιγοφιλίαν: Ἀντιφῶν τρίτῳ.

Ὀλκὸς ἄνθρωπος: Πλάτων Πολιτείας πέμπτῳ. σημαίνει δὲ τὸν ἐλκυστικόν, ἐπαγωγόν.

Ὀνειρα: Ἡρόδοτος πρώτῳ ὄνειρον οὐδετέρως. Ὅμηρος ὄνειρατα.

Ὀφλισκάνειν: Εὐπολις Μακαρισμῶ. 5

Ὅξὺ ἀκούων: ἀντὶ τοῦ ὀξέως.

Ὀβολίας ἄρτους: τοὺς ὀβολοῦ πωλουμένους. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς.

Π.

10

Παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ: ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμῖν. Ἀλέξιος Φιλαθηναῖω.

Πορρώτερον καὶ πορρώτερω: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου. 15

Πρώτους: τοὺς ἄριστους. Πλάτων Πολιτεία, Ἡρόδοτος πρώτῳ.

Ποιεῖν ἁγῶνα τραγῳδῶν οὐ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἀγωνοθετεῖν.

Πολλὰς ποιεῖν κριθάς: ἀντὶ τοῦ πολλὰς γεωργεῖν 20 κριθάς. καὶ πολὺν οἶνον ποιεῖν.

Περὶ πρώτους ὕπνους: Εὐβουλος Ἀντιόπη.

Πάπποι: εἰς τὰ φερόμενα μετέωρα ὅμοια πτελοῖς διὰ τοῦ αἵρος.

Προνοῦστερος: ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος. Σοφο- 25 κλῆς Ἀλάντι μαστιγοφόρῳ.

Πληγὴν ἔχων: ἀντὶ τοῦ τετρωμένος. Ἀναξανδρίδης.

Πελαγίζειν: τὸ διὰ πελάγους πορεύεσθαι. Ὑπερίδης.

Πολιτεύειν: ἀντὶ τοῦ πολιτεύεσθαι. Θουκυδίδης τρίτῳ, Πλάτων Πολιτείας πρώτῳ. 30

Πικράνεσθαι: Δημοσθένης Ἐπιστολῇ.

Προσθεῖναι τὰς θύρας: ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι. Ἡρόδοτος τρίτῳ.

Πρόβατα: πάντα τὰ τετράποδα. Ἡρόδοτος τετάρτῳ.

Προσεκαύθη: ἀντὶ τοῦ ἐκάη. Ξενοφῶν Συμποσίῳ.

Παιδικόν: ἀντὶ τοῦ παιδαριῶδες. Ἀλεξίς Φιλαθηναίῳ.

Παιδικά: ἀντὶ τοῦ ἐρώμενον.

Πρό: ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστῇ.

δούλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου.

Ὁμηρος.

ἀθλεύων πρὸ ἀνακτος.

Προσέκοψεν: ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν. Ἀλεξίς Ἐπιστολῇ.

Προπέσειν: προπετῶς τι ποιῆσαι. Ὑπερείδης Ῥοδιακῷ.

Προελεῖν: ὥς ἡ συνήθεια, ἀντὶ τοῦ προενεγκεῖν.

Παραιρήματα ἱματίων: Θουκυδίδης τετάρτῳ.

Προδιδάξαι: ἀντὶ τοῦ διδάξαι. Δημοσθένης περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος.

Πανοικία: ἀντὶ τοῦ πανοικί. Φιλήμων Νόθῳ.

Παράκαιρος: ἀντὶ τοῦ ἄκαιρος. Ἐπίχαρμος Πολίταις.

Περύσσεις: ὑπερβάλλουσα συμφορά.

Πελεκᾶν: εὖρηται καὶ ἐπὶ τοῦ κακεμφάτου. Ἀραράς Καινεῖ.

ἡ σὴ θυγάτηρ, ὅτ' ἐκεῖνος αὐτὴν ἐπελέκα.

Πελεκᾶς: τὸ ζῶον.

Πλωτικόν: τὸν συνεχῶς πλέοντα.

Πλησιασμός: ἀντὶ τοῦ μίξις.

Πτωχεύειν: οὐ τὸ ἐπαιτεῖν, ἀλλὰ τὸ πένεσθαι. Ἀντιφάνης.

Πρωτόβαθροι: ἐν ταῖς σκηναῖς οἱ πρῶτοι τῶν χορευτῶν ἐστῶτες.

Πιττάκιον εἶπε Δεινόλοχος Τηλέφῳ.

Πέπαινται: τὸ πληθυντικόν. ὁ αὐτὸς Κωμφοδοτραγῳδίᾳ.

Περικατάληπτος γίνομαι: Φιλιππίδης Φιλευριπίδῃ.

Παραβάλλεις εἰς τὸν τόπον: ἀντὶ τοῦ φοιτᾶς συνεχῶς.

Πυξίλον:

Πυξίον: ὅπου οἱ ζωγράφοι γράφουσιν. Ἁγίας Ζωγράφω.
Παραχορδίσαι: ἀμαρτεῖν κιθαρίζοντα. Ἀριστοφάνης.

P.

- Ῥαβδίξειν:** Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλω. 5
Ῥύμην οὐ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ στενωπόν.
Ῥαχίζει: ἀντὶ τοῦ μεγάλα ψεύδεται. Δείναρχος κατὰ
 Δημοκλέους.
Ῥύγχος: τὸ πρόσωπον. Ἀραράς.
 ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς στρέφει. 10
Ῥυφῆσαι: διὰ τοῦ ὕ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.
Ῥάξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Δημοσθένης κατὰ Κό-
 νωνος αἰκίας.
Ῥαπίδα: τὴν βελόνην. Ἐπίχαρμος.

Σ.

15

- Στρατόπεδον:** ἀντὶ τοῦ στρατεύματος. Θουκυδίδης
 τετάρτῳ τὸ στρατόπεδον ἀνεχώρησεν. Ἰσο-
 κράτης Ἀντιδόσει στρατόπεδον συνάγειν.
Συμπατριώτης: Ἀρχιππος. τὸ μέντοι πατριώτης 20
 Ἀλεξίς.
Συνήλικα: Ἀναξίλλας Βοτρυλλῶνι.
Σιγηλός: Νικοφῶν.
Σιωπηλός: Ἀριστάννυμος Ἠλῶ φηγοῦντι.
Στρηγιᾶν: καθ' οὗ ὁ βίος τάσσει. Δίφιλος. 25
Στρωματόδεσμον: καὶ ἄρῥενικῶς καὶ οὐδετέρως.
 Ἀμεινίας.
Συνέπεσε γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ συνέβη. Ἰσοκράτης
 Ἀντιδόσει.
Στρόφον: τὸν δεσμόν. Ἡρόδοτος. 30
Σεφθεῖσα: ἀντὶ τοῦ σεβασθεῖσα. Πλάτων Φαίδρῳ.
Σακκεύειν: τὸ ὑλίζειν. Ἡρόδοτος τετάρτῳ.
Συνεπαινεῖν: ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι. Φιλιππίδης.

H

Συγκόψαι: ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. Μεταγένης
Θουριοπέρσαις.

Σπληνιᾶν: τὸ τὸν σπλῆνα ἄλγεῖν.

Συμπάσχειν: τὸ ἐλεεῖν. Ἀντιφάνης Διδύμοις.

Σωννύω: ἀντὶ τοῦ σώζω. Δεινόλογος Μηδεία.

Σφηκῶσαι: τὸ δῆσαι. Φρύνιχος Φοινίσσαις.

Στίβη: ἥ τὰ ὄμματα αἱ γυναῖκες ὑπογράφονται.

Σκώληκα: τὸ πανόμενον θαλάσσιον κῦμα καὶ ἀρχό-
μενον. Πλάτων Ἑλλαδίω.

T.

Τρίκλινον οὐ: ἐπὶ τῶν τριῶν κλινῶν φασὶ δεῖν τάσ-
σειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ οἴκου. καὶ ἀρσενικῶς λέγοντες τρι-
κλινον ἀμαρτάνουσι τὸ τρίκλινον οὐδετέρως.

Τρώγειν οὐ φασὶ δεῖν λέγειν τὸ ἐσθλεῖν, ἀλλὰ τὸ τρα- 15
γήματα ἐσθλεῖν.

Τρωγάλια: οὐ μόνον τραγήματα ἔλεγον.

Τροχάζειν οὐ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ τρέχειν.

Τραυματισθῆναι: ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. Θουκυδίδης
ἐπ. . . . Ἡρόδοτος πρώτῳ, δευτέρῳ, τρίτῳ. 20

Τοιουτοτρόπον: Θουκυδίδης τετάρτῳ.

Τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρις
πεσεῖν, (ἢ) τὸ τρις τροχάσαντα νικηθῆναι στάδιον
δίαυλον.

Τροποῦσθαι κώπην: Εὐβουλος Κατακολλωμένοις. 25

Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει: ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ
τεσσάρων ἐτῶν.

Τελεσθῆναι: τὸ ἀναλωθῆναι. Ἀντιφῶν.

Υ.

Ὑπαγε: πορεύου! Ἡρόδοτος τετάρτῳ, Ἀριστοφάνης
Βατράχοις.

Ὑπερήφανον: ἀντὶ τοῦ καλὸν πάνυ. Πλάτων Φοργία.

- Ἐπόθεσιν: ἀντὶ τοῦ ὑποθήκην. Μένανδρος.
- Ἐπέρχολος γενόμενος: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας.
- Ἐδρηροὺς πύθους καὶ οἰνηροὺς: Αἰσχύλος Κα-
εῖραις.
- Ἐπόγυος: ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Ἰσοκράτης περὶ τῆς ἀντι- 5
δόσεως.
- Ἐγνηρότατος: Ἡρόδοτος δευτέρῳ.
- Ἐπουργία: ἀντὶ τοῦ ὑπηρεσία. Λυσίας ἐν τῇ Σω-
κράτους ἀπολογίᾳ.
- Ἐποπλίνειν: μεθύσκεσθαι. Νικοφῶν Πανδώρα. 10
- Ἐπογάστριον: τὸ τάρικος.
- Ἐποκροῦσαι: ἐμποδίσαι. Ἀλεξίς Βοστρήχῳ.
- Ἐγρόν: τὸ ἀπαλόν, ὡς τοὺς ὀρχηστὰς ὑγροὺς λέγομεν.
- Ἐπόμακρον: τὸ ὑπόμηκες. Ἀλεξίς.
- Ἐβριστότερον: Ἡρόδοτος τρίτῳ. 15

Φ.

- Φυγαδεῦσαι: τὸ φυγάδα εἰλάσαι. Θεόπομπος ἐπιτο-
μῇ Ἡροδότου.
- Φάλαγγας: κωλύουσι λέγειν τὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ πλοῖα 20
νεωλκεῖται.
- Φιλεῖν φασὶ δεῖν λέγειν τὸ κατὰ ψυχὴν, καταφι-
λεῖν δὲ καὶ κύσαι τὸ διὰ τοῦ στόματος.
- Φίλημα δοῦναι: ἀντὶ τοῦ καταφιλεῖν. Νικοφῶν
Πανδώρα. 25
- Φιλαδελφία καὶ φιλεταιρία: Ἀλεξίς.
- Φιλόγυνος: οὐ μόνον φιλογύνης. Λυσίας πρὸς Φι-
λδκράτην.
- Φατρίζειν: τὸ εἰς τὰς πατρίδας συνιέναι. Λυσίας.
- Φειδωλίαν οὐ φασὶ δεῖν λέγειν. Πλάτων. 30
- Φέρειν τὸν οἶνον: ἐπὶ τοῦ νήφειν. Διόφαντος Με-
τοιχιζομένῳ.
- Φορητός: ἀνεκτός. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου.

Φοιτητήν οὐ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ συμφοιτητήν.
Φιλοτραφής: ὃν ἡ συνήθεια φιλότροπον λέγει. Εὐρι-
πίδης *Αὐγῇ*.

X

Χρῆμα: ἀργύριον. ἀρίθμησον τὸ χρῆμα, Ἡρόδοτος.
Χέρσα: τὰ μὴ γεωργούμενα. *Αἰσχύλος Προμηθεΐ*.
Χολᾶν: τὸ ὀργίζεσθαι. *Ἀντιφάνης*.
Χρωματίζειν: Πλάτων *Πολιτεία*.
Χαλκίζειν: ἀντὶ τοῦ χαλκῷ κυβεύειν. *Ἀλέξης*.
Χρήσασθαι: ἀντὶ τοῦ δανείσασθαι. *Ἀντιφάνης*.
Χρῆται καλῶς τῷ σκέλει: ἐπὶ τῶν παγκρατιαστῶν.
Χρονίσαι: τὸ βραδύναι. Εὐριπίδης *Ἡρακλεῖ*.

Ψ.

Ψυχαγωγεῖν: τὸ τέρπειν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἑξαπα-
τῶντα πιπράσκειν. Πλάτων *Φαίδρω*.
Ψελλός: *Αἰσχύλος Προμηθεΐ*. τέθεικε δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ
τοῦ σαφῶς μὴ εἰρημένου.
Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.
Ψήφισμα ἔθηκεν: ἀντὶ τοῦ ἔγραψε. *Κρατῖνος*
Ὡραις, Πλάτων *Ποιητῇ*.
Ψωμοκόλακες: *Φιλιππίδης Ἀνανευούση*.
Ψαφαρόν: τὸ ἀπαλόν. Πλάτων *Ποιητῇ*.
Ψέκτης: ὁ πάντα ψέγων. Πλάτων *Πολιτεία*.
Ψέλια: τὰ τοῖς πήχεσιν, οὐ μόνον στρεπτά. *Φρύνιχος*.

Ω.

Ὡδε: ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε. Πλάτων *Γοργία*.
Ὡραῖζεσθαι: *Κρατῖνος Ὡραις*.
Ὡιδικός: ἀντὶ τοῦ εὖ ᾄδων.
Ὡτοκάταξιν: τὸν συντετριμμένον τὸ οὖς. *Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους*.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ,

ΠΟΙΑ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

**ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΝΤΑΙ**

Ἀντιλαμβάνομαι: γενικῇ. Δημοσθένης ἐν πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν. „καὶ ἕως μὲν καιρός, ἀντιλάβεσθε „τῶν πραγμάτων.”

Ἀπαιτῶ: αἰτιατικῇ. τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. „ἀπαιτεῖν αὐτόν εἰσιν ἐψηφισμένοι.” 5

Ἀποστερῶ: γενικῇ. ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ λόγου. „εἰ δὲ „τούτων ἀποστερηθῇ τῶν χρημάτων.” ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν. κατὰ Φιλίππου. „πρῶτον ὅτι ἐχθρὸς ἄν- „θρῳπος, καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ.” καὶ κατὰ Ἀφόβου. „τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἀπεστερήκασιν.” 10

Αἰρεῖσθαι: ἀντὶ τοῦ προτιμᾶσθαι, αἰτιατικῇ. Ὀλυν- θιακῷ τρίτῳ. „ἀλλὰ δικαίου πολίτου κρίνων τὴν τῶν „πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος „αἰρεῖσθαι.”

Αἰσχύνομαι: κατὰ περιποίησιν, δοτικῇ. „δοκεῖ δέ μοι 15 „ἔθρων τις, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς γιγνομένοις ὑπὲρ „τῆς πόλεως αἰσχυρόμενος, τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύ- „την ἐμβάλλειν Φιλίππῳ.”

Ἀπέγνων: γενικῇ. κατὰ Φιλίππου, πρώτῳ. „εἴπερ μὴ „παντάπασιν αὐτῶν ἀπεγνώκατε.” αἰτιατικῇ δὲ Δίων 20 ἐν πεντεκαιδεκάτῳ βιβλίῳ. „μὴ οἱ Συρακούσιοι νεω- „τερίσωσί τι, τὴν βοήθειαν ἀπογνόντες.”

Ἀμνημονῶ: αἰτιατικῇ. κατὰ Φιλίππου δευτέρῳ. „οὐ- „δὲ ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους καὶ τὰς ὑποσχέσεις, ἐφ’ αἷς „τῆς εἰρήνης ἔτυχε.” Δίων δὲ γενικῇ. „ὥστε ἐκείνων 25 „μὲν ἀμνημονῶμεν.”

Ἀλτιῶμαι: αἰτιατικῇ. τρίτῳ κατὰ Φιλίππου. „ἔτεροι

„δὲ τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὄντας αἰτιώμενοι καὶ
 „διαβάλλοντες οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν.” ἐν δὲ τῇ ἐπιστο-
 λῇ Φιλίππου δοτικῇ· „ὑπὲρ ὧν αἰτιώμεθα ἀλλήλοις.”
 τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐγκαλοῦμεν.

Ἀφίσταμαι· γενικῇ. κατὰ Φιλίππου· „οὐδὲν ἐστίν, 5
 „ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πάντων δυσκολώτερον εἰς τὸ
 „παρόν, ἢ ὅτι ταῖς γνώμας ὑμεῖς ἀφεστήκατε τῶν
 „πραγμάτων.”

Ἀντιποιοῦμαι· γενικῇ. ἐν τῇ ἐπιστολῇ Φιλίππου·
 „ὑπὲρ ἧς ἀντιποιοῦμένων αὐτῆς οἶμαι πολὺ δικαιό- 10
 „τερον.”

Ἀμφισβητῶ· γενικῇ. ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· „τρίτον συγ-
 „χωρηθείσης ὑφ’ ὑμῶν τῶν εἰδισμένων ἀμφισβητεῖν
 „καὶ οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων.” Αὐσίας ἐν τῷ πρὸς
 Διογένην περὶ χωρίου· „ἀμφισβητεῖν δὲ τοῖς ὀρφανοῖς 15
 „ὧν αὐτοῖς οἱ πατέρες κατέλιπον.”

Ἀποδίδωμι· τὸ πιπράσκω, γενικῇ. ἐκ τοῦ τῆς παρα-
 πρεσβείας· „ὁ δέ, ὧν τὰ τῆς πόλεως πράγματα χρη-
 „μάτων ἀπέδοτο, τούτων πόρνας ἠγόραζεν.” καὶ Ἀπ-
 πιανὸς δευτέρῳ· „ἀπέδοτο εὐτελεστάτης τιμῆς.” 20

Ἀπορῶ· γενικῇ. ἐκ τοῦ τέλους τοῦ πρὸς Λεπτίνην·
 „καὶ ἄρα ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, οὐκ ἀπορήσετε τῶν ἐδε-
 „λησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν.”

Ἀρχω· γενικῇ. ἐν τρίτῳ βιβλίῳ Δίωνος· „οὗ γε καὶ ὁ
 „πατὴρ ἀμέμπτως ὑμῶν ἤρξεν.” Ἀππιανὸς δὲ δοτικῇ· 25
 „διεχρήσατο Νέρων, ὅτε ἤρχε Ῥωμαίοις,” ὥς καὶ
 παρ’ Ὀμήρῳ·

ἄρχεν Ἀργεῖοισιν.

Ἀπειλῶ· δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου· „σὺ δὲ ἀπει-
 „λεῖς πᾶσι.” καὶ παρ’ Ὀμήρῳ· 30

οὐδ’ Ἀγαμέμνων
 λῆγ’ ἔριδος, τὴν πρῶτος ἐπηπείλησ’ Ἀχιλλῆϊ.

Ἀποδέχομαι· γενικῇ. περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συν-

θηκῶν· „ἄξιον ἀποδέχεσθαι, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 „σφόδρα τῶν τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις διακε-
 „λευομένων ἐμμένειν.” Ἰσοκράτης πρὸς Δημόνικον
 αἰτιατικῇ· „μήτε γέλωτα προπετῇ στέργε, μήτε λόγον
 „μετὰ θράσους ἀποδέχου.” 5

Ἀφαιρῶ: αἰτιατικῇ. περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συν-
 θηκῶν· „ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτοὺς ἀφαιρε-
 „θῆναι δικαίως τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν.”

Ἀνθίσταμαι: δοτικῇ. περὶ τοῦ στεφάνου· „καὶ διὰ
 „τοὺς πολλοὺς τούτων καὶ τοὺς ἀνθισταμένους τοῖς 10
 „ὑμετέροις βουλήμασιν ὑμεῖς ἐστὲ σῶοι καὶ ἔμμοθοι.”

Ἀναμνήσω: αἰτιατικῇ. ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· „ἃ δ' ἀφ' ἧς
 „ἡμέρας ἐπὶ ταῦτα ἐπέστην ἐγώ, διεκωλύθη, ταῦτα
 „ἀναμνήσω.”

Ἀπελάυνω: αἰτιατικῇ. ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· „οὓς ἡ μὲν 15
 „πόλις, ὡς ἐχθροὺς καὶ οὔτε δίκαια οὔτε συμφέροντα
 „λέγοντας, ἀπήλασεν.”

Ἀνέχομαι: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου· „εἰ ἐγὼ
 „μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόρων ὑπέμενα, ὑμεῖς
 „δὲ μηδὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε.” καὶ ὁ δῆμος 20
 „ἀνέξεται μου τοῦ σώματος.”

Ἀδικῶ: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου· „ἐάν τις
 „ἡδίκηκώς τι τυγχάνῃ τὴν πόλιν.”

Ἀπιστῶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου· „τούτου μεμνη-
 „σθαι καὶ ἀπιστεῖν αὐτοῖς.” καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ 25
 τῆς Ἑλένης ἐγκωμίῳ· „ἀπιστοῦντας τοῖς οἰκειοτάτοις.”

Ἀποτυχεῖν: γενικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου· „νῦν μὲν
 „ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσι κοινόν ἐστιν
 „ἀνθρώποις, ὅταν τῷ θεῷ ταῦτα δοκῇ.”

Ἀγάζω: γενικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ· „τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγά- 30
 „σαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς.” καὶ αἰτιατι-
 κῇ. Ἰσοκράτης· „οἶμαι δὲ καὶ τὸν πόλεμον θεῶν

„τινὰ συναγαγεῖν, ἀγασθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτήν.” καὶ Ὀμηρος ἐν τῇ τρίτῃ.

τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσασατο.

Ἀπατῶ καὶ ἐξαπατῶ: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου. „οὐδ' εἰ δεκάκις Φίλιππος αὐτοὺς ἐξηπάτα.”

Αἰτῶ: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας. „ταύτας αἰτῶ „σε καὶ δέομαι δός μοι.” Λυσίας δὲ γενικῇ. „εἴ τις „ἄλλος βούλεται, αἰτεῖσθω ὑμῶν.”

Ἀνταλλάττομαι: αἰτιατικῇ τὸ προδιδόμενον, καὶ γενικῇ τὸ οὗ τινος χάριν. „καὶ οὐκ ἀνταλλακτέον εἰ „καὶ μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους.”

Ἀκούω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας. „ὅμως δὲ ἔτι „καὶ τόδε ἀκούσατε.” καὶ κατὰ Ἀριστοκράτους. „καὶ „μετ' εὐνοίας ἀκούσατε ἃ λέγω.” γενικῇ δὲ ἐπὶ τοῦ συνιέναι. κατὰ Τιμοκράτους. „καίτοι πῶς οὐ δεινὸν „εἰδότα μὲν τοὺς νόμους, ὧν ὀλίγῳ πρότερον πάντες „ἠκούσατε.”

Ἀφελοῦμαι: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ πρὸς Λεπτίνην. „εἰ „γὰρ ἀπεχθάνεσθαι τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆ- „μον, οὗ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν ἔγωγε νομίζω δεῖν.”

Ἀφαρπάζω: αἰτιατικῇ. κατὰ Μειδίου. „καὶ Χαβρίαν „οὔτε τύποντα οὔτε ἀφαρπάζοντα τὸν στέφανον.”

Αἰσθομαι: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου. „ὅλη „γὰρ ἡ πόλις τὴν ἀντίδοσιν καὶ τὴν ἐπιβουλήν τότε „ταύτην καὶ τὴν ἀσέλγειαν ἤσθετο.”

Ἀποψηφίζω: γενικῇ, ἀντὶ τοῦ τὴν κατὰ σοῦ ψῆφον ἀναιρῶ. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου. „ἀλλὰ νομίζεις ἡμᾶς „ἀνέξεσθαι σου, αὐτὸς δὲ τυπτήσῃν; καὶ ἡμᾶς μὲν „ἀποψηφιῆσθαι σου, σὺ δὲ οὐ παύσεσθαι;”

Ἀπεχειροτόνησαν: ἀντὶ τοῦ ἀπεψήφισαν, γενικῇ. κατὰ Μειδίου. „καὶ γὰρ εἰ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, „τότε οἳ ἦν ἡ προβολή, τὰ πεπραγμένα ὁ δῆμος

„ἀκούσας ἀπεχειροτόνησε Μειδίαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ἦν
„δεινόν.”

Ἀπολαύω: αἰτιατικῇ. κατὰ Ἀριστοκράτους. „ὕμεῖς δὲ
„οὐδ’ ὅτιοὺν ἀπολαύετε, ἀλλὰ μάρτυρές ἐστε τῶν ἐτέ-
„ρων ἀγαθῶν, οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες ἢ τοῦ ἕξα- 5
„πατᾶσθαι.” Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ γενικῇ.
„ἵνα οἱ τῶν συμφορῶν κοινωνήσαντες οὗτοι καὶ τῶν
„ἀγαθῶν ἀπολαύσωσιν.”

Ἀπέχω: γενικῇ. κατὰ Ἀνδροτίωνος. „οἶμαι τολῦν αὐ-
„τὸν οὐδ’ ἐκείνων ἀφέξεσθαι τῶν λόγων.” 10

Ἀλῶ: γενικῇ. κατὰ Τιμοκράτους. „ἐὰν δέ τις ἀπα-
„χθῇ, τῶν γονέων κακώσεως ἡλωκῶς ἢ ἀστρατείας.”
καὶ πάλιν. „ἐὰν δέ τις ἄλῳ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμῇθῃ
„θανάτου.”

Ἀμελῶ: γενικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους. „ὅτι τοῦ 15
„μὲν δήμου ἡδικημένου ἡμέλησεν.”

Ἀφέμενον: γενικῇ Ἰσοκράτης. ἐκ τοῦ πρὸς Νικοκλῆα.
„χρὴ τολῦν ἀφέμενον τῶν ἀμφισβητουμένων” ἤγουν
ἀναχωρήσαντα.

Αἵτιος γέγονεν ἢ ἐστὶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Τιμο- 20
κράτους. „οὐδ’ ἂν αὐτὸν οἶμαι Τιμοκράτην εἰπεῖν,
„ὥς αἰτιός ἐστιν ἄλλος τις αὐτῷ πλὴν αὐτὸς αὐτῷ.”

Ἀγωνίσωνται: γενικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους.
„ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίσωνται.”

Ἀπιστῶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους. „ἔδοξε 25
„γὰρ τῇ πολιτείᾳ ἀπιστεῖν αὐτοῖς.”

Ἀποδοκιμάζω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστογέτο-
νος. „ἀλλ’ ὅτι τὴν ἀρχήν, ἣν ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατε.”

Ἀπαγορεύω: δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Νεαίρας. „ἀλλὰ
„μόναις ταύταις ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι ταῖς γυναι- 30
„ξὶ μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερά.”

Ἀντάρω: δοτικῇ. Δίωνος ἐβδόμῃ βιβλίῳ. „κουλανοί
„δὲ χεῖρας μὲν οὐκ ἀντήραντο αὐτῷ.”

Ἀφροντιστῶ: γενικῇ. Δίωνος ὀγδόῳ βιβλίῳ. „ἦν γάρ
 „καὶ πάνυ αὐτὸς ἑαυτῷ πρὸς πάντα τὰ τοιαῦτα ἀρ-
 „κῶν.”

Ἀλλοτριούμαι: γενικῇ. Δίωνος δωδεκάτῳ βιβλίῳ.
 „ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀπαλλοτριωθῆναι ὑμῶν τρόπον τι- 5
 „νὰ ἡδυνήθη.”

Ἀντεπεξελεθεῖν: δοτικῇ. Δίωνος ἐννεακαιδεκάτῳ βι-
 βλίῳ. „καὶ τοὺς τε ἀντεπεξελεθόντας οἱ ἀνέκοψαν.”

Ἀπογινώσκω: αἰτιατικῇ. Δίωνος εἰκοστῷ πρώτῳ βι-
 βλίῳ. „ὁ τε Φαμίεας ἀπογνοὺς τὰ τῶν Καρχηδονίων 10
 „πρώγματα.” ὁ δὲ Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ἀννιβαϊκῇ διχῶς,
 αἰτιατικῇ μὲν, „ἀπογνοὺς ἅπαντα,” πρὸ δὲ ἑκατὸν
 στίχων γενικῇ, „ἀπογνοὺς οὖν ἑαυτοῦ Ἀννίβας.”

Ἀναλέγω: τὸ ἀναγινώσκω, αἰτιατικῇ. Δίωνος ἐν τρια-
 κοστῷ ἐβδόμῳ βιβλίῳ. „καὶ τοῦ Νέπωτος τὸ γραμ- 15
 „ματεῖον, ὅπως αὐτὸς ἀναλέξῃ, λαβόντος ἐξήρπασεν.”

Ἀπόχρη: ἀρκεῖ, δοτικῇ. Δίωνος. „οὐκ ἀπέχρησεν αὐ-
 „τῷ τοῦτο, ἀλλ’ καὶ ἐμὲ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐκέλευ-
 „σεν.”

Ἀφικνούμαι: Δίωνος τριακοστῷ ἐνάτῳ βιβλίῳ γενε- 20
 κῇ. „διαλιπὼν δέ, καὶ ἐς ἀναλογισμὸν τῆς τε ἑαυτοῦ
 „ἀρετῆς καὶ τῆς τῶν ἐναντίων κακίας ἀφικνούμενος.”

Ἀπείρω: γενικῇ. Δίωνος τεσσαρακοστῷ πρώτῳ βι-
 βλίῳ. „τὰ ἀμείνω διδάσκειν καὶ τῶν χειρόνων ἀπείρ-
 „γειν.” 25

Ἀντιπολεμῶ: δοτικῇ. Δίωνος τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ
 βιβλίῳ. „καὶ ἀπ’ ἀρχῆς ἀντιπολεμήσαντι τῷ Καί-
 „σαρι.”

Ἀπεχρήσαντο ἢ ἀνεχρήσαντο — διαφορεῖται γάρ
 — αἰτιατικῇ. Δίωνος τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ. 30
 „ὁ μὲν οὖν Βρούτος ὁ τε Κάσσιος οὕτως ἀπώλοντο
 „τοῖς ξίφεσιν, οἷς τὸν Καίσαρα ἀνεχρήσαντο.” τὸ
 δὲ ἀκριβὲς ἀπεχρήσαντο θέλει, καθὼς αὐτὸς ὁ

Δίων μετά τινα ἔφη· „αὐτόν τε ἐκείνον παρ' ὀλίγον
„ἦλθον ἀποχρήσασθαι.”

Ἀμαρτεῖν: πρὸς αἰτιατικὴν. Δίωνος πεντηκοστῷ δευ-
τέρῳ βιβλίῳ· „ὥς ἂν γέ τις, τοῦτ' εὐλαβούμενος,
„ἄνωμάλως αὐτὰ διανέμειν ἐθέλῃσῃ, τὸ σύμπαν 5
„ἀμαρτήσεται.” καὶ ἐν τῷ αὐτῷ γενικῇ· „εἰ ἄξιον
„τῆς διὰ ταῦτα σπουδῆς τὴν τυραννίδα νομίζει, τοῦ
„παντὸς ἀμαρτήσῃ.”

Ἀρέσκω: δοτικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας· „ἀναστὰς ὁ
„βουλόμενος, καὶ παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, ἀποφηνάσθω 10
„μὴ μετέχειν μηδὲ ἀρέσκειν αὐτῷ τὰ ὑπὸ Φιλοκρά-
„τους πεπραγμένα.”

Ἀρμόττω: δοτικῇ. „καὶ τοῖς χρημάτων δεομένοις καὶ
„τοῖς ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν ἀμφο-
„τέροις ἀρμόττει.” 15

Ἀμύνω καὶ ἐπαμύνω: ἦτορ βοηθῶ ἢ ἐκδικῶ, δοτικῇ.
ἀμύνομαι δὲ τὸ τιμωροῦμαι αἰτιατικῇ. τοῦ μὲν
πρώτου Ἰσοκράτους ἐν τῷ Πανηγυρικῷ· „καὶ τοῖς
„ἀδικουμένοις ἀεὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπαμύνουσιν.” καὶ ἐν
τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ· „ἀλλ' ὑπολαμβάνοντες αἰσχύνῃ 20
„αὐτοῖς εἶναι τῶν πολιτῶν ἀπορίαν, ἐπήμυνον ταῖς
„ἐνδείαις.” τοῦ δὲ δευτέρου Πορφύριος· „προστρέψα-
„σθαι μύσος καὶ ἀμύνασθαι τὸν ἡδίκηκότα.”

Ἀπορῶ: γενικῇ. Ἰσοκράτης ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ·
„τοὺς δέ, ἣν ἀπορήσωσι τῶν ἐπαρκούντων.” 25

Ἀκρωτηριάζομαι: Προκοπίου ἐκ τῆς μονωδίας . .

Ἀντιόχου αἰτιατικῇ· „εἰ δὲ πόλιν σμικρὰν ἐπὶ σκηνῆς
„πορθουμένην ἐδάκρυσαν, τί ποτε ἄρα ἡκρωτηρια-
„σμένος τῆς οἰκουμένης ὅ τι δὴ τάχα κεφάλαιον.”

Ἀντέχω: δοτικῇ, ἀντὶ τοῦ αὐταρκῶ. Θουκυδίδης δὲν- 30
τέρῳ· „τὸ δὲ σῶμα, ὅσον περ χρόνον καὶ ἡ νόσος
„ἀκμάζοι, οὐκ ἐμαραίνεται, ἀλλ' ἀντεῖχε παρὰ δόξαν
„τῇ ταλαιπωρίᾳ.”

Ἀνθρῃσῶ: Θουκυδίδης τετάρτῳ δοτικῇ· „πεφύκασί τε
 „τοῖς μὲν ἐκουσιν ἐνδοῦσιν ἀνθρῃσᾶσθαι μεθ' ἡδο-
 „νῆς.”

Ἀντιβολῶ: αἰτιατικῇ. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου·
 „ὕμεῖς τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησὺν ἡγεῖσθε παρε- 5
 „στάναι καὶ τὸν ὄρκον, ὃν ὁμωμέκατε, τούτοις ὀξι-
 „σοῦντα καὶ ἀντιβολοῦντα ἕκαστον ὑμῶν.”

Ἀγχιστεύω: γενικῇ. τοῦ Δευτερονομίου κεφαλαιῷ πεν-
 τηκοστῷ· „καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν
 „ἀγχιστευόντων τοῦ σώματος.” 10

Ἄν: τοῦτον τὸν σύνδεσμον οἱ τεχνικοὶ δυνητικὸν προς-
 αγορεύουσι· σημαίνει γὰρ πρᾶγμα μὴ γενόμενον, δυ-
 νηθὲν δὲ γενέσθαι, εἰ μὴ τι συμβὰν ἐκώλυεν, οἷον
 „εἰ μὴ τὴν Ἑλένην Ἀλέξανδρος ἤρπασεν, οὐκ ἂν Τροία
 „ἀπώλετο.” ἡδυνάτ' οἱ φησὶ μὴ ἀπολέσθαι Τροία, εἰ μὴ 15
 τῆς ἀπωλείας τὴν αἰτίαν παρέσχε, τὴν Ἑλένην ἀρπά-
 ξας, Ἀλέξανδρος.

Πέντε τολύνν ἐγκλίσεων οὐσῶν, μετὰ προστακτι-
 κοῦ ῥήματος οὐ συντάσσεται· οὐδεὶς γὰρ λέγει ἀνά-
 γνωθι ἄν. ταῖς μέντοι ἄλλαις πάσαις συντάσσεται. 20

“Ἐξ οὖν ὑπαρχόντων χρόνων, ἐνεστῶτος, παρατα-
 τικοῦ, παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ, ἀορίστου,
 μέλλοντος, ἐνεστῶτι καὶ παρακειμένῳ καὶ μέλλοντι οὐ
 συντάσσεται, τοῖς μέντοι τρισὶ τοῖς λοιποῖς παρὰ πᾶ-
 σι τοῖς σοφοῖς εὐρίσκεται. Καὶ μετὰ παρατατικοῦ μὲν 25
 Δημοσθένης ἐκ τῷ κατ' Αἰσχίνου· „ἔγραφον δ' ἂν
 „διαρρήδην, ἥλικα ὑμᾶς εὖ ποιήσω.” καὶ ἐν τῷ περὶ
 τοῦ στεφάνου· „εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κα-
 „τηγόρησεν Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβου-
 „λεύματος εὐθύς ἂν ἀπελογούμην.” Μετὰ δὲ ὑπερσυν- 30
 τελικοῦ ἐν τῷ περὶ στεφάνου πάλιν· „ὥστε τῆς εἰρή-
 „νης ἂν διημαρτήκει.” καὶ πάλιν· „ἐπεὶ διὰ γε ὑμᾶς
 „αὐτοὺς πάλαι ἂν ἀπωλώλειτουργοι” καὶ πάλιν· „ὅτι τῶν

„ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο τῶν ἑαυτοῦ.” καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ· „καὶ εἰ μὴ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου, τὸ „ῥᾶγμα αἰσθομένη, ἐπεξήτησε τὸν ἄνθρωπον, ἐξήρ- „παστο ἂν ὁ τοιοῦτος.” Μετὰ δὲ ἄορίστου Δημοσθένους ἐν τῷ αὐτῷ πάλιν· „οὐ γὰρ ἂν ἤψατο αὐτῶν, παρ- 5 „όντων ἡμῶν.” καὶ πάλιν· „καὶ μὴν ὅτι πολλὰ μὲν „ἂν χρήματα ἔδωκε Φιλιστιδης.” καὶ πάλιν· „ἀλλ’ ὁ „μὲν γράφων οὐκ ἂν ἐπρέσβευσεν, ὁ δὲ πρεσβεύων „οὐκ ἂν ἔγραψεν.”

Ἐπεὶ τοίνυν κατὰ δύο χρόνους εἰσὶ τὰ ἀπαρέμ- 10 φατα συμπεπλεγμένα, πλὴν τοῦ ἄορίστου καὶ μέλλοντος, πᾶσιν ὁ ἂν σύνδεσμος σύντασσεται, τῷ μὲν ἐνεστώτι διὰ τὸν παρατατικόν, τῷ δὲ παρακειμένῳ διὰ τὸν ὑπερσυντελικόν, τῷ δὲ ἄορίστῳ μονωτάτῳ. Καὶ ἐνεστώτι μὲν ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένους· 15 „τί ποιεῖν ἂν ἡ τί λέγειν τοὺς ἄσεβεῖς τούτους ἂν „θρώπους οἴεσθε;” παρακειμένῳ καὶ ὑπερσυντελικῷ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως· „ἐκείνως ὑμᾶς „ἡγοῦμαι τάχιστα ἂν ἀφεῖσθαι.” ἄορίστῳ Δημοσθένους Ὀλυνθιακῷ πρώτῳ· „ἀντὶ πολλῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 20 „χρημάτων ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω.” καὶ ὑποκατιῶν· „ἀλλὰ τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν „δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰ- „πεῖν.” Μέλлонτι ὁ μὲν τῶν γραμματικῶν κανὼν οὐκ ἐπιτρέπει, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δὲ οὐκ ὀλίγα παραδεί- 25 γματα εὗρίσκεται. Δημοσθένους πέμπτῳ Φιλιππικῶν· „οὐδὲν ἂν τούτων ἡμῖν οἶομαί πολεμήσειν.” καὶ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· „οὐκοῦν πρὸς πολλοῖς οἷς βλάβειν „ἂν ὑμᾶς ὁ νόμος φαίνεται.” καὶ ἐν πρώτῳ τῶν Φι- λιππικῶν· „ὥς μὴδ’ ὅτιοῦν ἂν δεινὸν πείσεσθαι.” 30 Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως· „ἡγούμενος ἐκ „τοῦ παραινεῖν τὴν τε διάνοιαν τὴν ἐκείνου μάλιστα „ἂν ὠφελήσῃ, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτοῦ δηλώσειν.”

Εὐκτικοῖς ἐνεστῶσι καὶ παρατατικοῖς ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· „εἰπὲ τὸν εἰπόντα, δεῖξον· ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις.” παρακειμένοις καὶ ὑπερσυντελικοῖς Σοφοκλῆς Φθιώτισιν·

· · · · ἡ πατροκτόνος δίκη
κέκλητ' ἂν αὐτῷ.

ἀορίστῳ ἐν τῷ περὶ στεφάνου· „ἀλλὰ γὰρ παρεῖς, ὦν „τὴν πενίαν αἰτιάσαιτο ἂν τις.”

Ῥητορικοῖς δὲ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· „πιστοὺς ἡγοῦ μὴ τοὺς „ὅπαντα, ὅτι ἂν ποιῆς ἢ λέγῃς, ἐπαινοῦντας.” παρακειμένῳ καὶ ὑπερσυντελικῷ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πρὸς Εὐθύρουν· „καὶ τούτοις ἐγκαλοῦσιν, οἷς ἂν μήτε αἰσχύ- „νωνται μήτε δεδῶσιν.” ἀορίστῳ καὶ μέλλοντι, ἐν τῷ περὶ στεφάνου· „τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου „ἂν ῥηθῇ.” ἐν τῷ αὐτῷ· „ὥς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ.”

Μετοχῇ, ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλον· „εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην „ὄντες δίκαιως ἂν μεθ' ὑμῶν, ἐν τοῖς διδοῦσι γενολ- „μεθα.” παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ παρὰδει- 20 γμα οὐχ εὖρον. ἀορίστου δέ· „ἐγὼ δὲ τίνων ξ' μί; τῶν „ἡδέως μὲν ἂν ἐλεγχθέντων, ἡδέως δ' ἂν ἐξελεγχάν- „των,” Πλάτων Γοργία. μετὰ μέλλοντος Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως· „οὐχ ὥς οὐχ ἡδέως ἂν τινῶν „μου καταψευσομένων.” 25

Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ δις καὶ τρις χρῶνται αὐτῷ ἐν μιᾷ συντάξει, ὥς παρὰ Σοφοκλεῖ εὕρηται·

· · · πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκη
θάνοιμ' ἂν.

σὺ δὲ μὴ δις αὐτῷ χρῶ, ἀλλ' ἅπαξ ἐν μιᾷ συντάξει. 30 Δημοσθένης πάλιν κατὰ Ἀφόβου πρώτῳ· „οὐκ ἂν δή „που τὰ μὲν πλεῖστα τῶν χρημάτων ἐνεχείρισε, τῶν δὲ „οὐκ ἂν κυρίους ἐποίησεν.”

Δεῖ

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐν τοῖς εὐντικοῖς τοῖς τοιού-
τοις πολλάκις ἐλλείπει ὁ ἄν. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ
στεφάνου· „νομίζων, ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι.” καὶ
πάλιν· „ὅπως μὴ ἄπιμεν ἐκ Μακεδονίας, ἕως τὰ τῆς
στρατείας τῆς ἐπὶ Φωκίας εὐτρεπῇ ποιήσαιο.” καὶ 5
πάλιν· „ἐγὼ μὲν προὔλεγον καὶ διεμαρτυρούμην, καὶ
„παρ’ ὑμῖν αἶεί, καὶ ὅποι πεμφθείην.” καὶ πάλιν ἐν
τῷ αὐτῷ· „πᾶν ὅ τι βουλευθείη μέρος ἢ τύχη τοῦ
„σώματος παρελίσθαι.” Λεῖπει δὲ καὶ ἐν ὑποτακτι-
κοῖς.

10

εἴ τις δ’ ὑμῶν κάλλει προκριθῇ.
καὶ πάλιν·

πρὶν παροῦσα διδάσκη,

Κρατῖνος Δηλιάσιν.

Αἰπολῶ: δοτικῇ. Λυσίας ἐν τῇ ὑπὲρ Δεξιού. ἀπολο- 15
γία· „καθίστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὰς αἰγας, καὶ ἡπόλει
„αὐταῖς.”

Ἀντιδικῶ: δοτικῇ. Λυσίας ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· „ἐχρῆν
„τὸν Κλειτοφῶντα καὶ τοὺς ἀντιδικοῦντας αὐτῷ.”

Ἀποκείρομαι: οὐ μὲν χάριν, δοτικῇ, ἡ δὲ ὕλη αἰτια- 20
τικῇ. Λυσίας ἐν τῷ ἐπιταφίῳ· „ὥστε ἄξιον ἦν ἐν
„τῷδε τῷ τάφῳ ἀποκείρασθαι τῇ Ἑλλάδι.”

Ἀγαπῶ: δοτικῇ. Λυσίας ἐν τῷ ἐπιταφίῳ· „ὁ γὰρ τῆς
„Ἀσίας βασιλεύς, οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγα-
„θοῖς.” καὶ πρὸς αἰτιατικήν.

25

Ἀμελητέα: γενικῇ τὸ πρᾶγμα, τὸ δὲ πρόσωπον δοτι-
κῇ. Ἀφρόδιανός ἐν τῷ πρώτῳ τῶν περὶ Ἀλέξανδρου·
„ἦσαν μὲν νεωστὶ πρὸ τῆς στρατείας γεγαμηκότες,
„καὶ τούτων ἔγνω οὐκ ἀμελητέα οἱ εἶναι Ἀλέξανδρος.”
καὶ Ἀππιανός· „ἀλλήλων ἡμέλουν.”

30

Ἀφικόμην: γενικῇ. Πολυαίνου Μέμνων· „τὰ μὲν οὖν
„ἄνω πάντα διεξῆλθον, τὰ δὲ κάτω οὐκ ἀφικόμην
„τῆς θείας.”

Ἀπαγορεύω: δοτικῇ. τοῦ αὐτοῦ. „ἐγὼ μὲν ἀπαγορεύω
„τῷ πόνῳ.”

Ἀποκέρχημαι: δοτικῇ. τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐκ τοῦ
μυστηρίου συνάξεως εἴτε οὖν κοινωνίας. „τῶν δὲ
„ἀφειδῶς αὐτῇ κατὰ τὸ οἰκεῖον ἀνηλεῖς ἀποκεχρημέ-
„νων.” καὶ μετὰ τινα. „διὸ καὶ ταῖς ἐνθέοις διδα-
„σκαλλαῖς οἱ τολμηρῶς ἀποκεχρημένοι.”

Αὐτῇ νηΐ, αὐτοῖς ἵπποις, αὐτοῖς ἀνδράσι:
ταῦτα χωρὶς ἄρθρου.

Ἀπεῖπε: δοτικῇ. Πέτρου εἰς τὰ τῆς μοναρχίας Καί-
σαρος. „ἀπεῖπε τοῖς βουλευταῖς ἐκδημεῖν ἔξω Ἰτα-
„λλίας.”

Ἀπαντῶ: Ἀππιανὸς πρῶτῳ. „πᾶσιν ἀπαντῶν.”

B.

Βασκαίνω: αἰτιατικῇ. Δημοσθένους. ἐκ τοῦ περὶ τῆς
ἐν Χερρόνῃσῳ μάχης. „χρὴ οὐχ ἣν Διοπείδης πειρᾶ-
„ται δύναμιν τῇ πόλει παρασκευάζειν, ταύτην βα-
„σκαίνειν καὶ διαλύειν πειρᾶσθαι.” ἐκ τοῦ πρὸς Λε-
πτίνην, δοτικῇ. „εἰ μὲν γάρ τις ἔχει πολλά, μηδὲν ὑμᾶς
„ἀδικῶν, οὐχὶ δεῖ δήπου τούτῳ βασκαίνειν.”

Βασιλεύειν: γενικῇ. τρίτῳ Δίωνος βιβλῳ. „οὐχ
„ὅπως πρὸς αὐτῶν τῶν βασιλευόντων σφῶν, ἀλλὰ καὶ
„πρὸς τῶν παραδυναστευόντων αὐτοῖς γίνεται.”

Βουλεύω: ἐνεργητικῇ διαθέσει κέχρηται ὁ Ἀρρίανος ἐν
πᾶσιν. ἐν πέμπτῳ τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον. „σὲ δὲ εἶναι
„τὸν βουλευόντά τε ὑπὲρ τῶν ὅλων τὰ ξυμφορώτατα,
„καὶ ἐπαγγέλλοντα πᾶν ὃ τί περ ἂν ξυλλογισμῶ τυ-
„χη ξυμβουλευθέν.” ἵνα τὸ μὲν βουλευὼν πρόσωπον
καὶ ἐνεργοῦν ἐνεργητικῶς προφέρηται, τὸ δὲ ἐνεργού-
μενον καὶ βουλευόμενον παθητικῶς.

Γ.

Γλίσχομαι: τὸ ἐπιθυμῶ, γενικῇ. Δημοσθένης. ἐκ τοῦ
περὶ τῆς εἰρήνης. „καὶ ταῦτ' ἦν ὧν μάλιστα ἐγλί-
„χετο.”

5

Γράομαι: πρὸς αἰτιατικὴν. ἐκ τοῦ πρὸς Λεπτίνην.
„καίτοι τοῦτο ἀκούω σε λέγειν, ὡς ἄρα τρεῖς σέ τινες
„γραιψάμενοι πρότεροι τοῦδε οὐκ ἐξῆλθον.”

Γεμίζω: γενικῇ. κατὰ Μειδίου. „Μειδίας δ' ἀπολει-
„φθείς τοῦ στόλου, καὶ γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ 10
„χαράκων καὶ βοσκημάτων καὶ ἄλλων τινῶν.”

Γέμω: γενικῇ. Δίωνος ἐνδεκάτῳ βιβλίῳ. „οἱ δὲ Καρ-
„χηδόνιοι, τὰς ναῦς αὐτῶν ἀναπλεύσας οἴκαδε τη-
„ρήσαντες, συχνὰς χρημάτων γεμούσας εἶλον.” καὶ
Ἰσοκράτης. „γεμούσας πονηρῶν ἐπιθυμιῶν.” 15

Γεύομαι: γενικῇ. Ἀρρίανός. „μήτε σίτου γεύσασθαι
„Ἀλέξανδρον, μή τέ τινα θεραπείαν ἄλλην θεραπεύ-
„σαι τὸ σῶμα.”

Γνωσιμαχῶ: ἅπαξ ἐχρήσατο τῇ λέξει Ἀρρίανός ἐν πά-
ση τῇ πράξει αὐτοῦ, ἐν δευτέρῳ τῶν μετ' Ἀλέξανδρον. 20
„οἱ δὲ γνωσιμαχήσαντες ὑπέδυσαν τὰ ἐπαγγελόμενα.”

Δ.

Διακρίνομαι: δοτικῇ τὸ ὄργανον τῆς διακρίσεως. ἐκ 25
τῆς ἐπιστολῆς Φιλίππου. „καίτοι σκοπεῖτε, πότερον
„κἀλλιόν ἐστιν ὅπλοις ἢ λόγοις διακρίνεσθαι.” καὶ
πάλιν ὑποκατιῶν φησι. „καὶ Μαρωνείτας ἀναγκάσαι
„περὶ Στρώμης διακριθῆναι λόγοις.”

Διήμαρτεν: γενικῇ. „ὅταν δὲ μηδενὸς ἀκούητε τῶν 30
„δεόντων γίνεσθαι, πολλῶν διαμαρτεῖν εἰκότως ὑμῖν
„συμβαίνει.”

Δίκην λαβεῖν τὸ ἐκδικηθῆναι, δίκην δοῦναι τι-

μωρηθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· „ἀν-
 „τι γὰρ τοῦ δίκην ὑπὲρ ὧν ἐπεπόνθειν λαβεῖν, δοῦναι
 „πραγμάτων ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσῆκε δίκην ἐκινδύ-
 „νευον.”

Διαφέρομαι: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου·
 „ὑπὲρ οὗ καὶ τότε καὶ νῦν αἰὲς ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ
 „διαφέρεσθαι τούτοις.”

Διώκω: κατηγορῶ, γενικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου· „ἃ
 „μὲν δαύκει τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 „ταῦτά ἐστιν.”

Διακεχέιρηκα: γενικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ· „ὥςθ' ἅπαντα
 „τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ, ὧν ἡ διακεχέι-
 „ρηκα ἢ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῶν.”

Διαπιστῶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας· „ὥστε καὶ
 „εἴ τις ἐμοὶ διαπιστεῖ.”

Δηλῶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας· „ἀλλ' εἰάν τις
 „κοῦντα λάβωσι τινα αὐτῶν, τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ
 „δηλοῦσιν.”

Δικάζω: ἀντὶ τοῦ ἐγκαλῶ, δοτικῇ. ἐκ τοῦ παραπρε-
 σβείας· „οὐ στρατηγῶ δικάζομεν.” καὶ ἐπὶ τοῦ κρι-
 νειν. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστογέλιτον· „βουλομένων εἰς
 „τοῦτο λαχεῖν τὸ δικαστήριον, μόνοι δικάζετε ἡμῖν.”
 Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην βλάβης· „οὗτος ἐμοὶ
 „βλάβης δεδίκασται.”

Διαφθείρω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου· „ἀλλὰ
 „καὶ τὸν διδάσκαλον, ὃ θεοί, διέφθειρέ μου τοῦ χο-
 „ροῦ.” καὶ πάλιν· „ἐπεχείρησε διαφθελεῖν τὸν στέ-
 „φανον.”

Δέον πῶς συντάσσεται: ὡς τὸ ἐξόν καὶ παρόν καὶ
 ὄν. κατὰ Μειδίου· „ὡς ὅσοι, δέον ἐξίεναι, κατέμενον.”

Δέομαι: πρὸς αἰτιατικήν. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστοκρά-
 τους· „τοῦτο τολύμν ἐροῦμεν, ἃ δὴ δέομαί τε καὶ

„ἄξιῳ παρὰ πάντων ὑμῶν τυχεῖν, δίκαια, ὥς γ' ἐμαν-
 „τὸν πείθω.”

Δορυφοροῦντες: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστο-
 κράτους. „καὶ τί φήσομεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κα-
 „λόν, εἰ τῶν Ἑλλήνων ἐπ' ἐλευθερίᾳ προεστάναι φά- 5
 „σκοντες, τοὺς ἰδίας δυνάμεις ἐπὶ τοῖς πλήθεσι κε-
 „κτημένους δορυφοροῦντες φανούμεθα;”

Δωροῦμαι: ἐπὶ τοῦ παρέχω, δοτικῇ. **Δίωνος** τετάρ-
 τῳ βιβλίῳ. „καὶ τῇ γε κόρῃ καὶ ὄπλᾳ, ὥς φασὶ τι-
 „νες, καὶ ἵππον ἐδωρήσατο.” ἐπὶ δὲ τοῦ τιμῷ αἰτια- 10
 τικῇ, τὸ δὲ δεδομένον ἦτοι τὸ δῶρον δοτικῇ. **Προκοπίου**
Γαζαίου ἐπιταφίῳ **Σαλαμίνιου**. „λάφυρα δὲ τῷ κει-
 „μένῳ προσέφερον, τοῖς ἀριστείοις καὶ τεθνηκότα δω-
 „ρούμενοι.” τοῦτο πολὺ παρὰ Ἰωσήφου καὶ Προκο-
 πίου τῷ **Καίσαρει**. 15

Διαλλάττω: γενικῇ. **Δίωνος** τετάρτῳ βιβλίῳ. „καὶ
 „τά τε ἄλλα αὐτοῖς πολὺ διαλλάττοντα ἀλλήλων, καὶ
 „τάς ἐπικλήσεις διαφόρους παρέθεσαν.”

Δικαιῶ: τιμωροῦμαι, αἰτιατικῇ. **Δίωνος** ἐβδόμῳ βι-
 βλίῳ. „καὶ διὰ τοῦτό σε δικαιώσω, ἵνα ὥσπερ τὸ τῆς 20
 „ἀριστείας ἄθλον, οὕτω καὶ τὸ τῆς ἀνηκουστίας τί-
 „μημα ἀπολάβῃς.”

Δειπνίζω: αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ ἐστιῶ. **Δίωνος** ἐνδε-
 κάτῳ βιβλίῳ. „τὸν δῆμον ἐδείπνισεν.”

Δέ περισσόν, ἢ μᾶλλον ὑπερβεβηκός. **Δίωνος** δωδεκάτῳ 25
 βιβλίῳ. „τεθνᾶσι δὲ οἱ μὲν, οἱ δὲ ἐαλώκασιν οἳ γε
 „καὶ λόγου τινὸς ἄξιοι,” ἀντὶ τοῦ οἱ δὲ λόγου ἄξιοι
 οἱ μὲν τεθνᾶσιν, οἱ δὲ ἐαλώκασιν.

Διατίθημι: ἀντὶ τοῦ διαπράττωμαι, αἰτιατικῇ. **Δίω-**
νος ὀκτωκαιδεκάτῳ βιβλίῳ. „καὶ πάντα μὲν τὰ βέλ- 30
 „τιστά τῆς φιλοσοφίας ἀνθ' ἡ δρεπόμενος.”

Δημοσιῶ: ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν, αἰτιατικῇ. **Δίωνος**

τριάκοστῳ πρώτῳ βιβλίῳ· „κάνταυθα ἀπόγονους μη-
 „δέν οἱ τὸν θεὸν ἐπαρκέσειν, Νικομήδην ἐδημοσίωσεν.”
 Δεσπόζω: γενικῇ. Δίωνος τεσσαράκοστῳ πρώτῳ βι-
 βλίῳ· „δεσπόζειν τε τῶν ἀρχόντων καὶ τυραννεῖν τῶν
 „ἡγουμένων ἀφ’ ὧν ἀξιούσιν.”

Διαβάλλω: αἰτιατικῇ. Δίωνος τεσσαράκοστῳ ἐβδό-
 μῳ βιβλίῳ· „φθονεῖς αἰὲν τῷ κρείττονι, βασκαίνεις
 „αἰὲν τὸν προήκοντα, διαβάλλεις τὸν προτετιμημένον.”

Διαχειρίζω: αἰτιατικῇ. Δίωνος τεσσαράκοστῳ ὀγδόῳ
 βιβλίῳ· „καὶ αὐτὴ τὰ πράγματα διεχειρίσεν,” ἀντὶ τοῦ
 τοῦ κατέχεν. καὶ Δημοσθένους· „σφίσιν αὐτοῖς τὴν
 „ἄλλην οὐσίαν ἅπασαν διαχειρίσαντες,” ἐν τῷ κατὰ
 Ἀφόβου.

Διαστασιάζω: δοτικῇ. Δίωνος πεντηκοστῳ τετάρτῳ
 βιβλίῳ· „ἐπεὶ Βαθύλλῳ, ὁμοτέχνῳ τέ οἱ ὄντι καὶ τῷ 15
 „Μαικίηνᾳ προσήκοντι, διεστασίαζεν, εἰπεῖν λέγεται.”

Δοκεῖ: δοτικῇ. Δίων πεντηκοστῳ ὀγδῶ βιβλίῳ· „ὅτι
 „αὕτη τε αὐτῷ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα καὶ πάντα τὰ
 „δοκοῦντα αὐτῷ ἡδέως ποιοῦσα.”

Δουλοῦμαι: δοτικῇ. Δίων ἐξηκοστῳ ὀγδῶ βιβλίῳ· 20
 „καὶ ὀργῇ ἤκιστα ἐδουλοῦτο.”

Διαιτῶ: δοτικῇ. τοῦ Θεολόγου ἐκ τοῦ εἰς τὸν κατά-
 πλουν· „τί τὸ μὲν τιμᾶς τῶν ἐμῶν, τὸ δὲ ἀτιμάζεις,
 „κακῶς θεότητι διαιτῶν, ἵνα ἐμοὶ τέμῃς τὸ χάρισμά.”

Δυσχεραίνω: δοτικῇ. ἐκ τοῦ ἐπιταφίου· „πολλὰ τῆς 25
 „ἐπιβουλῆς ἐμοὶ δυσχεράναντες.” Ἰσοκράτης· „ἀποδέ-
 „χου τῶν ἐτέρων μὴ μόνον τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσ-
 „χεράνοντας.”

Δυσμενῶς ἔχω: δοτικῇ. Νικοκλῆς· „ὥστε οὐκ αἰσθά-
 „νονται τοιούτῳ πράγματι δυσμενῶς ἔχοντες.” ὁμοίως 30
 καὶ τὸ δυσμενάλω: „καὶ Ῥωμαίοις δυσμενάλοντας
 „αἰέ.”

Διαψεύδομαι: γενικῇ. Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης.
„πλεῖστον δὲ διεψεύσαμεθα τῆς ἀληθείας.”

Διαφέρω: γενικῇ. Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης. „το-
„σούτῳ δὲ διαφέρομεν τῶν προγόνων.”

Διήνεγκα: γενικῇ. Ἰσοκράτης. „τοσούτῳ δὲ διήνεγκα 5
„ἀνολὰ πάντων ἀνθρώπων.”

Δασμολογῶ: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης. „ἀλλ' ὑπομένομεν
„τὴν πόλιν διαβολὴν ἔχουσαν, ὥς λυμαίνεται καὶ δα-
„σμολογεῖται τοὺς Ἕλληνας.”

Δατείξω: ὃ μὲν λαμβάνων δοτικῇ, τὸ δὲ διδόμενον 10
γενικῇ. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. „δα-
„νεῖσαι τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων αὐτῷ.”

Διαλλάττω: ἐπὶ τοῦ συμβιβάξω, δοτικῇ. Προκοπίου
ἐκ τοῦ ἐπιταφίου Σαλαμίνιου. „χρηστὸς ὁ Φωκίων,
„τοὺς ζυγομαχοῦντας ἀλλήλοις διαλλάττων.” 15

Δρέπομαι: γενικῇ. Χωρικίου ἐν τῷ πρὸς Μαρκια-
νόν. „ἰδοὺ γὰρ ἀναπειάσαντες τὰ πτερά, τῶν παρ-
„κειμένων τε δένδρων ἀποδρεψάμενοι, φιλονεικοῦσι
„μετάρσιοι φέρεσθαι.”

Διαπολεμῶ: δοτικῇ. Θουκυδίδης ἐβδόμῳ. „διαπο- 20
„λεμῆσαι αὐτοῖς.”

Διψῶ: γενικῇ. Δημοσθένης ὁ μικρὸς ἐν τῇ σιωπῇ
Σωκράτους. „καὶ διψᾷ τοῦ κωνελού.”

E.

25

Ἐνοχλῶ: δοτικῇ. Δημοσθένης. „οὐκ ἂν ἠνώχλει νῦν
„ἡμῖν ὁ Φίλιππος τότε σωθεῖς.” ὁ αὐτὸς καὶ πρὸς
αἰτιατικῇ. „μηδέ γε ἐγκαλεῖν ἀξιούτε μηδέν, ἐμὲ δὲ
„ἐνοχλεῖτε.” 30

Ἐξόν: μετὰ ἀπαρεμφάτου. ἐκ τῶν Ὀλυνθιακῶν. „ἰδεῖν
„ἐγγύθεν βούλεται τὰ δεινὰ, ἔξον ἀκούειν ἄλλοις γι-
„γνόμενα, καὶ βοηθοὺς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἔξον νῦν ἐτί-

„ροῖς αὐτὸν βοηθεῖν.” καὶ πάλιν· „ἔξον ἡμῖν καὶ τὰ
 „ἡμέτερα αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων
 „δίκαια βραβεύειν, ἀπεστερήμεθα δὲ χώρας” καὶ τὰ
 ἐξῆς.

Ἐπειλημμένοι: Ὀλυνθιακῷ τρίτῳ· „ἀλλ’ ὅσης ὁρᾷ- 5
 „τε πάντες ἐρημίας ἐπειλημμένοι.”

Ἐπιχειρῶ: δοτικῇ. κατὰ Φιλίππου πρώτῳ· „νῦν δὲ
 „ἐπιχειρῶν ἀεὶ τινι, καὶ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενος,
 „ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιτο ὑμᾶς.”

Ἐγκαλῶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ· „ἐγκαλῶν γὰρ ὑμῶν 10
 „τοῖς διαβάλλουσι τὸν Φίλιππον.”

Ἐπιτιμῶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ Ἀλοννήσου· „ἐκέλευσεν
 „οὖν τοὺς λέγοντας ἐν τῷ δήμῳ τῇ μὲν εἰρήνῃ μὴ
 „ἐπιτιμᾶν.” καὶ ἐν τῷ περὶ συντάξεως· „ἐπιτιμήσαν-
 „τα τοῖς νέοις.” 15

Ἐπιλανθάνομαι: γενικῇ. ἐκ τοῦ περὶ Ἀλοννήσου·
 „τῆς δὲ ἐπιστολῆς, ἣν πρὸς ὑμᾶς ἔπεμψεν, ὅτε Ἀμ-
 „φίπολιν ἐπολιόρκει, ἐπιλέλησται.”

Εὐπορῶ καὶ συνευπορῶ: γενικῇ. περὶ τῆς ἐν Χερ-
 ρονήσῳ· „καὶ συνευποροῦντας ἐκείνῳ χρημάτων.” καὶ 20
 ἐν τῷ περὶ στεφάνου· „πολλῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπο-
 „ρήσας.”

Ἐφεδρεύειν: δοτικῇ. περὶ Χερρῶν· „οὐκ οὖν βού-
 „λεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ’ ὑμῶν ἐλευθερίαν
 „ἐφεδρεύειν.” 25

Ἐγχειρῶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ συντάξεως· „εἰ δέ τις
 „καὶ τοιοῦτός ἐστιν ἐγχειρεῖν ἔργῳ.”

Ἐπιβουλεύω: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ συμμοριῶν· „μήτε
 „ἐκείνος ὃν ἡμεῖς ἐπιβουλεύειν ἡγοῦμεθα τοῖς Ἕλλη-
 „σι.” καὶ Δίων ἐικοστῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ· „καὶ τοῖς 30
 „ὑπάτοις ἐπιβουλεύοντα.” καὶ πρὸς αἰτιατικὴν. ὁ αὐ-
 τός· „ὑπατοὶ τε ἀποδειχθέντες καὶ δεκασμοῦ ἁλόν-

„τες, ἐπεβούλευσαν τοὺς κατηγορήσαντάς σφων, Κότ-
ταν τε καὶ Τορκούατον.”

Ἐπιπλήττω: δοτικῇ. τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας.
„ἀλλὰ γὰρ οὐχ ὅ τι τίς κατηγορεῖ τούτων ἢ τοῖς ἄλ-
λοις ὑμῖν ἐπιπλήξει, χαλεπὸν εὐρεῖν.” καὶ Ἰσοκράτης 5
περὶ τῆς εἰρήνης. „ὁ τολμῶν τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐπι-
πλήττειν.”

Ἐντυγχάνω: δοτικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας. „αὐτὸς
„δὲ ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδ’ ὅτι-
„οὖν ἐπαύσατο Φιλίππῳ.” καὶ Ἰσοκράτης. „φίλλας 10
„εὐρεῖν πιστοτάτας καὶ συνουσίαις ἐντυχεῖν.”

Ἐγχειρίζω: δοτικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ. „καὶ καθ’ ὑμῶν
„ἐγχεχειρίκασι Φιλίππῳ.”

Εὐεργετῶ: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ πρὸς Λεπτίνην. „πολλὰ
„ἂν ἔχων εἰπεῖν, ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς οὗτος ἀνὴρ.” 15

Εὖ ποιῶ: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης πρὸς Δημόνικον.
„τοὺς ἀγαθοὺς εὖ ποιεῖ.”

Ἐπιμνησθῆναι: γενικῇ. ἐκ τοῦ πρὸς Λεπτίνην. „οὐ
„μὴν κωλύει γε οὐδὲν καμὲ διὰ βραχείων ἐπιμνησθῆ-
„ναι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ.” καὶ Δίωνος τριακοστῷ 20
πρώτῳ βιβλίῳ. „τῶν δὲ ἄλλων, ὥς καὶ ἐπικουρίας τι-
„νός παρ’ αὐτοῦ δεομένων, ἐπιμνησθεῖς.”

Ἐλαττοῦμαι: γενικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου. „πολλὰ
„μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα
„Αἰσχίνου.” 25

Ἐπιτρίβω: καταπονῶ. αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ. „αὐ-
„τοῖς μὲν μικρὰ καὶ οὐδὲν ἀναλίσκουσι, τοὺς δ’ ἀπό-
„ρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσιν.”

Ἐπηρεάζω: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου. „τοῖς μὲν
„ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δὲ ἐπηρεάζων εὐρέσθη.” 30

Ἐγκωμιάζω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου. „πολλὰ
„μὲν Φίλιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δὲ ὑμῶν κατη-
„γοροῦντες.”

Ἐξίσταμαι: ἀντὶ τοῦ ἀποφεύγω, αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ. „πρὸς ὃν τινα βούλεται τῶν ἀπάντων· οὐδένα „ἐξίσταμαι.”

Ἐφίλωμαι: γενικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεςβείας. „ὅπως „δ’ οὐδ’ ἂν εἰς δύναιτ’ ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ τῶν ἐκεῖ 5 „κακῶν νῦν ὄντων.” καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πρὸς Δημόνικον. „ὅσοι γὰρ τοῦ βλου ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπο- „ρρεύθησαν, οὗτοι μόνον τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι γνη- „σίως ἠδυνήθησαν.”

Ἐναντίον: γενικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεςβείας. „πάντα 10 „τοίνυν τὰναντία τούτων φαίνονται πεποιηκότες.” τὸ δὲ ῥῆμα δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου. „ὅσα μὲν „οὖν, τοὺς χορευτὰς ἐναντιούμενος ἡμῖν ἀφεθῆναι „τῆς στρατείας, ἠνώχλησεν.” ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα πολ- λάκις δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους. „ὃ δὲ τὸ 15 „ὑψήφισμα γράφων πολλοῦ γε δεῖ διώρισεν, ὅς γε πάν- „τα τούτοις τὰναντία εἴρηκεν.”

Ἐκ πλείστου: ἀντὶ τοῦ πρὸ πολλοῦ. ἐκ τοῦ κατὰ Μει- δίου. „μὴ παρορᾶν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ ἐφ’ ἑαυτὸν ἐλ- „θεῖν περιμένειν, ἀλλ’ ὥς ἐκ πλείστου φυλάττεσθαι.” 20

Ἐν οὐδέν: ἀντὶ τοῦ οὐδέν. εἰσὶ γὰρ δύο ἓν καὶ ἓν οὐ. ἀπὸ κοινοῦ οὖν γινόμενον τὸ οὐ, ποιεῖ οὐδέν οὐ- δέν. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου. „ἓν γὰρ οὐδέν ἐστιν, „ἐφ’ ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ. δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι „φανήσεται” ἐπανέλαβε τὸ οὐδέν, ἵνα βεβαιώσῃ τὸ 25 μὴδὲν ὅπως εἶναι τὸ καλῶν αὐτὸν μὴ ἀπολωλέναι. ἐπιτατικὴ γάρ ἐστιν ἡ ἀναίρεσις, διὰ τῶν δύο οὐδέν ἐμφαινομένη. Ὅμοιον αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο- κράτους. „ἓν γὰρ οὐδ’ ὅτιοῦν” ἀντὶ τοῦ οὐδέν οὐδ’ ὅτιοῦν. τὸ οὐ πάλιν ἀπὸ κοινοῦ. Καὶ ἄλλο ὁμοι- 30 ον, οὐχὶ κατ’ αὐτὸ τὸ ἀπὸ κοινοῦ εἶναι τὴν οὐ ἀπό- φασιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀπὸ κοινοῦ ἔχειν τὴν δευτέραν σύνταξιν τὸ ῥῆμα τῆς πρώτης συντάξεως, ἐκ τοῦ αὐ-

τοῦ μετ' ὀλίγον· „ὕμεις μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ-
 „δέννα προεδῶκατε τῶν φίλων, Θετταλοὶ δὲ οὐδέννα
 „πώποτε ὄν τινα οὐ.“ ἔξακούεται ὧδε τὸ ἄνω ῥῆμα
 τὸ προέδωκαν, οἷον Θετταλοὶ δὲ οὐδέννα πώποτε οὐ
 προέδωκαν. Ὅτι δὲ πέφυκε τὸ οὐ διπλασιάζεσθαι, ἀλ- 5
 λὰ καὶ τριπλασιάζεσθαι πολλάκις ἐπὶ βεβαιώσει ἀναι-
 ρέσεως, δηλοῖ τὸ κατὰ Ἀριστοκράτους, οἷον· „οὐ γὰρ
 „ἔστιν, οὐκ ἔστι παρὰ τούτοις τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεο-
 „νεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον οὐ-
 „θ' ὅσιον.“ καὶ Ἀρρίανός· „ἐν τε οὐδὲν ἐδόκει ἀπει- 10
 „ναι τῶν ἐαλωκυῖα ἤδη πόλει ξυμφερομένων.”

Ἐπίπροσθεν: τὸ ἐμπόδιον, γενικῇ. Δίωνος δευτέρῳ
 βιβλίῳ· „δόξαν τὴν ἐκείνων ἐπίπροσθὲν σφισι τῆς
 „αὐξήσεως ἔσεσθαι.”

Ἐπιτιθέναι: δοτικῇ. Δίωνος βιβλίον δεύτερον· „καὶ 15
 „μηδὲν ἕτερον δεινὸν προσδεχομένοις ἐπιθέμενος.”

Ἐξεργάζομαι: αἰτιατικῇ. Δίωνος βιβλίον δεύτερον·
 „καὶ τὸν ἀδελφόν, ὅτι μὴ συνήρετο, λάθρα διὰ τῆς
 „γυναικὸς αὐτοῦ φαρμάκοις ἐξεργάσατο.”

Ἐν: μετὰ γενικῆς, συνυπακουμένης τῆς δοτικῆς. ἐν 20
 δευτέρῳ βιβλίῳ Δίων· „ἔπειτα ἐν τοῦ Πυθίου εὐ-
 „ρήθη,” ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς Πυθίου, καὶ Προκόπιος
 εἰς τὸν σωφρόνως ἄρχοντα· „καὶ ζῶσι τάχα μὴ δι-
 „κάζειν εἰδώς, εἰς τοὺς ἐν ἄδου κατέφυγεν.” Ἀρρία-
 νός· „οὐκέτι ἐν αὐτοῦ ὄντα.” 25

Ἐφίεναι: γενικῇ. Δίωνος τρίτῳ βιβλίῳ· „ὅτι μὲν γὰρ
 „ἀγαπᾷ ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν μείζον τεκμήριον λαβοῖτε, ἢ
 „ὅτι τοῦ τε βίου τοῦ παρ' ὑμῖν ἐφίεται.”

Ἐπισκῆπτω: παραγγέλλω, δοτικῇ. Δίωνος τρίτον βι-
 βλίον· „ὥς πέρ που καὶ Ῥωμύλος ἡμῖν ἐπέσκηψεν.” 30
 ἐπὶ δὲ τοῦ παρακαλεῖν πρὸς αἰτιατικὴν. Ἀππιανὸς
 τρίτῳ Αἰγυπτιακῶν· „ἐπισκῆπτω σε τῆς ἀξιώσεως.”

Ἐνοχος: δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστογέλτονος· „ἐκείνοις

„μὲν γὰρ ἐξῆν, μικρὸν ἀργύριον δοῦσι τούτῳ, μὴ
 „ἀκούειν ταῦτα.” καὶ κατὰ Νεαίρας· „μηδὲ τῇ γυ-
 „ναικὶ ἐξέστω εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερὰ ταῦτα.”

***Εγγυῶ**: ἐπὶ τοῦ μνηστεύειν, αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ
 Νεαίρας· „ἐγγυῶντα δὲ τὰς τῶν ἑταίρων θυγατέρας 5
 „ὥς αὐτοῦ οὕσας.” καὶ ἐπὶ ἑτέρου σημαινομένου, ἐγ-
 γυῶ ἐπὶ τοῦ δίδοντος, ἐγγυῶμαι δὲ ἐπὶ τοῦ λαμβά-
 νοντος. καὶ ἐπὶ τοῦ περιποιῶμαι καὶ ἀντιφωνῶ,
 „ἐγγυῶμαι σοι σωτηρίαν.”

***Επελπίζω**: τὸ ὑποσχέσθαι, αἰτιατικῇ. *Δίω*ν πέμπτῳ 10
 βιβλίῳ· „ἐπελπίζοντές τινα αὐτοὺς οἱ δυνατοί.” καὶ·
 „αὐτὸν μὲν πολλὰ ἐπελπίσας,” ἤγουν ἐλπίσαι ποιήσας.

***Επιδικάζομαι**: μετὰ γενικῆς. Δημοσθένης ὁ μικρὸς
 ὑπὲρ Πανσανίου· „οὐκ ἐπιδικάσεσθε ταύτης τῆς
 „πράξεως,” ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχήσεσθε, ἀντιποιήσεσθε, 15
 ἰδιοποιήσεσθε.

***Εφ' ᾧ**: μετὰ ὀριστικοῦ καὶ ὑποτακτικοῦ. *Δίω*ν πεν-
 τηκοστῷ βιβλίῳ· „ἐφ' ᾧ καὶ τὴν τε χώραν σφῶν ποι-
 „νέλω ἐκλίπωσιν.”

***Επικουρῶ**: δοτικῇ. *Δίω*ν ἑνδεκάτῳ βιβλίῳ· „οὐ πρό- 20
 „τερον αὐτοῖς ἐπέισθη ὁ Ῥηγοῦλος, πρὶν Καρχηδο-
 „νίους οἱ ἐπιτρέψαι.”

***Επέστησεν**: ἀντὶ τοῦ ἔπαισεν, γενικῇ. *Δίω*ν βιβλίῳ
 ἑπτακαίδεκάτῳ· „ἐπέστησεν ἐξαίφνης τοῦ δρόμου.”

***Επαρκῶ**: δοτικῇ. *Δίω*ν τριακοστῷ πρώτῳ βιβλίῳ· „κάν- 25
 „ταῦθα ἀπογνοὺς μηδὲν οἱ τὸν θεὸν ἐπαρκέσειν,
 „ἑαυτὸν διεχρήσατο.”

***Επιβαίνω**: δοτικῇ. *Δίω*ν τεσσαράκοστῷ πρώτῳ βι-
 βλίῳ· „ἐπειδὴ γὰρ ἅμα τῷ τῆς γῆς ἐπιβῆναι προς-
 „έπαισεν, καὶ αὐτὸν πεσόντα ἐπὶ στόμα οἱ στρα- 30
 „τιῶται ἰδόντες ἠθύμησαν, καὶ δυσανασχετήσαντες
 „ἐδορύβησαν, οὐ διηπορήθη, ἀλλ' ἐκτείνας τὴν χεῖ-
 „ρα, τὴν τε γῆν, ὥς καὶ ἐκὼν δὴ πεσών, περιέλαβε

„καὶ κατεφίλησε, καὶ ἀναβοήσας εἶπεν, ἔχω σε
„Ἀφρικὴν”

Εἶπον: ἀντὶ τοῦ ἐκάλεσαν, αἰτιατικῇ. Δίῳνος τεσσαρα-
κοστῷ τετάρτῳ βιβλίῳ. „καὶ αὐτὸς μὲν οὐκ ἔφη βα-
„σιλεύς, ἀλλὰ Καῖσαρ καλεῖσθαι, οἱ δὲ δῆμαρχοι 5
„ἐκεῖνοι καὶ δίκην τῷ πρώτῳ αὐτὸν εἰπόγχι ἔλαχον.”
Εὐνοῶ: δοτικῇ. Δίῳνος τεσσαρακοστῷ ἑκτῷ βιβλίῳ.
„καὶ ἐγὼ μόνος ὑμῖν εὐνοῶ.”

Ἐκκλίνω: δοτικῇ αἰτιατικῇ. Δίῳν τεσσαρακοστῷ ἑβδό-
μῳ βιβλίῳ. „τῶν μὲν ὀριγνᾶσθαι, τῶν δὲ ἐκκλῖναι.” 10

Ἐπιλαμβάνομαι: γενικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας.
„ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς τῷ συνειδέναι.” καὶ Δίῳν
τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ. „ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ
„πρὶν τὸν Καῖσαρα φοβουμένους, τότε προστατῶν ἐπι-
„λαμβανομένους ἀναθαρσῆσαι.” 15

Ἐχέσθαι: γενικῇ. Δίῳν τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ.
„κελευσάσης αὐτῷ τῶν προκειμένων ἔχέσθαι.”

Ἐπικηρυκεύω: δοτικῇ. Δίῳν τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ
βιβλίῳ. „ἐπεκηρύκευσαν τότε αὐτῷ, οὐδὲν ὅ τι οὐκ
„ἐπαγγελλόμενοι.” 20

Ἐκφρονήσειν: γενικῇ. σημαίνει δὲ τὸ καταφρονῆσαι
καὶ ἐναντία φρονῆσαι. Δίῳν πεντηκοστῷ τετάρτῳ βι-
βλίῳ. „καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν ἐκείνου ὑποπτεύσας πη
„ἐκφρονήσειν.”

Ἔστιῳ: αἰτιατικῇ. Δίῳν πεντηκοστῷ δευτέρῳ βιβλίῳ. 25
„καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν ἐκείνον τὸν Αὐγούστον ἐστιῶν,
„εἰτ’ ἐπειδὴ ὁ οἰνοχόος κύλικα κρυσταλλίνην κατέαξεν.”

Ἐπειτα: ἀντὶ τοῦ πάλιν ἢ εὐθέως. Δίῳν πεντηκοστῷ
δευτέρῳ περὶ θυμοῦ τοῦ Αὐγούστου. „ἐκπηδήσας δὲ
„ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ἔπειτα μετ’ ὀλίγον ἐπανῆλ- 30
„θεν.” κατὰ δὲ τὸ ἀκριβὲς παρέλκει.

Ἐπεξιέναι: τιμωρεῖσθαι, αἰτιατικῇ. Δημοσθένους. ἐκ
τοῦ κατὰ Μειδίου. „ἐπέξιμεν τοῦ φόβου τὸν Ἀρ-

„στάρχον.” καὶ Ἰσοκράτης· „Πελοποννησίους δὲ τοὺς
 „μετ’ Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσβαλόντας
 „ἐπεξελθόντες ἐνίκησαν,” ἐν δὲ τῷ περὶ τῆς εἰρήνης
 δοτικῇ· „ἐπεξιέναι ταῖς πολεμίοις.”

Εἰς πράττω· αἰτιατικῇ ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι. Δίων 5
 ἐξηκοστῷ δευτέρῳ βιβλίῳ· „ὥ γε καὶ παρῤῥησιάζεσθαι
 „τινες ἀσφαλῶς ἐδύναντο καὶ μάλα αὐτὸν εἰσέπρατ-
 „τον.”

Ἐργάζομαι· αἰτιατικῇ. Δίων ἐξηκοστῷ δευτέρῳ βι-
 βλίῳ· „καὶ κακὰ ἀμύθητα πολλὰς πόλεις εἰργάζετο.” 10

Ἐπιβοῶμαι· αἰτιατικῇ. Δίων ἐβδομηκοστῷ τέταρτῳ
 βιβλίῳ· „καὶ οὐκ ἐπαύσατο οὔτε ἐκεῖνον ποθῶν, οὔτε
 „τὸν Ἰουλιανὸν λοιδορῶν, οὔτε τοὺς θεοὺς ἐπιβώμε-
 „νος.” καὶ ὑποκατιῶν· „οὐ βοηθῶ τῷ δήμῳ· οὐ γὰρ
 „με ἐπεβοήσατο.” 15

Ἐπιστρατεύω· δοτικῇ. τοῦ Θεολόγου ἐπιταφίῳ· „οὐ
 „Σκύθας χειρούμενοι, οὐκ ἄλλο τι βαρβαρικὸν ἔθνος
 „ἀνακαθαίροντες, ἀλλ’ ἐκκλησίᾳ ἐπιστρατεύοντες.”

Ἐπιμελοῦμαι· γενικῇ. Ἰσοκράτης. ἐκ τοῦ πρὸς Δημό-
 νικον· „ἀλλ’ ἀπέλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὥς 20
 „θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὥς ἀθάνα-
 „τος.”

Ἐπιθυμῶ· γενικῇ. Ἰσοκράτης. ἐκ τοῦ πρὸς Δημόνικον·
 „σὺ μὲν γὰρ παιδείας ἐπιθυμεῖς, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλο-
 „σοφῶντας ἐπανορθῶ.” 25

Εἰσηγοῦμαι· ἀντὶ τοῦ παραινῶ, συμβουλεύω, δοτικῇ·
 „ὅσοι δὲ τοῖς νεωτέροις εἰσηγοῦνται.”

Ἐφικέσθαι· γενικῇ. Ἰσοκράτης· „οὗτοι μόνοι τῆς
 „ἀρετῆς ἐφικέσθαι γνησίως ἠδυνήθησαν.”

Εὐλαβοῦμαι· αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης· „εὐλαβοῦ τὰς 30
 „διαβολάς, κἂν τε ψευδεῖς ᾧσι, κἂν τε ἀληθεῖς.”

Ἐπιτάττω· δοτικῇ. Ἰσοκράτης. ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου·
 „τὸν γὰρ αὐτῷ τὰ βέλτεστα πράττειν ἐπιτάττοντα.”

Ἐπικρατῶ: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης· „μόλις γὰρ ἂν τις
 „ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμελείας τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας
 „ἐπικρατήσειεν.”

Ἐτυχον: γενικῇ. Ἰσοκράτης· „ἀλλ’ ἐπειδὴ θνητοῦ σώ-
 „ματός ἔτυχες.”

5

Ἐπιστατῶ: δοτικῇ· „οἱ δὲ τοῖς ἀεὶ αὐτοῖς ἐπιστα-
 τοῦντες.” καὶ πρὸς γενικὴν· „ὅλων μὲν τῶν πρα-
 „γμάτων ἐπιστατοῦντες.”

Ἐξεστίν: δοτικῇ. Ἰσοκράτης· „τούτοις ἔξεστι ζῆν ὥς
 „αὐτοὶ βούλονται.”

10

Ἐπιθειάσας: δοτικῇ. Ἀππιανὸς Μακεδονικοῖς· „ἐπι-
 „θειάσας δὲ καὶ τοῖςδε.”

Ἐπαμύνω: δοτικῇ. Ἰσοκράτης· „ἀλλ’ ὑπολαμβάνον-
 „τες αἰσχύνην αὐτοῖς εἶναι τὴν τῶν πολιτῶν ἀπορίαν,
 „ἐπήμυνον ταῖς ἐνδείαις.”

15

Ἐνθυμοῦμαι: γενικῇ. Ἰσοκράτης· „ὧν ἄξιον ἐνθυ-
 „μηθέντας μὲν ἀγανακτῆσαι ἐπὶ τοῖς παροῦσιν.”

Ἐμποδίζω: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης· „ἢ νομίζων ἐμπο-
 „διεῖν αὐτὸν πρὸς πολλὰ τῶν πραγμάτων.”

Εὐτυχῶ: αἰτιατικῇ. Προκόπιος· „σὺ δὲ λόγων εὐτυ- 20
 „χήσας ἰσχύν, τὸ πικρὸν ἐκεῖνο κατέλιπες.”

Ἐρίζω: εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς εἰκόνας· „καὶ Μαρσύας
 „μετ’ ἐκείνους ἐρίσων ἦλθεν Ἀπόλλωνι.”

Ἐπισπῶμαι: Προκόπιος περὶ ἔαρος· „ὑπὸ τὴν θη-
 „λὴν ὑπέχει τὸ στόμα, καὶ ἐπισπᾶται τοῦ γάλακτος.” 25

Ἐμπαροινῶ: δοτικῇ. Χωρικίου ἐν τῷ εἰς Μαρκια-
 νόν· „ἐμπαροινήσαντες δὴ τούτῳ πολλὰ, μᾶλλον δὲ
 „σφίσι αὐτοῖς — θεῷ γὰρ ἐνυβόλζειν οὐ θέμις —, τε-
 „λευτῶντες τῷ πάντων αἰσχίστῳ θανάτου τρόπῳ παρ-
 „έδωκαν.”

30

Ἐξηγεῖσθαι: δοτικῇ. Θουκυδίδης τρίτῳ· „ἃ δὲ ἐκά-
 „τεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς συμμάχοις, οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἰ-
 „τιοι, εἴ τι μὴ καλῶς ἑδράτο.”

Ἐπιμαχῶ· δοτικῇ. Θουκυλίδης τετάρτῳ· „ὥστε τῇ ἀλ-
„λήλων ἐπιμαχεῖν.”

Εἴ· μετὰ ὀριστικῆς ἐγκλίσεως καὶ εὐκτικῆς εὔρηται·
ἀναλογώτερον δὲ τὸ μετὰ ὀριστικῆς, καὶ δεύτερον τὸ
μετὰ εὐκτικῆς, οὐ μέντοι τὸ μετὰ ὑποτακτικῆς, πλὴν 5
τῶν ποιητικῶν. Δημοσθένης ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Φι-
λιππικῶν· „εἰ μὲν ἤρεσέ τί μοι.” καὶ ἐν τῷ πρὸς Ναυ-
σίμαχον καὶ Ξενοπείδην· „εἰ μεγάλα ὑμῖν εἶναι καὶ
„θαυμαστὰ τὰ δίκαια ταῦτα ὑπολαμβάνετε.” καὶ ἐν
τῷ κατὰ Ἀφόβου· „εἰ κατελείφθην ἐνιαύσιος.” καὶ 10
ἐν τῷ κατ’ Εὐέργου· „εἰ μὲν τὴν ἀνθρώπον παρα-
„δώσουσι.” καὶ πάλιν· „εἰ μὴ τις αὐτὸν ἀφήσει.” καὶ
γὰρ μετὰ τοῦ μὴ τῇ αὐτῇ ἐγκλίσει συντάσσεται. καὶ
ἐν τῷ πρὸς Ναυσίμαχον· „εἰ μὴ τῶν δικαίων ἐγὼ
„παρ’ ὑμῶν τεύξομαι.” καὶ ἐν τῷ κατὰ Διονύσιον Δωδώνου· 15
„δεινὸν οὖν εἰ μὴ ἡμεῖς συγχωρήσομεν.” Μετὰ δὲ εὐ-
κτικῶν ἐν τῷ πρὸς Ναυσίμαχον· „οὐ τοίνυν θαυμά-
„σαιμι, εἰ καὶ δακρύειν καὶ ἐλεεινούς περὶ τοιοῦτον ποιεῖν.”
καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου· „εἰ δέ τις ἑλλείποι, αὐτὸς
„ἔφη προσθήσειν.” Μετὰ δὲ ὑποτακτικῶν· 20

εἴτ’ ἐπὶ δεξι’ ἴωσι πρὸς ἡῶ τ’ ἡέλιόν τε.
καὶ Σοφοκλῆς ἐν Οἰδίποδι τυράννῳ·
ὑβρις εἰ πολλῶν ὑπερπλήθῃ.
ὁ αὐτός·

δυστάλαινά τ’ ἄρ’ ἐγώ,

25

εἴ σου στερηθῶ.

Κρατῖνος Γείτοσιν·

εἰ σοφὸς ἦ·

Ξενοφῶν Παιδείας· „εἰ μὴ πρόσθεν ἡσκηκότες.” καὶ

Πλάτων Νόμων δωδεκάτῳ· „εἰ τέ τις θῆλυς ἦ·” 30

Ἐάν· καὶ τοῦτο, ὥςπερ τὸ εἴ, ὀριστικοῖς, εὐκτικοῖς,
ὑποτακτικοῖς συντάσσεται. σὺ δέ, ὦ φιλόλογε, ἀνάλο-
γον φυλάττων, ὑποτακτικοῖς ἀεὶ σύντασσε.

Ἐως·

“Εως: ὀριστικοῖς, εὐκτικοῖς. ὀριστικοῖς μὲν Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ πρὸς Περικλέα· „ἕως μοι μάρτυρες παρῆ-
„σαν.” ἐν δὲ τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν εὐκτι-
κῶ· „ἕως ὅτου κομισαίμεθα τὰ ἡμέτερα.” μετὰ δὲ
ὑποτακτικῶν, συνόντος καὶ τοῦ ἄν, Δημοσθένους· „δὴ 5
„που ἐπιλιπεῖν ἡμᾶς.” καὶ ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιόδωρου·
„ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται.”

Ἐπιδικάζομαι: γενικῇ. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Διογέ-
νην περὶ χωρίου· „ἄρα οὐκ ἀπράγμων εἶναι δοκεῖ
„ὑμῖν Διογένης, ὅς ἐπιδικάζεται μὲν τῶν κλήρων.” 10

Εἰσποιούμαι: ἀντὶ τοῦ καλλωπίζομαι καὶ ἀνέρχομαι
νοσφίζομενος, δοτικῇ. Ἀρρίανδρος τετάρτῳ· „οὐκουν οὐδὲ
„Ἀλέξανδρον ἀνασχέσθαι ἂν, εἰ τῶν ἰδιωτῶν τις εἰς-
„ποιοῖτο ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς χειροτονία ἢ ψήφῳ οὐ
„δικαία. πολὺ ἂν οὖν δικαιοῦρα τούτους θεοὺς δυσχεραί- 15
„νειν, ὅσον ἄνθρωποι εἰς τὰς θείας τιμὰς σφᾶς εἰς-
„ποιοῦσιν, ἢ πρὸς τῶν ἄλλων εἰσποιούμενοι ἀνέχονταί.”

Ἐκπολεμῶ: ἐχθρὸν ποιῶ, αἰτιατικῇ· „αὐτὸς δὲ ἐς
„Ἀθήνας ἐλθὼν, ὥς ἐκπολεμῶσιν τοὺς Ἀθηναίους
„πρὸς Ἀλέξανδρον.” 20

Ἐπιστρέφομαι: ἀντὶ τοῦ ἐπιμέλειαν ποιούμαι καὶ
φροντίζω, μετὰ γενικῆς. Ἡρακλείδου Ποντικοῦ τῶν
εἰς Ἀβαριν ἀναφερομένων· „ἔφη δὲ τὸ δένδρον αὐτῷ
„τὸν δαίμονα, νεανίαν γένόμενον, ἐπιθεῖναι, προστά-
„ξαι δὲ πιστεύειν περὶ θεῶν, ὅτι ὥς οἶόντε καὶ τῶν 25
„ἀνθρωπίνων ἐπιστρέφονται πραγμάτων.”

Ἐπιτροπεύω: αἰτιατικῇ παρὰ Ἀγτικοῖς. Δημοσθένους
κατὰ Ἀφόβου· „οὐκ ἂν χεῖρόν με ἐπιτροπευθῆναι.”
καὶ μετ’ ὀλίγον· „καὶ δέκα ἔτη ἡμᾶς ἐπιτροπεύσαν-
„τες.” τέτριπται δὲ καὶ μετὰ γενικῆς, ὥς παρὰ Ἀνκούρ- 30
γῶ ἐν τῷ περὶ διοικήσεως· „ἐκ τῶν ἱερῶν, ὧν ἡμεῖς
„ἐπετροπεύσαμεν.”

- Ἐντρυφῶ: δοτικῇ. Σωπάτρου· „τῇ γὰρ συμμαχίᾳ τῇ
 „παρὰ τοῦ δαίμονος ἐντρυφῶν.”
- Εἰσακούω: αἰτιατικῇ. Ἀππιανὸς· πρῶτῳ· „οὐκ εἰς-
 „ακουόντων οὐδέτερα Ῥωμαίων.”
- Ἐξέδραμεν: γενικῇ. Ἀππιανός· „ἐξέδραμε τοῦ δα- 5
 „νιστοῦ.”
- Ἐπέλαβεν: αἰτιατικῇ. Ἀππιανὸς· δευτέρῳ· „λιμὸς
 „ῥομοῦ καὶ λοιμὸς ἐπέλαβε Ῥωμαίους.”
- Ἐφῆδοντο: δοτικῇ. ὁ αὐτὸς ἔκτῳ· „ἐφῆδοντό μοι
 „τῆς ὕβρεως.” 10
- Ἐχθραίνω: αἰτιατικῇ. Ὅμηρος·
 . . . ἔχθηρει γέροντα.

Z.

- Ζημιῶ: τὸ μὲν ζημίωμα δοτικῇ, τὸ δὲ ζημιούμενον 15
 πρὸς ὄψιν αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους· „οἱ
 „θεσμοθέται τοὺς ἐπὶ φόνο φεύγοντας κύριοι θανά-
 „τῳ ζημιῶσαι εἰσι.” καὶ ὑποκατιῶν· „ὥστε ἀπεχειρο-
 „τονήσατε μὲν τὸν στρατηγόν, πέντε ταλάντοις δ' ἐξη-
 „μιώσατε.” καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους· „καὶ τοῦ- 20
 „τον ἄξιον εἶναι θανάτῳ ζημιῶσαι.” καὶ Ἀλῶνος
 ἔκτῳ βιβλίῳ· „ἐπειδὴ ἤρξεν, εἰσέγαγον καὶ χρήμασιν
 „ἐζημιώσαν, οὔτε περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κα-
 „ταστήσας.” Ἀππιανὸς· δευτέρῳ· „ἀναπείθει θανάτῳ
 „ζημιοῦσθαι.” 25
- Ζηλοτυπῶ: αἰτιατικῇ Προκόπιος. εἰς τὸ ῥῶδον ἔκφρα-
 σις· „Ἀρης γὰρ ταῦτα μαθὼν — ἦρα δὲ καὶ οὗτος —
 „ἐξηλοτύπου τὸν νέον.”

H.

- Ἡττῶμαι: γενικῇ· „καὶ οὔτε ναυμαχίας οὔτε πεζῆς
 „μάχης οὐδεμιᾶς ἠττᾶτο.” καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Ῥο- 30

δίων ἐλευθερίας· „ὕμεις δὲ νενικήκατε πολλὰκις βα-
 „σιλέα, ἥτησθε δὲ οὐδὲ ἅπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ
 „βασιλέως οὔτε αὐτοῦ ἐκείνου.” καὶ ἐκ τοῦ περὶ στε-
 φάνου· „οὐδαμοῦ πώποτε, ὅπου πρεσβευτὴς ἐπέμφθην
 „ὑφ’ ὑμῶν ἐγώ, ἥτηθεὶς ἀπῆλθον τῶν Φιλίππου 5
 „πρέσβειων.” καὶ Δίων τεσσαρακοστῷ πρώτῳ βιβλίῳ·
 „δεινὸν τὸ τῶν πολεμίων κρατοῦντας ἡδονῶν ἥτα-
 „σθαι.”

Ἡκιστα: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν δια-
 φόροις χωρίοις ἐχρήσατο αὐτῷ ἀντὶ τοῦ πίνυ. ἐκ τοῦ 10
 περὶ στεφάνου· „καὶ μὴν ὅτι πολλὰ μὲν ἂν χρήματα
 „ἔδωκε Φιλιστίδης, ὥστ’ ἔχειν Ὀρεόν, πολλὰ δὲ Κλει-
 „ταρχος ὥστ’ ἔχειν Ἐρέτριαν, πολλὰ δ’ αὐτὸς ὁ Φί-
 „λιππος, ὥστε ταῦθ’ ὑπάρχειν ἐφ’ ὑμᾶς αὐτῷ καὶ πε-
 „ρὶ τῶν ἄλλων μὴδὲν ἐλέγχεσθαι, μὴδέ, ἃ ποιῶν ἡδί- 15
 „κει, μὴδένα ἐξετάζειν πανταχοῦ, οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ
 „πάντων ἥκιστα σύ.”

Ἦν: δοτικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας· „ὕμιν δὲ τοιοῦτον
 „μὲν οὐδὲν οὔτ’ ἦν μὴδὲ γένοιτο τοῦ λοιποῦ.”

Ἡδομαι: δοτικῇ. Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης· „ὅτι 20
 „μᾶλλον ἡσθήσεσθαι τοῖς παρακαλοῦσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὸν
 „πόλεμον ἢ τοῖς περὶ τῆς εἰρήνης συμβουλευέουσιν.”
 καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως ὁμοίως· „ἀλλ’ ἐφησθη-
 „σόμενοι ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς.”

Ἡγοῦμαι: δοτικῇ. Δίων τετάρτῳ βιβλίῳ· „ὑπὸ δὲ τὸν 25
 „αὐτὸν χρόνον οἱ Αἰθίοπες, ὑπὲρ Αἰγύπτου οἰκοῦντες,
 „προεχώρησαν μὲν μέχρι τῆς πόλεως τῆς Ἐλεφαντί-
 „νης ὠνομασμένης, πάντα τὰ ἐν ποσὶ πορθοῦντες,
 „ἡγουμένης σφίσι Κανδάκης.” καὶ ἐξηκοστῷ ἐβδόμῳ
 βιβλίῳ γενικῇ· „ἐπειδὴ οἱ μετὰ τοῦ Φύσκου στρα- 30
 „τευσάμενοι ἡγήσασθαι σφῶν αὐτῶν ἡξίωσάν.” αἰτια-
 τικῇ Θουκυδίδης πρώτῳ· „καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι
 „οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρου τοὺς ξυμμάχους, ἡγοῦν-

„το,” ἀντὶ τοῦ τῶν συμμαχῶν. καὶ Ἰσοκράτης· „οὐ δὴ
 „που πάτριόν ἐστιν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ ἡλυδας τῶν αὐ-
 „τοχθόνων.”

Ἦν: μετὰ πληθυντικοῦ ὀνόματος. Ἀππιανός· „ἐν τῇ βα-
 „σιλικῇ ἔριδες ἦν.”

Θ.

Θα ῥ ῥ ῶ: αἰτιατικῇ. τρίτῳ Ὀλυνθιακῷ· „οὔτε Φίλιππος
 „ἐθά ῥ ῥ εἰ τούτους, οὔθ' οὔτοι Φίλιππον.” ὁ δὲ Ἰσο- 10
 κράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς δοτικὴν· „ὥστε
 „μηδὲ τοῖς οἰκειοτάτοις θα ῥ ῥ εἶν πλησιάζοντας.”

Θεραπεύω: αἰτιατικῇ. Δίων ἐξηκοστῷ δευτέρῳ βιβλίῳ·
 „ἐκείνους δὲ τοῖς τε χρήμασι καὶ τῇ προσκλήσει ἐθε-
 „ράπευσεν.” 15

Θαυμάζω: ἐπὶ κακῷ, γενικῇ. περὶ τῶν ἐν Χερῶν ὀνή-
 σῃ· „πολλὰ θαυμάζων τῶν εἰωθότων λέγεσθαι παρ' ὑμῖν
 „οὐδέν, ὧ ἄνδρες, Ἀθηναῖοι, τεθαύμακα, οὐ καὶ πρῶ-
 „ην τινὸς ἤκουσα εἰπόντος ἐν τῇ βουλῇ.” ἐπὶ καλῷ
 δὲ πρὸς αἰτιατικὴν· „πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνου 20
 „κατὰ νόμον, ἐν μάλιστα τεθαύμακα.” καὶ ἐκ τοῦ
 περὶ Μεγαλοπολιτῶν πάλιν ἐπὶ κακῷ πρὸς γενικὴν·
 „θαυμάζω δ' ἐνίων, εἰ τὸ μὲν Θηβαίους εἶναι σύμ-
 „μάχους τοὺς Λακεδαιμονίων ἐχθροὺς φοβοῦνται·
 „εἰ δὲ καταστρέφονται Λακεδαιμόνιοι τούτους αὐτούς, 25
 „μηδὲν ἡγοῦνται φοβερόν.” καὶ πρὸς Λεπτίνην·
 „πολλὰ θαυμάζων Λεπτίνου κατὰ τὸν νόμον.”

Θεολογῶ: δοτικῇ. τοῦ Θεολόγου ἐκ τῆς πρὸς Κληδό-
 νιον ἐπιστολῆς· „οὔτοι γάρ, ἡνίκα μὲν ἂν τοῖς γνη-
 „σίοις αὐτῶν μαθηταῖς καὶ μύσταις τῶν ἀπο ῥ ῥ ῆτων 30
 „θεολογῶσιν, ὥς οἱ Μανιχαῖοι τοῖς ἐκλέκτοις λεγο-
 „μένοις, ὅλην τὴν νόσον αὐτοῖς ἐκκαλύπτοντες, μέλις
 „καὶ τὴν σάρκα τῷ σωτήρι παραδιδόασιν.”

Θήρευσ: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης πρὸς Δημόνικον. „καὶ
 „τὰς ἡδονὰς θήρευε τὰς μετὰ δόξης.”

Θωπεύω: αἰτιατικῇ. Πέτρου εἰς τὰ περὶ Ἀντωνίου.
 „πολλὰ οὖν θωπεύσας αὐτόν.”

Θάλλω: δοτικῇ. Ἀππιανὸς δευτέρῳ. „ἀμφοτέροις τοῖς 5
 „γονεῦσι θάλλοντες.”

I.

Ἰνα: μετὰ παρατατικοῦ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀνδρότιωνος:
 „ἵνα ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν, εἰ καταψευδό- 10
 „μενοι ταῦτα ἐφαινόμεθα.” καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκρά-
 τους. „ἵνα οὖν μὴ ἐδόκεις.” Ἰνα μετὰ εὐκτικῆς. Δη-
 μουσθένης ἐν τῷ πρὸς Ζηνόθεμιν. „ἵνα, ὅπερ διενόη-
 „σθασαν, τοῦτο ἐπιτελεσθῇ.” καὶ ἐν ἑτέρῳ. „ἵνα ἐνέ-
 „χυρόν τι λάβοιμι.” ὁ δὲ Ἰσοκράτης μετὰ ὑποτακτι- 15
 κῆς ἐγκλίσεως. „ἵνα εὐδοκιμῆς ἅμα καὶ διαρκῆς.”
 καὶ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. „οὐχ ἵνα κοινῇ τὴν
 „πόλιν ὠφελήσῃ, ἀλλ' ἵνα μὴδ' ἂ κλέπτοντες φανερώς
 „ἡλέγχθῃσαν, καταθῶσιν.”

20

K.

Κακῶς ποιεῖν: συντάσσεται αἰτιατικῇ. Ὀλυνθιακῷ
 πρώτῳ. „καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν.”

Καρποῦνται: αἰτιατικῇ. ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. „μικρὰ
 „ἀναλίσκοντες, τὰ λοιπὰ καρποῦνται ἀδεῶς.” καὶ Δίων 25
 εἰκοστῷ δευτέρῳ βιβλίῳ. „πολυειδῆ ἀπόλαναι καρπού-
 „μενοι τῶν κοινῶν ἀγαθῶν.”

Κατηγορῶ: γενικῇ. Ὀλυνθιακῷ τρίτῳ. „μένειν γὰρ
 „ἔξῃ τῷ κατηγοροῦντι τῶν ἄλλων.”

Καταπολεμῶ: αἰτιατικῇ. κατὰ Φιλίππου πρώτῳ. 30
 „ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίους καταπολεμῶν.”

Καταπολιτεύομαι: αἰτιατικῇ, ὅσον ἐναντιοῦμαι τῇ
 πολιτείᾳ. ἐκ τοῦ περὶ Χερρόνησου. „πάντα τοίνυν

„τάλλα εἰπὼν ἂν ἤδέως, καὶ δεῖξας ὃν τρόπον ὑμᾶς
 „ἔνιοι καταπολιτεύονται.”

Καταψηφίζομαι: ἀντὶ τοῦ ὀναιρῶ, ἀνατρέπω, δο-
 τικῇ· ἐκ τοῦ τέλους τοῦ πρὸς Λεπτίνην· „τὶ συμβή-
 „σεται καταψηφισαμένοις ὑμῖν τὸν νόμον;”

Καταδiciaitῶ: καταψηφίζομαι, γενικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ
 Μειδίου· „καίτοι εἰ παρὰ τῶν ἐρήμην καταδiciaitῶ-
 „σάντων αὐτοῦ τηλικαύτην δίκην οὗτος ἄξιόι λαμ-
 „βάνειν.”

Κρίνω: ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ, γενικῇ μετὰ τῆς ὑπὸ προ- 10
 θέσεως. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου· „οἶδαμεν Δημοσθένην,
 „ὃ μαρτυροῦμεν, καὶ Μειδίαν τὸν κρίνόμενον.”

Καταγινώσκω: γενικῇ. ἐκ τοῦ πρὸς Ἀλέξανδρον συν-
 θηκῶν· „οὕτω δὲ κατεγνώκασι μετὰ τούτων ἀδιήγη-
 „τόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν.” καὶ 15
 κατὰ Μειδίου· „ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐδὲν ἀγεννές
 „ὑμῶν καταγινώσκω.”

Καταλαμβάνω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου·
 „ἀλλ’ οὕτως ἐπεπελίσμην μέγαν εἶναι τὸν κατειληφότα
 „κίνδυνον τῇ πόλει.”

Κληρονομῶ: γενικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου· „ὅς γε κε- 20
 „κληρονόμηκας· μὲν τῶν φίλων τοῦ κηδεστοῦ χρημά-
 „των πλειόνων ἢ πέντε ταλάντων.” καὶ ἐν τῷ τῆς πα-
 ραπρεσβείας· „ταύτης γὰρ ἐγὼ οὐκέτι τῆς αἰσχύνης
 „κληρονομῶ.” ὁ δὲ Προκόπιος καὶ πρὸς αἰτιατικὴν· 25
 „ἄνωθεν ἐξ ἀρετῆς κληρονομήσαι πάτριον ἄμιλλαν.”

Κοινωνῶ: ἐκ τοῦ παραπρεσβείας· „τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ
 „συνειδότε δεινόν, εἰ σιγῇ, δειρῶν καὶ πονηρῶν ἔρ-
 „γων δόξει καινῶν εἶναι.” ἐν δὲ τῷ κατὰ Τιμοκράτους δο-
 τικῇ· „οὐδὲν γὰρ κοινωνεῖ τῷ νόμῳ τῷδε.” τὸ δὲ ὄνομα 30
 γενικῇ. ἐν τῷ αὐτῷ· „πάντων τῶν κακῶν κοινωνόν.”

Καταμαρτυρῶ: γενικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας· „τίς
 „μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν;”

Καταφρονῶ: γενικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας. „εὖ γὰρ
 „εἰδέναι χρή τοῦτο, ὅτι οὐ καταφρονεῖ Φίλιππος, ὧ
 „ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας.”

Κρατῶ: ἐπὶ τοῦ νικῶ, αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβεί-
 ας. „ἀλλὰ καὶ μάχας πολλὰς ἐκράτησαν.” καὶ κατὰ 5
 Τιμοκράτους. „οὐδ’ οἷοις παρὰ σοῦ χρώμενοι συμ-
 „βούλοις ἐπολιτεύοντο, ἀλλὰ τοὺς ἐχθροὺς κρατοῦντες.”

Καταμέμφομαι: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ πρὸς Λεπτίνην.
 „καταμεμφόμενον τοὺς ἐπὶ ταῖς ὑπαρχούσαις δωρεαῖς,
 „τοὺς χρησίμους ὄντας τῶν τιμῶν ἀποστερεῖν.” καὶ 10
 κατὰ Ἀνδροτίωνος. „καταμέμφη σεαυτὸν.”

Καταχειροτονῶ: γενικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου. „ἀλ-
 „λὰ μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτόν.”

Κινδυνεύει: ἐλέγχεται. κατὰ Μειδίου. „ἀλλὰ κινδυ-
 „νεύει καὶ τὸ λίαν εὐτυχεῖν ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν.” 15
 ἔχει δὲ καὶ ἄλλας σημασίας, ὡς παρ’ Ἑρμογένει ἐν
 τῷ προοιμίῳ τῶν ἰδεῶν. „οὐ κατὰ δύναμιν τὴν ἐν
 „δεινότητι. ἐκεῖ γὰρ κινδυνεύει τὰ πρῶτα ἀποφέρει-
 „σθαι,” ἀντὶ τοῦ προτετίμῃται, προκέρκῃται.

Κολάζω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους. „τοῖς 20
 „δὲ ἐλευθέροις ὕστατον τοῦτο προσήκει κολάζεσθαι.”

Καταδύομαι: ἀντὶ τοῦ αἰσχύνομαι, δοτικῇ. ἐκ τοῦ
 κατὰ Τιμοκράτους. „ὃ δὲ παρακάθεται, καὶ οὐ κα-
 „ταδύεται τοῖς πεπραγμένοις.”

Καταλλάττομαι: αἰτιατικῇ. 25

Κατατάττω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστογέ-
 τονος. „ἐγὼ γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὁρῶν ὑμᾶς κατα-
 „τάττοντάς με καὶ προχειρίζομένους ἐπὶ τὴν τούτου
 „κατηγορίαν.”

Κατατίθηναι: δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Νεαιρας. „καὶ 30
 „κατατίθῃσιν αὐτῆς τὰς εἴκοσι μνᾶς τῷ Εὐκράτει
 „καὶ τῷ Τιμανορίδῃ.”

Κακουργῶ: αἰτιατικῇ, ἐπὶ τοῦ ληΐζομαι. *Δίων* τε-
τάρτῳ βιβλίῳ· „πάντα τὰ μέχρι τέλους ἐκακούργουν.“

Κατέδραμον: ἐπὶ βλάβης, γενικῇ. *Δίωνος* ἐκ τοῦ τε-
τάρτου βιβλίου· „ἀλλὰ τῆς τε χώρας τῆς Ῥωμαϊκῆς
„κατέδραμον.“ 5

Κατατρέχω: αἰτιατικῇ. *Δίων* τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ
βιβλίῳ· „ἀλλὰ τὴν χώραν κατατρέχων, καὶ τὴν ἐς-
„κομδὴν τῶν ἐπιτηδείων κωλύων.“

Κατάσχων: αἰτιατικῇ. *Δίων* τριακοστῷ ἑκτῷ βιβλίῳ·
„ταῦτα ἑτέροις ἐγκαλεῖ, καὶ καταψευδόμενος ὑμῶν καὶ 10
„προςβάλλων ὑμᾶς.“

Κελεύω: δοτικῇ. *Δίων* τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ·
„ἐκέλευσε μέρει τοῦ ναυτικοῦ περιπλέοντι κακουργεῖν
„τὰ τῶν ἐναντίων.“ αἰτιατικῇ δὲ Θουκυδίδης πρώτῳ·
„ἐκέλευον Κορινθίους τοὺς ἐν Ἐπιδάμνῳ.“ 15

Καταψηφίζομαι: γενικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας·
„εἰ τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην καταψηφιέσθαι.“
καὶ *Δίων* ἑβδομηκοστῷ πέμπτῳ βιβλίῳ· „ἔξεταξε οὖν
„μὴ τὰ σώματα ἡμῶν μὴδὲ τὰ ὀνόματα, ἀλλ' αὐτὰ
„τὰ πράγματα.“ 20

Καταπαλαίω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ βά-
πτισμα· „ἐὰν ἐξ ἀπληστίας καταπαλαίῃ σε, πάσας ὑπο-
„δεικνύων τὰς βασιλείας, ὡς πένητος καταφρόνησόν.“

Καταπραγματεύομαι: γενικῇ. ἐκ τοῦ ἐπιταφίου·
„καταπραγματεύονται τῆς ἐνδείας, καὶ γεωργοῦσι τὰς 25
„συμφοράς.“

Κατορχοῦμαι: γενικῇ. ἐκ τοῦ ἐπιταφίου· „οὐ Σκύ-
„θας χειρούμενοι, οὐκ ἄλλο τι βαρβαρικὸν ἔθνος ἀνα-
„καθαίροντες, ἀλλ' ἐκκλησίαις ἐπιστρατεύοντες καὶ
„θυσιαστηρίων κατορχούμενοι.“ 30

Κατακρίνω: Ἰσοκράτης αἰτιατικῇ· „τὸ μὲν γὰρ τε-
„λευτῆσαι πάντων ἢ πεπωμένην κατέκρινεν.“

Κτητόν: δοτικῇ. Ἰσοκράτης· „δόξῃ μὲν γὰρ κτήματα
„κτητά, δόξα δὲ χρημάτων οὐκ ὠνητή.”

Καρτερώ: μετὰ τῆς ἑν. Ἰσοκράτης· „τρυφά μὲν ἐν
„ταῖς ἐσθῆσι καὶ τοῖς περὶ τὸ σῶμα κόσμοις, καρτέρει
„δέ, ὥς χρὴ τοὺς βασιλέας, ἐν τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύ- 5
„μασιν.”

Κήδουμαι: Ὀμηρος ἐν τῇ πρώτῃ, γενικῇ·

κήδετο γὰρ Δαναῶν

καὶ τὰ ἑξῆς.

Κηρυκεύω καὶ ἐπικηρυκεύω: δοτικῇ. Ἰσοκράτης· 10
„εἴ τις ἐπικηρυκεύσθαι Πέρσαις.”

Κρίνω: τὸ καταδικάζω, μετὰ δοτικῆς· „τὴν νῦν ἀτι-
„μαζομένην καὶ κρινομένην ὑμῖν” ἀντὶ τοῦ ὑφ’ ὑμῶν
καταδικαζομένην.

Καταγελῶ: δοτικῇ. Ἰσοκράτης· „μὴ θαυμάσης, ὧ 15
„Φίλιππε· ποτὲ μὲν γὰρ παρεκελευόμην τῆς ἀκουσο-
„μένοισι καταγελᾶν μου.”

Καταθρασύνω: γενικῇ. Προκόπιος· „τὸ θῆλυ γένος
„ἀποδύεσθαι καὶ τὴν αἰδῶ, τῆς ἀρρένων ὅλῳ προς-
„ῶπῳ καταθρασυνόμενον ὄψεως.” 20

Κατεάγη: γενικῇ Προκόπιος. ἐκ τῆς μονωδίας Ἀντιο-
χείας· „ἄλλος κατεάγη τῆς κεφαλῆς, τοῦ σώματος τὰ
„καίρια παρασπώμενος.”

Κερδαίνω: αἰτιατικῇ. Προκόπιος· „ὧ πόσοι μέσοι
„ξύλων ἀλλήλοις ἀντεριδόντων ἐγίνοντο, μηδὲ τελευ- 25
„τὴν ὀξυτέραν κερδαίνοντες.”

Κατακερτομῶ: αἰτιατικῇ. Κυρίλλος εἰς τὸν Ἡσαΐαν·
„καὶ χρὴν δὴ πού τοῖς τὴν θείαν αὐτοῦ κατακερτο-
„μοῦσι δόξαν.”

Κοινολογῶ: δοτικῇ. Θουκυδίδης τετάρτῳ· „οἱ δὲ ἄλ- 30
„λοι, κοινολογησάμενοι τοῖς τῶν φευγόντων φίλοις,
„κατάγουσι τοὺς ἐκ Πηγῶν.”

Καταλέγω: γενικῇ. τοῦ Δευτερονομίου κεφάλαιον πεν-

τηκοστών πρώτον· „εάν δὲ καταστῇ μάρτυς ἄδικος
„κατὰ ἀνθρώπου, καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν.”

Καταγωνίζομαι: αἰτιατικῇ. τοῦ Νύσης ἐκ τοῦ πε-
ρὶ ἀρετῆς λόγου δευτέρου· „εἰτα τῇ ἐκτάσει τῶν χεί-
„ρῶν καταγωνίζεται τὸν ἀλλόφυλον.” 5

Κατεπιχειρῶ: γενικῇ. τοῦ Νύσης ἐκ τοῦ περὶ παρ-
θενίας· „ἢ εἰ ἀφ’ ἑαυτοῦ κατεπιχειροῖη τοῦ πράγμα-
„τος.”

Κατακούω: γενικῇ. Δημοσθένους· „καὶ ἄηθεις τοῦ
„κατακούειν τινός εἰσι.” καὶ Ἀρρίανδός πέμπτῳ· „οὐ- 10
„δ’ ἐθέλει κατακούειν τοῦ σατραπῆ.”

Καθηγοῦμαι: δοτικῇ. Ἀρρίανδός τετάρτῳ τῶν μετὰ
Ἀλέξανδρον· „καὶ ἐς τὸν λιμένα καθηγείσθαι.”

Καταχωνεύω: ἡ ὕλη αἰτιατικῇ, ὁ τόπος γενικῇ. Ἀπ-
πιανὸς ἐν τῇ Μιθριδατικῇ· „τοῦ στόματος αὐτοῦ κα- 15
„τεχώνευσεν χρυσίον.”

Κουφίζω καὶ ἐπικουφίζω: γενικῇ. Ἀππιανός· „ὅσα
„δὲ ὅμως ἐπικουφιεῖ τῆς ἀνίας, οἰτεῖτε καὶ λαμβά-
„νετε προσιόντες.”

20

Λ.

Λυμάλνομαι: αἰτιατικῇ. πρώτῳ Φιλιππικῶν· „ἔστι
„τοίνυν πρᾶγμα καὶ ἄλλο, ὃ λυμάνεται τὴν πόλιν,
„ὑπὸ βλασφημίας ἀδίκου καὶ λόγων οὐ προσηκόντων 25
„διαβεβλημένον.” ἐν δὲ τῷ περὶ στεφάνου δοτικῇ· „ἢ
„πάντα ταῦτα ἐλυμάνετο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψε,
„τί Δημοσθένους ἀδικεῖ;”

Λανθάνω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ περὶ Μεγαλοπολιτῶν·
„λάθωσιν ἡμᾶς πλείονι μείζους οἱ Λακεδαιμόνιοι γε- 30
„γόμενοι.”

Λοιδοροῦμαι: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου·
„κἂν εὗρης τὴν ἐμὴν βελτίω τῆς σῆς, παῦσαι λοιδο-

„ρούμενος αὐτῇ.” Δίων δὲ ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ αἰτιατικῇ· „τὸν γὰρ πατέρα πολλὰ καὶ ἄτοπα, ὥς καὶ τυραννοῦντα καὶ παρασπονδοῦντα φανερώς, ἐκ συνθήκης λουδορήσας.” καὶ τριακοστῷ ἐνάτῳ· „ἀλλ’ ἐλοιδόρουν ἀλλήλους καὶ διέβαλλον.” 5

Ααμβάνω: ἐπὶ τοῦ χειρώσασθαι, αἰτιατικῇ. κατὰ Μειδίον· „οἱ δὲ πόλεις εἰληφότες.” ἐπὶ δὲ τοῦ δρᾶσθαι, γενικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστογέλτονος· „τίς δ’ ἂν ἄλλος μᾶλλον, ὃ μὴ γένοιτο, ἀνατρέψειε τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτο ἐξουσίας;” 10

Ληΐζεται: αἰτιατικῇ. κατὰ Ἀριστοκράτους· „οὐδ’ ὅτε „ληστρικόν ποτε πλοῖον ἔχων, ἐληΐζετο τοὺς ὑμετέρους „συμμάχους.”

Λυσιτελεῖ: Δίων βιβλίῳ τρίτῳ· „πῶς δ’ ἂν καὶ λυσιτελήσειέ τινι τοῦτο προᾶξαι;” 15

Λαγχάνω: ἐπὶ τοῦ ἀμύνομαι, δοτικῇ, ἥνλικα συντάσσεται μετὰ τῆς δίκης. Δίων τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ βιβλίῳ· „καὶ αὐτὸς μὲν οὐκ ἔφη βασιλεύς, ἀλλὰ Καῖσαρ καλεῖσθαι· οἱ δὲ δήμαρχοι ἐκεῖνοι καὶ δίκην „τῷ πρώτῳ αὐτὸν εἰπόντι ἔλαχον.” ἐν δὲ τῷ πρὸς Κτήσιππον γενικῇ· „ἐπειδὴ δὲ ἀνὴρ ἐγενόμην, λαγχάνω „πατρὸς τοῦ κλήρου,” ἀντὶ τοῦ κληρονομῶ. 20

Λείπομαι: δοτικῇ. Προκόπιος· „εἰ δὲ τῶν ὑπὸ σοὶ „τελούντων ἡ ψῆφος καὶ λειπομένων ἀρετῆς, ὁπόσον „τῇ τύχῃ, τόσαυτήν ἀγωνίαν παρέσχε μοι.” 25

Λειτουργῶ: δοτικῇ. Λυσίας· „ὅς λειτουργῆσαι μὲν „οὐδὲν πώποτε ἐτόλμησε τῇ πόλει.”

Λύω: τὸ τίμημα γενικῇ, καὶ τὸ λυόμενον αἰτιατικῇ. Ἀππιανὸς Ἀννιβαικῇ· „εἰ θέλοιεν αὐτοὺς οἱ ἐν ἄστει „λύσασθαι χρημάτων.” 30

M.

Μέμφομαι: αἰτιατική. τρίτον Ὀλυνθιακῷ. „καὶ διχλὶ
 „μέμφομαι τὸν ποιοῦντά τι τῶν δεόντων ὑπὲρ ἡμῶν.”
 ὑποκατιῶν δὲ πρὸς δοτικήν. „οὐ λέγεις κακῶς τοὺς 5
 „τετελευτηκότας τῶν εὐεργετῶν, τῷ δεῖνι μεμφόμενος.”
 καὶ κατὰ Μειδίου. „καὶ οὐδενὶ μέμφομαι.”

Μνημονεύω: γενική. ἐκ τοῦ περὶ τῆς εἰρήνης. „μι-
 „κρὰ τῶν πρότερόν ποτε μνημονευθέντων ὑπὲρ ἐμοῦ
 „μνημονεύσαντας.” ὑποκατιῶν δὲ πρὸς αἰτιατικήν. 10
 „ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἐπὶ τοῦ βήματος ἐνταυθοῖ μνη-
 „μονεύετε οἷδα ὅτι ῥηθέντα, καίπερ ὄντες αὐτοὶ δεινοὶ
 „τοὺς ἀδικοῦντας μεμνησθαι.”

Μετεῖναι: μεθέξειν, γενική. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου.
 „ἀλλ' οἶμαι τὸ πάντας ποιοῦν καὶ φιλοτιμεῖσθαι καὶ 15
 „ἀναλίσκειν ἐθέλειν ἐκεῖνό ἐστιν, ὅτι τῶν ἴσων καὶ
 „τῶν δικαίων ἕκαστος ἡγείται ἑαυτῷ μετεῖναι ἐν δη-
 „μοκρατίᾳ.”

Μετιόντων: ἀσκούντων, μετερχομένων, αἰτιατική.
 Εὐσεβίου λόγῳ δευτέρῳ. „καὶ θαυμάζειν ἄξιον εἰς 20
 „δεῦρο γιγόμενον πρὸς τὴν ἔτι καὶ νῦν τὴν ἀπὲρ ἐκελ-
 „νου μιαιρωτάτην μετιόντα αἴρεσιν.”

Μετεσχηκέναι: γενική. ἐκ τοῦ παραπρεσβέας. „διὰ
 „τοὺς πονηρευμένους, ὡς ἔοικε, τοῖς ἐπιεικέσι συμ-
 „βεβηκὸς ἂν εἴη ταύτης τῆς ἀτιμίας μετεσχηκέναι.” 25

Μέλει: τὸ πρόσωπον δοτική, τὸ δὲ πρᾶγμα γενική. ἐκ
 τοῦ παραπρεσβέας. „μέλει οὐδενὶ τῶν κοινῶν.” καὶ
 Ἀρρίανός. „ὅτι μέλει αὐτῆς Ἀλεξάνδρῳ.”

Μέτεισιν: ἐπέρχεται ἢ διαδέχεται. Ἀππιανὸς Παρθι-
 κῇ. „εἴ τις ἄρα νέμεσις τὰς πρόσθεν εὐτυχίας μέ- 30
 „ττεισι,” πρὸς αἰτιατικήν.

Μαρτυρῶ: αἰτιατική. ἐκ τοῦ παραπρεσβέας. „καὶ

„Διόφαντον ἐν ὑμῖν ἀπήγγελλεν, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐ-
 „τὸν ἀναγκάσω.”

Μνησθῶ: γενικῇ. κατὰ Ἀριστοκράτους· „πρῶτον μὲν,
 „ἵνα τῶν τελευταίων πρῶτον μνησθῶμεν.” αἰτιατικῇ
 δὲ ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστογέιτονος· „τὴν καθ’ Ἡγήμονος 5
 „εἰσαγγέλλαν μέμνηται ὡς ἀπέδοτο.”

Μεταδίδωμι: τὸ λαμβάνον πρὸς ὄψιν δοτικῇ, τὸ δι-
 δόμενον γενικῇ. κατὰ Ἀριστοκράτους· „ὑμεῖς δέ, ὦ
 „ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάσης τῆς πόλεως μεταδιδόντες
 „αὐτῷ.” Εὐσέβιος αἰτιατικῇ· „Ἀνθελιανῷ μεταδίδωσι 10
 „τὴν ἡγεμονίαν.” Κλαύδιος γὰρ τελευτήσας ὅλην τὴν
 ἡγεμονίαν καὶ οὐ μέρος αὐτῆς δίδωσι τῷ διαδόχῳ: τὸ
 δὲ μετὰ γενικῆς κυρίως τὴν τοῦ διδομένου τομὴν ση-
 μαίνει.

Μισθοδοτῶ: μισθὸν παρίχω, δοτικῇ· „μισθοδοτῶ 15
 „αὐτὰς αὐτοῖς.”

Μισθοῦμαι: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους·
 „πλὴν εἰ συγγενεῖς ὑπολαμβάνειν φησὶ τοὺς μισθοῦ-
 „μένους αὐτόν.”

Μή: ἐν μέλλοντι μετὰ ὀριστικῆς ἐγκλίσεως. ἐκ τοῦ κα- 20
 τὰ Τιμοκράτους· „ὅπως δὲ οὗτοί τὰ αἰσχιστὰ καὶ
 „τὰ δεινότατα ποιοῦντες δίκην μὴ δώσουσιν.” Ἰσο-
 κράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ· „ὅπως· μηδὲν μήτε τῶν
 „πατρῶν καταλύουσι μήτε ἔξω τῶν νομιζομένων προς-
 „θήσουσιν.” τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ ὅπως σύνδεσμος, 25
 ὅστις παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ὀριστικοῖς συντασσόμενος
 ἐκοίμησε τὴν δύναμιν τοῦ μή μετὰ μέλλοντος, ἀεὶ
 ὑποτακτικὴν ἐγκλίσειν ἐπιζητοῦντος ἢ τὴν ἰσοδυναμοῦ-
 σαν αὐτῇ εὐκτικὴν, ὡς τὸ „μὴ μετὰσχοιτε τροφῆς.”

Μοναρχῶ: γενικῇ. Δίωνος τριακοστῷ ἔκτῳ βιβλίῳ· 30
 „οὔτε ἀνεπίφθορον ἔσται αὐτῷ πάντων τῶν ὑμετέρων
 „μοναρχῆσαι.”

Μνησικακῶ: Δίων τεσσαρακοστῷ τρίτῳ βιβλίῳ:

„τοῖς χωρίοις τοῖς μηδὲν σφᾶς ἀδικήσασι μνησικα-
κήσας.”

Μεταλαμβάνω: ἀντὶ τοῦ ἀρπάξω, αἰτιατικῇ. Ἀππια-
νὸς Ἀννιβαϊκῇ. „ἀνεπήδων τε ἐξ ὕπνου, καὶ τὰ ὅπλα
„μετελάμβανον.”

Μισθοφορῶ: μισθοῦ στρατεύομαι ἢ ὑπηρετῶ. Ἀπ-
πιανὸς ἐν τῇ Μιθριδατικῇ. „τοὺς Ἕλληνας, οἱ ἐμι-
„σθοφόρουν αὐτῷ.”

N.

10

Νεμεσῶ: τὸ μέφομαι, πρὸς δοτικὴν ἐν τῷ πρὸς Λε-
πτίνην. „ἀλλὰ χρή γε ἀνθρώπους ὄντας τοιαῦτα λῆγειν
„καὶ νομοθετεῖν, οἷς ἂν μηδεὶς νεμεσῇσαι.”

Νικῶ: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου. „ἐνίκησε μὲν 15
„τοῖνυν Λακεδαιμονίους μάχῃ, καὶ πεντήκοντα μῖας
„δεούσης ἔλαβε τριήρεις.”

Νικῶμαι: γενικῇ. Δίων τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ βι-
βλίῳ. „τὸ γὰρ τοι τῶν τε παρόντων νικᾶσθαι, μήτε
„ἑαυτοὺς κατέχειν, τοῖς τε παρὰ τῆς τύχης δοθεῖσι 20
„μὴ καλῶς χρῆσθαι. πολὺ χεῖρόν ἐστι τοῦ ἐκ κακο-
„πραγίας ἀδικεῖν.”

Νομίζω: νομοθετῶ, αἰτιατικῇ. Δίων πρώτῳ βιβλίῳ.
„ταῦτά τε οὖν ὁ Νουμᾶς ἐνόμισεν.”

Ναυαρχῶ: δοτικῇ. Δίων ἐνάτῳ βιβλίῳ. „Λούκιος 25
„Οὐαλέριος, ναυαρχῶν τε Ῥωμαίοις καὶ σταλείς ποι
„ὑπ’ αὐτῶν.”

Νουθετῶ: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης περὶ εἰρήνης. „πρὸς
„δὲ τοὺς ἐπιπλήττοντας καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς.”

Ναυμαχῶ: δοτικῇ. Θουκυδίδης πρώτῳ. „Κερκυραίοις 30
„τε καὶ Πελοποννησίοις ἅμα ναυμαχήσετε.”

Νέμομαι: δοτικῇ. Ἀρρίανδρος ἐβδόμῳ. „καὶ τοὺς οἰκή-
„τορας αὐτοὺς ἀμφὶ τὸ ἱερόν τὰ τῆς διαίτης ποιεῖσθαι,

„νέμεσθαι τε αὐτὴν αἰξί τε ἄγροῖς καὶ ἐλάφοις, καὶ
 „ταύτας ἀνεῖσθαι ἀφέντους τῇ Ἀρτέμιδι.”

Ξ.

Ξάλνω: ἐπὶ τοῦ μαστίξω, αἰτιατικῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν 5
 μαστίγων. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας. „περιῶρήξας τὸν
 „χιτωνίσκον ὁ οἰκίτης, ξάλνει κατὰ τοῦ νώτου πολλὰς.”

Ο.

Ὀλιγωρῶ: πρὸς γενικὴν. Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ. „εἰ δὲ
 „θατίρας τούτων ὀλιγορήσετε.”
 Ὅπως μετὰ οριστικοῦ ῥήματος. κατὰ Φιλίππου τρί-
 τῳ. „ὅπως ἐμείνος παύσεται τῆς ὕβρεως καὶ δίκην
 „δώσει.” καὶ πάλιν. „ὅπως μὴ δουλεύουσιν οἱ πολῖ- 15
 „ται πράττοντες.” καὶ μετὰ τινος. „ὅπως ἡ πόλις λη-
 „φθήσεται.” καὶ πάλιν καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ κατὰ
 Φιλίππου. „οὐδὲ ἐπιβουλεύει καὶ σκοπεῖ μᾶλλον οὐ-
 „δὲν τῶν ἀπάντων, ἢ ὅπως ταύτην καταλύσει.” καὶ ἐν
 τῇ πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῇ. „καὶ ταῦτα δεηθεὶς λέ- 20
 „γειν ἐθέλει μηδὲ ἐπανορθοῦν, μηδὲ ὅπως παύσεται
 „τοιαῦτα ὄντα πράττει.” καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκρά-
 τους. „εἰ τοῖς ἱεροσύλοις, ὅπως σωθήσονται, νόμον
 „φανεῖται τιθεμένη.” καὶ Ἰσοκράτης. „ὅπως ἀκριβῶς
 „καὶ καλῶς ἔξουσιν.” Καὶ Θουκυδίδης μετὰ εὐκτικοῦ 25
 καὶ ὑποτακτικοῦ. „ὅπως ἀσαφῇ τὰ σημεῖα τῆς φρυ-
 „κτωρίας τοῖς πολεμίοις ἢ καὶ μὴ βοηθοῖεν.” καὶ πάλιν
 κατὰ Τιμοκράτους μετὰ ὑποτακτικοῦ. „ὅπως τῶν
 „νομιζομένων τύχῳσι.” καὶ ἐν τῷ πρὸς Ζηνόθεμιν.
 „ὅπως τοῖς Ἀθηναίοις σωθῇ τὰ χρήματα.” καὶ Θουκυ- 30
 δίδης. „ὅπως τε ταῦτα ἀσχυρολογήσωσι τὰ χωρία.”
 καὶ πάλιν μετὰ εὐκτικοῦ καὶ ὑποτακτικοῦ Δημοσθέ-
 νους ἐν μιᾷ συντάξει. „ὅπως ἂν μηδετέρῳ ἔξουσία γέ-

„γνηται ἰδίᾳ ζητεῖν, ἀλλὰ κοινῇ βουλευόμενοι ἅπαν-
„τα πράττωμεν.”

Ὁνειδίζω: δοτικῇ. τετάρτῳ Φιλιππικῶν. „τί οὖν μαν-
„θάνοντες τοῦτο ὀνειδίζοιμεν ἀλλήλοις;” καὶ Ἰσοκρά-
της. „μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς.”

Ὁργίζομαι: δοτικῇ. ἐπιστολῇ Φιλίππου. „εἰ δὲ ὑμε-
„τέρα, πῶς οὐκ ἐκείνοις ὀργίζεσθε;”

Οὐτέ: ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου. „οὔτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν
„εἰσελθόντος τοῦ στρατοπέδου, οὐδεὶς οὐδὲν οὐδὲ ἀδί-
„κως ὑμῖν ἐνεκάλεσεν.” τέσσαρα οὐ ἀντὶ τοῦ ἐνός, 10
ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οὐδὲ ἀδίκως τις ὑμῖν ἐνεκάλεσεν.

Ὁμνύω: πρὸς αἰτιατικὴν ὁ ὅρκος. ἐκ τοῦ περὶ στεφά-
νου. „οὐκ ἄριστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφίσασθαι τοὺς
„ὁμωμοκότας τοὺς θεοὺς.”

Ὁφείλω: τὸ χρεωστώ, δοτικῇ. κατὰ Μειδίου. „ἵνα 15
„μηδ’ ὀφείλειν οἴησθ’ ἐτι τῷ καταπτύστῳ τούτῳ.” καὶ
Δίων. „εὐεργεσιῶν ὑμῖν ὀφείλῃσει.”

Οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν: ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου. „τίς
„γὰρ ἔστιν ὅστις καταχειροτονηθέντος αὐτοῦ, καὶ
„ταῦτα ἄσεβεῖν περὶ τὴν ἐορτήν, εἰ καὶ μηδεὶς ἄλ- 20
„λος ἐπὶ ἄγων ἔτι μηδὲ κίνδυνος, οὐκ ἂν ἐπ’ αὐτῷ
„τούτῳ κατέδωκε καὶ μέτριον παρέσχετο ἑαυτόν, τὸν γε
„δὴ μέχρι τῆς κρίσεως, εἰ καὶ μὴ πάντα; οὐδεὶς ὅς-
„τις οὐκ ἂν. ἀλλ’ οὐ Μειδίας.” ὅτι δὲ πλεῖστον εὐρί-
σκεται ἢ οὐ ἀπόφασις διττή, τῆς μίας ἔσθ’ ὅτε οὐ- 25
σης περιττῆς, ἐπὶ βεβαιώσει ἀρνήσεως, δηλοῖ καὶ τὸ
κατὰ Ἀριστοκράτους. „οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὡ
„ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρὰ τούτοις ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονε-
„κτεῖν προαιρέσει οὐδὲν οὔτε βέβαιον οὐδ’ ὅσιον.”
καὶ οὐδεὶς ἀντὶ τοῦ τίς, οἷον κατὰ Ἀριστοκράτους. 30
„οὐδ’ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν εἴποι,” ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τίς
ἔστιν.

Ὁμοι-

Ὅμοιότατος: δοτικῇ. κατὰ Ἀνδροτίωνος. „ἵνα ὁμοιό-
τατοι σφύλιν ὦσιν.”

Ὅριγνῶ: τὸ ἐπιθυμῶ, γενικῇ. πρώτῳ βιβλίῳ Δίων.
„καὶ γὰρ ἐν ἀρχαῖς τισὶ τελευταίων ὀριγνώμενοι, καὶ
„ἕως δαπάνας οὐκ ἀκουστούς ὑπομένομεν.” 5

Ὁρεγόμενος: γενικῇ. ἐκ τοῦ πρὸς Δημόνικον Ἰσοκρά-
τους. „δόξης ὀρεγομένους καὶ παιδείας ἀντιποιοῦ-
„μένους.”

Π.

10

Προεδρεύω: δοτικῇ. Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ. „προσκα-
„θεδεῖται καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι.” καὶ Δί-
ων. „ἀλλὰ προσεδρεύσαντες ἑαυτοῖς τὴν νύκτα.”

Περίεσται: κατισχύσει. Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ πρὸς γε-
νικῇ. „περίεσται τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων.” 15
καὶ ἐκ τοῦ παραπρεσβείας. „ἀλλ’ οἴμαι περιῆσαν οὐ-
„τόι μου.”

Περιστᾶσαι: αἰτιατικῇ. Ὀλυνθιακῶν τρίτῳ. „χω-
„ρὶς γὰρ τῆς περιστάσεως ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης.” καὶ
πάλιν. „καὶ τοσαῦτα πράγματα περιέστηκε τοὺς Ἑλ- 20
„ληνας ἅπαντας.”

Παραχωρῶ: τὸ μὲν ἀποβαλλόμενον γενικῇ, ὅς δὲ λαμ-
βάνει, δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ τῆς εἰρήνης. „καὶ Φιλίπ-
„πῳ νυνὶ κατὰ συνθήκας Ἀμφιπόλεως παρακεχωρή-
„καμεν.” καὶ πάλιν. „τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τι- 25
„μωρίας.”

Προσαγορεύω: αἰτιατικῇ. Διονυσίου. „προσαγορεύω
„σὲ τὴν ἱερὰν ψυχὴν.”

Πολεμῶ: δοτικῇ. περὶ τῶν ἐν Χερρόνησῳ. „βεβαίως
„γινῶναι ὅτι τῇ πόλει Φίλιππος πολεμεῖ καὶ τὴν εἰρή- 30
„μην λέλυκεν.”

Προσέκει: δοτικῇ. τετάρτῳ Φιλιππικῶν. „ὅταν γὰρ
„οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, τί τῷ ἀδικοῦντι προσέκει;”

L

Πωλῶ: πρὸς γενικὴν τὸ τίμημα, αἰτιατικῇ δὲ τὸ πωλούμενον. ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολήν. „τὰ „τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πω- „λοῦντες.”

Πραττόμενοι: ἀπαιτοῦντες, αἰτιατικῇ καὶ τὸ διδόμενον καὶ ὁ ἀπαιτούμενος. „οὐδὲ γε ἴσως Συρακού- „σιοι, τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι, καὶ φόρους Καρχη- „δονίους πραττόμενοι.” ἐπὶ δὲ τοῦ ποιεῖν Θουκυδίδης δοτικῇ πρώτῳ. „μὴ αἰσχίον καὶ ἀπορώτερον Πελο- „ποννήσῳ πράξομεν.”

Προορῶ: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ. „καὶ προορῶμί- „νους τὸ μέλλον φαίνεσθαι.”

Προσκρούω: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου. „καὶ οὐ- „δὲ καθ’ ἑν φυλάττομένους, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ „προσκρούειν ἀλλήλοις ἐτοίμως ἔχοντας.” καὶ ἐκ τοῦ κα- „τὰ Ἀριστογείτονος. „καὶ προπετῶς ἅπασι προσκρούων.”

Πιστεύω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεςβείας. „καὶ οὐ- „τε ἀκούειν ἠθέλετε, οὔτε πιστεύειν ἐβούλεσθε ἄλλα, „πλὴν ἃ οὗτος ἀπηγγέλλει.” Δίων τριακοστῷ τρίτῳ βιβλίῳ δοτικῇ. „πῶς δ’ ἂν τις πιστεύσειεν αὐτῷ;” ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐπὶ προσώπου, ἐκεῖνο δὲ ἐπὶ πρά- „γματος.

Ποιῶ: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου. „καὶ μετὰ „ταῦτα συστάντων οἷς ἦν ἐπιμελὲς ἐμὲ κακῶς ποιεῖν.” ὅταν δὲ ἔστι κατὰ περιποίησιν, δοτικῇ. „πάσχειν οὖν „αἰρεῖται παρ’ ὑμῖν μᾶλλον ἢ πάθος αἰ γυναῖκες „ἐνιαυτῷ ὅλῳ ἐποιήσαντο.” δοτικῇ δὲ πάλιν τὸ πρόσ- „ωπον, ᾧ ποιεῖται τὸ γινόμενον, μετὰ τινα. „τῷ γὰρ „Μάρκῳ, ἀνελθόντι τε εἰς τὸ Καπιτώλιον, καὶ τοῖς „θεοῖς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων ποιουμένῳ.”

Προπίνω: παρέχω, δοτικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεςβείας. „ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ προὔπινεν αὐτοῖς.”

Περιγίνομαι: γενικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεςβείας. „εἴτα

„κρατῆσαι καὶ περιγενέσθαι δεῖ τοὺς τὰ βέλτιστα
 „λέγοντας τῶν ἢ δι' ἄγνοιαν ἢ διὰ μοχθηρίαν ἀντι-
 „λεπόντων.”

Παρακρούομαι: ἀπατῶμαι, αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ πα-
 ραπρεςβείας· „ὧν οὐδενὶ δεῖ παρακρουσθῆναι τήμερον 5
 „ὑμᾶς.” ἄλλως τε· „ἀλλὰ φενακίσας καὶ παρακρουσά-
 „μενος ὑμᾶς.”

Πλήθω: γενικῇ· „καὶ τοσαύτης παροινίας καὶ μανίας
 „ἐνέπλησε τοὺς τालαιπώρους ἐκείνους, ὥςθ' ἵνα ἀλ-
 „λήλων ἄρχωσιν.” 10

Παραπλήσια καὶ ὅμοια: δοτικῇ· „ἄρά γε ὅμοια
 „καὶ παραπλήσια τούτοις;”

Παραιτοῦμαι: ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω, πρὸς αἰτιατικὴν.
 ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου· „παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν
 „ἄχθεσθῆναί μοι.” 15

Παρά: ἀντὶ τῆς διαί. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου· „καὶ ταῦ-
 „τα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου καὶ τοῦ Μειδίου πλούτου
 „καὶ τῆς ὑπερηφανίας παρὰ τὴν πένιαν καὶ ἐρημίαν
 „καὶ τὸ τῶν πολλῶν εἶς εἶναι.”

Προξενῶ: ἀντὶ τοῦ ἐπιστατῶ, γενικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ 20
 Μειδίου· „Πλουτάρχου προξενεῖ.” πρόξενος γάρ ἐστιν
 ὁ προστατῆς καὶ φροντιστής. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πρὸς Λε-
 πτίην· „πρόξενοι μέντοι πολλοὶ διὰ τῶν πολιτευομέ-
 „νων γεγονάσι παρ' ὑμῖν.”

Πρόσέχω: γενικῇ. κατὰ Ἀριστοκράτους· „εἰκότως δ' ὡς 25
 „ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ προσέχοιτέ μου τὸν νόον, καὶ
 „μετ' εὐνοίας ἀκούσαίτε, ἃ λέγω.” καὶ τὸ „πρόσσχες
 „ᾧ λέγω” μετὰ δοτικῆς.

Παρά: τὸ ἐναντίον καὶ μακρὰν κεχωρισμένον, γενικῇ.
 κατὰ Ἀριστοκράτους· „πολλῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 30
 „νόμων ὄντων, παρ' οὓς εἴρηκεν” ἡγουν ἐναντίον καὶ
 ἀπέχοντα. καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ Κ·

πολλῆσί μ' ἄτησι παρὲκ νόον ἡγαγεν Ἐκτώρ·

παρὰ τὸν νοῦν με ἤγαγεν ἤγουν πόρρωθεν νοῦ καὶ μακρὰν κεχωρισμένον.

Προῖσταμαι: γενικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους· „καὶ τί φήσομεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καλόν, εἰ καὶ „τῶν Ἑλλήνων ἐπ' ἐλευθερίᾳ προεστάναι φάσκοντες, 5 „τοὺς ἰδίας δυνάμεις ἐπὶ τοῖς πλήθεσι κεκτημένους „δορυφοροῦντες φαινόμεθα;”

Πρὶν: μετὰ ὀριστικοῦ συντάσσεται. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀνδροτίωνος· „οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν „τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο.” μετὰ δὲ ἀπαρεμφάτου 10 παρὰ Δίωνι· „οὐκοῦν οὐδ' ἄρχοντες, πρὶν διανομο- „θετηθῆναι αὐτῶν, ὠνομάζοντο.” Θουκυδίδης μετὰ ὀριστικοῦ ἐν δευτέρῳ· „οὐκ ἐπαύσαντο, πρὶν ἐξημιώ- „σαν χρήμασιν.” ὥς καὶ „πρὶν ὠδύνησας, ἔτεκες.”

Πρὸς: ἀντὶ τῆς ὑπὸ Δίων πρώτῳ· „οὕτω που φύσει 15 „πᾶν τὸ ἀνθρώπινον οὐ φέρει πρὸς τε τοῦ ὁμοῖον καὶ „τοῦ συνηθούς, τὰ μὲν φθόνῳ, τὰ δὲ καταφρονήσει „αὐτοῦ, ἀρχόμενον.”

Πειθαρχῶ: δοτικῇ. δευτέρῳ βιβλίῳ Δίων· „ὥς δὲ οὐ- „δὲν ὅ τι οὐκ ἐπειθάρχουν αὐτῷ.” 20

Πείθομαι: δοτικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους· „ἀναγκαῖον ἡγούμην εἶναι πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις „βουλευμασι.” Δίων πρὸς γενικὴν· „οὐχ ὅπως ἐπεί- „σθησαν αὐτοῦ.”

Πειρῶ: γενικῇ. Δίων δευτέρῳ βιβλίῳ· „καὶ ἐκχωρή- 25 „σας ἐκ τῆς τῶν Ῥωμαίων γῆς, πολλαχῇ μὲν τῶν „προσοίκων ἐπέλασεν.”

Πρὸ πολλοῦ: ἀντὶ τοῦ περὶ πολλοῦ. τρίτῳ βιβλίῳ Δίων· „καὶ πρὸ πολλοῦ κομίσασθαι τὰ προὑπάρχαντά οἱ „ποιεῖται.” καὶ Θουκυδίδης πρώτῳ· „εἰ ἦν ὑμεῖς ἂν 30 „πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐτιμήσασθε.”

Παραδυναστεύω: γενικῇ. Δίων τρίτῳ· „οὐχ ὅπως

„πρὸς αὐτῶν τῶν βασιλευόντων σφῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
 „τῶν παραδυναστευόντων αὐτοῖς γίνεται.”

Πυνθάνω: γενικῇ. Ἰσοκράτης. „ἡδέως δ' ἂν πυθοί-
 „μην τῶν οὕτω διακειμένων.”

Προστιμῶμαι: γενικῇ ἢ ὕλη, τὸ δὲ πρόσωπον δοτικῇ. 5
 ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους. „γράψας ἀναιδῶς, εἴ τι-
 „προτετίμηται δεσμοῦ.” ἀλλὰ καὶ χωρὶς τῆς πρὸς. ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ. „τίς γὰρ ἢ τούτων ἢ ἐκείνων χρεῖα καὶ
 „ὅταν, οἷς τετίμηται δεσμοῦ, λύονται.” καὶ πάλιν.
 „ἀλλ' ὅτι πέντε ταλάντων προσετιμήσατε.” 10

Προπηλακίζω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστογέιτο-
 νος. „ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν χειροτονίαν προπηλακίζων.”

Προσποιούμαι: αἰτιατικῇ. Δίων ὁ γδοῦν βιβλίῳ. „καὶ
 „προσποιούμαι τὸ ἀδίκημα, καὶ ὁμολογῶ τὴν ἐπιор-
 „κίαν.” ἐν δὲ τριακοστῷ τρίτῳ βιβλίῳ γενικῇ. 15
 „δι' οὖν ταῦτα ἐκείνος τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὐ τέ-
 „τι προσεποιεῖτο αὐτῶν.” ἐν τριακοστῷ πέμπτῳ βι-
 βλίῳ δοτικῇ, ἀντὶ τοῦ ἀγαθὸν ποιῆσαι τι „ἢ τοῖς
 „πολεμίοις ἡμῶν προσποιῆσαι” ἡγουν συνάρασθαι.

Προτιμῶ: ἀντὶ τοῦ ἀξιώτερον ἡγοῦμαι. Δίων ἐννεα- 20
 καιδεκάτῳ βιβλίῳ γενικῇ. „Ταραντίνοι μὲν οὖν οὐ-
 „δέκ οὐδὲ ἐκείνου προτιμήσαντες.”

Προέσθαι: ἀντὶ τοῦ προτιμήσασθαι, αἰτιατικῇ. Δίων
 ἐνδεκάτῳ βιβλίῳ. „οὔτε γὰρ πρὸς ἐμοῦ, οὔτε πρὸς
 „ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ οὐδενός ἐστι προέσθαι τι τῶν 25
 „κοινῇ συμφερόντων.”

Προβαλλόμενος: προδιδούς, αἰτιατικῇ. πρώτῳ βι-
 βλίῳ Δίων. „ἐν ᾧ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν πα-
 „ραβαλλόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐκινδύνευσεν.”

Παραμυθεοῦμαι: αἰτιατικῇ. ἐνδεκάτῳ βιβλίῳ. „ἄλ- 30
 „λος ἂν τις, παραμυθῆσασθαι τὴν καθ' ἑαυτὸν συμ-
 „φορὰν ἐθέλῃσας, ἐξῆρεν ἂν τὰ τῶν πολεμίων.”

Προστατῶ: αἰτιατικῇ. Δίων ἐννεακαιδεκάτῳ βιβλίῳ.
 „περι . . . τὰ δὲ ὑμέτερα ἐγὼ τε αἰεὶ 'προστατῶ.”

Περιῆν: γενικῇ Δίων. ἐκ τοῦ αὐτοῦ. „περιῆν αὐτοῖς
 „τῆς σχολῆς.”

Παρίστημι: λαμβάνω, αἰτιατικῇ. Δίων εἰκοστῷ δευ- 5
 τέρῳ βιβλίῳ. „ὧν τὰ μὲν βία ἤρει, τὰ δὲ καὶ ὁμολο-
 „γία παρίστατο.”

Πείθω: αἰτιατικῇ, κἂν τὸ πείθομαι δοτικῇ. εἰκοστῷ
 ὁγδόῳ βιβλίῳ Δίων. „οὐχ' ὅπως οὐκ ἔπεισέ τινας,
 „καὶ πέρ τινα ἀληθῇ λέγων.” 10

Προσκατεργάζομαι: αἰτιατικῇ. Δίων ἐννεακαιδεκά-
 τῳ βιβλίῳ. „ῥᾶον καὶ τὰ λοιπὰ προσκατεργάσασθαι.”

Περιεῖναι: τὸ κατισχύειν. γενικῇ τὸ πρᾶγμα, τὸ δὲ
 πρόσωπον δοτικῇ. Δίων ἐννεακαιδεκάτῳ βιβλίῳ.
 „ἐπειδὴ δὲ καὶ ὡς περιῆν αὐτοῖς τῆς σχολῆς, τὰς ὁδοὺς 15
 „δὲ αὐτῶν κατεσκευάσαντο.” καὶ τεσσαρακοστῷ ἐνά-
 τῳ „τοσοῦτόν γε τῆς θρησκείας αὐτῷ περιῆν.”

Προστάσσω: δοτικῇ. Δίων τριακοστῷ πρώτῳ βιβλίῳ.
 „καὶ τῷ Μιθραδάτῃ αὐτὸς πρὸς τε τοῦ δήμου καὶ
 „πρὸς τῆς βουλῆς προστετάχθαι.” 20

Προνοῶ: γενικῇ. Δίων τριακοστῷ ἕκτῳ βιβλίῳ. „δεῖ
 „δὲ δὴ που καὶ τοῦ τοιούτου τὸν φρόνιμον ἄνδρα πρ-
 „ρῖνοεῖσθαι.”

Προσπολεμῶ: αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ πολεμίου καθι-
 στῶ. Δίων τριακοστῷ ἕκτῳ βιβλίῳ. „καὶ βασιλέας 25
 „προσεπολεμώσατο, τοὺς δὲ προσεποίησατο.”

Πρωτεύω: γενικῇ. Δίων τριακοστῷ ἑβδόμῳ βιβλίῳ.
 „ἔπειτα αἰσθόμενος τὸν ὄμιλον ἑαυτοῦ μὲν μηδὲν
 „προτιμῶντα, τῷ δὲ Δολοβέλλᾳ μόνον προσκείμενον,
 „ἤχθισθη.” 30

Πιστεύω: δοτικῇ. Δίων τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ βι-
 βλίῳ. „καὶ τοι τῇ ψυχῇ μὲν πιστεύων, ὅτι οὐδὲν ἐκ-
 „λαλήσει, ὅμως ἠπίσται τῷ σώματι.”

Προειδω: ἀντὶ τοῦ προγοῶ, προνοοῦμαι, γενικῇ. Δίῳν τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ βιβλίῳ· „τῶν δὲ δὴ μελλόντων „προειδόμεθα.”

Πολυπραγμονῶ: γενικῇ. Δίῳν τεσσαρακοστῷ πρώτῳ βιβλίῳ· „ἐπειδὴ δὲ γέγονεν, οὐδὲν ἐκείνων οἶμαι δεῖν 5 „ὑμᾶς πολυπραγμονῆσαι.”

Προσκοπῶ: δοτικῇ. Δίῳν τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ βιβλίῳ· „καὶ οὔτε χάρις φίλων οὔτε φόβος ἐχθρῶν „ἀπέλγει τὸ μὴ οὐ τὰ συμφέροντα ὑμῖν προσκοπεῖν.”

Παραινῶ: δοτικῇ.

10

Πλεονεκτῶ: γενικῇ. Δίῳν τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ· „καὶ τούτου πλεονεκτοῦντές τε ἅμα ἀλλήλων „καὶ ἐλαττούμενοι οἷς εἶπον.” καὶ πεντηκοστῷ δευτέρῳ βιβλίῳ αἰτιατικῇ· „τοὺς μὲν δὴ οὖν δυνατοὺς μὴ „πλεονεκτεῖν τινά, μηδ' αὖ συκοφαντεῖσθαι ἔα.” καὶ ὁ 15 Θεολόγος εἰς τὸν Συντακτήριον αἰτιατικῇ· „μή τι τὸν „λαὸν τοῦτον ἐπλεονεκτήσαμεν.”

Προσκυνῶ: αἰτιατικῇ. Δίῳν πεντηκοστῷ πρώτῳ βιβλίῳ· „τότε δὲ πρὸς τὰς εἰκόνας αὐτοῦ προσέπιπτε, „καὶ ἐκείνας προσεκύνει.” καὶ πεντηκοστῷ ὀγδόῳ βιβλίῳ αἰτιατικῇ· „καὶ ὃν τῷ περιπορφύρῳ ἱματίῳ „ἐκεκοσμήκεσαν, ἐπὶ κόρυθς ἔπαιον· ὃν προσεκύνουν, „ὧς τε ὡς θεῷ ἔθουν, τοῦτον θανατώσοντες ἤγον.”

Παρακελεύω: δοτικῇ, ὡς καὶ τὸ ἀπλοῦν τὸ κελεύω.

Δίῳν πεντηκοστῷ πρώτῳ βιβλίῳ· „θαῤῥεῖν τε αὐτῇ 25 „αὐθις παρεκελεύσατο.”

Παραμελῶ: Δίῳν τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ βιβλίῳ γενικῇ· „καὶ οὐκ ἐν μὲν τοῖς κοινοῖς τοιοῦτος, τῶν δὲ „ἰδίων παρημέλει.”

Πρεςβεύειν: γενικῇ, τὸ προάρχειν. Δίῳν πεντηκοστῷ 30 ἐβδόμῳ βιβλίῳ· „καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ὅσον ἐξ ἴσου οἱ „ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ πρεςβεύειν αὐτοῦ ἠθέλεν.”

Περίεπω: αἰτιατικῇ. Δίῳν ἐξηκοστῷ πρώτῳ βιβλίῳ·

„ἀλλ' ἡ Ἀγριππῖνα τοὺς τε ἄλλους τοὺς περιέποντας
αὐτὸν τοὺς μὲν ἐξέβαλλεν.”

Προνοῶ: τὸ προγινώσκω, αἰτιατικῇ. Δίων ἐξηκοστῷ
τετάρτῳ βιβλίῳ. „ἦν δὲ δεινότατος τὸ τε μέλλον ἀκρι-
βῶς προνοῆσαι.”

Ποιοῦμαι συγγνώμην: ἀντὶ τοῦ συγχωρεῖν, δοτι-
κῇ. Δίων ἐβδομηκοστῷ τετάρτῳ βιβλίῳ. „ἀνδρῶν
γὰρ ἐστὶ φρονίμων μὴτ' ἄρχειν πολέμον, μὴτ' ἐπι-
φέρόμενον αὐτὸν ἀναδύεσθαι, ἀλλὰ τῷ μὲν ἐθελοντι
σωφρονήσαντι συγγνώμην, καὶ προαμάρτη τι, ποι- 10
εῖσθαι.”

Προήσεται: δοτικῇ. Δημοσθένης ὁ μικρός, ἐν οἷς
ἐαυτὸν προσαγγέλλει. „καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως προήσεται
με τοῖς Μακεδόσιν.”

Πρεςβεύω: αἰτιατικῇ, πρὸς ὃν γίνεται ἡ πρεςβεῖα. τὸ 15
γὰρ περιποιητικὸν δοτικῇ. „πρεςβεύει τοῖς Ἀθηναίοις”
ἡγοῦν ὑπὲρ Ἀθηναίων. τοῦ δὲ ἄλλου ὁ Θεολόγος ἐκ
τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. „ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον
θαρσύνομεν τῇ θεότητι τοῦ πνεύματος, ὃ πρεςβεύο-
μεν.” καὶ εἰς τὸν Συντακτῆριον. „ναὶ πρὸς τῆς τριά- 20
δος αὐτῆς, ἣν πρεςβεύομεν.”

Περιεῖδον: Ἰσοκράτης αἰτιατικῇ. „μὴ περιίδης τὴν
σαντοῦ φύσιν.”

Περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης.
„τοὺς δὲ νοῦν ἔχοντας, καὶ δυναμένους ὄραν τι πλέον 25
τῶν ἄλλων, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.”

Προαιροῦμαι: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης. „προαιρεῖσθαι
τῶν λόγων μὴ τοὺς ἥδίστους.”

Πορίζω: δοτικῇ. „τοῖς ἀπὸ τῶν κοινοῖς ἐχθροῖς τὸν
μισθὸν ἐκπορίζομεν.” 30

Προῖσταμαι: γενικῇ. Ἰσοκράτης. „οὐ μὲν ἄλλ' ὅσῳ
μικροψυχότεροι τυγχάνουσιν ὄντες οἱ προεστῶτες
ὑμῶν.”

Ηλησιάζω: δοτική. Ἰσοκράτης· „ὥστε ἔξ οὗ τὴν βα-
 „σιλειαν ἔλαβον, οὐδενὶ φανήσονται σώματι πεπλη-
 „σιακῶς, πλὴν τῆς ἑμαυτοῦ γυναικός.”

Περιχέομαι: αἰτιατική. Προκόπιος· „καὶ μήτηρ μὲν
 „περιερίχυντο παῖδα.” 5

Περισαίνω: αἰτιατική. Προκόπιος εἰς τὸν γάμον
 Μελετίου· „ὃ μὴ τὴν φύσιν ἀρνεῖται, καὶ περισαι-
 „νει τὸν ἔρωτα.”

Περιφρονῶ: αἰτιατική.

Προκινδυνεύω: δοτική. Θουκυδίδης πρώτῳ· „φάμιν 10
 „γὰρ Μαραθῶνι τε μόνοι προκινδυνεύσαι τῷ βαρ-
 „βάρῳ.”

Περί: Θουκυδίδης δοτική· „δελσαντες περὶ τοῖς ἔξω.”

Προσπίπτω: Θουκυδίδης δευτέρῳ· „πᾶσι γὰρ ἐν τοῖς
 „ὄμμασι, καὶ ἐν τῷ παραντίκῳ ὄραν πάσχοντάς τι 15
 „ἀηθες, ὁργὴ προσπίπτει.”

Προκόπτω: τὸ προσοδοποιῶ. Θουκυδίδης τετάρτῳ·
 „κακῶς τε ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούντων τέλεσι τοῖς οἰκέ-
 „οις, καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων ἐκείνοις.”

Πλήθω: Θουκυδίδης δοτική ἐβδόμῳ· „ὥστε δάκρυσιν 20
 „πᾶν τὸ στράτευμα πλησθὲν καὶ ἀπορίᾳ τοιαύτῃ,
 „μὴ ῥαδίως ἀφορμᾶσθαι.”

Πίνω: γενική. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀρχαίας ἱστο-
 ρίης· „ἀντὶ πυρῶν ἄρτον διδόναι.”

Προεγγίζω: δοτική. τοῦ Νύσης· „καὶ ἐν τῷ δυ- 25
 „θεωρήτῳ γνόφῳ διὰ πίστεως τῷ θεῷ προεγγίσης.”

Προδικῶ: γενική. Λυσίας· „ὅτι προδικῶ τοῦ ἄλλο-
 „τρου ἀπελευθέρου,” ἀντὶ τοῦ ὑπεραπολογοῦμαι ἢ
 ἐκδικῶ.

Προστιθῶ: αἰτιατική, ἀντὶ τοῦ κλειῶ. ἐν τῇ περὶ 30
 τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογία· „καὶ ἐξιούσα
 „προστίθῃσι τὴν θύραν.”

Πρεσβεύω: αὐτὸ τὸ πρεσβεύομενον, αἰτιατική. Ἀρρί-

ανός τετάρτῳ· „τὸν Κλεῖτον, ἥδη οὐκέτι ἐν αὐτοῦ
„ὄντα, πρεσβεύειν μὲν τὰ τοῦ Φιλίππου, καταβάλ-
„λειν δὲ Ἀλέξανδρον.” τὸ πρεσβεύειν οὖν ἀντὶ τοῦ
μεγαλύνειν.

Προαγρυπνῶ: Ἀρρίανός ἐβδόμῳ· „προαγρυπνῶν ὑμῶν 5
„οἶδα, ὥς καθεύδειν ἔχετε ὑμεῖς.”

Προπλίνω: ἀντὶ τοῦ τιμῶ, μετὰ δοτικῆς. Ἀρρίανός τε-
τάρτῳ· „προπλίνειν φιάλην χρυσὴν ἐν κύκλῳ Ἀλέξαν-
„δρον.”

Πρὸς θυμοῦ: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητόν, περιψυχον, ἀγα- 10
πητόν. Ἀρρίανός ἐβδόμῳ· „οὐχ ὡς αὐτως εἶναι αὐ-
„τῷ πρὸς θυμοῦ Ἀντίπατρον.”

Παρεγγυῶ: δοτικῇ. Ἀρρίανός· „ταὐτὸ δὲ τοῦτο πᾶρ-
„ηγγήσει καὶ τοῖς ἀποσπασθεῖσιν ἀπὸ τῆς σὺν αὐτῷ
„στρατιᾶς.” 15

Πολιτεύω: ἐνεργητικῶς, Ἀρρίανός τρίτῳ· „ὑμῖν δὲ
„τοὺς πατέρας νόμους ἀποδοῦς, ἐν ἐλευθερίᾳ πολι-
„τεύειν ἀπέδωκεν.”

Παρευδοκιμῶ: ἀντὶ τοῦ περιφρονῶ. Ἰωάννου τοῦ
Λυδοῦ· „καὶ παρευδοκίμουν οἱ Πέρσαι Ῥωμαίους, 20
„Θύεσπασιανοῦ καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Τίτου ταῖς Ἰου-
„δαϊκαῖς μάχαις ἐνησχολημένων.”

Παρατροχάσαι: ἤγουν παρατρέχειν, δοτικῇ. Ἀπ-
πιανός Συριακῇ· „παρατροχάσαι ἐπὶ πλεῖστον αὐτῷ.”

Πτάλω: δοτικῇ κατὰ τὸ πρᾶγμα. Δημοσθένους ἑαυτὸν 25
προσαγγέλλοντι· „ἐγὼ δέ, εἰ καὶ νῦν δυστυχῶ καὶ τοῖς
„πολλοῖς ἐπταιμέναι δοκῶ.”

Πιπράσκω: γενικῇ. Ἀππιανός πρώτῳ· „πιπράσκων
„χρημάτων πολλῶν.” καὶ ἐν δευτέρῳ· „πραθῆναι πάν-
„τα τοσοῦδε, ὅσου τὸν ἐκ τυραννίας ἑώνητο.” 30

Πρεσβεύειν: ἀντὶ τοῦ ἱκετεύειν, μετὰ τῆς εἰς· „πρεσ-
„βεύειν εἰς Καίσαρα,” Ἀππιανός τετάρτῳ.

Ρ.

Ρυφῶ: αἰτιατικῇ. Ἰπποκράτης ἐν τῷ περὶ νόσων δευτέρῳ· „ῥυφεῖν δὲ πτισάνης χυλὸν καὶ αἰοινεῖν τὸ „πάμπαν.”

5

Σ.

Συνάρασθαι: δοτικῇ. Δημοσθένης Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ· „ἐτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα,” οἷον κατα- 10 σκευάσαι καλῶς.

Συνεργῶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου· „συμ- „περανάμενων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργούντων αὐτῷ „τὴν πρὸς τοὺς Θηβαίους ἔχθραν.”

Σύνοιδα: δοτικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεςβείας· „οὐκοῦν ἐγώ, „ἐκ τοῦ μηδὲν ἑμαυτῷ συνειδέναι, καὶ λόγον διδόναι 15 „καὶ πάντα καὶ τῶν νόμων ὑπέχειν.”

Στέργω: δοτικῇ. κατὰ Ἀριστοκράτους· „οὐκ ἔχων „δ’ ἐκείνοις οἶμαι δύναμιν, στέργειν ἡναγκάζεται „τούτοις.”

Στερῶ: αἰτιατικῇ καὶ τὸ στερούμενον καὶ τὸ ἀπρστε- 20 ρούμενον πρόσωπον. κατὰ Τιμοκράτους· „ἀλλ’ ἐξήρ- „κει αὐτοῖς ἀπεστερηκόσι τὴν πόλιν τὰ χορήματα.”

Συλῶ: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀνδροτίωνος· „τὴν μὲν „γὰρ θδὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασιν.”

Σφήλω: αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ σφαλῆναι καὶ πλανηθῆ- 25 ναι ἐποίησεν. Δίωνος ἐνδεκάτῳ βιβλίῳ· „ἐπειδὴ δὲ „ὃ τε χειμῶν ἐπέμενε, καὶ ὁμίχλη προσεγένετο, ἔσφη- „λε δι’ αὐτομόλων δὴ τινων τὸν Ἀννίβαν.”

Συμφέρει: δοτικῇ. Δίων ἐνδεκάτῳ βιβλίῳ· „σὺ μὲν „καὶ τοῖς φίλοις τοῖς τι πλημμελήσασιν ἐξέρχῃ, ἐγὼ 30 „δὲ καὶ τοῖς ἐχθροῖς συγγινώσκω.”

Συκοφαντῶ: αἰτιατικῇ. Δίων τεσσαρακοστῷ ἔκτῳ

βιβλίῳ· „φθονεῖς αἰὲ τῷ κρείττονι, βασκαίνεις αἰὲ
 „τὸν προήγοντα, διαβάλλεις τὸν προτετιμημένον, συ-
 „κοφαντεῖς τὸν δεδανεισμένον.”

Σωφρονῶ: Δίων πεντηκοστῷ ὁγδόῳ βιβλίῳ· „αὐτὴ
 „τε αὐτῷ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα, καὶ πάντα τὰ δο- 5
 „κοῦντα αὐτῷ ἡδέως ποιοῦσα.”

Συνεῖναι: γενικῇ. Δημοσθένους τοῦ μικροῦ ἐν οἷς
 ἐαυτὸν προσαγγέλλει· „ἵνα συνεῖς τῆς φιλανθρωπίας
 „τῆς ὑμετέρας, προσαγγέλω βεβαίως τὴν γνώμην τὴν
 „ὑμέτεραν.” ἐν δὲ τῷ περὶ τοῦ στεφάνου αἰτιατικῇ· 10
 „τῶν μὲν οὖν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω κυκῶν
 „ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων, οὔτε μὲ
 „τοὺς θεοὺς ὑμᾶς οἶμαι μανθάνειν, οὔτ' αὐτὸς ἡδυ-
 „νάμην συνεῖναι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν.”

Στοχάζομαι: γενικῇ. Ἑρμογένους ἐν τῷ περὶ τοῦ 15
 ἀπλῶς πολιτικοῦ· „πάντως δὲ δεῖ καὶ τοὺς ιστοριο-
 „γράφους ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς τετάχθαι, ὥσπερ οἶμαι
 „καὶ εἶναι, ἐπεὶ καὶ μεγέθους καὶ ἡδονῆς στοχάζονται
 „καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων.”

Σπῶ: γενικῇ. ἐκ τοῦ περὶ θεολογίας λόγου δευτέρου· 20
 „σκέψαι μοι καὶ νηκτὴν φύσιν τῶν ὑδάτων, διο-
 „μισθαίνουσαν καὶ οἷον ἱπταμένην κατὰ τῆς ὑγρᾶς
 „φύσεως, καὶ τοῦ μὲν ἰδίου σπῶσαν αἰέρος.”

Συνεθίζω: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ φιλοπτωχίας· „καὶ
 „φωνοῦσιν ὄντως ἐκ γῆς, καὶ εἰς τὸν αἴθρα λαλοῦσιν, 25
 „οὐκ εἰς ἀκοὰς εὐσυνέτους καὶ θελοῖς συνειθισμένους
 „δόγμασιν.” τὸ δὲ ἐθίζω τὸ ἀπλοῦν γενικῇ. ὁ αὐτός·
 „τοιαῦτα τὸ λουτρὸν τοῖς εἰθισμένοις αὐτοῦ χαρί-
 „ζεται.”

Συλλαμβάνω: δοτικῇ. Ἰσοκράτης· „ὁρῶ δὲ καὶ τὴν 30
 „τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, καὶ τὸν παρόντα και-
 „ρὸν συναγωνιζόμενον.”

Συμβουλεύω: δοτικῇ. Ἰσοκράτης· „διό περ ἡμεῖς οὐ

„παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράφοντες,
 „μέλλομέν σοι συμβουλεύειν.”

Συνάχθομαι: δοτικῇ. ὁ αὐτός. „πολλοὶ γὰρ τοῖς
 „ἀδικοῦσι μὲν συνάχθονται.”

Σιτίζω: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης. „ὅμοια πάσχειν τοῖς 5
 „τὰς ἀλλοτρίας κύνas σιτίζουσιν.”

Συμπράττω: δοτικῇ. Ἰσοκράτης. „καὶ Διονυσίῳ,
 „τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ τῷ βαρβάρῳ τῆς Ἀσίας
 „κρατοῦντι συμπράττουσιν.”

Σέβομαι: αἰτιατικῇ. Ἰσοκράτης. „ὅστις καὶ τῶν 10
 „ζώων τῶν παρ’ ἡμῖν καταφρονουμένων ἔστιν ἃ σέ-
 „βασθαι καὶ τιμᾶν ἐνομοθέτησεν.”

Στεροῦμαι: πρὸς γενικήν. Προκόπιος. „ὥς ἂν μὴ
 „πράξεις ὑπέρογκοι φιλοτιμίαι προσελθοῦσαι τῆς φύ-
 „σεως ἐλάττους εἶναι δοκοῖεν, τοῦ πρὸς ἀξίαν ἐπαίνου 15
 „ἑστερημέναι.”

Συναίρω: συμμετέχω, γενικῇ. Θουκυδίδης τετάρτῳ.
 „ἄνδρες οἱ συναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου.”

Σπένδομαι: δοτικῇ. Θουκυδίδης τετάρτῳ. „τούτων
 „μηδετέροις ἐξεῖναι ἄνευ τοῦ δήμου τοῦ Ἀργείων 20
 „σπείσασθαι.”

Συνεπιλαμβάνομαι: γενικῇ. Θουκυδίδης ἕκτῳ.
 „καὶ τοῦτο συνεπιλαμβάνεσθαι τοῦ φόβου.”

Σχών: δοτικῇ. Θουκυδίδης ἐβδόμῳ. „καὶ σχόντες Πη- 25
 „γίῳ καὶ Μεσσηνίᾳ ἀφικνοῦνται εἰς Ἰμέραν.”

Συντυγχάνω: δοτικῇ. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους
 ὕβρεως. „ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς καὶ Κτήσιων, οἰκειὸς ὢν
 „ἡμῖν, συντυγχάνουσι τῷ Ἑρμῶνι ἐν βοδύνοις ἀπιόντι.”

Σισίνης, Σισίνου κλίνει τὸ ὄνομα Ἀρρίανός. ἐχρήσα-
 το αὐτῷ ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ τετραχῶς. Σισίνης 30
 δὲ ὁ Φραταφέρνου παῖς. ἐν μόνῳ δὲ τῷ δευτέρῳ λό-
 γῳ εὐρέθη τὸ ὄνομα μετὰ Ἀλέξανδρον. ὁμοίως καὶ
 Ἀππιανὸς ἐν Ἰλλυριδί Σισίνου καὶ Σισίνην φησίν.

Σχολάζω: Δίων δευτέρῳ δοτικῇ. „αὐτοὶ τε γὰρ ἄμει-
„νον πολεμήσουσι, τούτῳ μόνῳ τῷ ἔργῳ σχολάζοντες.”

Συρῥάξαι: δοτικῇ. Ἀγαθίας πρώτῳ. „οἱ δὲ Ῥω-
„μαῖοι, ἐπειδὴ εἰς τόξου γε βολὴν ἤδη ἐγεγέννητο,
„ἐμμῖξαι μὲν καὶ συρῥάξαι τοῖς πολεμίοις εὖ παρα- 5
„τεταγμένοις ἥκιστα ὤοντο.”

Σπανίζω: γενικῇ. Ἀππιανὸς δευτέρῳ. „ὅθεν ἐσπάνι-
„ξε τροφῶν.”

Συμπλεκόμενος: δοτικῇ. ὁ αὐτός. „συμπλεκόμενος
„αὐτῇ.” 10

Στρατηγῶ: ὁ τόπος γενικῇ, τῷ δὲ δουλωμένῳ δοτικῇ.
Ἀππιανὸς πέμπτῳ ἐμφυλίων. „ὁ δὲ ἐστρατήγησε τῷ
„Βρούτῳ.”

Συνηδόμενοι: γενικῇ. Ἀππιανὸς τετάρτῳ Αἰγυπτίων.
„συνηδόμενοι τῶν γεγονότων.” 15

Τ.

Τιμωροῦμαι: αἰτιατικῇ. Ὀλυνδιακῶν τρίτῳ. „τότε
„καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεται τις ἐκεῖνον, 20
„ἐξέσται σκοπεῖν.” τὸ δὲ ἐκδικῶ πρὸς δοτικὴν. ἐκ
τοῦ κατὰ Τιμοκράτους. „ἐπειδὴ περ ἡμεῖς τιμωρήσο-
„μεν τῷ πεπονθότι.”

Τυχάνω: γενικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Φιλίππου δευτέρου.
„οὐδὲ ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους καὶ τὰς ὑποσχέσεις, 25
„ἐφ' αἷς τῆς εἰρήνης ἔτυχεν.”

Τυραννῶ: αἰτιατικῇ. τρίτῳ κατὰ Φιλίππου. „οἱ μὲν
„ἄρχουσι καὶ τυραννοῦσι τοὺς τότε σῶζοντας αὐτούς.”
νῦν γὰρ ἐπὶ τοῦ βλάπτειν κεῖται, καὶ σημαίνει νῦν
τυραννεῖν τὸ βλάπτειν. ὅταν δὲ ἐπὶ τοῦ ἡγεῖσθαι, 30
γενικῇ. περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου συνθηκῶν. „πρὶν τὰς
„συνθήκας γενέσθαι, ἐτυράννουν Μεσσηνίων οἱ Φιλιά-
„δου παῖδες.” καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Στήλτευτικῶν.

„ἐν ἀρχῇ τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας τυραννήσας πρὸ τῶν
 „ἄλλων τοῖς λόγους” καὶ πρὸς αἰτιατικὴν.

Τιμῶ, τιμᾶς: ἐπὶ τοῦ τιμωρεῖσθαι καὶ ἀποδιδόναι,
 μετὰ δοτικῆς. κατὰ Μειδίου. „δικαίως ἂν ὑμᾶς ἐκ
 „τῶν εἰρημένων καὶ καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν αὐ- 5
 „τῶ τῶν ἐσχάτων.”

Τιμῶ: ἀντὶ τοῦ προκρίνω καὶ ἄξιον ἡγοῦμαι,
 γενικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεσβείας. „καὶ τοι τοῦτο Φί-
 „λιππος ὅπ᾽ ἀντὶν ἂν ἐτιμήσατο πλείστου τοῦ τοῦτον
 „τὸν τρόπον πραχθῆναι.” καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστο- 10
 κράτους. „τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θα-
 „νάτου τιμῆσαι.” καὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος. „εἰ τοσού-
 „του τιμᾶσθε τὴν πόλιν.” καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστο-
 γέitonος. „ὅς αὐτὸς αὐτῷ θανάτου τετίμηκε.” Τιμῶ
 δὲ ἐπὶ τιμῆς καὶ δόξης, αἰτιατικῇ τὸ τιμώμενον 15
 πρόσωπον, ἢ δὲ τιμὴ δοτικῇ. κατὰ Ἀριστοκράτους.
 „ὕμεῖς δέ, ὧ ἄνδρες Ὁθηναῖοι, πάσης τῆς πόλεως με-
 „ταδόντες αὐτῷ, καὶ τετιμηκότες ἄλλήλοις.” καὶ
 Δίων πέμπτῳ βιβλίῳ. „τούτῳ τε οὖν αὐτὸν ἐτί-
 „μησιν.” 20

Τιμῶ: ἐπὶ προστιμήσεως, γενικῇ. κατὰ Τιμο-
 κράτους. „ἐὰν δὲ ἀργυρίου προστιμηθῇ.” καὶ ὑποκα-
 τιῶν ἐκ τοῦ νόμου. „καὶ εἴ τινα τῶν ὀφειλόντων τῷ
 „δημοσίῳ προστετίμηται κατὰ νόμον ἢ κατὰ ψήφι-
 „μα δεσμοῦ.” καὶ πάλιν. „καὶ μόνον οὐ προσέγρα- 25
 „ψε δίκην ἐξεῖναι λαχεῖν αὐτῷ κατὰ τῶν δικαστῶν
 „τῶν προστιμησάντων τοῦ δεσμοῦ.” ἐὰν δὲ ἔχη δοτι-
 κὴν τοῦ πάσχοντος, αἰτιατικῇ ἔσται τῆς τιμωρίας,
 οἷον τοῦ αὐτοῦ. „ἐὰν τις ἄλῳ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμη-
 „θῇ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δεσμόν.” 30

Τάμιεύω: γενικῇ. κατὰ Μειδίου. „καὶ τῆς μὲν πα-
 „ράλου ταμιεύων τότε, ὅτε τὴν ἐπὶ Θηβαίους ἔξοδον
 „εἰς Εὐβοίαν ἐποιεῖσθε ὑμεῖς.”

Ταλαιπωρῶ: αἰτιατικῇ. Δίων· πεντήκοστῳ τρίτῳ βί-
βλῳ· „ἢ τε γὰρ ἐρημία καὶ ὁ ἥλιος τὰ τε ὕδατα
„φύσιν τινὰ ἄτοπον ἔχοντα, πάνυ αὐτὰ ἐταλαιπώρησε.”
καὶ Ἰσοκράτης περὶ τῆς εἰρήνης· „καὶ πάντα τρό-
„πον τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς.”

Τρυφῶ: δοτικῇ μετὰ τῆς ἔν. Ἰσοκράτης· „τρυφὰ μὲν
„ἐν ταῖς ἐσθῆσι καὶ τοῖς περὶ τὸ σῶμα κόσμοις.”

Τέμνω: γενικῇ. Θουκυδίδης ἔκτῳ· „οἱ Ἀργεῖοι, ἐμ-
„βαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν, τῆς γῆς αὐτῶν ἔτεμνον,
„καὶ ἀπέκτεινάν τινας.”

Τεκμήρασθαι: γενικῇ. Ἀππιανὸς Συριακῇ· „τεκμή-
„ρασθαι τοῦ πάθους.”

Τ.

Ῥπακούω: ἀντὶ τοῦ ὑποτάσσομαι, δοτικῇ. Ὀλυμπια-
κῶν τρίτῳ· „ὑπήκουσε δὲ ὁ ταύτην τὴν χώραν ἔχων
„αὐτοῖς βασιλεὺς, ὥς πέρ ἐστι προσῆκον βάρβαρον
„Ἕλλησιν.”

Ῥπομνήσω: γενικῇ. ἐκ τοῦ τῆς Ῥοδίῳν ἐλευθερίας· 20
„τῶν γεγενημένων ὑμᾶς καὶ συνεννηροχότων ὑπομνή-
„σω.” ἐκ τοῦ παραπρεσβείας, αἰτιατικῇ· „τοῦ χάριν
„δὴ ταῦθ’ ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ἡμᾶς καὶ διεξῆλθον
„τούτους τοὺς λόγους;”

Ῥβρίζω: αἰτιατικῇ συντάσσεται μετὰ τῆς εἰς προθέ- 25
σεως. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου· „εἰάν τις ὑβρίσῃ εἰς τι-
„να ἢ παῖδα ἢ γυναῖκα ἢ ἄνδρα.” καὶ Λυσίας ἐν τῇ
ἀπολογίᾳ ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόβου· „ὁ γὰρ
„ἄνθρωπος ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ καὶ τὴν σὴν γυναῖκα.”

Ῥπέρ: ἀντὶ τῆς κατά. ἐκ τοῦ κατὰ Μειδίου· „καθ’ οὗς 30
„καιροὺς ἢ εἰσαγγελία ἐδόθη ἢ εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ
„Ἀριστάρχου τοῦ Νικοδήμου, ὅτι εἶη Νικοδήμον ἀπε-
„κτονῶς.” καὶ παρ’ Ὀμήρῳ ἐν τῇ Ζ·

δαιμό-

δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς σοι ἀνὴρ, ὅς ἐναλισίμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθείεις. τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄγνυται. ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 πρὸς Τρώων.

5

καὶ ἀντὶ τῆς περὶ Ἀρρίανος ἐβδόμῃ· „γενέσθαι καὶ
 „ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ ἀλόβωτον τὸ ἦπαρ τοῦ ἱερέου.”

Ἑπηρετῶ: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου· „διόπερ
 „ῥᾶόν ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον αἰεὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρε-
 „τοῦντα μισθαρνεῖν, ἢ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐλόμενον τά- 10
 „ξιν πολιτεύεσθαι.”

Ἑποσχών: δοτικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεςβείας· „μή τί γε,
 „ἃ ἐκείνῳ τόθ' ὑπέσχητο πράξαι.”

Ἑπερκολακεύω: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ παραπρεςβείας·
 „οὔτοι δ' ἐχαρίζοντο πάντα ἐνδεικνύμενοι καὶ ὑπερ- 15
 „κολακεύοντες ἐκεῖνον.”

Ἑπολειφθεῖς: γενικῇ. κατὰ Μειδίου· „Μειδίας δὲ
 „ὑπολειφθεῖς τοῦ στόλου καὶ γεμίσας τὴν ναὺν ξύ-
 „λων.”

Ἑστεραίας: τῇ ἐπαύριον. Δίων δευτέρῳ βιβλίῳ· „μα- 20
 „θῶν οὖν τοῦτο ἐκεῖνος, ἦλθέ τε τῆς ὑστέρας πρὸς
 „αὐτούς.”

Ἑπερεῖδεν: αἰτιατικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους·
 „Τιμοκράτης οὕτοισι τοσοῦθ' ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ
 „πράγματα.” 25

Ἑπεύθυνον: γενικῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Τιμοκράτους· „ὅτι
 „τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν.”

Ἑποπτεύω: αἰτιατικῇ. Δίων δεκάτῳ βιβλίῳ· „οὔτοι
 „δὲ καὶ προσυποπτεύουσιν ὑμᾶς.”

Ἑπερδικῶ: ἀντὶ τοῦ ἐκδικῶ, αἰτιατικῇ. Δίων τρια- 30
 κοστῷ τρίτῳ βιβλίῳ· „καὶ γὰρ γελοῖόν ἐστιν, ἐν Καμ-
 „πανίᾳ τε αὐτοῦ ὄντος, καὶ δυναμένου διὰ ταχέων ὦν
 „αἰτίαν ἔχει λόγον ὑποσχεῖν, ἐμὲ ὑπερδικεῖν.”

M

Ἐπέρχομαι: τὸ ὑποτάσσομαι, αἰτιατικῇ. Δίων τριακοστῷ ἐβδόμῳ βιβλίῳ· „ἀλλ' ὦν ἐπιχειρεῖ πρωτεύσαι, „τούτους ὡς καὶ κρείττονας ὑπέρχετο.”

Ἐπείκων: δοτικῇ. Δίων ἐξηκοστῷ πρώτῳ βιβλίῳ· „ἐπειδὴ τε οἱ ἑπαρχοί, ὃ τε Κρισπῖνος καὶ Λούσιος 5 „Γίτας, μὴ πάντα αὐτῇ ὑπείκον, ἐκείνους κατέλυ- „σεν.”

Ἐποστάς: αἰτιατικῇ. Δίων ἐβδομηκοστῷ τετάρτῳ βιβλίῳ· „καὶ οὕτω παρὰ δόξαν ὑποστάντες, τοὺς διώκον- „τας, ἀντεπεκράτησαν.” Θουκυδίδης δευτέρῳ· „χρεῶν 10 „καὶ συμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι.”

Ἐπό: ὁ Προκόπιος μετὰ δοτικῆς· „καὶ τῇ φύσεως εὐ- „γλωττία τὰς ὑφ' ἡλίῳ παρερχομένην.” καὶ Θουκυδίδης πρώτῳ· „καὶ ἅμα μέγας ὁ κίνδυνος, εἰ ἐσόμεθα „ὑπ' αὐτοῖς.” καὶ Ἀρρίανος πέμπτῳ· „κατεστρατο- 15 „πέδευεν ὑπὸ ταῖς ὑπωρεαῖς τοῦ ὄρους.”

Ἐποχωρῶ: δοτικῇ τὸ πρόσωπον, καὶ ὁ τόπος γενικῇ. Προκόπιος· „ἔτα καὶ γῆς καὶ θαλάττης ὑποχωροῦν- „τα τοῖς Ἑλλήσιν.”

Ἐπονῶ: γενικῇ. Θουκυδίδης πρώτῳ· „ἀλλὰ τῶν λε- 20 „γόντων μᾶλλον ὑπονοεῖται.”

Ἐστερίζω: δοτικῇ, ἀντὶ τοῦ ἐν ὑστέρῳ ἔρχομαι. Θουκυδίδης ἐβδόμῳ· „τοὺς δὲ Θράκας τοὺς τῷ Δημο- „σθένει ὑστερήσαντας.”

Ἐπερασπίζω: αἰτιατικῇ. Ἀρρίανος· „καὶ ἐπὶ τούτῳ 25 „Λεονᾶτος ὑπερασπίσας Ἀλέξανδρον.”

Ἐλακτῶ: αἰτιατικῇ. Ἡρακλείδου Πόντικου ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου τῶν εἰς τὸν Ἀβαριν ἀναφερομένων· „ἐκ δὲ τῶν ἐγγὺς γωλεῶν ἐξέλυοντο ὄφεις ἐπὶ τὸ σῶ- „μα σφοδρῶς ὀρούοντες. ἐκωλύοντο μέντοι ὑπὸ τῶν 30 „κινῶν, ὑλακτούντων αὐτούς.”

Ἐπουργῶ: δοτικῇ. Δίων τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ βιβλίῳ· „καὶ οἱ ἵπποι τοῖς στρατιώταις ὑπούργησαν.”

Ἑποτοπῶ: αἰτιατικῇ. Ἀππιανὸς ἐν τῷ Κελτικῷ. „τὸ
„γενόμενον ὑποτοποῦντες.”

X

5

Χαρίζομαι: δοτικῇ. ἐκ τοῦ περὶ στεφάνου. „εἴτα
„κενὰς χάριτας χαρίζη τοῖσι, συκοφαντῶν ἐμέ.”

Χειρώσω: αἰτιατικῇ. Δίων πεντηκοστῷ τετάρτῳ βι-
βλῳ. „τοῦτο πρὸς τε τὴν ἐκείνου καὶ πρὸς τὴν τοῦ
„πλεονος στρατοῦ ἀπουσίαν νεωτεριστὰς χειρώσατο.” 10

Χρήσομαι: δοτικῇ. Ἰσοκράτης. „οὕτω δ' ἄριστα χρή-
„ση τοῖς φίλοις, ἐὰν μὴ περιμένης τὰς παρ' ἐκείνων
„δεήσεις.”

Χαίρω: δοτικῇ. Ἰσοκράτης πρὸς Νικοκλέα. „οἷς ὀρῶσι
„τοὺς ὄχλους χαίροντας.” τοῦτο δὲ τὸ ῥῆμα παθητι- 15
κὸν ἐνεστώτα ἢ παρατατικὸν οὐκ ἔχει. βαρβαρίζει ὁ
λέγων χαίρομαι, καὶ λέγεται Δατισμός. Δᾶτις γὰρ ὁ
Πέρσης ἔφη χαίρομαι.

Χρῶμαι: τὸ κατὰ χρῆσιν τι λαβεῖν, αἰτιατικῇ. Ἀπ-
πιανὸς ἐκτῷ. „ἅς δὲ ἐχρησάμην παρὰ Ἀντωνίου ναῦς.” 20

Χρηματίζων: ὁ αὐτὸς δευτέρῳ Αἰγυπτιακῶν. „πρε-
„βείαις ὁ Καῖσαρ ἐχρημάτισεν.”

Ψ.

25

Ψευδοῦναι: γενικῇ. Ἀρριανὸς πρώτῳ. „εἰ δὲ ψευ-
„σθείμεν τῆς ἐπὶ τῷ παιδί τοῦ Ἀλεξάνδρου προσδο-
„κωμένης ἐλπίδος” ἀντὶ τοῦ ἀποτύχοιμεν.

Ψηφίζομαι: δοτικῇ. ἐκ τοῦ πρὸς Λεπτίνην. „καὶ τῇ
„πόλει τὰ κράτιστα ἔσεσθαι ἐψηφισμένοι.” πρὸς γενι- 30
κὴν δὲ ἐπὶ ἀναιρέσεως τῆς ψήφου, μετὰ τῆς ἀπό. ἐκ
τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου. „οὐκ οὖν ἐν μὲν οἷς εἰσηγγελ-

M 2

„λόμην, ὅτε ἀπειψηφίξεσθέ μου, καὶ τὸ πέμπτον μέ-
 „ρος τῶν ψήφων τοῖς διώκουσιν οὐ μετεδίδοτε.”

Ψάλλω: αἰτιατικῇ. Δίωκν τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ βιβλίῳ·
 „τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων.” τινὰ δὲ τῶν ἀντι-
 γράφων ἔχουσι ψαύων.

Ω.

Ὡνεῖται: γενικῇ. κατὰ Φιλίππου τρίτῳ· „τοῦτο
 „δ' ἐστὶν ὃ τῶν ἀλισκομένων χρημάτων ἀπάντων Φί- 10
 „λιππος ὠνεῖται.” καὶ ὑποκατιῶν πάλιν φησὶν· „ὥστε
 „οὐδὲ χρημάτων ὠνεῖσθε παρ' οὐδενὸς οὐδεν.” ἀλλὰ
 καὶ τὸ ὄνομα ὁμοίως. Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ πρὸς Νικο-
 κλέα· „δόξη μὲν χρήματα κτητά, δόξα δὲ χρημάτων
 „οὐκ ὠνητή.” καὶ Ἀππιανὸς πρῶτῳ Ῥωμαϊκῶν· „ὥ- 15
 „νεῖται τὰ τρία βιβλία τῆς τιμῆς των ἐννέα.”

ΔΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΑ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Ἀποπόμπεϊα: ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ποτήρια ἐπέμπετο εἰς τὴν ἑορτήν. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν τριακοστὴν ἔτην καὶ νέαν καλοῦσιν.

Ἀρδηττος: ὄρος ἐστίν, ἐν ᾧ τοὺς ὄρκους ἐποιοῦντο.

Αἰμορίαι: ἐλαιῶν καρπός. καὶ τῆς ἐλαίας τῆς λεγο- 5
μένης αἰμορίας τὸ στέλεχος σηκός λέγεται.

Ἄμα: ἀντὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρῆμα καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν.

Αἰσθесθαι καὶ αἰσθάνεσθαι: ἀμφοτέρω ἐπὶ τοῦ εἰδέναι. 10

Ἀδέητος: ἐπὶ τοῦ μηδενὸς δεομένου καὶ πάντα ἔχον-
τος.

Ἀνάπηρος: ὁ καθ' ὑπερβολὴν πηρός.

Ἀσπαλίσαι: ἀλιεῦσαι, σαγηνεῦσαι.

Ἀμείβεσθαι: ἐπὶ τοῦ χάριν εἰδέναι, καὶ ἐπὶ τοῦ 15
κακὸν ἀντιδιδόναι.

Ἀτυχεῖν: οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ δυστυχεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποτυχεῖν.

Ἀνάστατος: ὁ καταλιπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ζῆν αἰροῦμενος. 20

Ἀποδικάσαι: ἐπὶ τοῦ ἀποψηφίσασθαι.

Ἀνάρασθαι: τὸ ἄνωθεν ἔρχεσθαι.

Ἀμφιγνοεῖν: τὸ μὴ σαφῶς γνωρίζειν.¹

Ἀπογινώσκειν: ἀφεῖναι τῶν ἐγκλημάτων.

Ἀποστησάμενος: ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι τῷ σταθμῷ. 25

Ἀνεπίδικα: ὅσα τις κατέχει τοῦ τετελευτηκότος, ὥς

πατρῴα καὶ παππῴα. τὰ γὰρ δικαζόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ἐπίδικα καλοῦσιν.

Ἀρουραῖος Οἰνόμαος ὁ Αἰσχίνης ἐστίν, ὡς ὑποκρι-
τῆς. καὶ τραγικὸς Θεοκρίνης· συκοφάντης γὰρ
οὗτος ἦν.

Ἀλάστωρ· ὁ τὰ μεγάλα ἀδικήματα ποιῶν. καὶ ἀλι-
τήριος ὁ πολλὰ ἡδικηκώς καὶ κολάζεσθαι ἄξιος·
ἀλιτρός γὰρ ὁ ἁμαρτῶν.

Ἀμφιορκία· ὅταν δύο μέρη ὁμώσῃ, καὶ οἱ δικασταὶ
τὸν δικαστικὸν ὅρκον.

Ἀρχοντες ἐννέα· οὗτοι πρὸ τῶν Σόλωνος νόμων
ἦσαν.

Ἀντιμαχῆσαι· ὅταν ἀντιποιῇται τις οἰκίας ἢ χωρίου,
καὶ ὁ πεπρακὼς ἐτέραν ζητῇ τιμὴν καὶ μάχεται, τοῦ-
το λέγεται ἀντιμαχῆσαι.

Ἀντίδοσις· ὅσοι τεταγμένοι εἰσὶ τοῦ τριηραρχεῖν δι-
δόντες.

Ἀπατιμᾶσθαι· ὅταν παραχωρῶσι τὴν οἰκίαν ἢ τὸ
χωρίον διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δοῦναι τὸ χρέος.

Ἀρχαὶ μετατίθενται πρὸς τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης καὶ
τῶν καιρῶν.

Ἀνομολόγητα· ὅταν ἀνανεώσῃ τις τὴν ὁμολογίαν.

Ἀγραφίου· ὅταν τις τὴν ὁμολογίαν τοῦ χρέους ἐξαλεί-
ψας εἰσάγῃται.

Ἀπρσταςίου· ὅταν δαῦλος ἢ καὶ φαῦλος δισχυρῶ-
ται ἐλεύθερος εἶναι.

Ἀγράφου μετᾴλλου διὰ τῶν λάθρα ἐργαζομένων ἀρ-
γύριον εἰσέγοντο οἱ συγγινώσκοντες.

Ἀντιλαχεῖν ἀντικαλέσαι ἐστίν.

Ἀπογράφειν οὐσίαν· τὸ λέγειν δημοσίαν τὴν οὐσίαν ζο-
τίνος.

Ἀνασύνταξις· ὅταν διὰ τῶν γραμμάτων τινὰς κουφί-
σῃσι, λέγεται.

B.

Βάταλος: δειλὸς καὶ ἐκλελυμένος ἄνθρωπος κατὰ τὴν διάνοιαν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα μαλακὸς καὶ αἰσχροῦς.

Βακτηρία καὶ σύμβολον: ῥάβδον κατεῖχον οἱ δικάζοντες, καὶ σύμβολον ἐλάμβανον ἀντιδιδόντες, διὰ τὸ κομίσασθαι τὸ τριώβολον.

Βωμολόχοι: πάντες οἱ ἀνελεύθერως πολακεύοντες, καὶ οἱ ἐν τοῖς βωμοῖς προσαιτοῦντες ἐν ταῖς θυσίαις.

Γ.

10

Γραφή περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, ἥ καὶ ἐτέρων ἀδικημάτων ὅτε τις εἰσάγεται.

Γραμματεῖς: ὁ ἀναγινώσκων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ προστεταγμένα κατὰ χρόνους ἡλλάσσετο. ὁ δὲ καταγραφόμενος τὰ ἐν τῇ βουλῇ γεγόμενα ἀντιγραφεὺς ἐλέγετο.

Γεννηταὶ φυλαὶ ἦσαν, ὥσπερ αἱ τριττύες.

Δ.

20

Δεκάτη καὶ εἰκοστή: οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν νησιωτῶν ταῦτα ἐλάμβανον.

Δεῦρο: πολλοὶ μὲν ἐπὶ χρόνου τάσσουσι τὸ δεῦρο, οἱ ῥήτορες δὲ ἐπὶ τόπου αἰεὶ.

Διηγεῖσθαι καὶ ἐξηγεῖσθαι: διηγοῦνται οἱ ἄπειροι, ἐξηγοῦνται οἱ ἔμπειροι. ἐξηγεῖσθαι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξάσχειν τινός.

Δειλιηχῶς: διανείμας.

Δίκης ἀνάκρισις: ὅταν μὴ θέλῃ ὁ φεύγων εὐρεθῆναι, κρίσις γίνεται.

Δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι: τὰ καταγγεῖλαι δίκην ἐταιρήσεώς τινα.

Διαιτητήν : ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη ἦσαν κριταί.

Δημοτεύεσθαι : τὸ ἐγγράφεσθαι εἰς ἕνα τῶν δήμων καὶ εἶναι ἐν τῷ ληξιαρχικῷ γραμματεῖῳ δημοτεύεσθαι ἐκαλεῖτο.

Δίκη περὶ ἀδικημάτων καὶ ἐγκλημάτων εἰσαγομένη· εἰσὶ δὲ πολλαί, ὕβρεως, φόνου καὶ ἕτεραι πολλαί.

Διαψήφισις καὶ ἀποψήφισις καὶ ἔφεις : τοῦτο λέγεται τὸ φέρειν ψῆφον κατὰ τινων, καὶ ὅτε δέχονται, λέγεται διαψήφισις. καὶ ἡ μὲν τοῦ δήμου κατηγορία ἀποψήφισις λέγεται, ὅταν δὲ εἰς τὸ κοινὸν δικαστήριον, ἐκλήθῃ ἔφεις.

Διαδικασία : τοῦτο εἴρηται, ὅτε ἀμφισβητοῦσιν οἱ ταχθέντες εἰς δημόσιον δουλείαν, πότε χρὴ ἀπελθεῖν.

Δωροξενίας : ὅταν τις δοκῶν κριθῆναι πάλιν εἰσάγῃται.

Διωμοσία καὶ ἀντωμοσία : ὅταν ὁ μὲν ἐγκαλῶν ὁμνύῃ ὅτι ἀληθεὺς λέγει, ὁ δὲ ἐγκαλούμενος ἀντομνύῃ πάλιν.

Διαγραφὴν : τὸ ἀπηλλάχθαι τοῦ ἐγκλήματος τὸν φεύγοντα ἦτοι κατὰ συγχώρησιν τοῦ ἐγκλή.

Διαλαχεῖν τὸ διανέμασθαι χρήματα λέγεται. ὅταν δὲ προγυμνάξῃται ἡ δίκη πρὸ τῆς κυρίας, προδικασία λέγεται.

Διάγραμμα : ὃ λέγομεν ἀναγραφὴν.

Διοπείθης : οὗτος προδότης τῶν Ἀθηναίων κατηγορεῖται.

Διαιτηταί : οἱ τὰ χωρία τοῖς ἀμφισβητοῦσι διανέμοντες οἰονεὶ κριταί.

Δεκατεύοντες : ἀποτελοῦντες, ὥς οἱ κλαστικὲς ἐν τῷ ἱερῷ.

Ε.

Εὐθὺνα: πρὸς τοὺς κακῶς ἄρξαντας ζημία.

Ἐνδειξις κατὰ τοῦ ἀνέμου καὶ ἀτίμου καὶ ἀνοσίου,
τί δεῖ παθεῖν. 5

Ἐφήγησις κατὰ τῶν ὑποδεχομένων δοῦλόν τινος ἢ
ἕτερον δημόσιον.

Εὐθυδικία: ὅταν τις εἰσάγῃται μὴ προεγνωκῶς περὶ
τῆς δίκης.

Ἐξηγηταί: οἱ τοὺς νόμους δεικνύντες τοῖς ἀγνοοῦσι 10
περὶ τοῦ ἀδικήματος.

Ἐγγυῆσαι: ὅταν τις κρινόμενος παράσχη δοῦλον
ἀντ' ἑαυτοῦ τιμωρηθῆναι.

Ἐπιγραφεῖς: οἱ γραφόμενοι τὰ τιμήματα.

Εὐμολπιδῶν γένους εἶναι λέγουσι τῶν Εὐμόλπου 15
καίδων.

Ἐνιαυσία καὶ ἐνιαυτός: ἦν ποιοῦσαι τοῦ τετελευτη-
κότος μνείαν, ἔστι δὲ ἀρχή.

Ἐν Δελφοῖς σκιά: εἴρηται περὶ τοῦ προσήκοντος.

Ἐπὶ ληπτος: ὁ νοσῶν τὴν ἱερὰν νόσον. 20

Ἐκωδώνισεν: ἀντὶ τοῦ ἐπειράσθῃ τέτακται.

Εἰσιτήρια: ἀρχὴ τοῦ ἔτους ἱερὰ, ἐν ᾗ προϊᾶσιν ἄρ-
χοντες.

Ἐγγεγνής: ἀστός.

Ἐγχώριος καὶ ἐπιχώριος: ἐγχώριος ὁ ἐπιδημῶν, 25
ἐπιχώριος ὁ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγεννημένος.

Ἐπλινθεύθησαν: κατακλεισθέντες ἀπώλοντο ὑπὸ
λεμοῦ.

Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν: ὅταν τὰ ἐπιδικαζόμε-
να τεθῶσιν ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος. 30

Ἐπακτροκέλης: πλοίου εἶδος πειρατικοῦ.

Ἐμβραχυ: τὸ εὐχερῶς πραττόμενον.

Ἐκεῖ ἐν τόπῳ, ἐκεῖσε εἰς τόπον. καὶ ἐπὶ χρόνον τάσσεται.

Ἐξεστηκὼς οἶνος: διεφθαρμένος οἶνος τῆς ἰδίας ἐνεργείας.

Ἐπαιτιάτατο, συκοφάνται.

5

Ἐτίθευσεν: ἔθρεψεν.

Ἐξούλης δίκη, ὅταν τις κριθῇ ἀπολαύων τὰ ἴδια νομίμως καὶ κωλύηται, καὶ πάλιν ἀναγκαζόμενος ἐγκαλῇ. Ἰλλεῖν γὰρ ἔλεγον τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν.

Εὐρύβατον λέγουσιν ὅτι προδότης γέγονε Κροίσου, ἢ κλέπτης ὢν διὰ τῆς ὁροφῆς ἔφυγεν.

Ἐφιάλτης: οὗτος ὑβρισθεὶς ἑαυτὸν τῆς βουλῆς ἀπεστέρησε, κατακρίνας αὐτήν.

Ἐπ' ἐκφορᾷ δόρυ ἐξενεγκεῖν: πούτο τοῖς βιαίως θνήσκουσιν ἐτίθετο τρεῖς ἡμέρας. οὕτως ἐκρίνετο.

15

Ἑλληνοταμίας: τοὺς ἐκπεμπομένους διανεῖμαι τὰ τέλη τοῖς ἔξω ἄρχουσιν ἔλεγον οὕτως.

Ἐν χιλίαις ὁ κίνδυνος καὶ χιλιῶσαι: οἱ κατηχοροῦντες τοὺς κλέπτας καὶ μὴ παριστῶντες χιλίας δραχμὰς ἐτέλουν, καὶ οἱ μάλιστα ἀπογραφόμενοι τινος οὐσίαν.

Ἐπιστάτης: φύλαξ τῶν κοιτῶν χρημάτων καὶ ἐπιτηρητὴς τῶν δικαστῶν.

Ἐκμαρτυρεῖν: τὸ καταμαρτυρεῖν οὐχ ἅπερ εἶδε τις, ἀλλ' ἅπερ ἤκουσεν.

25

Ἐξομόσασθαι: ὅταν ἄρνῶνται οἱ μάρτυρες ὅτι οὐδὲν οἶδαν.

Ἐκκλητευθῆναι: τῶν ἐκλιπόντων μαρτυρίαν τὰ ὀνόματα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκηρύσσετο.

Ἐφεται: ἄνδρες ἄριστα βεβιωκέναι ἐπιστάμενοι, ὑπὲρ 30 τὰ πενήκοντα ἔτη γεγονότες, οἵτινες τὰ φονικὰ ἐδίκαζον.

Ἐπωβελίαν: τὴν ζημίαν οὕτως ὠνόμασαν.

Ἐνεπισκήψασθαι: ὅταν δημευθῇ τις καὶ τοῖς δανεισταῖς ἀντισκήψῃ τὸ ὀφειλόμενον αὐτοῖς ἀπογράψασθαι.

Ἐχῖνοι: γραμματεῖα, ἅπερ ἐδίδουν τοῖς δικασταῖς 5 αὐτοί.

Ἐπώνυμοι: οἱ κατὰ ἀρετὴν προτερεύσαντες καὶ στηλοθῦντες.

Ἐνηνόμεθα: ἐσπουδάζομεν, παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικού. 10

Z.

Ζηλωτοῦ: ἐπὶ τοῦ ζηλοῦν λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίζεσθαι καὶ μιμῆσθαι καὶ ἐπαινεῖν καὶ βουλευέ- 15 σθαι καὶ ἀντικαταλλάσσεσθαι.

H.

Ἡλιαία καὶ ἡλιάζεσθαι: δικαστήριον ἀνδρῶν χι- 20 λίων καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ οὗτοι δικάζουσιν.

Ἡγεμονία δικαστηρίου: οἱ ἐνάγοντες φονικάς δίκας.

Ἡρετο: καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπερωτᾶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπαίρεσθαι τῷ φρονήματι. 25

Θ.

Θεωρικὰ χρήματα: τὰ διδόμενα εἰς τὸ κοινὸν διὰ τὸ θεωρεῖν. 30

Θέτην: τὸν δανειζόμενον λογάριον ἐπ' οἰκίᾳ ἢ ἀνδραπόδῳ ἢ χωρίῳ.

Θράσους καὶ θαρσαλέος: ὁ μὲν θράσους διαβάλλεται, ὁ δὲ ἐπαινεῖται.

Θρίπηδον: ἱμάτιον βεβρωμένον.

Θωπεῖα: ἡ περισσὴ πρὸς τινὰς κολακεία.

5

I.

Ἰαμβοφάγον τὸν πταλόντα λέγουσιν.

Ἰκετεῖα καὶ ἰκετηρία: ἰκετεῖα ἐπὶ δεήσεως, ἰκε- 10
τηρία ἐπὶ συγγνώμης καὶ τύχης.

K.

Κωλακρέται: οἱ κρατοῦντες δικαστικὴν ζημίαν. 15

Κιγκλῖς: τοὺς δρυφάκτους ἔλεγον κιγκλῖδας.

Καρπού: ὅταν τινὲς ξένην γῆν ἐργάζωνται, εἴτα διω-
χθέντες ἀπαιτῶνται τὰς ἐπικαρπίας.

Κέρκωψ: ὁ δεινὸς ἀπατῆσαι.

Καλλίας ὁ πύθης. 20

Κρώβυλος: οὗτος ἔδωκε χρήματα Ἀθηναίοις καὶ ἔσω-
σε καταδίκους.

Κεφάλαιον τὸ ἐγγύς, τὸ ἐν τῇ γῇ κείμενον.

Καταλογεύς: ὁ ἐπιλεγόμενος τοὺς μέλλοντας ἄρχειν.

Καββαλεῖα: ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνθρώπου κολακεία. 25

Κληρωταὶ ἄρχαι πρακτόρων, ἐκλογέων καὶ ἀντι-
γραφῇ.

Κηδεσταί: καὶ οἱ δεδωκότες, πρὸς γάμον ἀδελφὰς ἢ
θυγατέρας, καὶ οἱ λαβόντες.

Λ.

Λιπομαρτυρίου: ὅταν οἱ μάρτυρες ὀρισθῶσι μαρτυρῆσαι καὶ ἀποφύγωσιν.

Λῆξις: ὅταν τις προγόνων ἀφείλων κληρονομῶν πρά- 5
γματα, λέγῃ τὴν δίκην.

Ληξιαρχικόν: κατεγράφοντο οἱ μέλλοντες ὀνομαστέ, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ληξιαρχία.

Λυμαινομένου: ἀπὲ τοῦ λυμαίνοντος.

10

Μ.

Μεσεγγύημα: ὅταν τὰ ἐπιδικαζόμενα φίλος φυλάττειν παραλάβῃ καὶ ἀμροτέρων τῶν ἀντιδίκων.

15

Μαρτυρίαν ἐμβάλλεσθαι: τὸ προτρέχειν πρὸ καιροῦ μαρτυρῆσαι.

Ν.

20

Νομόφύλακες: οὗτοι ἐκώλυνον παράνομόν τι ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει γενέσθαι.

Ο.

25

Ὀργεῶνές εἰσιν οἱ κοινῶνοῦντες ἀλλήλοις θεῶν ἢ ἡρώων ἐν ἱεροῖς, καὶ κοινῇ θυηπολοῦντες, ὡς Χάρης λέγει ἐν τῷ κατὰ Διονυσίου. καὶ πάλιν ὀργεῶνες τίνες, ἐν Ἀπολογία ὕβρεως σαφές ποιεῖ. οὗτοί εἰσιν οἱ τοῖς ἰδίᾳ 30
ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες καὶ τῶν ἱερῶν δὲ κρίνοντες ὀργεῶνας ἑαυτοὺς ἀλλήλους ἐκάλουν.

Οὐσία: ὅταν μὴ σώζωσιν τινες τοὺς καρποὺς ἀποδοῦναι, ἐκ πάσης αὐτοὺς τῆς οὐσίας ἀπαιτοῦνται.

Οἱ συντελεῖς: οἱ πολλοί, ὅτε μιᾶς νεῶς ἐπιμελοῦνται.

Ὅρον ἐπιθεῖναι χωρίῳ: τοῦ δανεισαμένου τὸ ὄνομα ἐγράφετο εἰς σανίδα, καὶ ἐκρεμάτο ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ.

Ὅμοῦ καὶ ἐγγύς: καὶ ἐπὶ χρόνου κείται καὶ ἐπὶ τόπου.

Ὅκνος: ἐπὶ ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας τινὲς τάσσουσιν, οἱ δὲ ῥήτορες ἐπὶ φόβῳ καὶ τοῦ φοβεῖσθαι.

Π.

Παρακαταβαλεῖν: τὸ δίδοναι ἐγγύας, ὅτι δικαίως ἀπαιτεῖ.

Πρυτανεία: πρόσδος τοῦ δημόσιου, ὅταν ἀπὸ ζημίας τοῦ δικαζομένου γένηται.

Περὶ τῶν ἑνδεκά: οὗτοι τεταγμένοι ἦσαν ἐπὶ τῶν κατακριθέντων θανάτῳ.

Πωληταί: οἱ ἀπαιτητα τῶν ὀφειλῶν.

Προμιῖξαι πρὸς τὴν χώραν: εἴ τις φεύγει φόνον ἐκούσιον, καὶ ὡς ἐκουσίως φονεύσας λέγει τοῦτο μὴ τολμᾶν.

Παράσημος ῥήτωρ: ὁ νόθος, ἀπὸ τοῦ νομίσματος.

Προδανειστής: ὁ ἀντὶ τοῦ δανειζομένου γραφόμενος τὴν ὁμολογίαν.

Προηρόσια: θυσίαι ὑπὲρ τῶν μελλόντων γίνεσθαι καρπῶν.

Πεντηκοστεύοντες: οἷον εἰς τὸν Πειραιᾶ κατάγοντες ἐτέλουν τοῖς ἐγχωρίοις.

Περὶ Κόδρου: οἱ Πελοποννήσιοι, πολεμοῦντες Ἀθηναίοις,

ναίοις, ἔλαβον χρησµὸν μὴ ἀποκτεῖναι Κόδρον τὸν βασιλέα. οἱ δὲ πρὸ τοῦ τέλους φρυγανιζόμενον ἀπέκτειναν, καὶ ἀπέτυχον τῆς νίκης.

Πώμαλα: ἐπὶ τοῦ πάνυ. ὑφ' ἑν δὲ δεῖ ἀναγινώσκειν.

Παταικίων: ἐπίβουλος δεινὸς ἀνὴρ.

5

Παραλογίζεσθαι: ἑξαπατᾶν.

Προκαταβολή: πρὸ τῆς προθεσμίας διδόμενον.

Παρανόμων γραφή: ὅτε ἄλῳ τις προαμαρτήσας καὶ κατακριθῇ θανάτῳ.

Παλαμναῖος: ὁ δαίμων ὁ τὰ μύση καὶ τὰ μιάσμα- 10
τα ἀποτρέπων.

Πρὸ Εὐκλείδου: ἄρχων ἦν οὗτος, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐπολιτεύοντο καὶ οἱ τυχόντες.

Σ.

15

Συμπρατήρ: ὁ τὰ πωλούμενα ὑφ' ἑτέρου βεβαιῶν.

Σάργον: τὸ δεινότατον οὕτω φησὶν.

Σκάνδικες: λάχανα αὐτομάτως φυόμενα.

20

Τ.

Τῶν μὴ ἐπεξιόντων τὰς δίκας: οἱ γραφόμενοι δίκας καὶ μὴ πάλιν ἐπεξιόντες, ἀλλ' ὀλιγοῦντες καταμαρτυρῆσαι.

25

Τιμαγόρας: οὗτος παρὰ Ξέρξου χρήματα ἔλαβε, καὶ ὡς προδότης ἀνῆρέθη.

Τιμοκράτης: καὶ οὗτος ὑπὸ Μακεδόνων ἔλαβεν ἀργύριον.

Τριηράρχημα: ὅταν ὁ τριηράρχος περισσὸν δίδωσι 30
τοῖς ναύταις.

Τὸ ἀναγινώσκειν τὸ ἀναπελθεῖν λέγεται.

Τήθη: πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ, ἣν μάμμην καλοῦσιν.

Ν

Τηθίς: πατὴρ ἢ μητὴρ ἀδελφῆ, ἣν λέγουσι θείαν.

Τέως: ἐπὶ τοῦ προτέρου.

Τηλικούτος: ἐπὶ μεγέθους ἢ πράγματος ἢ τόπου.

Τ.

Τὸ μάλῃς: ἀντὶ τοῦ πρῦφα, ὃ λέγουσι λάθρα καὶ ἀφανῶς. τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ μασχάλης.

Φ.

Φονικόν: ἐὰν μέτοικόν τις ἀποκτείνῃ, φυγῆς μόνον κατεδικάζετο· ἐὰν μέντοι ἀστόν, θάνατος ἢ ζημία.

Φρατριάζειν: τὸ μετέχειν φρατρίας.

Φαυλόν: τὸ κακὸν καὶ τὸ εὐτελές. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ πένητος καὶ ἀδόξου καὶ ἀνοήτου καὶ ἀπλοῦ.

Φενακίζειν: τὸ ἐξαπατᾶν τοὺς ἀκρωμένους καὶ τοὺς ὀρῶντας.

Ψ.

Ψευδοκλητίας: ὅταν εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν τινες κρύφα ἐνέγκαντες τοὺς ἀντιδίκους πρὸς τὸν κριτὴν, ἐρήμην καταψηφίσαντες τοῦ ἑτέρου μέρους.

Ψευδογραφίη: ὅταν τοὺς ὀφείλοντας διδόναι τι τοῖς ἰδίοις ἔγγραφον προστίθῃσι τις διὰ τῆς προσθήκης.

Ψευδομαρτυριῶν: ὅταν δικάζονται ὅτι ἀδίκως καταμαρτυροῦνται.

ΛΕΞΕΙΣ ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ.

Ἀσχολεῖν: ἀσχολεῖσθαι.

Ἄλλ' ὦ τάν: ἀλλ' ὦ φίλε, ὦ ἑταῖρε.

Ἀντιδόσεις: τὸ τὴν οὐσίαν δοῦναι τινά τινι εὐπορωτέ-
ρω πρὸς τὸ τὴν δοθεῖσαν λειτουργίαν, δαπανηρὰν
οὔσαν, ἐκείνον λειτουργεῖν, ἢ οὐ θέλοντα ἐκείνον λει- 5
τουργεῖν ἀντιδοῦναι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τοῦτον ἀντιλαβόν-
τα λειτουργεῖν.

Ἀπόχρη: ἐξήκει.

Ἄττα: δασυνόμενον μὲν δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ
τὸ τινά. τίθεται δὲ καὶ ἐκ περιττοῦ καὶ ἐπὶ χρόνου. 10

Ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν, καὶ τινι
ἀλλήλων διαφέρει: τὸ ἐπιδίκον εἶναι τὸν κληρονόμον,
τῷ τετελευτηκότι ἦτοι φύσει παιδὸς ἢ θέσει γεγο-
νότος, ἀμφισβητεῖν λέγεται· τὸ δὲ ἄπαιδος ὄντος τοῦ
τετελευτηκότος ἔχειν φάσκειν τινά τὸν κληρὸν κατὰ 15
γένος καὶ κατὰ διαθήκας, παρακαταβάλλειν λέγεται.

Αἵρεσις: ἐπιλογὴ ἢ δόγμα διαστρέφον κατὰ τὴν ἰδίαν
δόξαν.

Ἀλαζονεύεσθαι: τὸ ἐπὶ πλέον τὰ ἑαυτοῦ κομπάζειν
καὶ αὔξειν. 20

Αἰρετός: ὁ κατὰ σύνεσιν κριτής.

Ἄρειος πάγος: τὸ Ἀθήνησι δικαστήριον τῆς βουλῆς.
τῆς αὐτόθι.

Ἀντιγραφεύς: δοῦλός τις ἢ ἐλεύθερος, ὁ τὰ εἰσφερό-
μενα χρήματα ἀντιγραφόμενος τρόπον γραμματέως. 25
παρα τοῦτο δὲ καὶ ὠνομάσθη, ὅτι ἐπὶ τῶν εἰσφερο-
μένων ἀντιγράφεται.

Ἀποδέκται: ἄρχοντες κληρωτοί, δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὴν εἰσιν, οἵτινες παρελάμβανον καὶ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. εἴτα ἐξήταζον τὰ τε ὀφειλόμενα καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα σὺν τῇ βουλῇ, καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ χρὴ ἀναλίσκειν.

Ἀντιδιαπλέκειν: τὸ ἐν δίκῃ ἀντιλέγειν.

Ἀγών: τόπος ἐν ᾧ ἀθλοῦσι. καὶ τόπος δὲ ἐν Χίῳ οὕτω καλεῖται. καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν, καὶ ἡ ὀρχήστρα, καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ ὑπόκρισις τῶν τραγωδῶν.

Ἀποβατῶ: ἄγῳνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἄρματα, ἅμα θεόντων τῶν ἵππων, ἀνέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὸν δίφρον καὶ πάλιν κατέβαινον ἀπταίστως. καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα πεζοῦ ἅμα καὶ ἱππέως. καλεῖται δὲ καὶ ἀποβατικὸς ἡνίοχος ὁ εἰς τοῦτο τὸ ἀγώνισμα ἐπιτήδειος.

Ἀντικρύ: τὸ κατ' εὐθὺ καὶ ἐξ ἐναντίας. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὀλοσχερῶς.

Ἀντικρυς: φανερῶς, δημοσίως.

Ἀποτυμπανίσαι: τὸ τυμπάνῳ ἀποκτεῖναι, ὃ πέρ ἐστι ξύλον ὥσπερ ῥόπαλον.

Ἀβέλτερος: ἀνόητος, μωρός, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων.

Ἀσελγής: ἄκοσμος σφόδρα.

Ἀρχαίως: ἀπλῶς καὶ ἀκάκως.

Ἄτιμος: ὁ ἐστερημένος τῆς παρῶσης, ὥστε μήτε βουλεύειν μήτε δικάζειν μήτε ἄρχειν μήτε πολιτεύεσθαι μήτε ἄλλο τι τῶν κοινῶν ποιεῖν. καὶ ὁ ἀτιμώρητος.

Ἀπογινώσκειν: ἀπελπίζειν. ἢ ἀφεῖναι τῶν ἐγκλημάτων.

Ἀπογραφὴ καὶ ἀπογράψαι: ἀπογραφὴ γίνεται τῆς οὐσίας, ὅταν τις δημόσιόν τι εἶναι παρὰ τινι φάσκη, μὴ προαμένῳ αὐτὸ παρὰ τῆς πόλεως· ἢ ὅταν δημεύη-

ται τὰ τινος πρὸς τὰ ὀφλήματα, ἃ ὀφείλει εἰς τὸ δημόσιον. ἀπογραφή γὰρ τοῦτο γίνεται. σημαίνει δὲ καὶ ἄλλα ἢ λέξεις.

Ἀπογράφειν: τοῦ μὴ βουλομένου ἐκτίνειν τὸ ὀφλημα ὃ ὀφείλει διπλοῦται τὸ ὀφλημα, καὶ ὁ δήμαρχος 5 σὺν τοῖς βουλευταῖς τοῦτον εἰσπράττει, καὶ ἀπογράφεται αὐτοῦ τὴν οὐσίαν καὶ ἐνεχυριάζει, καὶ τοῦτο καλεῖται ἀπογράφειν.

Ἀρχων: ὁ τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἀρχήν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ εἰς τῶν ἐννέα, εἰσήγοντο δ' ἐν 10 αὐτῷ δίκαι ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκῶν.

Ἀντιλαχεῖν: τὸ δίκην ἐπὶ διαιτητοῦ λαχόντα ἐρήμην ὀφείλειν καὶ πάλιν περὶ τούτου δικάζεσθαι.

Ἀπρὸς κλητὸς δίκη: ἢ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον, ἢ καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν 15 εἰσαγώγιμος.

Ἀρχιθεωρός: ἀρχιθεωρός ἐστὶν ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δὲ εἰσιν οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀγῶνας καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίων θύοντες. 20

Αὐτόχειρ: αὐτοφονευτής.

Ἀποπληξία: τὸ μετὰ ἀναισθησίας καὶ παρέσεως συμβαῖνον πάθος, καὶ ἀπόπληκτος ὁ ἀναίσθητος.

Ἀγορανόμοι: οἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν διοικοῦντες ἄρχοντες. 25

Ἀβιοι: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα πολλὰ ἢ λέξεις, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πολὺν βίον κεκτημένου.

Ἀγραφίου: εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων τι τῷ δημοσίῳ, καὶ ἐγγεγραμμένων μὲν, ἀπαλειφθέντων δὲ πρὶν ἀποδοῦναι. ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τῶν ἐγγραφόντων 30 τοὺς μὴ ὀφείλοντας.

Ἀδικίου: ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὅπως οὖν ἀδικούντων.

τῆς δὲ δίκης τὸ τίμημα ἀργυρίου ἐστίν, ἀποτιννύμενον ἀπλοῦν.

Ἀδύνατοι: οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος καὶ ἀδύνατοι τοῦ ἐργάζεσθαι καὶ πορίζειν αὐτοῖς τῷ σώματι τὰ ἐπιτήδεια.

Ἀνακαλυπτήρια: δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις, ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἐν τῇ ἐστιάσει τῶν γάμων, τοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς ἐστιωμένοις ὁρώμεναι.

Ἀντιγραφὴ: ἰδίως μὲν ἐν ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις ἀντιγραφὴ καλεῖται, ὅταν τις, ἄπαιδός ὄντος τοῦ τετελευτηκότος, ἑαυτῷ φάσκη προσήκειν τὸν κληρὸν κατὰ δόσιν ἢ κατὰ γένος. κοινῶς δὲ ἐστὶν ἀντιγραφὴ ἐν ταῖς δίκαις ταῖς δημοσίαις τὰ τῶν δικαζομένων γράμματα περὶ τοῦ πράγματος, καὶ τοῦ φεύγοντος καὶ τοῦ διώκοντος.

Ἀντωμοσία καὶ ἀντομνύναι: τὸ γράμματα γράψαι καὶ ἀποφέρειν εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν τε φεύγοντα καὶ τὸν διώκοντα, τὸν μὲν ἀληθῆ κατηγορεῖν, τὸν δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσασθαι. λέγεται δὲ ἀντωμοσία καὶ ἐν ταῖς διαδικασίαις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἀμφισβητήσεσιν.

Ἄγριοι: οἱ παιδερασταί, ἦτοι ὅτι ἄγριόν ἐστι τὸ πάθος, ἢ παιδεραστία, ἢ ὅτι ὁ Πᾶν ἔνοχός ἐστι τοῖς τοιούτοις. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνατεταμένον ἔχει. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ Πᾶν ἄγριος θεός.

Ἀπαγωγή, καὶ ἐπὶ τῇσιν ἐγίνετο, καὶ πρὸς τῇσιν: ὠνόμασται μὲν ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀπάγεσθαι τὸν κακοῦργον, ἀπήγοντο δὲ εἰς τὸ δεσμωτήριον πρὸς τοὺς ἑνδεκα.

Ἀπετίμησε καὶ ἀποτίμησις καὶ ἀποτίμημα: τὸ ἀπαιτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρός, ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἀντάξιον, οἰκίαν ἢ χωρίον ἢ ἄλλο τι κτήμα ἀξιώχρεων. ἐλέγετο δὲ παθητικῶς μὲν ἐπὶ τοῦ λαμβάνοντος ὑπὲρ τῆς νύμφης ἀποτίμημα, ἐνεργητικῶς δὲ

τὸ τοῦ διδόντος νυμφίου. ὅλον ὁ νύμφιος πρὸς τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς ἀπετίμησε τήνδε τὴν οἰκίαν, ἣ δὲ νύμφη, περὶ ἧς ἔδωκε πραικός, ἀπετιμήσατο τήνδε τὴν οἰκίαν.

Ἀποστασίλου: ὄνομα δίκης, χωρὶς τοῦ ῥ, κατὰ τῶν 5 ἀπελευθερωθέντων διδομένη τοῖς ἐλευθερώσασιν, ἂν ἀφιστῶνται ἀπ' αὐτῶν καὶ ἕτερον ἐπιγράφονται προστατήν, καὶ ἐάν, ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι ποιῇν τοὺς ἀπελευθέρους τοῖς ἀπελευθερώσασιν, μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἀλόντας πάλιν ἔδει δουλεύειν, τοὺς δὲ νική- 10 σαντας τελέως ἤδη ἐλευθέρους εἶναι.

Ἀπροστασίλου: εἶδος δίκης κατὰ τῶν μετοίκων τῶν προστάτην μὴ νεμόντων. ἤρεϊτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ὃν ἤθελε τῶν πολιτῶν τινὰ προστάτην, τὸν ἐπιμελη- 15 σόμενον καὶ τῶν ιδίων καὶ τῶν δημοσίων ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥςπερ ἐγγυητὴν ὄντα.

Ἀποψηφισθέντα: τὸν ἀποψηφισθέντα ἐν ταῖς διαψηφίσει τῶν δήμων, καὶ εἰσαγόμενον εἰς δικαστήριον, καὶ ξενίας κρινόμενον. καὶ εἰ μὲν νικᾷσει, κατεδέ- 20 χετο εἰς τὴν πολιτείαν· εἰ δὲ μὴ, ὥς ξένος ἐπιπράσκετο. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀποψήφισις.

Ἀπόλειψις: σημαίνει μὲν ἀπλῶς τὸ ἀπολείπειν· ἰδίως δὲ καὶ ὅταν γαμετὴ τὸν ἄνδρα ἀπολείπη καὶ χρημα- 25 τίσῃ πρὸς ἄνδρα ἀπόλειψιν.

Ἀποτιμηταί: οἱ πεμπόμενοι παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἀπο- 25 τιμῆσαι τὰ ἐνέχυρα, ἃ οἱ μισθούμενοι τὸν τῶν ὀρφάνων οἶκον παρὰ τοῦ ἄρχοντος παρεῖχον τῆς μισθώσεως.

Ἀποτιμᾶν: αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Ἀποτιμήματα: ὅταν τις, προικὸς ὀφειλομένης, κτῆμά τι τοῦ λαβόντος τὴν προῖκα ἐνεχυριάσῃ.

Ἀγρυρίου δίκη: ὄνομα δίκης, ὅποτε τις ἀπαιτοῖ

- ἀργύριον ὡς προσήκον αὐτῷ, καὶ μὴ λαμβάνων δίκην
 λαγχάνει ἀργυρίου τῷ ἔχοντι.
- Ἀρρῆφορεῖν: τὸ λευκὴν ἐσθῆτα φορεῖν καὶ χρυσία.
 ἦσαν δὲ τέσσαρες παῖδες, χειροτονητοὶ κατ' εὐγένειαν,
 ἀρρῆφόροι ἀπὸ τῶν ἑπτὰ μέχρι ἑνδεκα.
- Ἀρρῆφορία: ἑορτὴ Διονύσου.
- Ἀτίμητος ἀγὼν καὶ τιμητὸς: ἀτίμητος μὲν ἐστὶν
 ἐφ' ᾧ τίμημα ὠρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐδέν ἐστιν,
 ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμῆσαι, ὃ τι χρή παθεῖν ἢ
 ἀποτίσαι· τιμητὸς δὲ ἐφ' ᾧ ὠρισμένον ἦν τὸ τίμημα.¹
- Ἀφείς καὶ ἀπαλλάξας: τὸ μὲν ἀφείς ἐστὶν ὅταν τις
 ἀπολύσῃ τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐγκαλεῖ αὐτῷ· τὸ
 δ' ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι
 καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν.
- Ἀναγκαῖον: δεσμωτήριόν ἐστι παρὰ Βοιωτοῖς οὕτω¹
 καλούμενον, ὡς καὶ παρὰ Κυπρίοις ὁ κέραμος.
- Ἀλληκτα: ἀκλήρωτα, ἀδιαλύετα, ἀμέριστα, κοινά.
- Ἀκεστῶ: τῷ ἰασίμῳ καὶ θεράπευσίμῳ πράγματι.
- Ἀλφίτα: τῆς κριθῆς τὰ ἄλευρα.
- Ἀετὸς προπύλαιος: τὸ νῦν λεγόμενον αἰέτωμα ἢ²
 δέλτα.
- Ἀφιδρύματα ἐν ταῖς σφενδόνασι: ἀφιδρύματα
 μὲν τὰ ἀγάλματα, σφενδόναι δὲ τόπος Ἀθήνησιν.
- Ἀκροστόλιον τριήρους: τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης τὸ
 ἀνατεταμένον εἰς τὸ ἄνω μέρος.²
- Ἀμφιδέξῃα: κόσμος τραχήλιος.
- Ἀρχώνης: ὁ ἄρχων ὠνῆς οὐτινοςοῦν.
- Ἀρχιτέκτων: ὁ τῶν οἰκοδομημάτων ἐπιστάτης, καὶ ὁ
 ἄρχων τῶν τεκτόνων, καὶ ὁ κατὰ σκευωρίαν κατασκευ-
 ᾶζων τι πρᾶγμα.³
- Ἀμφοτερόπλου: τὸ δύο πλοῦς ποιήσασθαι ἐπὶ τοὺς
 αὐτοὺς λιμένας.
- Ἀνακτορίου: τὸ ἅγιον ἱερὸν τῶν ἀνακτόρων.

Ἄλογοι τίνες λέγονται: οἱ μήπω ἀνηρημένοι τὸν ἔρανον ἐρανιστάι, οἱ μὴ καταθέμενοι τοῦ ἐράνου τὴν καταβολήν, οἷς οὐδεὶς ἔστι λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν.

Ἀταλάντη τριήρης: ὠνομάσθη οὕτως ἡ τριήρης ἥτοι 5
ἀπὸ Ἀταλάντης τῆς ἡρώτινης, ἥτις ἦν ὠκίστη δραμεῖν,
ἡ ἀταλάντη καὶ ἰσόζυγος, ὥς τὸ

Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

Ἀντλία: ἄγγος ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμε-
νον ἀπαντλοῦσιν εἰς θάλασσαν, ὃ καὶ νῦν καλούμε- 10
νος καδίσκος,

Ἀκροθίνιον: κυρίως μὲν ἡ τῶν θινῶν ἀπαρχή· θινες
δὲ εἰσιν οἱ τῶν πυρῶν καὶ τῶν κριθῶν σωροί· κατα-
χρηστικῶς δὲ ἡ ἀφ' ὅτουοῦν ἀπαρχή.

Ἀφύα: ὄνομα ἑταίρας. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ τῆς ἀφύ- 15
ης, ὃ πέρ ἐστιν ἰχθυΐδιον φαῦλον καὶ λυπρὸν. τοιαύτη
δὲ ἦν καὶ ἡ ἑταίρα, ὥς ἔοικεν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν προσ-
ηγορίαν ἔσχεν.

Ἀδηφάγους τριήρεις: τὰς μεγάλας τριήρεις, ἡ τὰς
ἐχούσας ἐντελῆ τὰ πληρώματα. παρ' ᾧ καὶ ἀδηφάγα 20
ἄρματα λέγουσι τὰ μεγάλα καὶ τέλεια.

Ἀποστολεῖς: ἄρχοντες δέκα τὸν ἀριθμόν, ἐπὶ τῶν ἐκ-
πλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀποστόλων ἀναγομένων,
παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα.

Ἀκαριαῖον: τὸ βραχύ.

25

Ἀνέπαφα: τὰ ἀνεπλήπτα, ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο.
ἀφάσσεσθαι γάρ ἐστι τὸ ψηλαφᾶν καὶ ἄπτεσθαι.

Ἀναδενδράδες: τὰ κλήματα τῆς ἀμπέλου τὰ ὑπερ-
μήκη.

Ἀὐχμοί: αἱ ἀνομβραὶ, ἀφ' οὗ καὶ αἱ ἐκπυρώσεις τῶν 30
φυτῶν καὶ ἀφοροῖαι καὶ ἀκαρπῖαι.

Αἵμασιά: τὸ αὐτοσχέδιον περιτελίσμα τὸ ἐν τοῖς

ἀγροῖς γινόμενον ἔξωθεν τῶν ἀμπέλων, πρὸς τὸ μηδέ-
να τῶν ὁδῶ παριόντων ῥαδίως εἰσιόντα ὀπωρίζεσθαι.

Ἄξονες: ξύλα τετράγωνα, ἀπὸ γῆς κάτωθεν ἄνω διή-
κοντα μέχρι τοῦ ὁρόφου, καὶ στρεφόμενα ἀπὸ τινος
περόνης. ἐπὶ τούτων οἱ νόμοι ἀνεγράφοντο. 5

Ἀγορὰ καὶ ἐφορία: ἡ σύνοδος ἡ πρὸς τοῖς κοινοῖς
ὅροις γινομένη τῶν ἀστυγεϊτόνων, οὗ οἱ ὄμοροι ὁμοῦ
συνιόντες περὶ τῶν κοινῶν ἐβουλευόντο.

Ἀμόργινα: τὰ πορφυροβαφῇ νήματα καὶ λεπτά.

Ἀντίθετα: εἶδος σχήματος ῥητορικοῦ. ἀντιτίθεται δὲ 10
πολλά, κῶλον κώλῳ καὶ νόημα νοήματι καὶ ἐπιχειρή-
μα ἐπιχειρήματι καὶ κεφαλαῖον κεφαλαῶ καὶ λόγος
λόγῳ, καὶ ὅλως πολὺ ἐστὶ τὸ εἶδος τῶν ἀντιθέτων.

Ἀμοιγέποι: ἀντὶ τοῦ ὀπηδή.

Ἀμφίθυρος οἰκία: ἡ ἔχουσα ἐκατέρωθεν θύρας φε- 15
ρούσας ἔξω εἰς τὴν ὁδόν.

Ἄττων: ὁρμῶν καὶ πηδῶν, ἀπὸ τοῦ αἵττων, ὃ πέρ ἐστὶν
ὁρμῶν.

Ἀφ' ἐστίας μυηθῆναι: ὃ ἐκ τῶν προκρίτων Ἀθη-
ναίων κλήρῳ λαχὼν παῖς δημοσίᾳ μυηθεῖς. 20

Ἄρτημα: ὃ δεσμὸς τοῦ βαλλαντίου, ἧ ὁ τελαμὼν ἐξ οὗ
ῥητηται τὸ βαλλάντιον· ὅπερ καὶ πιθανώτερον.

Ἀβράτων: κογχυλλίου εἶδος· πολλάκις δὲ αὐτὰ ἀγγελη-
δὸν νέμονται. οἱ δὲ εἶδος ἀκρίδων, αἵτινες πολλὰ γέ-
γόμεναι ὁμοῦ τοὺς καρποὺς διαφθείρουσιν. οἱ δὲ με- 25
λιττῶν. οἱ δὲ ἀπρότων φασὶν εἶναι ἀντὶ τοῦ ληστῶν.

Αὐτολήκυθος: ὃ πένης, ἀπὸ τοῦ ἑαυτῷ τὰς ληκύ-
θους φέρειν εἰς τὰ βαλανεῖα. οἱ δ' ἄσωτοι, παρὰ τὸ
τὰς συμβολὰς ἐν ταῖς ληκύθοις ἔχειν καὶ φέρειν εἰς
τὰ συμπόσια. 30

Ἀποφράδες: αἱ ἐναγεῖς καὶ μιαραὶ ἡμέραι καὶ μέ-
λαιναί.

Ἀστρογάλοι διάσειστοι: οἱ μεγάλοι καὶ κυβευτικοὶ ἀστρογάλοι ἐν τῷ βάλλεσθαι.

Ἀστροάβη: σκευὸς τι ἐπὶ τῶν ὄνων ἢ τῶν ἵππων ἢ τῶν ἡμιόνων ἐπιτήδειον.

Ἀμιππος: εἰὰν διὰ τοῦ ν γράφηται ἢ συλλαβή, ἀνιπ- 5
πος, σημαίνει τοὺς ἵππους μὴ ἔχοντας ἀλλὰ πεζούς.
εἰὰν δὲ διὰ τοῦ μ, ἄμιππος, ὅπερ καὶ μάλλον, σημαίνει τοὺς δύο ἔχοντας ἐξευγμένους ἵππους ἱμάσι χωρὶς ζυγοῦ, καὶ τὸν μὲν ἡνιοχοῦντα, τὸν δὲ μαχόμενον.

Ἀποσέσχεν τοὺς ὄρμους τοῦ μετάλλου: ἀποσέ- 10
ξαι τὸ διασεῖσαι καὶ κινῆσαι. ὄρμοι δὲ εἰσιν ὥσπερ κλονες τοῦ μετάλλου. οὗτοι δ' ἦσαν καὶ ὄροι τῆς ἐκάστου μερίδος, ἣν ἐμισθώσατο παρὰ τῆς πόλεως.

Ἀμφοδον: ἡ ὥσπερ ἐκ τετραγώνου διαγεγραμμένη ὁδός.

Ἀπόταφον: τὸν χωρὶς ταφέντα καὶ ἀλλαγῇ τοῦ τῶν 15
ἄλλων νεκρῶν τάφου.

Ἀμνόν καὶ ἀμνήν: τὸ βραχὺ καὶ νεογνὸν καὶ ἄρτι τεχθεὶν πρόβατον.

Ἀκρατοκώθωνες: οἱ νέοι οἱ πίνοντες ἄκρατον ἐκ τῶν κωθώνων, ἐξ ὧν καὶ οἱ κώθωνες ἐκλήθησαν, ἐπεὶ ἐν 20
τοῖς συμποσίοις τὸν ὅλον βίον διάγουσιν ἀκρατοποιοῦντες καὶ μεθύοντες καὶ παροινουντες.

Ἀκινάκης: εἶδος ξίφους βαρβαρικοῦ.

Ἀρκτοῦρον: τὸν ἀρκτοφύλακα, ὃν καὶ Βωώτην καλοῦσιν. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ Ὠρίωνος. δύνει δὲ ἀρ- 25
χομένου χειμῶνος.

Ἀπατούρια: ἑορτή τις Ἀθήνησιν, ἀπὸ τῆς ἀπάτης τῆς Μελανθίου ὀνομασθεῖσα, ἣν ἠπάτησε Ξάνθον μονομαχοῦντα περὶ γῆς ὄρων.

Ἀπλας: ὑποδήματος εἶδος Λακωνικοῦ. ὠνόμασται δὲ 30
ἀπὸ τοῦ ἀπλῶς καὶ οὐ τετεχνιτευμένως γεγενῆσθαι. ἀπλοῖ δὲ οἱ Λάκωνες καὶ οὐ περιεργοὶ περὶ τὰς κατασκευάς.

Ἀλαβαστοθήκας: τὰ ἀγγεῖα, ὅπου τίθεται τὰ ἀπὸ τῆς ἀλαβάστου γινόμενα ληκύθια. σημειωτέον δὲ ὅτι χωρὶς τοῦ ῥ ἀλάβαστος λέγεται, οὐχὶ ἀλάβαστρος.

Ἀρκεῦσαι: τῇ Ἀρτέμιδι καὶ τῇ ἄρκτῳ ἀφοσιώσασθαι καὶ θῦσαι, ὅπερ ἐποιοῦν πρὸ τῶν γάμων αἱ κόραι 5 διὰ τὸν τῆς θυσίας χρησμόν.

Ἄργας: ὁ Δημοσθένης οὕτως ἐκλήθη ὡς κακῶν ἔργων ποιητής. οἱ δὲ ἄργαν ὄφιν εἶναι φασιν.

Ἀλάστωρ: ὁ ἁμαρτωλός, παρὰ τὸ ἀλιτεῖν, ὃ πῆρ ἐστὶν ἁμαρτεῖν. 10

Ἄρτι καὶ ἄρτιως: ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλλγού. τάσσουνσι γὰρ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἤδη εἰρημένου ἢ πεπραγμένου, ἐπὶ δὲ τοῦ μέλλοντος οὐδέποτε.

Ἄγειν καὶ φέρειν: ἀντὶ τοῦ ληστεύειν καὶ ἀρπάζειν. ἤγετο μὲν τὰ ἔμψυχα, ἐφέρετο δὲ τὰ ἄψυχα. 15

Ἀρμυσταί: οἱ φρούραρχοι τῶν Λακεδαιμονίων, παρὰ τὸ ἀρμόζειν τὰς πόλεις τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ἄμῃ: τὸ ἐργαλεῖον, ἐν ᾧ ὀρύττουσι τὴν γῆν.

Ἀκίβδηλον: τὸ καθαρὸν καὶ γνήσιον καὶ ἀδιάφθορον.

Αὐλών τόπος τῆς Ἀττικῆς καλεῖται, ἐπειδὴ ἐπιμήκης 20 καὶ στενός, ὡς αὐλῶ εἰκέναι.

Ἀφανίσαι οἱ παλαιοὶ οὐχὶ τὸ μολῦναι λέγουσιν, ὡς νῦν, ἀλλὰ τὸ τελέως ἀφανὲς ποιῆσαι.

Ἀπενιαντίσαι: ἐπ' ἐνιαυτὸν φυγεῖν. ἢ ἐπὶ τοῦ ἐντὸς ἐνιαυτοῦ ἀποθνήσκοντος. 25

Ἀψιμαχία: ἡ πρὸς ὀλλγον διαφορά, ἀπὸ τοῦ ἄψασθαι μάχης.

Ἀποσημάνασθαι τὸ σφραγίζειν λέγεται.

Ἄστειος: ὁ γέλωτα κινεῖν δυνάμενος καὶ βωμολόχος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν εὖ ἐσταλμένον, καὶ τὸν εὖλαλον, 30 ᾧ ἐναντίος ἐστὶν ὁ γριτικός ἄνθρωπος καὶ ἄγροικος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐν ἄστει διατρέβοντα, καὶ τὸν διὰ ἧθους ἐπαινούμενον.

Αὐτομαχεῖν: τὸ ἐαυτῷ μάχεσθαι ἢ ἄλλῳ μόνον.

Ἀρδηττος τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀρδήττου τινὸς ἥρωος, ὃς στασιάζοντας τοὺς Ἀθηναίους κατήπειγεν ὄρκοις ὁμονοεῖν. ἐν τούτῳ οὖν τῷ χωρίῳ ὤμνουν οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὄρκον.

5

Ἀπὸ μισθωμάτων θύειν: τὸ τὰς θυσίας μισθωσαμένους παρέχειν τῇ πόλει καὶ τοῖς ἄρχουσι τὰ ἱερεῖα εἰς τὰς ἐορτάς, ὥστε δοκεῖν μὲν τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἄρχοντας θύειν, τῇ δ' ἀληθείᾳ τοὺς μισθωτὰς παρέχεσθαι τὰ ἱερεῖα. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς βουλομένοις μισθοῦσθαι τὰς θυσίας, καὶ τέλος ἦν τῶν θυσιῶν πωλούμενον τῷ βουλομένῳ.

Ἀμφιδρόμια: ἐστίασις ἀγομένη ἐπὶ τοῖς βρέφεσι μετ' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ τεχθῆναι. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἀμφιδρομεῖν καὶ περιτρέχειν πανταχοῦ μετὰ τοῦ παιδίου, ἐπιθύοντας τοῖς θεοῖς.

Ἀτιμαζόμενοι: ἀντὶ τοῦ πληττόμενοι. εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἄτης.

Ἀπηχῇ: ἀπεχθῇ καὶ λυπηρά. ὅπου γὰρ ἀνάγκη καὶ οὐ προαίρεσις, ἐκεῖ ἐστὶ καὶ λύπη.

20

Ἀναίσχης: ὁ ἄπειρος κληδόνος. εἴρηται δὲ κατὰ στέρησιν τοῦ αἰσχους καὶ τῆς αἰσχύνης.

Ἀναγωγή: ἡ ἀπόδοσις τοῦ κακῶς πραθέντος ἀνδραπόδου.

Ἄτης ὕης: τὸ μὲν ὕης υἱός, τὸ δὲ ἄτης θεᾶς Ἀβάξιος. οἱ δὲ φασὶ μυστικὰ εἶναι ἐπιφθέγματα. ἄλλοι δὲ ὕην μὲν εἶναι τὸν Διόνυσον ἀπὸ τοῦ συμβάντος ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ ὑετοῦ· ὅς γε γὰρ ἀμβροσίαν ἐπ' αὐτῷ ὁ Ζεὺς· ἄτης δὲ ἐστὶν ὁ Διόνυσος ἀπὸ τῆς γενομένης ἐκ Τιτάνων εἰς αὐτὸν ἄτης καὶ φθορᾶς.

30

Ἀθηνᾶ ἱππία: ἐκλήθη οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μετ' ἱππων ἀνήλατο, ὥς ἐπ' αὐτῇ

ὕμνος δηλοῖ. ἢ ὅτι, Ποσειδῶνος οὔσα θυγάτηρ καὶ
Κορυφῆς τῆς Ἰκκεανοῦ, ἔχουσα ἄρμα οὕτως ἐγεννή-
θη. ἢ ὅτι Ἀδραστος θήβηθεν φεύγων, ἐπὶ Κολωνῶ
στήσας τοὺς ἵππους, Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηναῖν ἱππίους
προσαγορεύσαι. . .

Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται: παροιμία ἐπὶ τῶν δι-
νὰ πεπονθότων ἢ πασχόντων.

Ἀναβάλλειν: ὑπερίθεσθαι.

Ἀπὸ μηχανῆς: μηχανή ἐστι παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγ-
κυκλήματός τι εἶδος ἀπὸ συνθήκης πρὸς ὃ φέρεται ὁ¹⁰
εἰς τὴν σκηνὴν δειξέως χάριν θεοῦ ἢ ἄλλου τινὸς
ἥρωος.

Ἀντίπαλος: δύο σημαίνει ἡ λέξις, ἥτοι τοὺς ἴσους καὶ
ισορρόπους, ἢ ἀπλῶς τοὺς πολεμίους. ὅπερ καὶ μᾶλ-
λον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.

Ἀποκτυπῆσαι: παῖσαι.

Ἀλίπεδον: ἀμμῶδες πεδῖον ἀπὸ ἀλός, ὃ πέρ ἐστι θά-
λασσα, πέδον δέ, ὃ πέρ ἐστι γῆ, πεποιημένον παρὰ τὸ
ἀλλεῖσθαι ἐκεῖ τοὺς ἵππους. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις χω-
ρίοις ἀμμόδρομοι ἦσαν.

Ἀδημονεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀθυμεῖν καὶ λυπεῖσθαι.

Ἀλῶα: ἐορτή τις τὰ ἀλῶα, προσαγορευθεῖσα ἀπὸ τῆς
ἀλοήσεως τῶν καρπῶν.

Ἄσας: τὰς ἀνίας.

Ἀρῥίχος: ὁ κόφινος καὶ τὸ τοιοῦτον πλέγμα.

Ἀστικὸν ἐμπόριον: ὅπου οἱ ἄστοι ἐμπορεύονται. ἦν
δὲ καὶ ἄλλο ξενικόν, ὅπου οἱ ξένοι.

Ἀνθεστηριῶν: μὲν Ἀθήνησιν.

Ἀπόκριναι γὰρ μοι δεῦρο ἀναστὰς: οὐ γὰρ δι'
ἀπειρίαν ἀγνοήσεις, ὃ τι εἶπης: οἱ μὲν τὸ ἀπό-³⁰
κριναί φασιν αὐτὸν εἰρηκέναι οὐκ ἐπὶ τῶν ἐξῆς πρα-
γμάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἤδη εἰρημένων, ἵνα μὴ ζητῆται ἡ
ἐρώ-

ἐρώτησις. οἱ δὲ τὸ ἀπόκριναί φασιν εἶναι ἀντὶ τοῦ ἀπολόγησαι.

Ἀτιμον τόπον· ὃ παντὶ προσπελάσαι οὐκ ἔξεστιν.

Ἀγαθoεργοί εἰσιν οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες ἐκάστου ἔτους, ὥς Ἡρόδοτος. ἢ οἱ τῶν ἀρχόντων ὑπηρεταί. ἢ 5 οἱ ἀγαθόν τι ἐργασμένοι.

Ἀβούλητα· ἀκούσια.

Ἀβρά· μαλακά, τρυφερά.

Ἀβρύνεται· τρυφερεύεται.

Ἀγασθεὶς· χαρεὶς, θαυμάσας.

10

Ἀγαθὴ ἡ τύχη· ἡ Νέμεσις καὶ ἡ Θέμις.

Ἀγαθοί· οἱ εὖ γεγονότες καὶ πεπαιδευμένοι καὶ ἐνά-
ρετοι. ἔκιοι πλουσίους.

Ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα· τὸ μετὰ δεῖπνον ἄκρατον
πινόμενον παρ' Ἀθηναίοις. καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν 15
οὕτως ἐκάλουν.

Ἀγακλεές· λίαν ἀγαθόν, εὐκλεές.

Ἀγάλλεται· τέρπεται, σεμνύνεται, σοβαρεύεται, γαν-
ριᾷ.

Ἀγαμαι· φιλῶ, ἡδομαι, θαυμάζω, φθονῶ, ἀγαπῶ, ἀπο- 20
δέχομαι.

Ἀγαν· ἐπὶ τοῦ πολλοῦ καὶ μεγάλου καὶ λίαν.

Ἀγαπητόν· κεχαρισμένον ἢ μονογενῆ.

Ἀγγαρεῖα· δουλεία.

Ἀγέρωχοι· οἱ ἔντιμοι, ἐπὶ γέρωσ ὀχούμενοι. οἱ δὲ ὑπε- 25
ρηφάνους ἢ μεγαλάνυχους.

Ἀγκυρα· τὸ αἰδοῖον παρὰ Ἐπιχάρμῳ. Κύπριοι δὲ τὸ
τριώβολον ἄγκυραν λέγουσι. καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος.
καὶ ἡ ἀσφάλεια.

Ἀγνεύειν· τὸ ἀπὸ ἀφροδισίων καθαρεύειν. ἢ συνή- 30
θεια δὲ τὴν τῶν βρωμάτων ἀπόσχεσιν.

Ἀξιόχρεως· ἱκανός, ἐχέγγυος, ἀξιόπιστος.

Ἀγλατίζει· σκευάζει, κοσμεῖ, ποιεῖ.

O

Ἀναδύεσθαι: φεύγειν, ἀναβάλλεσθαι.

Ἀμφορεύς: κάδος. οἱ δὲ κοινῶς μὲν πᾶν κεράμιον.

Ἀναγυράσιος: ὁ Ἀναγυροῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα καὶ φυτὸν φύεται δυσῶδες ὁ ἀνάγυρος, ἐφ' οὗ λέγεται μὴ κινεῖν τὸν ἀνάγυρον.

Ἀποινᾶν: ἄποινα λαμβάνειν.

Ἀγχίνοια: ταχύνοια.

Ἀγορά: τόπου ὄνομα. καὶ τὰ ἀγοραζόμενα. Θεσσαλοὶ δὲ καὶ τὸν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσι. Κρητὲς τὴν ἐκκλησίαν. παρ' Ὀμήρῳ καὶ πάντα ἀθροισμόν.

Ἀθυμία: ἀψυχία καὶ τὸ ἀπαγορεῦσαι.

Ἄμυνα: ἡ βοήθεια.

Ἀθηφάγοι: οἱ πολὺ καὶ ἀναιδῶς ἐσθλόντες.

Ἄθλος: κυρίως ὁ πόνος καὶ τὰ ἔπαθλα.

Ἀνδριάντα: σημαίνει καὶ τὴν γραφὴν, ὥσπερ ὁ Πλάτων.

Ἀποψύχειν: ἀφοδεύειν. κυρίως δὲ καὶ τὸ ἀποδνήσκειν.

Ἀδικοχρημάτους: τοὺς κακοπράγμονας. οἱ δὲ τοὺς ἐξ ἀδίκων πλουτοῦντας.

Ἀπογενομένους: σημαίνει καὶ τοὺς ἀποδνήσκοντας καὶ τοὺς πόρρῳ γενομένους.

Ἀπαρτί: ἀπηρτισμένως. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κατ' ἐναντίον καὶ ἄντικρυς.

Ἀπόφασις δίκης: σημαίνει τὴν διάγνωσιν καὶ τὴν μετὰ τὴν διάγνωσιν τῶν δικαστῶν ἀπόφασιν.

Ἄρτι: τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυον, τὸ παραντίκα μέλλον γίνεσθαι.

Ἀμοργίς τί ἐστι: τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον. ἔοικε δὲ βύσσῳ. ὅθεν ἀμόργινα ἱμάτια.

Ἀναποδίξειν: τὸ τοῖς ποσὶν ἀναμετρεῖν χωρίον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐξετάζειν καὶ ἀναζητεῖν.

Αὐτήκοοι: ἅφ' ἑαυτῶν πιθήνιοι· κατήκοοι δὲ οἱ ἐτέ-
ροις ὑπακούοντες καὶ ἐπιτασσόμενοι.

Αὐτίκα μάλα: ἀντὶ τοῦ εὐθύς.

Αὐτίκα: μικρὸν ὕστερον.

Ἀπογνῶναι: ἀπελπίσαι.

5

Ἀνωμαλία: καὶ ἡ ἀνισότης καὶ ἡ νῆσος.

Ἀρμολογία παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐκαλεῖτο ὁ ἐκπεμπό-
μενος ἐπιμελητὴς εἰς ὑπήκοον πόλιν προύραρχος.

Ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας: ἀνοικίσας ἢ με-
ταστήσας ἢ μεταγαγών. καὶ ἀνάστατος ὁ καταλιπὼν 10
τὴν οἰκίαν καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ζῆν αἰρούμενος.

Ἀλοή: ληφθεῖη.

Ἀπαρτῆν: ἀποκρεμᾶν.

Ἀνδριάντα: τὸν χαλκοῦν ἢ τὸν λίθινον, ἢ καὶ τὴν
γραφὴν.

15

Αἰακὸς ἢ Ῥαδάμανθυς ἢ Μίνως: οὗτοι εἰσι κρι-
ταὶ τῶν κατοικομένων.

Ἀλάστωρ: ὁ μεγάλα τετολμηκῶς ἀδικήματα, ὧν οὐκ
ἂν ἐπιλάθοιτό τις, ἀλάστωρ καλεῖται.

Ἀλιτῆριος: ὁ πολλὰ ἡδίκηκῶς καὶ ὃν κολάζειν προς- 20
ἦκε περὶ ὧν ἐξήμαρτεν.

Ἀνομολόγητα: τὸ ἐπ' ἀργυρίῳ ἐκ δευτέρου συνθήκας
ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους τοὺς δεδανεικότες καὶ τοὺς
ὀφείλοντας τοῦ τε τόκου καὶ τῆς προθεσμίας, εἰ χρό-
νος ἱκανὸς διέλθοι καὶ μὴ διαλύοιντο οἱ δεδακεισμέ- 25
νοι, τοῦτο ἀνομολογεῖσθαι καλεῖται.

Ἀριστεῖον: βραβεῖον, γέρας, ἔπαθλον.

Ἀκκώ: γυνὴ εὐήθης.

Ἀμφιετίδης καὶ Μελιτιδης: οὗτοι ἐπὶ ἀνοίᾳ διε-
βάλλοντο.

30

Ἄνυτος: οὗτος πρῶτος δικαστήριον κατέδειξεν.

Ἀρουραῖος Οἰνόμας: ὁ Αἰσχίνης, ὅτι τὸν Οἰνόμαον

ὑποκρινόμενος ἔπαισεν. ἄρουραῖος δέ, ὅτι ἐν τοῖς δήμοις ἐπεδείκνυτο, ἀνάξιος ὢν τῶν ἐν ἀστει ἀγώνων.

Ἀγγάρους: οἱ μὲν τοὺς πρέσβεις, οἱ δὲ τοὺς ἐκ διαδοχῆς γραμματεφόρους, οἱ δὲ τοὺς ἀπράκτους καὶ νωθεῖς. ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς σταθμοὺς ἄγγαρά. καὶ 5 τοὺς ἐπὶ τὸ καθοδηγεῖν παραλαμβανομένους ἄκοντας. Δισχύλος γοῦν ἐν Ἀγαμέμνονι τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔφη.

Ἄρειος πάγος: ὄχθος Ἀθήνησιν.

Ἀκρόπολις: τόπος ὑψηλός. τὰ δὲ ὑπ' αὐτὴν ὑπόπολις 10 ὠνομάσθη.

Ἀνακεῖον: Διοσκούρων ἱερόν, οὗ νῦν οἱ μισθοφοροῦντες δοῦλοι ἐστᾶσιν.

Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς: ὁ παρὰ τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀνδοκίδου.

Αἰάκιον: τόπος, οὗ φασὶ τὸν Αἰακὸν οἰκῆσαι. 15

Ἀστραπὴ δὲ ἄρματος: τόπος Ἀθήνησιν ἐν τῇ Πάριῳ, ὅπου Διὸς ἀστραπαίου ἐστὶ βωμός.

Ἀκαδημία τόπος λέγεται διὰ τοῦ ᾧ, ἀπὸ τινος Ἑκαδήμου. ἔστι δὲ γυμνάσιον.

Ἄγονον πήγανον μεγαλοπρεπές πρᾶον παρ' ἐνίοις ἢ 20 ἄγνος.

Ἀγόντων: ἀντὶ τοῦ ἀγέτωσαν.

Ἀγορὰ Ἀργείων: καὶ ἐν τῇ Τρωάδι τόπος καὶ Ἀθήνησιν.

Ἀγορανόμος: δικαστὴς ἐν ἀγορᾷ νέμων τὸ δίκαιον. 25

Ἀγορητάς: τοὺς ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφομένους.

Ἀγός: ἡγεμὼν, βασιλεὺς. καὶ ἐν Πέργῃ ἢ ἱέρεια τῆς Ἀρτέμιδος.

Ἀγοστούς: τοὺς ἀγκῶνας. οἱ δὲ ἄκρα χειρῶν. οἱ δὲ ἀγκύλας καὶ πήχεις. 30

Ἄγος: μίασμα ἢ ἀγκών. λέγεται δὲ ἄγος καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον σεβάσματος, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἱέρειαι ἀναγεῖς, καὶ ἄγῃ τὰ μυστήρια καὶ ἄλλα τινά.

Ἄγρηνυλοι: οἱ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύοντες.

Ἄγριόθυμος: ἄγριος τῇ ψυχῇ.

Ἄγροικος: ἄφρων, δύσκολος.

Ἀγοσταί: κριθαὶ ὑπὸ Κυπρίων. καὶ τὸ ἀγοστήσας
ἐκκριδιάσας, οἷον ὑψαυχενίσας. 5

Ἀγρώσται: οἱ κνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος.

ἽΟμηρος:

ἰχθῦς ἀγρώσων.

Ἀγύρτης: ἐπαίτης, φιλοκερδής.

Ἀγυρτικά: χυδαῖα ψεύσματα. 10

Ἀγυρτώδη: συρφετώδη.

Ἀγχέμαχος: ἐγγύθεν μαχόμενος.

Ἀγχιθύρος: γείτων.

Ἀγχιμόλος: ἐγγὺς ἐλθών.

Ἀγχιστεῖα: συγγένεια. καὶ ἀγχιστεῖς οἱ ἀπὸ ἀδελ- 15
φῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέ-
ρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος. οἱ δὲ ἔξω τούτων
συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν μιχθέντες
τοῖς οἴκοις οἰκεῖοι λέγονται.

Ἀδωροδοκῆτως: ὀρθῶς. 20

Ἀδεκάστως: ἀμερίστως, δικαίως.

Ἀδιάκριτος: ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
μὴ γνωσκόντων τὰ δέοντα ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων.

Ἀκονιτί: ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης, ἢ εὐμαρῶς. ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως εὐμαρῶς περιγι- 25
νομένων, ὥστε μὴδὲ κόνισσασθαι.

Ἀκομψον: ἀπάνουργον.

Ἀναδήσασθαι: στεφανώσασθαι. καὶ ἀναδήσοντες
στέφοντες.

Ἀνδρολήψιον καὶ ἀνδροληψία: ἀνδρόλήψιόν ἐστι 30
τὸ φόνου πραχθέντος ἐν τινὶ πόλει, καὶ τοῦ φονέως
μὴ ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῶν πολιτῶν, τρεῖς ἀντ' αὐτοῦ
τῶν ἐκείνου πολιτῶν ἄγειν εἰς δικαστήριον, δίκην

ὑφ' ἑξόντας τοῦ φόνου, καὶ τοῦτα ἀνδρολήψιον κα-
λεῖται.

Ἀσκοφορεῖν: τὰ ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς τοὺς
ἄστούς, ἐσθῆτα ἔχοντας ἢν βούλονται, ἄσκους κατὰ
τῶν ὤμων φέρειν. καὶ οἱ τοῦτο ποιοῦντες ἄσκοφό- 5
ροι καλοῦνται. ὥσπερ νόμος τοὺς μετοίκους χιτῶνας
ἐνδεδύσθαι χρῶμα ἔχοντας φοινικοῦν, καὶ τὰς σκά-
φας φέρειν· ὅθεν καὶ σκαφηφόροι καλοῦνται.

Ἀναγωγὴ οἰκέτου: δίκης ὄνομα. ἀναγωγὴ γάρ ἐστι
τὸ τὸν πωλοῦντα οἰκέτην νόσημα ἔχοντα, καὶ μὴ προ- 10
ειπόντα τῷ ὠνουμένῳ, ἐφεῖσθαι τῷ ὠνησαμένῳ δια-
κρίνεσθαι πρὸς τὸν πεπρακότα, ἀπογραφάμενον πρὸς
τοὺς ἄρχοντας τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐγκαλεῖ. καὶ τὸ οὕ-
τως ἀπογράφειν ἀνάγειν καλεῖται, καὶ ἡ ἀπογραφὴ
ἀναγωγὴ. 15

Ἀνάγειν εἰς πράτην καὶ ἀνάγειν ὠνήν: δίκης
ὄνομα. ὅταν ἀμφισβητῇ τις περὶ οἰκέτου ὥς οὐ δεόν-
τως πραθέντος, ὃ τὸν οἰκέτην διακατέχων παραγίνε-
ται ἐπὶ τὸν πεπρακότα, καὶ ἀναγκάζει αὐτὸν συνί-
στασθαι τὴν δίκην πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας, καὶ 20
● τοῦτο καλεῖται ἀνάγειν εἰς πράτην.

Ἀμέλει: τοιγαροῦν, δηλαδή, πάντως. ἐπὶ ῥῆμα γάρ
ἐστι συγκατάθεσις δηλοῦν. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κα-
λῶς παρὰ Ἀριστοφάνει.

Ἀναλῆην: ἀδράως, σφοδρῶς, ἀπηρυθριασμένως. 25

Ἀναρῶρηθῆναι: ἀνακηρυχθῆναι.

Ἀνεῖλεν: ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο, διαφορεῖται γὰρ ἡ λέ-
ξις, ἐπεὶ ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν.

Ἀπροόπτως: ἀπροοράτως, ἀπροσδοκῆτως.

Ἀράβιος αὐλητής: ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστως τι δια- 30
πραττομένων ἢ δωχλοῦντων. ἔστι δὲ παροιμιῶδες.

Αὐτοβοεῖ: παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς
ἔργοις, οἷον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ.

οὕτω, Θουκυδίδης. παρὰ Θεοπόμπῳ δὲ ἀντὶ τοῦ κα-
τὰ κράτος.

Ἀρχαιρεσίας ἐν τῷ καιρῷ λέγουσιν, ἐν ᾧ προβάλλε-
σθαι τοὺς ἄρχοντας εἰώθασιν.

Ἀβυδος; ἐπὶ συκοφάντου τάττεται ἡ λέξις, διὰ τὸ δο- 5
κεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνοὺς. καὶ Ἀβυδο-
κόμης ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν· τοιοῦτοι γὰρ
οἱ Ἀβυδηνοί.

Ἀμπωτις; ἡ ἀνάποσις. καὶ ἡ εἰς βάθος μετάστασις
τῶν ὑγρῶν. 10

Ἀναπεπτωκότες; τὰς διανοίας ἀνατετραμμένοι.

Ἀνασεσυρμένη; ἡ συρόμενον ἱμάτιον ἐπαίρουσα καὶ
γυμνοῦσα μέρος.

Ἀνθερεῶνα; τὸν ὑπὸ τὸ γένειον τόπον, καὶ βοτάνη δέ
τις ἀνθερεῶν καλεῖται. 15

Ἀνθεστηριάδας Ῥόδιοι λέγουσι τὰς ἐχούσας ὥραν
γάμου, μηδέπω δὲ γεγαμημένας.

Λοίδιμος; διαβόητος, ὀνομαστός, ὑμνητός.

Ἀποκήρυκτος; ὁ ἐπὶ ἁμαρτήμασιν ἐκπεσὼν τῆς πα-
τρώας οἰκίας· ἐκποίητος δὲ ὁ ἑτέρῳ δοθεὶς εἰς- 20
ποιήσασθαι. οὕτως Ἐρατοσθένης.

Ἄξιον; τὸ ἄξιον παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ ἐπὶ τοῦ δι-
καίου τέτακται, τάσσανσι δὲ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὧνίων,
ὅταν εὐωνόν τι πιπράσκηται. τάσσανσι δὲ αὐτὸ καὶ
ἐπ' ἐκείνων, ἐπειδὴν τις ὦν πολυχρήματος τόπον ὧνῇ- 25
σαιτο πολλοῦ ἄξιον.

Ἀναγινώσκειν; ἀναπεῖθαι. ἔστι γὰρ ἀναγινώσκειν
τὸ γνῶναι διαλεχθέντα.

Ἀρεστήρ; κόπαρον τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον
κατὰ τοῦ πυρὸς ἄρεστήρ καλεῖται. 30

Ἀπόμισθος; ὁ μισθοῦ πράξας ἔργον τι καὶ ἄμισθος.
ἄφειμένος ἀπόμισθος καλεῖται.

Ἀρχαίου; ἐχρήσαντο τῷ ἀρχαίῳ πάντες οἱ ῥήτορες ἐπὶ

τοῦ δανειζομένου ἀργυρίου, ὅπερ ἔνιοι κατὰ τινα συνήθειαν κεφάλαιον ὀνομάζουσι. παρελλήπεται δὲ τὸ ὀρχαῖον ὑπὸ τῶν ῥητόρων καὶ ἐπὶ τοῦ πάλαιου.

Ἄμα: Δημοσθένης μὲν ἐπὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρῆμα ἔταξεν, Δισκίνης δὲ τὸ ἄμα ἔταξεν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν.

Αἰσθεσθαι: αἰσθεσθαι ἐστὶ τὸ εἰδέναι τι ἀκριβῶς.

Αἰσθάνεσθαι: ἀντὶ τοῦ ὑποπτεῦειν καὶ ὑπονοεῖν.

Ἀνάργυρος τί ἐστίν: ὁ ἀργύριον μὴ κεκτημένος ἀνάργυρος καλεῖται, εἰ καὶ ἱκανὴ ἐστὶν ἡ οὐσία αὐτοῦ ἐξ ἑτέρων χρημάτων.

Ἀτακτοί: οἱ περιέργοι καὶ παρὰ τὸ προσήκον τι ποιοῦντες, καὶ οἱ ἐν πολέμῳ συμβολῆς ἀγομένης πρὸς τοὺς ἐχθρούς, τάξιν παρὰ τῶν στρατηγῶν μὴ λαβόντες.

Ἀνάπηρος: ὁ καθ' ὑπερβολὴν πεπηρωμένος μέρει τινὲς τοῦ σώματος ἀνάπηρος καλεῖται.

Ἀποψηφισμένοι: οἱ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον παρεγγεγραμμένοι τῶν ξένων καὶ ἀποψηφισθέντες ὥς μὴ ὄντες ἄστοι.

Ἀνάδικος δίκη: δίκης ὄνομα. ὅταν γνώσεως δικαστῶν γενομένης περὶ τινος πράγματος αὐθις ὁ ἡτηθεὶς εἰς δικαστήριον ἔρχηται περὶ τῶν αὐτῶν κριθι-
σόμενος, ἢ καὶ ἕτερος ἐγκαλῇ περὶ ὧν πρότερον ἐγένετο κρίσις, τοῦτο δίκη ἀνάδικος καλεῖται.

Ἄρουν ἐπὶ καλάμῳ πυρούς: τὸ αἰεὶ σπείρειν καὶ μηδεμίαν ἄνεσιν δίδοναι τῇ γῇ.

Ἀπειπεῖν: τέτακται ὑπὸ τῶν ῥητόρων τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ κελεύσαι μὴ πράττειν.

Ἀψασθαι: θίγειν καὶ ἅπτεσθαι.

Ἀπόρρησις: τὸ κελεύειν τι μὴ γίνεσθαι, καὶ τὸ ἀποκρύπτειν.

Ἀποστελλόμενοι οὐ μόνον οἱ ἐκπεμπόμενοι ἐκ' προς-

ταγμάτων ἀπολλύντων, ἀλλὰ καὶ οἱ παραπεμπόμενοι ἐλέχθησαν παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.

Ἀπολαχεῖν: τὸ διανεῖμασθαι τὰ πατρῷα ἢ καὶ ἄλλα κοινά, δόντα πρὸς τινος καὶ ἀπολαβεῖν τὸ προσῆκον μέρος ἕκαστον τῶν διανεμιμαμένων, παρὰ τοῖς ῥήτορ- 5
σιν ἀπολαχεῖν εἴρηται.

Ἀσπαλιεύεσθαι: ὅπερ ἡμεῖς ἀλιεῦσαι καλοῦμεν, οἱ ῥήτορες καὶ οἱ κωμικοὶ ἀσπαλιεύεσθαι καλοῦσιν.

Ἀσελγεία: ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια καθ' ὑπερβολὴν σπουδή. οἱ δὲ ῥήτορες ἐπὶ ὕβρεως καὶ αἰκίας ἐχρή- 10
σαντο.

Ἀμύνεσθαι: κέχρηται οἱ ῥήτορες τῷ ἀμύνεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντιπράττειν τοὺς κακὸν τι προδιαθέντας, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντευποιεῖν τοὺς εὐεργέτας.

Ἀμείβεσθαι: κέχρηται οἱ ῥήτορες τῷ ἀμείβεσθαι 15
καὶ ἐπὶ τοῦ χάριν ἐκτίνειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ποιῆσαι τι κακὸν τοὺς ἄρξαντας ἀδικεῖν.

Ἀτυχεῖν: οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ χρῆσθαι δυστυχία ἔτα-
ξαν οἱ ῥήτορες τὸ ἀτυχεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπο-
τυχεῖν. 20

Ἀναυμαχίου: εἶδος ἐγκλήματος καὶ ζημίας. ὥσπερ γὰρ τοῖ μὴ στρατεύεσθαι καὶ τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν ζημίαι ἦσαν ὠρισμέναι ἐκ τῶν νόμων, οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυμαχεῖν. καὶ τοῦτο τὸ ὄφλημα ἀναυμαχίου ἐκαλεῖτο. 25

Ἀπόστολος: ὁ ἐκπεμπόμενος μετὰ στρατιᾶς καὶ πα-
ρασκευῆς ἐπὶ πόλεμον ἀπόστολος καλεῖται.

Ἀμνίδας: τὰ σταμνία Δημοσθένους.

Ἀσκεῖν: οἱ ῥήτορες χρωῶνται μὲν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλο τι ἔργον σκοπούντων, τιθέασιν δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὶ ἀγαθῷ 30
λόγων ἀσκησιν ποιουμένων. ὅταν δ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ τάξωσι τὸ ἀσκεῖν, εἰδέναι χρή τότε, ὅτι τῇ λέξει ἐχρή-

σαντο ἐπὶ τῶν ἀγωνιζομένων τοὺς στεφανίτας, τουτί-
στιν ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν.

Ἀποδεδύσθαι ἢ ἐκδεδύσθαι: τὸ μὲν ἀποδεδύσθαι
τάσσουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν δηλῶσαι βουλευθῶσιν ὅτι
τὸ ἱμάτιον ἀπολώλεκέ τις λωποδύτη περιτυχὼν ἢ κα-
κούργῳ ἀνδρὶ: τὸ δὲ ἐκδεδύσθαι ἐπὶ τῶν τὸν χιτῶνα
ἀποδεδυκότων τάσσουσιν.

Ἀδούλευτος: ὁ αἰεὶ ἐν ἐλευθερίᾳ διάγων.

Ἀχαριστεῖν: τέτακται μὲν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς
τοὺς εὖ παθόντας, ὅταν μὴ βούλωνται χάριν ἐκτείνειν
τοῖς εὖ πεποιηκόσιν. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χαρίζε-
σθαι μὴ θελόντων χρῶνται τῷ ἀχαριστεῖν.

Ἀνατιθέναι: καὶ ἐπὶ τῶν ἀνατιθεμένων τοῖς θεοῖς
ἀναθημάτων ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες τῇ λέξει, καὶ ἐπὶ
τοῦ προσάπτειν τισὶ βλασφημίας ἢ διαβολάς.

Ἀκροθίνια: οἱ μὲν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχάς, οἱ
δὲ τὰς ἀπὸ τοῦ πολέμου σκυλεύσεις ἀπαρχάς ἐξαιρέ-
τους εἶναι.

Ἀρκάδας μιμούμενος: παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις
πονούντων καὶ μοχθούντων. οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ
πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον.

Ἄτεγκτος: ἄπιστος καὶ ἀναίσθητος, ὁ μήτε παραινέ-
σει μήτε φόβῳ τὴν πῶρωσιν καὶ τὸ τοῦ ἥθους σκλη-
ρὸν τεγγόμενος καὶ μαλαττόμενος. λέγεται δὲ ἄτεγκτος
κυρίως καὶ ὁ ἄβροχος, ἐξ οὗ ὁ μὴ δακρύων καὶ ὁ μὴ
ιδρῶν ἄτεγκτος.

Ἄπαγε ξένων ἐν χειμῶνι: παροιμία ἐπὶ τῶν ὀχλη-
ρῶν.

Ἀλώπηξ δωροδοκεῖται: παροιμία ἐπὶ τῶν ῥαδίως
δώροις ἀλισκομένων.

Ἀριστίνδην: κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων
νομοθετῶν.

Ἄσμενοι: πρόθυμοι, ἐκούσιοι.

Ἀπόρρητα: τὰ ἀπειρημένα λέγεσθαι ἢ πράττεσθαι.

Ἐνδραποδιστής: ὁ τοὺς δούλους ἀπὸ τῶν δεσποτῶν ἀποσπῶν εἰς ἑαυτόν, ἢ ὁ τοὺς ἐλευθέρους εἰς δουλείαν ἀπάγων.

5

B.

Βάραθρον: πάγη τὰ μὲν ἄνω ἴσχουσα ἰσχυρά πως, τὰ δὲ κάτω ὑπόχαννα, ὥστε τὸν ἐπιβάντα καταδύναι.

Ἀθήνησι δὲ ἦν ὄρουμά τι ἐν Κεiriαδῶν δήμῳ τῆς 10 Οἰνηίδος φυλῆς, εἰς ὃ τοὺς ἐπὶ θανάτῳ καταγινωσθέντας ἐνέβαλλον, ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὸν Κεάδαν ἐνέβαλλον.

Βασιλεύς: βασιλεύς ἐστιν εἰς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμε- 15 λητῶν, οὓς ὁ δῆμος χειροτόνησε. γραφαὶ δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἀσεβείας, καὶ ἂν τις ἱερωσύνης ἀμφισβητήσῃ, προστιμᾷ, διαδικάζει δὲ καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν γερῶν. λαγχάνονται δὲ καὶ αἱ τοῦ φόνου δίκαι πᾶσαι 20 πρὸς τοῦτον.

Βοώνης: ἀρχων ὁ τοὺς βοῦς ὠνούμενος τῇ πόλει πρὸς τὰς θυσίας. ἤρεϊτο δὲ ὑπὸ τῆς πόλεως, ἵνα βοῦς ὠνήσῃται.

Βορλευτήριον: συνέδριον.

25

Βουλή: γνώμη, καὶ συνέδριον, καὶ σύνοσις, καὶ σκέψις καὶ συμβουλίαι περὶ τῶν πάντων.

Βῆμα: πλεονα σημαίνει κοινότερον. ἔστι δὲ οὕτω πως καὶ τὸ λογεῖον, ὥσπερ καὶ τὸ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ ἐν δικαστηρίοις. ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐκκύκλημα, ἦν δὲ καὶ ἐν 30 Ἀρείῳ πάγῳ βῆμα.

Βδελυρός: μισητός, κακός.

Βεβαιώσεως: δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν ἐδικάζοντο οἱ

ὠνησόμενοι κατὰ τῶν ἀποδομένων, ὅτε ἕτερος ἀμφισβητοῖ τοῦ πραθέντος, ἀξιούντες βεβαιοῦν αὐτοῖς τὸ πραθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἄρῥαβῶνος μόνου δοθέντος. ἐπὶ τούτοις οὖν ἐλάγχανον τὴν τῆς βεβαιώσεως δίκην οἱ δόντες τὸν ἄρῥαβῶνα τοῖς λαβοῦσιν, ἵνα βεβαιωθῇ ὑπὲρ οὗ ὁ ἄρῥαβῶν ἐδόθη.

Βομβυλιός: εἶδος μελίτης, ὠνομασμένον ἀπὸ τοῦ βόμβου καὶ τοῦ βομβεῖν. καὶ ποτηρίου τι εἶδος στενοπόρου. καὶ τὸ ἐλαιηρὸν δὲ ἀγγεῖον καθ' ὁμοιότητα τοῦ ποτηρίου βομβυλιὸς ἐκλήθη.

Βουλευσεως: ἐγκλήματος ὄνομα ἐπὶ δυοῖ τατιόμενον πράγμασι. τὸ μὲν γάρ ἐστιν ἐπιβουλῆς, ὅταν τις τινὲ ἐπιβουλεύσῃ θάνατον, εἴαν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλεύθεις, εἴαν τε μὴ. τὸ δὲ ἕτερον, εἴαν τις ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφειλὼν τῷ δημοσίῳ αὐτὸς δικάζηται τινι. τῷ μὴ δικάως αὐτὸν ἐγγράψαντι.

Βακτηρία: ὁμόχρωμοι τοῖς δικαστηρίοις ἐδίδοντο βακτηρίαι, ἵνα ὁ λαβὼν οἶουδὴ χρώματος βακτηρίαν εἰς τὸ ὁμόχρωμον εἰσέλθῃ δικαστήριον, καὶ μὴ εἰς ἕτερον πλανᾶται διὰ τὸ πᾶν εἶναι τὰ δικαστήρια.

Βρόχος: σχοινίον ἀγκύλην ἔχον, ὅπερ ἐπισπασθὲν ἀποπνίγει τὸν ἔχοντα. ἢ ξύλινόν τι ὡς περ ὁ κύφω, προστιθέμενον τοῖς τραχήλοις τῶν νομοθετούντων ἐν Λοκροῖς, ἵνα ἐπισπασθὲν πίεσῃ καὶ ἀποκτείνῃ τὸν μὴ κυρώσαντα τὸν νόμον.

Βραυρωνία: Ἀρτεμις, οὕτω καλουμένη ἀπὸ Βραυρῶνος τόπου, ἐν ᾧ μάλιστα ἡ θεὸς τιμᾶται. ἐκλήθη δὲ ὁ τόπος ἀπὸ Βραυρῶνος ἡρωὸς τινος.

Βαλανάγρα: ἡ κλεῖς ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ τὰς βαλάνους ἀγρεύειν.

Βαλβίς: ξύλα δύο τῶν δρομέων, ἀφ' ὧν σχοινίον τι διατίθεται, ὃ καλεῖται βαλβίς, ἵνα ἐντεῦθεν ἐκδράμωσιν οἱ ἀγωνιζόμενοι.

Βουτύπος: ἱερεὺς τις. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ τύπτειν τοὺς βοῦς ἐν τῇ θυσίᾳ καὶ οὕτως ἀναφρεῖν.

Βουλοκοπίδαι: οἱ τὴν βουλὴν κόπτοντες, ὥς περ εἰσι καὶ δημοκόποι οἱ τὸν δῆμον κόπτοντες.

Βουτρόφος: τάξις τις ἱερέων ἢ τρέφουσα τοὺς βοῦς 5 καὶ ἐπιμελουμένη αὐτῶν ἐν ταῖς πομπαῖς, ὥστε θῦσαι τοῖς θεοῖς δημοσίᾳ τραφέντας καὶ λιπαρῶς.

Βουζυγία: γένος τι Ἀθήνησιν, ἱερωσύνην τινα ἔχον. Βουζύγης γάρ τις τῶν ἡρώων, πρῶτος βοῦς ζευξας, τὴν γῆν ἤροσε καὶ εἰς γεωργίαν ἐπιτήδειον ἐποίησεν, 10 ἀφ' οὗ γένος καλεῖται Βουζυγία.

Βωμολοχεύεσθαι: τὸ γέλωτα κινεῖν, ἐπεὶ τὸ παλαιόν, ὥς φασιν, οἱ πένητες πρὸς τοῖς βωμοῖς διατρίβοντες ἐλόχων τοὺς θύοντας καὶ προσήτουν, γέλωτα κινουῦντες. 15

Βλιμάζειν: τὸ πειράζειν καὶ ψηλαφᾶν, ἐπεὶ οἱ προσκνῶμενοι ταῖς γυναῖξι βλιμάζουσι καὶ ψηλαφῶσι τοὺς τιτθοὺς καὶ τὰς πυγὰς καὶ τὰ ἄλλα μέρη, ἐγείροντες τὰς ἐπιθυμίας. ἄλλοι δέ φασι κλιμάζειν τὸ διαστρέφειν· κλίμαξ γάρ ἐστιν εἶδος ὀργάνου βασανιστικοῦ, 20 οἱ τῇ κλίμακι διαστρέφονται τὰ μέλη στρεβλούμενοι.

Βουφονία: ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ θύεσθαι βοῦς πολλοὺς ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.

Βάτος: περίφραγμα τι, γινόμενον ἐξ ἀκανθῶδους φυτοῦ, ὥςπερ ἡ χάραξ πρὸς τοῖς χωρίοις. 25

Βάταλος: ἐπωνύμιόν ἐστι Δημοσθένους. ὁ δὲ Βάταλος ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς παλαιοῖς μαλακός, ἀπὸ Βατάλου τινὸς αὐλητοῦ μαλακοῦ, ὃς καὶ Βατάλεια ταῦτα ἐξεῦρεν.

Βοηδρομιών: μὴν Ἀθήνησιν ἐστιν ὁ τρίτος. 30

Βατίειαν: τὴν οἰκίαν τὴν ἀπὸ Βάτωνος δεσπότου, ἢ σκευός τι, ἢ κόσμον, ἢ χωρίον.

Βολεῶνες: οἱ τόποι, ἃνθα ἀποπατοῦσιν.

Βοήθειαν: συμμαχίαν.

Βοηθεῖν: τὸ ἅμα τῷ πνθίσθαι τὴν ἔφοδον τῶν πολεμίων ἐκδραμεῖν κατ' αὐτῶν.

Βάκηλος: ὁ κατὰ θεοῦ μῆνιν ἀπόκοπος.

Βρύτος: ζύθος.

Βουλαι πόσαι ἦσαν: βουλαι ἦσαν δύο, ἡ μὲν Ἀρεοπαγίτις, εἰς ἣν ἀνέβαινον οἱ ἐννέα ἄρχοντες μετὰ εὐθύνας τὰς ἐκ τῆς ἀρχῆς· ἡ δὲ ἐκ τῶν πρυτάνεων συνεσιώσα. πρυτάνεις δὲ ἦσαν πεντακόσιοι· ἀπὸ γὰρ ἐκάστης φυλῆς πεντήκοντα ἦσαν πρυτάνεις ἀποδείκνυμενοι.

Βωμολόχος: ὁ ἀσελγῶς παίζων. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν πενήτων τῶν πρὸς τοῖς βωμοῖς ἐνεδρευόντων καὶ κολακευόντων τοὺς θύοντας.

Βοσκήματα: θρέμματα.

Βάσκανος: ὁ κακίζων καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, καὶ πειρώμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν, καὶ βλαβερός καὶ δηλητικός.

Βασκάλνει: μέμφεται, ἐγκαλεῖ, συκοφαντεῖ, λυπεῖ.

Βάνανσοι: κυρίως οἱ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενοι χρυσοχοοί, χαλκεῖς καὶ οἱ τοιοῦτοι, ἀπὸ τοῦ τοὺς βαύνους ἐναύειν. βαῦνοι δὲ λέγονται αἱ κάμινοι. καὶ κλιβανοί, ἔνθα καὶ οἱ τῶν κριθῶν βαῦνοι. καταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνην. ἔνιοι δὲ χειρὸς τῆς ὑβριστικῆς.

Βασσάραι: χιτῶνες, οὓς ἐφόρουν αἱ Θρακίαι Βάκχαι, καλούμενοι οὕτως ἀπὸ τοῦ Βασσαρέως Διονύσου. ἦσαν δὲ ποικίλοι καὶ ποδήρεις.

Βασίλειος στοά: Ἀθήνησι δύο εἰσι βασιλειαί στοαί, ἡ τοῦ λεγομένου βασιλέως Διὸς καὶ ἡ τοῦ Ἑλευθερίου.

Βρενθύεται: δυσχεραίνει καὶ ὀργίζεται καὶ θυμοῦται.

Βρέμει: ταράσσει, ἡχεῖν ποιῇ.

Βρενθύεσθαι: διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, ἢ προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι.

Βρενθύμενος: ἐπαιρόμενος, μέγα φρονῶν.

Βρέτας: εἶδωλον, ἄγρλμα καὶ μορφήν. Κυρηναῖοι δὲ τὸν ἀναλσθητον βρέτας εἶπον.

5

Βριαροί: βαρεῖς, ἄγριοι, στερεοί, φοβεροί.

Βριθομένη: βαρυνομένη διὰ πλήθος ὧν ἔφερει.

Βρίθων: εὐθηνῶν ἢ βαρῶν.

Βρέμεται: πλήθει παταγεῖ.

Βρένθειον: μύρον τῶν παχέων, ὡς ἡ βάκχαρις. οἱ δὲ 10 ἄνθινον μύρον. καλεῖται δὲ καὶ ὄρνέον τι βρένθος, ὃν ἔνιοι κόσσυφον. Κύπριοι δὲ βρένθισιν τὴν θρίδακα λέγουσιν.

Βρένθος: τύμβος καὶ ὄρνεον.

Βρεττηνοί: ἔθνος τι ἐν Ἰταλίᾳ συναφίσθη. ἔνιοι οὕτω λέ- 15 γασθαι ὑπὸ Λευκανῶν τοὺς ἐπιναυωτερισμῶ συνισταμένους.

Βρέτη: ἀπεικονίσματα.

Βρέττια: μέλαινα πίσσα. καὶ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρετ- 20 τίων ἔθνους.

Βραῦκος: ἡ μικρὰ ἀκρίς ὑπὸ Κρητῶν.

20

Βρέχμος:

Βρήγμα: ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος παρὰ Ἰπποκρότει· καὶ βρήσσειν τὸ βήσσειν.

Βέβηλον: τὸ μὴ ἱερὸν καὶ ἄθεον. καὶ ἀβέβηλα τὰ θεῖα. οἱ δὲ τὸ βάσιμον χωρίον καὶ ὅσιον, μὴ καθιε- 25 ρωμένον τε θεῷ, ἐφ' οὗ κέχρηται καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ τετάρτῳ.

Βέβλωκεν: ἡρεμεῖ, φύεται, φαίνεται. βεβλωκὼς δὲ ἐληλυθώς.

Βάβαξ: μάταιος, λάλος, φλύαρος, ἐνθουσιῶν, ἀναιδής. 30

Βαβάκτης: ὑμνοδός, ὀρχηστής, κραυγαστής, μανιῶδης.

Βάρηκες: τὰ οὐλα τῶν ὀδόντων. οἱ δὲ σιαγόνες. οἱ δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐνισχόμενα.

Βαθμός: παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς ἢ ἐφ' ἓνα τῆς φάλαγγος στάσις.

Βαθμοί: ἵχνη, πόδες. καὶ οἱ παρὰ ταῖς στρατηγοῖς δίφροι.

Βάθος: ἀτίχος, ἐπίστασις, καὶ τὸ βαθὺ καὶ μέλαν καὶ 5 ὑψηλόν.

Βάθρον: βῆμα, καὶ τὸ ἐφ' οὗ καθέζομεν, καὶ ἡ βάσις τοῦ ἀνδριάντος, καὶ τὸ ὑποπόδιον, καὶ τὸ ὑπόδημα, ὃ καὶ ἐμβάς.

Βαίτυλος: λίθος. οὕτως ἐκαλεῖτο ὃ δοθεὶς τῷ Κρόνῳ 10 ἀντὶ τοῦ Διός, παρὰ τὸ τύλον ὄντα κεκρύφθαι.

Βατήρ: τὸ ἄκρον τοῦ τῶν πενταέθλων σκάμματος, ἀφ' οὗ ἄλλονται τὸ πρῶτον. Σέλευκος. Σύμμαχος δὲ τὸ μέσον, ἀφ' οὗ ἀλόμενοι πάλιν ἐξάλλονται. ἄμεινον ὡς Σέλευκος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῆς θύρας οὐδόν, 15 ὃν Ὅμηρος βηλόν, οἱ δὲ τραγικοὶ βαλόν.

Βέβλημαί: βεβούλευμαι ἢ τετάραγμα ἢ ὠδύνημα.

Βάτια: συκαμίνου ὃ καρπός, ὑπὸ Σαλαμινίων. καλεῖται δὲ καὶ ἄβρυνα καὶ μόρα.

Βατίδες: ἰχθύες ποιοί. διαφέρουσι δὲ τοῦ βάτον ἰχθύος, 20 ὡς φανερόν ποιεῖ Ἀριστοτέλης.

Βατραχίς: ἱματίου χροά, ὃ βάπτεσθαι ὑπὸ βατραχείου τῆς πόας φασίν.

Βατραρίζειν: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς πεποιῆσθαι, ὡς τὸ ποπύζειν· λέγουσι δέ τινες 25 ἀπὸ Βάττου τοῦ ἰσχυροφώνου πεποιῆσθαι, ᾧ καὶ ἡ Πυθία εἶπε

Βάττι' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες.

ἔστι δὲ φθέγγεσθαι, ποπύζειν, τραυλίζειν.

Βάττου σίλφιον: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλού- 30 σās τιμὰς εὐρισκομένων.

Βάκχος: ὁ ἱερός Διονύσου ἀνὴρ, καὶ κλάδος ὃ ἐν ταῖς
τελεῇ

τελεταῖς. ὡς δὲ ἔνιοι, στεφάνους ὑπὸ Δωριέων. οἱ δὲ
τὸν φανὸν βάκχον. καὶ ἰχθύς. οἱ δὲ ὄμβρικός ὑπὸ
Ἀλικαρνασέων βάκχος.

Βάκχου Διώνη: οἱ μὲν βακχεύτριαν Σεμέλης, οἱ δὲ
Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης. 5

Βαλανομφάλους: τὰς φιάλας τὰς ἐχούσας ὄμφα-
λους ἄνευ τῶν προσώπων, ὅποιοι οἱ τῶν βαλανέλων
θόλοι.

Βάλανοι: τὰ ἐξηρημένα τῶν ὄρμων. καὶ ὁ τῶν δρυ-
ῶν καρπὸς κυρίως ὑπὸ Ξενοφῶντος, καὶ οἱ τῶν φοι- 10
νίκων. καὶ αἱ κλεῖδες βάλανοι, καὶ τὰ ἐμπίπτοντα
τῇ κλειθρίᾳ. Κρῆτες δὲ τὰ ἀμύγδαλα βαλάνους. οἱ
ἱατροὶ δὲ βαλάνους τὰ ἐντιθέμενα τῇ ἔδρᾳ λέγουσιν.

Βάσιμον: εὐπλωτον, εὐεπίβατον.

Βραδυπλοήσας: δυσκόλως ἐκπλεύσας ἢ παρὰ καιρόν. 15

Βαρύ: θυμιαμάτιόν τι εὐῶδες. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μέ-
γα, χαλεπὸν, καὶ ἰσχυρόν, ἀναιδές.

Βαρύηχος: μεγαλόηχος, μεγαλόψοφος, μεγαλόκυτος.

Βασανίτης λίθος: οὕτω λέγεται Λυδικοῦ λίθου
γένος καὶ λίθου βάσανος, ᾧ παρατρίβοντες τὸ ἄχρυ- 20
σιον ἐδοκίμαζον.

Βασιλέως ὀφθαλμός: ὁ ἐπίσκοπος ὑπὸ βασιλέως
πεμπόμενος.

Βαυκίδες: ὑπόδημα πολυτελὲς γυναικεῖον. καὶ βαυκόν
δὲ τρυφερόν. σημαίνει καὶ τὸ θρύπτεσθαι βαυκίζειν, 25

Βαυκιζόμενον: τρυφερόν καὶ ὠραϊστὴν.

Βαυκίσματα: τρυφερεύματα.

Βαρυσυμφορώτατος: βαρυτάτας συμφορὰς φέρων.

Βῆλος: ὁ οὐρανός, βαρυτόνως, καὶ Ζεὺς, καὶ Ποσει-
δῶνος υἱός. ὀξύτόνως δὲ ὁδὸς οἴκου ἢ σταθμός. 30

Βίβλινος: εἶδος οἴνου καὶ γένος ἀμπέλου ἐν Θράκῃ.
καὶ ὁ παλαιὸς οἶνος. Ἐπίχαρμος δὲ ἀπὸ ὀρῶν Βιβλί-
νων ἔστι δὲ Θράκης.

Βήρηκες: μάζαι ὀρθαί. οἱ δὲ ἀπλῶς μάζας ἐπάνω κέ-
ρατα ἐχούσας. παρὰ Λακεδαιμονίοις δὲ τὴν ἐορτὴν
Βήρηκίαν λέγεσθαι, ἐν ἣ τοῖς θύουσι προτιθέασι
τοὺς βήρηκας.

Βῆσσαν: κοιλάδα ὕδωρ ἔχουσαν. καὶ μεσότητα ὄρων,
τὴν συνάγκειαν. ἄλλοι τὸ ἔνυδρον. οἱ δὲ βῆσσας τό-
πους βασιμους. ἔστι δὲ καὶ πόλις **Βῆσσα** παρὰ τῷ
ποιητῇ,

Βῆσσαν τε Σκάρφην τε.

οἱ δὲ ὁμαλάδρη.

Βητάρμονας: ὀρχηστάς, τοὺς βάλλοντας ἡρμωσμένως.

Βιβλιαλγισθος Ἀνδρέας ὁ ἰατρός ἐκλήθη ὑπὸ Ἑρα-
τοσθένους, ὅτι λάθρα αὐτοῦ τὰ βιβλία ἔγραφεν.

Βιβλίδες: τὰ βιβλία. ἢ σχοινία τὰ ἐκ βιβλίου πεπλε-
γμένα.

Βίκον: φιάλην. οἱ δὲ ἄμβικον καὶ χύτρον.

Βάσανος καὶ βασανίζειν: χρῶνται μὲν τῇ βασάνῳ
καὶ τῷ βασανίζειν οἱ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ μαστιγοῦν
καὶ στρεβλοῦν τοὺς καταδικαζόμενους καὶ κολαζομέ-
νους, τάσσουνσι δὲ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ δοκιμάζειν καὶ
ἀκριβῶς ἀνερωτᾶν.

Γ.

Γλίχασθαι: προθυμεῖσθαι, ἐπιθυμεῖν.

Γραμματεῖον τὸ πινακίδιον λέγουσιν.

Γραφή: δίκης ὄνομα, καθ' ἣν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀλλή-
λους γράφονται, καὶ ἀλόντες τοῦ διωκομένου τιμᾶ τὸ
δικαστήριον, ὃ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι.

Γραμματεὺς: καὶ τὸν γραμματέα, ὃ δημὸς χειροτο-
νεῖ, ἀναγνώσμενον αὐτῷ καὶ τῇ βουλῇ. καὶ οὗτος
οὐδενὸς τὸ σύνολον ἄλλου ἔστι κύριος ἢ τοῦ ἀναγνώ-
ναι. ἔστιν οὖν ὁ ἀναγνώστης.

Γέρρα: γέρρα ἐστὶ σκηναὶ ἔξωθεν δεδιφθερωμέναι.
ἔστι δὲ γέρρον καὶ εἶδος ὕπλου δερματίνου.

Γνώμην: διάθεσιν τινα ποίαν. καὶ τὴν ἐπιστήμην.

Γνώμαι: τὰ ψηφίσματα.

Γεισίπους καὶ γεισιπόδισμα τὴν ἔστιν· ἔστιν 5
οὗν γεισίπους τὸ ξύλον τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν
γεῖσαν· γεῖσα δὲ ἔστιν ἡ στεφάνη, δι' ἧς δῆλον ὅτι
παραυτῶν ὕδρορρόή ἐφέρετο.

Γεννῆται τίνες εἰσὶν· γένος ἐστὶ σύστημα ἐκ τριά-
κοντα ἀνδρῶν συνεστίως, οὗ οἱ μετέχοντες ἐκαλοῦντο 10
γεννῆται, οὐ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, οὐδ' ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δῆμόται καὶ φρά-
τορες ἐκαλοῦντο νόμων κοινωνίαν τινα ἔχοντες, οὕτω
καὶ οἱ γεννῆται συγγενικῶν ὀργίων ἢ θεῶν, ἀφ' ὧν
ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν. 15

Γεωφανεῖον: χωρὶον ἐστὶν, ἐν ᾧ γῆς εἶναι μέταλλον.
ἡ δὲ γῆ ἦν ξανθοτέρα, πεποιημένη τοῖς ζωγράφοις εἰς
τὰς γραφάς. τάχα δὲ ἡ μίλτος ἐστὶν.

Γλεῦκος: γλεῦκός ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς ληνοῦ ἀπόσταγμα,
αὐτομάτως καταρρέον ἀπὸ τῆς σταφυλῆς. ἔστι δὲ 20
τοῦτο γλυκύτατον καὶ λιπαρώτατον.

Γήπεδα: τὰ οἰκόπεδα.

Γρίφοι: τὰ συμποτικὰ ζητήματα.

Γλαῦκος: Γλαῦκος ἦν πύκτης ἀπὸ Καρύστου τῆς Εὐ-
βοίας, Ὀλύμπια τρίς νενικηκώς, καὶ Πύθια καὶ 25
Ἰσθμια δ' ὀκτάκις, καὶ Νέμεα ὁμοίως. ἦν δὲ τὸ μέ-
γεθος, ὡς φασι, πηχῶν τεσσάρων. ἀνῆρέθη ἐξ ἐπι-
βουλῆς ὑπὸ Γέλωνος τοῦ τυράννου.

Γερουσία καὶ γέροντες: ἄρχοντες ἦσαν ἐν Λακε-
δαίμονι, οἱ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας μέχρι γήρως κα- 30
λῶς βεβιωκότες, τὸν ἀριθμὸν εἴκοσιν ὀκτώ. ἦν δὲ ἡ
μεγίστη ἀρχὴ μετὰ τοὺς ἐφόρους ἡ γερουσία.

Γαλεάγρα: ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή.

Γρυμέα: ἡ λεγομένη γρύτη.

Γρυ: ἀντὶ τοῦ οὐδέν, ἐπεὶ φασὶ καλεῖται γρυ ὃ ἐν τοῖς ὄνυξι βραχὺς ῥύπος.*

Γαμηλία: ἡ εἰς τοὺς φράτορος ἐγγραφὴ γαμηλία λέγεται. γαμηλίαν δὲ φασὶ πανήγυριν εἶναι οὕτω καλουμένην, ἣ ἔθνον τοῖς δημόταις οἱ τοὺς ἐφήβους ἐγράφοντες. οἱ δὲ γαμηλίαν φασὶ θυσίαν τοῖς ἐν τῷ δήμῳ θεοῖς.

Γεραϊράδας: τὰς ἱερέας τοῦ Διονύσου.

Γωνιασμός: ὁ τόπος τῆς γωνίας τοῦ τεύχους.

Γυμνασάρχοι: οἱ ἄρχοντες τῶν λαμπαδοδρομίῶν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Προμηθέως καὶ τοῦ Ἡφαίστου καὶ τοῦ Πανός, ὑφ' ὧν οἱ ἔφηβοι ἀλειφόμενοι κατὰ διαδοχὴν τρέχοντες ἤπτον τὸν βωμόν.

Γραμματοκύφωνα: ἀντὶ τοῦ γραμματεῖα, ὅτι οἱ 15 γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἡ γραμματοκύφων οἷον ἐν ἀγορᾷ γραμματεὺς, ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφῳι μαστιγοῦνται. διὰ τοῦτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περίτριμμα ἀγορᾶς.

Γυρπάνειν: τὸ σιωπᾶν καὶ φρίττειν καὶ τρομαίνειν, 20 καὶ οἰεσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὥσπερ ἄλλεσθαι ὑπὸ σεισμοῦ. ἐπὶ γὰρ τούτου ἔταξε τὴν λέξιν.

Γῶμονας: ἄρχοντάς τινας εἶναι τοὺς ἐπισκεπτομένους καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὰ χωρία πάντα, μὴ πῶς τις ἐξέκοιπε τὰς μορίας.

Γαμηλιών: μὴν Ἀθηναίων ἑβδομος.

Γνωσιμαχῆσαι: μεταβουλεύσασθαι καὶ τῇ ἡδὴ πεκυρωμένη γνώμῃ μάχεσθαι.

Γυλιός: εἶδος ἐστὶ πῆρας στρατιωτικῆς, ἐ. ᾧ ἦν σκόροδα καὶ κρόμνα. ὀξύτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὥς φα- 30 σιν, οὐχὶ δὲ παρῳυτόνως.

Γαμβρόν: τὸν νυμφίον Αἰολεῖς, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄν-

δρα. οἱ δὲ θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς ἄνδρα. Σοφοκλῆς δὲ τὸν πενθερὸν ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ τέθεικεν.

Γαμήλιος: ὁ εἰς τοὺς γάμους πλασσόμενος πλακοῦς.

Γαλῇ Ταρσία: ἡ Ταρσὸς ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ πόλις μεγάλη, ἧς Ἀργανθάνιος 5 ἐβασίλευσεν. ὥς οὖν ἐκεῖ μεγάλων γινομένων γαλῶν εἶπεν.

Γαιήοχος: ἵππος, ἀπὸ τοῦ τοῖς ὀχήμασι χαίρειν.

Γαιήοχος: ὁ τὴν γῆν συνέχων ἢ ἐπ' αὐτὴν ὀχούμενος.

Γαξοφυλάκιον: θησαυροφυλάκιον. 10

Γαμήλια: αἱ ἐπὶ γάμου ἐορταί.

Γαστρίζεσθαι: λαιμάργως διατῖσθαι.

Γεννάδας: γεγναλούς.

Γαλεῖν: χαίρειν, γαυριᾶν, σεμνύνεσθαι.

Γαρόν: τὸν ἐργάτην βοῦν. 15

Γαῖος: ὁ ἀπόμενος ἄνεμος.

Γαῖσος: ἐμβόλιον σιδηροῦν. τριήρων . . . δὲ τὴν φωνὴν ἐπὶ τῶν ἀκοντίων, ἃ Ῥωμαίους καλεῖν ὑσσούς. Ἰταλιῶται δὲ καὶ Ταραντῖνοι γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσιν.

Γαῖων: ἱλαρός, γαυριῶν, τερπόμενος. γαῖουσα δὲ 20 ὑπερφρονοῦσα. γαλεσκον δὲ ἔχαιρον.

Γαλαθηνόν: ὑποτίτιδιον, νέον.

Γαλακτοκόμος: ποιμήν.

Γαλακτώδης: οἶκός τις ἡδύς.

Γαλαξία: ἐορτὴ Ἀθήνησι μητρὶ θεῶν ἀγομένη, ἐν ᾗ 25 ἐψαῦσι τὴν γαλαξίαν. ἕστι δὲ πόλτος κρηθινός ἐκ γαλακτος.

Γαλαρία: ἰχθὺς ποιός, ὃν ἔνιοι ὀνίσκον.

Γαλεώτην: ἀσκαλαβώτην. ἰχθύες δὲ γαλεοὶ τῶν σελαχιδῶν οὕτως ἐκαλοῦντο. 30

Γαλερόν: ἱλαρόν, ἡδύ, πρᾶον. τάσσεται δὲ ἐπὶ βλέμματος.

Γαλερωπός: γαλερόν καὶ ἐπιτερεπὲς βλέπων.

Γαληψός: πέπαικται ἀπὸ τοῦ λαβεῖν. ἔστι δὲ καὶ βο-
τάνη τις οὕτω καλουμένη, καὶ πόλις Μακεδονίας.

Γαλιάγκων: ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττω ἔχων.

Γάλλια: ἔντερα.

Γάλλος: ὁ ἀπόκοπος.

Γαλῶμες: χρώμα ἵππων τὸ ὄνοειδές.

Γάννυται: γελᾷ, ἥδεται, χαίρει.

Γανύματα: τὰ ἀρτύματα.

Γανύσεται: διαχυθήσεται ἢ αὔξεται ἢ εὐφραίνεται.

Γαργαρέων: ἡ κιονὶς καὶ σταφυλή.

Γάρκον: τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα
τρίβει.

Γαστερόχειρες καὶ ἐγχειρογάστορες: οἱ ἀπὸ τῶν
χειρῶν ζῶντες.

Γαστέρες: οἱ τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι.

Γαστρίδες: οἱ τὰς ἔλμινθας ἔχοντες. γίνονται δὲ αὐ-
ταὶ ἐν ταῖς κοιλίαις, ὥσπερ τὰ θηρία.

Γαστρίμαργοι: τῇ κοιλίᾳ μαινόμενοι, ἀκρατεῖς.

Γάστριον: πέμμα τι σησαμῶδες παρὰ Κρησίν.

Γάστρις: ὁ πολυφάγος, ἢ ὁ ἀκρατὴς περὶ γαστέρα.

Γαυλόν: κάδον. καὶ γαυλοὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ ποιμενι-
κὰ ἀγγεῖα τοῦ γάλακτος. λέγεται δὲ καὶ φρέατος
ἀντλητήριον γαυλός. καὶ ἐν ᾧ τὰ πλοῖα ἀντλεῖται κά-
δος. καὶ τὰ Φοινικικὰ δὲ πλοῖα γαυλοί. καὶ γαυλι-
τικὰ χρήματα παρὰ Ξενοφῶντι τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων.

Γαῦρος: θρασύς, αὐθάδης, σεμνός, μεγαλοπρεπής, με-
τέωρος.

Γαυσόν: σκαμβόν, στρεβλόν, χωλόν, διεστραμμένον.

Γαφάγας: σκώληξ ὑπὸ Συρακουσίων, ὃ ἡμεῖς γῆς
ἔντερον.

Γέγηθεν: χαίρει, ἥδεται, γελᾷ.

Γεγυρωμένους: ἡτονηκότας σώματι, κεκαμμένους.

Γέγωνεῖν: τὸ μεγάλη φωνῇ καλεῖν καὶ φθέγγεσθαι.

Γεῖσα: τὰ ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς ναῶν ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον. οἱ δὲ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν στεγάσματα. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὥας τοῦ ἱματίου γείσας εἶπεν.

Γεισιποδες: αἱ τῶν δοκῶν προταγεῖσαι προοχαί. καὶ γεισιποδίζειν τὸ προσβάλλειν τὰ γεῖσα ἐν τοῖς 5 τοίχοις.

Γείσωσις: τὸ τῆς στέγης ἔκθετος.

Γειτονᾶν: τὸ γειτονεῖν.

Γείτων: ἐγγύς, παρὰ τὴν γέαν.

Γειώρας: προσηλύτους. 10

Γενεά: λαμβάνεται μὲν καὶ ἐπὶ τοῦ παντὸς τῶν ἀνθρώπων γένους, καὶ ἐπὶ τῆς συγγενείας, καὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας, καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐγγόνων, καὶ ἐπὶ διαστήματος χρόνου τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων. τὴν δὲ γενεὰν εἶναι οἱ μὲν εἴκοσι λέγουσιν, 15 οἱ δὲ εἴκοσι πέντε, οἱ δὲ τριάκοντα.

Γενέθλια: τὰ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς γενέσεως δῶρα καὶ τὴν εὐωχίαν.

Γενέσια: ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίους πενθήμερος. οἱ δὲ τὰ Νεκύσια. 20

Γενναῖος: ἀνδρείος, εὐγενής, συγγενής. γενναῖα τὰ μεγάλα.

Γεννηταί: οἱ τὰ τοῦ γένους μετέχοντες, ἢ ἀπ' ἀρχῆς κοινὰ ἱερὰ ἔχοντες. οἱ δὲ ὁμογαλάκτους, φράτορας, συγγενεῖς τοὺς γεννήτας. 25

Γένους: ἐπὶ ἔθνους τάσσεται, καὶ ἐπὶ πόλεως, καὶ ἐπὶ συστήματος, καὶ ἐπὶ τέκνου, καὶ ἐπὶ σπέρματος.

Γενούστης: παρὰ Πλάτωνα ἐν Φιλήβῳ ἐπὶ τῆς τοῦ θεοῦ ἐννοίας, οἷον ὁ γεννητικός.

Γεραράδες: αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες, καὶ αἱ 30 τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἀργεὶ ἄγαλμα ἐνδύουσαι.

Γεραῖραι: ἱέρειαι κοινῶς, ἰδίως δὲ παρὰ Ἀθηναίοις

αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν Λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι,
ἀριθμῶ δεκατέσσαρες.

Γέρανος: ὄρνεον. καὶ ποιά τις ὄρχησις. καὶ ὄργανον
ξύλικόν, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιστα·
ὅθεν καὶ γεράνια τὰ ἄλφιστα καλεῖσθαι. γέρανος καὶ 5
ἐν τῇ σκηνῇ ἄρπαξ κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ μηχανο-
ποιοῦ, ἐξ οὗ ὁ ἐσκευασμένος ὑποκριτικῶς τρα-
γωδεῖ.

Γεόλοφα ἢ γεώλοφα: ὄχθαι τινές, ὄρη γεώδη.

Γεφύρας: διόδους, τάξεις, ὑπεροχάς, τὰ μέσα τῆς 10
φάλαγγος.

Γεοφανεῖον: μέταλλον γῆς κεραμίτιδος ἢ τινος ἄλλης
ἐργασίας.

Γηθοσύνη: γεγηθυῖα, χαίρουσα.

Γηοῦχος: τὴν γῆν συνέχων. 15

Γῆρυν: φωνήν. καὶ γηρύεται φωνεῖ.

Γηφάγοι: πένητες, ἄποροι, ὥς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας
σιτιζόμενοι, τροφῆς ἀμοιροῦντες.

Γιγαντία: ἡ Λυκία πρότερον. καὶ οἱ κατοικοῦντες 20
Γίγαντες.

Γίγαντος: μεγάλου, ἰσχυροῦ.

Γίγλυμος: ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν. καὶ
ἐπὶ τοῦ θώρακος οἱ ἀτροφεῖς. καὶ φιλήματός τι εἶδος.

Γλαῦκος Καρύστιος: πύκτης ἦν ὁ Γλαῦκος, πέμπτην
καὶ εἰκοστὴν Ὀλυμπιάδα στεφανωθείς, καὶ Πύθια 25
τρίς, Ἰσθμια δεκάκις. εἶχε δὲ τὸ μέγεθος τέσσαρας
δακτύλους πέντε πηχῶν ἀπολείπον, καὶ τὰ ἄλλα τῷ
σώματι παντὶ γενναίως. ἀπέθανε δὲ ἐξ ἐπιβουλῆς Γέ-
λωνος τοῦ Συρακουσίων τυράννου.

Γλαυῆς ἔπτατο: παροιμία ἐπὶ τῶν νενικηκότων, ὅτι 30
πρὸ τῆς μάχης ἐν Σαλαμῖνι γλαυκὰ φασὶ διαπτήναι,
τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις προσημαίνουσαν. Θεμιστο-
κλέους γὰρ πέμψαντος αὐτούς, περὶ τῆς ναυμαχίας

ποιουμένου τὸν λόγον, γλαῦκα περὶ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ κέρως ὀφθῆναι.

Γλήνην: κόρην, ὄψιν, ὀφθαλμόν, παλγνιον. οἱ δὲ καὶ τὸν οὐδενὸς ἄξιον. καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην πρὸς-
οψιν. καὶ γλήνας τὰ κηρία τῶν μελισσῶν. 5

Γλίσχρον: κολλῶδες, ἐμπαθές. οἱ δὲ ἀτυχῇ, φειδωλόν.

Γλοιάζειν: τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν καὶ κακοηθεύεσθαι. οἱ δὲ διαγελαῖν.

Γλυκυθύμια: ἡδονή. ὥς δὲ ἔνιοι, ἢ ἐπὶ τῷ ζῆνῇ δονή.

Γνύπετον: ἀργόν. οἱ δὲ ἔκλυτον. οἱ δὲ γνύπετοι 10
ἐκτεταμένοι, δειλοί. ἄλλοι δὲ κατηφείς ἀπέδосαν. καὶ
κατεγνυπτῶσθαι τὸ κατεστυνάσθαι.

Γνώθι σαυτόν: ἀπόφθεγμα. οἱ δὲ Χελωνός φασιν.

Ἐρμιππος δὲ Δεῖλφὸν εὐνοῦχόν φησιν εἰρηκέναι τὸ
γνώθι σαυτόν, καὶ ἐν τῷ ναῷ ἐπιγράψαι. Χαμαιλέων 15
δὲ Θαλοῦ φησὶν εἶναι τὴν γνώμην ταύτην.

Γνώμων ὁ ἀκριβής ἀπὸ τοῦ γνῶναι λέγεται. καὶ τὸ ἐν
τοῖς ἡλιοτρόπιοις κέντρον. καὶ τὸ παρὰ τοῖς τακτικοῖς.

Γνώναι: κρῖναι. καὶ ἐπὶ τῇ συνουσίᾳ.

Γνωσιμαχῆσαι: τὸ νοεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τὴν 20
τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. οἱ δὲ τὸ γνόντα ὅτι πρὸς
κρείσσονας ἔσοιτο αὐτῷ ἢ μάχῃ, ἡσυχάσαι.

Γοισοῦται: πλατύνεται, ἐλαύνεται, χαλκεύεται, κοι-
λαίνεται, κάμπτεται, μελαίνεται.

Γόργυρα: ὑπόνομος, δι' οὗ ὕδατα ὑπεξῆει. καθόλου 25
δὲ ἔλεγον οὕτω τὰς δυσζητήτους κατασκευὰς καὶ μὴ
ἐπ' εὐθείας. ὁ δὲ Ἀλκμὰν διὰ τοῦ ἑ γέργυρα ἔφη.

Γνώμων: σύνταξις τις γραμμάτων, καθ' ἣν τὰ τέλη
πρόαυτεσθαι χρὴ τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσκομίζον-
τας, ὧν ἂν ἐκφέρωνται. 30

Γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν: τὸ τὸν ἀγόμενον γυναῖκα κα-
τὰ τὸν καιρὸν τοῦ γάμου ἐπιδιδόναι τι τοῖς κηδεσταῖς
καὶ οἰκείοις εἰς λόγον εὐωχίας.

Γόργυρον: δεσμωτήριον,

Γέροντες τίνες εἰσὶν: ἀρχή ἐστι συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν εἴκοσιν ὀκτώ.

Γυμκοπαιδία: ἐν Σπάρτῃ παῖδες γυμνοὶ παιᾶνας ἄδοντες ἐχόρευον Ἀπόλλωνι τῷ Καρνείῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ πανήγυριν. 5

Δ.

Δέοντα: οὕτως Περικλῆς φησὶ λογιζόμενον εἰς τὸ δέον, 10 ὃ σημαίνει τὰ εἰς προδοσίαν διδόμενα χρήματα.

Δήπουθεν: δηλονότι.

Δημάγωγός: στρατηγός.

Δημοκρατία: ὅτε ὁ δῆμος ἄρχει.

Δημόσιος: ὁ τῆς πόλεως δοῦλος. ἐγίνοντο δὲ Θερᾶκές 15 τινες ἢ Σκύθαι ἢ ἄλλοι βάρβαροι δοῦλοι πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν κοινῶν τόπων καὶ ἔργων. ἑλλειπτικῶς δὲ λέγουσι τὸν δημόσιον, παρέντες τὸν οἰκέτην.

Δημεύειν: τό τινων οὐσίας ζημιῶσαι. καὶ τὸ ἐνδη- 20 μεῖν. ἔνιοι τὸ δημαγωγεῖν.

Δωροδόκος: δῶρα δεχόμενος.

Δυσωποῦμαι: τὸ αἰσχύνομαι καὶ ὑφορῶμαι καὶ φοβοῦμαι. καὶ τὸ ἀηδῶς ὄρα ἢ ὄρασθαι.

Δεινός: ἱκανός. ἢ δέους ἄξιος καὶ δέους ποιητικός. ἢ 25 πανοῦργος. ἀκολάκευτος. σοφός, ἔμπειρος.

Δεκελεικὸν πόλεμον: Δεκελεικὸν πόλεμον λέγουσι τὸν Πελοποννησιακόν. τὸν αὐτὸν καὶ Ἀρχιδάμειον.

Δεκελεικὸν μὲν, καθότι Ἀθηναίοις Δεκέλεια ἐπετειχίσθη. Πελοποννησιακὸν δέ, ὅτι Πελοποννήσιοι ἦσαν 30 οἱ πρὸς Ἀθηναίους πολεμοῦντες. Ἀρχιδάμειον δέ, ὅτι Ἀρχίδαμος αὐτοῦ ἡγήσατο.

Δεκατεύοντες: τελωνοῦντες, δεκάτην εἰσπραττόμε-

νοι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ ἀρκετεύειν δεκατεύειν, ἐπεὶ
ἔπραττον αὐτὸ αἱ παρθέναι περὶ τὸν δεκαετῆ χρόνον
οὔσαι. καὶ τὸ δεκάζειν δεκατεύειν. εἴρηται δὲ ἀρ-
κετεύειν ἀπὸ τοῦ τὰς παρθένους θεραπεύειν τὴν
Ἄρτεμαν.

5

Διονύσια: ἐορτὴ Ἀθήνησι Διονύσου. ἤγετο δὲ τὰ μὲν
κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ἀθηναῖα Γαμη-
λιῶνος, τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος.

Διδάσκαλος χοροῦ: ὁ ἐνεργῶν περὶ τὴν δραματο-
ποιίαν καὶ τὴν τῶν κυκλίων χορῶν παρασκευήν.

10

Δοκιμασία: ἡ κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ἀρχόν-
των καὶ τῶν ρητόρων εξέτασις, εἰ ἐπιτήδαιοι εἰσι
προΐστασθαι τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. δοκιμάζον-
ται δὲ καὶ οἱ ἐφ' ἡλικίας ὄρφανες, εἰ δύνανται τὰ
πατρῶα παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ἀπολαμβάνειν.

15

Δεκαδάρχαι: οἱ περὶ δεκαδύο ἡγεμόνες, οὓς καὶ δω-
δεκαδάρχους ἔλεγον. ἦσαν γὰρ σὺν τῷ δωδεκάρχῳ
δώδεκα.

Δύσκολος: οὐκ εὐθετός, ἄγριος.

Διαιτηταὶ τίνες εἰσὶ: κριταί. ἦσαν γὰρ διαιτηταὶ 20
τινες τῶν ἰδιωτικῶν κριταί. εἰ δὲ τινες μὴ ἐπείθοιτο
τοῖς διαιτηθεῖσιν αὐτοῖς, εἰςῆγον αὐτοὺς εἰς δικαστή-
ριον. ἐγίνοντο δὲ διαιτηταὶ πάντες Ἀθηναῖοι, οἷς ἐξη-
κοστὸν ἔτος ἦν. τὸν δὲ ἀδικοῦντα διαιτητὴν ἐξῆν εἰς-
αγγέλλειν, καὶ εἴ τις ἐάλω, ἀτιμία ἦν τὸ ἐπιτίμιον.

25

Διαιτητῶν αἵρεσις: ἔστιν οὖν εἰδὸς τι δίκης. ὅπό-
τε γὰρ κοινωνοῖέν τινες ἀλλήλοις, καὶ οἱ μὲν βούλουν-
το διανέμεσθαι, οἱ δὲ οὐ, τοῖς μὴ βουλομένοις, ἵνα
ἀναγκασθῶσιν, αὕτη ἡ δίκη ἐλαγχάνετο, διαιτητῶν
αἵρεσις.

30

Δέκα τίνες εἰσὶ: δέκα ἦσαν τινες ἐν Πειραιεῖ ὅτε ἄρ-
ξαντες κατὰ τὴν τυραννίδα τῶν τριάκοντα. ἀλλὰ καὶ
προέταξαν αὐτοῖς εὐδύναι τῆς ἀρχῆς δοῦναι. μὴ

ἀγνοῶμεν δέ, ὅτι ἕτεροί εἰσι δέκα, οὓς Ἀθηναῖοι ἐζ-
λοντο μετὰ τὴν τῶν τριάκοντα κατάλυσιν.

Δεκάξειν: τὸ διαφθείρειν τοὺς δικαστὰς ἢ ἐκκλησίας
τοῖς χρήμασι καὶ δώροις. ἐκλήθη δὲ τὸ πρᾶγμα οὐ-
τως, ἐπεὶ κατὰ δέκα συναθροιζόμενοι ἐλάβανον τὰ 5
δῶρα. πρῶτος δ' ἐδόκει δεκάσαι Μέλης, τὰς εὐθύνας δι-
δούς τῆς ἐν Πύλῳ στρατηγίας, ἣν κακῶς ἐστρατήγησεν.

Δημόκοινος: δημόκοινός ἐστι βασανιστής.

Διάγραμμα: τὸ συντίμημα τῆς οὐσίας διάγραμμα
ἐκαλεῖτο, ἐν ᾧ ἐνεγέγραπτο, τί ἕκαστος ἔχει. ὁμοίως 10
δὲ καὶ ἡ γραφὴ τῶν τις ὠφείλε· δημοσίῳ σκευῶν τριη-
ρικῶν τῇ πόλει διάγραμμα ἐκαλεῖτο.

Διαγραφεὺς τί ἐστι: διαγραφεὺς ἐστίν ὁ μερίζων
ἐκάστω τῶν ἀπὸ τῆς συμμορίας τὴν προσήκουσαν εἰς-
φοράν, ἣν ἔδει εἰσφέρειν. 15

Διαδικασία: οὐχ ἀπλῶς πᾶσα δίκη διαδικασία καλεῖ-
ται, ἀλλ' ἐν αἷς περὶ τινος ἀμφισβήτησις ἐστίν, ὅτε
προσέκει· μᾶλλον. σημειωτέον δέ, ὅτι διαδικασία λέ-
γεται καὶ ὅταν δημευθείσης οὐσίας δικάζεται τις
πρὸς τὸ δημόσιον, ὥς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων 20
ἐν τῇ δημευθείσῃ οὐσίᾳ.

Διαψηφισίς: ἀπλῶς μὲν τὸ ἐνεγκεῖν ψήφους, κυρίως
δὲ ἡ τῶν δημοτῶν ἐξέτασις, ἣν ἐποιοῦντο αὐτοῖς, ἵνα
τοὺς ξένους ἀποψηφισάμενοι ἐκβάλλωσι τῶν δῆμων
καὶ τῆς πολιτείας. 25

Δημότης: ὁ τοῦ αὐτοῦ μετέχων δῆμον. ὄνομα δ' εἶ-
χεν ἕκαστη φυλή.

Διαμαρτυρία: ποῖα μὲν τις καὶ αὐτὴ μαρτυρία, κα-
λεῖται μέντοι καὶ ὁ διαμαρτύρων μάρτυς. διαφέρει δὲ
τῶν ἄλλων μαρτυριῶν ἡ διαμαρτυρία, ὅτι ἐκεῖναι μὲν 30
ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀγῶσι γίνονται περὶ τινος τῶν εἰς τὴν
κρίσιν συντεινόντων, ἡ δὲ διαμαρτυρία πρὸς δίκης ἢ
διαδικασίας ἐγένετο περὶ τοῦ εἰσαγώγιμον αὐτὴν εἶναι

ἢ μὴ εἰσαγώγιμον. ὥστε κατὰ τρόπον τινὰ ἦν ἡ διαδικασία παραγραφῆς.

Δώρων γραφή: ὁπότε κρίναιτο τις ἢ δῶρα δοῦς ἢ λαβών, δικαστὴς ἢ κατήγορος, ἵνα καθυφῇ, ἢ ἄρχων ἢ ῥήτωρ ἐν τῇ πολιτείᾳ, οὕτως ἐκρίνετο, καὶ ἀπεφέ- 5
ρετο κατ' αὐτοῦ δώρων γραφή. σημειωτέον δέ, ὅτι οὐ δωροδοκίας ἡ γραφή, ἀλλὰ δώρων.

Δήμαρχος: ὁ τοῦ δήμου ἄρχων. ἕκαστος δὲ τῶν κατὰ τὴν χώραν δήμων ἄρχοντα εἶχε τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ. οὗτος δὲ καὶ ἀπεγράφετο τὰς οὐσίας ἐκάστου 10
πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα.

Δευσοποιὸς πονηρία: ἡ ἔμμενος καὶ ἀνίατος πονηρία, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας τῆς ἔμμενον ἐχούσης τὴν χροάν διὰ τὸ ἀκριβῶς καὶ κατόχως βεβάφθαι.

Διωβελία: ὀβελοὶ δύο, οὓς καθήμενος ὁ δημοῦς ἐμι- 15
σθοφόρει.

Δαρεικὸς στατήρ: Δαρεικοὶ στατήρες ἐκαλοῦντο ἔχοντες δραχμῶν δύο ὀλκήν· ἐδύναντο δὲ δραχμὰς εἴκο-
σιν. οἱ δὲ πέντε Δαρεικοὶ μνᾶν ἐδύναντο.

Δεῖγμα: δεῖγμά ἐστι τόπος τις ἐν τῷ Πειραιεῖ, ἔνθα 20
ἔδεικνυτο σῖτος καὶ ἄλλα ὅσπρια διὰ δειγματος. ἀπὸ τούτου μέντοι καὶ τὴν προσήγορίαν ἔχει.

Διοπωπεύων: ἀντὶ τοῦ ἐποπτεύων, ἐφορῶν, ἐπισκο-
πῶν· ἀφ' οὗ καὶ διοπωπέας τοὺς βασιλεῖς φασίν, ἐπεὶ ἐφεώρων τοὺς ἀρχομένους. 25

Δεκάτην ἐστιᾶσαι: τὸ τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννή-
σεως τοῦ παιδὸς συγκαλεῖν τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους, καὶ τιθέναι ὄνομα τῷ παιδί, καὶ εὐχαεῖν τοὺς
συνεληλυθότας.

Δόρυ ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν: ἔθος ἦν ἐπάγεσθαι καὶ 30
ἐπὶ τοὺς τάφους πηγνύναι τῶν βιαιῶς ἀνιρημένων δόρυ.

Δίκη ἐμπορική: ὄνομα δίκης, ἣν πρὸς τοὺς ἐμπόρους

περὶ οὗτουδὲ λαγχάνουσιν. ἦσαν δὲ αὐταὶ ἔμμηνοι ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι αὐτοὺς δικάζομένους καὶ ἀργεῖν τῆς ἀγορᾶς.

Διεκωδώνισεν: διεκωδώνισέν ἐστι διεπείρασεν, ἐπειδὴ περιμόντες τοὺς περιβόλους τοῖς κώδωσιν εἰσιόντες 5
ἐμάνθανον, εἰ ἀγρυπνοῦσιν οἱ τειχοφύλακες.

Δίκη ἡ σίτου: ὄνομα δίκης. συνίσταται δὲ ἡ δίκη κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν οὐ τελούντων σίτον καὶ τροφὰς τοῖς ὀρφανοῖς καὶ ταῖς τούτων μητράσιν.

Διωλύγια πράγματα: διωλύγια πράγματά ἐστι τὰ 10
μεγάλα καὶ χαλεπά, ἅπερ ἀπώλεσεν ἂν τοὺς περιπεσόντας αὐτοῖς.

Διεπιθήκισεν: διαπιθηκίσαι ἐστὶ τὸ διαπαῖξαι, ἀπὸ τῶν πιθήκων· φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον, 15
ἐπεὶ καὶ μιμηλὸν καὶ πᾶσιν ἠδόμενον.

Διαμυδαίνεται: διαμυδαίνεται ἐστὶ διαπηδᾶ καὶ 20
διαῤῥεῖ καὶ διηθεῖται.

Δοκιμαστής: ὁ δικάζων καὶ ἰστάς τὸν σταθμὸν καὶ τὸ μέτρον τῶν ὀνίων, εἰ ἔστι καλὰ καὶ ἔμμετρα καὶ ἀκακούργητα. 20

Διπόλια: ὄνομα ἑορτῆς. Διπόλια γάρ ἐστιν ἑορτὴ μὲν Διὸς, ἣ καὶ δειλία καλεῖται, γίνεται δὲ ἕκτην ἐπὶ δέκα τοῦ Σκιρρόφοριῶνος μηνός.

Δωροξενία: ὄνομα δίκης. δωροξενία γάρ ἐστι δίκη κατὰ τῶν δόντων δῶρα, ἵνα φύγωσιν ἀγῶνα ξενίας. 25

Διαγράψαι τὸ διαξύσαι εἰώθασι λέγειν, ἀπὸ τοῦ
νῦν δὲ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεαι
αὕτως.

ἐγίνετο δὲ τοῦτο ἀπὸ τῶν περιγραφομένων καὶ περιαιρουμένων. 30

Διακόσιοι καὶ χίλιοι: διακόσιοι καὶ χίλιοι ἦσαν Ἀθήνησι πλουσιώτατοι, εἰς τὰς τριηραρχίας τηρούμενοι.

Δοῖδυξ: δοῖδυξ λέγεται ὁ τριβεύς.

Δανειζόμενοι τίνες λέγονται: οὐ μόνον οἱ ὑπό-
χρεοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δανεισταί.

Διευκρινησάμενος: διαλυσάμενος, ἀπὸ τοῦ εὖ δια-
κρίναι. 5

Δεκατηλόγοι: τελῶναι οἱ τὴν δεκάτην ἐκλέγοντες.

Δειπνοφόρος: ἐορτῆς ὄνομα. δειπνοφορία γὰρ ἐστὶ
τὸ φέρειν δεῖπνα ταῖς Κέκροπος θυγατρᾶσιν Ἑρσῃ καὶ
Πανδρόσῃ καὶ Ἀγραύλῃ. ἐφέρετο δὲ πολυτελῶς κατὰ
τινα μυστικὸν λόγον. καὶ τοῦτο ἐποιοῦν οἱ πολλοί· φι- 10
λοτιμίας γὰρ εἶχετο. Φιλόχορος δὲ φησι τὰς μητέρας
τῶν δις ἑπτὰ παιδῶν, τῶν κατακλεισθέντων ἵνα πεμ-
φθῶσι τῷ Μινωταύρῳ, πέμπειν καθ' ἡμέραν αὐτοῖς
δεῖπνον καὶ φοιτᾶν πρὸς αὐτούς, καὶ μετὰ τὴν ὑπο-
στροφὴν ὥσπερ εὐχὴν ἀποδιδόντας ἐν τῇ ἐορτῇ ἅγειν 15
τοὺς παῖδας τὰ δεῖπνα, καλουμένους δειπνοφόρους.

Δρομοκήρυκες: δρομοκήρυκές εἰσιν οἱ δρόμῳ ἀπιόν-
τες, ἵν' ἀπαγγείλωσι καὶ σημῇνωσι καὶ κηρύξωσι. διὰ
τοῦτ' γὰρ καὶ οὕτως ὠνομάσθησαν.

Διεςκαριφησάμεθα: ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν. σκάριφον 20
γὰρ ἐστὶ τὸ κάρφος καὶ φρύγανον, ἔστι δὲ τὰ τοιαῦ-
τα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα.

Διωμοσία: ὄρκος ἐστίν, ὃν ὦμνον οἱ φόρου ἀγῶνα
διώκοντες ἢ φεύγοντες. ἀμφοτέρω γὰρ ὦμνον μετὰ
τὸ εἰπεῖν τὸν παρόντα λόγον, ἢ μὴν ἀληθῆ κατηγορη- 25
κέναι καὶ δικαίως, ὃ δὲ ἢ μὴν ἀληθῆ ἀπολελογῆσθαι
καὶ δικαίως. ὦμνον δὲ καὶ πρὶν εἰπεῖν τὸν αὐτὸν
ὄρκον ἀμφοτέρω ἐπενεχθείσης ἤδη τῆς ψήφου, εἰ μὴ
δικαίως νενικηκέναι, ἐξώλειαν ἑαυτῷ ἐπαρώμενος, εἰ
ἐξηπάτησεν. 30

Διοικίσαι: ἐναντιὸν τῷ συνοικίσαι. συνοικίζει
μὲν γὰρ τις τοὺς διεσπαρμένους εἰς ἓν, διοικίζει δὲ

τοὺς ἀπὸ ἐνὸς χωρίου εἰς πολλοὺς τόπους διανεμῶν
καὶ ἀσθενεῖς ποιῶν καὶ διαιρῶν κατὰ κώμας.

Δίκελλα: τὸ ἐργαλεῖον, ᾧ τὴν γῆν οἱ σκαπανεῖς ἀνο-
ρύττουσιν.

Δασμολογεῖν: τὸ φόρους λαμβάνειν.

Δελεαζόμενοι: ἔξαπατῶμενοι. δέλεαρ γὰρ ἐστὶ τὸ
προτιθέμενον τοῖς ζώοις ὑπὸ τῶν θηρευόντων πρὸς
τὸ ἐνεδρεῦσαι τὴν ἄγρην.

Δίκροτος ναῦς: δίκροτος ναῦς ἐστὶν ἡ δύο στοίχους
ἐρετῶν ἔχουσα, ὥσπερ τριήρης ἢ τρεῖς.

Δεκάδες: δεκάδες εἰσὶν αἱ τῶν ἀνδρῶν ἀνὰ δέκα συν-
αγωγαί. Ὅμηρος.

πολλὰ κεν δεκάδες δευόλατο οἰνοχόοιο.

Δερμηςτής: οἱ μὲν φασιν εἶδος σκώληκος, ὃ κατεσθίει
τὰ δέρματα. Ἀρίσταρχος δὲ ὄφως εἶδος.

Δαιδάλου ποιημάτων: παροιμία. ὁ γὰρ Δαίδαλος
οὗτος πρῶτος, ποιῶν ἀγάλματα, διεβίβασε τὸν ἕτερον
τῶν ποδῶν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέπετασε, καὶ τὰς
χεῖρας προὔτεινε· καὶ δόξαι ἐγένοντο ὅτι ἔμψυχα ποιεῖ
ποιήματα. πρὸ γὰρ αὐτοῦ συμπεπηγότα ἀγάλματα καὶ 20
μεμυκότα πρὸς τὰς πλευρὰς ἀπλῶς.

Δέρρις: τὰ ξηρὰ δέρματα καὶ ἀμάλακτα, καταχρηστι-
κῶς δὲ πάντα.

Δαδαμαῖται: δῆμος Κεκροπίδος.

Δεκέλεια: δῆμος Ἰπποθωντίδας.

Δειράδες: δῆμος Λεοντίδος.

Δειόμνα: δῆμος Αἰγῆδος.

Δημοτελῆ καὶ δήμοτικα ἱερεῖα διαφέρει. τὰ μὲν
δημοτελῆ θύματα ἢ πόλις δίδωσιν, εἰς δὲ τὰ δημοτι-
κὰ οἱ δημόται, εἰς δὲ τὰ ὀργεωνικὰ οἱ ὀργεῶνες, οὓς ἂν 30
ᾧσιν ἐκάστου τοῦ ἱεροῦ, εἰς δὲ τὰ τῶν γονέων τὰ γένη.

Δωροξενίας δίκη: δίκης εἰσαγωγή πρὸς τὸν κριθέν-
τα

τα ξενίας, δόξαντα μὴ δικαίως ἀποπεφευγέναι διὰ
τὸ δωροδοκῆσαι τοὺς δικαστάς.

Διάγραμμα: τὸ ἐκάστῳ διαγραφόμενον ἀργύριον, ὅταν
ἐσφορᾷς δεῇσῃ εἰς τὸ κοινὸν πολέμου ἄντος, διάγραμ-
μα καλεῖται. 5

Δίκη τί ἐστι: δίκη ἐστίν, ἣν ὑπὲρ ἰδίων ἁμαρτημά-
των οἱ βουλόμενοι ἵστανται πρὸς τινὰς, καὶ ἥς τὸ
ἐπιτίμιον ὠρισμένον ἐστὶ τοῖς νόμοις· εἰσὶ δὲ δίκαι καὶ
περὶ ἐτέρων ἐγκλημάτων. καὶ ὄνομα ἴδιον ἐκάστη ἔχει
κατὰ τοὺς νόμους, οἷον ἀποστασίον, αἰκίας, ὕβρεως, 10
τραύματος, φόνου, καὶ ἄλλαι ὁμοίως δίκαι.

Δενδαλίδες: ἱερὰ κριθαί.

Διαρτᾶν: πλανᾶν, ἔξαπατᾶν.

Διαβασίλλιζεται: τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται.

Δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι: τὸ καταγγεῖλαι δίκην 15
ἐταιρήσεως οἱ ῥήτορες δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι ἐκάλουν.

Δεῦρο τί ἐστιν: ἔνιοι τὸ δεῦρο ἐπὶ χρόνου τετάχθαι
νομίζουσιν, οἱ ῥήτορες δὲ ἐπὶ τόπου πάντες αὐτῷ
χωρῶνται.

Διήγησις ἐξηγήσεως διαφέρει. διηγοῦνται μὲν ἰδι- 20
ῶται ἱκανοὶ περὶ τῶν προστυχόντων, ἐξηγοῦνται δὲ
οἱ τῶν νόμων ἔμπειροι περὶ ὧν προσῆκε γενέσθαι κα-
τὰ τοὺς νόμους. τέτακται δὲ τὸ ἐξηγεῖσθαι καὶ περὶ
τοῦ ἐξάρχειν τινός.

Διάθεσις: ἐχρήσαντο τῇ διαθέσει οἱ ῥήτορες ἐπὶ 25
γνώμης ἢ διανοίας τῶν δρώντων, καὶ ἐπὶ τοῦ δια-
θεῖναι λόγον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι, καὶ ἐπὶ
διακοσμήσεως.

Διατίθεσθαι: διαθήκας γράφειν. λαμβάνεται δὲ καὶ
ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰ προσόντα, καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν. 30

Δίχα: τῷ δίχα οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ διχῶς ἐχρήσαντο,
ὅταν μηνῦσαι θέλωσι δύο, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ χωρὶς,
ὥς ἔνιοι.

Διειληχώς: τούτω οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ μεμερίσθαι κοινὰ χρήματα ἐχρήσαντο.

Δρῦν φέρειν διὰ τῆς ἀγορᾶς: τὸ τοὺς ἀπελευθερωθέντας δούλους καὶ ἄλλους βαρβάρους κλάδον δρυὸς ἕκαστον διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν τῇ τῶν Παναθηναίων ἑορτῇ φέρειν.

Δεξαλίμην: κεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποδεξάμενον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπεμπόμενον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπροσδεξασθαι.

Διέσειεν: κεῖται ἐπὶ τοῦ κινεῖν καὶ τοῦ λέγειν.

Δωδεκάπρους σκιά: ἡ τῆς σκιάς παρασημεῖωσις τῆς ὥρας, ἐφ' ἣ τοὺς κεκλημένους ἐπὶ δεῖπνον ἑδεῖ ἀπιέναι καὶ τοὺς κεκληκότας ἐκδέχεσθαι τοὺς κεκλημένους.

Διάκρια: τόπος Ἀττικῆς ὑπὸ Βραυρῶνα Ἐλευσίνιον. Δῆμητρος καὶ Φερεφάττης ἱερόν.

Δήμαρχοι: ἀρχή τις Ἀθήνησι τῶν τὰ ἐνέχυρα λαμβανόντων παρὰ τῶν ὑποχρέων, εἰ μὴ κατὰ κατρὸν ἀποδιδόναι τὸ χρέος.

Δοξασταί: κριταὶ εἰσιν οἱ διαγινώσκοντες, πότερος εὖορκεῖ τῶν κρινομένων. κελεύει γὰρ Σόλων τὸν ἐγκαινόμενον, ἐπειδὰν μήτε συμβόλαια ἔχη μήτε μάρτυρας, ὁμνῦναι, καὶ τὸν εὐθύνοντα δὲ ὁμοίως.

Διμοιρῖται: κυρίως πᾶς ὁ δύο μοίρας λαμβάνων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ τέσσαρας ὀβολοὺς λαμβάνων στρατιώτης, οἱ εἰσι διμοιρον τῆς δραχμῆς.

Διον κώδιον: ἐπὶ τῶν καθαιρομένων λέγεται, ἔπειδή περ Διὶ θύουσι καθαίροντες τοὺς μύσει κατεχομένους.

Δόξα: σημαίνει τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον. σημαίνει καὶ τὴν κατ' ἀρετὴν ὑπόληψιν. δόξα δὲ διαφέρει εὐκλείας, ὅτι ἡ μὲν εὐκλεία δόξα παρὰ τῶν ἀγαθῶν, δόξα δὲ ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος.

Δωροδόκος: καὶ ὁ δίδους καὶ ὁ λαμβάνων.

Δημιουργοὶ τίνες λέγονται: τρίτον γένος εἶσιν, οὐ
περὶ τὰς χειρουργίας καὶ τὴν τῶν τεχνῶν ἐπιμέλειαν
ἐγένοντο καὶ δημιουργοὶ προσωνομάσθησαν· κοινὰς
γὰρ μόνον οὐχὶ παρεῖχον τὰς χεῖρας.

5

E.

Ἐπηλυγάζειν: ἐπιπλοκάζειν, ἐπισκιάζειν. καὶ ἐπη-
λυγαῖα τὰ ἐπινέφελα.

Ἐφημοσύνη: ἐντολή.

10

Ἐπιεικές: ἱκανόν, μέτριον, εὐγνώμον.

Εὐήθης: χρηστοθήης, καὶ ὁ βλάξ, καὶ ὁ μωρὸς καὶ
ἄνους.

Εἰσφορά: τέλοςμα, κέρδος, εἰσαγωγή.

Ἐμπόδων: ἐμπόδισμα, κώλυμα.

15

Ἐπάλξεις: ἐξοχαὶ τειχῶν, προμαχώνες, ἄψις. ἔστι δὲ
καὶ δικαστήριον τῶν φονικῶν, ὠκοδόμηται δὲ πρὸς τῷ
πρυτανείῳ.

Ἐκνενευρισμένοι: ἐπιλωμένοι δυνάμειως.

Εἰρωνεία: τὸ ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀλαξονείᾳ, ὅταν δυ- 20
νάμενός τις ποιῆσαι φάσκη μὴ δύνασθαι. ἀλαξὼν
γάρ ἐστιν ὁ ἐπὶ πλεον τὰ ἑαυτοῦ κομπάζων καὶ αὐ-
ξων, εἰρων δὲ ὁ ἐπὶ τὸ ἥττον ἄγων καὶ μειῶν.

Εἶεν: ταῦτα μὲν δὴ οὕτως. ἔστι γὰρ ἐπίρρημα ἀφορι-
στικόν· ἐπὶ γὰρ τοῖς ἤδη εἰρημένοις ἐπιλεγόμενον 25
ἀφορίζει αὐτά.

Ἐπικηρυκεία: τὸ διὰ κήρυκος εἰς φιλίαν ἐλθεῖν πρό-
τερον ἐχθροὺς ὄντας.

Ἐρῶσθαι φράσας: κατεγνώκως.

Ἐν Δελφοῖς σκιάς: παροιμία περὶ τῶν εἰκῇ μαχο- 30
μένων καὶ περὶ πράγματος οὐδενός. ἡ δὲ ἱστορία ἦδε.
ἀνὴρ εἰς Δελφοὺς ἀπὼν ἐμισθώσατο ὄνον. ὄντος δὲ,
χαλεποῦ καύματος, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου ὑποδρα-

μών, οὕτω ῥαστώνην αὐτῷ ἐπορίζετο. ὁ δὲ ὀνηλάτης, καὶ αὐτὸς ἐφιέμενος τῆς σκιᾶς, διεφέρετο λέγων, ὅτι τὸν ὄνον σοι μόνον ἐμίσθωσα, καὶ οὐ τὴν σκιὰν αὐτοῦ. ἀπὸ τούτου οὖν ἐκινήθη ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν εἰ-
κῇ μαχομένων καὶ περὶ πράγματος οὐδενός.

Ἐναργές: σαφές καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν.

Ἐχυρόν: δυσαντὶρόητον, ἀσφαλές.

Ἐφεσις: εἰσόδος ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφιεμένη ὑπὲρ τοῦ κριθῆναι αὐθις τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

Ἐκποδών: ἀφανής, ἐκ μέσου.

Εἰσφορήσειν: εἰσφορήσειν καὶ εἰσδέξασθαι. ἐμφαντικῶς δὲ εἶπε· διὰ γὰρ τοῦ ῥήματος τὴν φορὰν τῶν εἰσιόν-
των ἐδήλωσεν.

Εἰσαγγελία: δηλατορία. εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφὴ διαφέρει. εἰσαγγελία μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γίνεται, γραφὴ δὲ ἐπὶ μικρῶν. καὶ κυρίως γραφὴ ἐπὶ τῶν τὰ παράνομα γραφόντων, εἰσαγγελία δὲ κυρίως ἢ περὶ καινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαρρήδη μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γίνεσθαι. καὶ τοῦτ' ἔστιν οἶον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον, τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων.

Εἰκός: ἐνίοτε ἢ πρέπον ἢ ἀκόλουθον ἢ εὐλογον.

Ἐγγυητής: ὁ ἀναδεχόμενος δίκην.

Ἐπιτελίσμα: ἐποικοδόμημα.

Ἐτραχηλισθῆναι: ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπε-
σόντα.

Εὐετηρία: εὐθηνία, εὐνομία, εἰρήνη, τὸ καλῶς διοικεῖσθαι.

Ἐπιστάτης: ἄρχων ἐπὶ τῆς βουλῆς κληρωτός, ὁ ἐφε-
στῶς τοῖς ὑπὸ πάντων βουλευτῶν πραττομένοις. εἰσὶ
δὲ δύο, εἰς μὲν ἐκ τῶν πρυτάνεων κληρούμενος, ἕτε-

ρος δὲ ἐκ τῶν δέκα προέδρων, ὧν ἑκάτερος διοικησὶν
τινα διώκει.

Ἐταίρησεως: πορνείας. καὶ ἡταιρηκῶς ὁ πεπορ-
νευμένος.

Ἐθάδων: συνήθων, φίλων.

5

Εὐθύνας: κυρίως ὡς εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς
τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως ἢ πρεσβεῦ-
σαι κακῶς. καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κλη-
ροῦσι, κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος. καὶ τοῖς δικασταῖς
ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν.

10

Εἰς πράξεις: ἀπαίτησις.

Εἰς πράττει: ἀπαιτεῖ.

Ἐκπώματα: φιάλαι, ποτήρια.

Ἐρήμην: δίκη ἐστίν, ὅταν μὴ παρόντων ἀμφοτέρων
τῶν προσόντων ὁ δικαστὴς τὴν ψῆφον ἐπενέγκῃ κατὰ
τοῦ ἀπόντος.

15

Ἐπώνυμοι ἄρχοντες δισσοὶ εἰσιν, οἱ μὲν τεσσαράκον-
ταδύο τῶν ἡλικιῶν, οἱ δὲ δέκα τὸν ἀριθμόν, ἀφ' ὧν
αἱ φυλαὶ προσηγορεύθησαν.

Εἰς ἱτήρια: θυσίας ὄνομα, ὅταν βουλευεῖν ἢ ὅταν ἄρ-
χειν τις χειροτονηθῇ· τότε γὰρ ἔθνον. θυσία γάρ ἐστι
γίνομένη ὑπὸ τῆς βουλῆς εἰσιούσης εἰς τὸ δικαστή-
ριον.

20

Ἐπιδόσεις: αἱ διδόμεναι δωρεαί.

Ἐγγυθήκη: σκεῦος ἵππικόν. οἱ δὲ φασὶ προσκόσμη-
μα. οἱ δὲ ἄγγος χωρητικὸν σκευῶν τῶν ἵππικῶν, οἷον
τι ὁ κυνικός ἐστίν· οὗτος γὰρ χωρητικός ἐστὶ τῶν
κυνηγετικῶν σκευῶν. οἱ δὲ ἐγγυθήκημ λέγουσι τὴν νῦν
ἄγγοθήκημ, παρὰ τὸ ἐγγὺς κείσθαι. ἔχουσι δὲ αἱ τοι-
αῦται ἀγαλμάτια χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ,
εἰς κάλλος πεποιημένα.

30

Ἐγγύους: τοὺς ἐγγυητάς.

Ἐκλογεῖς: οἱ ἐκλέγοντες τοὺς φόρους, ἵνα οἱ ἄρχοντες

λάβωσιν. ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ ἐκλέγειν, ὃ πέρ ἐστι
πράττεσθαι καὶ ἀπαιτεῖν.

"Εδος: αὐτὸ τὸ ἄγαλμα.

Εἰς ἐμφανῶν κατὰστασιν καὶ ἐξ ἐμφανῶν κα-
ταστάσεως: ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν ἐποιούντο τινες ὡς
ἀπολέσαντες τι τῶν ἰδίων σκευῶν ἢ ἀνδραπόδων ἢ
κτηνῶν ἢ τι τῶν οἰκείων, γνωρίσαντες ὅπερ ἀπώλεσαν
παρὰ τινι. διὰ ταύτης οὖν τῆς δίκης ἐπηνάγκαζον τὸν
ἔχοντα ἐμφανῇ καταστήσαι αὐτὰ τε τὰ σῦλα, καὶ
παρὰ τίνος ὠνήσατο ταῦτα, καὶ δῆλον ὅτι, εἰ μὲν πρῶ- 10
τῆρα ἐπεδείκνυνεν ὁ ἄλλου τι ἔχων, πρὸς ἐκεῖνον ἐγί-
νετο τῷ ἀπολέσαντι ὁ λόγος, ὥς τὸ ἀλλότριον πωλή-
σαντα· εἰ δὲ μὴ ἀπεδείκνυνε, πρὸς αὐτὸν τὸν ἔχοντα.

Εἰς αγωγεῖς: εἰσαγωγεῖς ἦσαν ἐκάστου δικαστηρίου οἱ
ἄρχοντες, οἱ εἰσήγον αὐτοῖς τὰς δίκας. 15

Εἴλωτες: οἱ δοῦλοι τῶν Λακεδαιμονίων. ἐκλήθησαν δὲ
οὕτως, ἐπειδὴ ἠιτήθησαν πρῶτον ἐν τῷ "Ελεῖ καὶ
ἐδουλώθησαν.

Εἰς ὕφαλλοι: εἶδος ῥόδης ὠρχημένης. ἐστὶ δὲ καὶ αἰ-
δοῖον δερμάτινον, καὶ τελετὴ τις περὶ τὸν Διόνυσον 20
καὶ τῇ κωκυτοῖ ἀγομένη.

Εἰς ὀσορον ναῦν: τὴν ὑπὸ εἴκοσιν ἐρεσσομένην ναῦν,
ὥς περ πεντηκόντορον λέγομεν τὴν ὑπὸ πεντήκοντα, καὶ
τριακάντορον τὴν ὑπὸ τριάκοντα.

Εἰς λικρινές: καθαρὴν, ἀκριβές. 25

"Ερσιάδαι: δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Εἰς εσιώνη, καὶ πόθεν ἢ τῶν πυανεψίων ἐορτή:
ἐορτῆς ὄνομα καὶ ἱκετηρία καὶ ὕμνοι πάντων ἐθνῶν
πρὸς Ἀπόλλωνα διὰ τὴν τῆς γῆς εὐετηρίαν καὶ διὰ
τὸ τῇ ὄψει τοὺς καρποὺς φανῆναι. κλάδος ἐλαίας καὶ 30
δάφνης πρὸ τῶν οἰκιῶν τιθέμενος, πλήρης πολλῶν
ὠραίων ἀγαθεδεμένων. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τιμῇ τῶν
θεῶν, ὥς περ ἀπαρχὰς λαμβανόντων.

Ἑκατομβαιών: μὴν τῶν Ἀθηναίων ὁ πρῶτος. ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἱερός ἐστι τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ δὲ Ἀπόλλων ἥλιος εἶναι δοκεῖ, ὃ δὲ ἥλιος τούτῳ τῷ μηνὶ μέγαν ποιεῖ τὸν δρόμον, ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ μέγα ἀπὸ τοῦ ἑκατόν, ἀφ' οὗ καὶ ἑκατόμ- 5
βοια.

Ἑκάλῃ: δῆμος Λεοντίδος.

Ἑκφόρια: τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς τὸν καρπὸν.

Ἐνδεια: ἡ ἔκλειψις τοῦ φόρου.

Ἐκποίητον γενέσθαι: ἀποκηρυχθῆναι ἐκ τοῦ γέ- 10
νους, ὥσπερ εἰςποίητος ὁ θεός. πολλοὶ δὲ τοῦτο ποιοῦσι τῶν πατέρων τοὺς παῖδας αὐτῶν, ὅταν ἐν ταῖς ἀρχαῖς κλέψαντες ἐλπίσωσιν ἀλώσεσθαι ἐν ταῖς εὐθύναις. ἦτοι οὖν ἐπὶ τοῦ ἀρχοντός ἐστι τὸ ἐκποίητον, ἢ ὑπὲρ τῆς οὐσίας τῆς ὑπερτιθεμένης εἰς ἄλλους διὰ 15
τὴν προσδοκίαν τῶν εὐθυνῶν. Διαφέρει δὲ ἐκποίητος ἀποκηρύκτου, ὃ μὲν γὰρ ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται· ὃ δὲ ἐκποίητος ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς εἰς ἄλλον οἶκον δίδοται εἰς θάσιν.

Ἐμπυρα: αἱ διὰ πυρὸς θυαίαι. 20

Ἐκδοσις: τὸ ἔξωθεν τῆς πόλεως δάνεισμα, τὸ ἐπὶ ναυσὶ καὶ φορτίοις διδόμενον. ἦν δὲ τὰ τοιαῦτα ἐπι-
σφαλῇ μὲν, πολύτοκα δέ.

Ἑκατόμπεδον: νεώς ἐστι τῆς Ἀθηνᾶς, ποδῶν ἑκατόν ἐκ πάσης πλευρᾶς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠνομάσθη. κα- 25
λοῦσι γὰρ αὐτόν τινες Παρθενῶνα.

Ἑκαταῖα: τὰ τῇ Ἑκάτῃ θυόμενα, ἃ πέρ ἐστι τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα· ἡ γὰρ Ἑκάτη ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν νεκρῶν ἦν.

Ἑκκλητος πόλις: ἑκκλητος πόλις ἐστίν, ἣν ἐκκαλεῖ- 30
ται τις εἰς τὸ κρῖναι αὐτῷ ἀγῶνά τινα, δῆλον ὅτι φεύγων τὴν πρώτην ὡς πρὸς ἔχθραν ἢ χάριν κρίνου-
σαν. ἔξῃν δὲ τοῖς ξένοις μάλιστα ἐκκαλεῖσθαι, τοῖς δὲ

πολίταις ἥκιστα. ὡσαύτως δὲ καὶ δικαστήριον ἔκκλητον λέγουσιν.

Ἐκμαρτυρία: διαφέρει μαρτυρίας ἔκμαρτυρία. τῶν μὲν γὰρ παρόντων μαρτυρία, τῶν δὲ ἀπόντων ἔκμαρτυρία καλεῖται. καὶ ὁμοίως ἔκμαρτυρίαν λέγουσιν, ὅταν τις τὰ παρὰ τοῦ ἀπόντος εἰρημένα ἔκμαρτυρήσῃ.

Ἐκφυλλοφορῆσαι: φυγῆς ὄνομα ἡ ἐκφυλλοφορία. ἔστι δὲ τοῦτο. εἰ ἐδόκει τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῶν πεντακοσίων, ἐσκόπει ἡ βουλὴ περὶ αὐτοῦ, εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλεύειν, ἀλλ' ἀπελασθῆναι ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου κρίνουσα περὶ τοῦ τοιούτου φύλλοις ἐλαίας ἐχρήτο, ὧς ἕκαστος ἐπεσημήνατο τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ὡς περὶ ἐπὶ ὁστρακισμοῦ ὁστράκοις. τοῦτο οὖν ἐλέγετο ἐκφυλλοφορία. ἐνέγραφον δὲ τοῖς φύλλοις διὰ τὸ τοῖς κυάμοις κακουργοῦντα ἁλῶναι Ξενότιμον τὸν ὑπῆρτην· τριχὶ γὰρ ὑὸς τρήσας τὸν κύαμον, ἀνέφερε ταύτην τὴν ψήφον. διὰ τοῦτο οὖν τοῖς φύλλοις ἐχρῶντο.

Ἐλαιοκόμων: τῶν ἐργατῶν τῶν τὰς ἐλαίας ἐργαζομένων· κομῆν γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ὀρεώκομος. οἱ οὖν ἐπιμελούμενοι τῶν ἐλαιῶν ἐλαιοκομοὶ καλοῦνται.

Ἐλικτήρ: εἶδός ἐστιν ἐνωτίου, ἐκλήθη δὲ οὕτως ἴσως ἐπεὶ ἐλικὴν ἔχει τὴν κατασκευὴν.

Ἐλκοποιῆσαι: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ ἤδη πεπαυμένων λυπηρὰ ἐπαναμνησκόντων, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· σὺ δ' ἐλκοποιεῖς καὶ ἀναξαίνεις τὸ ἤδη ἀπαλλαγὴν καὶ ῥαῖσαν καὶ συνουλωθῆν.

Ἑλληνοταμίαι: οἱ ταμίαι τῶν Ἑλληνικῶν χρημάτων. εἶχε γὰρ ἡ Ἑλλὰς κοινὰ χρήματα ἀποκείμενα ἐν Ἀθῇ.

Ἑλλανοδίκης: Ἑλλανοδίκαί ἦσαν ἄρχοντες τινες Ἡλείων, οἱ διέποντες τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων.

ἐκλήθησαν δὲ οὕτω παρὰ τὸ τοῖς Ἑλλήσι δικάζειν.
ἐδίκασθον δὲ τοῖς τε ἀθληταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγωνι-
σταῖς. καὶ προεκάθηντο ἐν τῷ ἀγῶνι ἐν πορφύρεσιν.
ἦσαν δὲ τὸ παλαιὸν ἐννέα, εἴτα δέκα, εἴτα πεντή-
κοντα τὸ τελευταῖον.

5

Ἐλαιούς: δῆμος Ἱπποθωντίδος.

Ἐλαφηβολίων: μὴν Ἀθήνησι πέμπτος. ἐκλήθη δὲ
ἀπὸ τῶν ἐλάφων, αἵ τινες τῷ μηνὶ τούτῳ ἐθύοντο τῇ
ἐλαφηβόλῳ Ἀρτέμιδι.

Ἐμβιος: ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου ἔμβιος καλεῖται. ἔστι 10
δὲ σηπεδὼν ξύλου ἡ ποιότης, ἣ ἐν αὐτῷ, εἰ μὲν εὖ
ἔχη, τοῦ ἐκφυῖσαι αἰτία γίνεται, εἰ δὲ κακῶς, τοῦ
κατασαπῆναι.

Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα: παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν
ἔχθραν ἀείμνηστον διατηρούντων.

15

Ἐμβριθέες: στιβαρὸν καὶ βαρὺ, τὸ φοβερόν. τοὺς
βριάοντας, ὃ περ ἔστι τοὺς ἐπιβαροῦντας.

Ἐμβατεῦσαι καὶ ἐμβατεία: ἐμβατεία ἐστὶν ἡ
νυνὶ λεγομένη διὰ τοῦ δ' ἐμβαδία, τὸ τὸν δανειστὴν
ἐμβατεῦσαι καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὰ κτήματα τοῦ ὑπο- 20
χρέου, ἐνεχυριάζοντα τὸ δάνειον.

Ἐμπυος: ἔμπυός ἐστι πλήρης πύου, πύον δὲ ἐστὶ τὸ
όσσηπὸς αἷμα. εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι οὐ λέγουσιν ἔμπυον
οἱ παλαιοί, ἀλλὰ πύον.

Ἐμβάδες: εἶδος ὑποδήματος. ἴσως παρὰ τὸ ἐμβαίνειν 25
τοὺς πόδας κατωνόμασται.

Ἐμπουσα: Ἐμπουσα φάσμα ἐστὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἑκά-
της πεμπομένων, εἰς πολλὰς ἀλλασσόμενον μορφάς.
ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ὀνοκώλη τοῦτο τὸ φάντασμα. Ἐμπου-
σα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐμποδίζειν τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ἀπὸ τοῦ 30
τὸν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχειν, τὸν δὲ ἕτερον βολίτι-
νον. ἐκλήθη οὖν ἡ μήτηρ Αἰσχίνου Ἐμπουσα, ὥς μὲν
λέγει Δημοσθένης, ἀπὸ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ πά-

σχειν — καὶ γὰρ τὸ φάσμα παντόμορφον — ὥς δὲ Ἰδομένης φησὶ δημαγωγόν, ἐπεὶ ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἀνεφαίνετο τοῖς μυουμένοις.

Ἔνδεκα τίνες εἰσὶ: κληρωτοὶ ἄρχοντες ἦσαν, ἔνδεκα τὸν ἀριθμόν, προϊστάμενοι τοῦ δεσμοτηρίου, καὶ τοὺς ἀγομένους ἐπὶ κακουργήμασι παρελάμβανον κλέπτας καὶ ἀνδραποδιστὰς καὶ φονεῖς. καὶ τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ἐξήμουν, τοὺς δὲ ἀμφισβητοῦντας εἰσήγον εἰς δικαστήριον.

Ἐνδειξις: φανέρωσις κατὰ τῶν ἀτίμων καὶ ποιούντων ἃ καλύουσιν οἱ νόμοι. τῶν δὲ ἐνδείξεων εἰσέφερον εἰς δικαστήριον ἃς μὲν οἱ ἔνδεκα, ἃς δὲ οἱ θεσμοθέται.

Ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι: -προσώ- νησις γυναικὸς καὶ δανειστοῦ, δημευομένης οὐσίας, περὶ προικὸς καὶ χρέους, ὀφειλόντων αὐτὰ ἐξ αὐτῆς λαμβάνειν.

Ἐνὴ καὶ νέα: ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς ἡμέρα ἔνὴ καὶ νέα καλεῖται.

Ἐνθρυπτα: ψωμοὶ οἷνα βεβρεγμένοι, οἷς ἐπιχεῖται καὶ φακῇ ἀπλῶς.

Ἐγκύκλιοι λειτουργίαι: αἱ κατ' ἐνιαυτὸν γινόμεναι, οἷον χορηγίαι, γυμνασιαρχίαι καὶ ἱερῶν περιόδοι.

Ἐγκέκαυμένη: ἐξωγραφημένη καὶ πεποικιλμένη γραφαῖς.

Ἐγκόψαι: καῖσαι. ἀπὸ τοῦ κόψαι, ὃ πέρ ἐστι κροῦσαι.

Ἐν Δελφοῖς σκιᾶς μάχεσθαι: παροιμία ἐπὶ τῶν περὶ εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ὄντων ἀξίων πραγμάτων μαχομένων.

Ἐγκάρδιον: τὸ μεγάλως δεινὸν καὶ λυπηρὸν καὶ ἀπτόμενον τῆς καρδίας.

Ἐνθ' ἐνδε: ἥτοι τοπικόν ἐστιν, οἷον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἢ χρονικόν ἀντὶ τοῦ νῦν.

* **Ἐγκτήματα**: τὰ ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ χθρῖα καὶ περιουσία
τις ἐγκτήματα λέγεται. τὰ δὲ ἐν τῇ πατρικῇ γῇ κτή-
ματα λέγεται.

* **Ἐν ὁδῷ καθελών**: ἀντὶ τοῦ ἀνελών· παρ' ὃ καὶ κα-
θεῖλε λέγομεν τὸν τύραννον. ἢ ἐν ὁδῷ καθελών 5
ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ· ὁδὸς γὰρ ὁ λόχος.

* **Ἐν Φρεαττοῖ**: δικαστήριόν ἐστὶ καὶ τοῦτο τῶν φονι-
κῶν δικῶν.

* **Ἐννέα ὁδοί**: ἡ Ἀμφίπολις. ἐκλήθη δὲ ἐννέα ὁδοὶ διὰ
τὸ τὴν Φυλλίδα, τὴν Φυλέως θυγατέρα, ἐννάκις κα- 10
ταβεβηκέναι εἰς θάλασσαν ἐπισκεπτομένην, μὴ πως
ναῦς προσπλεῖ Ἀττική. Ἀκάμας γάρ, ὁ Θησέως υἱός,
Ἀθηναῖος ὢν, ἐκ Τροίας ἐπανιών εἰς τὴν πατρίδα,
ἦλθεν εἰς Θράκην, καὶ ξενισθεὶς παρὰ Φυλεῖ, τῷ τῆς
χώρας βασιλεῖ, Φυλλίδα τὴν αὐτοῦ ἔγημε θυγατέρα, 15
ἐραυθεῖσαν αὐτοῦ. ἀποδημήσας δὲ ὁ Ἀκάμας Ἀθήνα-
ζε, ὥς θᾶπτον ἐπανήξων, οὐκέτι ὑπέστρεψεν.

* **Ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη μάχη**: ἡ πρώτη τῶν
ἐφήβων στρατεία, ἐπεὶ χωρὶς ἐν τοῖς ἀκινδυνότεροις
μέρεσι γέγονεν ἡ μάχη. 20

* **Ἐναυλον**: ἔνηχον. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπι-
μήκες, ὃ δὲ πόρος τῶν ὤτων τοιοῦτος.

* **Ἐνώπιον**: ἀντικρὺς, φανερόν.

* **Ἐνδελεχεστάτης**: συνεχεστάτης καὶ ἀδιαλείπτου.

* **Ἐνάμιλλον**: ἴσον καὶ ὅμοιον καὶ παραπλήσιον. 25

* **Ἐγγαῖα χρήματα**: τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ διδόμενα.

* **Ἐνεός**: ὁ διὰ μωρίαν λήθαργος καὶ ἀμνήμων. ἀφ' οὗ
καὶ ἐνεάζειν λέγομεν τοὺς διὰ μωρίαν παραβλέ-
ποντας.

* **Ἐνλιμενισταί**: οἱ ἐν τοῖς λιμέσι τελῶναι. 30

* **Ἐνθεσμος βλάβη**: ἡ ἐν τοῖς νόμοις ὥρισμένη.

* **Ἐξετῶμεν**: ἐξετάσομεν.

* **Ἐξερεθιστήν**: τὸν ἀνερεθίζοντα στασιάζειν.

*Εξοκεῖλαι: ἐξορμῆσαι καὶ ἐκδραμεῖν, ὑπὸ τῆς τοῦ πνεύματος φορᾶς ἐκπεσεῖν εἰς τὴν γῆν.

*Εξιτήλους: ἀφανεῖς, ἀπὸ τοῦ ἔξω εἶλαι τοῦ δήλου.

*Εξηγητής: ὁ τοὺς νόμους ἐξηγούμενος καὶ πᾶν ὁτιοῦν πράγμα. 5

*Εξετασταί: οἱ πεμπόμενοι ἄρχοντες προεξετάσαι τοὺς ξένους, πόσοι εἰσὶν, ἵνα μισθὸς αὐτοῖς πέμπηται, διὰ τὸ τοὺς στρατηγούς ψευδομένους πλείονας καταριθμεῖν.

*Εξαίρεσις: τόπος τις Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐξαιρούμενοι τὰ φορτία ἀπετίθεντο.

*Εξαιρέσεως δίκη: δίκης ὄνομα, ὁπότε τις ἄγοι τινα ὡς δοῦλον, ἔπειτά τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαιροῖτο.

*Εξούλης: ὄνομα δίκης, ἣν ἐφιαῖσιν οἱ φάσκοντες ἐξελεγεσθαι τῶν ιδίων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὃ πέρ ἐστιν ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν ἐκ τῶν χωρίων ἢ τῶν οἰκιῶν. 15

*Επόγδαον: ἐπὶ ὀγδόῳ. ἦν δὲ δάνεισμα εἰς ἐμπορίαν φορτίων. 20

*Επήβολον: ἐπιτυχῇ καὶ ἐπιρῥεπῇ πρὸς τύχην. τινὲς δὲ λοιδορον, τὸν πρὸς τὰ ἔπη ἐπιβάλλοντα ὡς βέλη.

*Επίσισκον: τὸ συρρίζοντας ἐποτρύνειν καὶ ἐπισπέρχειν τοὺς κύνας ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίοις ἐπίσιστον καλοῦσιν. 25

*Επίθετα: τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τῇ βουλῇ προστεταγμένα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προστεθέντα.

*Επὶ γύης: ὁδὸς ἐστὶ καὶ τρίβος μεταξὺ δυεῖν γειτόνων, διατέμνουσα τὰ χωρία ἐξ ἑκατέρου. οἱ οὖν κρινόντες ξενίας ἑκατέρωθεν, ἔκ τε πατρὸς καὶ μητρός, 30 δύο γύας ἔχουσιν, ὃ δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου ἔνα. ἔστιν οὖν ἐπὶ γύης δίκης ὄνομα.

Ἐγκτήματα: τὰ ἐν ἀλλοτρία γῇ χωρία καὶ περιουσία
τις ἐγκτήματα λέγεται. τὰ δὲ ἐν τῇ πατρικῇ γῇ κτή-
ματα λέγεται.

Ἐν ὁδῷ καθελών: ἀντὶ τοῦ ἀνελών· παρ' ὃ καὶ κα-
θεῖλε λέγομεν τὸν τύραννον. ἢ ἐν ὁδῷ καθελών 5
ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ· ὁδὸς γὰρ ὁ λόχος.

Ἐν Φρεαττοῖ: δικαστήριόν ἐστὶ καὶ τοῦτο τῶν φονι-
κῶν δικῶν.

Ἐννέα ὁδοί: ἡ Ἀμφίπολις. ἐκλήθη δὲ ἐννέα ὁδοὶ διὰ
τὸ τὴν Φυλλίδα, τὴν Φυλέως θυγατέρα, ἐννάκις κα- 10
ταβεβηκέναι εἰς θάλασσαν ἐπισκεπτομένην, μὴ πως
ναῦς προσπλεῖ Ἀττικῇ. Ἀκάμας γάρ, ὁ Θησέως υἱός,
Ἀθηναῖος ὢν, ἐκ Τροίας ἐπανιών εἰς τὴν πατρίδα,
ἦλθεν εἰς Θράκην, καὶ ξενισθεὶς παρὰ Φυλεῖ, τῷ τῆς
χώρας βασιλεῖ, Φυλλιδᾷ τὴν αὐτοῦ ἔγχευε θυγατέρα, 15
ἐραυθεῖσαν αὐτοῦ. ἀποδημήσας δὲ ὁ Ἀκάμας Ἀθήνα-
ζε, ὡς θᾶπτον ἐπανήξων, οὐκ ἐτι ὑπέστρεψεν.

Ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη μάχη: ἡ πρώτη τῶν
ἐφήβων στρατεία, ἐπεὶ χωρὶς ἐν τοῖς ἀκινδυνότεροις
μέρεσι γέγονεν ἡ μάχη. 20

Ἐναυλον: ἔνηχον. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ στεγνὸν καὶ ἐπι-
μηκες, ὃ δὲ πόρος τῶν ὠτων τοιοῦτος.

Ἐνώπιον: ἀντικρὺς, φανερόν.

Ἐνδελεχεστάτης: συνεχεστάτης καὶ ἀδιαλείπτου.

Ἐνάμιλλον: ἴσον καὶ ὅμοιον καὶ παραπλήσιον. 25

Ἐγγαῖα χρήματα: τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ διδόμενα.

Ἐνεός: ὁ διὰ μωρίαν λήθαργος καὶ ἀμνήμων. ἀφ' οὗ
καὶ ἐνεάζειν λέγομεν τοὺς διὰ μωρίαν παραβλέ-
ποντας.

Ἐνλιμενισταί: οἱ ἐν τοῖς λιμέσι τελῶναι. 30

Ἐνθεσμος βλάβη: ἡ ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένη.

Ἐξετῶμεν: ἐξετάσομεν.

Ἐξερεθιστήν: τὸν ἀνερεθίζοντα στασιάζειν.

* **Ἐξοκεῖλαι**: ἐξορμῆσαι καὶ ἐκδραμεῖν, ὑπὸ τῆς τοῦ πνεύματος φορᾶς ἐκπεσεῖν εἰς τὴν γῆν.

* **Ἐξιτήλους**: ἀφανεῖς, ἀπὸ τοῦ ἔξω εἶλαι τοῦ δήλου.

* **Ἐξηγητής**: ὁ τοὺς νόμους ἐξηγούμενος καὶ πᾶν ὁτιοῦν πράγμα. 5

* **Ἐξετασταί**: οἱ πεμπόμενοι ἄρχοντες προξετάσαι τοὺς ξένους, πόσοι εἰσὶν, ἵνα μισθὸς αὐτοῖς πέμπηται, διὰ τὸ τοὺς στρατηγούς ψευδομένους πλείονας καταριθμεῖν.

* **Ἐξάλρεσις**: τόπος τις Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐξαιρούμενοι τὰ φορτία ἀπετίθεντο. 10

* **Ἐξαιρέσεως δίκη**: δίκης ὄνομα, ὁπότε τις ἄγοι τινα ὡς δοῦλον, ἔπειτά τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαιροῖτο.

* **Ἐξούλης**: ὄνομα δίκης, ἣν ἐφιᾶσιν οἱ φάσκοντες ἐξείρ- 15 γεσθαι τῶν ιδίων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὃ πέρ ἐστιν ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν ἐκ τῶν χωρίων ἢ τῶν οἰκιῶν.

* **Ἐπόγδοον**: ἐπὶ ὁγδόῳ. ἦν δὲ δάνεισμα εἰς ἐμπορίαν φορτίων. 20

* **Ἐπήβολον**: ἐπιτυχῇ καὶ ἐπιρῥεπῇ πρὸς τύχην. τινὲς δὲ λοῖδορον, τὸν πρὸς τὰ ἔπη ἐπιβάλλοντα ὡς βέλη.

* **Ἐπίσιστον**: τὸ συρρίζοντας ἐποτρύνειν καὶ ἐπισπέρχειν τοὺς κύνας ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίοις ἐπίσιστον καλοῦσιν. 25

* **Ἐπίθετα**: τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τῇ βουλῇ προστεταγμένα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προστεθέντα.

* **Ἐπὶ γύης**: ὁδὸς ἐστὶ καὶ τρίβος μεταξὺ δυεῖν γειτόνων, διατέμνουσα τὰ χωρία ἐξ ἑκατέρου. οἱ οὖν κρίνοντες ξενίας ἐκατέρωθεν, ἕκ τε πατρὸς καὶ μητρὸς, 30 δύο γύας ἔχουσιν, ὃ δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου ἔνα. ἔστιν οὖν ἐπὶ γύης δίκη ὄνομα.

- Ἐπώνια καὶ κηρύκεια:** ἐπώνια μὲν τὰ ἐπὶ τῇ ὤνῃ
 προσκαταβαλλόμενα, ὥσπερ ἑκατοσταὶ τινες· κηρύκεια
 δὲ τὰ τῷ κήρυκι διδόμενα ὑπὲρ τοῦ κηρύττειν τὰ τέλη
 πιπρασκόμενα.
- Ἐπίληπτον:** τὸν ἐπιλήψιμον τῷ τῆς σελήνης πάθει. 5
- Ἐπιτετιμημένον:** τὸ τίμησιν καὶ ξπίτασιν ἐν τῇ τι-
 μῇ λαβόν.
- Ἐπὶ κόρῃς:** ἅπασαν τὴν κατὰ τῆς κεφαλῆς πληγὴν
 ἐπὶ κόρῃς παλεῖν φασί, κυρίως δὲ τὸν παρὰ τὰς γνά-
 θους τόπον. 10
- Ἐπιπλα:** τὰ σκεύη τὰ ἐν χερσὶ καὶ χρειώδη καὶ ἐπι-
 πολάζοντα τῇ οἰκίᾳ.
- Ἐπακτροκέλης:** ληστρικὸν καὶ βραχὺ πλοῖον. ἔστι
 δὲ τὸ ὄνομα σύνθετον ἀπὸ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος.
- Ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι:** τὸ γενέσθαι ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα, 15
 ἵνα ἡβῇ ἢ τὸ ἐκκαίδεκα ἐτῶν γενέσθαι. τὸ δὲ οὖν
 ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι ἔστι τὸ γενέσθαι ἐτῶν ἄλλων δυοῖν
 μετὰ τὴν ἡβην.
- Ἐπὶ Δελφινίῳ:** δικαστήριον ἐν τῶν φοινικῶν, ὃ φασιν
 Αἰγία ιδρύσασθαι αὐτὸ ἀπὸ Δελφῶν ἡκοντα Ἀπόλλω- 20
 νι Δελφινίῳ καὶ Ἀρτέμιδι Δελφινίᾳ.
- Ἐπιμεληταί:** ἐμπορίου ἄρχοντες ἦσαν κληρωτοί, δέκα
 τὸν ἀριθμὸν, ἐκάστου ἔτους καθιστάμενοι, οἷς προσ-
 ἐτέτακτο τῶν ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τοῦ σίτου
 τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ ἀστικὸν τὰ δύο 25
 μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν. . .
- Ἐπίσκηψις:** δίκη ἔστι κατὰ τῶν ψευδῇ μεμαρτυρη-
 κότων.
- Ἐπωβελία:** ἐπιτίμιόν τι τοῦτό ἐστι τοῖς διώκουσι
 χρηματικὴν τινα δίκην, ἂν μὴ ἔλωσιν. ἦν δὲ τοῦτο τὸ 30
 ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οὗ ἐπεγράφοντο καὶ ἐδί-
 κάζοντο, καὶ ἐκαλεῖτο οὕτως, ὅτι ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβο-
 λὸς ἦν, τῆς δραχμῆς λογιζομένης ὀβολῶν ἕξ· ἐλάμβα-

κάτω δικαστήριον. ἢ ἄνω μὲν τὸ ἐν ὑπερώοις, κάτω δὲ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ.

*Επιγραφεῖς: ἀρχὴ τις ἐστὶν ἡ τῶν ἐπιγραφέων, ἢ τις ἐν ταῖς δίκαις ἐπέγραφε τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἀλλοκομένοις. ἢ ἐπιγραφεῖς οἱ ὀρίζοντες καὶ ἐπιγράφοντες τὰς εἰσφοράς ἐκάστω.

*Επιδέκατον: τὸ ἐπὶ δεκάτῳ διδόμενον.

*Επαμήσασθαι: ἐπιχέεσθαι καὶ ἐπιβάλλεσθαι καὶ ἐπιφορῆσαι.

*Ἐπιτήθη: ἡ μήτηρ τῆς μάμης.

*Επίβοιον: τὸ ἐπὶ τῇ θυομένῃ βοῦ θυόμενον.

*Επιμήνια: τὰ καθ' ἑκάστον μῆνα θυόμενα ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἢ τὰ ἐφώδια.

*Επίκωποι: οἱ πρὸς ταῖς κώπαις, οἱ ἐρέσσειν εἰωθότες.

*Επισκέπται: ἄρχοντες ἐπισκεπτόμενοι τοὺς ὑπηκόους καὶ τὰ τούτων πράγματα.

*Επήλυδες: οἱ ἐξ ἄλλης γῆς εἰς ἄλλην μετελθόντες καὶ οἰκήσαντες.

*Επὶ κωλιάδα: ἐπιθαλαττίδιον ἄκρον τῆς Ἀττικῆς, κεκλημένον ἀπὸ τοῦ κώλου.

*Επικεκρυχέναι καὶ ἐπικηρυῆσαι: τὸ ἐπὶ τινὶ κηρυῆσαι χρήματα, ἵνα ὁ τοῦτον ἀποκτείνας λάβῃ τὸ ἀπὸ τοῦ κηρύγματος ἀργύριον.

*Επιβολή καὶ ἐπιβάλλειν: ζημίας ὄνομα, τὸ τὸν ἄρχοντα ἢ τὴν βουλὴν χρήματα ὀρίζειν. τινὶ ζημίαν δοκοῦντι ἀδικεῖν τὰ δημόσια ἢ ὀρφανούς, ἢ κατέχειν τὰ ἀλλότρια καὶ μὴ εἰς ἐμφανὲς ἄγειν. τὸ δὲ ἐπιβάλλειν ἐπὶ τοῦ ζημιοῦσθαι τέτακται.

*Επὸμβρία: τὸ διομβρεῖν καὶ διηθεῖσθαι ὕδωρ ἀπὸ γῆς χωρὶς πηγῆς τινός.

*Επιπόρημα: κόσμημα ἢ λίθινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν. ἢ ἱμάτιον διπλοῦν. πόρη δὲ ἐστὶν ἡ ἄνω τῆς χλαμύδος πρόσδεσις.

καὶ ἐσχάρας λέγομεν τὰ κοῖλα ἔλκη καὶ περιφερῆ-
βωμὸς δ' ἐστὶ τὸ ἐν ὑφεί πρὸς θυσίαν ὠκοδομη-
μένον.

* **Ετεοβουτάδης**: γένος Ἀθήνησι καθαρόν Ἀττικὸν τὸ
γνήσιον. 5

* **Ετησίαι**: ψυχρὸν πνεῦμα Βορέου ἐν θέρει πνέον.

Εὐπατρίδαι: εὐπατρίδαι ἐκαλοῦντο οἱ αὐτὸ τὸ ἄστυ
οἰκοῦντες καὶ μετέχοντες βασιλικοῦ γένους καὶ τὴν
τῶν ἱερῶν ἐπιμελείαν ποιούμενοί, γεωργοὶ δὲ οἱ τῆς
ἄλλης χώρας οἰκήτορες, ἐπιγεώμοροι δὲ τὸ τεχνικὸν 10
ἔθνος.

Εὐθύρορον: τόπος ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὄρον.

Εὐανδρία: ἀγὼν τις εὐανδρίας τοῖς Παναθηναίοις
ἀγόμενος, οὗ κοινωνεῖν οὐκ ἔξην τοῖς ξένοις.

Εὐθύνοι: ἄρχοντές εἰσιν οἱ τὰς εὐθύνas λαμβάνοντες 15
παρὰ τῶν ἀρχόντων, ὥςπερ οἱ λογισταί.

Εὐοῖ σαβοῖ: μυστικὰ ἐπιφθέγματα.

Εὐρύβατος: ὄνομα κύριον, ὃς ἔλαβε χρήματα παρὰ
Κροίσου πρὸς συλλογὴν δυνάμεως ξενικῆς, καὶ ἤντο-
μολῆσε πρὸς Κῦρον σὺν τοῖς χρήμασιν. 20

Εὐηνιώτατα: τὰ εὖ ἔχοντα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵπ-
πων, αἱ θέουσai ἦντα ἄγουσιν.

* **Εφέται** καὶ ἐπὶ Παλλαδίῳ: δικαστήριόν ἐστίν οὗ-
τω καλούμενον, καὶ οἱ ἐν αὐτῷ κρίνοντες κριταὶ
ἐφέται καλοῦνται. 25

* **Εφόλκια**: τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφερόμενα σκευή τοῖς
ἀποδημοῦσιν.

* **Εφοροὶ**: ἄρχοντες ἦσαν ἄνδρες ἐννέα ἐν Λακεδαιμο-
νι, κληθέντες ἀπὸ τοῦ πάντας εφορᾶν. ἦσαν δὲ ἡ μέ-
γιστη ἀρχή. 30

* **Εφάμιλλον**: τὸ ἴσον, τὸ μὴ πλεονεκτούμενον ἀλλ' ἰσορ-
ροπον.

* **Εφεκτός**: τόκος ἐφεκτός ὁ ἐπεχόμενος καὶ ὠρισμένος.

Ἐχόμενα: τὰ ἐφεξῆς ἐχόμενα καὶ συναρτώμενα διὰ τὴν ἐγγύτητα.

Ἐχῖνος: καδίσκος χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ τε μαρτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων. καὶ κατεσημαίνετο ὁ ἐχῖνος, ἵνα μηδεὶς κακουργήσῃ μετὰ τὸ ἅπαξ. ἐμβάλλεσθαι.

Ἐχιλιώθη: χίλια ἐξημιώθη.

Ἐψιμυθισθαι: προστετριφθαι τρίματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι, ὥσπερ τὸ φύκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ. τῷ δὲ ψιμυθίσαι εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ.

Ἐωλοκρασία: ἡ κατάχυσις τῶν ζωμῶν τῶν ἐώλων δειπνῶν ἐπὶ τοὺς κοιμωμένους τῶν συμπινόντων. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κατηγορίᾳ ἀρχαίων πραγμάτων.

Ἐῖπουθεν: ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν, δήπουθεν, συλλογιστικῶς.

Ἐῖσω: τὴν ἐν τόπῳ καὶ εἰς τόπον σχέσιν σημαίνει.

Ἐικάζειν: σκοπεῖν.

Ἐκτιλώσαντο: πράως καὶ χειροσῆθως μετεχειρίσαντο.

Ἐκκλώζεται: διὰ τῶν στομάτων ἐκφορεῖ.

Ἐμπήκτης: ὁ θεσμοθέτης.

Ἐμβραχύ: συντόμως, ἀπλῶς.

Ἐνονυχίζει: ἀποδέχεται.

Ἐπαμφοτερίσαι: τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφίβολον περιεστῆσαι.

Ἐπήγγελλεν: παρεκελεύετο, προσέταττεν. λέγεται δὲ καὶ παθητικῶς.

Ἐπιβατεύουσιν: ἀμφισβητοῦσιν.

Ἐρεσχηλεῖν: σκώπτειν.

Ἐφεδρον: βάνανυσον καὶ ταπεινόν, οἷον ἐπιδίφριον.

Ἐχθὲς καὶ πρῶην: ἐπ' ὀλίγου χρόνου.

Ἐωθινὰ δίκαι: τὰ βραχέα πράγματα, ἐπεὶ ταῦτα ὀρθρου ἐξεδίκαζον.

Ἐπιδανεῖσαι τί ἐστιν: ὅταν δεδανεικός τις καὶ ἐνεχυριάσας οἰκίαν ἢ χωρίον, ἐπιδανείσῃ τις ἕτε-
ρος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐνεχύροις, ἐπιδανεῖσαι λέγεται.

Εὐθυδικία: δίκης ὄνομα, ὅταν εἰσάγῃται τις κριθη-
σόμενος περὶ ὧν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο δικαστηρίου. 5

Ἐναυλήματα: ἄλφιστα οἶνω καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα.
ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ ἄλφιστα ἐναυλήματα
προσαγορεύουσιν.

Ἐπακρία: ὄνομα χώρας πλησίον τετραπόλεως κει-
μένης. 10

Ἐσχηματισμένος: ὁ προσποίητον τρόπον ἔχων καὶ
δοκῶν εἶναι κόσμος.

Ἐργολάβος: ὁ φλαύροις πράγμασι χρώμενος παρὰ
τοῖς ῥήτορσι, καὶ οὐχ ὁ ὑπὲρ τινων ἔργων μισθὸν
λαμβάνων καὶ ἔχων τοὺς συνεργαζομένους, ὥς ἡ συν- 15
ήθεια.

Ἐγγενής: ὁ ἀστὸς ἐξ ἀστῶν ἐγγενής καλεῖται.

Ἐγχώριος: ἐγχωρίος ἐστὶν ὁ ἐν τῇ χώρᾳ ὢν, τουτέστιν
ὁ ἐπιδημῶν, εἴτε ξένος εἴη, εἴτε ἀστὸς.

Ἐπιχώριος: ὁ εὐγενής καὶ γένει πολίτης. 20

Ἐκλειψις τί ἐστι καὶ τί τὸ ἐξέλιπεν: ἐγκλήματος
ὄνομα. ὅταν ἐγκαλῇται τις, ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ λη-
ξιαρχικὸν γραμματεῖον, ὥς μὴ ὢν ἀστὸς, καὶ μὴ
ἀπαντᾷ ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων πρὸς τὴν κρί-
σιν, ἀλλ' ἐκλείπῃ τὴν περὶ αὐτοῦ διάγνωσιν, ἔκλειψις 25
καλεῖται.

Εὐσχήμων: ὁ κόσμος καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις
παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, οὐχ ὁ πλούσιος καὶ πολλὰ κεκτη-
μένος.

Ἐγαμηθῆναι: τὸ εἰς ἕτερον γένος ἐκδοθῆναι παρ- 30
θόνον καὶ οἶονεῖ τοῖς μὴ προσήκουσιν.

Ἐδωλιάσαι καὶ ἱκριῶσαι: ἑκατέρῳ αὐτῶν ἐχρή-
σαντο οἱ ῥήτορες. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐδωλιάσαι οἶονεῖ συν-

θεῖναι ἕκ τινων ξύλων ἀπλῶς πρὸς τόπον τινὰ συντε-
θέντων· τὸ δ' ἰκριῶσαι τὰς ἐκ μακρῶν ξύλων συντι-
θεμένας στέγας ὑπὸ στέγαις ἑτέραις.

Ἐγκτήματα κτημάτων διαφέρει. κτήματ' ἀ μὲν ἐστίν,
ἃ ἔχουσιν τινες ἐν τῇ οἰκείᾳ γῇ, ἐγκτήματα δέ, εἰ ἐν
ἄλλοτρίᾳ γῇ τινὶ ὑπάρχει.

Ἐπιγράμματα: οἱ πεζοὶ καὶ ἑμμετροὶ λόγοι ἐπιγράμ-
ματα καλοῦνται.

Ἐδαπανᾶτο: κείται παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ ἐπὶ τοῦ
ἀνηλίσκετο τὰ χρήματα καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνήλυσκεν αὐτός τις.

Ἐξαγωνίων: ἑξαγωνίους οἱ μὲν πολλοὶ τοὺς ἐν ταῖς
σκηναῖς ἀγωνιζομένους οἶονται δεῖν, ὅταν ἢ παραλεί-
πωσιν τι τῶν ἐξ ἀνάγκης ῥήσεων, ἢ ποιήσωσιν τι παρὰ
τὸ προσῆκον. Δυσχίνης δὲ κέχρηται τῇ λέξει ἐπὶ τῶν
ἔξω τοῦ ἀγῶνος λεγομένων λόγων καὶ οὐ προσηκόντων
εἰρῆσθαι.

Ἐπιτροπή: καὶ ἡ τῶν ὀρφανῶν ἐπιμέλεια παρὰ τοῖς
ῥήτορσι, καὶ τὸ συγχωρῆσαι τινὶ τοὺς ἀμφισβητοῦντας
διακρίναι περὶ ὧν πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν.

Ἐπαγγεῖλασθαι τὸ κελεύειν ἢ καταγγέλλειν λέγεται.
Εὐδοκούμενος: ὁ συγκατατιθέμενος καὶ μὴ ἀντι-
λέγων.

Ἐπικληρωτόν: δικαστήριον ἐν ᾧ οἱ λαγχάνοντες δι-
κάζουσι· τὸ γὰρ χωρὶς κλήρου πράττειν τι καὶ μὴ
λαχόντα ἀκκληρωτὶ λέγουσιν.

Z.

Ζεῦγος: οὐ μόνον τὸ ἐκ δυεῖν ἐπὶ τῶν βοῶν ἢ ἵππων
ἑξευγμένον ζεῦγος καλεῖται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων.

Ζειρά: ζώνης εἶδος, ἢ ἔνδυμά τι, ὃ ἐπενεδύνοντο μετὰ
τοὺς χιτῶνας ὥσπερ ἐφεστρίδα· ὅπερ καὶ μᾶλλον.

Ζευγήσιον, θητικόν: τέλος ζευγήσιων, ᾧ ἐγίνετο

μέτρα διακόσια. ὁ δὲ πένης καὶ ἄπορος θῆς ἐκαλεῖτο
καὶ θητικὸν ἐτέλει.

Ζέας: λιμὴν Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος.

Ζητηταί: ἀρχή τις Ἀθήνησιν ἐστὶ, κατὰ καιροὺς κα-
θισταμένη, πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλλοντες τῇ πόλει 5
χρήματα καὶ μὴ ἀποδιδόντες.

Ζυγομαχεῖν: διαφέρεισθαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων
τῶν ἐξευγμένων καὶ πρὸς ζυγομαχοῦντων ἐν τῷ δρόμῳ.

Ζηλωτοῦ: καὶ ἐπὶ τοῦ ζηλοῦν καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίζειν
ἔταξαν τὸ ζηλωτὸν οἱ ῥήτορες. καὶ ἐπὶ τοῦ μιμεῖσθαι. 10
κέχερηνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπαινεῖν τῷ ζηλοῦν.

Ζήτρειον: τὸ τῶν δούλων κολαστήριον.

Ζωπύϊον: ὁ μυλῶν, ὅπου τὰς ζεῖας ἔκοπτον, ὡς ἄλ-
φιτεῖαν, ὅπου τὰ ἄλφιστα ἔκοπτον.

Ζευγίτης: ὁ διακόσια μέτρα ποιῶν. 15

Ζαθερές: τὸ μισημβρινὸν καῦμα. ἢ τὸ λίαν θερμόν.

Ζακυνθίδες κολοκύνθαι: αἱ γογγυλίδες παρὰ Λυ-
δοῖς.

Ζειροφόρος: ὁ Ἀίδης παρὰ Ἀντιμάχῳ.

Ζευγήσιον: ἀποδεδειγμένον τέμμημα παρ' Ἀθηναίοις, 20
ὡς πεντακοσιομέδεμνοι.

Ζοφομηνία: ὅταν κρύβηται ἡ σελήνη.

Ζωοφθόρον: ἡ σαλαμάνδρα.

Ζῶμα: θώραξ ἡ ζώνη πολεμική. ἢ ἔνδυμα μασοπορφυ-
ροῦν-γυναικεῖον. ἢ ζώνιον γυναικεῖον. ἢ χιτῶν γυναι- 25
κεῖος ἢ ἀνδρεῖος.

Ζώννυντο: ὠπλίζοντο.

Ζώνην: τὴν ὀπλισιν. τὴν περιγραφὴν τῶν λαγόνων. γα-
στέρα.

Ζωστήρ Ἀπόλλων: τιμᾶται παρ' Ἀθηναίοις. καὶ τό- 30
πος, ἐνθα Λητώ ἐλύσατο τὴν ζώνην καὶ Ἀθηνᾶ ζω-
στήρα.

Η

Ἡκιστα: ἐναντίον τῷ μάλιστα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ οὐδαμῶς παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ κωμικοῖς.

Ἡλίθιον: ἀναίσθητον ἢ μάταιον.

Ἡδη: ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων τάσσεται, ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρεληλυθότος καὶ μέλλοντος.

Ἡττηρηκώς: πεπορνευκώς, ἡττακτηκώς.

Ἡγεμῶν: ἄρχων.

Ἡλιαία: μέγα δικαστήριον Ἀθηναίων, ἐν ᾧ τὰ μέγιστα τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐκρίνετο. ἦν δὲ χιλίων πεντακοσίων καὶ ἐνός. συνήεσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν φυλῶν.

Ἡμεδαπή: ἡ οἰκεία χώρα καὶ πατρίς, ὥσπερ ἄλλοδαπή ἢ ξένη καὶ ἄλλοτρία.

Ἡρώς ἱατρός: ὁ Ἀριστόμαχος, ὃς ἐτάφη ἐν Μαραθῶνι παρὰ τὸ Διονύσιον καὶ τιμᾶται ὑπὸ τῶν ἐγγυρῶν.

Ἡτρον: τὸ ὑπογάστριον οὕτω καλεῖται. μέμνηται Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος.

Ἡγεμονία δικαστηρίων: ἄρχοντες ἦσαν εἰσαγωγεῖς δικῶν τινῶν εἰς τὰ δικαστήρια, προανακρίνοντες τὰς δίκας καὶ προσκαθεζόμενοι τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἔχον τὴν τῶν δικαστηρίων ἡγεμονίαν.

Ἡετιώνεια: μέρος τι τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ τίνος Ἡετιώνος κατασκευάσαντος.

Ἡλινδημένον: ἀνεστραμμένον. ἢ καλινδεῖσθαι.

Ἡμέκτον: τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ μεδύμνου. ἔστι γὰρ τι μέτρον ἑκτεῦς, ὃ πέρ ἐστι τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδύμνου ἔχοντος χοίνικας τεσσαράκοντα ὀκτώ, ὥστε εἶναι τὸν ἑκτέα ὀκτὼ χοινίκων.

Ἡμιμέδιμνον: μέρος ἐστὶν ἡμισυ τοῦ μεδύμνου. τὸ

δε ἥμισυ ἔχει χοῖνικας εἴκοσι τέσσαρας· ὁ γὰρ μέδι-
μνος ἦν χοῖνίκων τεσσαράκοντα ὀκτώ.

Ἡμισχοῖνον: δεσμὰ καὶ σχοινία ἐστὶ πρὸς τοῖς ὀλ-
κοῖς, οἷς ὁ σῖτος ἀνεκομίζετο, ἐπιτήδεια, ὧν ἥμισυ ἐστὶ
τὸ ἥμισχοῖνον. 5

Ἡμίδραχμον: τὸ ἥμισυ τῆς δραχμῆς.

Ἡμικοτύλιον: τὸ ἥμισυ τῆς κοτύλης.

Ἡπειρον καὶ ἡπειρώτας: ἡπειρος ἡ Ἀσία, καὶ ἡπει-
ρῶται οἱ βάρβαροι.

Ἡρινῶν: τῶν θυννίδων τῶν τῷ Ἰαρί τεταριχευμένων. 10

Ἡρως ἰατρός: ἰατρὸς ὄνομα Ὁρεσίβιος ἐν Ἐλευσίνι
τιμὰς ἔχει.

Ἡρετο: κεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρωτᾶν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπαλ-
ρεσθαι τῷ φρονήματι.

Ἡπίστησαν: ἀντὶ τοῦ ἡπειθῆσαν. 15

Θ.

Θρυλεῖν: ἐνοχλεῖν, θορυβεῖν.

Θαλλόν: θαλλὸν λέγουσι τὸν στέφανον τὸν ἀπὸ τῆς 20
ἐλαίας.

Θάμνον: τὸν σύνδενδρὸν τόπον.

Θαργήλια: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῶν
θαργηλίων. θαργήλια δ' ἐστὶ πάντες οἱ ἀπὸ γῆς
καρποί. 25

Θᾶκοι: καθέδραι.

Θαργηλιῶν: μὴν Ἀθήνησιν ἐνδέκατος. ὠνομάσθη δέ,
ἐπεὶ ὁ ἥλιός ἐστι πυρώδης, τὸ δὲ θερμὸν θαργήλιν
ὠνόμαζον, ἐν τούτῳ δὲ τῷ μηνὶ καὶ τὰ τῆς γῆς ἀνθή
ἀνεξηραίνετο. 30

Θεαιδέστατον: θεοῦ ἰδέαν ἔχων.

Θέσιν: τὴν ὑποθήκην, ὅταν δανείσῃται τις ἀργύριον

ἐπὶ οἰκίᾳ ἢ χωρίῳ ἢ ἀνδραπόδῳ, οἱ ῥήτορες θέσιν καλοῦσιν.

Θέτην: τὸν εἰσποιησάμενον παῖδας θετούς· τοὺς γὰρ εἰσποιήτους καὶ θετὺς ἔλεγον. ἢ θέτης ὁ εἰς ὑποθήκην λαβὼν ὀτιοῦν.

5

Θεοίνιον: ἱερὸν Διονύσου.

Θεωρικὴ ἀρχή καὶ **θεωρικόν**: οἱ ἄρχοντες τῶν θεωρικῶν χρημάτων. θεωρικὰ δ' εἰσὶ χρήματα τὰ κοινά.

Θέμενος: καὶ ὁ ἐνέχυρον θεῖς, καὶ ὁ λαβὼν τι σκεῦος εἰς ὑποθήκην.

Θεσμός: τὸ ὅλον σύνταγμα τῆς πολιτείας. διαφέρει δὲ θεσμός νόμον· ὁ γὰρ θεσμός ἐστὶ τοῦ Δράκοντος, ὁ δὲ νόμος τοῦ Σόλωνος.

Θεσμοθέται: ἀρχή ἐστὶν Ἀθήνησιν ἀνδρῶν ἕξ. κα- 15
λοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν ἐποι-
οῦντο, θεσμὸν δὲ ἐκάλουν τὸν νόμον.

Θημωνία: θημωνία ἐστὶ σωρὸς καρπῶν.

Θητεία: δουλεία. Θῆτες γὰρ εἰσιν οἱ πένητες οἱ ἐπὶ συντάξεσιν τισι καὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες.

20

Θησεῖον: τὸ τοῦ Θησεῦς ἡρώϊον. ἔστι δὲ ἄσυλον τοῖς οἰκέταις.

Θιασώτης: ὁ κοινωνὸς τῶν θυσιῶν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ οὔτρι ὀργεῶνες. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θιάσου, ὃ πέρ ἐστὶ σύνοδος καὶ συναγωγή, ἀπὸ τοῦ θέειν.

25

Θόλος: τόπος τις ἐν τοῖς ἀρχείοις, κληθεὶς διὰ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς. ἦν γὰρ θολοειδής, καὶ ὀροφὴν εἶχε περιφερῇ οἰκοδομητῇ, οὐχὶ ξυλίνην, ὥς τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα. λέγεται δὲ θηλυκῶς ἡ θόλος.

Θριπηδεστόν: τὸ βεβρωμένον καὶ διεφθαρμένον. Θρίψ 30
γὰρ ζῶϊόν ἐστὶ κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα.

Θρυλούμενόν ποτε ἀπόρρητον: περὶ Ἀμφιπόλεως ἦν τὸ θρυλούμενον ἀπόρρητον.

Θυρών: πυλών. ἀφ' οὗ καὶ θυρώρος λέγεται ὁ τοῦτον φυλάσσω.

Θυννίδες: οἱ νῦν θύννοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἐχθύες.

Θυσεῖον: πόλις Αἰτωλίας.

Θυλάκιον: δερμάτινον σακκίον ἢ βαλάντιον.

5

Θύσιον: τόπος ὅπου ἔθνον τῷ θεῷ.

Θυραυλεῖν: παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλῆζεσθαι καὶ προσεδρεύειν καὶ περιμένειν.

Θέρους: οἱ συγκομιζόμενοι καρποὶ τῶν σπερμάτων παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.

10

Θριάσιον πεδλίον: τόπου ὄνομα. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῶν βληθεισῶν εἰς αὐτὸ θριῶν ὑπ' Ἀθηναῖς. θρίαι δὲ εἰσιν αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. νύμφαι δὲ τινες, θρίαι ὀνομαζόμεναι, ἐξεῦρον τὴν τοιαύτην μαντείαν. ἦσαν δὲ Ἀπόλλωνος τιθηνοί. ὅθεν καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριᾶ-
σθαι.

15

Θωπέα: ἡ περισσὴ πρὸς τινὰς κολακεία.

I.

20

Ἵτυγξ: σύριγξ μονοκάλαμος. καὶ ὄρνειον. ᾧδὴ καὶ πειθῶ.

Ἱεροποιοί: κληρωτοὶ ἄρχοντες. εἰσὶ δὲ δέκα τὸν ἄριθμόν, οἱ τὰ τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι, καὶ τι καλλιεῖναι δέη, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζόμενας ἐπιτελοῦσι, καὶ τὰς πενταε-
τηρίδας ἀπάσας διακοῦσι, πλὴν Παναθηναίων.

25

Ἱσθμός: ὁ αὐχὴν καὶ τράχηλος, καὶ τὸ στενὸν χωρίον, καὶ ὁ κατὰ Κόρινθον τόπος. ἔστι δὲ καὶ γῆ στενὴ μεταξὺ δύο θαλασσῶν.

Ἱδιώτης ὁ πολίτης λέγεται καὶ ὁ ἄπειρος καὶ ὁ ἴδιος.

30

Ἱαμβοφάγος: λοιδορος, ἐπειδὴ ἱάμβος ἑμμετρὸς ἔστι λοιδορία. ὁ φαγὼν οὖν τοὺς ἱάμβους, τουτέστιν ὁ ἔχων ἐν τῷ στόματι διὰ τὴν φιλολοιδορίαν.

Ἱερομνήμονες: οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως. ὠνομάσθησαν δὲ οὕτω παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν. ἱερὰ δὲ ἔστι τὰ Ἀμφικτυονικὰ δόγματα, καὶ ἱερὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων.

Ἱερὰν ὁδόν: ὁδός τις, ἣν ἀπλάσιν οἱ μῦσαι ἄλλαδε.

Ἱερῶσυνα: τὰ εἰωθότα δίδοσθαι ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν ὑπὲρ τῆς ἱερωσύνης.

Ἱερείας ἐν ὑπνιον: ἐν ὑπνιόν τινος ἱερέας. ἔστι δὲ τοιοῦτο. ἔδοξεν αὐτὴν ὁρᾶν ἀγομένην ὑπὸ τινος εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ περιάγεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνενεγκόντος εἰς τὰς οἰκῆσεις τῶν θεῶν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα, καὶ θεάσασθαι ἄνδρα τινὰ πυρρὸν, δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ ὑπὸ τὸν βασιλῆιον θρόνον, καὶ πυνθάνεσθαι τοῦ ἀνενεγκόντος, τίς οὗτος εἶη ὁ δὲ δεδεμένος: τὸν δὲ εἰπεῖν ὅτι οὗτος ἀλάστωρ ἔστι Σικελίας. μετὰ χρόνον δὲ ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον, πολλοῖς διηγήσατο τὸν ὄνειρον, καὶ εἶπεν ὅτι οὗτός ἐστιν, ὃν ἐθεασάμην δεδεμένον ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦ Διός.

Ἱκριώσαντες: ξύλα καταπήξαντες, ἃ πέρ ἐστιν ἱκρία.

Ἱμᾶν καὶ καθ' ἱμῆσαι καὶ ἀνιμῆσαι: ἱμᾶν ἀντὶ τοῦ ἀνάσπᾶν, ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἱμᾶντας ἐκδησάμενοι ἢ ἀνίμων ἢ καθ' ἱμῶν ἃ ἤθελον.

Ἱνα: ὅπου.

Ἱππαρχος: ὁ τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων. ἦσαν δὲ Ἱππαρχοὶ δύο, ἡγούμενοι τῶν ἱππικῶν ταγμάτων.

Ἱπποδάμεια ἀγορά: τόπος ἐν τῇ Πειραιεῖ, ἀπὸ Ἱπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος, ποιήσαντος Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ καὶ κατατεμόντος τῆς πόλεως τὰς ὁδούς.

Ἱπνος: ἡ κάμνος.

Ἰσοτελεῖς: μέτοικοι τὰ μὲν ξεκικὰ τέλη μὴ τελοῦντες, τὰ δὲ ἕα τοῖς ἀστοῖς τελοῦντες.

Ἰσοδαίτης θεός: ὁ ἥλιος ὁ τὸν ἴσον ἐκάστω θάνατον διανέμων.

Ἰστός καὶ κεράλα: ἰστός μὲν τὸ ἐπὶ μῆκες ξύλον, κε- 5
ράλα δὲ τὸ ἀπὸ γῆς ἄνω τεταμένον, ὡς γίνεσθαι σχῆμα τοῦ Γ γράμματος.

Ἰστιατόρια: τὰ χωρία ὅπου ἰστιῶνται, καὶ νῦν καλού-
μενα ἀγνευτήρια, ὅπου κατὰγονται.

Ἰταμόν: τὸ ἀναιδές, παρὰ τὸ ἔσθαι, ὃ πέρ ἐστιν 10
ὀσμῶν. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀναιδεῖς.

Ἰυγάι: γυναικῶν οἰμωγαὶ καὶ θρήνοι καὶ ὀλοφύρσεις.

Ἰππᾶς: γένος Ἀθῆνῃσιν, οἱ ποιοῦντες τριακόσια μέ-
τρα, οὐκ ἀνὰ λόγον τῆς οὐσίας εἶχον τὸ τέλος.

Ἰκετεία καὶ ἰκετηρία: ἰκετεία μὲν ἐστὶν ἡ διὰ τῶν 15
λόγων, ὅταν δέηται συγγνώμης τυχεῖν ἢ ἐλέου· ἰκετη-
ρία δὲ ἐστὶν, ἣν οἱ δεόμενοι κατατίθενται πού ἐγ-
γράφως ἢ μετὰ χειρὸς ἔχουσιν.

Ἰσα βάλινων Πυθοκλεῖ: ἀντὶ τοῦ μετὰ Πυθοκλέους
ἀναστρεφόμενος. 20

Ἰεραὶ τριήρεις: πάραλος, Σαλαμινία, Ἀντιγονίς,
Δημητριάς. αὗται ἐπὶ στρατηγοὺς ἐπέμποντο καὶ τοι-
αύτας τινὰς χρείας.

K.

25

Κορδακισμός: εἶδος ὀρχήσεως κωμικῆς, ὥσπερ Σί-
κιννα σατυρικόν.

Κομιδῆ: πάμπαν, τελείως· συναγωγή, ἐπιμέλεια. καὶ
κομίστρια ἡ τροφός. 30

Κληροῦχους: οὓς ἐπεμπον Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὰς πόλεις,
ὥς ἐλάβανον, κλήρους ἐκάστοις διανέμοντες. ἐκαλεῖ-
το δὲ καὶ κληρουχία ἡ διανομή τῆς χάρας.

Κακοδαίμων: ὁ θεῶ ἐπαχθῆς καὶ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῇ.

Κεφάλαιον: ἡ κεφαλὴ καὶ συναρίθμησις.

Κόλαξ: παράσιτος.

Κατά: ἕξ, ἐπὶ, διὰ.

5.

Κνισᾶν ἀγυιάς: κνίσαν πέμπειν καὶ λεπαρίαν ἀπὸ τῶν θυσιῶν εἰς τὰς ἀγυιάς, τουτέστιν εἰς τὰς ἀδούς. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀπόλλων ἀγυιεύς, ὃ ἔθυσον, πρὸ τῶν θυρῶν βωμίσκους καὶ στύλους εἰς ὃς ἀνατέλνοντας στρογγυλώδεις ἀνιστῶντες.

10

Κλητῆρες: οἱ εἰς δίκην καλοῦντες. καὶ κλητεύοντες μαρτυροῦντες τοῖς καλοῦσιν αὐτοὺς εἰς δίκας. καὶ τὸ μαρτυρήσεις κλητεύσεις. κλητῆρες δὲ ἦσαν ἄνδρες, δι' ὧν τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι. ἔδει γὰρ παρεῖναι τινὰς ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως, 15 ἵνα μὴ ἀπρόσκλητοι αἱ δίκαι εἰς τὰ δικαστήρια εἰσ-άγωνται, μηδὲ ἐκλείπῃ τὴν δίκην ὁ κατηγορούμενος.

Κάδοι: ὑπὸ Σολίων κάδοι, ὑπὸ Ἰώνων κεράμια.

Καθέδραι: ὑποδοχαὶ ἀνθρώπων. τῇ τριακοστῇ γὰρ ἡμέρᾳ τοῦ ἀποθανόντος οἱ προσήκοντες ἅπαντες καὶ 20 ἀναγκάσιοι συνελθόντες κοινῇ ἐδείπνουν ἐπὶ τῷ ἀποθανόντι. καὶ τοῦτο καθέδρα ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ καθέδραι τέσσαρες.

Κακοτεχνιῶν: δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν εἰσῆσαν οἱ ἔχοντες μαρτυρίαν ψευδομαρτυριῶν κατὰ τῶν παρε- 25 χομένων τοὺς ψευδεῖς μάρτυρας.

Καταχειροτονία: τὸ τὸν δῆμὸν ἐπινεῦσαι. προβολὴ γὰρ ἐν τῷ δήμῳ ἐγίνετο κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ στρατηγῶν καὶ συκοφαντῶν καὶ τῶν περὶ τὰ μυστήρια καὶ Διονύσια ἀδικούντων. καὶ εἰ μὲν καταχειροτονή- 30 σαιέ τις ὁ δῆμος, οὗτος εἰσῆγετο εἰς τὸ δικαστήριον· εἰ δὲ μὴ καταχειροτονήσειεν, οὐκ εἰσῆγετο. τοῦτο ἐκαλεῖτο καταχειροτονία.

Κακώσεως, καὶ κατὰ τίνος ἐδίδοτο: δίκης ὄνο-
 μά ἐστι κατὰ τῶν ἀνδρῶν ταῖς ἐπικλήροις γυναίξι
 δεδομένη, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρ-
 φανῶν ἐπέξιοῦσι, καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι.
 καὶ ἡ τοιαύτη δίκη οὕτως ἀπεφέρετο γονέων κακώσεως, 5
 ὀρφανῶν κακώσεως ἢ οἴκου ὀρφανικοῦ κακώσεως.

Καλαμίτην: ἥρωά τινά φασιν εἶναι τιμώμενον Ἀθή-
 νησιν.

Καταχύσματα: ἰσχάδες καὶ φοίνικες καὶ κάρνα καὶ
 ἄλλα τοιαῦτα ἐδώδιμα κατέχεον αἱ κυρίαι τῶν οἴκων 10
 κατὰ τι ἔθος ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἄρτι ἐωνημένων
 δούλων, παραδηλοῦσαι ὅτι ἐπὶ γλυκεία καὶ ἡδέα πρᾶ-
 γματα εἰσεληλύθασιν.

Κάτωθεν νόμος: κάτωθεν νόμος ἐστὶν ὁ ἐξῆς καὶ
 μετὰ τοῦτον κάτωθεν ἄξονος γεγραμμένος. 15

Καθαρσίων: χοῖρος βραχὺς ἦν τὸ καθάριστον, ὃ ἐκά-
 θαιρον τὴν ἐκκλησίαν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι.

Καταλεύσιμον: τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι.

Κανυσία: εἶδος πλίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς καὶ τιάρα.

Κατάγειν. τὰ πλοῖα: ληστεύειν, ἐπεὶ οἱ λήσται ἐκ- 20
 δησάμενοι τὰ τῶν πολεμίων πλοῖα κατάγουσιν εἰς τοὺς
 οἰκέλους λιμένας καὶ ληστεύουσιν.

Κακῶν Ἰλιάς: παροιμία. γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν
 κακῶν.

Καλαμίδας: τὰς νῦν λεγομένας ὠλένας, ἐπεὶ ἀπὸ κα- 25
 λάμων γίνονται. ἢ τοὺς θηλυκοὺς καλάμους τοὺς πρὸς
 σύνδεσμον τῶν πλινθίων καταστρωμάτων τῆς οἰκο-
 δομίας.

Κατανίπτης: ἦτοι ἐπώνυμόν τινος, ἢ ἱερωσάνη Ἀθή-
 νησιν, ὃ τὰ κατὰ τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηναῆς ὀυπαινό- 30
 μενα ἀποπλύνων.

Κακουχίαν σώματος: τὴν κάκωσιν τοῦ σώματος.

Κάλλιον: δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον

ἀπὸ τοῦ καλλύνειν καὶ κοσμεῖν καὶ λαμπρύνειν.
 Ἄγραυλος γὰρ ἱέρεια πρώτη γενομένη, τοὺς θεοὺς
 ἐκόσμησε. πλυντήρια δὲ καλεῖται διὰ τὸ μετὰ τὸν θά-
 νατον τῆς Ἀγραύλου ἐνὸς ἐνιαυτοῦ μὴ πλυθῆναι τὰς
 ἱεράς ἐσθῆτας.

Κάλλιον: λυπρὸς ναός, ἐξ αὐτοσχεδίου γεγόμενος.

Καττύεσθαι: ὑποδεῖσθαι ἐκ τῶν καττυμάτων.

Κάθετον: βουῖν τινὰ καθιέμενον εἰς τὴν θάλατταν τῷ
 Ποσειδῶνι θυσίαν.

Κατεῖρῳγότα: κατεῖρῳγμένον.

Κάμινος: τὸ κατασκεύασμα, ὅπου ὀπτᾶται ὁ κέρα-
 μος καὶ λίθος. καλεῖται δὲ καὶ ἵπνος.

Κατάρρους: τὸ ρεῦμα τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταφε-
 ρόμενον διὰ τῶν μυκτήρων, ὃ νῦν καλοῦσιν οἱ ἱατροὶ
 κατασταγμόν. ἢ κατάρρουν ντὴν διάρρουν. ἢ τὸ νῦν κα-
 λούμενον δυσεντέριον.

Καταλογεύς: ὁ συγγραφεύς, ὁ συγγραφόμενος κατ' ὄνο-
 μα, τίνα χρὴ τῆς πολιτείας μετέχειν.

Καδμεία: ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβαίων, ἀπὸ Κάδμου
 τοῦ ποιήσαντος αὐτήν.

Κάτατομή: ἡ ὀρχήστρα ἢ νῦν στίγμα λεγομένη. ἢ
 μέρος τι τοῦ θεάτρου κατετμήθη, ἐπεὶ ἐν ὄρει κατε-
 σκεύασται. ἢ κατὰ συμβεβηκὸς ὁ τόπος οὕτω κα-
 λεῖται. ἢ τὸ νῦν λεγόμενον διάζωμα.

Καλινδεῖσθαι: ἀναστρέφεισθαι πυκνῶς καὶ ἀδια-
 λείπτως.

Κατηλόησαν: ἀπέκτειναν, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ ξύλοις
 παλόντες. ἀφ' οὗ καὶ πατραλοίας ὁ τοὺς πατέρας
 τύπων.

Κατάστασις: ἡ ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν ἱππέων δοκι-
 μασία κατάστασις ἐλέγετο.

Κανηφόροι: παρθέναι τὰ κανὰ φέρουσαι τῇ θεῇ ἐν

τῇ τῶν Παναθηναίων προμῇ καὶ ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς.
ἐκानηφόρου δὲ αἱ ἀσταὶ καὶ εὐγενεῖς.

Καχλάζειν: ἤχεῖν τὸ πλήθος. ὀνοματοποιοῦνται δὲ ἡ
λέξις ἀπὸ τοῦ ἤχου καὶ τοῦ πλήθους. ἀφ' οὗ καὶ
καχλάζειν λέγουμεν τὴν θάλασσαν, ὅταν πολλοῖς κύμα- 5
σιν ἐξηχῇ. ἡ καχλάζειν τὸ σφοδρῶς καταγελαῖν.

Κανθοῦρου λιμὴν: λιμὴν ἐστὶν Ἀθήνησιν οὕτω
καλούμενος κανθοῦρου λιμὴν.

Καταλλάττειν: κερματίζειν.

Κεκερτόμηται: πέπαικται καὶ κεχλεύασται. 10

Κέρκος: σκευὸς τί ἐστὶν ἡ κέρκος, ὥσπερ καὶ τρίπους
ἡ θύρα χαλκῇ.

Κέρκωψ: ὁ ἐπὶ νορίᾳ κωμωδούμενος.

Κέραμος: ἀπλῶς πάντα τὰ κεράμια, ἀφ' οὗ καὶ κε-
ραμεύς. κεράμια δὲ αἱ ὄπται πλίνθοι. 15

Κεκοινωμένοι: κοινὴν ἔχοντες τὴν αὐσίαν.

Κελέοντες: κυρίως μὲν οἱ ιστόποδες, καταχρηστικῶς
δὲ καὶ τὰ καταπεπηγότα ξύλα, ἃ δὴ καὶ σταυροὺς
καλοῦσιν.

Κεστρίλους: τὰ τόμια καὶ τὰ τεμάχη τῶν ἰχθύων. 20

Κερκώπη: ὄνομα ἐταίρας, καλουμένης οὕτω διὰ κα-
κοήθειαν. κέρκωπες γάρ εἰσιν οἱ κακοῦργοι ἄνθρωποι.

Κεγχρεών: τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος, ὅπου
ἐκαθαίρετο ἡ ἀργυρεῖτις κέγχρος καὶ ἄμμος ἡ ἀπὸ
τῶν ἀργυρεῶν ἀναφερομένη. 25

Κηκίς: βίμμα τι καὶ στύμμα τι. ἡ καρπὸς δρυὸς ἐπι-
τήδειος εἰς βαφὴν κληῶν.

Κηπούρευμα: τὸ ὕδωρ τὸ τοῦ κήπου, εἰς ἄρδευσιν
πεποιημένον.

Κιχλισμός: πορνικὸς γέλως πολὺς καὶ ἄκοσμος, ὅταν 30
διὰ τοῦ χ γραφῇται. ὅταν δὲ διὰ τοῦ κ, κικλισμός,
ἤχόν τινα ἀποτελῶν.

Κιγκλίδες: δρύφακτοι, οἱ νῦν καλούμενοι κάγκελοι.

Κιττοφόρος: ὁ τὸν κίττον φορῶν. ἢ ὁ φέρων τὴν κίστην.

Κίναδος: θηρίον τι, οὗ τὸ δέριμα εἰς περικεφαλαίας κατασκευὴν ἐπεποιήτο. Σικελιῶται δὲ τὴν ἀλώπεκα κονδέαν καλοῦσιν.

Κλητεῦσαι: σημαίνει μὲν κοινῶς καὶ τὸ κλήτορα γενέσθαι δίκης, ἰδίως δὲ ἐπὶ μαρτύρων λέγεται κλητεῦσαι καὶ μετὰ τῆς προθέσεως ἐκκλητεῦσαι. ὅταν γὰρ μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐφ' ἣν καλοῦνται, τότε ἐκκλητεύονται. καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατὰ τῶν ἀλόντων δραχμαὶ χίλαιοι.

Κλινοπετής: ὁ κλινήρης.

Κλισιάς: πᾶς μέγας θυρῶν, παρὰ τὰς κλισιάδας, αἱ πύρρ εἰσὶ μεγάλαὶ θύραι.

Κλιμακίζει: παράγει, διαστρέφει, ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημέγου τοῦ ὀνόματος, ἥτις οὕσα ὄργανον βασανιστικὸν διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.

Κλιμακίδες: αἱ τῶν πλοίων ἀποβάθραι.

Κλιτῆρες: εἶδος φορέλου. ἢ κλινίδιον ἔχον ἀνακλίσεις, ὅσον νῦν τὸ κλινοκαθέδριον.

Κοβαλεία: ἡ προσποίητος καὶ μετ' ἀπάτης κατὰ μίμησιν παιδιά. καὶ κόβαλος ὁ ταύτη χρώμενος. καὶ ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνθρώπου κολακεία.

Κόμματα καὶ κυρήβια: τὰ μὲν κυρήβια ἔστι τὰ πίτυρα, τὰ δὲ κόμματα μέρη τινὰ ἀποκειρόμενα τῆς καλάμης τῶν ἀθέρων, ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον.

Κοινὸν γράμματεῖον: εἰς ὃ ἐγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφόμενοι. ἔστι δὲ καὶ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον τῶν καιρὸν πολιτείας ἤδησχόντων.

Κέρκουρος: εἶδος πλοίου βραχείος.

Κόρη: ἡ παρθένος. καὶ τὸ μικρὸν ἀγαλμάτιον. τὸ γύψινον καὶ πῆλινον, ἀφ' οὗ καὶ κορόπλαθος ὁ ταῦτα ποιῶν καλεῖται.

Κου-

Κουρεῖον: κοινῶς μὲν τὸ τῶν κουρέων ἐργαστήριον, ἰδίως δὲ καὶ τὸ διδόμενον ὑπὸ τῶν πατέρων τοῖς φράτορσιν, ὅταν εἰσφέρωσι τοὺς παῖδας εἰς φρατρίας. τὸ οὖν θυόμενον τότε ἱερεῖον κουρεῖον ἐκαλεῖτο.

Κοῖτις: πλεγμάτων, πλίστη ἢ αὐτοκλίστη βραχεῖα. 5

Κομμώ: ἡ κοσμοῦσα τὸ ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα.

Κοιρωνίδα: γένος Ἀθήνησιν, ἀπὸ Κοίρωνος, ὃς ἦν ἀδελφὸς Κρόκωνος. καὶ **Κροκωνίδα:** γένος ἱερὸν Ἀθήνησιν. ἀμφότεροι δὲ ἦσαν παῖδες Τριπτολέμου.

Κοπρολόγοι: οἱ τὴν ἀνθρωπίνην κόπρον ἀναλέγοντες. 10 καὶ κοπρῶνας τὰ τοιαῦτα χωρία, οὐ λυτρῶνας.

Κομψόν: τὸ πανοῦργον καὶ τετεχνιτευμένον.

Κοῖλον γραμματεῖον: τὸ πινακίδιον, οὗ τὸ πτύχιον κεκολλῶται πρὸς χρυσῶν στατήρων ἀπόθεσιν. καλεῖται δὲ καὶ **Καρικόν**, ἐπεὶ Κάρες αὐτὸ πρῶτοι ἐπέ- 15 νόησαν.

Κρηπιδουργός: ὁ τὰς κρηπίδας ἐργαζόμενος σκυτοτόμος. κρηπὶς δὲ εἶδος ὑποδήματος ἀνδρικοῦ, ὑψηλὰ ἔχοντος τὰ καττύματα.

Κρόνιον τέμενος: τὸ παρὰ τὸ νῦν Ὀλύμπιον μέχρι 20 τοῦ μητροῦ τοῦ ἐν ἀγορᾷ.

Κρεμαστὰ σκεύη νεώς: τὰ μὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς νεώς, ἀλλ' ὅσα κρεμαστὰ καὶ μετέωρά ἐστιν, οἷον τὰ τοῦ κέρως καὶ τὰ τῶν ἱστίων καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα.

Κροκοῦν: οἱ μύσται κρόκη καταδοῦνται τὴν δεξιὰν 25 χεῖρα καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα, καὶ τοῦτο λέγεται κροκοῦν.

Κράστις: ὁ χόρτος ὁ ἡμίξηρος. ὅθεν καὶ τὰ ζῶα κραστιλῆσθαί φασιν, οἷον ἐμπορεῖσθαι τοιούτου χόρτου. 30

Κραιπάλη: ἡ τῆς μέθης διάθεσις, ἀπὸ τοῦ κᾶρα πᾶλλειν, τουτέστι τὴν κεφαλὴν διασελεῖν.

Κρυπτή: ἀρχή τις ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πεμπομένη εἰς

τοὺς ὑπηκόους, ἵνα κρύφα ἐπιτελέσωσι τὰ ἔξω γινόμενα. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ κρυπτοὶ ἐκλήθησαν.

Κρατηρίξων: ἦτοι τὸν οἶνον ἐν κρατῆρι κιρνῶν, ἢ ἀπὸ κρατήρων σπένδων.

Κτηματίτην: τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα.

Κυρίαν: τὴν προθεσμίαν.

Κυάμω λαχεῖν: νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἄρχοντάς τινας κυάμω κληροῦν.

Κυνᾶς: τὰς περικεφαλαίας, ἦτοι τὰς ἀπὸ κυνέων δερμάτων γινόμενας, ἢ ἀπὸ Κυνός τιος κατασκευάσαντος πρώτου.

Κύνκους: εἶδος πλοίου, κληθὲν οὕτως, ἐπεὶ κύκνοι ἦσαν κατὰ τῆς πρώρας ἐκτετυπωμένοι ἐπισήμου ἕνεκα.

Κυαμίτης: ἦρως Ἀθήνησι, καλούμενος ἦτοι κυρίως ἢ ἐξ ἐπωνυμίας.

Κυννίδαι: γένος ἱερὸν Ἀθήνησιν, ἀπὸ Κύννου ἢ Κυννίδου ἥρωος.

Κύδαρον: εἶδος πλοίου.

Κυρία ἐκκλησία: ἐν ἣ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν, οἶον στρατηγούς, ἱππάρχους καὶ ὅσους τοιούτους.

Κυνόσαργες: γυμνάσιόν τι Ἀθήνησι καλούμενον, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο καὶ οἱ νόθοι ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἀστού.

Κύρβεις: κατασκευάσματα ξύλινα, ἐν οἷς ἐγγεγραμμένοι τὸ παλαιὸν ἦσαν οἱ νόμοι. εἰσὶ δὲ τρίγωνοι τὸ σχῆμα. διαφέρουσι δὲ τῶν ἀξόνων, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν τετράγωνοί εἰσιν, οὗτοι δὲ τρίγωνοι, πυραμίδι ὅμοιοι.

Κυμβεῖον: εἶδος ποτηρίου παραπλησίον τῷ σχήματι πλοῖο, ὃ καλεῖται κύμβη.

Κῶμαι: τὰ μέρη τῆς πόλεως ἢ τὰς ἀκροπόλεις.

Κώδη: ὁ καρπὸς τῆς μήκωνος.

Κωπέας: τὰ ξύλα τὰ ἐπιτήδεια εἰς κώπας νεῶν. ἢ τοὺς κωπηλάτας.

Κέρκυρα: ἡ παρ' Ὀμήρῳ Σχερία.

Κερσοβλέπτης: ὄνομα κύριον. οὗτος ἐπολέμησε περὶ
Χερρόνησου Ἀθηναίους.

Κανχᾶ: αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι. Λυκούργος δὲ
ἐπὶ φαύλοις κίχρηται, ὥς τοὺς ἀκούοντας αἰσχύνεσθαι. 5

Καλλίας: ὁ πύθηκος κατ' εὐφημισμὸν.

Κοροπλάθος: ὁ κατασκευάζων εἰδῶλα βραχέα ἐκ
πηλοῦ πάντων ζώων, οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδάρια
εἴωθεν.

Καρδιωσάμενοι: τὴν τοῦ θύματος καρδίαν τῇ πι- 10
μελῇ καλύψαντες καὶ ἐπιθέντες τῷ πυρὶ.

Καταλαβεῖν: σημαίνει καὶ τὸ τάχος τῶν ποδῶν.
ἐχρήσαντο δὲ οἱ ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν.

Κυβευτήριον καὶ τηλία: τόπος ἐστὶ τὸ κυβευτήριον,
εἰς ὃν συνερχόμενοι κυβεύουσιν. ἡ τηλία δὲ σανὶς ἀλ- 15
φιτοπωλικὴ πλατεῖα, προσηλωμένας ἔχουσα κύκλῳ σα-
νίδας τοῦ μὴ τὰ ἄλφιστα ἐκπίπτειν. καὶ ἐπ' αὐτῆς οἱ
κυβεύοντες παίζουσιν.

Κεραμεικός: τόπος ἐν ᾧ αἱ πόροι ἐστήκασιν.

Κωλιάς: τόπος Ἀττικὸς, ὁμοίος ἀνθρώπου κῶλω, ἐν ᾧ 20
ιερόν Ἀφροδίτης Κωλιάδας. ἦν δὲ καὶ ναυκραρία.

Κωλακρέται: οἱ τῶν ἀργυρίων ταμίαι, οἱ τὸ δικα-
στικὸν ἐταμιεύοντο τριώβολον καὶ τὰ εἰς τὰς θεοὺς
ἀναλισκόμενα χρήματα.

Κημός: πλέγμα τι ἐκ σχοινίων, ἐπιτιθέμενον τῇ ὕδρῳ, 25
παρόμοιον γῶνῃ ἢ ἡθμῷ, δι' οὗ τὰς δικαστικὰς κα-
θίσαν ψήφους.

Καδίσκοι: ὕδρῃαι χαλκαῖ, εἰς ἃς καθέντο αἱ ψῆφοι
τῶν δικαζομένων.

Καταπροίξει: οἶον προῖκα καταφρονήσεις, ὃ ἐστὶ 30
ἄζημιος ἔση καὶ ἀθῶος.

Κιβδηλὶς: ἡ ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία.

Καθελεῖν τὴν ἀσπίδα: ἐπὶ τῶν ἀνδρισταμένων τί-
θεται ἡ παροιμία.

Κυψέλη καὶ κυψέλλες: ὁ ἐν τοῖς ὡσὶ συνιστάμενος
ῥύπος· καὶ σιτηρὰ ἀγγεῖα· καὶ τὰ κενὰ σμήνη· καὶ
τοῦ ὠτὸς τὸ ἔγκυκλον· καὶ τῆς καμίνου μέρος τι.

Κύων ἐν φάτνῃ: παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε αὐτῶν χρω-
μένων μήτε ἄλλοις ἐπιτρεπόντων.

Κύων παρ' ἐντέροις: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δύνα-
μένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων.

Λ

Λωποδύτης: ὁ τὰ τῶν νεκρῶν ἱμάτια κλέπτων.

Λῆμμα: κέρδος.

Λήσεσθαι: λαθεῖν, ἀποκρύπτεσθαι.

Ληρεῖν: παραφρονεῖν, φλυαρεῖν, μάταιολογεῖν.

Λογισταί: ἄρχοντες εἰσι κληρωτοί, δέκα τὸν ἀριθμόν,
ἐφ' ὧν πάντες οἱ ἄρξαντες ἀρχὴν ἡντινοῦν λόγον ἀπέ-
φερον τῶν διωκημένων.

Λάκκος: ὄρυγμά τι κατέσκευασμένον εἰς ὑποδοχὴν
ὄμβρων· ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ καὶ εἰς ἄλλων τινῶν ἀπό-
θεςιν.

Λουτροφόρος: ὁ ἐν τῇ τοῦ γάμου ἡμέρᾳ πεμπόμε-
νος παῖς παρασκευάσαι τοῖς γαμοῦσι τὸ λουτρόν.

Λουτροφορεῖ ὁ τὴν ὑδρίαν ἔχων παῖς καὶ ὑπηρετῶν
ἐν τῷ λουτρῷ τοῖς γαμοῦσιν.

Λουτροφόρος ἐν τῷ μνήματι ἐπὶ κείται: ἔθος
ἦν Ἀθήνησι τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφόρον
ἐπὶ τὸ μνήμα καθιστάνειν· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν
ἔχων, ἐκ λίθου πεποιημένος.

Λιπομαρτυρίου: ἀδικήματος εἶδος ἐστίν, ἐφ' ᾧ γρα-
φὴ ἦν, εἴ τις εἰς κληθεὶς εἰς μαρτυρίαν ἐκλίποι αὐτήν.

Λιποστρατίου: ὁ λιπὼν τὴν στρατιάν.

Λεποταξίου: ὁ λιπὼν τὴν τάξιν.

Λεπρωσίου: ἄρχοντες ἦσαν ἐν Μακεδονίᾳ Λεπρώνες οὕτω καλούμενοι.

Λιθολογήματα: τὰ νῦν λιθόστρωτα.

Λυκούργεους: εἶδος φιαλῶν, κληθεισῶν ἀπὸ Λυ- 5
κούργου τινὸς πρώτου πεποιηκότος.

Λικνοφόρος: ὁ φέρων τὰ λίκνον. ἔστι δὲ τοῦτο μυστι-
κὸν τῆς Δημητρίου τροφῆς σημεῖον. ἔστι δὲ ὁ ἐπὶ τῷ
λίκνῳ πλακοὺς καὶ ἄλλας.

Λύκειον: γυμνάσιον ἦν Ἀθήνησιν, ἀπὸ Λυκείου τινὸς 10
Ἀπόλλωνος ὀνομασθέν, ἐν ᾧ καὶ τὰς στρατιωτικὰς
ἐξετάσεις ἐποιοῦντο.

Λεωκόριον: ἱερὸν ἔστιν Ἀθήνησιν τῶν Λεῶ θυγατέ-
ρων. ὁ δὲ Λεὼς υἱὸς ἔστιν Ὀρφείως.

Λεύκωμα: λεύκωμά ἐστι πίναξ γύψῳ ἀλλημιμένος, 15
πρὸς γραφὴν πολιτικῶν γραμμάτων ἐπιτήδειος.

Ληνός: γεωργικὸν σκεῦος. ἔστι δὲ ἀγγεῖον δεκτικὸν
οἴνου, ξύλινον, ὃ ἀποδέχεται τὸ ῥέον ἐκ τῶν ὀργάνων
τῶν πιεζομένων.

Λαχεῖν δίκην: τὸ συνάψασθαι δίκην πρὸς τινα λα- 20
χεῖν δίκην ἔλεγον.

Λαμπάς καὶ λαμπαδηφόροι: λαμπάδας ἄγουσιν
Ἀθηναῖοι Παναθηναίοις, Ἡφαιστείοις, Προμηθείοις·
εἰσὶ δὲ αὗται ἑορταί. λαμπαδηφόροι δὲ καλοῦνται, ὅτι
τὰς λαμπάδας ἔφερον. 25

Λόγος: ἡ ὑπόθεσις.

Λαπίζειν: ἀλαζονεύεσθαι.

Λίθος: τὸ βῆμα τὸ ἐν Πυκνί, οὗ ἐφεστῶτας ἔλεγον.

Λειτουργεῖν: οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ ἡ ἔλεγον
λητουργεῖν. λητὸς γάρ ἐστι δημόσιον ἀρχεῖον. οἱ οὖν 30
ἐν τῷ λητῷ ἐργαζόμενοι οὗτοι λειτουργοῦσιν, ὅπερ νῦν
διὰ τῆς εἰς διφθόγγου λέγεται.

Λιθουργικῆς καὶ λιθοτριβικῆς: ἡ μὲν λιθουργ-

γική τέχνη ἐστίν, ἣν οἱ ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται, οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους· ἡ δὲ λιθοτριβική, ἣν μετέλασιν οἱ κοσμοῦντες τοὺς λίθους πρὸς εὐπρέπειαν.

Λιμοῦ πεδῖον: ὄνομα τόπου. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη, ἀφορίας γενομένης πεδῖον κατὰ χρησμόν ἀνέθεσαν τῇ εἰρεσιῶνῃ, ὃν κατὰφεύγοντα ταῖς πλαγάνοις ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λιμοῦ πεδῖον ἐκάλεσαν.

Λήναιον: ἱερὸν Διονύσου, ἐφ' οὗ τοὺς ἀγῶνας ἐτίθεσαν πρὸ τοῦ τὰ θέατρον ἀνοικοδομηθῆναι.

M.

Μέλλησις: βραδυτής, ἀργία, ἐπίνοια ἐκάτερον, ὑπερθεσις. ἔνιοτε καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδύσας.

Μισθοφορεῖν: ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία, ἡ τὸ ἐπὶ μισθῷ τι πράττειν.

Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμαί.

Μαλακός: ὁ ἀπαλός, ἡ καὶ ὁ ἀσελγής. μαλακία δέ ἐστι νόσος.

Μηχάνημα: τέχνασμα, κακῶν κατασκευάσμα.

Μελίγη: ὁσπρίου εἶδος, ὅπερ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς λέγεται.

Μάλθη: μεμαλαγμένος κηρός ἢ ἄλλα τι τοιοῦτόν, ᾧ τὰ γραμματεῖα πράττεται.

Μετρονόμοι: ἀρχή τις Ἀθήνησι κληρωτὴ ἡ τῶν μετρονόμων, δέκα τὸν ἀριθμόν, ὧν πέντε μὲν ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, πέντε δὲ ἐν Ἄστει. οὗτοι δὲ τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον, ὅπως δίκαια ἢ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μή οὔσα: δίκη ἐστίν, ἣν οἱ ἐπὶ διαιτητοῦ ἐρήμην λαχόντες, καὶ λέγοντες ἀδίκως καταδιαιτεῖσθαι, ἀντελάγχχανον τῷ ἐλόντι αὐτοὺς ἅπαντας. οὐ μόνον δὲ οἱ φεύγοντες ἀλλὰ καὶ οἱ διώκοντες ἀντελάγχχανον αὐτήν, ὅποτε ὁ διαιτητής ἀποδιαιτῆσειεν.

Μυλωθρός: καὶ ὁ μυλῶνα κεκτημένος, καὶ ὁ ἐργαζόμενος τὰ ἄλφατα ἐν αὐτῷ.

Μεσεγγύημα: ἀργυρίον ἐστὶ παρὰ τινι κείμενον ἐν ὁμολογίᾳ τῶν δόντων ἐπὶ τῷ ὀτιοῦν διαπραξάμενον λαβεῖν αὐτό. 5

Μαστιήρες: ζητηταὶ τῶν φυγαδικῶν χρημάτων.

Μειαγωγῆσαι: θῦσαι.

Μεῖον: τὸ θυγόμενον ἱερεῖον, ὅταν εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας εἰσαγάγωσιν.

Μακρὸν πλοῖον τὸ πολεμικόν, **στρογγύλον** δὲ τὸ 10 ἐμπορικόν.

Μαργίτης: εὐήθης καὶ ἐπὶ μωρίᾳ κωμωδούμενος.

Μόρα: σύνταγμα τι Λακωνικόν, ἐξ ὀκτακοσίων ἢ ἐννακοσίων ἀνδρῶν συνεστός. ἢ ὄνομα λόχου τινός.

Μυσῶν λεία: παροιμία λεγομένη ἐπὶ πλάνῃ, ἐπεὶ οἱ 15 Ἕλληνες εἰς Τροίαν πλέοντες, πλανηθέντες, τὴν Μυσίαν ἐπόρθησαν ὡς Ἴλιον.

Μελιτίδης: καὶ οὗτος τῶν εὐήθων, ὡς ὁ Μαργίτης καὶ ὁ Κόροιβος.

Μυστηρίων ἐπιμελητής: ὁ ἐπιμελούμενος τῆς 20 τῆς τῶν μυστηρίων χειροτονιτὸς λαχῶν.

Μεθέορτα: τὰ μετὰ τὴν ἐορτήν.

Μουνυχία: τόπος ἐστὶ τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ Μουνυχίας Ἀρτέμιδος, ἣτις οὕτως ὠνομάσθη ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Παντακλείους. 25

Μαράθου καὶ λεύκης: ἡ μάραθος καὶ ἡ λεύκη φύσει μυστικά ἐστι. καὶ ἡ μὲν μάραθος ἀγωγός ἐστὶ τῶν ὄψεων διὰ τὴν ὁσμὴν, ἐν ᾗ καὶ τὸ γῆρας ἀποδύονται· ἡ δὲ λεύκη τὸ μὲν τῶν φύλλων ἔχει λευκόν, τὸ δὲ ἕτερον μέλαν, σύμβολόν τι τοῦ βίου καὶ τοῦ 30 θανάτου.

Μαρώνεια: τόπος ἦν τῆς Ἀττικῆς, ὅπου τὰ μέταλλα εὐρέθη.

Μετοίκων λειτουργίαι: αἱ ἐν ταῖς πομπαῖς σκαφηφορίαι τῶν ἡκόντων μετοίκων. μέτοικοι δ' εἰσὶν οἱ ξένοι οἱ Ἀθήνησιν οἰκοῦντες.

Μύριοι: οὓς Θηβαῖοι συνήκισαν πάσαι διωκισμένους διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθραν.

Μητροῦον: τὸ ἱερὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν.

Μεσοκρινεῖς: οἱ στύλοι καὶ οἱ κίονες οἱ ἐν τοῖς ἀργυρείοις τοῦ μετάλλου.

Μεταπεττεύων: τὸ μεταπεττεύειν ἐστὶ τὸ μεταλλάττεσθαι καὶ μεταβαίνειν.

Μέταλλα: τὰ ἀργύρεια, ἐκ τοῦ μεταλλῶν, ὃ πέρ ἐστι ζητεῖν· ἐζητεῖτο δὲ ἡ ἀργυρίτις ἄμμος. καὶ οἱ ἐργαζόμενοι μεταλλεῖς.

Μωλύτερον: τὸ ἀμβλύτερον καὶ ἀνοηθέστερον καὶ ἄνθος οὐκ ἔχον.

Μορίαι: τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὰ λαῖαι ἐλαῖαι.

Μανότερον: ἀραιότερον, ἀσθενέστερον.

Μοσχεύηται: τρέφεται. κυρίως γὰρ μοσχεῖα ἡ τῶν λεπτῶν λαχάνων μεταφυτεῖα ἢ φυτῶν.

Μανδραγόρας: μανδραγόρας ἐστὶ φάρμακον, ὕπνου ἢ λήθης παρασκευαστικόν.

Μονόφθαλμος: ἔθνος τι ἀνθρώπων ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχόντων. τοὺς γὰρ τὸν ἕτερον ἐκκοπέντας ὀφθαλμὸν ἑτεροφθαλμοὺς καλοῦσιν.

Μυδάλνεται: διαχέεται καὶ καθυγραίνεται.

Μεταγειτνιών: μὴν Ἀθήνησι δεύτερος.

Μαιμακτηριών: μὴν καὶ αὐτὸς Ἀθήνησι, πέμπτος.

Μηλόβοτος: μηλόβοτος πόλις ἐστὶ κατασκαφεῖσα καὶ ἀνεθεῖσά τοῖς μήλοισι εἰς νομὴν διὰ τὴν ἐρημίαν.

Μετροῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μῆνα οὕτως. νου-30 μηνία. εἴτα δευτέρα. εἴτα κατὰ τὴν σελήνην ἄγουσι τοὺς μῆνας. κατὰ δὲ τῆς ἀπὸ τῆς νουμηνίας ἡμέρας ἱσταμένη ἡ σελήνη αὐξήσιν λαμβάνει, καὶ προσετίθε-

σαν ἰσταμένου μέχρι ἐνάτης· εἴτα δεκάτη, εἴτα ἐνδεκάτη, εἴτα δωδεκάτη, καὶ τρίτη ἐπὶ δέκα· οὕτω μέχρι τῆς ἐνάτης· εἴτα εἰκάς. εἴτα μία καὶ εἰκάς. ὑστέρα δεκάτη· καὶ τὴν δευτέραν καὶ εἰκάδα ἐνάτην φθίνοντος κατὰ ὑφαίρεσιν ἀπὸ δεκάτης φθίνοντος ἐκάλουν· 5 φθίνει γάρ· τὴν δὲ ἐνάτην καὶ εἰκάδα ὑστέραν φθίνοντος, τὴν δὲ ὀγδόην καὶ εἰκάδα τρίτην φθίνοντος, τὴν δὲ ἐβδόμην καὶ εἰκάδα τετάρτην φθίνοντος, τὴν δὲ ἕκτην καὶ εἰκάδα πέμπτην φθίνοντος, τὴν δὲ πέμπτην καὶ εἰκάδα ἕκτην φθίνοντος, τὴν δὲ τετάρτην 10 καὶ εἰκάδα ἐβδόμην φθίνοντος, τὴν δὲ τρίτην καὶ εἰκάδα ὀγδόην φθίνοντος. τὴν δὲ τριακάδα ἔννην καὶ νέαν, ὅτι μέρος μὲν τι ἔχει τοῦ παρωχηκότος, μέρος δὲ τοῦ μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος, ὅπερ νέον ἐστίν. ἐξ ἀμφοτέρων οὖν τὸ ὄνομα κέκραται.

15

Μῆνες Ἀθηναίων οὗτοι: Ἑκατομβαιῶν, Μεταγειτριῶν, Βοηδρομιῶν, Πυανεψιών, Μαιμακτηριῶν, Ποσειδεῶν, Γαμηλιῶν, Σκειροφοριῶν.

Μέτοικοι: οἱ καταλιπόντες τὰς αὐτῶν πατρίδας καὶ Ἀθήνησιν οἰκήσαντες, οἳ καὶ ἐτέλουν μετοίκιον ἐκάστου ἔτους δραχμὰς δώδεκα.

Μεταλλάσσειν: κεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ τελευτᾶν βίον παρὰ τοῖς ῥήτορσι, καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλειν.

Μοχθηρόν: κακόν, ἄθλιον.

Μελετών: οἶκος ἐν ᾧ οἱ τραγωδοὶ ἐμελέτων.

25

Μεγαρέων δάκρυα: ἦτοι ὅτι σκόροδα παρ' αὐτοῖς φηγεται δριμύτα, ἢ ὅτι βασιλεὺς ἀπὸ τῶν Βακχιαδῶν ἠγάγετο Κλυτίου τοῦ Μεγαρέως θυγατέρα, ἧς ἀποθανούσης πεντήκοντα κοῦροι καὶ κοῦραι ἀπεστάλησαν θρηνησάντες τὴν βασιλίδα, καὶ ταῦτο κατ' ἔτος 30 ἐπαίουγ.

N.

Νεώςοικοι: καταγωγή ἐπὶ τῆς θαλάττης ὠκοδομη-
μένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. τὰ
νεώρια δὲ ἡ τῶν ὄλων περιβολή.

Νεωρίων ἀρχή: ἦν οὖν τις ἀρχων, ὃς ἐπεμελεῖτο
τῶν νεωρίων καὶ τῶν σκευοθηκῶν καὶ πάντων τῶν
περὶ τὰς ναῦς σκευῶν.

Νεανιεύεσθαι: κομπάζειν.

Ναύκληρος: σημαίνει μὲν καὶ τὸν τῆς νεὸς κύριον, 10
σημαίνει δὲ τὸν ἐπιπλέοντα αὐτῇ ἐφ' ᾧ τὰ ναῦλα
λαμβάνειν, σημαίνει δὲ καὶ τὸν τὰ ἐνόκια τῆς οἰκίας
ἐκκλίνοντα.

Νομοθῆται: καὶ οἱ τοὺς νόμους εἰσηγούμενοί νομο-
θῆται καλοῦνται, καὶ ἐκκλησία τις Ἀθήνησι νομοθῆται 15
καλεῖται, οἱ τοὺς εἰσφερομένους ἐδοκίμαζον νόμους,
καὶ δι' ὧν οἱ ἀσύμφοροι ἐλύοντο.

Νοθεῖα: τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῶων διδόμενα νο-
θεῖα καλεῖται.

Νεβρίζειν: νεβροῦ δέριμα φορεῖν. νεβρός δὲ ἔκγονόν 20
ἐστὶν ἐλάφου.

Νεήλατα: ἄλφιτα νεωστὶ ἀλληλεσμένα σὺν σταφίσι καὶ
χλωροῖς ἐρεβίνθοις. καλοῦσι δὲ τινες αὐτὰ καὶ ἀμ-
βροσίαν λίπους.

Ναυλοχίας: τὰς καθορμίσεις τῶν νεῶν, ἀπου ἔστιν 25
ὑφορμίσασθαι.

Νεαλῆς: ὁ νεωστὶ ἐάλωκώς ἰχθύς, ἢ ὁ νεωστὶ ὀτιοῦν
πεποιηκώς ἢ πεπονθώς.

Νευρορῥάφους: τοὺς τὰ νεῦρα ῥάπτοντας ταῖς λύ-
ραις καὶ ταῖς κιθάραις καὶ τοῖς τοιούτοις ὄργανοις. 30

Νηφάλια: αἱ γινόμεναι θυσαίαι χωρὶς σπονδῆς οἴνου.

Νεμέσια: πανήγυρις τις ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἀγομένη, ἐπεὶ
ἡ Νέμεσις ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων τέτακται.

Ὅμοῦ: οὐ μόνον τὸ κοινῇ τι πράξαι, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. καὶ ἐπὶ χρόνου καὶ ἐπὶ τόπου.

Ὀλιγαρχία: οἱ ὑπ' ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δ' εἰσὶ πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία.

Ὀκνῶ μὴ μάταιος ὑμῖν ἡ στρατιά: ἀντὶ τοῦ φο- 5
βοῦμαι καὶ δέδοικα. ὀκνηροὶ γὰρ οἱ φοβούμενοι καὶ δειδιότες. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας.

Ὀλκοί: σχοινία τινὰ ἐστὶν ὀλκοί, εἰς τὸ ἔλκειν ἐπι-
τήδεια. 10

Ὀρκάνη: περιφραγμὰ τι ἀκανθῶδες.

Ὅρος: ἔστι μὲν καὶ τὰ ὅρια καὶ τῆς χώρας τὰ τέλη, τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κανόνος. ἔστι δὲ ὁ ὅρος καὶ σανίδιον τὸ ἐπιτιθέμενον ταῖς οἰκίαις καὶ τοῖς χω-
ρίοις ἐγκαταπηγνύμενον τοῖς ἐνεχυριαζομένοις πρὸς 15
ὃ ὀφείλουσιν οἱ δεσπότες, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῖς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι πρὸς δάνειον κατέχεται τόδε τὸ χω-
ρίον, ἥδε ἡ οἰκία, ἕνεκα τοῦ μηδένα συμβάλλειν τοῖς προκατεσχημένοις.

Ὀστρακισμός, μετὰ τῆς προθέσεως ἐξοστρακι- 20
σμός. ἔστιν οὖν ὁ ὀστρακισμὸς φυγῆς εἶδος, ὠνόμα-
σται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀστράκου, εἰς ὃ ἐνέγραφεν ἕκαστος Ἀθηναίων εἰς ὃ δέων μεθίστασθαι τῆς πόλεως. ἐνο-
μίσθη δὲ τοῦτο ἐπὶ τῇ τοὺς ὑπερέχοντας τοῖς φρονή-
μασι κωλύειν. διαφέρει δὲ φυγῆς, ὅτι τῶν ὀστρακιζο- 25
μένων αἱ οὐσαι οὐ δημεύονται, ἀλλὰ καὶ τόπον καὶ
χρόνον ὥρισμένον ἔχουσι, τῶν δὲ φευγόντων οὐδέτε-
ρον τούτων πρόσεστιν.

Ὀσχοφορία: ὄνομά ἐστιν ἐορτῆς ἡ ὀσχοφορία, καλου-
μένη διὰ τοῦτο. ὄσχη προσαγορεύεται κληματὶς ἐκκει- 30
μένους ἔχουσα τοὺς βότρους. ταύτην εὐγενεῖς παῖδες
φέρουσιν εἰς τὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηναῖς ἱερόν.

Οὐσίας δίκη καὶ καρποῦ καὶ ἐνοικίων: οἱ δι-

Ἐηραλοιφεῖν: τὸ ἐν ταῖς παλαιστραις γυμναζόμενον
κόνει χρῆσθαι.

Ἐυστιδέες: οἱ μὲν εἶδος ὑποδήματος, οἱ δὲ κόσμου γυ-
ναικείου, οἱ δὲ σκεύους, οἱ δὲ ἱματίων.

Ἐενικὸν ἐμπόριον: ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται. 5
ἀστικὸν δέ, ὅπου οἱ ἀστικοί.

Ἐάνιον: κένιον, ὃ φοροῦσιν ἐν τῷ ἀναπλήγματι αἱ
γυναῖκες. οἱ δὲ κένιον ἀπέδουσαν ἐν φυλακτηρίοις.

Ἐανθίζεσθαι τὸ κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας Λάκωνες.
Ἀτικοὶ τὸ βάπτεσθαι τὰς τρίχας. 10

Ἐεναγία: σύνταγμα παρὰ Κρησὶ καὶ ὁ ἡγεμὼν τού-
των ξεναγός.

Ἐηραλοιφεῖν: τὸ χωρὶς λουτροῦ ἀλείφεσθαι.

Ἐύστις: χιτῶν ποδήρης γυναικεῖος. οἱ δὲ τραγικὸν ἔν-
δυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα. οἱ δὲ τὸ 15
λεπτόν, παρὰ τὸ ξύεσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγωδῶν
ἔνδυμα.

Ἐυστόν: δόρυ, ἀκόντιον. καὶ τὸ λεῖον. καλεῖται δὲ ξυ-
στός καὶ ὁ ἀνειμένος τόπος τοῖς ἀθληταῖς εἰς γυ-
μνάσιον. 20

Ο.

Ὅμορθοι: γειτνιαζόντες.

Ὅλιγωρία: ἀμέλεια, ὀλγή φροντίς. 25

Οἴχεται: πορεύεται, ἀπέρχεται.

Οἶοι: δύνατοί.

Ὅλυρων: ξειῶν, ἔστι δὲ εἶδος σπέρματος.

Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ: ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως.

Ὅρῶδία: φοβεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ὀρῶν ἰδέειν. ὁρ- 30
ρὸς δ' ἐστὶ τὸ ἱερὸν ὄστον, ἰδέειν δὲ τὸ ἰδροῦν, συμ-
βαίνει δὲ πως τοῖς φοβουμένοις ἰδρῶτα γίνεσθαι κα-
τὰ τοῦ ἱεροῦ ὄστου.

Ὅμοῦ: οὐ μόνον τὸ κοινῇ τι πράξαι, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. καὶ ἐπὶ χρόνου καὶ ἐπὶ τόπου.

Ὀλιγαρχία: οἱ ὑπ' ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δ' εἰσὶ πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία.

Ὅκνῶ μὴ μάταιος ὑμῖν ἡ στρατιά: ἀντὶ τοῦ φο- 5
βοῦμαι καὶ δέδοικα. ὁκνηροὶ γὰρ οἱ φοβούμενοι καὶ δεδιότες. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀρχίας καὶ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας.

Ὀλκοί: σχοινία τινά ἐστιν ὀλκοί, εἰς τὸ ἔλκειν ἐπι-
τήδεια. 10

Ὁρκάνη: περίφραγμά τι ἀκανθῶδες.

Ὅρος: ἐστὶ μὲν καὶ τὰ ὅρια καὶ τῆς χώρας τὰ τέλη, τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κανόνος. ἔστι δὲ ὁ ὅρος καὶ σανίδιον τὸ ἐπιτιθέμενον ταῖς οἰκίαις καὶ τοῖς χω-
ρίοις ἐγκαταπηγνύμενον τοῖς ἐνεχυριαζομένοις πρὸς 15
ἃ ὀφελουσιν οἱ δεσπότες, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῖς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι πρὸς δάνειον κατέχεται τόδε τὸ χω-
ρίον, ἥδε ἡ οἰκία, ἕνεκα τοῦ μηδένα συμβάλλειν τοῖς προκατέσχημένοις.

Ὅστρακισμός, μετὰ τῆς προθέσεως ἑξοστρακι- 20
σμός. ἔστιν οὖν ὁ ὀστρακισμὸς φυγῆς εἶδος, ὠνόμα-
σται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀστράκου, εἰς ὃ ἐνέγραφεν ἕκαστος Ἀθηναίων εἰς ὃ δέων μεθίστασθαι τῆς πόλεως. ἐνο-
μίσθη δὲ τοῦτο ἐπὶ τῷ τοὺς ὑπερέχοντας τοῖς φρονή-
μασι κωλύειν. διαφέρει δὲ φυγῆς, ὅτι τῶν ὀστρακίζο- 25
μένων αἱ οὐσαὶ οὐ δημεύονται, ἀλλὰ καὶ τόπον καὶ
χρόνον ὠρισμένον ἔχουσι, τῶν δὲ φευγόντων οὐδέτε-
ρον τούτων πρόσεστιν.

Ὅσχοφορία: ὄνομά ἐστιν ἐορτῆς ἡ ὀσχοφορία, καλου-
μένη διὰ τοῦτο. ὄσχη προσγορεῖται κληματὶς ἐκκει- 30
μένους ἔχουσα τοὺς βότρυας. ταύτην εὐγενεῖς παῖδες
φέρουσιν εἰς τὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηναῖς ἱερόν.

Οὐσίας δίκη καὶ καρποῦ καὶ ἐνοικίων: οἱ δι-

- ἔοικε δὲ καὶ τόπος εἶναι εἰς ὄχλειαν ἐπιτήδειος ἢ εἰς ὀχημάτων παράταξιν.
- Ὅσιον: τὸ ἰδιωτικὸν καὶ τὸ ἀνθρώπινον, οἷον πρὸς ὃ ἐφίεται βαδίζειν, οἷον ἔσιον καὶ παρ' ὃ βέβηλον κα-
λαῖσθαι τὸ βάσιμον. ἄλλοι δὲ τὰ δημόσια.
- Ὀμηρίδαι: γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τῶν Ὀμήρου ἀπογόνων.
- Ὀξυθύμια: τὰ τῶν οἰκιῶν καθάρσια τὰ ἐν ταῖς
τριόδοις τιθέμενα.
- Ὀθνεῖος: ὁ μὴ κατὰ γένος προσήκων, καὶ ὁ ἐξ ἄλλο-
δαπῆς γῆς ἀφικόμενος.

II.

Παρακρούεται: ἀπατᾷ.

Προώμεθα: ἐκδιδόαμεν, παρεχωρήσαμεν, ἀπελύσαμεν. 1

Πάρεδροι: οἱ αἰρούμενοι τοῖς ἄρχουσιν οἷον βοηθοὶ
καὶ σύμβουλοι καὶ φύλακες.

Προβολή καὶ προβάλλεσθαι: τὸ παράγειν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τὸν βουλούμενον καὶ ἀποφαίνειν ὡς ἡδίκη-
σεν, εἴ τις δοκοῖ ἄδικεῖν, καὶ τοὺς συκοφάντας καὶ 2
τοὺς περὶ τὰ μυστήρια ἢ Διονύσια ἀδικοῦντας. καὶ
τοῦτο καλεῖται προβολή καὶ προβάλλεσθαι.

Περιστοιχίζεται: αἰρεῖ, λαμβάνει.

Πομπή: ἄφοδος, ἐξαποστολή, δημοστέυσις.

Πρόεισθε: προδώσετε. 2

Προὔπτον: προφανὲς καὶ φανερόν καὶ οἷον πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν κείμενον καὶ προσφώμενον.

Πύθια: πανήγυρις, ἑορτὴ Ἑλληνική.

Παρθενών: ὁ τῆς Ἀθηνᾶς νεὼς οὕτω καλεῖται, ἐπεὶ
ἔστι παρθένος ἢ θεός. 3

Πειραιεύς: λιμὴν Ἀθήνησιν.

Πινάκιον: τὸ ψήφισμα, καὶ ἡ γραφή, καὶ τὸ νῦν
πινακίδιον τῶν κοινῶν γραμμάτων.

Πα-

Παριών: παρερχόμενος.

Παραδοξότερον: ἀπροςδόκητον, θαυμαστόν.

Πώμαλα: τοῦτο ἐπίθετον ἀντὶ τοῦ πόθεν. ὅθεν ἐστὶν οὐδαμῶς.

Πριάσθαι: ὠνεῖσθαι.

5

Πολεμιστῆς ἵππος: ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα ἔχων εἰς πόλεμον ὑπηρεπισμένον· ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα.

Πεζέταιροι: οἱ περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου φρουροί. ἦσαν δὲ οὗτοι καὶ πρῶτοι καὶ ἰσχυροί.

Πέμψαι: οὐ μόνον τὸ ἀποστεῖλαι, ἀλλὰ καὶ τὸ πομπεύσαι.

Πέμπτον μέρος μὴ λαβεῖν τῶν ψήφων: ἀργύριόν τι καταβαλλόμενον, ἐπεὶ οἱ μὴ μεταλαβόντες τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων κατετίθεσάν τι ἐπιτίμιον.

Παρέστησαν: ἐνίκησαν, ἐπεὶ τάχα οἱ ἡττώμενοι καὶ οἱ αἰχμάλωτοι παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν ὥς δοῦλοι δεσπόταις.

Προμαντεία: προμαντεία ἐστὶ τὸ πρῶτον ἄλλων ἀπάντων χρῆσθαι τῷ ἐν Δελφοῖς μαντεῖα. καὶ προεδρία τοῦτο.

20

Παραιτεῖσθαι: παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν.

Ποικίλον: δαιδάλεον, πανοῦργον. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον. καλεῖται δὲ καὶ ποιδὸς ἰχθύς.

Παρεσπόνδησε: παρέβη τοὺς ὅρκους.

Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὁξεῖαι.

25

Προβούλευμα: τὸ τὴν βουλὴν τῶν πεντακοσίων πρότερον κρίνειν τὸ ψήφισμα, εἰ καλῶς ἔχει, καὶ οὕτως εἰσφέρεισθαι εἰς τὸν δῆμον. καὶ τοῦτο καλεῖται προβούλευμα. τὸ δὲ προβούλευμα κύριον ἦν ἄχρι ἐνιαυτοῦ, μεθ' ὃ ἄκυρον ἐγένετο.

30

Προβουλεύματα τίνα ἐστὶ: τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα, ἃ προβουλεύει τοῦ δήμου.

T

Προπύλαια τί ἐστι: προπύλαιά ἐστίν οἱ πυλῶνες τῶν ἱερῶν. ἦσαν δὲ πολυτελεῖς τῇ κατασκευῇ.

Πρόφασις: αἰτία.

Πομπεία: πομπεΐά ἐστι τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα, οἷον θυμιατήρια καὶ φιάλαι.

Πρέσβεις: γέροντες, βασιλεῖς, ἄρχοντες, προτιμώμενοι. καὶ Ἀθήνησιν οἱ δημογέροντες. νῦν δὲ αἱ πρεσβευταί.

Πρόεδροι καὶ προεδρεύειν τί ἐστίν: οἱ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθήνησι διοικοῦντες πρόεδροι ἐκαλοῦντο, κληρούμενοι μὲν ὑπὸ τῶν πρυτάνεων καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἐκάστης φυλῆς, ὠνομάσθησαν δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ προεδρῖαν ἔχειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Παρακαταβολή καὶ παρακαταβάλλειν: ἀργυρίου ἐστὶ καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἀμφισβητούντων χρημάτων δεδημοσιευμένων πρὸς τὴν πόλιν, ἢ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ιδιώτας, εἰ ἡττηθεῖεν εἰς τὴν δίκην. ἡ παρακαταβολή λέγεται, καὶ τὸ πρᾶγμα παρακαταβάλλειν.

Παρακατάστασις: ἀργυριδίων ἐστὶν ἐν μιᾷ δραχμῇ καταβαλλόμενον ἐν τοῖς διαιτηταῖς ὑπὸ τῶν δικαζομένων ἰδίας δίκας καὶ ἐπὶ τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο παρακατάστασις.

Πιθάκνων: τῶν μικρῶν πίθων, ἐν οἷς εἰσὶν ἰσχάδες καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ποδοστράβη τί ἐστι: πάγης εἰδός ἐστιν, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰ θηρία.

Πολέμαρχος: ἄρχων ἐστὶν Ἀθήνησι τῶν ἐννέα ἀρχόντων. καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ διατίθῃσι τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον.

Προβόλιον: εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγοί. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τοὺς ἔχοντας αὐτό.

Προμετρηταί: ἄρχοντες τινες ἐνιαύσιοι ἦσαν, οἱ τῷ

Παριών: παρερχόμενος.

Παραδοξότερον: ἀπροςδόκητον, θαυμαστόν.

Πώμαλα: τοῦτο ἐπίθετον ἀντὶ τοῦ πόθεν. ὅθεν ἐστὶν οὐδαμῶς.

Πριάσθαι: ἀνεῖσθαι.

5

Πολεμιστῆς ἵππος: ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα ἔχων εἰς πόλεμον ἡντρεπισμένον· ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα.

Πεξέταιροι: οἱ περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου φρουροί. ἦσαν δὲ οὗτοι καὶ πρῶτοι καὶ ἰσχυροί.

Πέμψαι: οὐ μόνον τὸ ἀποστεῖλαι, ἀλλὰ καὶ τὸ πομ- 10 πεύσαι.

Πέμπτον μέρος μὴ λαβεῖν τῶν ψήφων: ἀργύριόν τι καταβαλλόμενον, ἐπεὶ οἱ μὴ μεταλαβόντες τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων κατετίθεσάν τι ἐπιτίμιον.

Παρέστησαν: ἐνίκησαν, ἐπεὶ τάχα οἱ ἡττώμενοι καὶ 15 οἱ αἰχμάλωτοι παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν ὡς δοῦλοι δεσπótαις.

Προμαντεία: προμαντεία ἐστὶ τὸ πρῶτον ἄλλων ἀπάντων χρῆσθαι τῷ ἐν Δελφοῖς μαντεῖῳ. καὶ προεδρία τοῦτο. 20

Παραιτεῖσθαι: παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν.

Ποικίλον: δαιδάλεον, πανοῦργον. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον. καλεῖται δὲ καὶ ποιδὸς ἰχθύς.

Παρεσπόνδησε: παρέβη τοὺς ὅρκους.

Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὀξεῖαι. 25

Προβούλευμα: τὸ τὴν βουλὴν τῶν πεντακοσίων πρότερον κρίνειν τὸ ψήφισμα, εἰ καλῶς ἔχει, καὶ οὕτως εἰσφέρεισθαι εἰς τὸν δῆμον. καὶ τοῦτο καλεῖται προβούλευμα. τὸ δὲ προβούλευμα κύριον ἦν ἄχρι ἐνιαυτοῦ, μεθ' ὃ ἄκυρον ἐγένετο. 30

Προβουλεύματα τίνα ἐστὶ: τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα, ἃ προβουλεύει τοῦ δήμου.

Τ

Προπύλαια τί ἐστι: προπύλαιά ἐστιν οἱ πυλῶνες τῶν ἱερῶν. ἦσαν δὲ πολυτελεῖς τῇ κατασκευῇ.

Πρόφασις: αἰτία.

Πομπεῖα: πομπεῖά ἐστι τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα, οἷον θυμιατήρια καὶ φιάλαι.

Πρέσβεις: γέροντες, βασιλεῖς, ἄρχοντες, προτιμώμενοι. καὶ Ἀθήνησιν οἱ δημογέροντες. νῦν δὲ αἱ πρεσβευταί.

Πρόεδροι καὶ προεδρεύειν τί ἐστιν: οἱ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθήνησι διοικοῦντες πρόεδροι ἐκαλοῦντο, κληρούμενοι μὲν ὑπὸ τῶν πρυτάνεων καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἑκάστης φυλῆς, ὠνομάσθησαν δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ προεδρῖαν ἔχειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Παρακαταβολή καὶ παρακαταβάλλειν: ἀργυρίου ἐστι καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἀμειβεβητούντων χρημάτων δεδημοσιευμένων πρὸς τὴν πόλιν, ἢ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας, εἰ ἡττηθεῖεν εἰς τὴν δίκην. παρακαταβολή λέγεται, καὶ τὸ πρᾶγμα παρακαταβάλλειν.

Παρακατάστασις: ἀργυρίδιόν ἐστιν ἐν μιᾷ δραχμῇ καταβαλλόμενον ἐν τοῖς διαιτηταῖς ὑπὸ τῶν δικαζομένων ἰδίας δίκας καὶ ἐπὶ τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο παρακατάστασις.

Πιθάκων: τῶν μικρῶν πίθων, ἐν οἷς εἰσὶν ἰσχάδες καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ποδοστράβη τί ἐστι: πάγης εἰδός ἐστιν, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰ θηρία.

Πολέμαρχος: ἄρχων ἐστὶν Ἀθήνησι τῶν ἐννέα ἀρχόντων. καὶ τῷ Ἐνναλίῳ διατίθῃσι τὸν ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον.

Προβόλιον: εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγοί. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τοὺς ἔχοντας αὐτό.

Προμετρηταί: ἄρχοντες τινες ἐνιαύσιοι ἦσαν, οἱ τῷ

τὴν χώραν, καὶ περισκεπτόμενος, μή τις πολέμιος εἰσβάλλῃ εἰς αὐτὴν ἢ ληστής ἢ κακοῦργος.

Πάραλος: παράλος ἐστὶν ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ Σαλαμινία, πρὸς διακονίαν ἐπιτήδειος.

Προτέλεια: προτέλειά ἐστι τὰ θύματα τὰ πρὸ οὐ- 5
δήποτε πράγματος θυόμενα.

Παρόδιος οἶκος: ἢ παρ' ὁδῷ φέρουσα εἰς τὴν ὁδὸν οἶκησιν.

Περισταλέντα: ταφέντα.

Πλεκτάναι τίνες εἰσὶν: αἱ πλεκτάναι τοῦ πολύπο- 10
δος οὐ λεγόμενοι ἱμάντες, οὓς εἴωθεν ἀποτείνειν.

Παλαμναῖος: πικρὸς καὶ φόνιος καὶ σοβαρός.

Παλγνιον: ὄνομα κύριόν ἐστι δούλης τινός.

Πελιδνὸν τί ἐστι: τὸ πελιδνόν, ὅτι μίαν ἐστίν, ἢ τὰ 15
πελώματα λεγόμενα, τὰ ἔχνη τῶν πληγῶν.

Παρορίζειν: ὑπερβαίνειν τοὺς οἰκέλους ὄρους, ἀπο-
τεμνόμενον ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν.

Πηλοὶ καὶ πίτυρα: μυστικά εἰσι ταῦτα, ὁ πηλὸς καὶ
τὰ πίτυρα.

Πεφωριῶσθαι: τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχύνθαι. 20

Πρεμνίζειν: τὸ καταβάλλειν τὰ πρέμνα, ταυτίσθαι τὰ
στελέχη καὶ τὰ μεγάλα ξύλα.

Προαγορεύειν τῷ μνήματι: τὸ προλέγειν ὥστε τοὺς
οἰκέλους τοῦ ἀποθανόντος ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸν τάφον,
ξένον δὲ μηδαμῶς. 25

Προναία Ἀθηνᾶ: ἀγάλματος ὄνομα, ἥτοι διὰ τὸ
πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν Δελφοῖς ἐστάναι, ἢ ὅτι προενόησεν,
ὅπως τέκοι ἡ Ἀθῆναι.

Πρόσφατος: κυρίως μὲν ὁ νεωστὶ ἀνηρημένος, κατα-
χρηστικῶς δὲ ὁ πρὸς ὁτιοῦν πρᾶγμα νεωστὶ ἐληλυθὼς 30
πρόσφατός ἐστιν.

Πεδίον: γῆ ὁμαλή, ὡς Ἡρόδοτος. καὶ τόπος Ἀθήνησιν
οὕτω καλούμενος.

πρῶτοι Ἀθηναίων γεγεννημένοι γονέας ᾤοντο εἶναι γῆν καὶ ἥλιον· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἥλιος εἶναι δοκεῖ· καὶ διὰ τοῦτο πάτριος Ἀπόλλων. ἢ ὅτι Ἰπόλλων μίγεις Κρεοῦση, τῇ θυγατρὶ Ἐρεχθίδως, ἐγέννησε τὸν Ἰωνα, ἅφ' οὗ Ἰωνες· καὶ διὰ τοῦτο πάτριός ἐστιν Ἀθη- 5 ναίους ὁ Ἀπόλλων.

Πενέσται: οἱ δοῦλοι τῶν Θεττάκων πενέσται καλοῦνται, ὡς οἱ τῶν Λακεδαιμονίων εἰλωτες καὶ τῶν Κρητῶν καροταί.

Πάνδια: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἥτοι ἀπὸ Πανδίας τῆς Σε- 10 λήνης, ἢ ἀπὸ Πανδίωνος, οὗ καὶ ἡ φυλὴ ἐπώνυμος.

Παρασκήνια: παρασκήνιά ἐστιν εἰσοδοὶ αἱ εἰς τὴν σκηνὴν εἰσάγουσαι. σκηνὴ δ' ἐστὶν ἡ νῦν λεγομένη θυμέλη.

Παράσχημος ῥήτωρ: ὁ φαῦλος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν 15 νομισμάτων, ἐπεὶ τὰ φαῦλα καὶ τὰ ἀδόκιμα παράσημα καλεῖται παρὰ τὸ κακῶς σεσημάνθαι, ὃ πῆρ ἐστὶν ἐσφραγίσθαι.

Προπολέμια: τὰ πρὸ τοῦ πολέμου ἀγόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης καὶ τοῦ καλλιερῆσαι. 20

Ποδοκάκκη: ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς τῶν ποδῶν, ἥτοι διὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν, ἢ ἵνα ἡ κατὰ σύγκοπὴν εἰρημένη ἡ λέξις, ἵνα ἡ ποδοκατοχή.

Παράβυστον: τὸ λάθρα γινόμενον. ἦν δὲ καὶ παρά- 25 βυστον δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὃ λάθρα ἔκρινεν.

Πυλάγοροι: οἱ πεμπόμενοι ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν ῥήτορες, ὥστε ἐκεῖ ἀγορεύσαι. ἐκλήθη δὲ πυλαγόρας παρὰ τὸ ἐπὶ πυλαίᾳ ἀγορεύειν· πυλαία δ' ἐστὶ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.

Πνύξ: πνύξ ἐστὶν ἐκκλησίᾳ Ἀθήνησιν. ἐκλήθη δὲ οὕ- 30 τως, ὅτι πυκνά ἐστι περὶ αὐτὴν τὰ οἰκήματα.

Περίπολος: ὁ περιπολῶν καὶ περιερχόμενος πυκνῶς

τὴν χώραν, καὶ περισκεπτόμενος, μή τις πολέμιος εἰσβάλλῃ εἰς αὐτήν ἢ ληστής ἢ κακοῦργος.

Πάραλος: παράλος ἐστὶν ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ Σαλαμινία, πρὸς διακονίαν ἐπιτήδειος.

Προτέλεια: προτέλειά ἐστι τὰ θύματα τὰ πρὸ οὐ- 5
δήποτε πράγματος θυόμενα.

Παρόδιος οἶκος: ἢ παρ' ὁδῷ φέρουσα εἰς τὴν ὁδὸν οἴκησιν.

Περισταλέντα: ταφέντα.

Πλεκτάναι τίνες εἰσὶν: αἱ πλεκτάναι τοῦ πολύπο- 10
δος οὐ λεγόμενοι ἱμάντες, οὓς εἴωθεν ἀποτείνειν.

Παλαμναῖος: πικρὸς καὶ φόνιος καὶ σοβαρός.

Παλγνιον: ὄνομα κύριον ἐστὶ δούλης τινός.

Πελινὸν τί ἐστι: τὸ πελιδνόν, ὅτι μέλαν ἐστίν, ἢ τὰ 15
πελιώματα λεγόμενα, τὰ ἔχον τῶν πληγῶν.

Παρορίζειν: ὑπερβαίνειν τοὺς οἰκέλους ὄρους, ἀπο-
τεμνόμενον ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν.

Πηλοὶ καὶ πίτυρα: μυστικά εἰσι ταῦτα, ὃ πηλὸς καὶ
τὰ πίτυρα.

Πεφωριῶσθαι: τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχύνθαι. 20

Πρεμνίζειν: τὸ καταβάλλειν τὰ πρέμνα, ταυτέστι τὰ
στελέχη καὶ τὰ μεγάλα ξύλα.

Προαγορεύειν τῷ μνήματι: τὸ προλέγειν ὥστε τοὺς
οἰκέλους τοῦ ἀποθανόντος ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸν τάφον,
ξένον δὲ μηδαμῶς. 25

Προναία Ἀθηνᾶ: ἀγάλματος ὄνομα, ἥτοι διὰ τὸ
πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν Δελφοῖς ἐστάναι, ἢ ὅτι προενόησεν,
ὅπως τέκοι ἡ Αἰητώ.

Πρόσφατος: κυρίως μὲν ὃ νεωστὶ ἀνηρημένος, κατα-
χρηστικῶς δὲ ὃ πρὸς ὀτιοῦν πρᾶγμα νεωστὶ ἐληλυθὼς 30
πρόσφατός ἐστιν.

Πεδίον: γῆ ὁμαλή, ὥς Ἡρόδοτος. καὶ τόπος Ἀθήνησιν
οὕτω καλούμενος.

παλιν τις ἀπὸ τοῦ παύσασθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ εἰς ἄλλον θεόν τινα ὕμνος, ἐπὶ τινι ἔργῳ καταρωμένῳ λεγόμενος.

Προστρόπαιος: δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν.

Παρακαλεῖν: προτρέπειν αἰδεῖσθαι καὶ ἱκετεύειν.

Περίστατοι: οἱ περίβλεπτοι, ἐφ' οἷς ἂν τις σταίη βου-
λόμενος θεᾶσθαι.

Πρόπεμπτα: τὸ πρὸ πάντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προ-
γράφειν, ὅτι ἔσται ἐκκλησία. εἰ τύχοι, εἰ ἔδει ἐκ-
κλησίαν γενέσθαι τῇ δεκάτῃ, προέγραφον οἱ πρυτάνεις ἀπὸ τῆς πέμπτῃς ὅτι ἔσται.

Πορεῖον: τὸ διδόμενον τοῖς πρεσβευταῖς ὑπὲρ τοῦ πο-
ρευθῆναι εἰς τὴν πρεσβείαν ὥσπερ ἐφόδιον.

Πεδιακὰ πρόβατα: τόπος τις Ἀθήνησι πεδῖον ὀνο-
μαζόμενος, οὗ πρόβατα ἐνέμετο, ἀφ' οὗ καὶ πεδιακὰ 13
πρόβατα.

Πλειστηριάσαντες: τὸ πλεονος πωλῆσαι τιμῆς, οὗ
τις ὠνήσατο.

Περιπετῆ: τὰ πρὸς τύχην καὶ αὐτομάτως καὶ ὥς ἔτυ-
χε γινόμενα.

Παιδιά: τῆς ἐν παισὶν ἡλικίας.

Προβάτεια: τὰ χωρία τὰ ἐπιτήδεια πρὸς νομὴν προ-
βάτων καὶ αἰγῶν καὶ τῶν ἄλλων βοσκημάτων.

Περιττότης: δύο σημαίνει ἢ λέξις, τό τε ὑπερβάλλον,
οἷον φιλῶ σε περιττῶς καὶ λίαν, καὶ τὸ ἐκ περιουσίας 25
καὶ μὴ ἀναγκαῖον ἀλλ' ἄχρηστον.

Περικόρημα: περισάρωμα. κορήματα γάρ ἐστι τὸ
σάρκον. ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος ὁ τὸν νεῶν κορῶν καὶ
σαρῶν.

Προεμπολεῖς: δι' προεμπολεύοντες τὰ ἔλαιον.

Πανόπτῃς: ὁ πάντα ἐπρπτεύων.

Παραστάται: οἱ ὑπηρέται τῶν ἑνδεκα, οἱ νῦν ὑπηρε-
τοῦντες βασανισταί.

Περιστένεται: θυμούμενος περιττῶς καὶ πέραν τοῦ
δέοντος θυμοῦται καὶ ὀργίζεται.

Περιάμπεχε τὸ εὐτυχεῖν: περιέβαλλε τὸ εὐτυχεῖν,
ἀφ' οὗ καὶ ἀμπεχόνη ἢ περιβοίη τοῦ ἱματίου.

Ποδοκεῖν: τὸ τῷ ποδὶ κυβερνᾶν· πούς γάρ ἐστι τοῦ 5
ἰστού· τὸ ἀντίον τὸ κάτω πρὸς τῇ νηϊ.

Προῦπτον: προφανές.

Πελτασταί: στρατιῶται τινες πέλτην ἔχοντες. ὁ δὲ
πέλτης εἰδός ἐστιν ὅπλου, οἷον ἄσπις, ἔτιν οὐκ ἔχου-
σα, οὐδὲ βοὸς ἀλλ' αἰγὸς ἢ υἱὸς δέρματι περιτεταμένη. 10

Πεντηκόνταρχος: ὁ ἄρχων τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέ-
λους καὶ τῶν πεντηκοστῶν.

Παλαμναίους θεούς: τοὺς δεσπότας τῶν ἀδικη-
μάτων.

Πυανεψιών: μὴν Ἀθήνησι τέτατος. 15

Ποσειδεών: μὴν Ἀθήνησιν ἕκτος.

Παραγραφὴ: δίκης ὄνομα λεγομένης ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς-
αγώγιμον γενέσθαι τινὰ μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐδυ-
δικίαν.

Προσηλῶν: καθηλῶν, φράττων. 20

**Πεντηκοστεύονται καὶ τὸ πεντηκοστευόμε-
νον:** τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸν Πειραιᾶ φορτίων καὶ
ἀνδραπόδων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πεντηκοστὴν ἐτέλουν
οἱ ἔμποροι, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο πεντηκοστεύεσθαι, καὶ
αὐτοὶ δὲ οἱ τὸ τέλος εἰσπράττοντες πεντηκοστολό- 25
γοι καλοῦνται.

Πυνθάνεσθαι: σημαίνει καὶ τὸ ἀκούειν καὶ τὸ μαν-
θάνειν, κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπερωτᾶσθαι παρὰ
Θουκυδίδη.

Πατρώων καὶ πατρίων καὶ πατρικῶν: πατρῶα 30
λέγουσιν οἱ ῥήτορες χρήματα καὶ κτήματα καὶ τό-
πους, πάτρια δὲ τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ μυ-
στήρια καὶ τὰς ξορτάς, πατρικὸν δὲ φίλον ἢ ἐχθρόν.

Πείσεται: σημαίνει καὶ τὸ πείθεσθαι καὶ τὸ πάσχειν.
Προστάτην νέμειν: τὸ τοὺς μετοίκους μετὰ προστά-
του τινὸς τῶν ἀστῶν τὰ αὐτῶν πράγματα διοικεῖν καὶ
τὸ μετοίκιον διδόναι.

Παταικίων: ὁ ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ κλοπῇ καὶ τοι-
χωρυχίᾳ.

Πρόσοδος: κεῖται καὶ ἐπὶ χρημάτων τῶν παρὰ τῶν
ὑπηκόων ἢ καρπῶν ἢ τόπων τοῖς ἰδιώταις, καὶ ἐπὶ τοῦ
προσελθεῖν πρὸς τὸν δῆμον ἢ πρὸς ἄλλον τινά.

Παιδάριον: καὶ ἐπὶ ἀρρόνων καὶ ἐπὶ θηλειῶν.

Πλεονεξία: καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος καὶ ἐπὶ τοῦ φαύ-
λου τέτακται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.

Παραφρυκτωρεύομενοι: οἱ κακουργοῦντες περὶ
τὰς φυλακάς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐπὶ τῷ συμ-
φέροντι τῶν πολεμίων.

Τὸν νοῦν προσέχειν, καὶ τί τὸ προσσχεῖν: τὸ
μὲν προσσχεῖν τὸ προσπελάσαι εἰς γῆν ἢ πόλιν ἀπὸ
θαλάσσης, τὸ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς
ἀκούειν, ἢ τὸ λογίσασθαι φρονίμως.

Πεντακοσιομέδιμνοι: οἱ ἐκ τῆς οἰκέλας γῆς ποιοῦν-
τες πεντακόσια μέτρα συνάμφω ξηρὰ καὶ ὑγρά.

Πεντηκόντοροι: λόχος ἐστὶν ἀνδρῶν πεντήκοντα. αἱ
δὲ τριήρεις εἶχον ἄνδρας τριακοσίους, οἱ ἦσαν λόχοι
ἕξ. ἡ πεντηκόντορος οὖν ναὺς ἑνὰ λόχον εἶχεν.

Πρόβουλοι: ἄρχοντες ἐν κείᾳ, ἕξ ἐκάστης φυλῆς εἷς, οἱ
οἵτινες συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον.

Πρόξενοι καὶ ἰσοτελεῖς: οἱ προτιμώμενοι τῶν Ἀθη-
ναίων πρόξενοι ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ λοιποὶ ἰσοτελεῖς, οἱ
δὲ μετοίκιον τελοῦντες μέτοικοι.

Προγραφὴν: τὸ τὴν οἴκησιν καὶ τὰ χωρία προγρά-
φειν τῶν εὐθυνομένων.

Παράστασις: ἀργύριον διδόμενον ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς-
αχθῆναι τὴν δίκην. ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς συνωμοσίαις

Περιστένεται: θυμούμενος περιττῶς καὶ πέραν τοῦ
δέοντος θυμοῦται καὶ ὀργίζεται.

Περιάμπεχε τὸ εὐτυχεῖν: περιέβαλλε τὸ εὐτυχεῖν,
ἀφ' οὗ καὶ ἀμπεχόνη ἡ περιβολή τοῦ ἱματίου.

Ποδοκεῖν: τὸ τῷ ποδὶ κυβερνᾶν· πούς γάρ ἐστι τοῦ 5
ἰστού· τὸ ἀντίον τὸ κάτω πρὸς τῇ νηϊ.

Προῦπτον: προφανές.

Πέλτασται: στρατιῶται τινες πέλτην ἔχοντες. ὁ δὲ
πέλτης εἰδός ἐστιν ὅπλου, οἷον ἀσπίς, ἔτιν οὐκ ἔχου-
σα, οὐδὲ βροῆς ἀλλ' αἰγὸς ἢ ὑὸς δέρματι περιτεταμένη. 10

Πεντηκόνταρχος: ὁ ἄρχων τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέ-
λους καὶ τῶν πεντηκοστῶν.

Παλαμναίους θεούς: τοὺς δεσπότας τῶν ἀδικη-
μάτων.

Πυανεσιῶν: μὴν Ἀθήνησι τέταρτος. 15

Ποσειδεῶν: μὴν Ἀθήνησιν ἕκτος.

Παραγραφὴ: δίκης ὄνομα λεγομένης ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς-
αγώγιμον γενέσθαι τινὰ μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυ-
δικίαν.

Προσηλῶν: καθηλῶν, φράττων. 20

**Πεντηκοστεύονται καὶ τὸ πεντηκοστευόμε-
νον:** τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸν Πειραιᾶ φορτίων καὶ
ἀνδραπόδων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πεντηκοστὴν ἐτέλουν
οἱ ἔμποροι, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο πεντηκοστεύεσθαι. καὶ
αὐτοὶ δὲ οἱ τὸ τέλος εἰσπράττοντες πεντηκοστολό- 25
γοι καλοῦνται.

Πυνθάνεσθαι: σημαίνει καὶ τὸ ἀκούειν καὶ τὸ μαν-
θάνειν, κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπερωτᾶσθαι παρὰ
Θουκυδίδη.

Πατρώων καὶ πατρίων καὶ πατρικῶν: πατρώα 30
λέγουσιν οἱ ῥήτορες χρήματα καὶ κτήματα καὶ τό-
πους, πατρία δὲ τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ μυ-
στήρια καὶ τὰς ἐορτάς, πατρικὸν δὲ φίλον ἢ ἐχθρόν.

Πείσεται: σημαίνει καὶ τὸ πείθεσθαι καὶ τὸ πᾶσχειν. **Προστάτην νέμειν:** τὸ τοὺς μετοίκους μετὰ προστάτου τινὸς τῶν ἀστῶν τὰ αὐτῶν πράγματα διοικεῖν καὶ τὸ μετοίκιον διδόναι.

Παταικίων: ὁ ἐπὶ συκοφαντία καὶ κλοπῇ καὶ τοι- 5
χωρυχία.

Πρόσδοος: κεῖται καὶ ἐπὶ χρημάτων τῶν παρὰ τῶν ὑπηκόων ἢ καρπῶν ἢ τόπων τοῖς ιδιώταις, καὶ ἐπὶ τοῦ προσελθεῖν πρὸς τὸν δῆμον ἢ πρὸς ἄλλον τινά.

Παιδάριον: καὶ ἐπὶ ἀρξένων καὶ ἐπὶ θηλειῶν. 10

Πλεονεξία: καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος καὶ ἐπὶ τοῦ φαύλου τέτακται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν.

Παραφρυκτωρεύόμενοι: οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακάς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐπὶ τῷ συμ- 15
φέροντι τῶν πολεμίων.

Τὸν νοῦν προσέχειν, καὶ τί τὸ προσσχεῖν: τὸ μὲν προσσχεῖν τὸ προσπελάσαι εἰς γῆν ἢ πόλιν ἀπὸ θαλάσσης, τὸ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἀκρούειν, ἢ τὸ λογίσασθαι φρονίμως.

Πεντακοσιομέδιμνοι: οἱ ἐκ τῆς οἰκείας γῆς ποιοῦν- 20
τες πεντακόσια μέτρα συνάμφω ξηρὰ καὶ ὑγρά.

Πεντηκόντοροι: λόχος ἐστὶν ἀνδρῶν πεντήκοντα. αἱ δὲ τριήρεις εἶχον ἄνδρας τριακοσίους, οἱ ἦσαν λόγοι ἕξ. ἢ πεντηκόντορος οὖν ναὺς ἕνα λόγον εἶχεν.

Πρόβουλοι: ἄρχοντες ἐν κέα, ἕξ ἐκάστης φυλῆς εἷς, 25
οἵτινες συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον.

Πρόξενοι καὶ ἰσοτελεῖς: οἱ προτιμώμενοι τῶν Ἀθηναίων πρόξενοι ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ λοιποὶ ἰσοτελεῖς, οἱ δὲ μετοίκιον τελοῦντες μέτοικοι.

Προγραφὴν: τὸ τὴν οἴκησιν καὶ τὰ χωρία προγρά- 30
φειν τῶν εὐθυνομένων.

Παράστασις: ἀργύριον διδόμενον ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς-
αχθῆναι τὴν δίκην. ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς συνωμοσίαις

σύμβολον δηλοῖ γραμματεῖόν τι, ὃ ἐλάμβανε τῶν δικαστῶν ἕκαστος εἰσιὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ὃ ἔστι πινάκιον.

Συνήγοροι: ἄρχοντες ἦσαν κληρωτοί, οἱ τοῖς λογισταῖς ἐβοήθουν πρὸς τὰς εὐθύνας τῶν ἀρξάντων τινὰ ἀρχήν. ἢ οἱ τοῖς ιδιώταις συναγορεύοντες. 5

Σωφρονισταί: ἄρχοντές τινες χειροποιητοί, δέκα τὸν ἀριθμόν, ἐκάστης φυλῆς εἷς. ἐπεμελοῦντο δὲ τῆς σωφροσύνης τῶν ἐφήβων, μισθὸν παρὰ τῆς πόλεως λαμβάνοντες ἕκαστος καθ' ἡμέραν δραχμήν. 10

Σμήνη: ὁ τόπος, ὅπου αἱ μέλιτται καὶ κηρία καὶ τὸ μέλι ποιοῦσιν.

Συγγραφεῖς: οἱ ἡρημένοι παρὰ τῆς πόλεως ἄνδρες, ἵνα συγγράφωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν τετρακοσίων ἀρχῆς. οἱ δ' αὐτοὶ ἐκαλοῦντο καὶ καταλογεῖς. 15

Σηράγγιον: τόπος οὕτω καλούμενος Ἀθήνησιν ἐν τῇ Πειραιεῖ, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ ἡρώων.

Στεφανηφόρος ἥρως: ἦτοι ὅτι οὕτω καλεῖται ὁ ἥρως, ἢ ἐξ ἐπωνυμίας, διότι περὶ αὐτὸν εἶχε πολλοὺς στεφάνους, ἢ ὅτι πλησίον αὐτοῦ οἱ στέφανοι ἐπιπράσκοντο. 20

Σαργάναι: πλέγμα τι ἀπὸ σχοινίου γινόμενον εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

Σκαφεῖον: ἡ λεγομένη ἄμη, ἐν ἣ σκάπτουσιν. 25

Σιταρχία: τὸ σῖτον διδόναι τοῖς ἐπιβάταις.

Σπογγοκολυμβηταί: οἱ τὰ σπογγία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναφέροντες.

Στεφάνη: εἶδος κόσμου περὶ τὴν κεφαλὴν.

Σκαφεῖον: ὁ καδίσκος, ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες. 30 ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ σκάφη εἶδος τι πλοίου, καὶ ὁμοιοτρόπος ἔστι τῷ πλοίῳ ὁ καδίσκος. ἔστι καὶ κουράς εἶδος τὸ σκαφεῖον, καὶ εἶδος ἄμης γεωργικῆς.

Σκαλμοί τίνες εἰσὶ : τὰ ξύλα, ὧν ἐκδέονται αἱ κώ-
παι πρὸς τὴν εἰρεσίαν.

Σωλῆνες : οἱ ἀπὸ τῆς λεγομένης ἀντλίας ἐξάγοντες εἰς
θάλασσαν τὸ ὕδωρ.

Στρωτήρ : στρωτήρῃς εἰσι τὰ μικρὰ δοκίδια, εἰς ὁρο-
φὰς πεποιημένα. οἱ δέ φασι πλέγματά τινα ἀπὸ ῥά-
βδων εἰς ὁρόφωσιν πεποιημένα. οἱ δὲ σανίδας πάλιν
εἰς ὁροφὴν ἐπιτηδεύουσιν. ἢ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν πα-
πύρων εἰς τὰς σκηναὶς καὶ καλύβας πεποιημένον.

Στρόβιλοι : αἱ στροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ ποιοῦσαι τὸν
κονιορτὸν στροβεῖν, καὶ οὐχ οἱ ἐπιθυόμενοι θεοὶς.

Στροβῶν : περιερχόμενος κύκλω.

Στρέμμα : ἡ στρογγύλου ἔλκους οὐλή.

Σύνεδροι : οἱ ἀπὸ τῶν συμμάχων μετὰ τῶν Ἀθηναίων
βουλευόμενοι περὶ τῶν πραγμάτων.

Στυππεῖον : τὸ στυππεῖον λεγόμενον, ἀφ' οὗ οἱ λινοὶ
χιτῶνες γίνονται.

Σίσυφος : ὁ πονηρὸς καὶ κακοῦργος ἄνθρωπος.

Στόμωμα : ὁ κάλλιστος σίδηρος.

Σᾶ : σῶα.

Σκύτες : τὸ δέρμα, ἀφ' οὗ καὶ σκυτοδέψης καὶ σκυ-
τεύς.

Σακχυφάνται : οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους. ἢ τῶν
λινοῦφων οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

Στρέπτοι : πλακοῦντες τὸ πλάσμα στρεπτόν.

Σχοινιοσυμβολεύς : οἱ τὰ σχοινία καὶ τοὺς κλάδους
πλέκοντες.

Στεγανόμιον : ὁ φόρος ὁ διδόμενος τοῖς στεγανό-
μοις.

Σιτοδοτούμενοι : σῖτον ἀπομετρούμενοι.

Σκηνή : οἱ μὲν τὸ κωνοπίσαι. οἱ δὲ δέρματα καὶ στρω-
τῆρας καὶ δοκοὺς, οἷς καταπήγνυται πᾶσα σκηνή. οἱ

σύμβολον δημοῖ γραμματεῖόν τι, ὃ ἐλάμβανε τῶν δικαστῶν ἕκαστος εἰσιὼν εἰς τὸ δικάστηριον, ὃ ἔστι πινάκιον.

Συνήγοροι: ἄρχοντες ἦσαν κληρωτοί, οἱ τοῖς λογισταῖς ἐβοήθουν πρὸς τὰς εὐθύνας τῶν ἀρξάντων τινὰ ἀρχήν. ἢ οἱ τοῖς ιδιώταις συναγορεύοντες. 5

Σωφρονισταί: ἄρχοντες τινες χειροποιητοί, δέκα τὸν ἀριθμόν, ἕκαστης φυλῆς εἷς. ἐπεμελοῦντο δὲ τῆς σωφροσύνης τῶν ἐφήβων, μισθὸν παρὰ τῆς πόλεως λαμβάνοντες ἕκαστος καθ' ἡμέραν δραχμὴν. 10

Σμήνη: ὁ τόπος, ὅπου αἱ μέλιται καὶ κηρία καὶ τὸ μέλι ποιοῦσιν.

Συγγραφεῖς: οἱ ἡρημένοι παρὰ τῆς πόλεως ἄνδρες, ἵνα συγγράφωσι τοὺς μετέξοντας τῆς τῶν τετρακοσίων ἀρχῆς. οἱ δ' αὐτοὶ ἐκαλοῦντο καὶ καταλογεῖς. 15

Σηράγγιον: τόπος οὕτω καλούμενος Ἀθήνησιν ἐν τῷ Πειραιεῖ, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ ἡρώων.

Στεφανηφόρος ἥρως: ἦτοι ὅτι οὕτω καλεῖται ὁ ἥρως, ἢ ἐξ ἐπωνυμίας, διότι περὶ αὐτὸν εἶχε πολλοὺς στεφάνους, ἢ ὅτι πλησίον αὐτοῦ οἱ στέφανοι ἐπιπράσκοντο. 20

Σαργάναι: πλέγμα τι ἀπὸ σχοινίου γινόμενον εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

Σκαφεῖον: ἡ λεγομένη ἄμη, ἐν ἣ σκάπτουσιν. 25

Σιταρχία: τὸ σῖτον διδόναι τοῖς ἐπιβάταις.

Σπογγοκολυμβηταί: οἱ τὰ σπογγία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναφέροντες.

Στεφάνη: εἶδος κόσμου περὶ τὴν κεφαλὴν.

Σκαφεῖον: ὁ καδίσκος, ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες. 30 ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ σκάφη εἶδος τι πλοίου, καὶ ὁμοιότροπός ἐστι τῷ πλοίῳ ὁ καδίσκος. ἔστι καὶ κουρᾶς εἶδος τὸ σκαφεῖον, καὶ εἶδος ἄμης γεωργικῆς.

Σκαλμοὶ τίνες εἰσὶ : τὰ ξύλα, ὧν ἐκδέονται αἱ κῶ-
παι πρὸς τὴν εἰρεσίαν.

Σωλῆνες : οἱ ἀπὸ τῆς λεγομένης ἀντλίας, ἐξάγοντες εἰς
θάλασσαν τὸ ὕδωρ.

Στρωτήρ : στρωτήρῃς εἰσι τὰ μικρὰ δοκίδια, εἰς ὁρο- 5
φὰς πεποιημένα. οἱ δέ φασι πλέγματά τινα ἀπὸ ῥά-
βδων εἰς ὁρόφωσιν πεποιημένα. οἱ δὲ σανίδας πάλιν
εἰς ὁροφὴν ἐπιτηδεύουσιν. ἢ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν πα-
πύρων εἰς τὰς σκηναὶς καὶ καλύβας πεποιημένον.

Στροβίλοι : αἱ στροφαὶ τῶν ἀνέμων αἱ ποιοῦσαι τὸν 10
κονιορτὸν στροβεῖν, καὶ οὐχ οἱ ἐπιθυόμενοι θεοὶς.

Στροβῶν : περιερχόμενος κύκλω.

Στρέμμα : ἡ στρογγύλου ἔλκουσ οὐλή.

Σύνεδροι : οἱ ἀπὸ τῶν συμμαχῶν μετὰ τῶν Ἀθηναίων 15
βουλευόμενοι περὶ τῶν πραγμάτων.

Στυππεῖον : τὸ στυππεῖον λεγόμενον, ἀφ' οὗ οἱ λινοὶ
χιτῶνες γίνονται.

Σίσυφος : ὁ πονηρὸς καὶ κακοῦργος ἄνθρωπος.

Στόμωμα : ὁ κάλλιστος σίδηρος.

Σᾶ : σῶα. 20

Σκύτῃς : τὸ δέρμα, ἀφ' οὗ καὶ σκυτοδέψης καὶ σκυ-
τεύς.

Σακχυφάνται : οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους. ἢ τῶν
λινοῦφων οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

Στρέπτοι : πλακοῦντες· τὸ πλάσμα στρεπτόν. 25

Σχοινοσυμβολεύς : οἱ τὰ σχοινία καὶ τοὺς κλάδους
πλέκοντες.

Στεγανόμιον : ὁ φόρος ὁ διδόμενος τοῖς στεγανό-
μοις.

Σιτοδοτούμενοι : σῖτον ἀπομετρούμενοι. 30

Σκηνή : οἱ μὲν τὸ κωνοπίσαι. οἱ δὲ δέρματα καὶ στρω-
τῆρας καὶ δοκοὺς, οἷς καταπήγνυται πᾶσα σκηνή. οἱ

Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις τί ἐστίν· Ἰδάθυρσος, Σκυθῶν βασιλεὺς, Δαρεῖον πέμψαντος ὡς αὐτὸν πρέσβεις, καὶ κελεύσαντος ἢ ὑπακούειν ἢ ὑπομεῖναι τὸ κινδυνεύειν, ἀπεκρίνατο οἰμῶζειν Δαρεῖω.

Σφάκελος· οἱ μὲν τὸν σπασμόν, οἱ δὲ τὸ ἀπόστημα, 5 οἱ δὲ τὴν σήψιν.

Σταθερόν· τὸ σφόδρα θερμὸν σημαίνει, καὶ τὸ ἡρεμῶν, καὶ τὸ ἐστός.

Σαμοθράκη διὰ τί καλεῖται· κεῖται ἡ νῆσος αὕτη καταντικρὺ τῆς Θράκης, φασὶ δὲ Σαμίλους οἰκίσαντας 10 αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι.

Συνετιμήθη· τὸ πολλῆς τιμῆς γεγέσθαι τὰ ὦνια.

Σοβαρός· ὁ σοβῶν, ὁ μετὰ σεμνότητος προΐων.

Συσημαίνεσθαι· κατασφραγίσασθαι.

Σύνδικος· βοηθός, συνήγορος. 15

Συγγενής· συγγενῆς λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ ἐπὶ γυναικός.

Σαπροί· οἱ παλαιοὶ καὶ φθαρέντες.

Σκάνδις· λάχανον ἄγριον τὸ αὐτομάτως φυόμενον.

Στατῶν· ἄρχοντες εἰσι, παραπλησίαν ἔχοντες τοῖς ἀγα- 20 θοεργοῖς ἀρχήν.

Σκιρίτης τί ἐστίν· λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων, οἱ αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις.

Σταφυλοδρόμοι· κατὰ τὴν τῶν Καρνείων ἑορτὴν 25 στέμματά τις περιθέμενος τρέχει, ἐπευχόμενός τι τῇ πόλει χρηστόν, ἐπιδιώκουσι δὲ αὐτὸν νέοι, σταφυλοδρόμοι καλούμενοι. καὶ ἐὰν μὲν καταλάβωσιν αὐτόν, ἀγαθόν τι προσδοκῶσι κατὰ τὰ ἐπιχώρια τῇ πόλει· εἰ δὲ μή, τοῦναντίον. 30

Στεμματιαῖον· μίμημα τῶν σχεδίων, αἷς ἔπλευσαν οἱ Ἡρακλεῖδαι τὸν μεταξὺ τῶν Ῥίων τόπον.

Συνέσκηκεν: συμπέπηγεν.

Σκειρά: ἑορτὴ ἀγομένη Ἀθηνᾶς, ὅθεν σκειραδίων ἐφρόντιζον, ἐπεὶ ἀρχὴ ἦν τοῦ καύματος.

Συλλογεῖς: ἄρχοντες ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονητοί, οἱ τινες ἀπεγράφοντο τὰς οὐσίας τῶν ὀλιγαρχικῶν. 5

Σκηνευτής: ἦτοι ἐπωνύμιον, ἢ σκηνὴν τινα οἰκῶν καὶ οὐκ οἰκίαν, ἢ τὰς σκηναὶς ποιῶν.

Σκειρὰς Ἀθηνᾶ: εἶδος ἀγάλματος Ἀθηνᾶς ὀνομασθέντος οὕτως ἦτοι ἀπὸ τόπου τινός οὕτως ὀνομασμένου, ἐν ᾧ γῇ ὑπάρχει λευκή, ἢ ἀπὸ τοῦ σκιαδίου· 10 πρῶτη γὰρ Ἀθηνᾶ σκιάδιον ἐπενόησε πρὸς ἀποστρεφὴν τοῦ ἡλιακοῦ καύματος.

Σκορακίζονται: ὑβρίζονται, ἐκριπτοῦνται.

Σπαργανώματα: αἱ πρῶται φασκίαι, σύνδεσμοι ἐν οἷς συνδεῖται τῶν ἄρτι τεχθέντων παιδίων τὸ σῶμα, 15 ῥυθμιζόμενον ἐπὶ τὸ ὀρθότερον καὶ εὐμορφότερον.

Σφακελίσαι: κατασαπῆναι καὶ ἀπονεκρωθῆναι.

Σηκός: ὁ σηκὸς σημαίνει ποτὲ μὲν περίφραγμα, ποτὲ δὲ τὴν ἔπαυλιν καὶ τὴν καταγωγὴν τῶν προβάτων, ἄλλοτε δὲ τὸ ἥρῳον τῶν σωμάτων, ἄλλοτε δὲ τὴν ἐλαίαν 20 τὴν πολύκλαδον.

Σκιροφοριών: μὴν Ἀθηναίων δωδέκατος.

Συνέφηβος: ὁ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβεύσας.

Στάμνους οἴνου ἐξεστηκός: στάμνος μὲν μέτρον τι οἴνου, ἐξεστηκός δὲ ἦτοι ἐκ. ὅξος μεταβα- 25 λόντος ἢ τοῦ τραπέντος εἰς τὸ ὀξίσαι.

Σκαφηφορεῖν: τὸ τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφας φέρειν πλήρεις θυσιῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν μετοίκων λειτουργία.

Συκοφαντεῖν: τὸ φιλαπεχθῶς κατηγορεῖν. κατηγο- 30 ρουν γὰρ ἀλλήλων ἐπὶ σύκων ἐκφορᾷ. καὶ κυρίως μὲν ἐπὶ τούτου λέγεται, καταχρηστικώτερον δὲ καὶ ἐφ' ἡδύποτε αἰτία συκοφαντεῖν ἔλεγον.

Ἡ ἀπὸ

Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις τί ἐστιν: Ἰδάθυρσος, Σκυθῶν βασιλεὺς, Δαρείου πέμψαντος ὡς αὐτὸν πρέσβεις, καὶ κελεύσαντος ἢ ὑπακούειν ἢ ὑπομεῖναι τὸ κινδυνεύειν, ἀπεκρίνατο οἰμῶζειν Δαρείῳ.

Σφάκελος: οἱ μὲν τὸν σπασμόν, οἱ δὲ τὸ ἀπόστημα, 5 οἱ δὲ τὴν σῆψιν.

Σταθερόν: τὸ σφόδρα θερμὸν σημαίνει, καὶ τὸ ἡρεμῶν, καὶ τὸ ἐστός.

Σαμοθράκη διὰ τί καλεῖται: κεῖται ἡ νῆσος αὕτη καταντικρὺ τῆς Θράκης, φασὶ δὲ Σαμίους οἰκίσαντας 10 αὐτὴν τὸ ὄνομα θέσθαι.

Συνετιμήθη: τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὦνια.

Σοβαρός: ὁ σοβῶν, ὁ μετὰ σεμνότητος προΐων.

Συσσημαίνεσθαι: κατασφραγίσασθαι.

Σύνδικος: βοηθός, συνήγορος. 15

Συγγενής: συγγενὴς λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ ἐπὶ γυναικός.

Σαπροί: οἱ παλαιοὶ καὶ φθαρέντες.

Σκάνδεξ: λάχανον ἄγριον τὸ αὐτομάτως φυτόμενον.

Στατῶν: ἄρχοντές εἰσι, παραπλησίαν ἔχοντες τοῖς ἀγα- 20 θοεργοῖς ἀρχήν.

Σκιρίτης τί ἐστι: λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων, οἱ αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις.

Σταφυλοδρόμοι: κατὰ τὴν τῶν Καρνείων ἑορτὴν 25 στέμματά τις περιθέμενος τρέχει, ἐπευχόμενός τι τῇ πόλει χρηστόν, ἐπιδιώκουσι δὲ αὐτὸν νέαι, σταφυλοδρόμοι καλούμενοι. καὶ ἐὰν μὲν καταλάβωσιν αὐτόν, ἀγαθόν τι προσδοκῶσι κατὰ τὰ ἐπιχώρια τῇ πόλει· εἰ δὲ μή, τὸνναντίον. 30

Στεμματιαῖον: μίμημα τῶν σχεδίων, αἷς ἔπλευσαν οἱ Ἡρακλεῖδαι τὸν μεταξὺ τῶν Ῥίων τόπον.

T.

Τάλαντα: ζυγὰ οἱ παλαιοί, τάσσεται καὶ ἐπὶ ὠρισμέ-
νου νομίσματος παρὰ Ἀττικοῖς. δύναται δὲ τρεῖς χρυ-
σοῦς ὁ Θυατειρηνός. ἄλλα δὲ παρ' ἄλλοις κατὰ τὴν 5
ὀλκὴν τάλαντα.

Ταμίαι τίνες εἰσὶ καὶ πόσοι: ἄρχοντες εἰσιν Ἀθή-
νησι, δέκα, ἀπὸ πεντακοσιόμεδίωνων, κληρωτοί, οἱ τὰ
ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερὰ
τε καὶ δημόσια, καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ καὶ 10
τὸν κόσμον φυλάττουσιν.

Ταξιάρχοι τίνες εἰσὶ καὶ πόσοι: ἄρχοντες ἡγού-
μενοι τῶν πολιτῶν κατὰ φυλὴν, χειροτονητοί, δέκα τὸν
ἀριθμόν, οἷς ὑπετέτακτο τὸ πλῆθος κατὰ φυλὴν.

Τεσσαράκοντα τίνες εἰσὶν: ἀρχὴ τις ἐστὶ κληρω- 15
τῇ, τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμόν, πρὸς οὓς αἱ ἴδιαι δέ-
και ἐλαγχάνοντο καὶ τὰ μέχρι δέκα δραχμῶν· τὰ
δ' ὑπὲρ τοῦτο τὸ τίμημα τῆς δικασταῖς παραδιδόασιν.

Τρίτον ἡμιδράχμον: δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης
τὸ ἥμισυ, ὡς εἶναι δύο δραχμαὶ καὶ τριῶβολον· ὅμοιον 20
τὸ ἑβδομον ἡμιτάλαντον παρ' Ἡροδότῃ.

Τριακόσιοι τίνες εἰσὶν: οἱ πλούσιοι καὶ πρὸς τὰς
λειτουργίας ἐπιτήδαιοι.

Τριττὺς: τρίτον μέρος τῆς φυλῆς.

Τριττύτες: οἱ τῶν τριττύων ἄρχοντες. 25

Τριτημόριον: τριτημόριόν ἐστιν οἱ ἐξ χαλκοῦ.

Τρικέφαλος: ὄνομα ἀγάλματος τοῦ Ἑρμοῦ.

Τροχισθεῖσα: βασανισθεῖσα, ἀπὸ τροχοῦ, ὃ πῆρ ἐστὶν
ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα τῶν βα-
σανιζομένων. 30

Τελεσιαζόμενα: θνύμενα καὶ τελούμενα.

Τριτόμηνης: ἑορτὴ ἀγομένη Ἀθηνᾶς τῇ τρίτῃ.

νοις τῆς μάχης. διὰ τοῦτο τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν.

Τύμβος: οὐ τὸν τάφον λέγει, ἀλλὰ τὸν τύπον τὸν ἀπεικόνισμα σχόντα, ὅπερ ἡμεῖς ἐπιζήτημα λέγομεν.

Τριοδίτας: τοὺς ἐν τῇ τριόδῳ διαλοιδोरουμένους. 5

Τροπωτῆρες: οἱ ἱμάντες οἱ ἐπὶ τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς ἐπιδέονται.

Τραγωδοῖσι: τῶν τραγῳδῶν οἱ μὲν ἦσαν παλαιοί, οἱ παλαιὰ δράματα εἰσαγαγόντες, οἱ δὲ καινοί, οἱ καινὰ καὶ μὴδέποτε εἰσαχθέντα. ὅταν οὖν τοῦτο γίνηται, 10 πλείων ἐστὶ σπουδὴ τῶν Ἀθηναίων περὶ τὸ καινὸν δράμα καὶ μὴδέποτε ἠγωνισμένον.

Τελεεσφορίαν: τὴν τοῦ τέλους εἰσφοράν.

Τὸ τάριχος οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν οὐδετέρως, καὶ τὰ ρίχη· Ἡρόδοτος δὲ ἀρδενικῶς εἶπε τοὺς τὰ ρίχους. 15

Τίναγος: τὴν ἱερὰν ὀργάδα τοῦ θεοῦ.

Τέμενος Μητιόχου: δικαστήριον, ὀνομασθὲν ἀπὸ Μητιόχου ἀρχιτέκτονος ἢ ῥήτορος τῶν τὰ βέλτιστα συμβουλευσάντων.

Τάχα: παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἀντὶ τοῦ ταχέως, παρὰ δὲ 20 τοῖς ῥήτορσι τὰ πολλὰ εὐρίσκεται ἀντὶ τοῦ ὥσως κείμενον, ἥκιστα δὲ παραλαμβάνεται ἐπὶ δισταγμοῦ.

Τέως: δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πρότερον. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τούτῳ. σημαίνει καὶ τὸ ἔως. 1

Τρίγωνον: ὄργανον μουσικόν. σημαίνει δὲ καὶ δικαστήριον. 25

Τίμιον: ἔντιμον. ἢ πολλῆς τιμῆς πραθέν.

Τετραδισταί: οἱ ἐπίπονον βίον διάγοντες.

Τήθη: πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ μητὴρ μήτηρ.

Τηθίς: πατὴρ ἢ μητὴρ ἀδελφή. 30

Τριταγωνιστής: ὁ Αἰσχίνης, ὡς ἀδοκιμώτατος τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῇ τρίτῃ τάξει καταρωδούμενος.

Τίνες πόων δικαστηρίων εἶχον τὴν ἡγεμο-

νίαν· Πρὸς τὸν ἄρχοντα κακώσεως ἐλαγχάνοντο γρα-
 φαὶ καὶ τῶν γονέων, εἰ τούτους τις αἰτίαν ἔχοι κα-
 κοῦν, καὶ τῶν ὀργανῶν· ἔτι δὲ παρανομίας καὶ ἀργίας
 ἐπιδικασταὶ καὶ ἐπικλήρων γυναικῶν. ἀπάσας ταύτας
 ἤγεν ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον, ἡγεμονίαν αὐτῶν 5
 ἔχων. Οἱ λογιστὰς τὰς εὐθύνας ἀπάσας εἰσήγον. Ὁ
 βασιλεὺς εἰσάγει τὰς φονικὰς ἀπάσας, ἐπεὶ καὶ προ-
 αγορεύει τὸν ἀνδροφόνον εἰργεσθαι τῶν νόμων, καὶ
 περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τοῖς γένεσι δικάζει. Ὁ πολέμαρ-
 χος ἀποστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς με- 10
 τοίκοις· καὶ τὰλλα, ὅσα τοῖς ἀστοῖς ὁ ἄρχων, οὗτος
 τοῖς μετοίκοις παρίχεται. Οἱ θεσμοθέται εἰσήγον
 ξενίας καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγγρα-
 φῆς καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλευσεως. Οἱ
 ἑνδεκα τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς λωποδύτας καὶ ἀνδρα- 15
 ποδιστὰς ὁμολογοῦντας μὲν ἀποκτιννύουσιν, ἀντιλέ-
 γοντας δὲ εἰσάγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον. Οἱ διαιτη-
 ταὶ πᾶσαν δίκην δικάζουσι πλὴν τῶν ξενικῶν, οἷον
 πρόκλησιν νεμήσεως ἐπὶ τινων ἢ κληρονομίας ἢ κοι- 20
 νὸν ἀγορασμόν. κυρίως μέντοι οἱ διανεμόντες τὰ κοι-
 νά τισιν. Οἱ τεσσαράκοντα, οὓς ἐχειροτόνουν μάλιστα
 φυλάττειν τὸν δῆμον, οὗτοι, ἕως ἦσαν οἱ τριάκοντα,
 ἕως δέκα δραχμῶν ἐδίκαζον κατὰ δῆμον. Οἱ πεντακό-
 σιοι τοὺς ἐπὶ ἐταιρήσει δικαζομένους ἔκρινον. ἔδοκι-
 μάζοντο δὲ ἐπὶ τῷ ἡταιρηκέναι δοκεῖν ἢ μὴ οὐχ 25
 ἅπαντες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οἱ ῥήτορες οἱ πολιτευόμενοι
 καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντες.

Ἐν πόλοις δικαστηριοῖς τίνες λαγχάνονται δι-
 και· Ἡλιαία. καλεῖται δὲ μέγα δικαστήριον καὶ οἱ
 χίλιοι δικασταί. ἐν τούτοις ἀρχαιρεσίαι γίνονται καὶ 30
 αἱ μέγισται κρίσεις καὶ αἱ διοικήσεις. ἐκαλεῖτο δὲ
 καὶ μεγάλη ἐκκλησία. Ἡλιαία δὲ ἐκλήθη ἥτοι παρὰ

τὸ ἐν αὐτῇ ἀλιάζεσθαι, τουτέστιν ἀθροίζεσθαι, ἢ διὰ τὸ ὑπαιθρον εἶναι τὸν τόπον καὶ ἡλιοῦσθαι.

Ἐπὶ Παλλάδιῳ. οἱ ἀκούσιοι φόνοι ἐν τούτῳ ἐκρίνοντο. φασὶ γὰρ Δημοφῶντα, ἀρπάσαντα Διομήδους τὸ Παλλάδιον, φεύγειν ἐφ' ἄρματος, πολλοὺς δὲ ἐν τῇ 5 φυγῇ ἀνελεῖν, συμπατήσαντα τοῖς ἵπποις. ὅθεν πρῶτον γενέσθαι ταύτην δίκην ἀκουσίων φόνων ἐπὶ Παλλάδιῳ. δικάζουσι δὲ ἐν τούτῳ οἱ, ἐφέται.

Περὶ Ἀρείου πάγου. αὕτη κρίνει τὰς φονικὰς δίκας καὶ φαρμάκων καὶ πυρκαϊᾶς. εἰς ταύτην ἀνα- 10 βαίνουσιν οἱ καλῶς ἄρξαντες θεσμοδύται, ἀνυπεύθυνοι γενόμενοι.

Ἐπὶ Δελφινίῳ ὁμολογούμενος φόνος ἔννομος δικάζεται.

Ἐπὶ πρυνταρείῳ. ἐὰν λίθος ἢ σίδηρος ἢ ξύλον 15 φανῇ, τὸν δὲ δρᾶσαντα ἀγνοῇ.

Ἐν Ζέῃ. τόπος ἐστὶ παράλιος. ἐνταῦθα κρίνεται ὁ ἐπ' ἀκουσίῳ μὲν φόνῳ φεύγων, αἰτίαν δὲ ἔχων ἐπὶ ἐκουσίῳ φόνῳ.

Ἐν Φρεαττοῖ. οἱ ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ φεύγοντες, 20 ἐπ' ἄλλῳ δὲ τινὶ κρινόμενοι· οἱ ἐπὶ πλοίῳ ἐστῶτες ἀπολογοῦνται.

Τί ἐστὶν ἀμφιορκία: ὥμνουν οὐ μόνον οἱ δικάζοντες, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κρινόμενοι. καὶ ὁ μὲν διώκων προώμνυεν, ὁ δὲ φεύγων ἐπώμνυεν. 25.

Υ.

Υπερήμεροι καὶ ὑπερημερία τί ἐστὶν: ἐγκλήματος εἶδος. οἱ δίκην ὀφλόντες ὅποιανοῦν, καὶ τὰ ἐπίτιμια μὴ ἀποδιδόντες τοῖς ἐλοῦσιν ἐν ταῖς αὐταῖς 30 προδεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο, καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερημερία.

Υποβολῆς γραφή τί ἐστὶν: εἶδος ἐγκλήματος. εἰ

- τις ἐγκαλοῖται τινὶ ὡς ὑποβολιμαῖος εἶη, ἐγράφετο ὑποβολῆς, καὶ ἀλόντα αὐτὸν ἔδει πεπεῤῥασθαι.
- Ἐποστελλάσθαι τί ἐστίν: οὐ μόνον κλέψαι, ἀλλὰ καὶ φοβηθῆναι.
- Ἐποκυδεῖς τίνες εἰσὶ: κοῖλοι τόποι.
- Ἐπογενειάζων: τοῦ γενεῖου λαμβανόμενος καὶ ἄσπαζόμενος.
- Ἐπόλογον: συγγνώμη, παραίτημα. καὶ ἐμπόδιον, καὶ ὑπόλυμα.
- Ἐφορμισάμενος: λάθρα καὶ κακούργως ὁρμισάμενος.
- Ἐπομνήστριαι τίνες εἰσὶν: αἱ ὑμνοῦσαι τὴν θεὸν ἱερεῖαι.
- Ἐπερα: τὸ τοῦ κέρως σχοινίον, ᾧ ἀνίσταται καὶ διατείνεται τὸ ἵστιον, ἀφ' οὗ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, ἃ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων.
- Ἐδρορόη: ὁ νῦν ὕδρωψ καλούμενος.
- Ἐμέναιος: ὁ ἐν τοῖς γάμοις ἀδόμενος ὕμνος. Ἐμέναιος γάρ ἐστι πρόπολος Ἀφροδίτης καὶ Ἑρώτων.
- Ἐποτροπιαζούσης: ὑποστρεφούσης, ἀνατροπιαζούσης.
- Ἐπωπιάζων: ὑπὲρ καὶ οὐκ ὀρθῶς περιπατῶν.
- Ἐπόθεσις: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, σημαίνει δὲ καὶ ὑποθήκη.
- Ἐποτελνουσιν: ὑποβάλλουσι, πρότελνουσιν.
- Ἐπεκήρυξε: τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στήναι καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερώς.
- Ἐπηρέσιον: μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι τοῖς στρατενομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν.
- Ἐπερίστορα: ὑπερεπιστήμονα.
- Ἐβρις: ὄνομα δίκης ἀγῶνος δημοσίου.
- Ἐφήγησις: δίκη ἐστὶν εἰσαγομένη κατὰ τῶν ὑποδεξάμενων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς

χώρας, ὅσον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχειν δοκῇ τις κρύφα.

Ἐπὶ μάλης: ἐνικῶς μὲν λεγόμενον μετὰ τῆς προσέσεως ὑπὸ μάλης, πληθυντικῶς δὲ μασχάλης.

Ἐποφόνια: τὰ διδόμενα τοῖς οἰκέλοις τοῦ βιαίως τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ φονέως ἐπὶ τῷ μὴ ἐξέρχασθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην. 5

Ἐπωμοσία: ὁπότεν τις νόμον ὑπ' ἄλλου εἰσηγηθέντα γράψῃται παράνομον, ἢ αὐτὸς ὁ εἰσηγησάμενος καταγνοὺς αὐτοῦ ἐξομώσῃται παραλελογισθαι. ὑπωμοσία 10 δὲ ἐκλήθη, ὅτι ὁμνύντες οἱ εἰσηγησάμενοι, μήτε ἐπ' ἀργυρίῳ τὸν νόμον θέσθαι μήτε κατὰ χάριν, ἀπελύοντο.

Ἐγεία τί ἐστι: μαζίον τι ψαιατῶδες, ὅπερ ἐδίδοτο τοῖς θυομένοις.

Ἐπόγυον: τὸ παραντίκα μέλλον γίνεσθαι. 15

Φενακίζειν: ἑξαπατᾶν.

Φάλνειν: εἶδος ἐγκλήματος δημοσίου καὶ ιδιωτικοῦ. 20 ὅταν γάρ τις ἀποφῇν ἔχοντά τινα τῶν δημοσίων τι, μὴ πριάμενον, ἢ ἔμπορον ἀλλαχόθι ἐργαζόμενον, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον, δημοσίον ἐστὶν ἀδίκημα· ὅταν δὲ μὴ ἐκμισθώσῃσι τὸν τῶν ὀρφανῶν οἶκον οἱ ἐπίτροποι, ιδιωτικόν ἐστι τὸ ἀδίκημα. 25

Φθόγη τίς ἐστιν: ἡ λεγομένη φθίσις.

Φράτορες καὶ φρατορία καὶ φρατορίαρχος: φρατορία μὲν τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φρατορίαρχος δὲ ὁ ἡγούμενος τούτου τοῦ μέρους, φράτορες δὲ οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον τῇ 30 τῶν Ἀπατουρίων ἑορτῇ.

Φύλαρχος: ὁ κατὰ φυλὴν ἐκάστην τῆς ἵππου ἄρχων

φύλαρχος καλεῖται. ἦσαν δὲ δέκα τῶν ἀριθμῶν, ὑπο-
τεταγμένοι τῷ ἱππάρχῳ.

Φιμοί: κυβευτικά ὄργανα.

Φασκώλιον: ἄγγος δεκτικὸν βιβλίων καὶ ἱματίων καὶ
ἀργυρίου. τάχα δὲ ἐστὶ τὸ ποτήριον ἢ τὸ βιβλιοφό- 5
ριον.

Φυλλίδαι τί ἐστίν: γένος ἱερὸν ἀπὸ Φυλλίδος ἢ
Φυλλέως.

Φορβαντεῖον: ἡρῶν Φόρβαντος, ὃς ἦν ἡνίοχος Θη-
σέως. 10

Φαιδρυντής: ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα καὶ τοὺς
νεώς.

Φροῦδος: ὁ ἀφανής. 1

Φραγμός: τὸ περίφραγμα καὶ τείχωμα ἐντελές, ὃ
πέρι ἐστὶ καὶ αἱμασιά. 15

Φαρμακοτρίπται: οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβον-
τες, ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φαλάγγιον: γένος ὄφεως.

Φώκη: εἶδος θαλασσοῦ θηρίου.

Φαρμακοπῶλαι: οἱ τοὺς ὄφεις τρέφοντες. 20

Φιλοσόφημα: ἐπινόημα, τεχνίτευμα.

Φερεφαττεῖον: τὸ ἱερὸν τῆς Περσεφόνης.

Φαρμακῶντα: φάρμακον πέπωκóta.

Φιλάμμων: ὄνομα κύριον πύκτου Ἀθηναίου, ὃς ἐνέκα
Ὀλυμπιάδα ἐκατόστην πέμπτην. 25

Φρυνώνδας: ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν ἐπὶ
πονηρίᾳ κωμωδουμένων.

Φιλοτησία: κύλιξ τις οὕτω καλουμένη φιλοτησία, ἣν
καὶ κατὰ φιλίαν ἀλλήλοις προὔτειναν.

Φωρᾶν: τὸ τὰ κλοπιμαῖα ζητεῖν. 30

Φόρεινα: σημαίνει τῶν κρεῶν τὰ ἐσθιόμενα.

Φολνικες: ποικίλον τι, ἐπιβούλαιον.

Φαῦλον: τὸ φαῦλον σημαίνει δέκα. ἐπὶ τε προσώπου καὶ πράγματος τὸ κακόν, τὸ μικρόν καὶ τὸ εὐκαταφρόνητον, καὶ τὸ ἀσθενές, καὶ τὸ ἄδοξον, καὶ τὸ ἀνόητον, καὶ τὸ ἄπλοῦν, καὶ τὸ ταπεινόν· καὶ ἐπὶ τοῦ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου τῷ σπουδαίῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς.

Φορμός: φορμός ἐστὶ πλέγματός τινος μεγάλου εἶδος, ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ πένητες ἢ κατετίθεντο τὰ ὄσπρια. τάχα δὲ ἡ λεγομένη ἀποκαλά.

Φέλλερα: τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία. 10

Φηλώματα: αἱ ἀπάται, παρὰ τὸν φήληκα. φήληξ δ' ἐστὶν ὁ ὄλυνθος ὁ φαινόμενος μὲν ὥσπερ πέπειρος, οὐκ ὦν δέ.

Φωρῶν λιμένα: ὁ φωρῶν λιμὴν ἐστὶν ἐν μεθορίῳ τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα οἱ λησταὶ καὶ κακοῦργοι ὀρμίζονται. 15

Φάσις: μήνυσις πρὸς τοὺς ἄρχοντας κατὰ τῶν ὑπορύντων τὸ μέταλλον, ἢ κατὰ τῶν ἀδικούντων χωρίων ἢ οἰκίαν ἢ τι τῶν δημοσίων, ἢ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν μὴ μεμισθωκότων τὰς οἰκίας τῶν ὀρφανῶν.

Φιλουργός: ὄνομα κύριον Ἀθηναίου ἱεροσύλου. 20

Φράτορες: συγγενεῖς, οἰκεῖοι.

Φαρμακός: ἀνὴρ πονηρός.

Φιλόνεικος: ὁ παρὰ τὸ βέλτιστον νικᾶν θέλων.

Φιλότιμος: ὁ τοιαῦτα ποιῶν, ἐξ ὧν τινὰ δόξαν παρὰ τῶν ἄλλων τεύξεται. 25

Φρυκτός: ἡ κεκαυμένη δάς.

X.

Χιλιωθέντα: χιλίας δραχμὰς ὀφλόντα. 30

Χλίδος τί ἐστίν: ὁ κλῆρος τῶν ἀποκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλὺν τινα καὶ βοτανώδη καὶ φρυγανώδη.

Χρήστις: καὶ ὁ δανειστής καὶ ὁ δανεισάμενος χοή-
στης παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐλέγτο.

Χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε τί ἐστι: παροιμία ἐν ἧθει
λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπάρουευσεν.

Χύτροι τίνες εἰσὶν: ἰορτή τις Ἀθήνησιν οὕτω κα- 5
λουμένη, ἐν ᾗ ἐξῆν σκώπτειν καὶ τοὺς ἄλλους, μάλι-
στα δὲ τοὺς πολιτευομένους.

Χοίνικες: τὸ μέτρον τῶν ὀσπρίων. σημαίνει δὲ καὶ τὰς
πέδας, τουτέστι τὰ δεσμά.

Χόες: ἰορτή Ἀθήνησιν αὐτογενής.

10

Χωρὶς οἰκοῦντες: οἱ ἀπελεύθεροι, ἐπεὶ χωρὶς οἰκοῦ-
σι τῶν ἀπελευθερωσάντων. ἢ δούλοι χωρὶς οἰκοῦντες
τῶν δεσποτῶν.

Χρυσίδες τίνες λέγονται: φιάλαι χρυσαῖ.

Χῶμα τί ἐστίν: ὄνομα τόπου ἐν Πειραιεῖ.

15

Χειμάδια: τόπος ἐφ' ὃν ἂν τις δύναιτο χειμῶτος ἐγ-
καθορμίσασθαι.

Χωράρχαι: οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας.

Χόρειαν: ἄγγος ἢ ἀσκός.

Χάρακες: οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀγόμενοι χοροί. 20

Χαρακτήρ: ἡ σφραγίς, ὁ τοῦ νομίσματος τύπος.

Χρηματίζεσθαι: χρήματα πράττεσθαι.

Χαλκῶ: ὄνομα τόπου, ὅπου ὁ χαλκὸς πιπράσκειται δὲ
ὅπου τὸ Ἡφαιστεῖον.

Χάλαζα: ὄμβρος παχύς, ψήφους ἔχων καὶ ὕδωρ πε- 25
πηγός.

Χρημάτων: σημαίνει καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὰ χρήμα-
τα καὶ τὴν ὅλην οὐσίαν. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ πράγματι
ἢ προσώπου ἢ λόγου, καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων,
καὶ ἐπὶ χρυσοῦ τρίποδος. 30

Χέρνιψ: ἄγγος ἐλαίου, εἰς ὃ ἐνέβαπτον τὰς δᾶδας καὶ
περιέρῳαινον τὸν βωμόν.

Χρηματισάμενοι: ἀντὶ τοῦ διαπραξάμενοι.

Ψ.

Ψευδοκλησίας: ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσάσιν οἱ ἐγγραφόμενοι ὀφείλουν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὴ αἰτιῶνται
 ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρα κατ' αὐτῶν πρὸς τὴν 5
 δίκην, ἐφ' ἣν ὥφλον.

Ψευδεγγραφῆ: ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσάσιν οἱ ἐγγεγραμμένοι ὀφείλουν τῷ δημοσίῳ. οἱ δ' ἄλόντες τῆς
 ψευδεγγραφῆς αὐτοὶ ἀντενεγράφοντο ὀφείλουν τῷ δη-
 μοσίῳ. 10

Ψιθυριστῆς Ἑρμῆς: ἀγάλματά εἰσιν Ἀθήνησιν ψι-
 θυριστοῦ καὶ Ἑρωτος καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ, ἅπερ
 πρῶτος ἐποίησε Θησεύς, ἐπειδὴ Φαίδρα ἐψιθύρισε
 Θησεὶ κατὰ Ἱππολύτου, διαβάλλουσα αὐτόν. ἢ ὅτι πα-
 ρὰ τὸ τοῦ Ἑρμοῦ ἄγαλμα πορευομένους τὰ ἀπόρρη- 15
 τα συντίθεσθαι καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις περὶ ὧν βού-
 λονται.

Ψωφίς: ὄνομα τόπου οὕτω καλουμένοι.

Ψυχάζουσιν: πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ψύχος διατρέ-
 βουσιν, ἵνα ἀναψυχῇ τινὰ λάβωσιν. 20

Ψυχαγῶγιον: ὅπου τὸ ὕδωρ ἀνιμηθὲν ταμιεύεται
 πρὸς τὴν ἔνδειαν τῶν χωρίων. ἢ αἱ θυαίδες τῶν με-
 τάλλων αἱ πρὸς τὸ ἀναψύχειν γινόμεναι. ἢ ὄνομα τό-
 που, ἐφ' οὗ οἱ μάντις, ἀπὸ τῶν ψυχῶν μαντευόμε-
 νοι, ἀναφέρουσι τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν. 25

Ψαισιτά: πόπανα, πλατύμματα τινὰ στρογγύλα στέα-
 τος, εἰς θύσιαν γινόμενα.

Ψύχουσιν οἶνον: ἤτοι τὸν οἶνον ἐκεῖ ψύχουσι, τοῦ
 τόπου ὄντος ψυχροῦ, ἢ ὥς τῶν πολλῶν οἶνον πινόντων
 ἐκεῖ ἐρχομένων καὶ ἀναψυχόντων. 30

Ω.

Ωιδεῖον: θέατρον Ἀθήνησιν, ὃ πεποίηκε Περικλῆς εἰς

τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· ἐν ᾧ καὶ δικαστή-
ριον ἦν σίτου. καὶ ἄλφιτα διεμετρεῖτο ἐκεῖ.

Ὡκιμον· ὄνομά ἐστιν ἑταίρας ἦτοι κύριον ἢ ἐπώνυμον.

Ὡτάν· ὦ οὗτος.

Ὡγανον· κνημὶς ἁμάξης.

Ὡδησα· ἐφορτισάμην καὶ ὁδᾶϊον φορτίον.

Ὡκλαξε· συνέκαμπε τὰ γόνατα.

Ὡλένιον· κακὸν δεινόν.

Ὡλεσλοικοί· οἱ ἄσωτοι ὑπὸ Ἀττικῶν.

Ὡλλίγγην· ἀκαριαῖον, ἐλάχιστον. τάσσειν δὲ Ἀθηναίους
καὶ ἐπὶ τοῦ νυστάζειν. καὶ τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων οἶον
ῥυτίδας ὠλλίγγας. τὴν δὲ ὠλλίγγην δηλοῦν καὶ πνοὴν
καὶ σκιὰν καὶ ἀκαρὲς πνεῦμα. τὸ δὲ ὠλλίγγιον ὀλίγον
σημαίνει.

Ὡμοργές· σκληρόν. καὶ ὠμοργός σκληρός καὶ χα-
λεπός.

Ὡμήλυσις· τὸ κρῖθινον ἄλευρον καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κα-
τάπλασμα. εἰρῆσθαι δέ, ὅτι οὐ φρυγόμενον ἀλήθεται.

Ὡμοκυδιᾶ· ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐεξία μίγα φρονεῖ.

Ὡς σέλινος ἀναβάλλει τὸν τόκον· παροιμία ἐπὶ τοῖς
τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονιζόντων.

Ὡσχοί· τὰ μεγάλα κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσι.
καὶ ὠσχοφόροι οἱ ταῦτα τῇ Σκειράδι Ἀθηνᾶ προς-
φέροντες ἐν γυναικείαις στολαῖς δύο νεανίαι παρὰ τοῦ
Διονύσου. καὶ ἡ τῆς θεοῦ ταύτης ἐορτὴ ὠσχοφό-
ρια λέγεται.

Ὡσχοφορίον· τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν τῆς
Ἀρτέμιδος.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ

ΛΕΞΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ

ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΕ

ΚΑΙ ΡΗΤΩΡΩΝ ΠΟΛΛΩΝ.

Ἄατον: ἀναμάρτητον, ἀβλαβές, ἀγνόν, ἀπονον, ἀπα-
θές, ἄνευ ἄτης.

Ἀάσθαι: λωβᾶσθαι, κακοῦν.

Ἀάατον: ἀπλήρωτον. Ἀθηναῖοι ἀκόρεστον.

Ἀάασαι: βέβλαψαι. ἀφ' οὗ τὸ τρίτον πρόσωπον ἄται 5
ἦγουν βέβλαπται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κορέσσαι καὶ κα-
θυπνῶσαι καὶ λυπῆσαι.

Ἀασάμην: ἡμαρτον, ἐσφάλην.

Ἀατος: ἀπλήρωτος, ἀβλαβής. οἱ δὲ ἐπιβλαβής.

Ἀβάλε: εἶθε.

10

Ἀβαλεν: ἔβαλεν ἢ μᾶλλον ἔλαβεν.

Ἀβαπίτος: ἀστόμωτος.

Ἀβατον: ἱερόν, ἀπρόσιτον, ἔρημον.

Ἀβασάνιστος: ἀγύμναστος. ἢ ἀνεξέταστος, ἀδοκίμα-
στος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου, τῆς χρυσοχοικῆς 15
λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον. ἐχρήσατο δὲ Αἰ-
λιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας τρίτῳ τῷ ἀβασανιστῶς
ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀδύνης.

Ἀβδέλυκτα: ἀμύσακτα, ἀμλαντα, τὰ μὴ μιλνόντα,
ἃ οὐκ ἂν τις βδελυχθεῖη καὶ δυσχεράνειε. τραγικωτέ- 20
ρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος.

καὶ μὴν φιλῶ γε, καὶ βδέλυκτά μοι τάδε.

Ἀβέβηλος: καθαρός.

Ἀβελτερία: ἀνοησία,

Ἀβέλτερος: ἀνόητος, μωρός.

25

Ἀβλεπτήματι: ἁμαρτήματι.

X

- Ἀβληχρήν: ἀσθενῆ. βληχρὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν.
 Ἄβολος: οὐδέπω ἔχων τι ἐπὶ τῶν ὀδόντων γνώρισμα.
 Ἀβούλητον κακόν: ἀδέλητον, ὃ οὐ θέλει τις.
 Ἀβουλλία: ἀπαιδευσία, ἀγνοία.
 Ἀβούλως: ἀφρόνως, ἀμαθῶς.
 Ἀβουλεῖν: μὴ βούλεσθαι ἢ μὴ βουλεύεσθαι. Πλάτων.
 Ἀβόλως: ποταμὸς ἐπὶ Ταυρομενίων.
 Ἀβολήσας: συντυχών.
 Ἀβολητὺς: ἔντευξις, ἀπάντησις.
 Ἄβου: βάλλει, θορυβεῖ.
 Ἀβρὰ βάλων: θρυπτόμενος, βλακευόμενος.
 Ἄβρα: ἡ σύντροφος καὶ παρὰ χεῖρα θεράπαινα.
 Ἄβραι: νέαι δοῦλαι. οἱ δὲ φασιν, οὔτε ἀπλῶς ἡ θερά-
 παινα λέγεται, οὔτε ἡ εὐμορφος, ἀλλ' ἡ οἰκότριν γυ-
 ναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενὴς εἴτε μὴ.
 Ἀβραμιαῖος: γιγαντιαῖος, ἱεροπρεπής.
 Ἀβροδιαίτη: τρυφερὰ ζωὴ καὶ ἀπαλῇ.
 Ἀβροδίαίτος: τρυφητής, τρυφερόβιος.
 Ἀβρὸς λειμών: καινότερος καὶ εὐθαλής.
 Ἀβρός: τρυφερός, λαμπρός, ἀπαλός.
 Ἀβροσύνη: παιδρότης.
 Ἀβροκόμης: ὄνομα κύριον.
 Ἀβροτήμων: ἀμαρτωλός.
 Ἀβρότητι: τρυφερότητι.
 Ἄβροτον: ἄψυχον, ἀσθενές.
 Ἀβροχίτων: τρυφερὰ φορῶν.
 Ἀβρύνεται: κοσμεῖται, θρύπτεται, καυχᾶται.
 Ἀβύρβηλον: πολὺ, ἀναλσχυντον, ἀπεχθές, μάταιον.
 Ἄβυδον: φλυαρίαν τὴν πολλήν.
 Ἄβυδος: ἐπὶ ταραχῇ καὶ εὐχερείᾳ λόγου.
 Ἀβυδοκόμης: ὃ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν. τοιοῦτοι
 γὰρ οἱ Ἀβυδηνοί. καὶ ἡ παροιμία· μὴ εἰκῇ τὸν
 Ἄβυδον· ἢ ἐχρῶντο ἐπὶ τῶν εἰκαλῶν καὶ οὐδαμινῶν.

Ἄβαρις: ὄνομα κύριον.

Ἄβρωτος: ὁ νῆστις.

Ἄβακέως: ἀσυνέτως.

Ἄβακηνοῦς: τοὺς γυναικὶ μὴ ὁμιλήσαντας.

Ἄβακῆμων: ἀσύνετος, ἄλαλος.

5

Ἄβακῆσαι: ἀμαρτῆσαι, δυσκωφῆσαι.

Ἄβάκητον: ἀνεπίφθονον.

Ἄβάκιον: ἐφ' οὗ ἐκύβευον καὶ ἐφ' οὗ τοὺς λογισμοὺς
ἐποιοῦντο.

Ἄβακτον καὶ ἄβυκτον: τὸ μὴ μακαριστόν. Λωριεῖς 10
δὲ τὸν ἀνεπίπληκτον καὶ ἀμέμφῃ.

Ἄβατος ὁδός: ἦν οὐχ οἶόν τε βαίνειν οὐδὲ ὁδοιπορεῖν.

Ἀβέβηλος: καθαρὸς. καὶ ἀβέβηλα τὰ ἄβατα χωρία
καὶ ἱερὰ καὶ μὴ τοῖς τυχοῦσι βάσιμα, μόνοις δὲ τοῖς
θεραπεύουσι τοὺς θεοὺς. βέβηλα δὲ ἐλέγето τὰ μὴ ὅσια 15
μηδὲ ἱερὰ. οὕτω Σοφοκλῆς.

Ἄβιος: ὁ ἀβλαβής, παρὰ τὴν βίαν, οἷον ὁ κρείσσων
βίας. καὶ ἄβιοι οἱ νομάδες παρ' Ὀμήρῳ, οἷον οἱ τὸν
πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν οὐκ ἔχοντες βίον. ὁ μέντοι
Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ δυσβίου ἐχρήσατο τῇ λέξει. κ' ἄχρη- 20
ται δὲ αὐτῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐστερημένου τῆς ζωῆς. ἀλλὰ
καὶ ὁ πολύβιος κατ' ἐπίτασιν τοῦ ἁ ἄβιος λεγεται πα-
ρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Ἄβιωτον: κακόν, ἀηδές, ὀδυνηρόν, οὐκ ἄξιον ζωῆς.

Ἀβούλητον κακόν: ἀθέλητον, ὃ οὐκ ἂν τις ἔλοιτο. 25

Ἀβυρτάκη: ὑπότριμμα βαρβαρικὸν ἐκ δριμέων σκευα-
ζόμενον, φημὶ ἐκ καρδάμων καὶ σκορόδων καὶ σινά-
πεως καὶ σταφίδων, ᾧ πρὸς κοιλιολυσίαν ἐχρῶντο.
Θεόπομπος Θησεῖ.

Ἰξη δὲ Μήδων γαῖαν, ἔνθα καρδάμων
πλείστων ποιεῖται καὶ πράσων ἀβυρτάκη.

30

Ἰστι καὶ ἐν Κεκρυφάλῳ Μενάνδρου τοῦνομα.

Ἀγάθαρχος: κύριον ὄνομα. ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός.

Ἀγαθά: ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν ἐχρήσατο Ξενοφῶν τῇ λέξει.

Ἀγαλμα: πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάζεται. ἀγάλματα δὲ καὶ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν.

Ἀγαθικά: τὰ σπουδαῖα.

Ἀγάλλει: ποιεῖ, σκευάζει, κοσμεῖ.

Ἀγάλλων: ἑαυτὸν σεμνοποιῶν.

Ἀγαλματοφοροῦμενος: ἀγάλματα ἦτοι τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. οὕτω Φίλων.

Ἀγάννιφον: λίαν χιονιζόμενον.

Ἀγανοφροσύνη: προσήνεια, πραότης.

Ἀγανώπιδος: πραέα βλεπούσης.

Ἄγνον: λύγον.

Ἄγνοια: τὴν τελευταίαν ἐκτείνουσιν.

Ἄγνῳτα: τὴν ἀγνοουμένην.

Ἀγωνιᾶν: ὀρέγεσθαι, οὐ μόνον τὸ ἀγωνίζεσθαι.

Ἄγμα: σύντριμμα. καὶ τὸ κατειργασμένον ἔριον.

Ἄγος: τὸ μῦσος, κατὰ ἀντίφρασιν. κυρίως δὲ τὸ ἄγνόν.

Ἀγαπητὰ ἤθη: τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ.

Ἀγαπητόν: τὸ ἡγαπημένον καὶ μονογενές.

Ἀγαπᾶν: ἀποδέχεσθαι. ἢ τὸ ἀρκεῖσθαι τινι καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν.

Ἀγάσαιτο: θαυμάσειεν.

Ἀγαστοῦ: θαυμαστοῦ.

Ἀγαπησμός: λέγουσι καὶ ἀγάπησιν τὴν φιλοφρόνησιν. Συναριστώσαις Μένανδρος.

καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ

γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμόν, οἷος ἦν.

Ἀγάστονος: πολυστένακτος.

Ἀγασθῶ τινί: ἀντὶ τοῦ θαυμάσω τινά. Ξενοφῶν: ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν.

Ἀγαπήν ἄν: ἀγαπητόν μοι ἦν ἄν.

Ἀγγαρος: ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος· ὅθεν ἀγγα-
ρείαν λέγομεν ἀνάγκην ἀκούσιον· καὶ τὴν ἐκ βίας γι-
νομένην ὑπηρεσίαν· καὶ ἄλλως ἄγγαρος λέγεται ὁ νω-
θρός· παρὰ τοῖς βαρβάροις δὲ ὁ δημόσιος γραμματι- 5
φόρος· ὅθεν ἀγγαρεύεσθαι τὸ εἰς δημοσίαν χρεῖαν
ὑπηρετεῖν.

Ἀγανυρίαμα: ἔπαρμα.

Ἀγγελιαφόρος: πρεσβευτής.

Ἀγγαροφορεῖν: τὸ κατὰ διαδοχὴν πεμπόμενόν τι φορ- 10
τίον· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν καὶ ἐπὶ τῶν
τοῦ λιμένος παραφυλακῶν· ὁ δὲ ἄγγαρος Περσικόν.

Ἀγγαροὶ: οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι· οἱ δὲ αὐτοὶ
καὶ ἀστάνδαι· τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά· Αἰσχύλος

Ἀγαμέμνονι·

15

φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν.

Ἄγε δῆτα: φέρε, κόμιζε, δεῦρο.

Ἄγειν καὶ φέρειν: τὸ ληστεύειν καὶ ἀρπάζειν· ἄγειν
δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα καὶ ἐπὶ ἀνύχων καὶ κομι- 20
ζειν ἀδιαφόρως.

Ἀγάσματα: σεβάσματα, ἃ ἂν τις ἀγάσαιτο· Σοφο-
κλῆς κίχρηται.

Ἀγνοχῶς: ἐνέγκας.

Ἀγέλρει: συναγέλρει.

25

Ἀγελαίων: ιδιωτικῶν, ἀγροίκων.

Ἀγελαῖος: ιδιώτης· ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων· καὶ ἀγε-
λαίων τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων· εἴη δ' ἂν ἐκ με-
ταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζώων, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὓς
βόσκεισθαι ῥίβδην καὶ ἀγελῆδόν φασιν.

30

Ἀγελαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ιδιώτης, ῥεμβώδης καὶ εὐ-
τελής· ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων· τὸ μὲν ὄνομα ἴσως ἀπὸ

τῶν ζώων συναγελαζομένων, ἐφ' οὗ σημαινόμενον καὶ Πλάτων κέχρηται ἐν τῷ Πολιτικῷ, μετῆκται δὲ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀδοξοτέρους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ αὐτοῦ λόγῳ. καὶ ἀγελαῖον ἄρτον τὸν χυδαῖον.

5

Ἀγεννῶς: ἀνάνδρως.

Ἀγέραςτος: ἄτιμος.

Ἀγερωχία: ὑπερφηφάνια.

Ἀγέρωχος: ἔντιμος, ἀνδρεῖος.

Ἀγείται: τὸ ἡγεῖσθαι καὶ οἰεσθαι.

10

Ἀγεύστου θολίνης: ἄστείως βίου ἔχων.

Ἀγευτοί: ἄπειροι.

Ἀγητός: θαυμαστός.

Ἀγη: θαῦμα, χαρά, ἀπιστία, ζήλος, παρ' Ἡροδότῳ βασκανία, παρ' Ὀμήρῳ ἔκπληξις, πληγή, θραυσίς, 15 κλάσις, ἀπώλεια, ἔνιοι δὲ ἱερεῖα.

Ἀγρυνλος: μίς τῶν Κέκροπος θυγατέρων.

Ἀγασθαι: ἀποδέχεσθαι, θαυμάζειν ἄγαν.

Ἀγόρασιν: τὴν ὥνῃ σημαίνει.

Ἀγών: ὁ τόπος, τὸ πλῆθος, τὸ ἐνέργημα.

20

Ἀγέρομός: πᾶν τὸ ἀγειρόμενον.

Ἀγοράσω: οὐκ ἀγορῶ.

Ἀγυρον: ἀγύναιον.

Ἀγραι: χορὸν ἔξω τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, οὗ τὰ μικρὰ τῆς Δήμητρος ἄγεται μυστήρια, ἃ λέγεται τὰ ἐν 25

Ἀγρας, ὡς ἐν Ἀσκληπιοῦ. Φερεκράτης Γραυσίν.

εὐθύς γὰρ ὡς ἐβαδίζομεν ἐν Ἀγρας.

καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀγραλας αὐτόθι τὸ ἱερόν. Πλάτων Φαίδρῳ ἢ πρὸς τὸ τῆς Ἀγρης διαβαίνομεν.

Κλειδήμος ἐν πρώτῳ Ἀτθίδος· τὰ μὲν οὖν ἄνω 30

τὰ τοῦ Ἰλισαῦ πρὸς ἀγορὰν Εἰληθυῖα, τῷ

δ' ὄχθῳ πάλαι ὄνομα τούτῳ, ὃς νῦν Ἀγρὰ κα-

λεῖται, Ἑλικῶν. καὶ ἡ ἐσχάρα τοῦ Ποσειδῶ-
νος τοῦ Ἑλικωνίου ἐπ' ἄκρου, καὶ ἐν τῷ τετάρ-
τῳ· εἰς τὸ ἱερὸν τὸ μητρῷον τὸ ἐν Ἀγραις.

Ἀγλευκῆς· ἀηδής, εἰδεχθής.

Ἀγκωλιάδειν· ἄλλεσθαι. Κρητες.

5

Ἀγαθὸν δαίμονα· ὃν μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν τραπεζῶν
ἔπινον.

Ἀγκαλίδας ἔλκειν· αἶρειν ξύλα,

Ἀγοραῖος Ζεὺς Ἀθήνησι καὶ Ἑρμῇ.

Ἀγκυρίσας· κάμψας τὸν πόδα· σχῆμα δέ ἐστι πα- 10
λαιστρικόν. Εὐπολις Ταξιάρχους.

Ἀγίλζειν· ἐναγίλζειν, ἅγια ποιεῖν.

Ἀγάλματα Ἑκάτης· αἱ κύνες· θύονται γὰρ αὐτῇ.

Ἀγκαλίζει· ἄγχει.

Ἀγλιθες· ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ τοῦ σκοροῶδου σύγκειται. τὸ 15
δ' αὐτὸ καὶ γέλιθες.

Ἀγυιεύς· κίων εἰς ὃξὺ ἀπολήγων, ὃν πρὸ τῶν θυρῶν
ἵστασαν.

Ἀγκύλη· ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀπηγκυλωμένη εἰς ἀποκοιτα-
βισμόν. 20

Ἄγρις· εἶδος ποτηρίου.

Ἀγαθῶς· σφοδρῶς.

Ἀγορά· συνέδριον φυλετῶν ἢ δημοτῶν, οἷονεὶ σύλλογος.

Ἀγυρμα· πᾶν τὸ ἀγειρόμενον.

Ἀγοράν· τὴν ὠνήν. Νικόχαρις Κενταύρω.

25

Ἀγημα· τὸ προῖον τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων καὶ
ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς Μακεδονικῆς
συντάξεως.

Ἀγῆνωρ· ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος, ἢ ὁ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρείᾳ.
σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερήφανον, ἔστι δὲ καὶ κύριον 30
ὄνομα.

Ἀγῆρω· τὰ μὴ γηρῶντα. μετὰ δὲ τοῦ ᾧ ἐστὶν αἰτιατι-
κῆς πτώσεως.

Ἀγιάσαι: καρπῶσαι, καῦσαι ἁγίως.

Ἀγενής: Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἅπαις.

Ἀγιάσατε: προευντρεπίσατε, κηρύξατε.

Ἀγιστείας: ἀγιωσύνης, καθαρότητος, λατρείας.

Ἀγιστεύειν: ἀγιάζειν. καὶ ἁγιασθέντων ἀφιερῶ- 5
θέντων.

Ἀγιστεύσαντες: τὰ τῆς θυσίας ἐπιτελέσαντες.

Ἀγκαλίδα: μερίδα.

Ἀγῆλαι: τιμῆσαι θεόν, ἀγλαῖσαι. ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν
πάνν Ἀττικῶν. καὶ ἀγῆλω καὶ ἀγαλοῦμεν ἔρεϊς, 10
καὶ ἄγάλλε καὶ προσαγαλεῖ τὸν θεόν, ἀντὶ τοῦ
εὐξεται καὶ τιμήσει. καὶ ἄγω ἀντὶ τοῦ τιμῶ. τό τε
οὖν ἄγειν καὶ τὸ ἀγῆλαι Ἀττικά, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄγειν
πολιτικόν, τὸ δὲ ἀγῆλαι κωμωδικόν καὶ ἐγγὺς γλώτ-
της. φεύγειν μὲν οὖν χρή τὸ τῶν γλωττῶν, εἰδέναι δὲ 15
εἴη ἀρχαία φωνὴ καὶ σπουδῇ σεμνότητος λόγων χρή-
σαιο τῷ τοιούτῳ χαρακτῆρι τῶν ὀνομάτων, φησὶν ὁ
Φρόνιχος. Εὐπολις δὲ τῷ ἀγῆλαι ἐχρήσατο ἐν Δήμοις.
ἀναδῶμεν νῦν ἡμεῖς τούτοις τὰς διττὰς εἰρε-
σιώνας,

20

καὶ προσαγῆλωμεν ἐπελθόντες.

Ἀριστοφάνης.

καὶ σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαισι διὰ
παντὸς ὧ πότνι ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἶε.

Ἑρμῖππος Ἀρτοπώλῃσι.

25

φέρε νῦν ἀγῆλω τοὺς θεούς, ἰοῦσ' ἔσω,
καὶ θυμιάσω, τοῦ τέκνου σεσωσμένου.

Θεόπομπος Πηνελόπῃ.

καὶ σε τῇ νομηνίᾳ

ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν αἶε καὶ δάφνῃ.

30

Ἀγλαῖσαι: οὕτως Εὐπολις.

Ἀγῆλατεῖν: ἄγος καὶ ἐναγεῖς τινὰς ἐλαύνειν.

- Ἀγκιστρεύει: δαλεάζει.
- Ἀγκύλια: οἱ κρίκοι τῶν ἀλύσεων.
- Ἀγκυλομήται: σκολιόβουλοι.
- Ἀγκύλον: καμπύλον, ἐπικαμπές.
- Ἀγκυλόχειλος: σκολιόχειλος. 5
- Ἀγασικλῆς: ὄνομα κύριον, ὃς λέγεται Ἀλῖμουσλους δεκάσαι, καὶ διὰ τοῦτο, ξένος ὢν, ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ.
- Ἀγησίλαος: ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος βασιλεύς, καὶ ἄδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων. 10
- Ἀγίσαι: τὸ καρπῶσαι.
- Ἀγνούσιος: Ἀγνοῦς, δημὸς ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος, ἧς ὁ φυλῆτης Ἀγνούσιος.
- Ἀκρατῶς ἐλαύνοντα: Ξενοφῶν, ἀντὶ τοῦ πάνυ 15 ἐλαύνοντα.
- Ἀγλαΐα: λαμπρότης.
- Ἀγλαόκοιτος: πάνυ τίμιος.
- Ἀγλαότιμον: λαμπρόν.
- Ἀγλευκές: ἀηδές. 20
- Ἀγλευκέστερον: ἀηδέστερον. Ξενοφῶν Ἰέρωνι.
- Ἀγλωττία: ἡσυχία, σιωπή.
- Ἀγμασι: κλάσμασι, τροπαῖς.
- Ἀγλαυρός: ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἐστὶ δὲ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς. 25
- Ἀγνίας: ὄνομα κύριον.
- Ἀγνεία: καθαρότης.
- Ἀγνώτας: μὴ ἐπιγινωσκομένους.
- Ἀγνυται: κλᾶται.
- Ἀγνωμόνως: ἀνοήτως ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ Πλάτωνι ἀγνώμονες οἱ ἀμαθεῖς. 30
- Ἄγοι: πολλὰ σημαίνει. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ ἔλκειν ἔλαβεν· ἔβλαψε γὰρ μέ φησι

Ξενοκλῆς, ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς ἐλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν. Ἀντιφῶν δὲ τὸ ἄγοι ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο παρελλήφε· φησὶ γὰρ ἐν τῷ περὶ ἀληθείας τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι.

Ἀγομένων τῶν ἡμετέρων· ἀντὶ τοῦ ληστευομένων καὶ ἀρπαζομένων.

Ἀγοράζει· τὸ ὠνεῖσθαι τι καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρέβειν.

Ἀγοράαν· τὴν δίκην, τὴν δικαιολογίαν.

Ἀγοράς· Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ συνόδους· λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ Πολυεύκτου· οἷον οὗτοι πολλάκις ἀγοράς ποιοῦνται.

Ἀγορανόμοι· οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὥνια διοικούντες ἄρχοντες.

Ἀγοραῖοι· οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι.

Ἀγορήν· ἐκκλησίαν, συνέδριον.

Ἀγορανομίας· λογιστείας· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοποῦντων τὰ τῶν πόλεων ὥνια.

Ἀγορᾶς ὥρα· οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν κατ' ἀγορὰν ἕωθεν ἢ καὶ πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι. Φερεκράτης καὶ ἐν Αὐτομόλοις·
πίνειν αἶε

καὶ μεθύειν, πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι.

Ἀγορηταί· σύμβουλοι, φρόνιμοι.

Ἀγός· ἡγεμών.

Ἄγος· κατ' ἀντίφρασιν τὸ μῦθος· καὶ ἐναγῆς ὁ ἐνεχόμενος τῷ μύσει· καὶ ἀγηλατεῖν τὸ τοὺς ἐναγεῖς ἐλαύνειν· ὁ δὲ παναγῆς τὸν ἄγνόν καὶ καθαρὸν σημαίνει· καὶ παρωνόμασται ὁ μὲν ἐναγῆς ἀπὸ τοῦ ἄγους, ὁ δὲ παναγῆς ἀπὸ τοῦ ἄγνου καὶ καθαροῦ· σημαίνει δὲ καὶ ἄγνισμα καὶ θυσίαν· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγκῶνα· λέγεται δὲ ἄγος καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον

σεβάσματος· ἐξ οὗ· καὶ ἱέρειαι παναγεῖς, καὶ ἄλλα
τινά.

Ἄγραυλοι; οἱ ἐν ἀγρῷ διαφυκτερεύοντες ἢ αὐλιζόμενοι.

Ἄγροϊκος: ἄφρων, δύσκολος.

Ἄγραφα: ἀδικήματα, ὑπὲρ ὧν νόμος οὐ γέγραπται. 5

Ἄγροϊκος: σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος. ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κα-
τοικῶν.

Ἀγρόμενοι; συναθροίζοντες.

Ἀγριόθυμος: ἄγριος τῇ ψυχῇ.

Ἀγυρμός: ἐκκλησία, συναγωγή. 10

Ἀγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται; χαριεστάτη ἢ σύν-
ταξις καὶ ἱκανῶς πεπαισμένη κατὰ τὴν κωμωδίαν.
σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας.

Ἀγύρτης: ἐπαίτης, φιλοκερδής. ἢ ὁ ἀλαζὼν καὶ ἀπα-
τεῶν, τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ περιαγείρειν τὸ περιμέναι καὶ 15
περινοστεῖν ἐπὶ νίκη ἢ τινι ἑτέρῳ σεμνύνειν.

Ἀγριον ὑποβλέπει με; μᾶλλον χρηστέον ἢ ὑποβλέ-
πεται.

Ἀγρονόμοι: οἱ ἐν ἀγροῖς διατρέβοντες.

Ἀγρότας: ἀγροίκους. 20

Ἀγραφίου: εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ
δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, πρὶν ἢ δὲ ἐκτί-
σαι ἐξαλειφθέντων· οὕτω Δημοσθένης καὶ Δειναρχος.

Ἀγοράσω: ἀγοράσω λέγουσι, τὸ ὡς ἀγορῶ βάρβαρον
Ἀριστοφάνης. 25

ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν· ὡς ἀγοράσω
ἀπαξάπανθ' ὅσ' ἂν κελεύης, ὦ γυναῖ.

καὶ ἀγοράσματα αὐτὰ τὰ ἡγορασμένα.

Ἀγύρριος: δημαγωγὸς Ἀθηναίων οὐκ ἀφανής.

Ἀγυιᾶς: ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι, οἷον 30
τὰς ὁδοὺς· βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιᾶς.
ἀγυιεύς δ' ἐστὶ κίων εἰς ὃν λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ
τῶν θυρῶν, ἰδίους δὲ αὐτοὺς φασιν εἶναι Ἥλιου, οἱ

δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἄμφοϊν. ἔστιν οὖν τὸ ὁλόκληρον
ἀγνιεύς, καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν ἀγνιέας, καὶ κατὰ
συναίρεσιν ἀγνιάς. σημαίνει δὲ τοὺς πρὸ τῶν οἰκιῶν
βωμούς, ὡς Σοφοκλῆς, μετὰ γὰρ τὰ Ἀθηναίων ἔθνη εἰς
Τροίαν, φησί.

5

λάμπει δ' ἀγνιεύς βωμός, ἀτμίζων πυρὶ
σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας.

Ἀγρῶσται: οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρῶσσω ῥήματος.
Ὅμηρος.

ἰχθύσιν ἀγρῶσσω.

10

Ἀγυρτικά: χυδαῖα ψεύσματα.

Ἀγυρτώδη: συρφετώδη.

Ἀγυια: ἄμφοδα, ῥύμαι. καὶ Ὅμηρος εὐρυάγυιαν λέγει
τὴν πλατυάμφοδον, οἷον

νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν.

15

ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πως γυῖα
καὶ μῆλη καὶ κάμπεις· τὰ δὲ ἄμφοδα ἔχουσιν ἐκατέ-
ρωθεν διεξόδους, καὶ ταύτη διαφέρει. ἢ παρὰ τὸ ἄγω
τὸ πορεύομαι, οἷον

Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
οὕτως Ὀρίων.

20

Ἀγχιμαχος: ἐγγύθεν μαχόμενος.

Ἀγχι: ἐγγύς.

Ἀγχιθύρος: γείτων.

Ἀγχισποροι: ἐγγὺς γένους ὄντες.

25

Ἀγρίους: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τοὺς σφόδρα
ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ οὕτως ὠνόμασε. καὶ Μέ-
νανδρος δὲ ἄγριον εἶπε κυβευτὴν τὸν λίαν περὶ
τὸ χιβεύειν ἐσπουδακότα.

Ἀγρυλῆθεν: Ἀγρύλη δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος.
ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο Ἀγρυλεύς.

30

Ἀγχιμόλον: ἐγγὺς ἐλθῶν.

Ἀγχινοια: σύνεσις,

Ἀγχίλους: συνετός, ὁξὺς τὸν νοῦν.

Ἀγχιστα: ἔγγιστα.

Ἀγχιστεία: συγγένεια. καὶ ἀγχιστεῖς οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνειψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος. οἱ δὲ ἔξω τούτων 5 συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν μυχθέντες τοῖς οἰκοῖς οἱ κεῖοι λέγονται.

Ἀγχιστίνδην: τὸ κατὰ ἀγχιστεῖαν, ὥσπερ ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην, ἐπιρῶματικῶς.

Ἀγχίστροφοι: συστραφέντες ἢ ταχὺ ἐπιστρέφόμενοι. 10

Ἀγχοῦ: ἐγγύς.

Ἀγχωμάλου: ἴση, τῆς ἐγγύς τοῦ ὀμαλοῦ. ἢ ἰσόπεδον.

Ἀγώγιον: τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἀμάξης. οὕτω Ξενοφῶν.

Ἀγχιτέρμων: ὁ γέλτων, ὁ ὄμορος. 15

Ἀγώγιμος: ἄγων, ἀγόμενος.

Ἀγωγεῖ: τῷ ἱμάντι, ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὅς καὶ ῥυτὴρ καλεῖται.

Ἀγωνία: Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι.

Ἀγωγή: ἀναστροφή, τρόπος. ἢ κομιδὴ. καὶ τὸ ἀγόμε- 20 νον βάρος.

Ἀγωγίμων: φορτίων ἐμπορικῶν.

Ἀγωγόν: ἐπακτικόν.

Ἀγωγούς: προπομπούς.

Ἀγωνισῶ: κινδυνεύω. 25

Ἀγωνιστῶν: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι.

Ἀγωνιστῶντες: ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι. ὁ αὐτός.

Ἀγωνοθέτης: ἀγωνοθέτης μὲν κυρίως ὁ ἐν τοῖς σκηναῖς, ἀθλοθέτης δὲ ὁ ἐν τοῖς γυμνασίοις.

Ἀγαθοεργοί: Ἀττικοὶ τοὺς ἀγαθὸν ἐργασαμένους τι. 30 ἔστι δὲ καὶ ἀρχὴ τις ἐν Λακεδαιμόνι οἱ ἀγαθοεργοί. ἄρχουσι δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἔξω τῆς πόλεως

παρανομησάντων, ὥς φησι Δίδυμος ἐν τῇ τροπικῇ
λέξει.

Ἀγαθὸς φαγεῖν: σημαίνει τὸν ἐσθλόντα πολλά.

Ἀγαθοῦ πόματος: τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον πινό-
μενον παρὰ Ἀθηναίους. τὴν δευτέραν γὰρ πόσιν οὕτως 5
ἐκάλουν.

Ἀγαιόν: ἐπίφθονον. οἱ δὲ θαυμαστόν. οἱ δὲ φθονερόν.

Ἀγνώμονες: οἱ κακογνωμονοῦντες. Πλάτων δὲ ἐν Πο-
λιτεῖα ἀγνώμονας ἔφη τοὺς γινώσιν μὴ ἔχοντας,
ἀλλ' ἀνεπιστήμονας. 10

Ἀγραι: χωρίον ἔξω τῆς πόλεως, ἱερὸν Διὸς, ἐν ᾧ
τὰ μικρὰ μυστήρια ἄγεται. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὸ οἱ
μὲν ἀπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, πρότερον Ἑλικῶνα καλουμέ-
νον, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔνθρον εἶναι καὶ πλήρες ἀγρεύ-
ματος. 15

Ἀγαλμός: λουδορία.

Ἀγάλλιος: λολδορος.

Ἀγάλμα: πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. ἀγάλματα δὲ τὰς
γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. οἱ δὲ ἀπλῶς
ἄγαλμα πᾶν ἀνάθημα καὶ καθιέρωμα, ἢ ξόανον ἢ τι 20
ἄλλο τοιοῦτον εἶη.

Ἀγανακτῶν: τίθεται παρὰ Πλάτωνι καὶ ἐπὶ τῶν λυ-
πουμένων.

Ἀγανακτῶ σου: καινὸν τὸ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ θαυ-
μάζω σου καὶ ἄγαμαί σου καθωμύληται, τὸ δὲ ἀγα- 25
νακτῶ σου καινὸν καὶ σπάνιον. χρηστέον δὲ τῷ σχή-
ματι διὰ τὴν καινότητα, φησὶν ὁ Φρύνιχος.

Ἀγανακτικόν καὶ ἀγανακτικέον: τὸ μὲν ἐν Πο-
λιτεῖα, τὸ δὲ ἐν Ἐπιστολαῖς Πλάτων ἔφη.

Ἀγανάκτησις: ἐπὶ τύχης. Θουκυδίδης· οὔτε τῷ προ- 30
λέμῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει.

Ἀγαν ἐγκεῖσθαι τῷδε: οἷον ἐναντιοῦσθαι καὶ ἀπο-
τείνεσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεύσιν.

οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

Ἀγαλματοποιία: ἀγαλματοποιία καὶ ἀγαλμα-
τουργία ἐρεῖς καὶ ἀγαλματοποιός. ἀγαλματοποιὸν
δέ φρασι καλεῖσθαι τὸν εἰκόνας θεῶν μᾶλλον ἐργαζό- 5
μενον, ἀνδριαντοποιὸν δὲ τὸν ἀνθρώπων. Πλάτων δὲ
ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ ἀγαλματοποιούς καλεῖ
Φειδίαν τε καὶ Πολύκλητον. σὺ δὲ πάντας δημιουργ-
οὺς ὁμοίως καλῶν οὐκ ἂν ἀφαιλῆς.

Ἄγανον: τὸ κατεαγός. ἡ πρώτη ὀξεῖα. καὶ τοῦτο τρα- 10
γικώτερον τὸ ὄνομα.

Ἄγανόν: καλόν, ἡδύ. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη.
ἐμοὶ γὰρ αὐτῇ καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν.

Κρατῖνος Χείρῳσι.

15

μακάριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ βλος βροτοῖσιν
πρὸς τὰ νῦν, ὃν εἶχον ἄνδρες
ἀγανόφρονες ἡδυλόγῳ σοφία,
βροτῶν περισσοκαλλεῖς.

Ἀγγέλης δῆμος Πανδιονίδος.

20

Ἄγκιστρον: τὸ ἐπὶ τοῖς ἀτράκτοις. οὕτω Πλάτων.

Ἄγειν: μεγαλύνειν. Ὅμηρος.

καὶ μεν κλῖος ἦγον Ἀχαιοί.

καὶ ἄγειν ἀντὶ τοῦ ἔχειν, Ὑπερίδης. καὶ ἄγειν ἀντὶ
τοῦ ὑποκρίνασθαι. καὶ ἄγειν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. καὶ 25
ἄγειν ἀντὶ τοῦ πίνειν, ὅπερ ἐπάγειν ἔλεγον οἱ Ἀττικοί.
Δημοσθένης δὲ τὸ ἄγειν ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους τὸ
τίμημα λέγει ἢ τὴν ποσότητα τῆς ὀλκῆς, φάσκων.
καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃς ἦγε
τριακοσίους δαρεικούς. κατὰ Δημάδου. ἦγε δὲ 30
πέντε μνᾶς.

Ἄγαμαι: ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμεῖ, Εὐπόλις καὶ
Ἀριστοφάνης.

Ἄγαν τελεῖν: ἀντιτελεῖν καὶ ἀντιπράττειν καὶ μὴ εἶκειν κατὰ μηδένα τρόπον, ἀνθαδιζόμενον. συγγραφικὴ ἢ φωνή.

Ἀγαστιά: ἀγαστιά καὶ ἀγαστός ἐρεῖς, καὶ ἐπιρρήματι-
κῶς ἀγαστῶς, ὡς Ξενοφῶν.

Ἀγάξεις: ἀντὶ τοῦ θρασύνεις. Σοφοκλῆς.

Ἀγάμετος: ἀντὶ τοῦ ἄγαμος. Σοφοκλῆς.

Ἀγάσσει: ἄγαν τύπτει. ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἀγάσσει, ὡς
λίαν λιάζει.

Ἀγαί: οἱ τραγικοὶ τὰς τρώσεις οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ 10
τραῦματα. καὶ γὰρ τὸ τραῦμα οἶον κάταγμα γίνεται.

Ἀγαπητός: ἀγαπητός παῖς ἐρεῖς καὶ ἀγαπητὸς
πατήρ. καὶ ἀγαπητὸν δὲ τέκνον ἀντὶ τοῦ μόνον,
καὶ ἐπὶ κόρης ἀγαπητή.

Ἀγερσικύβηλιν Κρατῖνος Λάμπωνα τὸν μάντιν, ὡς 15
ἀγύρτην καὶ θύτην. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. οἱ δὲ
ἐγερσικύβηλιν ἐν τῷ δράματι γράφουσι, τὸν
ἐφ' ἑαυτὸν ἐγείροντα τὸν πέλεκυν.

Ἀγενεὶς καὶ στενὸν φθέγμα: ἐπὶ τῶν ἀφώνων
καὶ μικρὰν καὶ ἀηδὴ φωνὴν ἐχόντων. 20

Ἀγέρωχος ταῦρος: σεμνός, ὑπερόπτης, θρασύς.

Ἀγεωργίου δικάζεσθαι: εἴρηται μὲν ὡς λειποτα-
ξίου, ἀγαμίλου, ἀλογίου. σημαίνει δέ, ἐπειδὴν τις χω-
ρίον παραλαβὼν ἀγεώργητον καὶ ἀνέργαστον ἐάσῃ,
ἔπειτα ὁ δεσπότης δικάζῃται τῷ παραλαβόντι. 25

Ἀγαλακτία: Αὐτοκράτης.

ἄμνοι δὲ βληχάζουσιν ὑπ' ἀγαλαξίας.

Ἀγελαιοκυβμική: Πλάτων ἐχρήσατο.

Ἀγέλας πόνων Εὐριπίδης εἶπεν, ἀνδρῶν δὲ ἀγέ-
λας Πλάτων. ἀγέλαστα δὲ πρόσωπα Αἰσχύλος. 30

Ἀγαλμα Ἐκάτης: τὴν κύνα οὕτως εἶρηκεν Ἀριστο-
φάνης διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἐκάτῃ κύνας, ἣ ὅτι καὶ
αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ γενέ-
σθαι

σθαι αὐτὴν κύνα ἐκ γυναικὸς κατ' ὀργὴν Ἀρτέμιδος,
εἶτα ἐλεηθεῖσαν πάλιν ὑπ' αὐτῆς ἀποκαταστήναι, ἔπει-
τα ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν αἰσχυνθεῖσαν. ἐκ τῆς ζώνης
ἀπάγξασθαι, τὴν δὲ Ἀρτεμιν περιελομένην τὸν ἑαυτῆς
κόσμον περιθεῖναι αὐτῇ, καὶ Ἑκάτην προσαγορεῦσαι. 5

Ἀγέλαστος: ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτῆδεις, καὶ ὁ στυ-
γνός. ἔστι δὲ καὶ πέτρα Ἀθήνησιν οὕτω λεγομένη.
Αἰσχύλος δὲ φησι καὶ φρὴν ἀγέλαστος. οὐκοῦν
οὐκ ἐκώλυσε λέγειν καὶ νοῦς ἀγέλαστος καὶ διάνοια
ἀγέλαστος καὶ τὰ ὅμοια. 10

Ἀγῆλατῶν: ἀντὶ τοῦ διώκων, φυγαδεύων. οὕτω Νι-
κόμαχος.

Ἀγῆς: τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγῆς ἢ
παναγῆς. Ἐμπεδοκλῆς.

ἄθρει μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγία κύκλον. 15

Ἅγιος: ὁ σεβάσμιος· καὶ ἅγιόν τὸ σεβάσμιον καὶ τί-
μιον. λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἅγιος ὁ μαρός, ἀπὸ τοῦ ἄγους,
ὡς Κρατῖνος.

Ἀγκαλιδαγωγοί: οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλοίοις ἢ
ἐπὶ θρεμμάτων. ἀγκαλιδοφόροι δὲ οἱ αὐτοὶ φέ- 20
ροντες, ἢ οἱ παῖδες οἱ ἀκολουθοῦντες τοῖς ἀγκαλιδα-
γωγοῖς ὄνοις. λέγονται δὲ οἱ πιπράσκοντες τὰς ἀγκα-
λίδας ἀγκαλιδοπῶλαι. εἰσὶ δὲ ἀγκαλίδες αἱ τῶν
φρυγάνων δέσμαι, οἷον ὃ ἔστιν ἀγκαλίσασθαι.

Ἀγκαθεν: κατὰ ἀποκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. οὕτως 25
Αἰσχύλος.

Ἀγκράτος ἐλάυνω: εἶπε Ξενοφῶν κατὰ συγκοπὴν,
ἀντὶ τοῦ ἀνὰ κράτος. σὺ δ' ἄμεινον ποιήσεις μὴ χρώ-
μενος τῇ λέξει.

Ἀγκύλη: ἀκόντιον, καὶ τοῦ ἀγκῶνος ἢ καμπή. λέγε- 30
ται δὲ καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀγκύλη, ὅθεν καὶ τὰ δόρατα
ἀγκύλητά τε καὶ μεσάγκυλα ἐκάλουν. λέγεται καὶ ἀγκύ-

λη εἶδος ποτηρίου, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν κοιτά-
βων παιδιάν. ἀγκύλη οὖν καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ. ἀλλὰ καὶ
ἡ πρὸς κότταβον ἐπιτηδεῖα κύλιξ, διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν
τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῇ προέσει. ἦν γὰρ τοῖς παλαιοῖς
πεφροντισμένον καλῶς καὶ εὐσχημόνως κότταβον προτε-
σθαι. ὠνομάσθη οὖν ἀπὸ τοῦ τῆς χειρὸς σχηματι-
σμοῦ, ὃν ποιοῦμενοι προθύμως ἔρριπτον εἰς τὸ κοιτά-
βιον. ἔστι δὲ ἀγκύλη καὶ εἶδος τι ἄμματος, ὡς Ἀλε-
ξις Ἀχαιΐδι.

ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος
οὐ καλῶς ἔσφιγξας . . λυθεῖσαν.

ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἄλλοι τῇ λέξει.

Ἀγκύλη καὶ Ἀραφήν: δημοσ Αἰγηίδος.

Ἀγλαί: ὄμμα. Εὐριπίδης.

Ἀγκῦραι: ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλειαί. Σοφοκλῆς.
ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἀγκῦραι βλου.

Ἀγνεύεται τὴν πόλιν: ἀντὶ τοῦ ἐκ κατηγορίας πα-
ρασήμου ἀντὶ τοῦ ἀγνίζεται.

Ἀγίτης: ἱκέτης καὶ καθάρσιος. καὶ γὰρ ὁ μύσους
ἀγνισθεῖς καὶ ὁ καθήρας οὕτως ἐλέγοντο.

Ἀγνόδικος: ἀγνοοῦσα τὸ δίκαιον.

Ἀγνοδικεῖς: οἱ θεοί.

Ἀγνοίη: λύπη. καὶ τὸ ἀγνοεῖν λυπεῖσθαι.

Ἀγνοια: ὀλιγοψία.

Ἀγνοπολεῖσθαι: τὸ σφαγλοῖς καθαίρεσθαι.

Ἀγος: ὁ Ζεὺς παρὰ Κυζικηνοῖς.

Ἀγναπτος: καὶ διὰ τοῦ γ καὶ διὰ τοῦ π ἔλεγον τοῦ-
νομα. σημαίνει δὲ τὸ μὴ ἐγναμμενον. λεγεται δὲ καὶ
ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ σὺνδετέρως, ἀρσενικῶς
μὲν ἄγναπτος χιτῶν, θηλυκῶς δὲ ἄγναπτος χλαῖνα, 3
σὺνδετέρως δὲ ἄγναπτον ἱμάτιον.

Ἀγοραῖος Ζεὺς: βωμὸς Ἀθήνησιν, ὃς ἐκαλεῖτο ἀγο-
ραίου Διός.

Ἀγοραῖος Ἑρμῆς ἐν Ἀθήνησιν ἵδρυτο κατὰ τὴν ἀγο-
ράν.

Ἀγοράσματα τὰ ὄνια λέγουσι. καὶ ἀγορασμάτων.
καὶ ἀγοράσεως τῆς ὠνήσεως.

Ἀγορος καὶ ἄγοροι: Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα· 5
οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν.

Αἰθρίορες σημαίνει.

Ἀγνίσαι: τὸ θῦσαι. διαφθεῖραι, κατ' ἀντίφρασιν. οὕ-
τω Σοφοκλῆς.

Ἀγοραῖος νοῦς: ὁ πάνυ εὐτελής καὶ συρφετώδης οὐδὲ 10
πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς
καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης.

Ἀγοραστήν: τὸν τὰ ὄρα ἀνοῦμενον, ὃν Ῥωμαῖοι
ὀψωνιάτορα καλοῦσιν.

Ἀγόμφιος αἰών: οὕτως ἔλεγον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ τις 15
ᾤρατο γεγηρακώς, παρὰ τὸ μὴ ἐνεῖναι τοῖς γέρονσι
τοὺς γομφίους. Διοκλῆς·

μηδεὶς ποθ' ὑμῶν, ἄνδρες, ἐπιδυμησάτω
γέρον γενέσθαι . . . προνοησάτω δ' ὅπως
νέος ὢν . . . ἀγαθόν τι τῇ ψυχῇ παθών, 20
ᾤρα καταλύσει, μηδ' ἀγόμφιον ποτε
αἰῶνα τρέψει.

Ἄγριοι: τοὺς παιδεραστὰς οὕτως ἐκάλουν, ἥτοι ὅτι
ἄγριον τὸ πάθος, ἢ ὅτι ὁ Πὰν ἔνοχός ἐστι τοῖς τοι-
ούτοις. καλοῦσι δὲ αὐτοὺς καὶ Κενταύρους. δῆλον ὅτι 25
καὶ τὰ ἀνήμερα τῶν ζώων ἄγρια καλεῖται. καὶ ἄγριος
ὁ τὸ ἥθος δύσκολος, ὀργίλος.

Ἄγριος ἔλαιος: ἦν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν.
ἔστι παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὕμνοις.

Ἀγροβόας ἀνήρ: ὁ ἀγροίκως φθεγγόμενος καὶ οὐκ 30
ἀταεῖως οὐδὲ ἐμμελῶς. οὕτω Κρατῖνος.

Ἀγρευτικὴ στολή: ἡδεῖα ἢ λέξις καὶ ἀστεία.

Ἀγρυκτα καὶ ἄλεκτα πέπονθα: τὸ μὲν ἀγρυκτα

ἐστὶν ὥστε μηδὲ γρύξαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν κακῶν·
γρύξαι δέ ἐστι τὸ βραχύτατον φθίγγεσθαι, ὃ καὶ
ἀναρθρόν ἐστι, μυγμῶ ἢ στεναγμῶ παραπλήσιον. κέ-
χρηται δὲ αὐτῷ καινότατα Φερεκράτης·

τί δ' ἔπαθες ;

ἄγρυκτα κἄλεκε· ἀλλὰ βούλομαι μόνῃ
αὐτῇ φράσαι σοι.

Ἀγροῖκος ὁπώρα· ἀπ' ἐναντίου τῇ γενναίᾳ, ὥς ἐν
διαφορᾷ τῆς μὲν πρὸς τὸ ὀπωρεῖσθαι, τῆς δὲ πρὸς ἀπό-
θουιν καὶ οἰνοποιεῖν καὶ τὰ τοιαῦτα. λέγει δὲ ὁ ¹⁰
Πλάτων σαφῶς ἐν Νόμοις· ὠνούμενος τὴν γεν-
ναίαν ὁπώραν ὀπωριζέτω, εἰὰν βούληται,
καὶ πάλιν· τῆς μὲν γενναίας ἀπτέσθω, εἰὰν
βούληται· τῆς δὲ ἀγροίκου λεγομένης καὶ
τὸν τοιοῦτον ὁ νόμος εἰργέτω. ¹⁵

Ἀγρεύματα τὰ ἐπὶ τῆς ἀγροίκας κτήματα Σόλων
εἶπε. σημαίνει δὲ καὶ σκύλα.

Ἀγροικεῖν καὶ ἀγροίκων· τῶν σωφρόνων. παρὰ
δὲ τὸ ἀγροίκως γέγονε τὸ ῥῆμα ἀγροικεῖν.

Ἀγυιάτιδες· παρ' Εὐριπίδῃ οἱ πρὸ τῶν θυρῶν βωμοί. ²⁰

Ἀγχασκεῖ· ἀντὶ τοῦ ἀνάχασκε· οὕτω Φερεκράτης.

Ἀγχαξεῖ· ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει. οὕτω Σοφοκλῆς. χάζω
γὰρ καὶ ἀναχάζω.

Ἀγχιμος· ἀντὶ τοῦ πλησία. Εὐριπίδης·

ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἦδε φοιβία γυνή.

Ἀγωγεύς· ὁ ἱμᾶς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕτω Σο-
φοκλῆς. ²⁵

Ἀδαξῆσαι· τὸ κνήσαι, οὐκ ἐν τῷ ὁ δαξῆσαι. καὶ
ἀδαχεῖν τὸ κνήθειν.

ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχθρα ἐκλέγει τ' αἰέ, ³⁰

Ἀριστοφανῆς ἐν ταῖς Ὀλκάσιν.

Ἀδαήμονες· ἄπειροι.

Ἀδαμάντινα· στερεά.

- Ἀδελμάντα: ἄφοβα.
- Ἀδελφά: ὅμοια, παραπλήσια.
- Ἀδέητος: Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀνενδεής.
- Ἀδεκᾶστος: ἀμερίστως, δικαίως, ἀδωροδοκήτως, ὀρθῶς.
- Ἀδημονῶν: ἀγωνιῶν. ἀδημονεῖν γὰρ κυρίως ἐστὶ τὸ 5
ἀπορεῖν καὶ ἀμηχανεῖν.
- Ἀδήωτον: ἀπόρθητον, ἀπραϊδευτον.
- Ἀδήριτος: ἄμαχος.
- Ἀδηφάγος: πολυφάγος, ἀθρόως ἐσθίων, γαστρίμαρ-
γος. ἄδην γὰρ τὸ κεκορωμένον. 10
- Ἀδιάκριτος: ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν
μὴ γνωσκόντων τὰ δέοντα. ἢ ἀφρόνως φλυαροῦντα.
- Ἀδιαίτητος: ἀλλότριος, ἀηθής.
- Ἀδιαλώβητον: ἀβλαβές.
- Ἀδην: ἄλλως ἢ εἰς κόρον, ἱκανῶς, ἀρκούντως. ἐν Χαρμῇ- 15
δὴ ἐπεὶ δὲ τῶν τοιούτων ἄδην εὐχόμεν.
- Ἀδιάρθρωτον: ἄσημον, ἀτράνωτον.
- Ἀδιαφορία: ἀμέλεια, χωρὶς παρατηρήσεως.
- Ἀδολεσχία: ἀκαιρία, φλυαρία, συνέχεια.
- Ἀδιεξιήτητον: ἀδιεξιλευστον. 20
- Ἀδηνέως: ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέρησιν
τῶν δηνέων καὶ μεριμνῶν.
- Ἀδελφίζειν: ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν, οὕτως Ἰσοκρά-
της καὶ ὁ Μιλήσιος ἐχρήσατο.
- Ἀδημονούσης: ἀπορούσης. 25
- Ἀδόνητον: ἀσάλευτον.
- Ἀδιάστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμέ-
νον Ἀντιφῶν εἶπεν.
- Ἀδικίου: οἷον ἀδικήματος. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης. ἀπο-
τίννυται δὲ τοῦτο ἀπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτα- 30
νείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μή, διπλοῦν καταβάλλεται.
- Ἀδοκίμαστος: δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρας
ἐγγραφῆναι. ἀδοκίμαστος δὲ ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος.

Ἀδόλως: ἀπλῶς, ἀληθῶς.

Ἀδρανές: ἀσθενές.

Ἀδρύνοιτο: αὐξάνοιτο.

Ἀδρόν: μέγα, δαυιλές, πλούσιον. καὶ ἀδρότης ἡ
ὕψηλότης. 5

Ἀδράστεια: οἱ μὲν τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει λέγουσι, λα-
βεῖν δὲ τοῦνομα παρ' Ἀδράστου τινὸς βασιλέως, ἢ ἀπὸ
Ἀδράστου τοῦ παλαιοῦ, νεμεσηθέντος ἐξ' οἷς τῶν Θη-
βαίων κατηλαζονεύσατο, ἰδρυσάμενων ἱερὸν Νεμέσεως,
ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη Ἀδραστέας. Δημήτριος 10
δὲ ὁ Σκῆνιος Ἀρτεμίν φησιν εἶναι τὴν Ἀδραστείαν,
ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμένην. ὁ δὲ Ἀντίμαχος
λέγει.

ἔστι δέ τις Νέμεσις, μεγάλη θεός, ἣ τὰδε πάντα
πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δὲ οἱ εἶσατο πρῶτος 15

Ἀδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόῳ.

ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσιν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν
τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος.

Ἀδύνατα εἶναι: ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. πολλάκις γὰρ
κέρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἐνικῶν, 20
μάλιστα δ' ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως.

Ἀδαγμός: ὁδαξησμός, ὃ πέρ ἐστι κνησμός. οὕτω Σο-
φοκλῆς.

Ἀδασμος: οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα, οὐδὲ μερλζουσα
δασμὸν τῆς οἰκήσεως. 25

Ἀδδιξ: μέτρον τετραχολνικον. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἀδεκατεύτους: ὧν οὐκ ἀνατίθεται ἡ δεκάτη τοῖς
9 οἷς.

Ἀδήν: τῶν ἐν τῷ σώματι γεγεννημένων ἐστὶ τοῦτο. γί-
νεται δὲ περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας, καὶ ἔτι ὑπὸ 30
τὰς σιαγόνας. ὀξύνεται δὲ ἡ λέξις καὶ δασύνεται πα-
ραλόγως, ὡς φησιν Ἡρωδιανός.

Ἀδελαντον: ξηρόν, ἄβροχον. ἢ φυτὸν παρ' ὕδασι φυόμενον, τὸ λεγόμενον πολύτριχον.

Ἀδιάφθορον: ἄμωμον. λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μηδεμιᾷ ὑποκείμενον φθορᾷ, ὡς Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μὴ παρα- 5
κεκινημένον τῆς ὀρθῆς γνώμης, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Νόμων ἐκτῷ· ἀδιάφθόρους ταῖς δεήσεσι δικάζειν. παράγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπιρρηματικῶς, ὡς Αἰσχίνης φησὶν ἀδιαφθόρως.

Ἀδικότροπος ἐρεῖς καὶ ἀδικοχρήματος, ὡς Κρά- 10
της, καὶ ἀδικόχειρας, ὡς Σοφοκλῆς.

Ἀδικοπήμονας: τοὺς ἄνευ τοῦ δικαίου πράττοντάς τι καὶ βλάπτοντας.

Ἀδικος: ὁ μὴ ἔχων δίκην διὰ τὸ μὴ δικάζεσθαι τινι.

Ἀρχιππος: 15

ἄμαθης σοφός, δίκαιος ἄδικος.

καὶ τὸ ἄμαθης δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μηδὲν φύσει εἰδώς. σημαίνει δὲ τὸ ἄδικος, ὡς καὶ ἡ σονήθεια, τὸν καταφρονοῦντα καὶ διαφθείροντα τὸ δίκαιον. καὶ τὸ ἄμαθης τὸν μὴ ἐπιστάμενόν τι. 20

Ἀδικομήχανος: Ἀριστοφάνης.

τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον βίον
ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ.

Ἀδιάβατος: ὁ μὴ ῥάστως ἢ ὁ μὴ δυνάμενος εὐκό- 25
λως διαβῆναι.

Ἀδηφάγον ἄρμα: τὸ τέλειον.

Ἀδηφάγοι τριήρεις: αἱ μεγάλαι οὕτως ἐλέγοντο. ἢ ἔχουσαι τὰ πληρώματα ἐντελῆ. καὶ ἀδηφάγα ἄρ-
ματα τὰ μεγάλα καὶ τέλεια. καὶ ἔστι πεποιημένον
ἀπὸ τοῦ ἄδην ἐσθλεῖν ἦτοι δαψιλῶς. 30

Ἀδελαντος τόπος: ὅθεν μὴ ἔστιν ἐπανελθεῖν. οὕτως
Εὐριπίδης.

θεοὶ χθόμιοι,

χοφεράν ἀδίκυλον ἔχοντες ἔδραν
τὴν φθειρομένων; Ἀχερόντειαν
λίμνην.

***Ἀδιᾶλλακτον** ἐχθρόν: Δημοσθένης. ἀδιᾶπαυ-
στον Ξενοφῶν. 5

***Ἀδικομάχους** ἵππους Ξενοφῶν τοὺς δυσπειθεῖς λέ-
γει, καὶ δίκαιον ἄρμα τὸ εὐπειθές.

***Ἀδίοπον**: ἀναρχον καὶ ἀφύλακτον. δίοπου γὰρ οἱ τῆς
νεὸς φύλακες.

***Ἀδιούνιος** ταῦρος: ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν Κρητῶν οὕτω 10
λέγεται. φασὶ γὰρ τὴν πόλιν μετοικίζοντα ταύρῳ προσ-
εικασθέντα προηγείσθαι.

***Ἀδολεσχεῖν**: σημαίνει μὲν τὸ φιλοσοφεῖν περὶ τε φύ-
σεως καὶ τοῦ παντός διαλεσχαίνοντα· λεσχαίνειν δέ
ἐστι τὸ διαλέγεσθαι, καὶ λέσχει οἱ τόποι, εἰς οὓς συ- 15
νιόντες λόγοις διεμέρουν.

***Ἀδιᾶγλυπτον**: ἣν οὐκ ἔστι διαγλύψαι καὶ διελθεῖν.
λαβεῖν γὰρ φησὶν ἄφυκτον ἀδιᾶγλυπτον.

***Ἀδιᾶλυτον**: τὸ μὴ διαφθειρόμενον, ὡς Πλάτων ἐν
τῷ περὶ ψυχῆς. 20

***Ἀδίδακτος**: ὁ αὐτὸς ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· ἀδίδα-
κτος ἂν εἰς ἡλθεν ὁ χορός.

***Ἀδινοῖο γόοιο**: τοῦ ἀθρόως ἐκχεομένου. Σειρήνων
δὲ ἀδινάων τῶν συνεχῶς ἄδουσῶν, ὃ Ἡλιόδωρος ἔφη.

***Ἀδοξον**: τὸ ἄτιμον, ὡς Ἰσοκράτης καὶ Δημοσθένης 25
ἐν Φιλιππικοῖς.

***Ἀδοξα**: τὰ παράδοξα, ἃ οὐκ ἂν τις δοξάσειεν.

***Ἀδόξαστον**: ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς.

***Ἀδουλος βλος** ἐρεῖς, τουτέστιν ὁ μὴ δοῦλον ἔχων.
ἐρεῖς δὲ καὶ ἀδιᾶλεκτος βλος καὶ ἀγέλαστος 30
βλος καὶ ἄγαμος βλος. Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ:
ὄνομα δὲ μούστι μονότροπος
. ζῷ δὲ Τίμωνος βλον,

ἄγαμον, ἄζυγον . . ὀξύθυμον, ἀπρόσοδον,
ἀγέλαστον, ἀδιαλεκτον, ἰδιογνώμονα.

* **Ἀδορπος**: ὁ δόρπου καὶ δείπνου μὴ μετασχών.

* **Ἀδορον**: τὸ μὴ ἐκδεδαρμένον θύμα.

* **Ἀδοξοῦνται** πρὸς τῶν πόλεων: ἀντὶ τοῦ ἐν ἄδο- 5
ξίᾳ εἰσὶ παρὰ ταῖς πόλεσι. Ξενοφῶν ἐσχημάτισεν
ἐν τῷ Οἰκονομικῷ· καὶ γὰρ οἷ γε βάνανυσοι κα-
λούμενοι ἐπὶ ῥῆτοί τε εἰσι καὶ εἰκότως
ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων.

* **Ἀδράφαξυς**: τὸ λάχανον, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀνδράφαξυν 10
καλοῦσι. Κοριάννοις Φερεκράτης·

ἀδράφαξυν ἐψοῦσ', εἴτ' ὀκλάξ καθημένη.

* **Ἀδρῦναι**: ἀδρὸν καὶ μέγα ποιῆσαι. Σοφοκλῆς.

* **Ἀδρύφακτον**: ἄπονον καὶ ἀταλαίπωρον.

* **Ἀδύνατοι**: οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος, 15
ὥς μὴδὲ ἐργάζεσθαι, οἱ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ
ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορούντων αὐτοῖς τῶν ἐν
τοῖς τριῶν μνῶν περιουσίαν κεκτημένων. ἐδοκιμάζοντο
δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς, καὶ
ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὥς μὲν Λυσίας λέγει, ὀβολὸν 20
ἓνα, ὥς δὲ Φιλόχορος, πέντε· Ἀριστοτέλης δὲ δύο
ἔφη.

* **Ἀδυσώπητον**: ἀπρὸς ἀπόληπτον. ἢ τὸ πρὸς τὰς δεήσεις
ἀμελικτον καὶ ἀνεπίστροφον καὶ σκληρόν.

* **Ἀδυτον**: σπήλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. 25

* **Ἀδυναμία** ἐρεῖς, ὥς Δημοσθένης, καὶ ἀδυνασία,
ὥς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης, καὶ ἀδυνατία, ὥς
Λεινόλοχος.

* **Ἀδώνια**: βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὥς Ἀρι-
στοφάνης καὶ Φερεκράτης διὰ τῶν μέτρων μαρτυρεῖ. 30
ἔστι δὲ τὰ Ἀδώνια ἑορτή, οἱ μὲν φασιν εἰς τιμὴν
Ἀδώνιδος ἀγομένη, οἱ δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ. ἔστι δὲ Φοι-
νίκων καὶ Κυπρίων.

* **Ἀδώνιος** Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἀδωνιν αὐτὸν πολλάκις.

* **Ἀδρηστιὰ**: πόλις περὶ τὸν Ἑλλήσποντον. 5

* **Ἀδρίας**: ὃ καὶ Ἴωνικὸν πέλαγος λέγεται. λέγεται δὲ καὶ Ἀδριατικὸν πέλαγος τὸ αὐτό. τὸ δὲ ἔθνικόν Ἀδριανός, ὡς ἀπὸ τοῦ Φάσιδος Φασιανός.

* **Ἀδριαναὶ γυναῖκες**: Ἀσχύλος Ἰλιάσιν.

* Ἀδριαναὶ τε γυναῖκες τρόπον ἔξουσι γόων. 10

* **Ἀδώρητος** ἐρεῖς, ὡς Εὐριπίδης.

οὐδ' ἀδώρητος φίλων

ἔσται πρὸς ἀνδρῶν.

καὶ Θουκυδίδης· χρημάτων τε ἀφανῶς ἀδώρητος γενόμενος. Πλάτων μὲν τοί γε ἐν Συμπόσιῳ 15 ἄδωρος εἶπε· καὶ γάρ φησιν ἄδωρος δυσμενείας ἀντὶ τοῦ μὴ δίδουσι δυσμένειαν. ἐρεῖς δὲ καὶ ἀδωροδόκητος. ἀλλὰ καὶ ἀδωροδοκίτους, ὡς ὁ αὐτός.

* **Ἀδωρος χάρις**: ἡ ἐπὶ τέλους ἐλθοῦσα δωρεά. οὕτως Εὐριπίδης. 20

* **Ἀεὶ**: κοινότερον μὲν ἐπὶ τοῦ κατὰ πάντα χρόνον καὶ ἐν παντὶ καιρῷ, ἔστι δὲ ὅπου καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως καὶ μέχρι. Πλάτων ἐν Συμπόσιῳ· ἐπειδὴ δεδειπνήκαμεν, διελεγόμην αἰεὶ πόρρω τῶν νυκτῶν καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. καὶ Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ. 25

ἅπαις γὰρ δεῦρ' αἰεὶ τείνεις βίον.

πολλοὶ ἄλλοι.

* **Ἀελλάδες ἵπποι**: αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο τραγικόν.

* **Ἀειθαλής**: αἰεὶ θάλλων.

* **Ἀειφυγία**: ἡ εἰς αἰεὶ φυγή. 30

* **Ἀειλογία**: πολυλογία ἢ ταυτολογία.

* **Ἀελλόπους**: ταχύπους.

* **Ἀελλα**: ἀνέμων συστροφή.

* *Ἀεθλεύων*: ἀγωνιζόμενος.

* *Ἀεθλευον*: ἐμόχθουν, ἡγωνίζοντο.

* *Ἀεθλοφόρους*: ἀγωνιστάς.

* *Ἀερκτον*: ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον καὶ πανταχόθεν ὀρώμενον.

5

* *Ἀεροβατεῖν*: εἰς τὸν αἶρα περιπατεῖν.

* *Ἀείνως* γλῶττα καὶ αἰένως φωνή καὶ ὀργή καὶ ἐπιθυμία, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμῶν, χρῶ·

γλῶττάν τέ σοι δίδωσιν ἐν δῆμῳ φορεῖν

καλῶν λόγων αἰένων,

10

ἣ πάντα κινήσεις λέγων.

ἔρεῖς δὲ καὶ αἰένως ποταμὸς καὶ αἰένως κρήνη, διὰ τὸ ἐγκείσθαι τῇ λέξει τὸ νάειν, ὃ πέρ ἐστι ῥεῖν· ἴδιον δὲ ὕδατος τὸ ῥεῖν. τὸ δὲ γλῶττα αἰένως πάνυ καινὸν καὶ ἐναργῶς εἴρηται ἐπὶ τῆς δεινῆς εἰπεῖν.

15

* *Ἀείζων*: αἰέζων ἔρεῖς τρισυλλάβως, ὡς οἱ Ἀττικοί, καὶ αἰέζων τετρασυλλάβως. ἔστι δὲ ὁμοιον τῷ αἰένων, ὃ σημαίνει τὸ αἰένναον. ὥσπερ οὖν ἀπὸ τῆς σῶος εὐθείας δισυλλάβου γίνεται σῶς εὐθεῖα μονοσύλλαβος, καὶ ἡ αἰτιατικὴ σῶν, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ζῶς εὐθείας μονοσυλλάβου, ἣ κέχρηται καὶ Ὅμηρος, γίνεται ἡ αἰτιατικὴ ζῶν, καὶ κατὰ σύνθεσιν αἰέζων, ὡς Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποντίῳ·

ὃ τὴν αἰέζων ἄφθιτον πόαν φαγών.

Σοφοκλῆς δὲ τὴν εὐθεῖαν εἶπεν αἰέζως γενεά. ἀπὸ 25 δὲ τῆς ζωὸς δισυλλάβου εὐθείας φιλόζωος εἶπεν. ἥ ἡ γενικὴ ζωῶν, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει, εἰπών·

καὶ γεύομαι πως τῆς αἰεζῶν πόας.

* *Ἀείζων πένθος* ἔρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς αἰέζων ἔλ- 30 κος.

* *Ἀεῖλα*: τὰ πολὺσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἔλξης. οὕτως Αἰσχύλος.

* *Αείνων*: τὸ αἰνναον.

* *Αείταν*: τὸν ἑταῖρον. * *Αριστοφάνης* δὲ τὸν ἐρώμενον.

* *Αιτός*: τὸ τε πτηνὸν ζῷον, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ προφυλαίῳ, ὃ νῦν αἰτωμα λέγουσιν· ἡ γὰρ ἐπὶ τοῖς προφυλαίοις κατασκευὴ αἰτοῦ μιμεῖται σχῆμα, ἀποτετακός τὰ 5 πτερὰ. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη ἐν Λιβύῃ.

* *Αελλησιθύμοις*: ἀνυποστάτοις μετὰ παρρησίας.

* *Αἶσαι*: ἐπὶ πολὺ κοιμηθῆναι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἔσαι, ὃ ἔστιν ὀρμῆσαι. ἡ ὥς ὁ * *Απίων*, ἐπὶ πολὺ ἡσθῆναι.

* *Αζυξ*: ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμος. 10

* *Αζήτητον*: τὸ ζητούμενον οὐδ' ὅλως.

* *Αζηνιεύς*: * *Αζηνία* δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἰπποθωντιδος, ἀφ' ἧς ὁ φυλῆτης * *Αζηνιεύς*.

* *Αζα*: ξηρασία. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐν ἀγγελίῳ ὀλίγον ὑγρόν. οὕτω *Πραξιφάνης*. 15

* *Αζάλιον*: ξηρόν, ἢ ἄγαν ξίον.

* *Αζειν*: τὸ στένειν. *Σοφοκλῆς*.

* *Αζειν*: τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀθρόως ἐκπνεῖν ἄζειν λέγουσιν * *Αττικοί*, μιμούμενοι τὸν ἦχον τοῦ πνεύματος. οὕτω *Νικόχαρις*. 20

* *Αζήν* ὁ πάγων κατὰ *Φρύγας* λέγεται. ἡ λέξις * *Ἡρωδιανού*.

* *Αζηνία* καὶ * *Αμαξάντεια* καὶ * *Ανακάλα*, ἔτι δὲ * *Αχειρδοῦς* καὶ * *Αγριάδαι*, δῆμοι. ταῦτα πάντα Ἰπποθωντιδος. 25

* *Αζησία*: οὕτως ἡ *Δημήτηρ* παρὰ *Σοφοκλεῖ* καλεῖται. οἱ δὲ τὴν εὐτραφήν.

* *Αζύμου κράσεως*: ἀντὶ τοῦ τῆς γλίσχρας. καὶ τὸ ἄζυμον. ἐν *Τιμαίῳ* τὴν δὲ δὴ τῶν νεύρων φύσιν ἐξ ὁστοῦ καὶ σαρκὸς ἄζυμου κράσεως 30 μίαν ἐξ ἀμφοῖν. λέγεται γὰρ κρέα γλίσχρα τὰ ἄσαρκα καὶ δερματώδη. τινὲς δὲ γλίσχρον τὸ ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον.

* **Ἀηδές**: λυπηρόν καὶ ἀηδές.

* **Ἀησιν**: ἀναπνεῖ.

* **Ἀηδόνα**: ἔστι μὲν ἡ ὄρνις, ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν βοῶν, ἔστι δὲ ὅπου καὶ τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Διδύμου.

5

* **Ἀηδόνειος θρῆνος**: Αἰσχύλος.

θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνειον.

* **Ἀηδόνειος ὕπνος**: Νικᾶχαρις· εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον ὕπνον ἀποδαρθέντα σαυτὸν αἰτιῶ.

* **Ἀηδόνειος κλαγγή**: Νικόμαχος.

10

μέλπουσιν ἀηδόνειον κλαγγήν.

* **Ἀήσυρον**: ἀσθενὲς καὶ κενόν.

* **Ἀθαμβής**: ἄφοβος.

* **Ἀθέμιστά**: ἄδικα.

* **Ἀθέμιστος**: ἄνομος.

15

* **Ἀθήλυντον**: ἀδάμαστον, σκληρόν.

* **Ἀθησαύριστον**; ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπόθεσιν.

* **Ἀθλον**: συνάγει.

* **Ἀθλον**: ἀγώνισμα. ἡ τιμή, ὁ μισθός, τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον.

20

* **Ἀθλος**: ἀρσενικῶς τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον. διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδέτερου, ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον, τοῦτο δὲ τὸν ἀγῶνα.

* **Ἀθλεύων**: κοπιῶν.

25

* **Ἀθραυστον**: ἰσχυρόν, ἄκλαστον.

* **Ἀθρει**: ὄρα, βλέπε.

* **Ἀθεώρητος**: ἀντὶ τοῦ ἀθέατος.

* **Ἀθηνόδωρος**: ὄνομα κύριον, στρατιώτης Ἀθηναῖος.

* **Ἀθμονεύς**: Ἀθμονία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Κεκρο-30
πίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς.

**Ἀθρεῖν*: τὸ περισκοπεῖν καὶ μετὰ ἐπιτάσεως ὁρᾶν.
 παραδειγμάτων δὲ πάντα μεστά.

**Ἀθρους*: ἢ ἀφ' ὧν συνηγμένους ὁμοῦ ἢ ἀθρόως. λέ-
 γεται δὲ καὶ ἄθρους καὶ ἀθρόους.

**Ἀθροίζει*: συνάγει. 5

**Ἀθυρμα*: παίγνιον. καὶ ἀθύρειν τὸ παίζειν. *Πλάτων*
Νόμοις. ἡ δ' αὖ παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέσποινα,
 εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ, κεναῖς
 χερσὶν οὐκ ᾤήθη δεῖν ἀθυραί. ἀθρήματά τινα
 ὄντα, παρὰ τὸ ἀθρεῖν, θεάματα. 10

**Ἀθύρων*: παίζων.

**Ἀθυμος*: ὃ τε ἀόργητος παρὰ *Πλάτωνι*, καὶ ὁ περί-
 λυπος παρ' *Διοχίην*.

**Ἀθέλδεται*: διηθεῖται. *Διοκλῆς Μελίσσαις*.
 καὶ διὰ τετραγμένων ἀθέλδεται τύπων. 15

**Ἀθεσμος βλάβη*: ἥσάν τινες ἄθεσμοι καλούμεναι
 βλάβαι, περὶ ὧν νόμος οὐκ ἦν κείμενος. τὸ δὲ αὐτὸ
 ἐκαλεῖτο καὶ ἄθεσμος δίκη.

**Ἀθετεῖν*: ἐπὶ τοῦ μὴ ἀρμόζειν.

**Ἀθεσίαν*: παραβασίαν. 20

**Ἀθετος*: ὁ ἀποίητος. οὕτω *Ποσειδίππος*.

**Ἀθηλον*: τὸ μὴ τεθηλός. ἢ ἀδάμαστον, σκληρόν.

**Ἀθηλον παιδίον*: τὸ τροφῆς μὴ μετελιγρός, τὸ ἄτρο-
 φον. οὕτως *Ἀριστοφάνης*.

**Ἀθηνᾶ ἵππια*: ἢ ὅτι ἐκ τῆς τοῦ *Διὸς* κεφαλῆς, ὡς 25
 ὁ μῦθος, μεθ' ἵππου ἀνήλατο. ἢ ὅτι, ὡς *Μινασέας*,
 ἡ *Ποσειδῶνος* καὶ *Κόρης* τῆς *Ὠκεανοῦ* θυγάτηρ *Ἀθη-
 νᾶ* τὸ ἄρμα τῶν ἵππων ἐξεῦρεν. ἄλλοι δὲ φασιν, ὡς
 Ἄδραστος φεύγοντα καὶ ἐπὶ κολωνοῦ στήσαντα τοὺς
 ἵππους *Ποσειδῶνα* καὶ *Ἀθηνᾶν* ἵππλους προσαγορευ- 30
 θῆναι.

**Ἀθήρη*: ἀντὶ τοῦ ἠκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφο-

ρὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρου, ὃ ἐστὶ τοῦ ἀστάχους τὸ ἄκρον
καὶ λεπτότατον, ἀφ' οὗ τὸ ἀθηρηλοιγόν καὶ ἀθέ-
ριζον πεποίηται.

Ἄθῃρος ἡμέρα: σεμνὴ πάνυ ἡ συμπλοκὴ καὶ ἀξίωμα
οὐ μικρὸν ἔχουσα. καὶ γὰρ ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ 5
καὶ τῇ φράσει Δισχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότησι. πρόσεστι
δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ
ἐπὶ Ἀκταίωνος.

οὗ πῶ τις Ἀκταίων ἄθῃρος ἡμέρα

κενόν, πόνου πλουτοῦντ', ἐπεμψεν ἐς δόμους. 10

ἐγγράφων χρῶ, φησὶν ὁ Φρύνιχος.

Ἀθάρη καὶ ἀθέρα καὶ ἀθήρα καὶ ἀθάρρα τὸ αὐ-
τό φασιν. ἔστι δὲ ἀθάρη ἡ ἐκ πυρῶν ἠψημένων καὶ
διακεχυμένων ὥσπερ ἔττος τροφή. διαφέρει δὲ τοῦ
ἔττους, ὅτι τὸ μὲν ἔττος ἐκ κυάμων ἢ πισῶν ἢ ἀπλῶς 15
κατερικτιῶν ὠντινωνοῦν σκευάζεται, ἡ δὲ ἀθάρη,
ὥσπερ εἴρηται, πυρῶν ἠψημένων καὶ διακεχυμένων.
ἔστι δὲ ἡ χρῆσις τῆς λέξεως πολλή παρὰ τοῖς Ἀττι-
κοῖς, κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ ἡ προαγομένη, κατὰ
δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ ἁ. κατὰ δὲ πολλοὺς ἄλλους κα- 20
τὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ ἁ, κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ
τοῦ ἡ. οὕτω δὲ καὶ Ἑλλάνικος καὶ Σώφρων ἐχρήσα-
το. ἐκτείνουσι δὲ καὶ τὸ ἁ, ὥς ἀπὸ τοῦ ἀθήρα τῆς λέ-
ξεως μεταληφθείσης. ἴσως δὲ φασιν ἀθέρα ἦν ἡ λέξις
διὰ τοῦ ε, ἡ ἐκ τῶν ἀθέρων κεκαθαυμένη τροφή καὶ 25
ἠψημένη ἐκ τῶν πυρῶν, ὕστερον δὲ τὸ εἰς τὸ ἡ ἐξε-
τάθη, ὥσπερ καὶ τὸ ἔθος εἰς ἡθος. τὸ μέντοι ἀθέρα
εἰς τὸ ἀθάρρα Δωρικῶς γέγονεν. οἱ δὲ ἀθάρη λέγοντες
Ἰακῶς φασί. καὶ γὰρ καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο Ἰακοῖς
διὰ τὴν ἄνωθεν συγγένειαν. ὥστε τὸ ἀθάρη παρὰ τοῖς 30
Ἀττικοῖς λεγόμενον τὴν μὲν παραλήγουσαν κατὰ τὴν
Δωρίον, τὴν δὲ κατάληξιν κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἔσχε
διάλεκτον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ:

ἀθάρατος χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη.

Κράτης "Ηρωσιν.

οὐκοῦν ἔτινος χρη δεῦρο τρυβλίον φέρειν
καὶ τῆς ἀθάρατος.

Ἀθυρόγλωσσος: Εὐριπίδης Ὀρέστη.

ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος.

εἴρηται δὲ ἢ παρὰ τὸ θύραν μὴ ἐπικεῖσθαι τῇ γλώτ-
τη, ἢ παρὰ τὸ ἀθύρειν, ὃ περ ἐστὶν ἀδιακρίτως ὁμι-
λεῖν. σημαίνει δὲ τὸν ἀθυρόστομον, τὸν μὴ κατέχον-
τα τὸ στόμα.

Ἀθύρωτος: ἄκλειστος. Ἀριστοφάνης.

Ἀθώπευτον: ἀκολάκευτον, ἄγριον.

Ἀθων: τὸ ὄρος, θηλυκῶς.

Ἀθῶος: ὁ ἀζήμιος, ὁ ἔξω τῆς θωῆς ἡγουν τῆς ζημίας.

Ἀθράνευτον: ἀστρωτον.

Ἀθρακτος: ἀτάραχος. καὶ τὸ συνεχύθη ἐθράχθη
Σοφοκλῆς λέγει.

Ἀθυμεῖν: ἐπὶ τοῦ τῇ ψυχῇ καταπεπτωκέναι. πολὺ
ἐστὶν ἐν τῇ τραγωδίᾳ. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἀθυμία: Ἡρόδοτος ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ λόγῳ τὴν ἀτυ-
χίαν λέγει.

Ἀθριξ: ὁ ἐψιλωμένος τριχῶν.

Ἀθήναζε: Πλάτων ἐν Ὀδυσσεῖα. Παρμενίδη. τὸ μὲν
τοὶ ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ἐπίστασιν ἔχει ὥς ἡμαρτημέ-
νον. φησὶ δὲ τοῦτῳ· καὶ γὰρ οὔτε τῶν πολιτῶν
Φλιασίων οὐδ' εἰς πάνυ τι ἐπιχωριάζει τὰ
νῦν Ἀθήναζε. καὶ τὸ παρὰ Ἀντιφῶντι δὲ ἐν τῷ
περὶ ἀνδραποδισμοῦ λόγῳ ἐπίστασιν ἔχει ὥς ἡμαρτη-
μένον τὴν σύνταξιν. γράφει δὲ οὕτως· ἐπειδὴ γὰρ
ἀπώκεις τὴν Ἀθήναζε, καὶ ἀπηλλάγην τῆς
κληρουχίας.

Ἀθάριοι: αἱ μὴ διαπεπαρθενευμένοι. τινὲς δὲ μὴ δε-
δεμένοι ἄρδρον.

Ἀθα-

Ἀθερίζει: ἀδικεῖ, προπηλακίζει.

Ἀθέλβεται: διηθεῖται.

Ἀθαπτος: ὁ μὴ τεθαμμένος, παρὰ Μενάνδρου.

Ἀθανυμάστως Σοφοκλῆς εἶπεν.

Ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν Δείναρχος εἶπε καὶ 5
Σοφοκλῆς. καὶ ἀθεμιστότεροι Ξενοφῶν. καὶ ἀθέ-
μιτοι μοῦσαι εἶπεν Ἀγάθων ἐν Ἀλκμαίωνι.

Ἀθετος Ἐρινύς: σκληρά, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιάσασθαι.

Ἀθηρῆς: ἴσως μὲν ὁ ἀτηρῆς, ἢ ὁ ἀντεριστικός. Αἰ-
σχύλος Ἀγαμέμνονι. 10

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῇ.

ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. ἢ ὁ
ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. ἢ
ὁ ὀξύς, παρὰ τοὺς ἀθῆρας.

Ἀθήρ: ἀκμή τοῦ ἠκονημένου σιδήρου, κατὰ μεταφο- 15
ρὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρους, ὅς ἐστι τοῦ ἀστάχυος. λέγεται
δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ.

Αἶ: ψιλούμενον καὶ περισπώμενον τὸ ὄφελον σημαίνει,
κατ' ἀποκοπὴν τοῦ αἵθε. δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θη-
λυκὸν ἀναφορικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ ῥῆμα θρηνη- 20
τικὸν περισπώμενον καὶ ψιλούμενον, ὃ καὶ διπλα-
σιάζεται.

αἶ αἶ τάλαινα.

Αἰάζειν: τὸ κατοικτεῖρειν.

Αἶ γάρ: εἴθε γάρ. 25

Αἰγιάζειν:

σὺ δ' αἰγιάξεις ἐνθαδὶ καθήμενος,
ἀντὶ τοῦ περὶ αἰγῶν λαλεῖς.

Αἰγίβοτος: ἐπιτηδεῖα αἰγας βόσκειν.

Αἰδέσιμον: ἀξιοτίμητον, καλόν. 30

Αἰξωνεύεσθαι: ἀπὸ δήμου τινὸς ἢ κατηγορία τοῦ

Αἰξωνέως, ὡς ἀπὸ Ἀβδηρῶν ὁ Ἀβδηρίτης. ὡς ἐπὶ

Z

βλασφημία δὲ διαβέβληται. βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἰζωνεῖς κατηγοροῦνται. φησὶ γὰρ ὁ κωμικός·

γραῦς τις κακολόγος, ἐκ δυοῖν Αἰζωνέοιν.

Αἰγίς: τὸ ἐκ τῶν ὀστεμμάτων πλέγμα. καὶ τὸ διάστεμμα τῶν πεπλεγμένων δικτύων. καὶ τὸ τοῦ Διὸς ὄπλον. 5 καὶ ἀνέμου συστρώγῃ, ἣν καὶ καταιγίδα καλοῦσι. καὶ θώραξ. καὶ ἡ ἐν ταῖς πεύκαις οὐλότης.

Αἰγεῖον: Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Αἰγεῖον ἐστὶν Αἰγέως ἡρώον ἐν Ἀθήναις.

Αἰγεῖδαι: Δημοσθένης ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ, εἰ γνήσιος. 10 ἔστι δὲ Αἰγῆς φυλή, ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίοнос, ἧς οἱ φυλᾶται Αἰγεῖδαι.

Αἰγυπτιάζειν: τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι.

Αἰγλήεντος: λαμπροῦ.

Αἶγλη: λαμπηδών, αὐγή, φέγγος, φῶς. καὶ ἡ θυσία δὲ 15 ἡ ὑπὲρ τοῦ κατακλυσμοῦ εἰς Δελφοὺς ἀπαγομένη αἶγλη ἐκαλεῖτο. καὶ ποπάνου τι εἶδος, ἐν ᾧ διεπλάσσετο εἶδωλα. καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικός αἶγλη ἐκαλεῖτο. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη. καὶ τοῦ ζυγοῦ τὸ περίμεσον. καὶ παιδιὰ τις ἐκαλεῖτο αἶγλη. καὶ ὁ Ἀσκληπίος. 20 καὶ χλιδῶν δέ τις οὕτως ἐκαλεῖτο. ἔνιοι δὲ φασὶ σημαίνει καὶ τὸν περιπόδιον κόσμον ἢ τὸν ἀμφιδέα, ἢ ἀπλῶς ψελλίον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πίδαην ἢ αἶγλη, ὥς παρ' Ἐπιχάρμῳ.

Αἰγεῖρου θέα καὶ ἡ παρ' αἰγειρον θέα: Ἀθήνη- 25 σιν αἰγειρος ἦν, ἧς πλείον τὰ ἱκρία ἐπήγνυντο εἰς τὴν θίαν πρὸ τοῦ θεάτρον γενέσθαι. οὕτω Κρατῖνος.

Αἰγυπιόν οἱ παλαιοί, οὐ γῦπα.

Αἰδήμων: αἰδέσιμος.

Αἰδοῖ εἰκων: αἰδούμενος. 30

Αἰδοσύνη: ἐπὶ τῶν ἐγκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων.

Αἰδεσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι. οὕτω Λυσίας

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. ἀντὶ τοῦ
ἐξιλάσεται καὶ πείσειν.

Αἰθάλη: σποδός, τέφρα, τὸ ἐκ καμίνου μέλαν.

Αἰθαλόεν: κεκαυμένον.

Αἰθαλώδης: σκοτώδης.

5

Αἰθαλείδης: δῆμος ἐστὶν Αἰθαλεῖδαι τῆς Λεοντίδος
φυλῆς, ἧς ὁ φυλῆτης Αἰθαλείδης.

Αἰθ' ὄφελον: παραλλήλως τὰ εὐκτικά μῦθια κείμενα
κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἀπαρέμφα-
τον προσώπων, τὸ δὲ ὄφελον τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει. 10

Αἴγλης Χάριτες: πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς Χάρι-
τας Αἴγλης δὲ ἥλιος, ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρὰς εἶ-
ναι δεῖ.

Αἰδῶ: τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίοις. καὶ
ἡ ῥιπὴ παρὰ Λάκωσι. καὶ ἡ τροφὸς τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ 15
ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει.

Αἰθεσιν: λαμπροῖς.

Αἰθήρ: ὁ ἐν ὕψει ἀήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ αἰέρος καίόμενος
ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Αἰθόμενος: καίόμενος.

20

Αἰθρία: εὐδία.

Αἰθριος: ὑπὸ τὸν αἶρα.

Αἰκία: ὕβρις ἔμπληγος. διαφέρει δὲ ὕβρεως, ὅτι αἰκία
μὲν ἡ διὰ πληγῶν, ὕβρις δὲ καὶ ἄνευ πληγῶν μετὰ
προπηλακισμοῦ καὶ ἐπιβουλῆς. διὸ καὶ εὐθύναι ἐλάτ- 25
τονες τῆς αἰκίας, καὶ τὰ δικαστήρια διάφορα.

Αἰκίζει: κακοῖ, τύπτει.

Αἱματόεντα: αἱματώδη.

Αἰθρια στέφη: τὰ αἰθήρια. ἡ μεγάλα. οἱ δὲ τὰ ἀπὸ
τῶν δένδρων. ἡ τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὥς αἰετ- 30
ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Αἰθιόπιον: τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον.

Αδικίας: εἰδός ἐστὶ δίκης ἰδιωτικῆς, ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἥς τὸ τμήμα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τμήμα ἐπιγράφεται, ὅποσον δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσιν.

Αἵμασιά: τὸ ἐκ χαλίκων ὑποδομημένον τειχίον. κυρίως δὲ τοῖς ἡκανθωμένοις λέγεται φραγμοῖς ἢ τινεσ ἄρπ. ον. καὶ οἱ Ἴωνες οὕτω χρῶνται. δηλοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. φανύως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χωρίον αὐτὸ τὸ ὑπὸ αἵμασιῶν περιεχόμενον αἵμασιάν καλοῦσιν. 10

Αἶνος: λόγος παροιμιώδης. ἢ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον. αἶνός τις ἔστιν, ὥς ἀνὴρ τε κούκ ἀνὴρ.

Αἵματι κλαίειν: ἐφ' ὧν μὴ δύναιντο πείσαι πάντα πράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, οὐδ' ἂν πείσειας αὐτὸν οὐδ' αἵμασι κλαίων. 15

Αἵμηρόν: αἵματος πλήρη.

Αἶμα: τὸ γένος.

ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ κυριώτατον.

Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἡλέκτρᾳ τὴν μαχαιραν αἱμά φησιν. 20

Αἰόλος: εὐκίνητος, ποικίλος.

Αἱμύλος: κόλαξ, ἀπατεών.

Αἶναρέτης: ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος. αἶνον γὰρ τὸ κακόν.

Αἶνίγματα: ζητήματα. 25

Αἶνίττεται: ἀσήμεως λέγει.

Αἰπόλια: αἰγονόμια.

Αἶρεθέν: θεληθέν.

Αἶρετόν: ἐπιθυμητόν.

Αἶρησαμένων: βουλευσαμένων. 30

Αἶρε μασχάλην: ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι.

Αἶρετιεῖ με: προτιμότεραν ἡγήσεται.

Αἰρήσειν: συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, χειρώσασθαι, πορθηῖν.

Αἰρεῖ: καταλαμβάνει.

Αἰρήσεσθαι: λαβεῖν.

Αἰρόμενος: φερόμενος.

Αἰρήσομαι: λήψομαι, σκέψομαι, βουλευσομαι, ἐκλέ- 5
ξομαι.

Αἷσιμα: καθήκοντα.

Αἷσιος: ὁ καθήκων, ἀληθής.

Αἰσυητῆρι: χοιροβοσκῷ.

Αἰσχίω: χείρω. 10

Αἰσχος: ἀτιμία.

Αἰχμάσσουσι: δορατομαχῆσουσιν.

Αἰτναῖον πῦρ: τὸ Σικελικὸν πῦρ, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ
λεγομένου Αἰτνη. καὶ αἰτνίζοντος.

Αἰχμή: ἡ ἐπιδορατὶς. 15

Αἰχμητής: πολεμικός.

Αἰ ψελλίζουσαι: αἱ ἀσήμως λέγουσαι.

Αἰών: μυελός. ἢ χρόνος αἰδῖος.

Αἰωνίζει: διὰ παντός.

Αἰώρα: ἀγχόνη, ὕψος, ἔπαρσις. 20

Αἰωρήσεις: κρεμάσεις.

Αἰωροῦνται: κρέμονται.

Ἀκάθεκτος: ἀκατάσχετος.

Ἀκαθοσίωτον: ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον.

Ἀκαινα: ἔστι μέτρον δεκάπουν. ἔστι δὲ καὶ ῥάβδος, 25
ἐν ἣ κεντοῦσι τοὺς βόας, τῶν Πιλασγῶν τοῦτο εὐ-
ρόντων.

Ἀκαπλήευτον: ἄδολον, καθαρὸν, ἀραδιούργητον.

Αἰγίλειν: διασπᾶν.

Αἶρε δάκτυλον: τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν 30
τῇ ἀγωνίᾳ. ἐπαίρεσθαι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ
νενικῆσθαι.

Αἰρεῖσθαι: ἐργάζεσθαι.

Ἄρασθαι: προσενέγκασθαι. *Κρατῖνος Τροφωνίω*.
οὐ σῖτον ἄρασθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος.

Αἶρε: πρόσφερε. αἶρειν γὰρ καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ,
οἶον

αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρω,

Ἀριστοφάνης Εὐρήνη. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως *Φερε-*
κράτης Πετᾶλη.

πρόσαιρε τὸ κανοῦν· εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.

ἐτίθεσαν δὲ τὴν λέξιν καὶ ὡς ἡμεῖς, ἐπὶ τοῦ παρακει- 10
μένην ἀφελεῖν τὴν τραπέξαν. *Μένανδρος Κεκρυφάλω*.

εἰτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἶρετε·

μύρα, στεφάνους ἐτοίμασον· σπονδάς . .

ποίησον.

καὶ *Συναριστώσαις*.

ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις. ἀλλ' ἡ βάρβαρος

ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ᾤχετο

ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν.

Αἰροῦμενος: βουλόμενος.

Αἰνίλους: *Αἶνος* πόλις ἐστὶ τῆς *Θράκης*, ἣν *Ἕλληνες* 20
τὰ πρῶτα καὶ *Ἀλωπεκοννήσιοι* κατώκισαν· ὕστερον
δὲ ἐκ *Μιτυλήνης* καὶ *Κύμης* ἐπηγάγοντο ἐποίκους.

Αἰξωνῆσιν: *Αἰξωνῆς* δῆμός ἐστι φυλῆς *Κεκροπίδος*.
ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς
λέγεσθαι *αἰξωνεύεσθαι* ἔλεγον.

Αἰκάλλει: σαίνει, θωπεύει.

Αἰθρεῖ: χειμάζει.

Αἰνῶ: παραιτοῦμαι. *Σοφοκλῆς*. καὶ ἐπαινῶ.

Αἶλινον: κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου ἐστίν,
ἀπὸ *Αἰλίου* τοῦ *Καλλιόπης*.

Αἵματος ἄσαι Ἄρηα: αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἡ
αἵματι μολῶναι καὶ χρῶσαι· ἄση γὰρ ἡ ῥυπαρία, ὅθεν

καὶ ἀσάμινθος, ἐν ἣ τὴν ἄσπην μινύθοντες ἐλούοντο,
ὃ ἐστὶ τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες.

Αἰόλη νύξ: ἦτοι μέλαινα ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα.

Αἰσχυρόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν: ἐν
συνουσίᾳ.

5

Αἰσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι: ἔνιοι διαφορὰν ὑπέ-
λαβον εἶναι τοῦ αἰσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, καὶ δια-
πεφῆναντο τοὺς ῥήτορας κεχρησθαι τῷ αἰσθεσθαί μου
ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι, τῇ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ
τοῦ ὑπονοεῖν. ἡμεῖς δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐροῦμεν. τὸ 10
αἰσθάνεσθαι κατὰ ἀλήθειαν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ εἰ-
δέναι τι ἔταξαν· οὕτως Ἀντιφῶν· καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπο-
πτεύειν, ὡς Λυσίας.

Αἰτούμενος: κηχράμενος. Μένανδρος "Τυμνιδι·

οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, ἀλλὰ λοπάδ' αἰτούμενος.

15

Αἰνίξομαι μαζῷ: ἐπαινῶ ἢ καταπλήσσομαι, παρὰ
τὸ αἰνόν, ὃ ἐστὶ δεινόν. τινὲς δὲ τὸ εἰς αἶνον καὶ πα-
ραβολὴν ἄγω, οἷον αἰνιγματοῦμαι σε.

Αἶρα: σφύρα, ἄξινη.

Αἶρειν: λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν.

20

Αἶρειν: αὔξαν,

Αἶρεῖς: δοξάζεις, ἡγῇ.

Αἶρειν: τράπεζαν παρατιθέναι.

Αἰρόπινον: σκοτεινόν. καὶ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σή-
θονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἶρας διελθεῖν.

25

Αἷσακος: ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ὃν κατέχοντες ὕμνου
τὸν θεόν.

Αἷσθων: αἰσθανόμενος. καὶ βασανιζόμενος. ἢ ἐκπνέων.

Αἷσιμα: τὰ προσήκοντα, παρὰ τὴν αἷσαν. ἐνίοτε δὲ
τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔσθ' ὅτε δὲ τὰ εἵμαρ- 30
μένα.

Αἷσιον: μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπεράσιον.

Αἷσυννῆται: οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες. ἢ οἱ νεανῖαι.

ἢ οἱ νεμηταί, ὃ ἔστι βραβεύται καὶ ἡ δύοι τοῦ αἰσίου
βραβεύται ἐκάστω.

Αἰσχύνει: αἰκλίζεται, λυμαίνεται, αἰσχος περιτίθησιν.

Αἰτήσασθαι: τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος.

Αἰόλλει: ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ.

5

Αἰ αἰ. ἡθικὸν τοῦτο. Πλάτων Γρυπίν.

αἰ αἰ, γελῶν δ' ἐπηκροώμην . . πάλαι.

ἔστι δὲ πολὺ παρὰ τοῖς τῆς μέσης κωμωδίας καὶ νέας
ποιηταῖς.

Αἰαί: ἀκόντιον Ἀθήνησι. καὶ τοῦ Αἰακοῦ τέμενος.

10

Αἰβοῖ: σχετλιασμοῦ δηλωτικὸν ἐπίφθιγμα παρὰ Δω-
ριεῦσιν.

Αἰγάλεως: ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπάντικρον Σαλαμῖνος.

Αἰγίθαλλος: ὄρνεον κωλυτικὸν πράξεως. Ἀλκαῖος Γα-
νυμήδει.

15

ἔοικεν αἰγίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα.

τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἀρῦβαλλος.

Αἵματῶσαι: ἀντὶ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς.

Αἰγίπυρος: πόα πυρρὰ, ἣν αἶγες νέμονται.

Αἰθυγμα: ὅσον σκίασμα, σημεῖον.

20

Αἰθύσσειν: ἀνασελεῖν, ἀνακαλεῖν.

Αἰθων: ἀνδρεῖος, πολεμικός.

Αἰκία: εἶδος δίκης ἐπὶ πληγαῖς. εἰσήγετο δὲ ἐντὸς ἡ-
μερῶν τεσσάρων, πρὶν ἢ τὰ ἔχνη τῶν πληγῶν ἀφανι-
σθῆναι.

25

Αἰκῶς: χαλεπῶς, δυσυλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτω
Πλάτων.

Αἶμα νίψαι: οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ ἐκνίψαι
φόνον, ὡς καὶ Δημοσθένης.

Αἱμούς: τοὺς δρυμοὺς Αἰσχύλος, ὥσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ 30
ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἵμασιὰ κέκληται.

Αἶνειν: τὸ ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι
φυρῶντα.

Αἰόλη: ἡ ταχεῖα. οὕτως Ἀχαιοί.

Αἰολίζειν: τὸ ποικίλλειν. οὕτω Σοφοκλῆς.

Αἰολίδας: οὕτω τοὺς ποικίλους ἔλεγον.

Αἰειγενετῶν: διὰ παντὸς ὄντων. ἢ διὰ παντὸς ἐνεργούντων καὶ γενεσιουργούντων.

5

Αἰεὶ: δι' αἰῶνος.

θεῶν αἰειγενετῶν.

καὶ τὸ κατὰ χρόνον. καὶ τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς. καὶ τὸ δι' ὅλου.

αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἔόντα. 10
καὶ τὸ καθ' ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον.

μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ.

καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές.

αἰεὶ δ' ἥνιοχον κονίης ῥαθάμυγges ἔβαλλον.

Αἰεὶ νέον ἐρχομενῶν: οἷον διὰ παντὸς νεωστὶ 15
ἐρχομένων.

Αἰετοί: τὰ προνόμια τῶν ναῶν, τὰ φατνώματα τῶν ὁρόφων, διὰ τὸ εἰκέναι πτέρυξιν αἰτῶν.

Αἰγύπτιον γῆρας:

πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, 20

ἔπειτα φοινῖξαντα γογγύλων μόρον,

ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον,

Σοφοκλῆς. σημαίνει δὲ. . .

Αἰγύπτιον: ὄνομα ἐθνικόν. καὶ κύριον τοῦ Ἰθακησίου γέροντος.

25

Αἴγυπτος: ὁ Νεῖλος ποταμός, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἴγυπτος ἐκλήθη.

Αἰγύπτης: συβότης, νομεύς.

Αἰγίλαιον σκάφος: τὸ ἐξ Αἰγίνης. καὶ Αἰγίληθεν 30
ἐρεῖς ἠὲ τομὸλῃσεν.

Αἶγες: τὸ σπινθηρίζον καὶ διάττον πῦρ. ἢ ἀπὸ βροντῆς.

Αἰδέσεως: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίον τοῦ δὲ ἀκουσίως αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας

πολλῆς ἤξιωσεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ αἰδέσεται φη-
σιν ἀντὶ τοῦ αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἀξιώσας οὐκ εἶρει.

Αἶα: τὸ λεγόμενα ὄα. φυτὰ δέ ἐστι. Διονύσιος δέ φη-
σι· τὰ δὲ ὄα τινὲς βάμμα, οἱ δὲ αἶα, οἱ δὲ
λεόνεον προσαγορεύουσιν.

Αἰθροί: τῆς καθθείσης γῆς τὸ καταλειπόμενον.

Αἱματωπὸν: Εὐριπίδης.

δρακοντος αἱματωπὸν αἶμα.

Αἱματοσταγῇ: Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης.

αἱματοσταγῇ.

κηλῖδα τέγγη.

Αἱμάτου: ἀντὶ τοῦ ἐξαιμάτου. Εὐριπίδης.

αἱμάτου θεᾶς

βωμόν.

Αἱμορρυχία: Δωριὸν ἐστὶ τοῦνομα, πλὴν καὶ ὁ Ἀττι- 15
κὸς Ἑρμῖππος ἐχρήσατο τῇ φωνῇ, εἰπὼν.

ἐγὼ σου σήμερον

τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορρυχίαν ποῶ.

σημαίνει δὲ καθημάχθαι τὸ ῥύγχος. Φρύνιχος μέντοι
οὐκ ἐγκοίνει τὴν φωνήν. 20

Αἱματορῥόφον: Σοφοκλῆς.

τίσις δ' ἄνωθεν εἰσιν αἱματορῥόφος.

σημαίνει δὲ. . .

Αἶμον τὸ ὄρος οὐδετέρως Ἑκαταῖος διὰ παντὸς καὶ
Διονύσιος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Εὐδοξος. 25

Αἱμασιώδεις: Πλάτων εἶπε περιβόλους αἱμασιώδεις
τινάς, ἢ τοὺς ἐκ λίθων ἄνευ πηλῶν κατεσκευασμένους,
ἢ τοὺς ἀπὸ ἀκανθῶν πεφραγμένους.

Αἱμασιολογεῖν: Θεόπομπος.

αἱμασιολογεῖν ἄριστ' ἡπίστατο. 30

Αἱμυλλοῖσι: τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προση-
νέσι, καὶ οἷονεὶ πολλοῖς τισὶ καὶ παραλογιστικοῖς,
μεθ' ἡδονῆς καὶ κολακείας ἀκονομένοις.

Αἰμύλος: ὁ ἔμπειρος ἢ ἡδὺς ἐν τῷ ἀπατᾶν καὶ κόλαξ.

Πλάτων αἰμύλος ἔρως φησί, καὶ Σοφοκλῆς· Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε θηλυκῶς. Κρατῖνος δὲ αἰμυλόφρων εἶπε, καὶ αἰμυλοπλόκος ὁ αὐτός.

Αἴσχιον: ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ. Θουκυδίδης.

6

Αἰσχροεπεῖν: αἰσχρολογεῖν.

Αἰτιαζομένους: τοὺς ἐν αἰτίᾳ ὄντας.

Αἴτιον γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ ἐν αἰτίαις. Θουκυδίδης.

Ἄῖδρις· ἄπειρος.

Ἄῖδρυτα: τὰ κακά.

10

Ἄῖεινι ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι.

Ἄῖστωρ: ἄπειρος καὶ ἀμαθής.

Ἄῖστωθείη: ἀφανισθείη.

Αἰρεθίζειν οἱ περὶ τι σπουδάζοντες.

Αἰμαχαναί: αἱμάξαι.

15

Αἰονᾶν: καταντλεῖν.

Αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν.

Ἀκαδημία: τρία ὑπῆρχε γυμνάσια, Λύκειον, Κυνόσαργες, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὸ Ἀκαδήμου.

20

Ἀκάμπιος δρόμος: ὁ μακρὸς δι' εὐθείας περίπατος.

Ἀκανθα: ῥάχis.

Ἀκαρής: βραχύς, ὀξύς, ὃν οὐχ οἶόν τε κεῖραι. διττῶς δὲ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, καὶ ὀνοματικῶς, οἶον ἀκαρής χρόνος, καὶ τῷ ἀκαρεῖ, καὶ τὸν ἀκαρῆ· καὶ ἐπιρρήματικῶς ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ βραχείως καὶ συντόμως.

25

Ἀκαριαῖον: μικρόν, βραχύ, ῥοπή.

Ἀκαμάντις καὶ Ἀκάμας: μία τῶν δέκα φυλῶν, ἀπ' Ἀκάμαντος τῆς εὐθ. . .

30

Ἀκαρ: ἀντὶ τοῦ μικρόν ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντιφῶν.

Ἀκαταλήκτως: ἀκαταπαύστως.

Ἀκαταλλήλως: ἀναρμολίως.

Ἀκάτιον: μικρὸν πλοῖον.

Ἀκατεύναστος: ἀκοίμιστος.

Ἀκερδῆς χάρις: ἡ μὴ δεόντως διδομένη.

Ἀκείρεκόμης: τὴν κόμην μὴ κειρόμενος.

Ἀκέραιον: ἄκακον, ὁλόκληρον, καθαρὸν. σημαίνει δὲ 5
καὶ τὸν ἔξω κήρας.

Ἀκεῖσθαι: λέγειν θεραπεύειν κωμωδοῦντες.

Ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι: ἰάσασθαι. ὅθεν καὶ οἱ Ἀτ-
τικοὶ τὴν ἡπήτριαν ἀκίστριαν καλοῦσιν.

Ἀκεσιν: ἰασιν. 10

Ἀκεσλπορον: θεραπευτικόν.

Ἀκέσματα: ὑγιάσματα, ἰάματα.

Ἀχεσμόν: ἰατρείαν.

Ἀκέστας: ἰατρούς. καὶ ἀκέστωρ ὁ ἰατρός.

Ἀκεσταί: οἱ τὰ ἱμάτια ἀκούμενοι. Ξενοφῶν· ὥς περ 15
ἱματίων ῥα γέντων εἰσὶ τινες ἀκεσταί.

Ἀκη: πόλις ἐν Φοινίκῃ. οἱ μὲν τὴν νῦν Πτολεμαΐ-
δα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι, Δη-
μήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν.

Ἀκή: ἀκμὴ σιδήρου. καὶ ἡσιχία. 20

Ἀκηδῆς: ἄταφος, ἀφρόντιστος.

Ἀκηδέστοι: μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες. ἢ ἀκήδε-
στοι καὶ ἄταφοι.

Ἀκηλίδωτον: ἄσπιλον, ἀκήρατον.

Ἀκήματα: ἰάματα. 25

Ἀκήρώσιον: ἀκέραιον.

Ἀκήρατος: ἀφθαρτος, ἀπαθής.

Ἀκίβδηλον: καθαρὸν.

Ἀκίδας: τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας.

Ἀκινάκης: μικρὸν δόρυ Περσικόν. 30

Ἀκκισμός: προσπολήσις, ὑπόκρισις.

Ἀκκίζόμενος: θρυπτόμενος, προσποιούμενος, γυναικι-
ζόμενος. ἢ μωραίνων, ἀπὸ τινος γυναικὸς μωρᾶς, ἥτις

ἐκαλεῖτο Ἀκκώ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν λέγοντα θέλον-
τα, προσποιούμενον δὲ μὴ ἐθέλειν.

Ἀκληρεῖ: οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται.

Ἀκλητὶ: ἄνευ κλήσεως.

Ἀκλόνητον: ἄσειστον, ἀδόνητον.

5

Ἀκλινῶς: ἀταράχως.

Ἀκμάζει: νεάζει.

Ἀκμαῖος: νεανίσκος σφριγῶν.

Ἀκμάξεις: τὰ νέων πράττεις. οὕτως Ὑπερίδης.

Ἀκμή: ὀξύτης, αὐτὴ ἡ ῥοπή τῆς τοῦ πράγματος ἐπι- 10
τάσεως. καὶ ἡ δύναμις. καὶ ἡ νεότης. ἀκμή δὲ καιροῦ
ἢ εὐτυχία. οὕτω καὶ Ἰσοκράτης· τὸ μὲν τῆς ἀκμῆς
τῶν καιρῶν τυγχάνειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ
τοῦ ἔτι· οὕτως Ὑπερίδης.

Ἀκμὴ καλεῖ: καιρὸς καλεῖ.

15

Ἀκμῆτες: μὴ κάμνοντες.

Ἀκμηεῖ: ἀκαμάτως.

Ἀκρόμονα: ἀτάραχον, ἀσάλευτον.

Ἀκοιτις: γαμετή.

Ἀκολασία: ἀκρασία.

20

Ἀκόλαστον: ἀκρατῆ, θρασύν.

Ἀκόμψον: ἀπάνουργον.

Ἀκόλαστον καὶ ὑβριστόν· πρᾶγμα ἢ ἀνθρώ-
πος: λέγοι δ' ἂν τις καὶ ὑβριστικόν.

Ἀκονιτὶ: ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἢ εὐμαρῶς, ἀπὸ με- 25
ταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως εὐμαρᾶς περιγιν-
μένων, ὥστε μὴδὲ κονίσσασθαι.

Ἀκόρητος: ἀκόσμητος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ
Ἀττικοῖς.

Ἀκοπος ἀνὴρ: ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνοχλημένος ὑπὸ τι- 30
νος. οὕτως Ἀμειψίας.

Ἀκος: ἱασις, θεραπεία.

Ἀκοσμα: ἀπρεπῆ, ἄτακτα.

Ἀκούει καλῶς: ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖται. οὕτως Ἡρό-
δοτος.

Ἀκουτίσαι: διδάξαι.

Ἀκράδαντον ἀσάλευτον, ἀκίνητον.

Ἀκρέμονες: βλαστοί, κλάδοι.

Ἀκρα κόρυμβά: τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν τὰ ἐξέχον-
τα κατὰ πρύμναν ἢ πρῶραν.

Ἀκραιφνές: καθαρὸν, ὑψηλόν, τέλειον, ἄγνόν, ἀπα-
θές, ἄδικτον.

Ἀκραιφνοῦς: ἀβλαβοῦς, οἷον εἰ ἀκηροφανοῦς· κῆρ 10
γὰρ ὁ θάνατος.

Ἀκρασίας: ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκεράσθαι.

Ἀκράτισμα: ἔμβρωμα.

Ἀκριβοῦν: ἐγνωκέναι τὸ ἀκριβές.

Ἀκριτί: ἀνευ κρίσεως.

Ἀκριτος: ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος. οὕτω Δημοσθένης.

Ἀκριτα: ἀδιαχώριστα.

Ἀκριτόμυθος: πολυλόγος, ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λό-
γους.

Ἀκριτόφυλλον: σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ὥστε μὴ 20
διακρίναι αὐτῶν τὰ φύλλα.

Ἀκροβολίζεται: τὸ ἐν πολέμῳ προκατάρχεσθαι τῆς
συμβολῆς. ἢ τὸ ἄκραις συμπλέκεσθαι χερσίν. ἢ τὸ διὰ
βελῶν μάχεσθαι, καὶ τὸ ἐπιδείκνυσθαι τὸν πόλεμον.

Ἀκροβολισμός: ἐρεθισμός.

Ἀκροβόλοι: ἀκοντισταί, τοξόται.

Ἀκρόδρυα: καρποὶ δειδρυκοί.

Ἀκροᾶσθαι: ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν καὶ ὑποτετάχθαι.
Πλάτων καὶ Ἀντιφῶν.

Ἀκροθίνια: τὰς τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχάς. 30
ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλεῖσθαι φασιν, ὥς ἀνατιθέα-
σιν οἱ ἐξ ἐμπορίας, παρὰ τὸ ἀπὸ θινός, τουτέστι τοῦ
αἰγιαλοῦ, σεσῶσθαι αὐτά. ἄλλοι δὲ τὰ ἀπὸ τῶν πο-

λέμων, παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλούς, του-
τέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τῶν σωρῶν. Γράφεται
δὲ διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιων ὑπὲρ δύο συλλαβάς
οὐδέτερα μονογενῇ διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ τὴν πρὸ
αὐτῆς τὴν αὐτὴν τῷ πρωτοτύπῳ ἔχει γραφήν, οἷον 5.
Ἐλευσίν Ἐλευσίνος Ἐλευσίνιον, σκηνή προσκήνιον καὶ
περισκήνιον, θίν θινός θίνιον καὶ ἀκροθίνιον. οὕτως ὁ
Θεόγνωτος ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ.

Ἀκρόκομοι: μετρίως κομῶντες. ἢ λαν. ἢ τὰ ἄκρα τῆς
κεφαλῆς κομῶντες. 10

Ἀκμοθέτω: τῷ κοιλώματι, ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται.

Ἀκμονίδης: ὁ Χάρων. καὶ ὁ Οὐρανός. Ἀκμονος γὰρ
παῖς.

Ἀκληροί: ἔξω τοῦ κεκληρωσθαι. Εὐριπίδης.

Ἀκληρία: ἀντὶ τοῦ ἀτυχία. οὕτω Σοφοκλῆς. 15

Ἀκροσφαλής: ἀντὶ τοῦ ἐτοιμόπρωτος.

Ἀκροσφαλεῖς: ἀκροσφαλισμένους.

Ἀκροσφαλέες: σημαίνει τὸ ἄκρως σφαλερὸν καὶ μὴ
δυνάμενον παλῶς ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι. οὕτω Φρύνιχος.

Ἀκόλαστος ὄχλος Εὐριπίδης ἔφη, ἀκόλαστον δὲ 20
σῶμα Σοφοκλῆς. ἀκολαστάματα δὲ λέγουσι κα-
τακορῶς οἱ Ἐπικούρειοι. πλὴν καὶ Ἀλεξανδρίδης κέ-
χρηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης.

Ἀκολασία Θουκυδίδης ἔφη, ἀκολαστία δὲ Ἄλεις.
ἀκολαστότατα δὲ Ἀριστοτέλης, καὶ ἀκολαστοτέ- 25
ρα Νικόλαος.

Ἀκόλουθος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος ἀντὶ
τοῦ δούλου. ὥσαύτως δὲ καὶ Ξενοφῶν.

Ἀκόλουθον: οὐδετέρως μὲν Ἀριστοφάνης, θηλυκῶς δὲ
Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. 30

Ἀκόλουθα Ἀντιφῶν τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.

Ἀκολουθία: ἡ ἀκολούθησις. Σοφοκλῆς.

Ἀκολουθοῦντε: ἀντὶ τοῦ ἀκολουθούσα δυϊκῶς. οὐ-

τως Ἑρμιππος. καὶ γὰρ κέχρηται ταῖς ἀρσενικαῖς
μετοχαῖς ἀντὶ θηλυκῶν πολλάκις.

Ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ: οὕτω συντάσσουσιν οἱ Ἀε-
τικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ. καὶ γὰρ Λυσίας οὕ-
τω κέχρηται καὶ Πλάτων· ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν 5
Πλούτῳ ἔπου φησὶ μετ' ἐμοῦ, παιδάριον. καὶ
Μένανδρος.

νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενὴς ἔποιτ' αἶε.

κὰν τῇ Παρακαταθήκῃ

συνακολουθεῖ μεθ' ἡμῶν

10

φησὶν.

Ἀκόλαστον καὶ ὕβριστον πρᾶγμα: διττὴν δ' ἔχει
τὴν θεωρίαν, μίαν μὲν ὅτι ἐχρήσατο τῷ ὕβριστον ἀν-
τὶ τοῦ ὕβριστικόν, ὁμοίον ὄν τῷ τύπῳ τοῖς τοιοῖσδε
τῶν ὑπερθετικῶν, βέλτιστον, κάλλιστον, κράτιστον καὶ 15
τοῖς ὁμοίοις· ἑτέραν δέ, διότι συμπλέκεται τὸ ὕβρι-
στικόν τῷ ἀκολάστῳ. Πλάτων δ' ἐχρήσατο ἐν Πει-
σάνδρῳ, λέγων.

γυνὴ γάρ, ἣν μὲν αὐτὴν κολάζης αἶε,

κράτιστόν ἐστι κτημάτων πάντων· ἔαν

20

δ' ἀνῆς, ὕβριστον χρῆμα κακόλαστον·

Φερεκράτης δὲ τῷ κόβαλον συμπλέξας τὸ ὕβριστον
εἶπεν.

ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω.

συγγραφικαὶ δὲ αἱ συνθῆκαι.

25

Ἀκολαστανεῖτε Ἀριστοφάνης εἶπεν ὁμοίως τῷ σημα-
νεῖτε. Πλάτων δὲ ἐν ἑκτῷ Πολιτείας ἀκολαστα-
νεῖν ἔφη.

Ἀκνίσωτος οἶκος: ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως
Αἰσχύλος.

30

Ἀκομψον καὶ φαῦλον: οἷον κομφείας καὶ πανουρ-
γίας ἀπηλλαγμένον. οὕτω Φρύνιχος.

Ἀκοος: ἀντὶ τοῦ ἀκουστικῶς. Πλάτων.

Ἀκοήν:

Ἀκοήν: ἀντὶ τοῦ οὗς. οὕτω Φερεκράτης.

Ἀκοσμήτως: ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως. Πλάτων ἐν Νόμων
ἔκτω· τὸ περὶ τὰς γυναῖκας ἀκοσμήτως πε-
ριορῶμενον.

Ἀκοσμεῖν: τὸ μηδὲν ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖν, ἀλλὰ 5
ἀκολασταίνειν. Σοφοκλῆς.

Ἀκοσμία: Εὐριπίδης.

τίς ποτ' ἐν θύραισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκο-
σμία;

Ἀκος περιλαπτον: Ἀττικῶς εἴρηται. 10

Ἀκονῶν: Δημοσθένης ἐν Ἐπιστολῇ· ἀκονᾶν τὴν
πόλιν.

Ἀκούσειών: ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς.

Ἀκούειν: ἐπὶ τοῦ πεῖθεσθαι. Δημοσθένης.

Ἀκουε: ἀντὶ τοῦ σίγα. Κρατῖνος. οἷον τόπον δίδαν διὰ 15
τῆς σιγῆς τῇ ἀκοῇ-

Ἀκραγγες: ἀκρόχολον, ἀσθενές, χαλεπόν.

Ἀκόμπαστος λόγος Εὐριπίδης φησί, καὶ ἀκόμπα-
στος φάτις.

Ἀκόρεστα: ἀκόρεστα μὲν Εὐριπίδης ἔφη, ἀκορεστό- 20
τερον δὲ Ξενοφῶν.

Ἀκρατῆς γάμωνι σεμνὸς καὶ εὐπρεπὴς ὁ λόγος ἐπὶ
γυναικὸς τιθέμενος ἀκολάτου καὶ μοιχικῆς. οὕτω
Φρύνιχος.

Ἀκρατῆς χειρός: ὁ κλέπτης. ὅμοιον τὸ ἀκρατῆς 25
γάμων.

Ἀκρατῇ γίνεσθαι τοῦδε: οἷον μὴ κατακράτειν διὰ
πλήθος τῶν ἐπιρρεόντων πραγμάτων ἢ λόγων.

Ἀκροπόλisiin: ἀκρωρεῖαις.

Ἀκρότομος: σκληρός, ὑψηλός. 30

Ἀκροτελεύτιον ἔπος: τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς
ποιητικῶς. κυρίως γὰρ ἀκροτελεύτια ἐπὶ ποιημάτων
τιθέασιν Ἀττικοί. οὕτω Φρύνιχος.

Ἀκρώρεια: ἑξοχή, κορυφή. εἰς τρία γὰρ διαίρουσι τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. ἀκρώρεια μὲν ἐστὶν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρά, τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα.

Ἀκροχειρίζεσθαι: πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς. ἢ ὅλως ἀκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι.

Ἀκτὴ: ἰδίως ἐπιθαλαττιδίου τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς, ὅθεν καὶ ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὴν Ἀττικὴν, οἱ μὲν ἀπὸ τινος Ἀκταίονος βασιλέως, οἱ 10 δὲ διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι.

Ἀκταίνειν: γανυριᾶν καὶ αἰτάκτως πηδᾶν. ἢ πρὸς συνουσίαν ὁρμᾶν.

Ἀκακος: ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, οὐχ ὁ χρηστοθήσης. οὕτω Σαπφώ. λέγεται δὲ καὶ ὁ χρηστὰ ἦθη ἔχων, 15 εἰ καὶ ἐπ' ἔλαττον.

Ἀκακία: ἀντὶ τοῦ ἀπλότης.

Ἀκαλήφη: κνίδη, καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις.

εἰκὸς δὴ πῶς πρῶτον φῦναι καὶ τὰς κранаὰς 20 ἀκαλήφας.

Φερεκράτης Ἀυτομόλοις.

νῆ τὴν Δήμητρον, ἀνιαρὸν . . ἦν τὸ κακῶς ἄδον-
τος ἀκούειν.

βουλομένη γὰρ καὶ ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον 25 ἑστεφανῶσθαι.

τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ζώων καὶ Θεόφραστος ἐν ἐβδόμῳ φυτῶν.

Ἀκάλανθος: ὄρνεόν τι.

Ἀκάλλειν: ἰδίως τὸ τῇ οὐρᾷ σαίνειν.

Ἀκάμπιον: ἀντὶ τοῦ ἀκαμπές.

Ἄκανοι: οὕτως αἱ ἄκανθαι λέγονται.

Ἀκασκα: ἥσυχα φαρδέα. Κρατῖνος Νόμοις.

ἢ πρεσβύται πάνυ γηραλέοι, σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες.

Ἀκάτια: ὑποδημάτων εἶδος.

Ἀκατος: φιάλη, διὰ τὸ εἰκέναι στρογγύλῳ πλοῖω. οὐ- 5
τω Θεόπομπος.

Ἀκέανοι: τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα καὶ δυσκάτα-
κτα ὄσπρια.

Ἀκιδνότερον: ἀσθενέστερον.

Ἀκιкус: ἀσθενής, ἀδύναμος, κατὰ στέρησιν ἦτοι τοῦ 10
κίειν ἢ τῆς κίκυος, ἢ τις παρὰ τὴν κίνησιν λέγεται,
ἰσχυρὸς οὐσα.

Ἀκίονες: ἀσθήρικτοι.

Ἀκειόμενοι: ἐπισκευάζοντες, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ
θεραπεύειν. 15

Ἀκλήρῳ: κληρον μὴ ἔχοντι μηδὲ οὐσίαν, πτωχῷ. κλη-
ρος γὰρ ἡ οὐσία ὅθεν καὶ ἐπικληρος.

Ἀκλυτον: ἀνώνυμον.

Ἀκεσίας: ἀντὶ τοῦ ἱατρός.

Ἀκέφαλον: ἀντὶ τοῦ ἀτελεῖωτον. Πλάτων Νόμων ἔκτω· 20
μῦθον ἀκέφαλον ἐκὼν καταλείπομαι.

Ἀκίβδηλος ἀνὴρ: ὁ μὴ κίβδηλος, ἀλλὰ δόκιμος καὶ
πολλοῦ ἄξιος. οὕτω Φρύνιχος.

Ἀκιδωτὸς ὄρμος: συγκείμενος ἐκ πολλῶν ἀκίδων.

Ἀκράτος: κατὰ τὸ ἐναντίον τῷ πολύκρατος. 25

Ἀκρατίσασθαι: τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρ-
στου.

Ἀκροβελίδας: τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων. Ἀρχιππος
Ἡρακλεῖ γαμοῦντι.

τὸ πῦρ πολὺ λίαν ὑπάγε τὰς ἀκροβελίδας 30
ἄκρας.

Ἀκροκώλια: δλεφθα. Τηλεκλειδής.

Ἀκρόνυξ: οἷον ἀρχὴ νυκτός.

Ἀκρωνία: τὰ ἀθροίσματα. καὶ ἡ ἀκρότης. καὶ ἡ ἀκμή.
καὶ τὸ ἐπίλεκτον σύστημα.

Ἀκρομανής: ὁ φρενήρης.

Ἀκρον φρονεῖν, ἄκρον δρᾶν: οἷον ἐξέχων.

5

Ἀκούοντα ἄριστα: ἀντὶ τοῦ εὐφημούμενος. Ἡρόδο-
τος καὶ Εὐπολις.

Ἀκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς: ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν
ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἀκουε, σίγα: Κρατῖνος.

10

ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νόον, δεῦρ' ὄρα.
καὶ Σοφοκλῆς.

ἄκουε, σίγα. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

Ἀκουσέτην Σοφοκλῆς ἔφη, ἀκούσεσθαι δὲ Ἀρι-
στοφάνης.

15

Ἀκουσμα, οὐκ ἀκρόαμά φασί τινες λέγειν τοὺς Ἀττι-
κοὺς. διαμαρτάνουσι δέ. καὶ γὰρ πλεονάζουσι μὲν ἐν
ταύτῃ τῇ φωνῇ, χρῶνται δὲ ὅμως καὶ τῷ ἀκροάματι,
ὥς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· βαρύτε-
ρον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθαμεν, τὸ ἀκρόα-
μα γίνεται. καὶ Ξενοφῶν δέ, χρώμενος τῷ ἀκού-
σματι, οὐδὲν ἦτιον καὶ τῷ ἀκροάματι κίχρηται, ἄλ-
λαχοῦ τε λέγων, καὶ ἐν τῷ Συμποσίῳ Σωκράτην εἰς-
άγων λέγοντα· νῆ Δία, ὦ Καλλία, τελέως ἡμᾶς
ἔστιν ἄς. οὐ γὰρ μόνον τὸ δεῖπνον ἄμεμπτον, 25
παρέσθηκας, ἀλλὰ καὶ θεάματα καὶ ἀκροά-
ματα ἡδιστα παρέχεις. Δίφιλος-δὲ ἐκ παραλ-
λήλου τέθεικε τὰς λέξεις.

μόνος γὰρ ἦν λέγων

ἀκουσμα καὶ ἀκρόαμα.

30

Ἀκούεις ἢ λέγει: οὕτω Φερεκράτης ἔφη, λέγων·

ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', ἔρ' ἀκούεις, ἢ λέγει

ὁ πανοῦργος υἱός;

Ἀκουσίμη: ἀντὶ τοῦ ἀκουστή. Σοφοκλῆς.

σπουδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη
οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη.

δύναται δὲ καὶ ἡ φωνὴ ἀκουσίμη λέγεσθαι.

Ἀκουστά: ὡς ἐν τῇ Κρεούσῃ.

5

ἄπελθ', ἄπελθε, παῖ· τὰδ' οὐκ ἀκουστά σοι.

καὶ Εὐριπίδης δὲ πολλάκις. ὁ μέντοι Σοφοκλῆς ἀκούσι-
μὰ φησι. πολιτικώτερον δὲ λέγει ὁ Φρύνιχος τὸ ἀκου-
στά μᾶλλον ἢ τὸ ἀκούσιμα.

Ἀκούσας ἤκειν, οὐχ ἦκοντα, Ξενοφῶν ἐν Ἀκρμνη- 10
μονεύμασιν ἔφη καὶ Μένανδρος καὶ ἄλλοι.

Ἀκούμενος: θεραπευόμενος ἢ θεραπεύων.

Ἀκουσία: τὸ πρᾶγμα. Σοφοκλῆς.

ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν.

Ἀκροφύσιον: τὸ τῇ χώνῃ προστιθέμενον. Σοφοκλῆς. 15

Ἀκροχόρδων: ἐξοχὴ τις περὶ τὴν ἕδραν καὶ περὶ ἄλ-
λα μέρη τοῦ σώματος.

Ἀκταινῶσαι: ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἐξᾶραι καὶ μετεω-
ρίσαι. πεποιήται δὲ οὕτως. ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται
ἄκτῃ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται. οὕτως Ἀνακρέων. 20

Ἀκύκλιος: ὁ ἀπαίδευτος παρὰ Πλάτωνι.

Ἀκύμων: ἡ μὴ γεννῶσα, ὡς ἐγκύμων ἡ συνειληφυῖα.
λέγεται δὲ ἀκύμων θάλασσα ἡ μὴ ἀνέμοις ταρασσο-
μένη καὶ κυμαινομένη.

Ἀκύλος ὁ τῆς πρίνου καρπὸς καλεῖται ὑπὸ τῶν πα- 25
λαιῶν, βάλανος δὲ ὁ τῆς δρυός.

καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς
ἀχράδας περιόντας,

Φερεκράτης.

Ἀκτια: ἀγὼν παλαιός, ὡς Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ τῶν 30
ἀγώνων δῆλον ποιεῖ.

Ἀκώπητον: ἀπαράσκευον. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν

τῶν μὴ ἔχουσιν κώπας μηδὲ τὰ πρὸς τὸν πλοῦν εὐ-
τρεπισμένα.

Ἀκωδώνιστον: ἀβασάνιστον, ἀδοκίμαστον. οὕτως
ἱριστοφάνης.

Ἄλα: τὴν θάλασσαν. ἢ τὰς τῶν ὀνύχων ὀξύτητας. 5

Ἀλάβαστρον: ἄγγος μύρου μὴ ἔχον λαβάς, λίθινος ἢ
ψήφινος μυροθήκη. γράφεται δὲ ἡ λέξις μάλιστα καὶ
χωρὶς τοῦ ῥ παρα Μενάνδρου.

Ἀλαλαγμός: ἐπινίκιος ὕμνος.

Ἀλαλητόν: θόρυβον. 10

Ἀλάλυγγι: πνιγμῷ, ἀπορία, δυσπνοία.

Ἀλαπάξαι: θορυβῆσαι, κενῶσαι, ὁμαλῆσαι, ἐκπορθῆ-
σαι, παρὰ τὴν λάπαθον· κενωτικὴ γάρ ἐστι γαστρός.
ἀμέλει Δημόκριτος τοὺς βόθρους τοὺς πρὸ τῶν κυνη-
γῶν σκαπτομένους, οἷς ὑπεράνω κόνης λεπτὴ ἐπιχεῖ- 15
ται καὶ φρύγανα ἐπιβάλλεται, ἵνα οἱ λαγωοὶ ἐμπί-
πτωσιν εἰς αὐτούς, λαπάθους φησὶ καλεῖσθαι.

Ἀλαζών: ὑπερήφανος, ψεύστης καὶ κομπαστής. οὕτω
Κρατῖνος.

Ἀλαζών: ὁ ἀλάμενος. οὕτως Ἀλκαῖος. Πλάτων δὲ ἀλα- 20
ζόσιν ἀντὶ τοῦ ψεύσταις.

Ἀλάστωρ: ὁ ἀμαρτωλός. ἢ ὁ φονικὸς δαίμων. καὶ κα-
τὰ μὲν Χρυσίππον τὸν φιλόσοφον ἀπὸ τῆς ἐλάσεως, ὁ
ἄξιος ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον· κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον
ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. 25
κατὰ δὲ Δίδυμον ἀπὸ τοῦ τοῖς ἄλαστα πάσχουσιν
ἐπαμύνειν. μὴ ποτε δὲ ἐστὶν ὁ διὰ μέγεθος τῶν πε-
πραγμένων αὐτῷ λιτῆς μὴ καταξιούμενος, ἢ ὁ τοιαῦ-
τα τολμήσας πράττειν, ὧν μὴ ἐστὶν ἐπιλαθῆσθαι. Μέν-
νανδρος.

ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγὼ

καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος.

Ἀλᾶται: πλανάται, ῥέμβεται.

- Ἄλγεα: κακία, λυπηρά.
 Ἄλεια: θέρμη, ἔλλαμψις.
 Ἀλητεύω: πλανητεύω.
 Ἀλεινός: θερινός, θερμός.
 Ἀλεῖται: πηδήσει. 5
 Ἀλείτης: ἁμαρτωλός, πλανήτης.
 Ἀλείφατι: ἐλαίῳ ἢ ἑτέρῳ ἑλείμματι.
 Ἀλείψας: διεγείρας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν.
 Ἀλέξειν: ἀποτρέπειν.
 Ἀλεξητήρα: βοηθόν. 10
 Ἀλεξήσονται: βοηθήσονται.
 Ἀλεξίκακον: κακίας καθαρτικὸν καὶ θεραπευτικόν.
 Ἀλαβαστοθήκας τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων Δημοσθένης λέγει, ὅς ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας κα-
 λοῦσιν, ἀλάβαστοι δὲ εἰσι λήκυθοι, ὥς οὐκ ἔστι λα- 15
 βεῖν διὰ τὴν λειότητά.
 Ἀλαιοεύς: ὄνομα δήμου.
 Ἀλέας: πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται Ἀλεῖς.
 Ἀλέξανδρος: οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ἔκτῳ
 Φιλιππικῶν, ὁ καλούμενός ἐστι φιλέλλην, υἱὸς μὲν 20
 Ἀμύντου τοῦ βασιλέως, πατὴρ δὲ Περδίκκα. ἕτερος
 δὲ ἐστὶν Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου, οὗ Δημο-
 σθένης ἐν τῷ παραπρὲςβείας μνημονεύει. ἄλλος δὲ
 ἐστὶν ὁ Θετταλός, περὶ οὗ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους
 λέγει. ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Μολογτός, ἀδελφὸς Ὀλυμπιά- 25
 δος τῆς γυναικὸς Φιλίππου. μνημονεύει δὲ καὶ τοῦ-
 του Δημοσθένης ἐν ἐβδόμῳ Φιλιππικῶν, εἰ γνήσιος
 ὁ λόγος ἐστίν.
 Ἀλευάδαι: οἱ ἐν Λαρίσση τῆς Θεσσαλίας εὐγενέστα-
 τοι, ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. 30
 Ἀλεξιφάρμακον: ἀντιφάρμακον, ἀλεξητήρια φαρ-
 μάκων.
 Ἀλήπτως: ἀκαταγνώστως.

* **Ἀλέοιμι**: ἀντὶ τοῦ θερμαίνοιμι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

* **Ἀλληλέγγυον**: ἐξ ἁμφοτέρων πίστις.

* **Ἀλιακή**: ἀντὶ τοῦ ἀλιευτική.

* **Ἀληθὴ καὶ τὰς ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσι.**

Μένανδρος Ἀφροδισία.

5

εἰ τὰς ἀληθείας ἀπλῶς τίς σοι λέγει.

* **Ἀληθες**: ὅταν ἡ πρώτη ὀξύνηται, ταίττεται ἐπὶ εἰρωνείας.

* **Ἀλλ' ἦ**: ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἦ. τί-
θεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ἄρα, καὶ ἀντὶ τοῦ
ἀπλοῦ τοῦ ἄρα. ἀλλ' ἦ κατόπιν ἐορτῆς ἤκομεν, 10
ἀντὶ τοῦ ἄρα.

* **Ἀλεία**: πορεία.

* **Ἀλιάδας**: μικρὰ φλασκίδια ἢ σκαγίδια.

* **Ἀλίπεδον**: ὁμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάσῃ. τινὲς δὲ
τὸν Πειραιᾶ φασιν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς πά- 15
λαι μὲν ἦν θάλασσα, αὐθις δὲ γέγονε πεδίων. διὸ καὶ
δασυντίον τὴν πρώτην. ἔστι γὰρ οἷον ἄλός πεδίων. οἱ
δὲ τὸ παραθαλάσσιον πεδίων οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι
δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἀλινδεῖσθαι,
τουτέστι κονίσασθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν. 20

* **Ἀλίβας**: ὁ νεκρός. ἢ ποταμὸς ἐν ἄδου. λέγεται ἀλί-
βας καὶ τὸ ὄξος, παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι θεοῖς.

* **Ἀλιμον**: βοτάνη δεινδροειδὴς παρὰ θάλασσαν.

* **Ἀλίπλοα**: ἐν θαλάσῃ πλέοντα.

* **Ἀλιμούσιος** Ἀλιμοῦς δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος. 25

* **Ἀλιϝρόθιον**: κύμα θαλάσσης.

* **Ἀλις**: ἱκανῶς, δαψιλῶς.

* **Ἀλκμαίων**: ἰσχυρῶν, ἀνδρείων, γενναίων.

* **Ἀλκυών**: ὄρνειον θαλάσσης.

* **Ἀλλὰ χρή**: ἀντὶ τοῦ ἔστω.

30

* **Ἀλλάχθητε**: ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς.

* **Ἀλλά**. ἀντὶ τοῦ ὅταν. Σοφοκλῆς.

* **Ἀλισγηθέν**: ἐστιαθέν, μισηθέν, ἢ λυπηθέν.

Ἀλισγημάτων: τῶν μiasμάτων ἐκ μυσαρᾶς τῶν εἰ-
δῶλων θυσίας.

Ἀλίσκει: νικά.

Ἀλισγηθῆ: λυπηθῆ, μισηθῆ.

Ἀλίσκεται: καταλαμβάνεται, κρατεῖται. 5

Ἀλιτρία: ἀντὶ τοῦ ἁμαρτία. Ἀριστοφάνης.

Ἀλιτήμων: ἁμαρτωλός.

Ἀλλὰ γάρ: ἀντὶ τοῦ δέ. Εὐπολις Βάπταις.

ἀναρίστητος ὢν,

κουδὲν βεβρωκώς, ἀλλὰ γὰρ στίφανον ἔχων. 10

Ἀλιτήριοι: ἁμαρτωλοί. Ἀλιτήριοι δὲ ἐντεῦθεν ἐκα-
λοῦντο. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους. ἤρπα-
ζον οὖν τινὲς ἀλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων
τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. Καὶ ἄλλως. ἀλιτή-
ριος δὲ λέγεται, ὅτι λιμὸς ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, καὶ 15
οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἐλέ-
χθησαν οὖν οἱ τοὺς ἀλούντας τηροῦντες καὶ ἀρπά-
ζοντες ἀλιτήριοι. παρτέεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν
μετὰ βίας τι ποιούντων ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ
τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παρά- 20
γωγος ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὃ ἔστιν ἁμαρτάνειν.

Ἀλιρόθιος: υἱὸς Ποσειδῶνος.

Ἀλληγορία: ἐπειδὴν ἄλλο τὸ γράμμα κατὰ τὸ πρό-
χειρον δηλοῖ, καὶ ἄλλο τὸ νόημα καταλαμβάνεται.

Ἄλλη: ἀντὶ τοῦ ἄλλως. 25

Ἀλκυονίδες ἡμέραι: περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρον-
ται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις ἑνδεκά φησιν αὐ-
τάς, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Δημαγόρας
δὲ ὁ Σάμιος ἐπτά, Φιλόχορος ἑννέα. τὸν δὲ ἐπ' αὐ-
ταῖς μῦθον Ἀγῆσανδρος ἐν τοῖς περὶ ὑπομνήματι λέ- 30
γει οὕτως. Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν
Φθονία, Χθονία, Ἀνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππα, Παλ-
λῆνη, Δριμώ, Ἀστερίη. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς

τελευτήν ἀπὸ Καναστραίου, ὃ ἐστὶν ἄκρον τῆς Πελλόνης, ἔρριψαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀμφιτρίτη δ' αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀλκυόνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι ἀλκυονίδες καλοῦνται. Καὶ ἄλλως. ὅτι ἀλκυὼν ἐστὶν εἶδος ὀρνέου, ἐν ἅλλῳ κύν, τουτέστιν ἐν θαλάσῃ, ὅθεν καὶ ἀλκυὼν ἐκλήθη. φασὶ δέ, ὅτι κύματος ἀεὶ ἀφανίζοντος αὐτῆς τὰ ὠά, καὶ ἐπὶ πολὺ οὔσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὴν ὤρισεν ἡμέρας τινὰς εὐδαινίας, ἅς καὶ καλοῦσιν ἀλκυονίδας. 10

Ἀλκμαίωνίδαι: γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς Ἀθήνησιν, ἀπὸ Ἀλκμᾶνος.

Ἀλλήλων: ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης. καὶ Θουκυδίδης. καὶ πού τινες ἀλλήλων ἐγεύσαντο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. 15

Ἀλλοδαπαί: ξένα, παντοῖα.

Ἀλλοθρόους: ἄλλοφώνους.

Ἀλκέτας: Μολοτιῶν βασιλεὺς. ἀλλὰ καὶ ἵπποστράτηγος ἄλλος Ἀλεξάνδρου.

Ἀλκιβιάδης: ὁ Κλεινίου παῖς. ἀλλὰ καὶ ὁ πρόπαππος αὐτοῦ. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἀλκιβιάδης, οὗ μέμνηται ὁ Ἀντιφῶν. 20

Ἀλκίμαχος: στρατηγός ἐστιν οὗτος Ἀναγυράσιος τὸν δῆμόν. ἕτερος δὲ ἐστὶν ὁ Μακεδών, οὗ μνημονεύει Τπερίδης. 25

Ἀλλὰ χρή: τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἷον καὶ μάλα.

Ἀλλαχοῦ καὶ ἀλλαχόσε τὸ εἰς τόπον, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀλλαχόθι τὸ ἐν τόπῳ.

Ἀλλοπρόσαλλος: εὐμετάβλητος, δῖγνωμος, ἄλλως ἐπ' ἄλλῳ τινὶ μεταστρεφόμενος. 30

Ἀλλόκοτον: ἐναντίον, ξένον, ἄλλοφυές, ἕξαλλον, ἀσυνάρμοστον, ἀλλότριον. Πλάτων δὲ ἀλλοκοτώτατον

καὶ ἄλλοκοτώτερον εἶπε, καὶ Φερεκράτης ἄλλοκότως ἐπιρῥηματικῶς.

Ἄλλοτριώς: πολυμίως.

Ἄλλως: μάτην. ἢ μάλιστα. ἢ κατὰ ἄλλον τρόπον.

Ἄλλως τε: μάλιστα.

5

Ἄλμα: πήδημα.

Ἄλλοτριονομοῦντες: ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες. ἢ ὅπως τίσι τινα μὴ προσηκόντως διανέμοντες.

Ἄλλος ἄλλον: ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους.

Ἄλλαντοπώλης: ἐντεροπώλης.

10

Ἄλλος: ἀντὶ τοῦ ἕτερος. Ὅμηρος.

ὅς χ' ἕτερον μὲν κεῦθη ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἶπεν.
τάσσεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τίς.

ὅπποτε κέν.

Ἀλμάδες: κολυμβάδες ἐλαῖαι.

15

Ἀλογήσει: ἀμελήσει, οὐ φροντίσει.

Ἀλοῖεν: ληφθεῖεν.

Ἀλοιφή: τὸ λίπος.

Ἀλόντες: ληφθέντες.

Ἀλοπον: ἀλέπιστον. Ἀριστοφάνης.

20

Ἀλὸς ἄχνη: ἀφρὸς θαλάσσης.

Ἀλουργίς: πορφύρα,

Ἀλουργά: θαλασσοπόρφυρα.

Ἀλετρίβανος: Ἀριστοφάνης εἶπεν.

Ἀλουργοπωλική: ἡ πορφυροπωλικὴ λεγομένη. οὐ- 25
τως Ἰσαῖος.

Ἀλουργικά: τὰ πορφυροβαφῇ νήματα καὶ λεπτά.

Ἀλοάσαντα: ἐν τῷ α. Φερεκράτης Ἰπνφ.

ὑποζυγίους ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι.

τὸ δὲ συγκόψαι πληγαῖς ἀλοῆσαι ἐν τῷ ἦ.

30

Ἄλλο ἕτερον ἐκ παραλλήλου λέγουσι. Μένανδρος Μείθη.

. . εἶτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον,

οὐκ ἄλλο τι ἕτερον.

Κρατις Παιδιαῖς.

τοῖς δὲ τραγωδοῖς ἕτερος σεμνὸς πᾶσιν λόγος ἄλ-
λος ὅδ' ἔστιν.

Ἀλογίαν: τὸ μηδὲνα λόγον ἔχειν, ἀλογιστὶ δὲ πράττειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Πλάτων.

Ἀλογοὶ ἐρανίσταί: οἱ μήπω τὸν ἔρανον ἀνηρημένοι, μηδὲ καταθέμενοι τὴν τοῦ ἐράνου καταβολήν, οἷς οὐδ' ἔστι λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν.

Ἀλύβιας: λμνη λέγεται ἐν Ὑπερβορείοις.

Ἀλόπη: Κερκυρόνος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος ἱπποθῶν, ὁ τῆς Ἱπποθωαντίδος φυλῆς ἐπώνυμος.

Ἀλοῦσα: ληφθεῖσα.

Ἀλόχευτος: ἀγέννητος.

Ἀλουργίαῖον: ἀντὶ τοῦ ἀλουργέ. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἀλώνητος: οἷον βάρβαρος καὶ εὐτελής. οἱ γὰρ Θράκες ἀνδράποδα ἄλων ἀπεδίδοντο.

Ἀλση: τεμένη.

Ἀλύξαι: ἐκφυγεῖν. ἢ καταξύσαι.

Ἀλύειν: ἐνιοὶ τὸ μὲν ἐπαίρεσθαι καὶ χαίρειν δασέως ἀξιούσι προφέρεισθαι. Ὅμηρος.

ἢ ῥ' ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνέκησας τὸν ἀλήτην;
τὸ δὲ λυπεῖσθαι ψιλῶς, οἷον

ὥς ἔφαθ' ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο.

ὥς στερητικὸν ἔχον τὸ ἄλιδυμος δὲ ἀμφότερα δασέως. καὶ γὰρ τὸ ἀλεαίνεσθαι δασύνουσιν οἱ Ἄττικοί, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἄμις, ἄμαξα, ἄμνος, Ἀλαεῖς, ἀλύειν. ἄλλοι δὲ τὸ ἀλύειν ἐπὶ τοῦ χαίρειν δασύνουσιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀλλομένου, ὅπερ δασύνεται.

Ἀλύσιον: ἀλυσείδιον, πλόκιον περιτραχήλιον. Μένανδρος Καρίνη.

περὶ τὸν τραχήλον ἀλύσιόν τί σοι δότω.

- Ἄλφι: ἄλφιτον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπότρωκτον, ὃ
 φασὶ πρῶτον εὐρεῖν Ἐπίχαρμον.
- Ἀλυσιτελής: ἀσύμφορον.
- Ἀλφούς: λευκοὺς ἢ λευκάς.
- Ἀλφῆ: πιασθῆ, καταγνωσθῆ. 5
- Ἄλα: ἄγτι τοῦ ἄλες. Φιλύλλιος.
- Ἀλφιστεῖς: οἱ τὰ ἄλφιστα ποιοῦντες. Ὑπερίδης.
- Ἀλωαί: ἄλωνίαι ἢ παράδεισοι.
- Ἀλώβητον: ἄμωμον, ἀβλαβές.
- Ἀλώμενος: πλανώμενος. 10
- Ἀλὼπόχρους: ὁ πολὺς.
- Ἀλῶναι: ληφθῆναι, συνδεθῆναι.
- Ἀλώσιμα: εὐληπτα.
- Ἀλῶα: ἐορτή, ἐστὶν Ἀττική. Φιλόχορος δὲ φησὶν ὀνομα-
 σθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς 15
 περὶ τὰς ἄλως ποιεῖσθαι.
- Ἀλωπεκῆθεν: δῆμός ἐστιν ἡ Ἀλωπεκὴ τῆς Ἀντιοχί-
 δος. καὶ ὁ δημότης Ἀλωπεκεύς.
- Ἀλωπεκόννησος: πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν Χερσόρρῳ.
- Ἀλαξονεύεσθαι τὸ ψεύδεσθαι λέγουσι, καὶ ἀλα- 20
 ζόνα τὸν ψεύστην καὶ φένακα.
- Ἀλοστατεῖ: στρατεύεται.
- Ἀλιεύεσθαι: τὸ ἀλιεύειν. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἡμεῖς.
- Ἀλεάλνειν: θερμαίνεσθαι, οὐχὶ ἀλεάλνεσθαι.
 οὐκοῦν ἔν' ἀλεάλνοιμι, τοῦτ' ἡμπεσχόμεν, 25
- Ἀριστοφάνης.
- Ἄλφα: τοῦτο ὑπὸ Φοινίκων βοὸς κεφαλὴν ἐκαλεῖτο. καὶ
 Μωϋσῆς δὲ ὁ νομοθέτης ὑπὸ Ἰουδαίων διὰ τὸ πολ-
 λούς ἔχειν ἄλφους ἐν τῷ σώματι οὕτως ἐκαλεῖτο. ἀλ-
 λὰ τοῦτο Νίκαρχος ὁ τοῦ Ἀμμωνίου ἐν τῷ περὶ Ἰου- 30
 δαίων φλυαρεῖ. ἄλφα δὲ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ σὺς ὁ πλή-
 ξας τὸν Ἀδωνιν· ἐκλήθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀσβοτῶν τῶν

ἐν Φοινίκῃ· καλεῖται δὲ παρὰ Φοινιξιν ὁ ἀπηνῆς καὶ ἄγριος. ἄλφα δὲ καλεῖται καὶ ὁ Ὅσιρις ὑπὸ Βιβλίων. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλάχιστον.

***Ἀλφαινειν**: τὸ παραλλάσσειν. ἐξ οὗ καὶ οἱ ἐν τῷ σώματι ἄλφοι· παραλλάσσουσι γὰρ κατὰ τὸν χρόνον. 5

***Ἀλφάνει**: ζητεῖ ἢ εὕρισκει. ἔνθεν τιμαλφὴ ἢ πολλὴν εὕρισκονσα τιμήν.

***Ἀλφάνει**: εὕρισκει. Ἀριστοφάνης Θεσμοφορίαζούσαις· οἱμοὶ κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε· εἰπὲν μὲν ὁ κήρυξ οὗτος ἄλφάνει. 10

Εὐπόλις Ταξιάρχαις·

οὐ θάττον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν

ἄγων ἀποκηρύξει τις, ὅ τι ἂν ἄλφάνῃ;

καὶ ὁ ποιητής·

ἐκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον. 15

***Ἀλδαίνων**: αὐξόμενος.

***Ἀλειφοίβιον**: τὸν περὶ πάλαιστραν ἀναστρεφόμενον καὶ ὑπηρετοῦντα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

***Ἀλεξίλογα**: οὕτω τὰ γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος. 20

***Ἀλεσούριον**: θαλάσσιον αἰδοῖον καὶ γένος κογχυλλίων.

***Ἀλευρόμαντις**: ὁ Ἀπόλλων, διὰ τὸ ἀλεύροις μαντεύεσθαι.

***Ἀλευρόττισις**: ὅτι τὰ ἄλευρα διατιῶσιν. οἱ δὲ τηλὴν αὐτὸ καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ σηλὴν ὀνομάζουσι καὶ 25 κόσκινον.

***Ἀλάστωρ**: θηλυκῶς Νικόχαρις τὴν ἀλάστορα ἔφη Σφίγγα.

***Ἀλάστορον**: ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος, Αἰσχύλος μέγαν ἀλάστορον εἶπεν. 30

***Ἀλάστορα προσβαλεῖν**: οἷον μύσος καὶ ἀνοσιουργίαν. Εὐριπίδης·

οὐ σοι παραινῶ, μηχανωμένη κακὰ
ἐχθροῖσι, στυγῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα.

Ἀλεύρατις: ἀγγεῖον εἰς ἄλευρα.

Ἀλεύσω: ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Σοφοκλῆς.

Ἀλληλίζειν: ἀλλήλους περαίνειν.

5

Ἀηλιμμένον: τὰ τοιαῦτα οἱ Ἀττικοὶ ἀναδιπλοῦν-
τες λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡλειμμένον.

Ἀλίσστον: τὸ μάταιον. Εὐριπίδης. ἔστι δὲ τὸ ἀνέγ-
κλητον, ὃ οὐκ ἔστι φυλάσσθαι, κατὰ ἀπόφασιν.

Ἀλιευόμενος: ἀντὶ τοῦ ἀλιεύων. Πλάτων.

10

Ἀλίνουσιν: ἀντὶ τοῦ λεπτύνουσι. Σοφοκλῆς.

Ἀλίπαστα: οἶονται οἱ πολλοὶ ἀλίπαστα τὰ ταριχη-
ρά, οὐ χρῶνται δὲ οὕτως Ἀττικοί, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀλσὶ
πεπασμένων κρεῶν ὀπτῶν προσφάτων.

Ἀλῖσαι: κυλίσαι τὸν ἵππον.

15

Ἀλμυρίδες: τόπος τις περὶ τὰς ἐσχατίας τῆς Ἀττι-
κῆς. Ἀριστοφάνης. Τηρεῖ.

ἔδει δέ γέ σε βληθεῖσάν εἰς ἀλμυρίδας

... τηδὲ μὴ παρέχειν σε πράγματα.

Ἀλμυρόν: τὰ πολλὰ ἐκτεταμένως. λέγουσι δὲ καὶ 20
ἀλυκόν.

νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκόν, δίκαιά γε

Ἀριστοφάνης λέγει Λυσιστράτη.

Ἄλις τοῦδε: οἶον ἀπόχρη καὶ ἱκανῶς ἔχει. εἴρηται
δὲ ἀπὸ τῆς ἀλός, ὅτι καὶ αὕτη δαψιλῆς καὶ ἱκανή. ἢ 25
ἀπὸ τοῦ ἄλεις.

Ἄλίσπαρτον: κυρίως τὸ ἄλλ κατεσπαρμένον χωρίον.
καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω λέγεται. οἱ δὲ ἰδιῶται συ-
νήθως ἐπὶ τοῦ ἀχρήστου γεγονότος χρῶνται τῇ φωνῇ.

Ἀλιῶς: ἀντὶ τοῦ ἀλιέως. Φερεκράτης.

30

Ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν: Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος.
σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

Ἀλοσύδνης: τῆς ἐν ἄλλ γενομένης. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὴν θάλασσαν ἀπὶ δώκεν.

Ἀλοῶν: ἀντὶ τοῦ περιάγων, ὥς οἱ ἄλοῶντες βόες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

ἄλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους.

Ἀλοᾶν: τύπτειν, βάλλειν. καὶ τὸ θρύπτειν ἐπὶ τῆς ἄλλω τὸν σίτον.

Ἀλοία: ἔτυπτεν. ἀφ' οὗ καὶ πατραλοίας Ἀττικῶς ὁ πατροτύπτης.

Ἀλλὰ αὖ: ἀντὶ τοῦ ἄλλα πάλιν. Πλάτων Νυκτὶ μακρᾷ ἄλλ' αὖ γέλοιον ἄνδρα μου μὴ φροντίσαι μηδέν.

Ἄλδς θελοιο: τοῦ ἐντίμου, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ καὶ πανταχοῦ χρῆσιν. ἢ τοῦ καθαροῦ καὶ ἀφθάρτου. ἢ τοῦ δικαίου καὶ ἀναγκαίου, δικαίου μὲν, καθότι μυστικῶς οὕτω προσαγορεύεται. σπονδαὶ γὰρ καὶ ὁμεστίων καὶ ἱερῶν καὶ ἱερέων καὶ τραπέζης κοινωνία τούτῳ χαρακτηρίζονται. ἀναγκαῖον δὲ πρὸς διαμονὴν καὶ ἐπιτηδειότητα καὶ εὐεξίαν τῶν χρησίμων ἀνθρώποις. καὶ τὸ πῦρ δὲ θεῖον καὶ ἡ θάλασσα ἔοικε διὰ τὴν τινα τοιαῦτα καλεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ καθάρσιον λυμάτων εἶναι. ἔτι τε τὸ σπουδαῖον καὶ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἢ τὸ μέγα καὶ ἄριστον θεῖον λέγεται.

Ἀλκαία: ἢ οὐρὰ τοῦ ζώου, κυρίως δὲ τοῦ λέοντος, ὃ ἐστι κνήθην. ἔνιοι δὲ ἄλκαλαν διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμᾶν, ἐπεὶ ὁ λέων ἰσχία τε καὶ πλευρὰς μαστίζων τῇ οὐρᾷ εἰς μάχην ἑαυτὸν ἐποτρύνει. καὶ ταῦρος δὲ καὶ κύων καὶ ἄλλα ζῶα πολλὰ τῇ οὐρᾷ πρὸς ἀλκὴν κέχρηται. φασὶ δὲ Ἕλληνες καὶ τὴν οὐρὰν εἰρηθεῖν παρὰ τὸ ὀρίνειν καὶ παρορμᾶν εἰς ἀλκὴν.

Ἀλῶα: ἐορτὴ Δήμητρος καὶ Διονύσου. προσηγόρευται δὲ διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς ταῖς ἀπὸ τῆς ἄλλω τότε καταχρησασθαι, φέροντας εἰς Ἐλερσίῳ. ἢ ἐπεὶ ἐν ἄλῳσιν ἔπαι-
ζον

ζον ἐν τῇ ἑορτῇ. ἤγετο δὲ ἐπὶ τῇ συγκομιδῇ τῶν καρ-
πῶν ἑορτὴ Ἀλῶα, ἐν ἣ καὶ Ποσειδῶνος πομπή. ἀπὸ
δὲ τοῦ συναυλίζεσθαι, ἔνθεν καὶ ἄλλως. καὶ ἡλιαία δέ,
ἐπεὶ πολλοὶ δικαῶται συναθροίζονται.

Ἀλλογνοεῖν: τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν. ὅμοιον δέ 5
ἔστι τὸ ἀμφοιγνοεῖν.

Ἀλλοτριόγνωμος: σημαίνει ὃ τὰ ἀλλότρια ἐν γνώμῃ
ἔχων καὶ μὴ τὰ ἑαυτοῦ.

Ἀλοιμός: τὸ τῶν τοίχων χρίσμα.

Ἀλοκίζειν: ἀροτριᾶν.

10

Ἀσὶ διαπεπασθαι: ὃ νοῦς τῇ συμπλοκῇ χρήσιμος.

Ἀλλυδισ: μεταλλαγή.

Ἀλυκτεῖν: δυσφορεῖν.

Ἀλυπος: ὃ μὴ λυπούμενος. λέγεται δὲ καὶ ἀλύπη-
τος. Θεόπομπος.

15

Ἀλογα: ἄρρητα, Σοφοκλῆς. ἄλογα καὶ ἀδιανόητα,
Πλάτων.

Ἀλυπον ἄνθος ἀνίας: εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπ' τινος
πράγματός, ὃ λύπης ἀπαλλάττει, οὕτως ἂν χρήσαις,
ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Διονύσιακῷ Σατυρικῷ ἐπὶ 20
οἴνου πρῶτον γευσσάμενων τῶν κατὰ τὸν χορὸν Σα-
τύρων.

πόθεν ποτ' ἄλυπόν ὦδε

εὔφρον ἄνθος ἀνίας;

ὅλον δὲ τὸ μελύδριον πολιτικὸν ἄγαν γέγονε. μετὰ γὰρ 25
τῆς ἄλλης ἐναργείας λελυμένην ἔχει τὴν ἐρμηνείαν καὶ
μεθύουσιν ἀρμόττουσαν. δεῖ δὲ τὰς λύσεις τῆς ἐρμη-
νείας ἀρμάττειν τοῖς νοήμασι καὶ μὴ σφίγγειν, καὶ
μηδαμοῦ σύνδεσμον παρατιθέναι, ἀλλ' ἀκήρατον τὴν
λύσιν φυλάττειν.

30

Ἀλυσθαίνειν: ἀδυνατεῖν.

Ἀφρίστρων στοά: ἡ ἀλφειτόπωλις, ἐν ἣ καὶ ἡ Ζεύξι-
δος ἀνέκειτο Ἑλένη.

Bb

Ἀλφίταμοιβοί: ἀλφίτοπῶλαι, οὐ πρὸς ἀργύριον,
ἀλλ' ἀλφίτων κριθὰς ἀμειβόμενοι.

Ἀλφίτα: κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφρυγμένων καὶ ἀλε-
σθειςῶν κριθῶν θραύσματα, καταχρηστικῶς δὲ τὰ
ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν.

Ἀλφιτόχρωτος κεφαλῆς: τῆς πολιᾶς. Ἀριστοφάνης
Ταλμυσεῦσιν.

Ἀλλόφασις: θόρυβος ταραχώδης.

Ἀλλοφάσειν: ἐτεροχροεῖν, παρορᾶν.

Ἀλλοφάσειν: οὐχ ὑποφέρειν βάρος.

Ἀλλοφάτοις: ὑπ' ἄλλων πεφατισμένοις, οἷον ἀνηρη-
μένοις.

Ἀλφός: ἡ μὲν τις λευκὴ παραλλαγή κατὰ τὸ χρῶμα
μετὰ τινων λεπτῶν στιγματῶν, ὃ καλεῖται λευκὸς ἄλ-
φός, ἡ δὲ ὑπομελανίζουσα καὶ καλεῖται μέλας ἄλφός.

Ἀλῶπεκέως: ἀμπέλου εἶδος.

Ἀλφηστῆσιν: ἐντίμοις.

Ἀλφινία: ἡ λευκὴ.

Ἀμαθος: ἡ μεσόγειος ἥτοι ἡ κατὰ τὸ πεδῖον ἄμμος.

Ἀμᾶν: θερίζειν, παρὰ τὸ ἄμα.

Ἀμαξιτόν: ὁδὸν δημοσίαν.

Ἀμαρυγή: λαμπηδών.

Ἀμαρυγὰς: ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνες ὕψους.

Ἀμάρυγμα: φόρημα. κίνησις. λαμπηδόνα. οἱ δὲ . . .

Ἀμματα: δεσμά.

Ἀμαυρά: σκοτεινά, ὅθεν καὶ ἀμαυρὸν τὸ μὴ διαφανές.

Ἀμαχον: δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος.

ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ σύγγενές ἦθος.

Ἀμβλίσκουσιν: ἀποβάλλουσιν.

Ἀμβλύς: σκοτεινός.

Ἀμβλυώττει: τυφλώττει.

Ἀμβλωθρίδια: ἐκτρώματα, ἐξημβλωμένα ἔμβρυα.

Ἀμβρόσιον: θείον. ἢ ἀθάνατον. ἢ θανυμαστόν.

- Ἄμβροτα: θεῖα, ἄφθαρτα.
 Ἀμείβεσθαι: ἀποκρίνεσθαι.
 Ἀμείβων: ἀλλάσσειν.
 Ἀμειδέες: στυγνόν, σκυθρωπόν.
 Ἀμείλικτος: ἀπάνθρωπος. 5
 Ἀμείλικτον: ἀπηνή.
 Ἀμείλοχος: σκληρός, ἀκολάκευτος.
 Ἀμέλει: σημαίνει τρία, διὰ τοῦτο, καὶ τὸ πᾶν, καὶ ἔστι καὶ περιττὸν ἐν ταῖς γραφαῖς, κόσμου χάριν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς παραλαμβάνομενον. 10
 Ἀμέλει: τοιγαροῦν.
 Ἀμελλητί: ἀνυπερθέτως.
 Ἀμεταποίητον: ἀμετάθετον.
 Ἀμετρίαν: ὑπερβολήν.
 Ἀμεταστρεπτή: ἀμελητή, μὴ ἐπιστρέφόμενον. 15
 Ἀμηγέπη: ὅπωςδήποτε, καθ' ὅτι οὖν. λέγεται δὲ καὶ ἁμωσγέπως καὶ ἁμόθεν.
 Ἀμήρυτον: πολὺ, ἐκτεταμένον, ἀπλήρωτον, τουτέστι διηνεκῶς ἐπιμένον ἀπέραντον.
 Ἀμήσαντες: ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποτεμόντες. 20
 Ἀμητῆρες: θερισταί.
 Ἀμητός: αὐτὰ τὰ τεθερισμένα ὀξύτόνως προπαροξυντόνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὥς καὶ τρύγητος ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν.
 Ἀμηχανία: ἀπορία. 25
 Ἀμήχανον: ὑπὲρ λόγον.
 Ἀμίδας: τὰ ὑπερήσια, τὰ οὐροδόχα ἀγγεῖα.
 Ἀμιλλα: ἀγώνισμα, φιλονεικία, ἐξίσωσις.
 Ἀμογητί: ἀκόπως.
 Ἀμοιβαδόν: ἐξαίφνης, ἐφ' ἑξῆς. 30
 Ἀμοιβή: ἀνταπόδοσις.
 Ἀμοιβαῖα: ἔκτισις, ἀνταπόδοσις ἢ ἐκ διαδοχῆς ὁμοία.
 Ἀμοιρῆσαι: ἀποτυχεῖν.

- Ἄμουσα: ἀτερπῇ, ἀηδῇ, ἀπαλδευτα.
 Ἄμπεχόμενος: περιβαλλόμενος.
 Ἄμπεχόνη: ἱμάτιον.
 Ἄμπεχόνιον: λεπτὸν ἱμάτιον, πᾶλλον.
 Ἄμπλακίαις: ἀμαρτίαις. 5
 Ἄμπυκας: χαλινούς.
 Ἄμπυξ: δεσμός τριχῶν ἢ κόσμος τῆς κεφαλῆς.
 Ἄμπωτις: ξηρασία ἢ πλημμύρα.
 Ἄμυδρά: ἀφανῇ, σκοτεινά.
 Ἄμύκλας: Λακεδαίμων. 10
 Ἄμύητος: ἄπειρος, ἀτέλεστος.
 Ἄμύμων: ἄψογος, ἄμεμπτος.
 Ἄμύντωρ: βοηθός.
 Ἄμυξις: σπάραξις.
 Ἄμύσσει: ξέει, σπαράσσει. 15
 Ἄμυχῇ: ἐπιπόλαιον ἔλκος.
 Ἄμφ' αὐτούς: περὶ αὐτούς.
 Ἄμφηκες: ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον.
 Ἄμφηρεφές: ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον ἢ κατάσκιον.
 Ἄμφήριστον: ἄνισον, ἀμφίβολον. 20
 Ἄμφι: περὶ, ἐξ ἑκατέρου μέρους.
 Ἄμφιβιον: ἐν ἀμφοτέραις δυνάμενον βιοῦν, θαλάσση καὶ γῇ.
 Ἄμφιβολοι: πανταχόθεν βαλλόμενοι. ἢ ἀπορούμενοι, διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς ἀγνοία καὶ εἴτε τοῦ- 25
 το εἴτ' ἐκείνο ποιήσουσιν.
 Ἄμφιγύοισι: τοῖς ἐξ ἑκατέρου μέρους πληῆσαι ἢ γυῖω-
 σαι δυναμένοις.
 Ἄμφιδέρεα: ψέλια.
 Ἄμφιδεές: περιδεές. 30
 Ἄμφιθαλής: ἑκατέρωθεν θάλλον.
 Ἄμφιθετος: κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένη, ἀπύ-
 θμενος.

Ἀμφίκλημος: περίκλημος ἢ βραχυτάτη.

Ἀμφίκλημον: ἐκατέρωθεν ἐπικίνδυνον.

Ἀμφιλαφές: κατάσκιον. ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. ἢ
δασύ.

Ἀμφιλάφεια: ἀμφοτέρωθεν βοήθεια. 5

Ἀμφιλαφής: μεγάλη, οἷον ἀμφιλαβής, ὅτι ἀμφοτέραις
ταῖς χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἔστιν.

Ἀμφιμάτορας: ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας.

Ἀμφιματῶσαι: ἀποδῦσαι.

Ἀμφιον: ἔνδυμα, ἱμάτιον. 10

Ἀμφίπολος: ἡ θεράπαινα.

Ἀμφιρύτη: περιῤῥεομένη κύκλῳ.

Ἀμφισβητεῖν: μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἷον χωρὶς βαίνειν
καὶ ἀμφιβάλλειν.

Ἀμφίταποι: τάπητες ἀμφίμαλλοι. 15

Ἀμφιστεφεές: πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμένοι
ἀλλήλαις.

Ἀμφι τὸ λυκόφως: περὶ τὴν αὐγὴν.

Ἀμφιτρυχῇ: κατεῤῥωγότα. 20

Ἀμφιφορεῖα: ἀγρεῖα.

Ἀμφιφορεῦσι: κεραμλοῖς, ἀμφορεῦσιν.

Ἀμφίχυτον: περικεχωσμένον.

Ἀμφοδον: δόδον, ῥύμην.

Ἀμφορεαφόρους: τοὺς μισθωτοὺς τοὺς τὰ κεράμια
φέροντας. 25

Ἀμφω τὸ χεῖρε: ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας.

Ἀμώμενοι: θερλζοντες.

Ἀμωσγέπως: ὅπωςδῆποτε, ἔν γέ τινι, καθ' ὅντιναοῦν
τρόπον. 30

Ἀμῶσι: θερλζουσιν.

Ἀναβιώσκεσθαι: ἀναζῆν.

Ἀνάγνωσις: ἀναγνώρισις. ἢ ἀνάπεισις.

Ἀναβοθρεύουσιν: ἀναμοχλεύουσιν.

* **Ἀνάγραπτον**: τὸ ἀναγεγραμμένον. ἢ τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον.

* **Ἀνάγωγος**: ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς.

* **Ἀναγωγότερον**: ἁμαρτικώτερον, ἀτακτότερον.

* **Ἀναγωγή**: φιληδόνῳ, ἐκκελυμένῳ.

5

* **Ἀναδάσασθαι**: ἀναμερίσασθαι.

* **Ἀναδέσμην**: ὁμοίον τι διαδήματι. ἢ μιτραν κεφαλῆς.

* **Ἀναδεῖ**: ἀναπλέκει, στέφει.

* **Ἀναδούμενος**: στεφανούμενος, τιθέμενος.

* **Ἀναδήσασθαι**: στεφανώσασθαι. καὶ ἀναδήσοντες 10
στέφοντες.

* **Ἀναδιδάξαι**: ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι. ἐπιτατικὴ γὰρ
ἐστὶν ἡ ἀνά.

* **Ἀναδύναι**: ἀναχωρῆσαι.

* **Ἀναδυόμενος**: φεύγων, ἀναχωρῶν, ἀναβαλλόμενος. 15

* **Ἀναξυγαῖς**: ἀναστροφαῖς, στρατοπεδείαις.

* **Ἀναξωπυρῆσαι**: ἀνανεῶσαι, ἀνεγείραι, ζῶσαι.

* **Ἀναθηλήσει**: ἀναβλαστήσει.

* **Ἀναθρούμενα**: ἀνασκοπούμενα.

* **Ἀναίδην**: ἄθρόως, σφοδρῶς. ἢ ἀπηρυθριασμένως. 20

* **Ἀναιμωτί**: ἄνευ αἵματος.

* **Ἀναίνομαι**: ἀπαρνοῦμαι, προῖεμαι.

* **Ἀναιρεῖν**: τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν. καὶ τὸ τεχθὲν
ἀνατρέφειν. καὶ τὸ φονεῦσαι. καὶ τὸ ἀναλαβεῖν. καὶ
ἔτι τὸ ἀπολλύναι. καὶ τὸ αἶρειν ἢ προσενέγκασθαι. 25

* **Ἀνακαλυπτῆρια**: δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις, ὅταν
πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἐν ἐστιᾷσει τῶν γάμων, τοῖς
ἀνδράσι καὶ τοῖς ἐστιωμένοις ὁρώμεναι.

* **Ἀνακάθαρσις**: ἐπὶ λυσις, διευκρίνησις.

* **Ἀνακεφαλαιοῦται**: ἀναπληροῦται. 30

* **Ἀνακτίζει**:

* **Ἀνακεχυμένη**: ἀνετή.

* **Ἀνακλῖναι**: ἀνοῖξαι.

- Ἀνακομιδὴ: ἀναγωγή, ἐπάνοδος.
 Ἀνακωχή: ἀνάπαυσις.
 Ἀνακτορίαν: δεσποτεῖαν.
 Ἀνακτόριον: ἱερόν.
 Ἀνακυπῶσαι: ἀναστρέφαι. 5
 Ἀνακτόρων: ἱερατείων.
 Ἀνακῶς: φυλακτικῶς ἢ βασιλικῶς. καὶ ἀνακῶς
 ἔχειν φροντίζειν.
 Ἀνακωχεύειν: τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος στήσαν- 10
 τας τὰ ὀθόνια θαλεύειν.
 Ἀνακωχῆς: ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν
 ἐν πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἄνω
 τὰς ἀκῶκας ἔχειν.
 Ἀναλγήτως: ἀναισθήτως, ἀπόνως. καὶ ἀναισθησία 15
 ἀναλγησία.
 Ἀνάλημμα: ὕψωμα, στήριγμα.
 Ἀναμάθω: ἐξ ἀρχῆς μάθω.
 Ἀναλλοίωτον: ἄτρεπτον, μὴ ἀλλοιούμενον.
 Ἀναμάττεσθαι: ἀναφυρᾶν.
 Ἀναμέλποντες: ἀνυμνοῦντες. 20
 Ἀναμετρήσαιμι: διεκπεράσαιμι.
 Ἀναμηρύσασθαι: ἀνατεῖναι.
 Ἀναμίλλητον: ἀφιλόνηκον.
 Ἀναμύειν: ἀναβλέπειν.
 Ἀναντα: ἄνω, ἀνωφερῇ, δυσχερῇ. 25
 Ἀναντές: ἀνωφερές.
 Ἀναξυρίδες: φιμινάλια, βρακία. ἢ τὰ βαθέα καὶ
 ἄβατα ὑποδήματα.
 Ἀνὰ οὐλαμόν: κατὰ τὸ ἄθροισμα.
 Ἀνακραθέντες: ἀνακρασθέντες, ὀλοψύχως κολλώ- 30
 μενοι.
 Ἀναπάλλει: ἀναπηδᾷ, ἀνασεύει.
 Ἀνάπαυλαν: ἀνάπαυσιν.

- Ἀναπεμπαζόμενοι: ἀναριθμούμενοι, σκεπτόμενοι.
 Ἀναπεποιημένης: ἀναπεφυρμένης, ἀνέξυμωμένης.
 Ἀναπεπταμένα χωρία: πεδία, κάμποι.
 Ἀναπλίμπλαται: ἀναπληροῦται.
 Ἀνάπλασμα: σχῆμα.
 Ἀναπλήσας: ἀναπληρώσας.
 Ἀνάποινος: ἄνευ λύτρων.
 Ἀναπολεῖ: ἀναμιμνήσκεται.
 Ἀναπόδραστον: ἄφευκτον. καὶ ἀναποδράστους
 τοὺς μὴ δυναμένους φυγεῖν.
 Ἀναπόνιπτον: ἀνεξάλειπτον.
 Ἀναπτῆτω: πετασθήτω.
 Ἀνάπτειν: περιτιθέναι. ἢ ἀνατιθέναι.
 Ἀνάπτυξις: ἐρμηνεία, διασάφησις.
 Ἀνάπυστα: ἔκπυστα, δῆλα.
 Ἀναρῶριπτεῖν: ἀναλαμβάνειν.
 Ἀναρθρα: ἀτύπωτα, ἀτράνωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ
 συλλαβῆς λειπούσης στοιχείῳ ἢ λόγου λείποντος συλ-
 λαβῇ.
 Ἀναρῶρηθῆναι: ἀνακηρυχθῆναι.
 Ἀναρῶρησις: ἀναγόρευσις.
 Ἀναρῶρημα: κήρυγμα.
 Ἀναρῶρίπτειν: μεταμελεῖσθαι, μετατίθεσθαι.
 Ἀναρῶριβδεῖν: ἀναρῶροφεῖν.
 Ἀνάρτησον: κρέμασον.
 Ἀνασειράξει: ἀνθέλκει, ἀνατρέπει.
 Ἀνασκαλεύων: ἀνακινῶν, ἀδημονῶν, ἀναλογιζόμενος.
 Ἀνασσα: βασίλισσα.
 Ἀνασκευασάμενοι: ἀπάραντες.
 Ἀνασταδόν: ἀνιστάμενοι.
 Ἀνάστατος: κατεστραμμένος.
 Ἀναστήσας: καὶ ἀναστάτους ποιήσας καὶ μετοικίσας.
 Ἀνατί: ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας.

- Ἀναστοιχειοῖ: ἀναπλάττει, ὡς μεταστοιχειοῖ ἢ μεταπλάττει.
- Ἀναστάτως: πεπορθημένως.
- Ἀνασχοῦσα: ἀναδοῦσα.
- Ἀνασφήλας: ἀνανήψας, ἑαυτὸν ἀναστήσας ἢ ἀνα- 5
λαβών.
- Ἀνασχών: ἀνατείνας.
- Ἀνατάξασθαι: εὐτρεπίσασθαι.
- Ἀνατεῖλαι: ἀνθῆσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν.
- Ἀνατλάντες: ὑπομείναντες. 10
- Ἀνατύψεις: διανόησις.
- Ἀνάτλημα: ὑπομονή. καὶ ἀνατλῆναι ὑπομεῖναι.
- Ἀναυδος: ἄφωνος.
- Ἀναφάνεις: φανερὰ ποιεῖς.
- Ἀναφαιρέτους: μὴ ἀφαιρουμένους. 15
- Ἀναφανδόν: φανερώς.
- Ἀναφῆναι: ἐκφῆναι.
- Ἀναφοιτῆσαι: ἀνελθεῖν.
- Ἀναφορεῖς: οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες.
- Ἀναχαιτίζει: ἀναποδίζει, ἐκκόπτει. 20
- Ἀνὰ χθόνα: ἐπὶ τὴν γῆν.
- Ἀνάχυσιν: βλακεῖαν, ἔκχυσιν, ἔκλυσιν.
- Ἀνδάνει: ἀφρίσκει.
- Ἀνδράγρια: σκῦλα ἐξ ἀνδρῶν.
- Ἀνδραγχος: δῆμιος ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγχων. 25
- Ἀνδραπρδισμός: αἰχμαλωσία.
- Ἀνδραποδοκάπηλος: μεταβολεὺς ἀνδραπόδων.
- Ἀνδραποδώδεις: δουλοπρεπεῖς, δουλογνώμονας.
- Ἀνδρογύνων: ἀσθενῶν, γυναικῶν καρδίας ἐχόντων.
- Ἀνδροκτασιάων: ἀνδροφονιῶν. 30
- Ἀνδρομέου: ἀνθρωπίνου.
- Ἀνδρῶνα: οἶκον ἔνθα οἱ ἄνδρες εἰώθασιν αὐλίζεσθαι.
- Ἀνδροληψία: τὸ ἀρπάζειν ἄνδρας ἐκ τινος πόλεως.

ἡνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον
καὶ μὴ προἰεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. καὶ τοῦτο
ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία, καὶ οὐδετέρως ἀνδρολήμιον.

* *Ἀνδρων*: εἰς ἣν τῶν τετρακοσίων.

* *Ἀνδροσάνθων*: μεγάλα ἔχων αἰδοῖα. 5

* *Ἀνδρα*: τὸν ἀνδρεῖον. καὶ τὸν κατὰ κοινωνίαν τῆς γυναικός.

* *Ἀνδρακάς*: τὸ κατὰ ἄνδρα χωρῆσαι ὁ Κρατῖνος ἐν Βουκόλοις. Θουκυδίδης δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσου καὶ ἀντικείμενον. 10

* *Ἀνδραποδιστής*: οὐ μόνον ὁ τοὺς ἐλευθέρους δουλόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν δεσποτῶν τοὺς δούλους ὑποσπῶν εἰς ἑαυτόν.

* *Ἀνδραπόλητοι*: οἱ σὺν ἀνδραπόδοις ἀποδημήσαντες.

* *Ἀνδραφασάειν*: κατὰ ἄνδρα ἐφάπτεσθαι. 15

* *Ἀνδειράδες*: πρασιαί, ὅχετοί ταφρώδεις.

* *Ἀνδικε*: ἀνάρρητον. δικεῖν γὰρ τὸ ῥίπτειν. ὅθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι ὀνόμαζεται τὰ δίκτυον, οἷονεὶ τὸ δικούμενον εἰς θάλασσαν.

* *Ἀνδροκάνοι*: ἀνδροφάνοι. 20

* *Ἀνδροκολωνοκλῆς* ἀντὶ τοῦ ἡλίθιος. Κρατῖνος γὰρ Ὡραις, ἀντὶ τοῦ φάναι ἡλίθιον Ἐτεοκλέα, οὕτως ὕφ' ἐν καὶ διὰ μᾶς λέξεως ἔφη, διὰ τὸ εἶναι ἐκ Κολωνοῦ.

* *Ἀνδρομανής*: ἐπιμεμνηνῖα τοῖς ἀνδράσιν. 25

* *Ἀνδρότητα*: ἀνδρίαν.

* *Ἀνδροσάθης*: ἀνδρὸς αἰδοῖα ἔχων.

* *Ἀνδρωθεῖσα*: ἀνδρὶ συννηθήσασα, διακορηθεῖσα.

* *Ἀνδριάντα*: ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγουσιν αἱ μητέρες περὶ τῶν υἱῶν, ὁ καλὸς ἀνδριάς μου. Δημοσθένους ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος τὸν καλὸν ἀνδριάντα γράφοντα καὶ ἄλλοι πολλοί. λέγεται δὲ ἀνδριάς καὶ τὸ ἄγαλμα, καὶ ὁ ἐκ χαλκοῦ καὶ ξύλου καὶ χρυ-

πλού και τῆς ἄλλης ὕλης, ὅση δύναται δέξασθαι καὶ κατέχειν εἶδος. λέγεται δὲ τούτων ἕκαστον καὶ κατὰ συνθήκην τῆς ὕλης, ὁ χαλκοῦς ἀνδριάς καὶ ὁ ξύλινος ἀνδριάς καὶ τὰ ὅμοια. λέγεται μέντοι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων κατὰχρηστικῶς ἀνδριάς.

5

* **Ἀνεβάλλετο**: ἀνεκρούετο. ἀναβολὰς γὰρ καὶ τὰς ἀνακρούσεις καὶ τὰς ἀρχάς, ὅθεν καὶ τὸ ἤρχετο καὶ τὸ ἀπῆρχετο. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπερετίθετο.

* **Ἀνεβάλλετο**: προοιμιάζετο, ἀνεκρούετο, ἐνήρχετο.

* **Ἀνεβάλλοντο**: ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο.

10

* **Ἀνεβάλλον**: ἀναβολὴν ἐδίδου.

* **Ἀνεβίω**: ἀνέζησεν. ἀνεβίωσα δὲ καὶ ἀνεβίωσεν καὶ ἀνεβίω. ἀναβιώσκειται καὶ ἀναβιώσκει μᾶλλον ἢ ἀναβιοῖ. λέγουσι δὲ καὶ ἀναζῆν.

* **Ἀνεγνάμφθη**: ἀνεκάμφθη.

15

* **Ἀνέβησεν**: ἀνεβίβασεν. οὕτως Ἡρόδοτος.

* **Ἀνέγρετον**: ἀνυπόστροφον.

* **Ἀνεδήματο**: ἀνῆλθεν.

* **Ἀνεβιωσάμην**: ἀντὶ τοῦ ἀναβιώσκειν ἐποίησα, Κρα-
τ...

20

* **Ἀνέδραμεν**: ἀντὶ τοῦ ηὔξῃσθαι.

* **Ἀνεζωπυρήθη**: διεθερμάνθη.

* **Ἀνέθει**: ἀνέτρεχεν.

* **Ἀνεκάς** ψιλῶς τὸ γανά λέγουσι, καὶ ἰνέκαθεν τὸ ἄνωθεν. Εὐπολὶς. Ἀνταλύκῳ.
ἕκαστ' ἐπαίρω.

25

* **Ἀνεσίαν**: τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν ἄδειαν. Κρατῖνος Βουκόλοις.

* **Ἀνέλλεσθαι**: συστρέφασθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν.

30

* **Ἀνέλλεται**: ἀνελκείται.

* **Ἀνελύσπω**: ἀνέβαινες.

* **Ἀνεῖλεν**: ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. διαφορεῖται γὰρ ἡ λέξις,

ἐπεὶ ἔστιν ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε λαμβάνεται. ἀνελεῖν δὲ τὸ μαντεύεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φρονεῖν. φαρὲν τὸ ἀνελεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει 5 πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἑκάθετα βρέφη καὶ τρέφειν, καὶ ἀπλῶς ὅπερ ἂν τις ἀναλαμβάνοιτο.

Ἀνειλόμην: δύο δηλοῖ, τό τε ἔθρεψα καὶ τὸ ἐβά- 10
στασα.

Ἀνελήθυσιν: ἄτοκον. Εὐριπίδης.

Ἀνειμέναι: ἐκλελυμένοι.

Ἀνείμονες: ἀνίματοι, ἄνευ ἱματίων.

Ἀνεῖναι: ἀφεῖναι. 15

Ἀνεῖναι κύβον: ἀντὶ τοῦ ἀναρῶναι κύβον.

Ἀνεῖπεν: ἀνεκήρυξεν, ἀνηγόρευσεν.

Ἀνεῖργεν: ἀπεκώλυσεν.

Ἀνεῖσθαι: λελύσθαι.

Ἀνεισιν: ἀνέρχεται. 20

Ἀνεῖται: ἀπολέλυται.

Ἀνείρειν: ἀναπεῖρειν. ὅθεν καὶ ἡ ἄνερσις παρὰ
Θουκυδίδη· καὶ χρυσῷ στεφάνῳ ἐνέρσει.

Ἀνείκασσασθε: ἀνασκώψατε. Δραπέτσι Κρατῖνος.

Ἀνέλληπτός ἐστι τὸ Ἑλληνικόν, οὐχὶ ἀνάλειπτος οὐδὲ 25
ἕτερον τοιόνδε οὐδέν.

Ἀνεκαλέσατο: ἀνεθέρισεν.

Ἀνέκαθεν: μακροῦθεν.

Ἀνέκραγεν: οὐκ ἀνεκραύγασεν. καὶ ἀνακραγεῖν
καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτως. 30

Ἀνεκρούετο: ἀνέκοπτεν, ἀνέστελλεν.

Ἀνεχώχεν: ἀνεχώρουν.

Ἀνεκνυμβραλίαζον: κτύπον ἐποιοῦν, ἐκρότουν.

Ἀνελεύθερος : ὁ μικρολόγος. ἢ ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τι.

Ἀνελούσα γὰρ τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ : τοῦτο τὸ χωρίον Δημοσθένους μὲν ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος εἶπε, διτιτὴ δὲ φέρεται ἡ γραφή, ἡ μὲν 5 ὡς πραγέγραπται, ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῇ αὐτὴν λέγει κατ' αἰτιατικὴν. καὶ ἡ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγμένη τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν· ἀνελούσα τοῦτον τὸν νόμον ἦτοι παρὰβάσα διαχειροτονίαν περὶ ἐαυτῆς ἐδόκουν, ὅτι χρὴ στεφανοῦν αὐτήν, ἡ δὲ κατὰ δοτικὴν 10 ἀνελούσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκείνην ἐαυτῇ.

Ἀνέμητα : ἀμέριστα.

Ἀνέντεροι : ἀναπέσαντες.

Ἀνέλπιστον βίον τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί, 15 ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόνεται, ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθὰ. οὕτω Πίνδαρος.

Ἀνελπίστως : ἀπροσδοκῆτως.

Ἀνεμοτρεφές : τὸ ἐν εὐηνέμοις τόποις τεθραμμένον εὖτονον γὰρ τοῦτο. 20

Ἀνεμοκοῖται : οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δὲ φασι τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ.

Ἀνενεχθελσας : ἀντὶ τοῦ ἀνενεγκούσας.

Ἀνεξίτητον : ἀνεξέλευστον.

Ἀνεξέλεγκτος : ἀβασάνιστος, ἀδόκιμος, ἀγύμναστος. 25

Ἀνέπαλτο : ἀνέπαλτο.

Ἀνεπάτησας : ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας.

Ἀνεπίληπτον : ἄμεμπτον.

Ἀνεπιστάτητον : ἀφύλακτον.

Ἀνέπαφον : ἀνεύθυνον, καθαρὸν, ἀδιγές. 30

Ἀνεπαφρόδιτος : ὁ μὴ ἐπὶ χαρὶς καὶ ἀηδής.

Ἀνέριστα : ἀφιλονείκητα.

Ἀνεμύτας : Θηβαῖος τὸ γένος.

Ἀνεξεύρητος:

Ἀνεπίδικα: τῶν μὴ θεμένων διαθήκας ἐπιδικάζεσθαι τοῖς κληροῖς ὁ νόμος συγχωρεῖ τοὺς ἐγγυτάτω γένους, ὅσα ὥς υἱὸς τις ἦ. . .

Ἀνεπάγγελτος: ἄκλητος.

Ἀνεπερῶσθαι τὴν ψυχὴν: οἷον ἀνασπασθῆσθαι.

Ἀνεπίπληκτος: ᾧ οὐδεὶς ἐπιπλήσσει ἁμαρτάνοντι. Εὐπολῖς.

Ἀνερμάτιστον: ἀστήρικτον, ἀοπλον, ἀπαρασκευάστον.

Ἀνεργήσει: ἀναρτήσει καὶ οἷον κωλύσει.

Ἀνεπόπτειτον: τὸ μὴ ἐποπτεῦον. οὕτως Ἐπερίδης.

τὸ δὲ ἐποπτεῦσαι δηλοῖ Φιλόχορος, λέγων· ἀδικεῖ πάντα τὰ τε μυστικά καὶ τὰ ἐποπτικά. καὶ πάλιν· Δημητρίῳ μὲν οὖν ἰδιὸν τι γέγονε παρὰ τοὺς ἄλλους, τὸ μόνον μνηθῆναι τε ἅμα καὶ ἐποπτεῦσαι, καὶ τοὺς πατέρας χρόνους τῆς τελετῆς μετακινήθῃναι.

Ἀνεῤῥίπιξεν: ἀνεκίνει, ἐτάρασσε, ἀνήγειρεν.

Ἀνεῤῥίπτουν: ἀνελάμβανον.

Ἀνεῤῥιχῶντο: χερσὶ καὶ ποσὶ περιδρασσόμενοι ἀνῆρχοντο.

Ἀνεῤῥιψαν: ἀνέβαλον. ἢ ἀπηνήσαντο. ἢ ἀνεβάλλοντο. οἱ δ' ἅμα πάντες ἀναῤῥίψαντες ὄλεθρον.

Ἀνέσαντες: ἀνακαθίσαντες.

Ἀνεσίμου: ἀνήλiske, κατεδαπάνα.

Ἀνεῤῥίπται κύβος: οἷον ἀποκεκινδύνευται. Ἀριστοφάνης.

φράζε τοίνυν, ὥς ἐγώ σοι πᾶς ἀνεῤῥιμμαι κύβος.

Ἀνεσκευασμένοις: τὰ ὅπλα ἐνδυσσάμενοις.

Ἀνεσκολοπισμένον: ἀνεσταυρωμένον. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα ἢ καὶ κάλαμοι.

Ἀνεσκευάσαντο: τὸ ἀναστάτους γενέσθαι καὶ οἷον ἀπείπασθαι.

Ἀνε-

Ἀνεστάλη: ἐσεῖσθη, μετεκινήθη.

Ἀνεστρέφωθησαν: ἀνεκρούσθησαν, ἐπληρώθησαν.

Ἀνέσπακεν: ἀνεύρακεν, εἴληφεν. Μένανδρος Ῥαπίζο-
μένη.

πόθεν γάρ, ὦ φίλοι θεοί, 5
ἀνεσπάκασιν . . . οὔτοι τοὺς λόγους;

Ἀνέστιος: ἄοικος.

Ἀνερύσατο: ἐγύμνωσεν.

Ἀνέσφηλεν: ἀνέζησεν.

Ἀνέσχετο: ἀνέτεινεν. 10

Ἀνευθέτου: ἀχρήστου.

Ἀνετόν Ὑπερίδης τὸ ἀνειμένον θεῶ ἱερόν.

Ἀνέφικτον: ἀκατάληπτον.

Ἀνευφήμησεν: ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησε. Πλάτων.

Ἀνεφυσῶντο: ἀντὶ τοῦ μετεωρίζοντο. 15

Ἀνέφυ: ἀνέζησεν.

Ἀνεχρήσαντο: διέφθειραν. οὕτω Θουκυδίδης. σημαί-
νει δὲ καὶ τὸ εἰς χρεῖαν τινὰ παρειλήφασιν.

Ἀνεχαλτίσεν: ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν.

Ἀνεχε: ἀντὶ τοῦ πάρεχε. Θεόπομπος. 20

Ἀνέχει: σώζει, οὐχ ὥς τινες ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ Θου-
κυδίδης· αἱ περὶ οὐσίαι τῶν χρημάτων τοὺς
πολέμους ἀνέχουσιν, ἀντὶ τοῦ σώζουσιν.

Ἀνέωγεν, οὐχὶ ἤνοιγε, καὶ ἀνεώγετο λέγουσι. καὶ
Θρασυλέοντι γ' ἢ δ'. 25

ἢ δ' ἀνέωγε τὴν θύραν.

Θετταλῇ.

καὶ τὸ κεράμιον
ἀνέαχας· ὄξεις, ἱερόσυλ', οἴνου πολύ.

Εὐπολὺς Πόλεσιν· 30

ὃν οὐκ ἀνέωξα πώποτ' ἀνθρώποις ἐγώ.

Φερεκράτης Κραταπάλλοις·

οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ', οὐδ' ἀνέωγέ μοι θύραν.

C c

Ἀνέωγον· καὶ Ἀμειψίας Μυχοῖς καὶ οἱ νεώτεροι πολ-
λαχοῦ.

Ἀνέλιξιν· τὴν ἀνάλυσιν. Πλάτων Πολιτικῷ.

Ἀνέχειν· τὸ ἀνατέλλειν τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελήνην. λέ-
γεται δὲ ἀνέχειν καὶ τὸ ἐξίχειν καὶ προίχειν, ὡς Θου- 5
κυδίδης ἐν τετάρτῳ· πᾶσα γὰρ ἀνέχει ὡς τὸ Κρη-
τικὸν πέλαγος. λέγεται ἀνέχειν καὶ τὸ κωλύειν.
Θουκυδίδης ἐν ἔκτῳ· τοὺς ταῦτα κωλύοντας καὶ
ἀνέχοντας. καὶ Ἀριστοφάνης·

σὺ δ' οὐκ ἀνεῖγες αὐτόν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν. 10

καὶ ἀνέχειν τὸ διαβαστάζειν καὶ φέρειν, ὃ καὶ ἀνέ-
χεσθαι καὶ ἐπανάχειν λέγεται.

Ἀνέσχεν· ὡς λέγομεν, ὅποτε ὁ ὑετὸς παύεται, Ξενο-
φῶν. σημαίνει δὲ καὶ ἄνω ἔσχεν, ἐπῆρεν, ὑψωσεν.

Ἀνέδην· ἀνειμένως. δύνатаι δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων μετά- 15
γεσθαι, οἷς ἂν αἱ ἦναι ἀνεθῶσι. Πλάτων δὲ Νό-
μων ἐνδεκάτῳ· εὗρε μηχανήν, ὅπως ἡθ' ἢ μὴ ἀνέ-
δην ἀναισχυντίας τε καὶ ἀνελευθέρου ψυ-
χῆς μέτοχα συμβήσεται γίνεσθαι ῥαδίως.
καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· τῆς δὲ 20
πομπέας ταύτης τῆς ἀνέδην γεγεννημένης,
ἀντὶ τοῦ ἄγαν. καὶ πολλὴ ἡ τοιαύτη χρῆσις.

Ἀνεπὶ κλητός καὶ ἀνεπὶ κλητόν καὶ ἀνεπικλή-
τως φασί, καὶ ἀνεπικλητότερον εἶπε Ξενοφῶν.
χρῶνται δὲ ὁμοίως καὶ τῷ ἀνέγκλητος, ὡς καὶ Δη- 25
μοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν ἀνέγκλη-
τόν λέγει, καὶ Ξενοφῶν χαλεπὸν εἶπεν ἀνέγκλη-
τόν εἶναι, καὶ ἀνεγκλητὶ Πλάτων εἶπε καὶ Ἰσο-
κράτης, καὶ ἀνεγκλήτως Ξενοφῶν.

Ἀνελήμων καὶ ἀνελεήμων φασί. Νικόχαρις δὲ ἄν- 30
λεήμων λέγει.

Ἀνεβάλοντο· ἀνεσχηματίσαντο.

Ἀνεβόησεν οὐράνιον ὄσον· Ἀριστοφάνης. σημαίνει

δὲ τὸ ὑπερβεβηκὸς μεγέθει, ὥς καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἦκειν.

Ἀνεμεστῶθη: ἀνεπληρώθη.

Ἀνέλκειν τὰς ὀφρῦς: μέγα φρονεῖν καὶ υπερήφανον.

Ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει τὸν ὄχλον ἢ τὴν πόλιν. καὶ 5
σημαίνει τὸ ἐρεθίζει καὶ ἀνακινεῖ. τὸ μέντοι ῥιπίζειν
τῆς τοῦ πυρὸς ῥιπίσεως.

Ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος: πάνυ καινῶς εἴ-
ρηται καὶ ἐναργῶς. ἔστι δὲ Εὐπόλιδος. τὸ μὲν γὰρ
ἄνεμος δηλοῖ τὸ πανταχοῦ φερόμενον ἀνέμου δίκην 10
καὶ ἀλῶμενον καὶ ἀβέβαιον, τὸ δὲ ὄλεθρος καὶ ὀλέ-
θρου ἄξιον καὶ ἀπωλείας. χρήσι δὲ τῷ λόγῳ, φησὶ
Φρύνιχος, ἐν συνουσίᾳ.

Ἀνεμιαῖα: τὰ ὑπηνέμια τῶν ὥων. κατὰ μεταφορὰν δὲ
καὶ οἱ ἄχρηστοι καὶ μάταιοι τῶν λόγων. 15

Ἀνέντατος: Θεόπομπος.

ἄπνους, ἄνευρος, ἀσθενής, ἀνέντατος.

Ἀνεψιαδοῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερε-
κράτης, καὶ Ἑρμιππος ἀνεψιαδοῦν. καὶ Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου παρατίθεται 20
νόμον, ἐν ᾧ γέγραπται· καὶ πενθεροὺς καὶ ἀνε-
ψιαδοῦς. καὶ Λυσίας δὲ λέγεται καὶ ἀνεψιότης.
Δημοσθένης καὶ Σόλωνος νόμους παρατίθεται ἐν τῷ
περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ ἀνεψιότης.
κέχρηται τῇ λέξει καὶ Πλάτων καὶ Ξενοφῶν καὶ Λυ- 25
σίας.

Ἀνερεψάμενοι: ἀναρπάσαντες.

Ἀναρεπτομένη: χωριζομένη, ἀναλλισκουσα.

Ἀνέρρει: ἀναρτήσει, κρεμάσει.

Ἀνερμάτιστος ναῦς: κούφη σάβουρος, οὐκ ἔχουσα 30
ἔρμα.

Ἀνέσαιμι: ἀναπείσαιμι καὶ παρορμήσαιμι.

Ἀνέσαντες: ἀνακαθίσαντες, ἀναλαβόντες, ἐπιθέντες.
καὶ ἀναπείσαντες.

Ἀνεσίαν: τὴν ἄνεσιν. Κρατῖνος.

Ἀνηβητηρίαν: πᾶν ἀνέλων νεότητος.

Ἀνηβος: ὁ μήπω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ἐπιφθάσας. 5
ἦβη γὰρ ἡ ἡλικία.

Ἀνηβῶν: ἀνανεάζων.

Ἀνηγάγοντο: ἀνῆχθησαν. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ πάντα
ὁμοίως. Μένανδρος Ἀλιεῦσιν.

ὥς δὲ τὴν ἄκραν

κάμπτοντες ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ
ἀνηγάγοντο. 10

Ἀνηνέχθη: ἀνῆνεγκε καὶ ἀνελάμβανεν αὐτόν. Ῥαπι-
ζομένη Μένανδρος.

Ἀνηκεν: ἀφῆκεν. 15

Ἀνηκούστησεν: οὐκ ἤκουσεν.

Ἀνεψύχσεν: ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξεν.

Ἀνήκεστον: ἀνίατον, ἀθεράπευτον.

Ἀνημμένος: ἐξηρημένος.

Ἀνήνυτος: ἀπρακτος, ἀτέλεστος. 20

Ἀνήρετο: ἀνέβαλεν.

Ἀνήροτον: ἀγεώργητον.

Ἀνήρηκεν: ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν ἐποίησατο. Δημοσθένης.

Ἀνήγμενος: ηὔξημενος.

Ἀνηκίδωτοι: ἄνευ ἀκίδος. 25

Ἀνήχθημεν: ἀνεπλεύσαμεν.

Ἀνήψεν: ἀνεκρέμασε θεοῖς.

Ἀνήρρησεν: ἀνεφθάρη.

ὥς μόλις ἀνήρρησ'. οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί,

Εὐπολῖς Πόλεσιν. 30

Ἀνήρητησαν: ἀνεπύρσαν, ἀνεκαίνισαν.

Ἀνηστίς: ἡ νῆστις παρὰ Κρατίνῳ ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ.

τοῦ γάρ, σὺ γε πρῶτος ἄκλῆτος
φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἀνηστis.

Ἀννητιον: τὸ ἀννητιον ἐν τοῖς δύο νν καὶ δύο ττ.

Ἀνηρώτιζεν: ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα. Τηλεκλείδης.

Ἀνήκει Ἀντιφῶν μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ 5
ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη. Θου-
κυδίδης δὲ ἀνήκουσιν ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσι.
καὶ Δημοσθένης ἀνήκοντα ἀντὶ τοῦ διαφέροντα.

Ἀνθέμιον: τὸ χρυσίον τὸ ἐκλεκτόν.

Ἀνθεμόεντα: ἀναθεματικόν, διηρητισμένον, ποικίλον. 10

Ἀνθέξεται: ἀντιλήψεται.

Ἀνθερεών: ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ἡ λάρυγξ.

Ἀνθέρικες: αἱ τῶν σταχύων προβολαί.

Ἀνθερίκων: ἀνθηρῶν ἢ λαμπρῶν.

Ἀνθερίσκος: ὁ καυλὸς τοῦ ἀσφοδελοῦ. 15

Ἀνθηρημένος: ἀντιλαμβανόμενος.

Ἀνθινον: ἀνθηρόν, βαπτόν.

Ἀνθοσμίας: εὐωδίας. ἢ οἶνος εὐώδης.

Ἀνθ' ὅτου: ἀνθ' οὗ τινός.

Ἀνθεμοῦς: πόλις ἐστὶ Μακεδονική. 20

Ἀνθρηκον: ἀνθους τι γένος.

Ἀνθης: τῆς ἀνθήσεως.

Ἀνθήλτος: ἡ σελήνη καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου
ἀντανγείας. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μίμημα ἢ ἀντάλλαγμα,
ὡς Θεόπομπος. σημανεῖ δὲ καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα τῷ 25
ἡλίῳ νέφη, ἃ καὶ ἀνθήλεια καλεῖται.

Ἀνθεια: ὄνομα ἐταίρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θ' Ἀντεια
γράφουσιν.

Ἀνθεμόκριτος: Ἀθηναῖος μὲν ἦν κήρυξ, ἀπεσφάγη
δὲ ὑπὸ Μεγαρέων, ἀπαγορευῶν αὐτοῖς τὴν ἰσράν ὁρ- 3α
γάδα μὴ ἐργάζεσθαι.

Ἀνθεστηριῶν: ὄγδοος μὴν ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις, ἱε-
ρὸς Διονύσου. κεκλήσθαι δὲ αὐτὸν οὕτω διὰ τὰ τὴν

ἄνθην τοῦ βότρυος τούτῳ μάλιστα τῷ μηνὶ γίνεσθαι,
καὶ διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε.

Ἀνθιππασία: ἵππων ἄμιλλα, ἵππικὸς ἀγών.

Ἀνθρήνη: ὃ καὶ ἀνθρήνιον λέγουσι, σφηκὶ παραπλή-
σιον ἢ μελίσση. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ κηρίον αὐτῶν 5
ἀνθρήνιον.

Ἀνθίσασθαι μουσικῆς καὶ ἡνθισμένοι μου-
σικῇ, οἷον ἡθροικότες τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς.

Ἀνθράκιον: βραχὺ τριποδίσκιον παραλεξιίδιον.

Ἀνθρωπος πρόδοξος: ὁ πρὶν ἢ σαφῶς ἐξετάσαι 10
δοξάζων.

Ἀνθρωπος λυπησilloγος: σημαίνει μὲν ὁ λυπῶν διὰ
τοῦ λέγειν τοὺς πέλας. Κρατῖνος.

Ἀνθρωπος Εὐριπος, τύχη Εὐριπος, ὄνομα Εὐριπος:
ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀν- 15
θρώπων.

Ἀνθυπώμοσα: ἀντὶ τοῦ ὑπ . . ὑπώμοσια. οὕτω Ἀθ-
μοσθένης κατὰ Ὀλυμπιοδώρου.

Ἀνθυπουργῆσαι: τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σοφοκλῆς
Κολχίσιν. 20

ἢ φης ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν.

Ἀνθροισκα: ἄγρια λάχανα, παραπλήσια ἀνήθοις, οἷα
καὶ τὰ μάρανθα.

Ἀνθος: τὸ χρῶμα καὶ τὸ βάμμα τοῦ ἐρίου. Φερεκρά-
της Δουλοδιδασκάλῳ. 25

ταχὺ τῶν ἐρίων καὶ τῶν ἄνθων τῶν παντοδα-
πῶν κατάγωμεν.

Ἀνθέων: τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ Ἀττικοί,
Ἐρμιππος Ἀθηναῖς γοναῖς.

κηροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν ὠρῶν. 30
καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς.

λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους, ἀνθέων γέμοντας.
καὶ Ἀρισταγόρας Μαμακύνῳ.

Ἀνιαθεῖς: λυπηθεῖς.

Ἀνιάρων: λυπηρόν.

Ἀνίδρυτοι: ἀστήρικτοι.

Ἀνιείς: ἀφιεῖς. ἢ παρορμῶν.

Ἀνίδρυτο: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτονος. 5
ἀντὶ τοῦ ἀνεξέλαστο.

Ἀνιακκᾶς:

Ἀνιεμένη: ἀνελούσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον.

Ἀνιέντα: ἐνδόντα.

Ἀνιερώσαντες: ἀναθέντες. 10

Ἀνιμᾶσθαι: ἀνιλεῖν, ἀρύεσθαι.

Ἀνιστῇ: ἀντὶ τοῦ ἐφιστῇ.

Ἀνιλλομένη: καθυποκρινομένη. κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι
τὸ ἀπαξιῶν.

Ἀνίστω: ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. οὕτως Ἀμειψίας. 15

Ἀνίπτοις προσὶν: ἀντὶ τοῦ ἐτοίμοις καὶ χωρὶς τινος
ἐπιμελείας.

Ἀνιπτώδες: οἱ ἱερεῖς, διὰ τὸ συνεχῶς καὶ ἀδιάλει-
πτον ὑποδεδῶσθαι.

Ἀνιέρειος: ὃ ἱερεῖα μὴ θύεται. 20

Ἀνίησιν: ἐνδίδωσιν.

Ἀνισοφυές: ἀνόμοιον.

Ἀνιστάμεναι: αἰχμαλωτιζόμεναι.

Ἀνίσχουσai: ἀναδύουσαι.

Ἀνίσχων: ἀνατέλλων. 25

Ἀνικμώμενα: ταῦτὸ τῷ λικμώμενα, ὥς ἐν Τιμαῶν
Πλάτων.

Ἀνορωρυγμένον, οὐχὶ ἀνωρυγμένον λέγουσι. Μί-
νανδρος·

τὴν ἀνορωρυγμένην ταύτην ἰδὼν.

Ἀνόθευτον: γνήσιον, ἀπαραποίητον. 30

Ἀνόκαιον: τὸ ὑπερῶν οἴκημα Ξενοφῶν ἐν Κύρου
ἀναβάσει. καὶ τὸν κωμωδοποιὸν οἱ περὶ Ἀντιφάνην.

- Ἀνόδοντον: Κοριάννοισ' Φερεκράτης.
 ἀνὴρ γέρων ἀνόδοντος ἀλήθει.
- Ἀνοίγει: ἀνοίγει καὶ ἀνοίγνυσι, διχῶς.
- Ἀνοπαῖα: ἀνὰ τὴν ὁπὴν. οἱ δὲ ὀρνέου γένος.
- Ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν: ἀντὶ τοῦ σχιζομέ- 5
 νοις. Ἡρόδοτος.
- Ἀνομβροῦσαι: ἀναβλύζουσαι.
- Ἀν' ὄμιλον: κατὰ τὸ πλῆθος.
- Ἄνοις: ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος.
- Ἄνοντος: ἀνύοντος. 10
- Ἄνοργοι: ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀργῆς. Κρατῖνος.
- Ἀνοργίας: ἀμνησίας. ὄργια γὰρ τὰ μυστήρια.
- Ἀνοργιάστοις: τῶν μυστηρίων ἀπείροις.
- Ἀνοψία: ἀντὶ τοῦ σπάνις ὄψων.
- Ἀνόσιον: βεβηλον, μαρόν, ἀνέρον, ἄδυτον. 15
- Ἀνοηστίαν: τὴν ἄνοιαν. Ἀριστοφάνης.
- Ἀνορταλίζειν: παλίζει καὶ σκιρτᾷ. λέγουσι δὲ καὶ
 τὸ ἀναβάλλειν ταῖς χερσὶ τὰ παῖδια.
- Ἀνοκωχήν, διὰ τοῦ ὀ, τὴν ἀνοχήν λέγουσι. πολὺ
 δὲ ἔστι παρὰ Θουκυδίδη. 20
- Ἀντανάκλασιν: κατὰ ἀνάκλασιν ἀπὸ τινὸς μεταγο-
 μένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῇ, καὶ
 ἐπὶ φωτὸς ἡλιακοῦ, ὅταν λείψιν ἢ λαμπροτάτῳ
 ὕδατι προσπέσῃ.
- Ἀντιδιαπλέκειν: τὸ ἐν δίκῃ ἀντιλέγειν. 25
- Ἀντίδοσις: τὸ τὴν οὐσίαν δοῦναι τινά τινι εὐπορω-
 τέρῳ πρὸς τὸ τὴν δοθεῖσαν λειτουργίαν, δαπανηρὰν
 οὖσαν, ἐκείνον λειτουργεῖν ἢ οὐκ ἐθέλοντα λειτουργεῖν,
 καὶ τοῦτο καλεῖται ἀντίδοσις.
- Ἀντεπιτίθῃσιν: ἀντὶ τοῦ ἐπιστέλλει. οὕτως Ἰσαῖος. 30
- Ἀντερείδει: ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπάκει.
- Ἀντεξάγειν: ἀντιπαρατάττεσθαι, ἀντεξίεναι.

¹ *Ἀντερεῖ*: ἀντιλέξει.

² *Ἀντετόρησεν*: εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τιτρώσκων.

³ *Ἀντεφέροντο*: ἠναντιοῦντο.

⁴ *Ἀντλος*: ἡ ἀντλία.

⁵ *Ἀντεύφρασμα*: τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ ἀγαθῶν. 5

⁶ *Ἀντεφιλοτιμοῦντο*: ἀντὶ τοῦ ἡμιλλῶντο καὶ ἤριζον καὶ ἀντηγωνίζοντο. τοῦτο δὲ τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων, καὶ μόνον. εἰσὶ δὲ τινὰ ῥήματα, ἃ δύο συζυγιῶν εὐρέθη, ὅσον σκηνῶ σκηναῖς καὶ σκηνοῖς, καὶ ἀτολμῶ ἀτολμῆς καὶ 10 ἀτολμοῖς.

⁷ *Ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσιν φησι Σοφοκλῆς.*

⁸ *Ἀνταπαιτῆσαι*: ἀπαιτῆσαι. Θουκυδίδης τρίτῳ καὶ τετάρτῳ. καὶ ἀνταποδοῦναι καὶ ἀνταπολαμβάνειν, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου. 15

⁹ *Ἀντίπαις*: ὁ πρόσηβος καὶ ἀνδρόπαις καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν.

¹⁰ *Ἀντάλλαγον*: ἀντάλλαγον καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἐτέρου ἡλλαγμένον, οὐχὶ ἀνταλλον, Μένανδρος Κανηφόρῳ·
ἔδειτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα 20
ἀντάλλαγον.

¹¹ *Ἀντιλογιῶν*: Θουκυδίδης τετάρτῳ. καὶ ἀντιλογῆσαι Νεφέλαις Ἀριστοφάνης.

¹² *Ἀντιβολῆσαι*: ἀπαντῆσαι. μετασχεῖν καὶ ἐπιτυχεῖν. καὶ δυσωπῆσαι. 25

¹³ *Ἀντιβολῶ*: ἱκετεύω.

¹⁴ *Ἀντιάνειραι*: ἴσα δυνάμεναι ἀνδράσιν.

¹⁵ *Ἀντιβόλησις*: δέησις καὶ ἱκεσία. ἀντὶ τοῦ παράκλησις. Πλάτων ἐν Συμποσίῳ καὶ ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς χεῖρας προβάλλειν τοῖς ἐναν- 30
τίοις τοὺς ἱκετεύοντας.

¹⁶ *Ἀντέχει*: ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ Δείναρχος. ἀντὶ δὲ τοῦ σώ-

ζεται Δημοσθένης. καὶ Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνει.

Ἀντιγράφασθαι: ἀντὶ τοῦ ἀντικατηγορῆσαι, ἐπειδὴ πρῶτος κατηγορῆσε Τίμαρχος Διοχίνου παραπρεσβείας.

Ἀντεχόμενος: ἀντιλαμβανόμενος.

Ἀντιάζει: ἐναντιοῦται.

Ἀντικάθεται: ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦται.

Ἀντιδιαστέλλεται: ἀντιδιίστασιν.

Ἀντίκρισις: ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. οὕτως Ἀναξίλλας.

Ἀντιλέγειν: ἀντὶ τοῦ τὰ ἴσα λέγειν. Πλάτων.

Ἀντίληψις: ἀντὶ τοῦ ἐπλήψις. Πλάτων.

Ἀντίρροπον: ἰσοῤῥοπον.

Ἀντίτυπους: σκληροὺς καὶ ἀνενδότους, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας.

καὶ τύπος ἀντίτυπος,

φησὶν ὁ χρησμός.

Ἀντιτυπία: ἐναντίωσις, σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος.

Ἀντιτυπῆσαι: ἀντιπαθεῖν.

Ἀντιπαρεξάγειν: ἀντιτάσσειν.

Ἀντιπεπονθότως: ἀντικειμένως, ἐναντίως.

Ἀντίπαλον: σημαίνει τρία, τὸ ἐναντίον καὶ τὸ ἰσόπαλον καὶ τὸ ἰσοστροφον.

Ἀντιπροκλήσεις: ἀντιλογίαι, ἀντεγκλήματα.

Ἀντιστρόφους: ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφους.

Ἀντιτορήσας: διατρέσας, τοιχωρυχήσας.

Ἀντικρύ: σημαίνει τὸ κατ' ἐναντίας καὶ ἔξ, ἐναντίας καὶ κατ' εὐθύ. σημαίνει καὶ τὸ ταχέως καὶ ὁλοσχερῶς.

Ἀντικρυς: μετὰ τοῦ σ λεγόμενον σημαίνει τὸ διόλου ἢ παντελῶς ἢ φανερῶς, ἐπ' εὐθείας καὶ ἰσχυρῶς. χωρὶς δὲ τοῦ σ λεγόμενον, ἀντικρύ, τὸ κατέναντι μόνον καὶ ἔξ ἐναντίας.

Ἀντιφέρονται: ἐναντιοῦνται.

Ἀντιφιλοτιμεῖ: ἀντιθεραπεύει.

Ἀντόμενοι: συμβάλλοντες.

Ἀντιφῆς: ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις.

Ἀντρα νύχια: σκοτεινὰ σπήλαια.

Ἀντροῶδη: σπηλαιώδη.

5

Ἀντυγες: περιφέρεια τοῦ ἄρματος.

Ἀντωπεῖ: ἀντοφθαλμεῖ.

Ἀντωπός: ὁ ἀντιβλέπων.

Ἀντιοχίς: ὄνομα φυλῆς.

Ἀντιχορδάς: σύμφωνος.

10

Ἀντρῶνες: πόλις ἐν Θετταλίᾳ.

Ἀντωμοσία: γραφή κατὰ τινος ἔνορκος περὶ ὧν ἡδικῆσθαι φησι. διωμοσία δὲ ὁ ἐκατέρωθεν γινόμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν διαδικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πράξαντα διώκει, τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἔπραξεν. ἐξωμοσία δὲ ἄρνη- 15
σις σὺν ὅρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ λειτουργεῖν.

Ἀντωμοσία: γράμματα τινα γράψαντες, περὶ ὧν ἡ δίκη, ὃ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἐκά- 20
τερος αὐτῶν ἀντῶννυν, ὁ μὲν τὰληθῆ κατηγορήσειν, ὁ δὲ τὰληθῆ ἀπολογήσεσθαι.

Ἀντωμοσία: ἀντωμοσία μὲν ἡ τοῦ ἀντιδίκου, ὑπωμοσία δὲ οἷον ἂν τις σκήπτηται κάμνειν ἢ τι τοιοῦτον. παρά- 25
στασις δὲ ἡ διδομένη τῷ γράμματι δι' οὗ ἐν ᾧ τὸ ἐγκλήμα γέγραπται, ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἐγκλήματα. πρυτάνεια δέ, ὃ τῷ ταμίᾳ καταβάλλει ἕκαστος, ὅπως εἰς-
αχθῇ ἡ δίκη. λέγεται δὲ καὶ χρόνος τις Ἀθήνησιν ὡς ἂν ὁ μηνιαῖος, ὃν ἐπρυτάνευον αἱ φυλαί.

Ἀντιάτας: τοὺς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως, ἡ ἀπέχει Ῥώ- 30
μης τριακοσίουσιν σταδίου.

Ἀντιβληθέντος ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος Δελφάρ-
χος λέγει.

* **Ἀντιγενίδας**: ἐνδοξότατος γίγονεν αὐλητής, υἱὸς Διονύσου.

* **Ἀντιγραφεύς**: ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτά. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ἀλλὰ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δύο δὲ ἦσαν, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλῆς.

* **Ἀντιγραφὴ**: ἰδίως μὲν ἡ τῶν κατηγοριῶν ἀντιδικασία, ἐπειδὴν τις ἄπαιδός τινος τελευτήσαντος ἑαυτῷ φάσκει προσήκειν τὸν κλῆρον. κυρίως δέ ἐστιν ἀντιγραφὴ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τὰ τῶν δικάζομένων περὶ τοῦ πράγματος γράμματα, τοῦ τε διώκοντός φημι καὶ τοῦ φεύγοντος.

* **Ἀντίθετον**: τὸ σχῆμα τῆς φράσεως, ὡς ἡμεῖς, Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.
καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον.

* **Ἀντίθεσις**: σχῆμα λέξεώς ἐστι, καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢ κατὰ μέρος ἢ ἀθρόα. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.

* **Ἀντίθετον**: εἶδος σχήματος ῥητορικοῦ, διαφόρως ποικιλλόμενον. ὁ μὲντοι Αἰσχίνης οὐκ ἐπὶ σχήματος εἶπε τὸ ἀντίθετον, ἀλλ' ὅτι διήγημα διηγῆματι ὁ Δημοσθένης ἀντέθηκε, τοῖς περὶ τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα Σάτυρον τὸν ὑποκριτὴν, καὶ ὅσα παρὰ Φιλίππου σώματα αἰχμάλωτα λυσάμενος καὶ προίκας αὐτοῖς ἐπιδέδωκεν.

* **Ἀντίκυρα**: ὄνομα χώρας τινός.

* **Ἀντισσα**: μία πόλις τῶν ἐν Δέσβῳ.

* **Ἀντακαῖος**: ἰχθύς, ὡς πάνης καὶ σαπέρδης.

* **Ἀνταλλαῖος**: ἀντὶ τοῦ ἄνταλλος.

* **Ἀνταναγνῶναι**: οὐκ ἀντιβάλλειν. οὕτω Κρατῖνος.

* **Ἀντεγράψατο**: ἀντεδικάσατο. καὶ ἀντιγραφαὶ καὶ ἀντιμοσφαὶ σχεδὸν αἱ αὐταί.

Ἀντήλιος: ἡ ἀνακλωμένη ἀπὸ τοῦ ἡλλίου αὐγή. ἔστι δὲ ἐν Χαλκείοις Μενάνδρου τρῦνομα. Ἀριστοτέλης δὲ παρήλιον ὀνομάζει. γίνεται δὲ περὶ τε θυσμὰς καὶ ἀνατολάς, καὶ οὔτε ἀνωθεν οὔτε κάτωθεν οὔτε ἐκ πλαγίου. 5

Ἀντηρέτης: ὁ ἀντικαθεζόμενος τῷ ἐλαύνοντι.

Ἀντιφερίζειν: ἐξισοῦσθαι.

Ἀντλητῆρ: κάδος. ἀντλητῆρ δὲ ὁ ναυτικός.

Ἀντλία: ὅπου τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμενον ἀπαντλοῦσιν εἰς θάλασσαν. καὶ νῦν ὁ καλούμενος 10 καδίσκος.

Ἀντλιαντλητῆρα: Μένανδρος Μεσσηνία.

οἱ δ' ἄρπασαντες τοὺς κάδους τοὺς στρογγύλους,

ὑδρευον ἀνδρειότατα κηπ . . . πάλιν.

ἤντλουν λέγειν δεῖ, καὶ κάδους οὐ δεῖ λέγειν, 15 ἀλλ' ἀντλιαντλητῆρας.

Ἀριστοφάνης δὲ Προαγῶνι καὶ Ἐπίλυκος Κοραλίσκῳ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἀντλῶν κεκλήκασιν.

Ἀντλιον: ὑπάντλιον.

Ἀντλία: χαλεπή, προσαντής. 20

Ἀνυπαίτιος: ἀναίτιος.

Ἀνυπόβλητον: προὔχον.

Ἀνύποιστον: ἀβάστακτον.

Ἀνύσαι: δασέως, τὸ σπεῦσαι καὶ συντελέσαι.

Ἀνυπόστατον: ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον. 25

Ἀνυσίμως: ἐνεργῶς, πρακτικῶς, τελείως. καὶ ἀνύ-
τουσι τελοῦσιν, ἀνύουσιν.

Ἀνύττειν οἱ Ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς· ἀνύειν δὲ τὸ σπεύ-
δειν. δασεῖα δὲ ἡ πρώτη. Ὅμηρος δὲ τὸ ἀνύειν ὡς
ἡμεῖς, οἶον 30

οὐκ ἀνύω φθονέουσα.

Ἀνυδρεύσασθαι: ἀντλῆσαι ὕδωρ.

κατάχεον αὐτῆς, κἀνύδρευσαι τὸν κᾶδον,

Κοριάννοις Φερεκράτης.

Ἀνυπόδητος: ἐν τῷ ἡ λέγεται, οὐχὶ ἀνυπόδετος.

Ἄνω καὶ κάτω:

Ἀνῶμωξεν: ἐστέναξεν. 5

Ἀνώνητον: ἀνωφελές.

Ἀνωρθρίαζον: Ἀνδοκίδης ἀντὶ τοῦ ὀρθριοι βοῶντες ἔλεγον.

Ἀξιος λαβεῖν ὁ μισθός: τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἡσκη-
μένων σημαίνει δέ τι τοιόνδε· ἄξιός ἐστιν ὁ μισθός 10
ὥστε λαμβάνειν αὐτόν. ἔστι δὲ παρὰ Κρατίνῳ. Ὅμη-
ρος δὲ πρῶτος ἐχρήσατο τῷ σχήματι τούτῳ.

ῥήτεροι γὰρ ἔσχεσε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν.

καὶ πάλιν· 15

ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν
αὐτῇ.

καὶ Σοφοκλῆς·

γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὡς δ' αὐτῶς ἀνὴρ,

ῥᾶων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. 20

ὁ δὲ νοῦς· ῥᾶον ἂν τις φυλάξαιτο τὸν ὀξύθυμον ἢ
τὸν κρύπτοντα διὰ σιγῆς τὴν ὀργήν.

Ἀξιον: ἐπὶ τοῦ δικαίου τέτακται.

Ἀξιόγαστος: ἀξιοθαύμαστος, ἀξιόχρεως.

Ἀξιέραστον: ἄξιον ἐρασμοῦ, ἐπίραστον. 25

Ἀξιῶν: ἀντὶ τοῦ νομίζων, ὑπολαμβάνων. Λυσίας καὶ
Πλάτων.

Ἀξιοῖ: Ἀντιφῶν καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει.

Ἀξιόχρεως: ἱκανός, ἐχέγγυος.

Ἀξιόχρεων ἐν τῷ ᾧ λέγουσι, καὶ λιπόνεων. καὶ τὰ 30
οὐδέτερα· οἱ γὰρ παλαιοὶ ὁμοίως. τὸ δὲ ἀξιόχρεον
βάρβαρον.

"Αξω: ἄξω καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε, ἀπ' ἄξω δὲ τὸ ὀπί-
σω ἄξω.

"Αξιόπιστος οὐχὶ ὁ κατάπλαστος λέγεται ὑπὸ τῶν πα-
λαιῶν καὶ τερατεία χρώμενος, ἀλλ' ὁ πιστὸς καὶ δό-
κιμος καὶ ἀξιόχρεως.

5

"Αξιολοχος: Αἰσχίνη τῷ Σωκρατικῷ διάλογος ἐγράφη,
"Αξιολοχος καλούμενος.

"Αξιος οὐδὲ μόνου: ἀντὶ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ ἀπὸ
τῶν κύβων εἰρημένον.

Ἀξυνεσξ: Θουκυδίδης τρίτη.

10

Ἀξύλω: πολυξύλω.

"Αξιαπηγητότατον: ἀξιολογώτατον.

Ἀξύμβλητον: ὥστε μηδενὶ ἀπαντῆσαι. Σοφοκλῆς.

ἄπλαστον, ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην.

"Αξονες: ξύλα τετράγωνα ἦν, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι 15
τοῦ ὀρόφου διήκοντα, καὶ διὰ τινος περόνης στρεφό-
μενα, ἐφ' ὧν οἱ Σόλωνος νόμοι ἀνεγράφοντο. μέμνη-
ται δὲ τῆς λέξεως Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀριστο-
κράτους. λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἄξονες,
περὶ οὓς σφαῖραι καὶ κύλινδροι καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ 20
στρέφονται καὶ συνίστανται. καὶ τῶν ἀμαξῶν δὲ οἷς
οἱ τροχοὶ συνεχόμενοι περιστρέφονται.

Ἀοιδή: ᾠδή.

Ἀοιδιμος: ὑμνητός.

Ἀοιδός: ποιητής.

25

Ἀολλεῖ: ποιεῖ, συνάγει.

Ἀολλίσασα: ἀθροίσασα.

Ἀορι: τῷ ξίφει.

Ἀοινος: ἐπὶ τῶν μὴ γεγυμνασμένων οἴνω, καὶ ἐπὶ τῶν
μὴ ἐχόντων.

30

Ἀοξος: ὑπηρέτης, διάκονος.

Ἀορνος λιμήν: περὶ Τυρσηνίαν. φησὶ δὲ καὶ ἐν Κύ-
μῃ τῇ Χαλκιδικῇ Ἀορνον λίμνην εἶναι, περιπεφυκό-

των δὲ πολλῶν δένδρων μηδὲν εἰς αὐτὴν ἐμπίπτειν τῶν ἀποπιπτόντων φύλλων. εἶναι δὲ καὶ νεκυομαντεῖον ἐν τῇ Τυρσημίᾳ λίμνῃ Σοφοκλῆς ἱστορεῖ.

Ἀορτήν: λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἄβεντήν. Μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα.

Ἀοπτα Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὁφθέντα μὲν, δόξαντα δὲ ὁρᾶσθαι.

Ἀπάγειν, ἐφηγεῖσθαι, γράφεσθαι, δικάζεσθαι: τούτων ἕκαστον ἐπὶ τῶν ἑτέρους κατηγορούντων λέγεται. ἀλλ' ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἢ δικασία γίνηται, καλεῖται δικάζεσθαι.

Ἀπαγε: παῦσαι, μὴ γενοίτο.

Ἀπαγε: ἀντὶ τοῦ χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ἔστι δὲ δίκης εἶδος.

Ἀπάγου: ἀντὶ τοῦ πρὸς σαυτὸν ἄπαγε. Εὐριπίδης.

Ἀπαγορεύει: ἀποτρέπεται, ἀρνεῖται.

Ἀπαγωγάς: αἰχμαλωσίας. ἢ ἀδυναστείας.

Ἀπαγορεύειν: ἀντὶ τοῦ κάμνειν καὶ ἀδυνάτως ἔχειν.

Ἀπαγωγή: μήνυσις ἐστὶν ἔγγραφος, διδομένη τῷ ἄρχοντι περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν ὁδεῖνα. ἀπάγειν καὶ ἀπάγεσθαι τὸν κακοῦργον. ἀπήγοντο δὲ εἰς τὸ δεσμωτήριον πρὸς τοὺς ἑνδεκα.

Ἀπαγωγή: δίκης ἐστὶν εἶδος, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ἑνδεκα. λέγεται δὲ ἀπαγωγή καὶ ἡ αἰχμαλωσία, καὶ ἡ τινος κομιδή, οἷον ἡ ἀγωγή.

Ἀπαῶδον: οὐ συναῶδον.

Ἀπαθῆ: τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη.

Ἀπάλλεις: ἀποπέμψεις.

Ἀπάλαμνος: ἄπειρος.

Ἀπαλλάξωμεν: ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν. Ξενοφῶν. τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ περισσὰ ἀπαλλάξωμεν.

Ἀπαλ-

- Ἀπαλλάξας: ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποσιῆναι. Κρατῖνος
καὶ Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.
- Ἀπαλεξῆσαι: κωλύσαι.
- Ἀπαλέξοντες: κωλύσοντες.
- Ἀπαμυνεῖ: ἀποτρέπει. 5
- Ἀπαμβλύνει: ἐκκαθαίρει σκότους καὶ ἁλλοιώσεως.
- Ἀπαμφίσαντες: ἐκδύσαντες.
- Ἀπαμφιεῖ: ἀποκαλύπτει. Μισοῦμένῳ.
ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτο μὲν
καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἢ μέθῃ ποτέ. 10
- Ἀπαμφίσκων: ἀποκαλύπτων.
- Ἀπανάστασις: ἀποικία, μετάστασις.
- Ἀπαξάπλῳς:
- Ἀπάξω: ἐκείθεν ἄξω.
- Ἀπαξάπαντα: οὐδὲν πλέον σημαίνει τὸ ἅπαξ πρὸς 15
κείμενον.
- Ἀπαράβλητος: ἀσύγκριτος, ὑνόμοιος.
- Ἀπαρὰ πόδιστα: ἀπλανῇ.
- Ἀπαρὰ ποίητον: ἄπλαστον.
- Ἀπάρσιμον: ἄσινῃ. 20
- Ἀπαστία: ἀτροφία.
- Ἀπαρτίαν: ἀποσκευήν, τέλος ἀπαρτισμοῦ.
- Ἀπάρχου: ἀρχὴν λάβε. ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε.
- Ἀπαστος: ἄγευστος, οἷον ἁμάστος, ἁμάσητος.
- Ἀπατηλός: ἀπατηνικός. 25
- Ἀπατήσει: ἀντὶ τοῦ παραλογιεῖται. Τηλεκλείδης.
- Ἀπαλοῖ θερμολουσλαίς, ἄβροϊ μαλθακευνλαίς:
ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαρρέοντων.
- Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι: οἷον ἐκαι-
νοὺς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστοφάνης. 30
- ῥήματά τε κομψὰ καὶ παλγνὶ ἐπιδεικνύναι
πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων καὶ τῶν ἀποκινναβευ-
μάτων.

λέγει γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἀπ' ἀκροφυσίων καινῶς ἐργασ-
 μένα καὶ οἷον ἐκ πυρός, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμά-
 των οἷον καινῶς πεπλασμένα καὶ διάθεσιν ἔχοντα.
 κίνναβος γὰρ τὸ εἶδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ
 ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γρά- 5
 φοντες. κέχρηται πολλοί.

Ἄπανθ' ὁμοία, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή: σημαίνει
 ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.

Ἄπαντ' ἄν: τὸ παραγίνεσθαι εἰς τίνα τόπον. ἀπαντᾶν
 δὲ καὶ συναντᾶν λέγουσιν, ἐκατέρως. 10

Ἄπαν: οἱ μὲν Ἴωνες συστήλλουσι καὶ οὐ ποιεῖται, οἷον
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον.

καὶ οἱ Αἰτικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. καὶ τὸ παρὰ-
 παν ὁμοίως, καὶ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα.

Ἀπαρτιλογία: ὁ ἀπηρτισμένος ἀριθμὸς καὶ λόγος. 15
 Ἡρόδοτος ἐβδόμῃ· λέγει δὲ Ξέρξης πρὸς Πύ-
 θιον τὸν Λυδόν· ἵνα μή τοι ἐπιδέες ὥσιν αἱ
 τετρακόσσιαι μυριάδες ἐπὶ τὰ χιλιᾶδων, ἀλλὰ
 ἦ τοι ἀπαρτιλογία ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη.

Ἀπαρτιλογία: ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης 20
 ἀριθμός. οὕτω Λυσίας καὶ Ἡρόδοτος.

Ἀπάρχεσθαι: τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀγύριον ἐμβά-
 λειν.

Ἀπατούρια: ἑορτὴ Ἀθήναις ἀγομένη Διονύσῳ. Βοιω-
 τῶν μαχομένων Ἀθηναίοις ἐπὶ χώρας Οἰνός καὶ Μέλαι- 25
 νῶν, Ξάνθου τοῦ Βοιωτοῦ ἡγεμόνος προκαλεσαμένου εἰς
 μονομαχίαν Θυμόλτην Ἀθηναίων βασιλέα, καὶ τούτου
 μὴ ὑπομείναντος, Μέλανθος, ὁ Κόδρου πατήρ, ἐπὶ ὁμο-
 λογίᾳ τῆς βασιλείας ὑπέστη. εὐξάμενός τε Διὶ ἀπατη-
 νορίῳ, ὥς δέ τινες Διονύσῳ, καὶ τοὺς Ἀθηναίους κε- 30
 λεύσας Διὶ ἀπατηνορίῳ θύειν, προσιόντι τῷ Ξάνθῳ
 ἔφη οὐ δίκαια ποιεῖν· δεύτερον γὰρ εἶναι, μέγον μονο-

μαχῆσαι προκαλεσάμενον. ἐπιστραφέντα δ' ἐκείνων ὁ Μέλανθος λαβὼν ἀποκτείνει. καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἑορτὴν ἐνομοθέτησεν ἄγεσθαι, ἣν καὶ κατ' Ἰωνίαν συντελοῦσιν. Ἦγετο δὲ τὰ Ἀπατούρια ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐκαλεῖτο ἡ μὲν πρώτη, ἐν ἣ συνδειπνοῦσι μόνον, 5 δορπία· ἡ δὲ δευτέρα, ἐν ἣ θύουσιν, ἀνάρυσις· τὸ γὰρ θύειν ἀναρύειν καὶ τὸ θύμα ἀνάρυμα ἐλέγετο, ἐπεὶ οἱ ἀρχαῖοι ἀνακλῶντες τὰ ἱερεῖα καὶ ἄνω ἀναρύοντες ἔθυσον. διὸ καὶ Ὅμηρος·

αὔρουσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν. 10 καὶ τὸ ἐν Ἀρείῳ δὲ πάγῳ ἐπὶ λύμα ἐπαυάρυμα καλεῖται. ἡ δὲ τρίτη ἡμέρα κουρεῶτις λέγεται· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κούρους εἰσάγουσι καὶ συνιστᾶσι τοῖς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις, εἶτα τρέφοντες εἰς τὴν πολιτείαν εἰς τοὺς φράτορας ἐνέγραφον. φρατρία δὲ τὸ τρίτον μέρος τῆς 15 φυλῆς καὶ τριτύς· καὶ οἱ συννεμόμενοι αὐτὴν φράτορες, ἐν Τίμαλῳ· ἦν μὲν γὰρ δὴ Κριτίας, ὡς ἔφη, σχεδὸν ἐγγὺς τῶν ἐνενηκοντα ἐτῶν, ἐγὼ δὲ ἦν μάλιστα δεκάτης· ἡ δὲ κουρεῶτις ἡμῖν ἐτύγχανεν Ἀπατουρίων. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ πού φησι· 20

θωσονμεθα ὁ Ζεὺς ἐναρύει.

Ἀπατούρια· ἑορτὴ ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις Πυανεσιῶνι τελουμένη ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἐκλήθη δὲ οὕτω διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὀρίων ἀπάτην γενομένην τῆς Μελανίας χώρας. πολεμούντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς, 25 Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Ξάνθῳ τῷ Θηβαίῳ μονομαχῶν, ἀπατήσας ἀπέκτεινεν οὕτως . . γὰρ ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὀπισθε τοῦ Ξανθίου. καὶ ὁ Μελάνθιος ἀνεβόησεν ἀδικεῖν αὐτόν, δεύτερον συνεπαγόμενον. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ παίσας ἀποκτείνει 30 αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἡ τε ἑορτὴ Ἀπατούρια καὶ ἡ Διονύσου μέλαινα αἰγίδος ἴσαντο βωμοῦ.

Ἀπασαν τὴν οὐσίαν ἡμίφασται: ἐπὶ τῶν μηδ' ὅτι-
οὖν ἄλλο κεκτημένων ἢ ὅπερ ἀμπίσχεται.

Ἀπαριθμῶν: ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν ἀριθμοῦ. Ἰσοπρά-
της.

Ἀπασκαρίζειν:

Ἀπάλαμνον: ἀμήχανον. οὕτως Ἀντιφῶν.

Ἀπαλάμνωσ: ἀβούλως καὶ ὥς ἄσυνέτως.

Ἀπαμβράκου: καρτέρει. λέγεται δὲ πρὸς ᾧδίνουσαν
γυναῖκα. οἱ δὲ ἀνδρίζου. ἄλλοι φυλάττου.

Ἀπάργματα: ἀπαρχαὶ καὶ μερίδες θεῶν.

Ἀπαρθένευτος: ἀκέραιος, καθαρός.

Ἀπηρτισμένως: ἀκριβῶς.

... κυρίως δὲ ἡ δυναμένη μετακομίζεσθαι κτῆσις καὶ
περιουσία. ἐφ' ἧς καὶ τὰ ἔπιπλα λέγεται.

Ἀπαρτί: παρ' Ἡροδότῳ σημαίνει τὸ ἀπηρτισμένως
καὶ ἀκριβῶς. ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι χίλιοι
ἀπαρτί εἰς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον. παρὰ δὲ
τοῖς κωμικοῖς τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. Φερεκράτης Κρα-
ταπάλλοις

τί δα; τις αὐτὸν ἀποτείνει τὸ δ' ἀξιοῖς; φρά-
σον μοι.

ἀπαρτί δὴ που προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ' ἔγωγε
μᾶλλον.

Κοριάννοις.

ἀπαρτί μὲν οὖν ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐρᾶν,
σοὶ δ' οὐκέθ' ὦρα.

Πλάτων Κλεοφῶντι.

ἀλλ' αὐτ' ἀπαρτί τ' ἀλλότρη' οἰγήσει φέρων.

τάχα δὲ ὁ Τηλεκλειδῆς ὁμοίως τῷ Ἡροδότῳ κέχρηται.
σὺ δὲ φρόνιμος αὐτὸς ὦν

ἀπαρτί ταύτης τῆς τέχνης.

μή ποτ' οὖν τὸ μὲν πλήρες καὶ ἀπηρτισμένον ὅταν
σημαίνῃ, ὀξυτιονεῖται, τὸ δὲ ἐναντίον βαρύνεται.

Ἀπαχθῆναι: ἀπενεχθῆναι, ἀναιρεθῆναι.

Ἀπαυτομολῆσαι: ἀναχωρῆσαι.

Ἀπαυδῶ: ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι.

Ἀπαυθαδιάζοντας: μεγαλοφρονοῦντας.

Ἀπαυτοματισθεῖσα: οὐκ ἀφ' ἑαυτῆς τελειωθείσα. 5

Ἀπαυχενίξειν: ἀφηνιάν, ἀτακτεῖν.

Ἀπεβίω: ἀπέθανεν.

Ἀπαίδευται: ἀντὶ τοῦ ἀνόητοι.

Ἀπαιδοτρίβητοι: ἀγύμναστοι.

Ἀπαιδία: ἡλικίας ἐλάσσονι χρόνῳ τοῦ συμπληροῦντος 10
τὸν παῖδα.

Ἀπαιόλη: ἀπάτη ἢ ἀποστέρησις.

Ἀπαιόλημα: ἀποπλάνημα, ἀποκάθαρμα. ἢ θεὸν τι-
να ἀπατητικόν.

Ἀπ' αἰγέλρου θεία καὶ παρ' αἰγείρου: ἢ ἀπὸ τῶν 15
ἐσχάτων. αἰγείρος γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου, ἀφ' ἧς
οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν.

Ἀπεγένετο: ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ
Θουκυδίδης.

Ἀπέδοξεν: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔδοξεν. 20

Ἀπέδειξεν: ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Ξενοφῶν.

Ἀπέδοτο: ἐκδédωκε, παρέδωκεν.

Ἀπεγνωκώς: ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας. Δημοσθένης.

Ἀπέγνωσαν: τὸ ἐναντίον τῷ κατέγνωσαν.

Ἀπέδοσθε: ἀπημπολήσατε. 25

Ἀπεδημηκότες: Ἐρμιππος Φορμοφόροις.

Ἀπεδον: τὸ ἰσόπεδον καὶ τὸ ὁμαλόν. Θουκυδίδης. τὰ
ἰσόπεδα. Κλειδήμος· καὶ ἠπέδιζον τὴν ἀκρόπο-
λιν, περιέβαλλαν δὲ ἐκνεάφυλον τὸ Πελαρ-
γικόν. 30

Ἀπέδρα, καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν.
τί οὐκ ἐπανέχωρησα, δεῦρα, καπέδραν;

Φερεκράτης Ἰπνῷ. Μένανδρος Θετταλοῖς.

εἴτ' ἀπέδραν μόνος.

Ἀπεθέρισεν; ἀπέκειρεν.

Ἀπεκομίσθη; ἀπηνέχθη.

Ἀπεικός; ἄτοπον, ἀπρεπές.

Ἄπει; ἀντὶ τοῦ ἀπελεύση. Σοφοκλῆς.

Ἀπειλῶν; καυχώμενος.

Ἀπειργάσθαι ἀντὶ τοῦ ἀποδεδείχθαι. Ξενοφῶν.

Ἀπειργῶν; κωλύων.

Ἀπειρέσια; ἄπειρα τῷ πλήθει.

Ἀπείρηκα; κέκμηκα.

Ἀπειρήκει; ἀπειρήκειν καὶ ἀπηγορεύκειν, ἔστι γὰρ ἀπρόσωπα.

Ἀπειπεῖν; ἀντὶ τοῦ ἀπροκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι. ἢ καὶ ἀπιστεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι.

Ἀπεισιν; ἀπέρχεται.

Ἀπέισομαι; ἀντὶ τοῦ ἄπειμι.

Ἀπείρονα δακτύλιον; τὸν μὴ συνάπτοντα αὐτὸν αὐτῷ. ἐλέγετο δὲ ἀπείρων καὶ ἄπειρος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τὸ περιφερὲς ἀπλῶς σχῆμα.

Ἀπέγραψε τὸν καιρόν; ἠκρίβωσε τὸν καιρόν.

Ἀπεγλαψάμην; ἀπεπνευσάμην, ἐκνωσάμην. ἔστι δὲ γλῆσαι καὶ τὸ κοιλᾶναι καὶ βαθύναι, ἀλλὰ καὶ τὸ λίαν καὶ διὰ βάθους.

Ἀπέκιξαν; Ἰωνες, ἀποπεσεῖν ἐποίησαν.

Ἀπεκρίθη; ἀφωρίσθη. Πλάτων. καὶ ἐν ἄλλοις Ἀττικοῖς.

Ἀπέκτητον; ἀπόμιστον.

Ἀπεκόπησαν; ἀντὶ τοῦ ἀνεβλήθησαν. Ξενοφῶν.

Ἀπεκάλει; ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλει, μετεπέμπετο. Ξενοφῶν.

Ἀπέλεθρον; πολλήν, ἀμέτρητον.

Ἀπελυμαίνοντο; ἀπεκαθαίροντο.

- Ἀπέλθῃ: ἀντὶ τοῦ ἐπανελθῆναι, Θουκυδίδης. Δημοσθένους δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποδρᾶναι.
- Ἀπελεύθερος: Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα, καὶ δράματα αἷτα οὕτως ἐπιγράφονται.
- Ἀπέλλητοι: ἀνταγωνισταί, οὕτως Ἀσχύλος. 5
- Ἀπέλιπεν: ἀπέλιπε μὲν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα λέγεται· ἀπέπεμψε δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. οὕτω Μένανδρος.
- Ἀπεμύλλαινον: διεφάυλιζον, ἐξευτέλιζον.
- Ἀπεμόρξατο: ἀπεψήσατο, ἐδάκρυσεν. ἢ ἐξωμοιώσατο.
- Ἀπεμπολή: ἀπόστασις, ἢ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ 10 ἐμπορία.
- Ἀπεμφαλίνει: ἀπείρηκεν.
- Ἀπεμπολήσας: πεπρακώς, ἀποκτησάμενος.
- Ἀπεμυθήσω: ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω. Στράτις.
- Ἀπενεγκάμενος: κτήσαμενος, 15
- Ἀπενήσθω: ἀπέβαλες.
- Ἀπενεγκεῖν γραφήν τὸ γράψασθαι λέγουσιν.
- Ἀπενιαυτίσαι: ἐνιαυτῷ φυγεῖν τὴν πατρίδα ἐπὶ τισιν ἀδικήμασιν.
- Ἀπενιαυτιαμός: φυγὴ ἐπὶ ἐνιαυτὸν διὰ φόνον ἀκούσιον, καὶ ὅλως ἀποδημία τοῦ τοσούτου χρόνου ἀπαλλαγῆς ἔνεκα μύσους ἢ ἔρωτός τινος.
- Ἀπεξεσμένον: ἡκριβωμένον.
- Ἀπεοικός: ἀπρεπές.
- Ἀπαιωρούμενον: κρεμάμενον, 25
- Ἀπέραντον: ἄπειρον.
- Ἀπερῶάπισεν: ἀπεφρίμωσεν, ἀπεστόμωσεν.
- Ἀπεργάσασθαι: ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶσαι, Ἀριστοφάνους.
- Ἀπεργασάμενος: ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι ἐξ ὧν εἰργάσατο. 30 οὕτως Ἰσαῖος.
- Ἀπερίβλεπτον: ἀνυπονόητον πολὺ.
- Ἀπερίγραφτον: ἀπεριόριστον.

Ἀπερίγραπτοι: ἀπερίσκοποι.

Ἀπερισάλπικτοι: ἀπεριήχητοι, ἀκατήχητοι.

Ἀπερρώγοτες: κατεσχισμένοι ἢ ἀπесχισμένοι.

Ἀπερρώγεν: οὐκ ἀπερρήχεται. καὶ ἀπερρώγει, καὶ σὺν τῷ ᾧ ἀπερρώγειν, τὸ τρίτον πρόσωπον.

5

καὶ ἀπερρώγειν ὁ πούς.

Ἀπερῶρε: ἀποφθάρηθι. καὶ ἔρῶν φθειρόμενος.

ζητῶ περιέρῶν αὐτὸν ἐξ ἐωθινοῦ.

Ἀπερῶσεις: ἀπελεύση, ἀποφθαρῶση, οὕτω Κρατί-
νος Νόμοις.

10

οὐκ ἀπερῶσεις σὺ θᾶττον ἀποτιλῶσαι τήμερον;

ὅλως δὲ πλεόν τι τοῦ ἀποφθαρῆναι δηλοῖ τὰ ῥήματα
καὶ παρ' Ὁμήρω.

ἔρῳ ἐκ νήσου θᾶσσαν.

Ἀπέσβη: ἐσβέσθη ἢ ἐπαύσατο, τέθνηκεν.

15

Ἀπέσβηκεν: ἀπέσβηκε λέγουσι τὸ ἀπεσβεῖσθαι αἱ τε
. ἄλλοι καὶ Πλάτων Πολιτικῷ,

Ἀπεσείσατο: ἀπέβαλεν.

Ἀπεσκέδασε: διεσκόρπισεν.

Ἀπεσκληκώς: ἀναισθητῶς ἔχων καὶ ἀπεσκληρυμένως. 20

Ἀπέσсуα: ἐξέλιπεν.

Ἀπέστη: ἀντὶ τοῦ ἀφέστηκεν.

Ἀπεστόματίσαν: ἀπεφθέγγαντο.

Ἀπέσφηλεν: ἀποτυχεῖν ἐποίησεν.

Ἀπεσφακέλισεν: οἱ μὲν ἱατροὶ ἐσάπη. λέγεται δὲ καὶ 25
ἀντὶ τοῦ ἀπεσφενδόνησεν. ἔτι τὸ ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

ὁ δὲ Ἀριατοφάνης καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεσπασθῆ.

Ἀπεσχεδιάζετο: ἡτοιμάζετο.

Ἀπέσχαζεν:

Ἀπεσχαίμισεν: ἀπεχώρισεν.

30

Ἀπεσχοινισμένον: ἀπεστερημένον, ἀποκεκλεισμένον.

Ἀπεσιγάλωσεν: ἀπεσκήνωσεν.

Ἀπέσκη: γυμνὰ θήκης τάξα.

Ἀπασκόλυπτε: κυρίως τὸ δερμα ἀφήρει, ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐγύμνου.

Ἀπεστλεγγισμένον: ἀπεξυσμένον. οὕτως Ἀριστοφάνης. στλεγγίς γὰρ ἡ ξύστρα,

Ἀπεσταλμένην: ἀπεσταλμένην καὶ πεπεμένην ἕκα- 5
τέρως λέγουσιν

Ἀπετείχιζον: ἀπεχώριζον, ἀπεκώλουν.

Ἀπετίννυναν: ἀπεδίδουν.

Ἀπέφησεν: ἀντὶ τοῦ ἀντεῖπε. Μένανδρος.

Ἀπέτισα: ἀπέδωκα. 10

Ἀπετύλουν: ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον.

Ἀπετίμησεν καὶ ἀποτίμησις καὶ ἀποτίμημα: εἰώθασιν οἱ τῇ γυναικὶ γαμουμένη προῖκα διδόντες αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἀντάξιον, ὃ νῦν ὑπάλλαγμα λέγεται. ἐκλήθη δὲ τὸ 15
ὑπάλλαγμα ἀποτίμημα, διότι ἐτιμᾶτο πρὸς τὴν προῖκα, ἵνα μὴ ἔλαττον ἢ ἄλλὰ πλέον αὐτῆς.

Ἀπηύρα: ἀπέλαυσεν. ἢ ἀφελματο.

Ἀπενκτάν: μισητόν.

Ἀπευθύνει: κολάζει. 20

Ἀπευήκασιν: ἀπεξηρασμένοι εἰσίν.

Ἀπέφρησαν: ἀφῆσαν.

Ἀπεφθον χρυσίον:

Ἀπεφρούρησαν: ἀπέθηκαν.

Ἀπέχθεσθαι: λέγουσι δέ ποτε καὶ ἀπεχθάνεσθαι. 25

Ἀπεχρᾶτο: Ἡρόδοτος μὲν ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἡγεῖτο: Θουκυδίδης δὲ ἀπεχρᾶντο ἀντὶ τοῦ ἀνήρου.

Ἀπηχθάνοκτο: ἐμισοῦντο.

Ἀπέχθεια: μῖσος.

Ἀπεχρήσατο: ἀπέκτεινεν. 30

Ἀπέχρησεν: ἐξήρκεσεν.

Ἀπεχρήσαντο: διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Ἀθηναίαις Ἀριστοφάνης:

τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο, τοὺς παιδοσπόρους.

Ἀπέχθής: ἐχθρός, μισητός.

Ἀπεχοιρίασεν: ἀπεσκίρτησεν. οἱ δὲ ἀπέπληξεν ἀπὸ τῶν χοιράδων.

Ἀπεώσατο: ἀπετινάξατο.

Ἀπεωσμένον: ἀπωσμένον.

Ἀπέωστο: ἐπορθεῖτο.

Ἀπηλγηκότες: ἀποκαμόντες, ἀναισθήτως ἔχοντες.

Ἀπηλλάγησαν: ἐτελεύτησαν.

Ἀπήμαντον: ἀβλαβές.

Ἀπημείφθη: ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο.

Ἀπήμονα: ἀβλαβῇ.

Ἀπηνέμους: μὴ ἔχοντας ἀνέμους.

Ἀπηνέστερον: ἀποτομώτερον.

Ἀπηνήναντο: ἀπηνήσαντο.

Ἀπηρτημένας: ἀπαιωρουμένας.

Ἀπηχές: ψευδές, δύσφορον, ἀηδές, ἐχθρόν.

Ἀπήχθετο: ἐμισεῖτο.

Ἀπηχημένον: ἀπόβλητον, ξένον τοῦ κατὰ πάντων ἤχου.

Ἀπηχθημένον: ἀπόβλητον.

Ἀπηχθισμένον: βεβαρημένον.

Ἀπῆξεν: ἀφώρμησεν.

Ἀπήχεια: ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια.

Ἀπηδέσθη: ἀπεβρώθη.

Ἀπηλιώτης: ἐν τῷ π, καὶ ἀντήλιος, καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἐπηλὺς ἔστι παρὰ Ποσειδίππῳ.

Ἀπηλοημένος: ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὃ ἔστι πατηθῆναι. - οὕτω Δημοσθένης.

Ἀπίθανον: ἄπιστον.

Ἀπιθι: ἀπελθε, ἀναχώρει.

Ἀπιατος: ὁ μὴ πειδόμενος.

Ἀπιστεῖν: τὸ ἀπειθεῖν. λέγουσι δὲ καὶ ἀπιστῖαν τὴν ἀπείθειαν.

¹ Ἀπίους: ἀπίους εἶρηκε Πλάτων ἐν Νόμοις. ἔστι καὶ παρ' Ἀλέξειδι.

² Ἀπίχθους: τοὺς μὴ ἐαυθιμένους ἰχθύς. Ἀριστοφάνης Ὠραῖς.

³ Ἀπιῶν ὄχρετα: συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς. 5

⁴ Ἀπλαστος: ἀληθινός, ἄδολος.

⁵ Ἀπλετον; ἄπειρον, λέγεται δὲ καὶ ἄπλατον, ὥς τὸ κυψέλην δ' ἔχεις

ἄπλατον ἐν τοῖς ὠσίν.

⁶ Ἀπλοῖς: ἱματίδιον σύμμετρον. 10

⁷ Ἀπλοῖδας: ἀπλᾶς χλανίδας.

⁸ Ἀπλᾶς: Καλλίστρατός φησι τὰ μονόπेलμα τῶν ὑποδημάτων αὐτῷ καλεῖσθαι.

⁹ Ἀπλοοι: ἀδύνατοι πλέειν.

¹⁰ Ἀπλυτον πῶγωνα: σκώπτων εἰπέ. 15

¹¹ Ἀπλωτον: ἄπλευστον.

¹² Ἀπλάκητον: ἀναμάρτητον.

¹³ Ἀπλήγιος: δασέως, ἀπλοῦς. Εὐπολις Πόλεσιν. αὐτὸ γὰρ πολυπράγμων ἐστίν, ἀλλ' ἀπλήγιος.

¹⁴ Ἀπληγίς: ἱματίδιον σύμμετρον. Ἀναγύρω Ἀριστοφάνης. 20 ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

¹⁵ Ἀπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλὰ πλᾶ, καὶ πάντα περισπῶσι τὰ τοιαῦτα, ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοιγικιᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικιοῦν.

¹⁶ Ἀπο: πόρρω, μακράν. 25

¹⁷ Ἀπόβλεπτον: ἔνδοξον.

¹⁸ Ἀποβαδίζειν: οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ.

¹⁹ Ἀποβλεπόμενοι: ἀντὶ τοῦ θανμάζοντες.

²⁰ Ἀπογνώκαι: οἷον μὴ καταψηφίσασθαι. οὕτως Ἀλοχλ- 30 νης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεςβείας.

²¹ Ἀπογράφειν οὐσίαν: τὸ εἰς τὸ δημόσιον ἀναφέρειν πολίτου τινὸς οὐσίαν.

²² Ἀποβάτης: ἀποβάτης καὶ ἀποβαίνειν καὶ ἀπο-

βατικοὶ τροχοί. ἀποβάτης μὲν ἱππικόν τι ἀγώνισμά ἐστι, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην, ἀποβατικοὶ δὲ τροχοὶ οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος.

Ἀπογραφή: ἀρίθμησης. ἐπειδὴν τις λέγει τινὰ ἔχειν τι 5 τῶν τῆς πόλεως, ὃ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται, δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μή ποτε καὶ εἰδός τινός ἐστι δίκης ἢ ἀπογραφῆ. εἰ γὰρ ἀρνοῖτό τις μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο, ὥς οὐκ ὀρθῶς γεγεννημένης τῆς ἀπογραφῆς. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ 10 κατὰ Ἀνδροτίωνος.

Ἀπογράψαι: τὸ γράψαι καὶ τὸ ὑπογράψαι καὶ οἶον σημειώσασθαι δηλοῦ.

Ἀπογενέσθαι: ἢ ὑστερῆσαι ἢ ἀποθανεῖν.

Ἀποβλύξων: ἀναβάλλων.

15

Ἀποβλίσαι: ἀποπέσαι, ἀποθλῖψαι.

Ἀποβουκολήσας: ἐξαπατήσας.

Ἀποβάθρα: ἀποβατήρια. οὕτω Σοφοκλῆς.

Ἀπὸ γραμμῆς: οἶον ἀπ' ἀρχῆς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν δρομέων γραμμῆς, ἣν ἄφεςιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν, 20

Ἀποβύσαντες: ἀποκλείσαντες.

Ἀποδάσσομαι: ἀπομερίσσομαι.

Ἀπογνοῦς: Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας, Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος.

Ἀποδείξασθαι: τὸ ἐν διδασκάλου τὰ μαθήματα, ἃ 25 τις ἔμαθε, λέγειν.

Ἀποδαρθεῖν: ἀποκοιμηθῆναι. καὶ καταδαρθεῖν.

Ἀποδειροτομεῖ: ἀποκόπτει τοὺς αὐχένους.

Ἀποδεόντων: λειπόντων, ἀπολειπομένων.

Ἀποβατῶν ἀγών: οὗτος ὁ ἀγὼν ἦγετο τῇ Ἀθηνᾷ, ἐν 30 ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἄρματα ἅμα θεόντων τῶν ἵππων ἀνέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὴν δίφρον, καὶ πάλιν κατέβαινον. καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα ἱππέως ἅμα

καὶ πεζοῦ. καλεῖται δέ τις καὶ ἀποβατικὸς ἡνίοχος,
ὃ εἰς τοῦτο δηλονότι ἐπιτήδειος τὸ ἀγώνισμα.

Ἀποβροχθίσαι: τὸ καταπιεῖν. ὡς ἡμεῖς, Ἀριστοφάνης
Δαιταλεῦσιν ἐχρήσατο.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι: ἀποπέμπεσθαι πρὸς τὸν πρὸς- 5
τρόπαιον Δία, καὶ οἶονεὶ καθαίρεσθαι ἢ ἱλάσκεσθαι.

Ἀποδόξης: ἀπο εἰκασμοῦ.

Ἀποδέχομαι: ὁμολογῶ.

Ἀποδικεῖν: ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως Ἀντιφάνης.

Ἀποδόσθαι: πωλῆσαι. 10

Ἀποδράς: ἀποφυγών.

Ἀποδυσπετεῖ: ἀποδύρεται.

Ἀποδέκται: ἄρχοντες κληρωτοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κα-
τὰ φυλὴν ἦσαν, οἱ παρελάμβανον τὰ γραμματεῖα τῶν
ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ καὶ ἀπεδέχοντο αὐτὰ, εἰτα ἐξ- 15
ἤταζον τὰ ὀφλήματα σὺν τῇ βουλῇ, καὶ ἐμέριζον εἰς
τὰ ἐχρὴν ἀναλίσκειν.

Ἀποδιδόμενοι: Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. καὶ
ἀποδιδόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν. ἢ πιπράσκομεν.

Ἀπαδακρύσας: οὐ σημαίνει τὸ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ 20
παύσασθαι δακρύοντα, ὡς τὸ ἀπολοφύρεσθαι καὶ τὰ
ὅμοια.

Ἀποδείξαι: οὐ παραδείξαι.

ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί,
καὶ Περικειρομένη Μένανδρος. 25

Ἀποδῦσαι:

μᾶλλον δ' ἀπόδυθι ταχέως . . . Παμφίλῃ·
ἡμέτερος ὁ πλοῦς.

Ἀποδείκνυμί σοι χελιδόνα: ἴσον τὸ μαρτύρομαι.

Ἀπόζων: ἀποπνέων. 30

Ἀποθρέξεις: συναποτροχάσεις. οὕτω Πλάτων.

Ἀποθρώσκοντα: ἀποπηδῶντα.

Ἀποθεσπίσαι: δογματίσαι, ἐκθέσθαι, εἰπεῖν.

Ἀποθύμια : λυπηρά, τὰ μὴ καταθύμια.

Ἀποθήκην : ἀντὶ τοῦ ἀποστροφῆν. Φίλιστος.

Ἀποθρευσόμεθα : ἀποδραμούμεθα. μάλιστα ἐπὶ πλοῦ λέγεται.

Ἀποθριάσαι : ἀποφυλλίσαι. θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς 5
συκῆς.

Ἀποικοδομεῖς : ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις. Δημοσθένης
ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα.

Ἀποινα : λύτρα, ἃ δίδωσί τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος.
οὕτω Σόλων ἐν νόμοις. 10

Ἀποίσετε : ἀπενέγκατε.

Ἀποίχομαι : παρέχομαι.

Ἀποκαθεύδουσιν : ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν. Εὐπολις.

Ἀποκαραδοκία : προσδοκία.

Ἀποκαταλλάξαι : φιλοποιῆσαι. 15

Ἀποκείλαντες : ἀποκλίναντες.

Ἀποκεῖσθαι πόρρω : ἀτιμάζεσθαι. οὕτω Κρατῖνος.

Ἀποκήρυκτον : ἀλλότριον.

Ἀποκλήρωσις : μέρος.

Ἀποκαρτερήσαντα : ἑαυτὸν λιμῷ ἢ ἀγχόνῃ τοῦ βίου 20
ἐξαγαγόντα.

Ἀποκηδήσαντες : ἀντὶ τοῦ ἀποκακήσαντες, Ὅμη-
ρος. παρὰ δὲ Σώφρονι ἀποκαδεῖ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖ
κεῖται.

Ἀποκοπῆναι τῶν ἰχνῶν τὴν κύνα λέγουσιν, ὅταν 25
μηκέτι εὕρισκῃ τὰ ἴχνη.

Ἀποκναίει : διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολύει. ἢ λυπεῖ,
ὀδυνᾷ, ἐνοχλεῖ, παρεκτείνει. οἶον

τί οὐ καθεύδεις ; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν,

Μένανδρος Μισουμένω.

30

Ἀπόκνιζε : ἀπόσκαλλε, ἀπότιλλε.

Ἀπόκριμα : κατάκριμα.

Ἀποκρούεσθαι : ἀποβάλλεσθαι.

Ἀποκα: πρόβατα ἄκουρα.

Ἀποκινεῖν: τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων καὶ ὀρμιζομένων ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις.

Ἀποκραιπαλισμός: τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ 5 μέθης.

Ἀποκεκρουμένον: ὅσον ἠκρωτηριασμένον καὶ κεκολωμένον.

κυλλισκίον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον.

οὕτως Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν.

10

Ἀποκηρύττοντες: ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτω Δημοσθένης καὶ Πλάτων.

Ἀποκρινεῖται: ἀποκρινεῖται λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκριθήσεται. Μένανδρος Κανηφόρος.

ὁ δ' ἀποκρινεῖται, κἂν ἐγὼ λέγοιμι σοι.

15

Τποβολιμαία.

ὥς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ δ' οὕτω λαλεῖν.

Ἀπόκρισις: ἡ ἀπολογία. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀντιφῶν. ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ἀπόκριναι λέγων δεῦρὸ μοι παρελθόν. 20

Ἀποκείρασθαι: ἀποκείρασθαι καὶ κείρασθαι, ἐκαστέρως λέγουσιν.

Ἀποκτίννυσιν: ἀποκτίννυσι λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκτιννύει. Κρατῖνος Βουκόλοις.

καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιαμαχῶν

25

. . . . ἀποκτίννυσι ταῖς ἀπειλαῖς.

καὶ ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασι. Μισουμένῳ πατερ μὲν Θράσων, ἀπεκτάγκασι δ' οὐ.

Ἀπόκινος: γένος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. ἢ ὁ τῶν κιναιδογράφων ἱαμβος. 30

Ἀποκριθῆναι: ἀποχωρισθῆναι. ἀποκρίνασθαι δὲ τὸ λόγον δοῦναι ἐρωτώμενον. ἀνακρίνειν δὲ τὸ

διὰ λόγων ἐρωτᾶν. λέγεται μὲν τοῖς που ἀποκρίνεται
καὶ τὸ ἀποχωρίζεται.

Ἀποκριπᾶμενος: ἀποσπειράμενος. οὕτω Κρατῖνος.

Ἀποκτυπῆσαι: οἷον τοπᾶσαι.

Ἀποκυηθῆναι: τεχθῆναι.

5

Ἀπολαύειν: οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδονῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τῶν ἐναντίων τᾶττουςιν, ὡς Ἰσοκράτης· δίδοικα
μή τι κακὸν ἀπολαύσαιμι.

Ἀπόλεμος: τίθεται ἐπὶ τοῦ λαχεῖν. οὕτω Λυσίας
καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν.

10

Ἀπολείπουσιν: ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσι παρὰ Ἀν-
σίαν.

Ἀπόληγε: παιδου.

Ἀπολυμαίνεσθαι: ἀποκαθαίρεσθαι.

Ἀπολογίσασθαι καὶ ἀπολογίξειν τὸ ἐπεξελθεῖν ἑκα- 15
στα. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ 3 γήρα.

ἐγὼ δ' ἀπολογίξειν τε, καὶ ἐπ' ἀνδράκων.

Ἀπολελοιπότες: ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφο-
ρὰ ἀπὸ τῶν τρεχόντων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσιν
τοὺς ἡττωμένους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ 20
καὶ Πανηγυρικῷ.

Ἀπολλώνιον: βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕ-
τω καὶ παρὰ Θουκυδίδην ἀναγνώστεον. καὶ Ποσει-
δώνιον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς Ἀθηναῖον τὸ τῆς
Ἀθηνᾶς καὶ Διονύσιον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα 25
ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδάνειον
δῆλον ὅτι Δωρίον.

Ἀπολλύειν: ἀπολλύειν καὶ ἀπολλύναι, καὶ ἀποδει-
κνύειν καὶ ἀποδεικνύναι, διττῶς λέγουσιν.

Ἀπόλειψις: σημαίνει μὲν καὶ ἄλλως τὸ ἀπολιπεῖν, 30
ιδίως δὲ ὅταν γάμετ' ἄνδρα ἀπολίπη. λέγεται δὲ
χρηματίζειν πρὸς αὐτὸν ἀπόλειψιν.

Ἀπόλεκτον: οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ
ἔκκρι-

ἔκκριτον καὶ ἐξελεγμένον ἐκ πλειόνων. καὶ στρατιώ-
τας ἐπιλέκτους καὶ λογάδας τοὺς αὐτοὺς καλοῦσιν.

Ἀπολιβάξαι: τὸ ἐκρυῆναι ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι
δὲ τὸ πόρρω ἀπελθεῖν, παρὰ τὴν Λιβύην· πόρρω γὰρ
ἡ Λιβύη. οἱ δὲ ἀπορροῦναι καὶ ἀποφθεῖρειν. Φερε- 5
κράτης Δουλοδιδασκάλῳ.

οὐκ ἀπολιβάξω καὶ τριγώνους καὶ λύρας.

Εὐπολις Πόλεσιν·

ὁ φίλωνος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις;

οὐκ ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά; 10

Ἀπολιταργῆσαι: ταχέως ἀποδραμεῖν. ἔστι παρὰ τοῖς
κωμικοῖς τοῖς παλαιοῖς.

Ἀπομάττεσθαι: ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι καὶ ἀπο-
τυποῦν.

Ἀπομάττων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. 15
οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ περιπλάτ-
των τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ἀπο-
μάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ.

Ἀπομηνίσας: ἀποχωρήσας δι' ὄργην. ἢ παυσάμενος
τῆς ὄργης. 20

Ἀπόμισθος: ἄμισθος. ἢ ὁ μισθοῦ πράξας ἔργον τι
καὶ ἀφειμένος. ἢ λέξις παρὰ Λυσία.

Ἀπόμισθοι: οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες. οὕτω Δημο-
σθένης.

Ἀπομορξάμενον: ἀποπαυσάμενον. 25

Ἀπόμακτρα: ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκοτημένα
δ' ἐσκιοτροφημένα.

Ἀπομαγδαλία καὶ ἀπομάγδαλις: ψωμός, εἰς ὃν
ἐκμασσόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐρρόλπτουν
τοῖς κυσίν. 30

Ἀπομάγματα: τὰ ἀποκαθάρματα. καὶ ἀπομάκται
τὰ αὐτὰ ταῦτα.

Ἀπομερμηρίζαι: ἀπονυστάξαι.

Εε

Ἀπὸ μισθωμάτων θύειν: οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον οὕτω δημοσίας θυσίας, ὥς ἐργολαβοῦντες ἐτέλουν.

... λέγουσι δὲ Ἀττικοὶ οὕτω καὶ τὸ ἀπαιτῆσαι τῶν μέτρων τὸ ὑπερχεῖλές. καὶ ὁμόργματα τὰ ἐπίμετρα λέγεται. ἀπόμοργμα καὶ τὸ ἐκτύπωμα καὶ ὁμοῖωμα. 5

Ἀπόμορφα: ξένα, οὐκ ἰσχυρὰ τοῖς ἡθεσιν. οὕτω Σοφοκλῆς.

Ἀπομορχθεῖς: ἐκμαγεῖς, πραῦνθεῖς.

Ἀπομυξία: ἀκαθαρσία.

Ἀπομόσαι: ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι, τὸ μὲν ἀρνητικόν, τὸ δὲ καταφατικόν. 10

Ἀπον: ἀπρέπες.

Ἀπόνασθαι: κατατρυνᾶν. ἢ ὠφελεῖσθαι.

Ἀπόνεται: εὐεργετῆται, ὠφελεῖται.

Ἀπόνειμον: ἀπόδος. 15

Ἀπωνηθήσεται: περιπραθήσεται.

Ἀπονητί, ἀπνευστί, ἀνδρωτί, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται.

Ἀπόνοια: ἄνοια, ὕβρις.

Ἀπονοστήσει: ἐπανελεύσεται. 20

Ἀπονομή: ἡ ἀπόμοιρα, ὥς μέρος τι τῶν περιγινόμενων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως. ἢ ὥς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτάς, ἵν' ἕκαστος λάβῃ τι μέρος.

Ἀπονίψασθαι: ἀπονίψασθαι μετὰ τὸ δεῖπνον ἔλεγον, πρὸ τοῦ δείπνου δὲ κατὰ χεῖρός. 25

Ἀπονοσφίζεσθαι: ἀποχωρίζεσθαι.

Ἀπονυχίσαι: ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὄνυχίσαι.

Ἀπονησαμένη: ἀποσφρεύσασα ἢ ἀποθεμένη.

Ἀποξένοισιν: ἀντὶ τοῦ ἀξένοις. 30

Ἀποξύνονται: ἀποτίθενται.

Ἀποξιφίσασθαι: ἀπορχήσασθαι. ὁ γὰρ ξιφισμὸς εἰδος ὁρχήσεως.

Ἀποπερατοῦσαν: συμπληροῦσαν.

ἔκκριτον καὶ ἐξελεγμένον ἐκ πλειόνων. καὶ στρατιώ-
τας ἐπιλέκτους καὶ λογάδας τοὺς αὐτοὺς καλοῦσιν.

Ἀπολιβάξαι: τὸ ἐκρυῆναι ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι
δὲ τὸ πόρρω ἀπελθεῖν, παρὰ τὴν Λιβύην· πόρρω γὰρ
ἢ Λιβύη. οἱ δὲ ἀπορῥῖψαι καὶ ἀποφθεῖρειν. Φερε- 5
κράτης Δουλοδιδασκάλῳ.

οὐκ ἀπολιβάξω καὶ τριγώνους καὶ λύρας.

Εὐπολις Πόλεσιν.

ὁ φίλωνος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις;

οὐκ ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά; 10

Ἀπολιταργῆσαι: ταχέως ἀποδραμεῖν. ἔστι παρὰ τοῖς
κωμικοῖς τοῖς παλαιοῖς.

Ἀπομάττεσθαι: ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι καὶ ἀπο-
τυποῦν.

Ἀπομάττων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. 15
οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν, ἄλλοι δὲ ἀντὶ τοῦ περιπλάτ-
των τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ἀπο-
μάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ.

Ἀπομηνίσας: ἀποχωρήσας δι' ὄργην. ἢ παυσάμενος
τῆς ὄργης. 20

Ἀπόμισθος: ἄμισθος. ἢ ὁ μισθοῦ πράξας ἔργον τι
καὶ ἀφειμένος. ἢ λέξις παρὰ Λυσία.

Ἀπόμισθοι: οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες. οὕτω Δημο-
σθένης.

Ἀπομορξάμενον: ἀποπαυσάμενον. 25

Ἀπόμακτρα: ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσκοτημένα
δ' ἐσκιотροφημένα.

Ἀπομαγδάλια καὶ ἀπομάγδαλις: ψωμός, εἰς ὃν
ἐκμασσόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐρῶντιον
τοῖς κυσίν. 30

Ἀπομάγματα: τὰ ἀποκαθάρματα. καὶ ἀπομάκται
τὰ αὐτὰ ταῦτα.

Ἀπομερμηρίξαι: ἀπονυστάξαι.

E e

- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων·
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· εὐτελείς, εἰς ἃς τὰ σαρώματα
 συνῆγον.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· δοῦναι.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα
 ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης·
 οὕτως τι τὰ πόρρητα δρᾶν ἔστι μέλει.
 διόπερ καὶ τὰ μὴ ἐξαγωγήμα ὀνομάζουσιν.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἔστιν
 εὐρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυ-
 γατρός.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀπορρύναι.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῆ. Πλάτων.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀποσημήνασθαι· ἀφομοιοῦσθαι.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀποσεμνύνει· γεραίρει.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀποσημαίνεσθαι· ἔλεγον οὕτω τὸ σφραγίζειν. δηλοῖ
 δὲ καὶ τὸ παρασημειοῦσθαι τινα.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἄσιτος, ἄτροφος.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀποσχευαζόμενος· ἀποβαλλόμενος, ἀπορρίπτων,
 ἀπογυμνῶν.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀποσχευάζοντες· ἀποφέροντες.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀποσιμῶσαι· τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προδέναι
 γυμνῇ. Θουκυδίδης δὲ τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀποστασίον· δίκη τίς ἐστι κατὰ τῶν ἀπελευθερω-
 θέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶν-
 ται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προστάτην ἕτερον ἐπιγράφωνται, καὶ
 ἂ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν αἰώ-
 νιας δεῖ δούλους εἶναι, τοὺς δὲ νικήσαντας τελείως λε-
 πὸν ἐλευθέρους.
- Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· ἀποστασίον καὶ ἀπροστασίον· δικῶν εἰσὶν οἱ
 ματα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀποστασίον δίκη τίθεται, οἷον
 δοῦλος ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προ-
 ἥκειν τοῖς δουλοῦν αὐτὸν ἀντιποιουμένοις. οὗτος ἀπ-

στασίου δίκην λαχεῖν λέγεται. ἀπροστασίον δέ· τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχει κατὰ νόμον, ἓνα τῶν ἀστών, καὶ δι' αὐτοῦ τό τε μετοίκιον τίθεται κατ' ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅταν οὖν τις, δοκῶν εἶναι μετοίκος, προστάτην μὴ ἔχῃ, ἢ μὴ δῶ τὸ μετοίκιον, ἢ 5 ἀσὶς εἶναι φάσκη, παρεγγεγραμμένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλούμενος δίκην εἰσάγει πρὸς αὐτόν, ἥτις λέγεται ἀπροστασίον.

Ἀποσεσύκασται: τετρώγεται. Ἀμειψίας.

Ἀποσάξαντα: Δείναρχος, ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα. 10

Ἀποστησάμενον: ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον.

Ἀποσκλαίη: ἀποθάνοι.

Ἀποσκληῆναι: ἀποθανεῖν.

Ἀποσκιρτᾶ: ἀποπηδᾶ. 15

Ἀποσκοποῦ: μάτην. ἢ περιττῶς. ἢ ἐναντίως.

Ἀποσκορακίζει: ὑβρίζει, εὐτελίζει, διώκει. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας.

Ἀποσκυθίσαι: κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέρμα σὺν θριξί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι. 20

Ἀποσκοπεῖσθαι: ἀποσκοπεῖσθαι λέγουσιν, οὐ σκοπεύειν.

Ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν: καθαρὰν ποιῆσαι.

Ἀποσκολύψαι: ἀφελεῖν τὸ δέρμα. ἢ ἀπογυμνῶσαι.

Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Μενελάῳ. 25

Ἀπόστασις: ἡ ἐπανάστασις ἔθνους ἢ πόλεως. ἢ ἀπέλευσις. ἢ διάλυσις, καὶ ἡ τοπικὴ διάστασις. καὶ καθ' Ἴπποκράτην ἡ ἐναπόσκηψις, οἷον τινος συλλογή.

Ἀποστολεῖς: δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄρχοντες ἦσαν, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν πλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀναγομένων ἀτόλων ἀποδεδειγμένοι. ἀποστολεῖς δὲ παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα.

Ἀπόστοργον: τὸ ἄστοργον.

Ἀπὸ συμβόλων δικάζει: Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων
ἐδίκασον τοὺς ὑπηκόους. οὕτως Ἀριστοτέλης.

Ἀποστάσιον: ἀποστάσιον καὶ λιποστάτιον καὶ πάν-
τα τὰ τοιαῦτα οὐδετέρως σχηματίζουσιν. Εὐπολις.
καὶ γὰρ κλισιὰν ἀλογίῃ τι ὀφλεῖν.

Ἀπὸ στόματος: ὥς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων ἀλ-
λ' ἀπὸ μνήμης. Φιλήμων Νεμομένοις.

ἀπὸ στόματος ἅπαντ', ἐὰν βούλησθ', ἐρῶ.

Κρατῖνος δὲ ταῦτ' οὗτ' ἀπὸ γλώττης. Νόμοις.

ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπί-
σταμαι,

ἀλλ' ἀπὸ γλώττης φράσω σοι. μνημονεύω γὰρ
καλῶς.

Ἀπόστα: οὐ μόνον ἀπόστηθι λέγουσι. καὶ παράστα.

Μένανδρος Παιδίῳ.

ἐνταῦθ' ἀπόστα μικρόν.

Ὡς ἑξαπατῶντι.

ἐμοὶ παράστα, τὴν θύραν κόψας ἐγὰ
καλῶς τίν' αὐτόν.

Ἀποσυστησαι: οὐδὲν πλέον τοῦ συστησαι.

Ἀποσφυδον: καρτερεῖν.

Ἀποσοβεῖ: διώκει.

Ἀποσοβῶμεν: ἀντὶ τοῦ ἀποτρέχωμεν. Μένανδρος.

Ἀποστήσασθαι: ἀποδοῦναι χρέος.

Ἀποσπουδάξων: παυόμενος τῆς σπουδῆς, ἀμελῶν.

Ἀποστήσονται: οἷον σταθμῶ λάβωσιν ἴσον.

Ἀποστροφή: ἀντὶ τοῦ καταφυγή.

Ἀποστολαί: ἀποπέμψεις, δῶρα.

Ἀποστρακισθῆναι: ἐξορισθῆναι. ἐν ὀστράκοις γὰρ
τὸ πρὶν ἐγράφεοντο αἱ ἐξορίαι.

Ἀποστιγοῦντες: μισοῦντες.

Ἀποσχεδιάσας: ψευσάμενος.

Ἀποστοματίζειν: ἀπὸ μνήμης λέγειν.

Ἀπόσχη: ἀποσχέσθαι ποιήση.

Ἀποσχῆναι: ἀπενεχθῆναι.

Ἀποσχοινίσαντες: ἀποστρέψαντες.

Ἀποτεθρυωμένος: ἀπηγριωμένος. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ πέρ ἐστιν ἄγωνα καὶ ἄγρια φυτά. 5

Ἀποταμιεύεται: ἀποκλείει.

Ἀποτεθρίακεν: ἀποτεφύλακεν καὶ διεκάθαρεν.

Ἀποταυρούμενος: θρασυνόμενος.

Ἀποτείνεται: ἐκτείνεται, φιλονεικεῖ.

Ἀποτειχίζων: ἀποφράσων. 10

Ἀποτεμεῖται: ἀποχωρίζει,

Ἀποτεύξασθαι: ἀποτυχεῖν.

Ἀπόταφος: ὁ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων. οὕτω Δεῖλαρχος.

Ἀποτιμᾶν, ἀποτιμηταί καὶ ἀποτίμημα: οἱ μι- 15 σθούμενοι τοὺς τῶν ὄρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο, καὶ ὁ ἄρχων πέμπων τινὰς ἀπετιμᾶτο ταῦτα· καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι ἀποτιμηταί, ἡ δὲ πρᾶξις καὶ τὸ ἔργον ἀποτιμᾶν. καὶ οἱ 20 προῖκα γυναικί γαμουμένη διδόντες ἦτουν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον οἰκίαν ἢ χωρίον ταύτης ἄξιον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν δούς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν, ὁ δὲ λαβὼν ἀποτιμᾶσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφειλημάτων, ὥς καὶ 25 Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος δευτέρῳ.

Ἀποτείχισαι: τὸ λαβεῖν τείχιον καὶ ἀποτείχισαι τῆς ἐξόδου. καὶ ἀποτετευχισμένος ὁ ἀπειλημμένος τῷ τείχει. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

Ἀποτίμησιν: τέλος ἢ φόρον. 30

Ἀπο τοῦ πράγματος: ἀντὶ τοῦ ἀποδέν.

Ἀποτραχύνεται: θρασύνεται.

Ἀποτρόπαιοι: φευκτοί, μισεῖσθαι ἄξιοι.

Ἀπότριψις, μελέτησις, ἀπάγγελσις, ἀγώνισις, προάγγελσις, τέκμαρσις, κάθεξις, πλάνησις, διάφευξις, ἀνοιξις, ἐφόρμησις, ὄπλισις, ξένισις, κούφισις, βλάβησις, ἐπαίνεσις, ψόφησις, διάρπασις, γυναικισις, λάλησις.

Ἀποτροπιάσµα: ἐξίλασµα. ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον, 5
οἶον ἀποτρόπαιον.

Ἀποτριάσαι — οἱ δὲ ἀποτριάξαι διὰ τοῦ ξ —: πληγὰς
τρεῖς δοῦναι.

Ἀποτρώγειν: ἀφαιρεῖν. οὕτω Μένανδρος Κυβερνήταις·
τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ 10
τὸ μισθάριον; μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινοῦ.

Ἀποτυμπανίσαι: οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀποκτείνειν, ἀλλὰ
τυμπάνοις ἀποκτείνειν. τύμπανον δὲ ἐστὶ ξύλον ὥσπερ
σκύταλον. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνῆρουν τοὺς κατα- 15
κρίτους, ὕστερον δ' ἔδοξε τῷ ξίφει.

Ἀποτυμπάνισον: ἀνελε, ὃ ἐστι φόνευσον.

Ἀποτυχίσαι: ἀποπελεκίσαι. καὶ ἀποτυχισθεῖς
ἀποτίλθεις ἢ ἀποπελεκισθεῖς.

Ἀποφαντικός: σημαίνει κυρίως τὸν ἐμφαινόντά τι
νόημα, εἴτε διὰ καταφάσεως, εἴτε δι' ἀποφάσεως. ση- 20
μαίνει δὲ εἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.

Ἀποφάσκει: ἀπαγορεύει. ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι.

Ἀπόφημι: ἀποφαίνομαι.

Ἀποφῆναι: ἀποδείξαι,

Ἀποφυγγάνειν: ἀποφεύγειν καὶ ἀποφυγγάνειν ἐν τῷ 25
κατὰ Ἀριστοκράτους Δημοσθένους.

Ἀπόφασις: Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Φάλκιππον τὸ
ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος, ὁπόσῃν οὐ-
σίαν ἔχει, ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται.
καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφὴν. 30

Ἀποφράδες ἡμέραι: ἐν αἷς τοῖς κατοικοιμένοις χοῶς
ἐπιφέρουσι. ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδεια. ἢ μαρὰ
ἡμέραι, μάλιστα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματα.

Ἀποφοράν: ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν καὶ διάστημα ποιῆσαι μεταξύ. οὕτως Ἰσαῖος.

Ἀποφυσήσας: ἀποφυσήσας τὴν σποδὴν τῶν ἐγκρυβομένων ὠπτημένων. Σφηξὶν Ἀριστοφάνης.

κἄπειτ' ἀνελὼν μ' ἀποφυσήσας

5

εἰς ἄλμην ἔμβαλε θερμὴν.

Ἀποφοιβάων: ἀποκαθαίρων.

Ἀποφοιτᾶν: ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν.

Ἀποφληκίσαι: ἀποπλανῆσαι.

Ἀποφανῶσαι: εἰς τὸ φανερόν καταστήσαι. οὕτω 10
Σοφοκλῆς.

Ἀποφώλιοι: ξένιοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμειντες. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἀποφώλιον: ὀλλύγου ἄξιον, ἀπαλδευτον, ἄτεχνον, μάταιον. οἱ δὲ ἄγριον, ἢ ἀδόκιμον, ἢ θηριώδη, ἀπὸ τῶν 15
φωλεῶν. ἔνιοι δὲ φωλεόν φασι τὸ λαμπρὰν δεῖπνον.

Ἀποφθεγγόμενος: μαντενόμενος.

Ἀποχώρησις: ἀντὶ τοῦ ἀποστροφῆς.

Ἀποχετεύονται: μεταφέρονται.

Ἀποχρᾶν: ἐξαρκεῖν. Ἡρόδοτος,

20

Ἀπόχρη: ἐξαρκεῖ.

Ἀποχρώντως: ἱκανῶς. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.
ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχρῶσαν ἤδη.

Ἀποχρώσης: ἀρκούσης.

25

Ἀποχοιριάσαι: ἀποσκιρτῆσαι καὶ ἀπολακτίσαι. καὶ
ἀποχοιριάζειν ἀποσοβεῖν, ἐξελαύνειν ὡς χοῖρον.
ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ κ, ἀποσκυρῶνάζειν.

Ἀποψοφεῖν: εὐσχήμως λέγων· εὐσχημονέστερον δὲ
διαπνεεῖν καὶ ἀποπνεεῖν.

30

Ἀποψώμενον:

Ἀποψηφισθέντα: εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ
πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δῆμων ἀπε-

ψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγτο ἀπεψηφισμένος.
 εἴτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξένιος.
 καὶ εἰ μὲν εἰάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκρά-
 τει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτω Δημοσθέ-
 νης· τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα 5
 Ἀντιφῶντα;

Ἀποψηφίζονται· Δειναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου,
 ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην.

καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένης ἀποψήφισιν καλεῖ.

Ἀποψύχειν· τὸ ἀποθνήσκειν ἐν πρώτῃ Θουκυδίδης. 10

Ἀποψάς· ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς ὑποκόρισμα.

Ἀπριάτην· ἄνευ πράσεως.

Ἀπρίξ· ὅλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς.

Ἀπροόπτως· ἀπροοράτως, ἀπροσδοκῆτως.

Ἀπρόσβλητον· γενναῖον, ὃ οὐδεὶς δύναται προσβαλεῖν, 15

Ἀπροςδέης· μὴ χρήζων.

Ἀπροςήγορος ἄνθρωπος· ὃν οὐχ οἷόν τε προσαγο-
 ρεῦσαι διὰ τρόπον τραχύτητα.

Ἀπρόσιτος· ἀπροςπέλαστος.

Ἀπρόσκλητον· τὴν οὐ προσκεκλημένην. 20

Ἀπροβούλευτον· τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλήν,
 ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα. οὕτω
 Δημοσθένης.

Ἀπροστασίον· εἶδος ἐστὶ δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόν-
 των προστάτην μετοίκων. καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν 25
 ἡρεῖτό τινα τῶν πολιτῶν τὸν προστησόμενον αὐτῷ πε-
 ρὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν.

Ἀπρότων· Δειναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθαίου· ἐμπεπη-
 δηκότων τῶν ῥητόρων ὥς περ ἀπρότων εἰς τὸ
 ἐμπόριον. ἔν τισι δὲ ὥς περ παρνόπων γέγρα- 30
 πται· οἱ δὲ πάρονες γένος ἀκρίδος.

Ἀπρόσειλος· ὃ οὐδεὶς προσελεῖται. οὕτως Εὐριπίδης.

Ἀπράγμων· ἀντὶ τοῦ ἄπονος.

Ἄπροτον: οἱ μὲν εἶδος εἶναι κογχυλίου φασίν, οἱ δὲ
 ἐκρίδων, οἱ δὲ μελιτῶν. ἕκαστον δὲ τούτων ἀγεληδὸν νέ-
 μεται, καὶ οἱ μὲν τὰ ἄνθη, οἱ δὲ τοὺς καρπούς, οἱ δὲ τὰ
 ποώδη σίνουσι. ἀφ' ὧν καὶ τοὺς κατὰ συμμορίαν κα-
 κούργους ἀπρότους ὠνόμασαν. 5

Ἀπτεσθαι: λαμβάνεσθαι.

Ἀπτόν: ψηλαφητόν.

Ἀπτῶν: δεσμεύων.

Ἄπυστα: ἀνήκουστα.

Ἄπυτοι: οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως. 10

Ἀπφά: ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα.

Ἀπφδόν: τὸ τῆς ὥδης ἀλλότριον.

Ἀπωθεν: χωρὶς. ἢ πόρρωθεν.

Ἀπώμοτον: ἀπηγορευμένον, φευκτόν καὶ ἀπολίητον.

τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμ' ἀπώμοτον; 15

Εὐπόλις ἐν ταῖς Πόλεσιν.

Ἀπωτέρω: πόρρω.

Ἀπώχοντο: ἀπεφέροντο.

Ἄρα: συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δή καὶ
 ὡς ἔοικε καὶ ὡς φαίνεται. οὕτω Πλάτων. 20

Ἄραῖς: κατάραις.

Ἀράμενοι: ἐπάραντες.

Ἀράξαι: συντρίψαι.

Ἄραρεν: κέκριται. ἢ οἷον βεβαίως οὕτως ἔχει καὶ
 ἀμετακινήτως. 25

Ἀραφήνιος: δῆμος Αἰγινήδος.

Ἄραρον: ἤρμωσαν.

Ἀραρώς: πάγιος ἢ βέβαιος.

Ἀραρυῖαν: ἤρμοσμένην.

Ἀρδάνιον: κεράμιον, γάστρα, ὅθεν τὰ θρέμματα πι-
 νουσι. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἄρδειν. ἐτίθετο δὲ καὶ
 πρὸ τῆς θύρας τῶν τετελευτηκότων τοῖς εἰσιούσιν καὶ
 ἐξιούσιν, ἵνα περιρῥαίνωνται. ἐχρῶντο δὲ καὶ αἱ γυναῖ-
 κες τῷ ἄρδανίῳ, αἱ τὴν κρόκην τρίβουσαι ἐπ' αὐτοῦ.

Ἀράχνης: καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ παρὰ καλλοῖς. λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνικά ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῆς. Καλλίας Κύκλωνι. θηλυκῶς δὲ Σδοφολῆς Ἰνάχῳ.

πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνῶν βρίθει.

3

Ἀργυρώματα: ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα, ὁμοίως ὡς ἡμεῖς, Λυσίας.

Ἀργυρίδιον: ὡς ἡμεῖς, Εὐπολῖς Δήμοις.

ἐγὼ δὲ συμψήσας ἀργυρίδιον.

Ἀργύριον καὶ τὸ λεπτόν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀρ- 10 στοφάνης Δαναΐσιν.

Ἀργυρίται: οἱ ἀργυρίων εὐποροῦντες.

Ἀρασθαι: ἀπενέγκασθαι.

Ἀρασσόμενα: προσεργνύμενα, προσκρούμενα.

Ἀράττων: κρούων.

15

Ἀράται: εὐχεται. ἢ καταράται. ἢ ἐπιθειάζει. Φερε- κράτης

ὑστερον ἀράται κἀπιθειάζει τῷ πατρί.

Ἀράκους: τὰ ὄσπρια, διὰ τοῦ α, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ χ.

Ἀρῶτον: ἰσχυρόν. ἢ δυσκίνητον. ἢ σκληρόν καὶ ἀμε- 20 τάστροφον.

Ἀργυραμοιβός: ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος.

Ἀργυραμοιβός: ὁ τραπεζίτης; ὁ ἀγυροπράτης.

Ἀργυραμοιβόν: κολλεκτᾶριον. καλοῦσι δὲ οὕτω καὶ τὸν τραπεζίτην.

25

Ἀργαλέως: χαλεπῶς.

Ἀργιόδοντα: λευκόν. ἢ ὀξυόδοντα.

Ἀργιλώδης γῆ: λευκὴ καὶ καθαρὰ.

Ἀργίποδες: ταχεῖς, ὀξύποδες.

Ἄργας: ὁ δεινότατος παρ' ἡλικίαν ἄργας καλεῖται. 30 οὕτως ἔλεγον καὶ τὸν Δημοσθένην. ἄλλοι δὲ φασὶ τοῦτον κακὸν ποιητὴν γεγονέναι. οἱ δὲ ὅτι κατὰ Λωριεῖς καὶ μάλιστα Ἀργεῖοι τὸν ὄφιν ἄργαν ἐκάλουν. Τί-

μαρχος δὲ ὁ Ῥόδιος οὐ κατὰ γλῶτταν οὕτω καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ γένος εἶναι ὅφρα τοὺς ἄργας.

* **Ἀργυρογνώμων**: δοκιμαστής.

* **Ἀργέλοφοι**: ποδεῶνες μηλωτῆς.

* **Ἀργυρίς**: ἡ ἀργυρᾶ φιάλη, ὡς χρυσις ἢ χρυσῆ. 5

* **Ἀργυρίς θήκη**: διττὰ ἦν γραμματίδια, οἷς ἐχρῶντο

* **Ἀθηναῖοι**, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον ἑαυτοῖς, τὰ δὲ ὥστε ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἃ καὶ κιβώτια ἱερά-
λουν, τὰ δ' ἄλλα μαρσύπια.

* **Ἀργυροκοπεῖον**: ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα, ὃ νῦν 10
τινὲς σημαντήριον λέγουσιν.

* **Ἀργυρόποδα δίφρον**: ὁ Ξέρξου δίφρος, ὃς αἰχμάλω-
τος ἐπεκαλεῖτο. ἀνέκειτο δ' εἰς τὸν παρθενεῶνα τῆς
Ἀθηνᾶς.

* **Ἀργυρίου δίκη**: ὅταν τις προσήκειν αὐτῷ παρά τινος 15
ἀργύριον ᾤετο, δίκην αὐτῷ ἐλάγχανε, καὶ ἐκαλεῖτο
ἀργυρίου δίκη.

* **Ἀργουσα**: πόλις τῆς Εὐβοίας, ἐν τῇ Χαλκιδικῇ κει-
μένη.

* **Ἀργυροδίνης**: καλὰς δίνας ἔχων. δῖναι δὲ αἱ τῶν 20
ὑδάτων συστροφαί.

* **Ἀρδεύειν**: παρ' Ἀντιφάνει μόνῳ. ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ
ἄρδεν, οὐκ ἀρδεύειν λέγουσιν.

* **Ἀρδηττος**: τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ πάντες
Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ᾤμνουν τὸν ὅρκον τὸν Ἡλια- 25
στικόν. Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς περὶ νόμων καταλελύ-
σθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει. εἴρηται δὲ ὅτι Ἀρδηττος ἀπὸ
Ἀρδήττου ἥρωος, ὃς Ἀθηναίους στασιάζοντας εἰς ὁμό-
νοϊαν συνῆψεν. ἐν τούτῳ δὲ τῷ χωρίῳ ᾤμνουν οἱ δι-
κασταὶ τὸν δικαστικὸν ὅρκον. τρεῖς δὲ θεοὺς ᾤμνουν, 30
Δία, Δῆμητραν καὶ Ἥλιον.

* **Ἀρεστήρ**: εἶδος ποπάνου.

* **Ἀρετή**: Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία.

"**Ἀρειος πάγος**: δικαστήριον Ἀθηνησιν. ἦσαν οὖν Ἀθηναῖοι βουλευαὶ δύο, ἡ μὲν τῶν πεντακοσίων, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλευεῖν, ἡ δὲ εἰς βίον τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικά, καὶ τὰ ἄλλα πολιτικὰ διώκει σεμνῶς. ἐκλήθη δὲ Ἀρειος 5 πάγος ἥτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καλὸν ὑπὲρ τὸ δικαστήριον. Ἀρειος δὲ ἐπεὶ τὰ φονικά· δικάζει δὲ ὁ Ἀρης ἐπὶ τὸν νόμον. ἡ ὅτι ἐπήξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ὁ Ἀρης ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ἱπὲρ Ἀλιφρόθλου δίκη, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίππην, τὴν αὐτοῦ καὶ 10 Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς, ὥς φησιν Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ.

"**Ἀρθμιος**: ὄνομα κύριον.

"**Ἀριστῆσαι**: Ἀραρῶς Καμπυλλίωνι.

"**Ἀριστεροστάτης** ἐν τῷ κωμικῷ καλεῖται χορῶ, ἐν δὲ 15 τῷ τραγικῷ μέσος ἀριστεροῦ. Κρατῖνος Σεριφίους.

"**Ἀριστεύς**: ὄνομα κύριον.

"**Ἀριστερός**: ὁ ἀμαθὴς καὶ τῷ δεξιῷ ὑπεναντίος.

"**Ἀρισταίων**: ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ Σάμιος μὲν ἡ Πλαταιεύς, ἐκ μεираκυλλίου δὲ ἐταῖρος Δημοσθένους. ἐπέμ- 20 φθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς Ἑφαιστίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν. μνημονεύει αὐτοῦ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.

"**Ἀριβάλλος**: οὐ μόνον παρὰ Στησιχόρῳ καὶ ἄλλοις Δωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους.

εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀριβάλλῳ. 25 Θεόπομπος.

"**Ἀρηΐφατος**: ὁ ἐν πολέμῳ ἀποθανών.

"**Ἀριστίνδην**: κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀριστῶν νομοθετῶν.

"**Ἀρκτηῦσαι**: Λυσίας τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων 30 τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι ἀρκτηεῖν ἔλεγε. καὶ γὰρ αἱ ἀρκτηνόμεναι παρθέναι ἄρκτοι καλοῦνται, ὥς Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης. καὶ ἄλλως ἀρκτηεῖν λέγεται τὸ ὥσπερ ἀριστον ἀφοσιώσασθαι τῇ Ἀρτέμιδι καὶ θύσαι. ἐρῶν-

Θη δὲ ἐκ τοῦ ἄρκτον ποτὲ φανῆναι, ὡς λόγος, ἐν Πει-
 ραιεῖ καὶ πολλοὺς ἀδικεῖν, εἴτα ὑπὸ νέων τινῶν αὐ-
 τὴν ἀναιρεθῆναι, καὶ λοιμὸν ἐπιγενέσθαι, χρῆσαι τε
 τὸν θεὸν τιμᾶν τὴν Ἄρτεμιν καὶ θύσαι κόρην τῇ ἄρκτῳ.
 τῶν οὖν Ἀθηναίων πράττειν τὸν χρησμὸν μελετώντων, 5
 εἰς τις ἀνὴρ οὐκ εἶα, αὐτὸς εἰπὼν καταθύσειν. ἔχων
 οὖν αἶγα, καὶ ὀνομάζων ταύτην θυγατέρα, ἔθυσε λά-
 θρα· καὶ ἐπαύσατο τὸ πάθος. εἴτα τῶν πολιτῶν δια-
 πιστούντων, ἔφη ὁ ἀνὴρ ἐπερωτῶν τὸν θεόν. τὸν δὲ
 ἂν εἰπόντα θῦσαι καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ποιεῖν φήσαν- 10
 τος, ἐξεῖπε τὸ λάθρα γεγονός. καὶ ἀπὸ τούτου αἱ κό-
 ραι πρὸ τοῦ γάμου ἀρκετεύειν οὐκ ᾔκνουν, ὥς περ
 ἀφοσιούμεναι τὰ τῆς θηρίας.

Ἄρκτον: ἄρκτον, οὐχὶ ἄρκον. Ὀδυσσεὺς ἐν ἁριστέρᾳ αἰ-
 τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως ἀνεύφερῆς. τὸν 15
 μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ τ, ὡς ἡμεῖς, ἀπαρκίαν,
 διὰ τὸ εὐφωρον. καὶ τὴν πνοὴν ἄρκιον·

καὶ μὴν πελάζει καὶ καταπύχει πνοή
 ἄρκιος.

Ἀρκτοῦρος: Ἀρκτοῦρος λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ 20
 Βοώτης. ἰδίως δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώην αὐτοῦ ἀστήρ.

Ἀρκύωρος: ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λίνα, φυλάττων.
 ἔστι δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λίνα.

Ἄρκυς: λίνα καὶ δίκτυα. ἐκτείνεται ἡ ὑστέρα συλλαβὴ
 ὁμοίως ἐπὶ τε τῆς ὀρθῆς καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως. 25
 αἱ ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς.

Ἀρμάτειον μέλος: εἴρηται εἰς τὸ ἐτυμολογικόν.

Ἀρμόδιος: ἀρεστός, φίλος καὶ ἡρμοσμένος.

Ἀρμοσταί: οἱ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους
 πόλεις ἄρχοντες καὶ φρούραρχοι ἐκπεμπόμενοι, παρὰ 30
 τὸ ἀρμόζειν καὶ καθιστᾶν τὰς ὑπ' αὐτῶν φυλαττομέ-
 νας πόλεις.

Ἀρμενα: τὰ ἀρμόζοντα.

Ἀρνακίδα: τὸ κώδιον, ὡς ἡμεῖς.

Ἀρνυσθαι: ἀντικαταλλάσσεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ μισθαρνεῖν τὸ μίσθον ἀντί τινος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττων. οὕτω Πλάτων.

Ἀρότους: τοὺς ἐνιαυτούς. οὕτω Σοφοκλῆς.

Ἀροῦν: ἀροῦν, οὐκ ἀροτριᾶν λέγουσιν.

Ἀρόσομεν: τὸ ἀροτριάσομεν.

Ἀρπεδόνη: ἡ διὰ σπάρτου θήρα.

Ἀρπαγή: ὀξύτωνος ἡ ἀρπαγή, τὸ δὲ σκεῦος βαρυτό-
νος, ἢ ἡ ὄνομα.

Ἀρπην: δρέπανον. Σοφοκλῆς Νόμῳ Σατυρικῷ.

Ἀρῥωστία τοῦ στρατεύειν: ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία
Θουκυδίδης.

Ἀρῥατον: ἰσχυρόν, στερεόν. οὕτω Πλάτων.

Ἀρῥωδεῖν: τὸ δεδοικέναι. καὶ διὰ τοῦ ὁ μᾶλλον δὲ τοῦ-
το Ἑλληνικόν.

Ἀρῥηφορεῖν: τέσσαρες μὲν χειροτονοῦντο τῶν εὐ-
γενῶν, δύο δ' ἐκρίνοντο, αἱ τινες ἤρχον τῆς ὑφ' ἑαυτῶν
πέπλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτήν. λευκὴν δὲ
ἑσθῆτα ἐφόρουσαν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα
ἐγένοντο.

Ἀρῥαβών: ἐν τοῖς δύο ῥῥ λεκτέον.

Ἀρῥενωπούς: ἀρῥενωπούς καὶ ἀρῥενωπάδας τὰς γυ-
ναῖκας καλοῦσιν.

Ἀρῥάβακα: τὴν ὀρχηστρίδα, ἢ καὶ τὸν ὀρχηστήν. ἢ καὶ
βλάσφημον, ἀπὸ τοῦ ἀρῥαβάσειν, ὃ ἐστὶν ὀρχεῖσθαι.

Ἀρῥηφορεῖν: τὸ τὰ ἀπορῥητα καὶ μυστικὰ φέρειν.
καὶ ἀρῥηφόροι καὶ ἀρῥηφορία ὁμοίως.

Ἀρῥίχοι: κόφιννοι οἰσύννοι, οὓς ἀρσίλους οἱ Ἴωνες, θη-
λυκῶς δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἀρῥίχους φασίν.

Ἀρῥύ: ἐπίφθεγμα ἐρετῶν, ὥσπερ τὸ ῥυπαπαὶ καὶ ἕτερα
τοιαῦτα.

Ἀρῥω-

- Ἄρῳστίμων: Εὐπολις Αὐτολύκῳ.
 Ἄρσεων: βασταγμάτων.
 Ἄρση: ποτίσει.
 Ἄρτάβη: μέτρον ἐστὶ Περσικόν. οὕτως Ἡρόδοτος.
 Ἄρταμος: κρεουργός, μάγειρος. τάττει αὐτὸ Σοφο- 5
 κλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως.
 Ἄρτάνη: κυρίως μὲν ἡ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. Σοφο-
 κλῆς δὲ ἐν Αἰχμαλωτίσιν ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ.
 Ἄρτημα βαλαντίου: ὁ δεσμός τοῦ βαλαντίου. ἢ ὁ
 τελαμών, ἐξ οὗ ἤρτηται. 10
 Ἄρτι: ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ πεπληρωμένως. λέγε-
 ται δὲ ἄρτι καὶ τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος, συνά-
 πτον τῷ νῦν, ἐναντίως ἔχον τῷ αὐτίκα· τοῦτο γὰρ
 κατὰ τὸ μέλλον συναπτει.
 Ἄρτιάζειν: τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιτὰ καρύους ἢ 15
 ἀστραγάλοις τοιούτοις. Πλάτων Λύσιδι· ἡ ἄρτιάζων
 ἀστραγάλοις παμπόλλοις ἐκ φορμίσκων τι-
 νῶν προορώμενοι.
 Ἄρτησμός: ἀνακρεμασμός.
 Ἄρτικροτεῖσθαι: συμφωνεῖσθαι. 20
 ἄρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι,
 φησὶ Μένανδρος.
 Ἄρτιμελής: ὑγιῆς τοῖς μέλεσιν.
 Ἄρτίφρονες: σώφρονες.
 Ἄρτοπόπον καὶ Ἄττικοι καὶ Ἰωνες τὸν ἄρτοποιόν. 25
 ἔστι δὲ τὸ ἄρτοποπεῖν ἐν Μονοτρόπῳ Φρυνίχου.
 Ἄρτοσιτεῖν: τὸ ἐναντίον τῷ ὀψοφαγεῖν. Πλάτων ἐν
 Ὑπερβόλῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι.
 Ἄρτήρ: ὑποδήματος γένος. Φερεκράτης Γραυσίν.
 Ἄρται: ἐπικρέματα. 30
 Ἄρτια: ἡρμοσμένα, τέλεια, ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ
 ἄρμενα.

Ἀρτεμισία: δύο γέγονασι, Καρικαὶ γένος καὶ βασιλίδες ἀμφοτέραι, ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ Περσικά, ἡ δὲ νεωτέρα, ἧς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας μνημονεύει, θυγάτηρ μὲν ἦν Ἑκατόμνου, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ Μανσωλοῦ.

5

Ἀρτίως: τέλειως, ὑγιῶς. οὐ μόνον δὲ ἄρτι τὸ πρὸ ὀλίγου. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις.

ξίνη γυνὴ γραῦς, ἀρτίως ἀφιγμένη.

Ἄρτος: ὄνομα τυράννου.

Ἀρτιεπής: ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν.

10

Ἀρτιθαλῆ: νεόφυτα.

Ἀρτεμισίων ἰδίως μὲν Ὑπερίδης ὠνόμασε πολλάκις τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα· λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι τῆς Εὐβοίας, οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος μνημονεύει.

15

Ἀρτίπους: ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων.

Ἀρτίστομος: ὁ σαφὴς καὶ ἡδὺ φθεγγόμενος. οὕτω Δημοσθένης.

Ἀρτύειν: σκευάζειν.

Ἀρτύναντες: παρασκευάσαντες.

20

Ἀρρύθμος: ἀδιατήρωτος, ἀκανόνιστος, μὴ ἔχων ῥυθμόν. ῥυθμός γὰρ ὁ τύπος.

Ἀρυσάμενος: ἀντλήσας.

Ἀρύτεσθαι: σὺν τῷ τ λέγουσι, καὶ οὐκ ἀρύεσθαι.

Πλάτων Νόμοις: ὧν ὁ μὲν ἀρυτόμενος ὅθεν τε δὴ καὶ ὁπόσον καὶ ὅποτε.

25

Ἀρύβαλλος: τὸ ἐλκυστὸν βαλάντιον.

Ἀρύει: βοηθεῖ.

Ἀρυστίχους: τὰς οἰνοχόας καὶ κοτύλας.

Ἀρύβας:

30

Ἀρχαῖον: ἐχρήσαντο πάντες οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ δανειζομένου ἀργυρίου καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ.

Ἀρχαῖος: ἀντὶ τοῦ εὐήθους, Πλάτων. Ἰσοκράτης δὲ ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν, τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Δημοσθῆνης δὲ ἐν τοῖς Φίλιππικοῖς εἰπὼν οὕτω δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἔλαβεν. 5

Ἀρχαίως: ἀπραγμόνως, ἀπαρατηρήτως. ἢ καὶ ἡλιθίως.

Ἀρχεῖα: ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτοφυλακεῖον. ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν. ἢ ἀρχαίως. Ξενοφῶν ἱστοριῶν ὁγδόῃ.

Ἀρχαιῦκόν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δύο ὑ. 10
Νεφέλαις Ἀριστοφανῆς.

ὡς παιδάριον εἰ καὶ φρονεῖς ἀρχαιῦκά.

Ἀρχέτυπον: πρωτότυπον.

Ἀρχηγέται: ἡγεμόνες οἱ ἐπάνυμοι τῶν φυλῶν. Ἀριστοφάνης Γῆρα. 15

ὁ δὲ μεθύων ἡμεῖ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

Ἄρχοντες οἱ ἐννέα τίνες: θεσμοθέται ἕξ, ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος. καὶ πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ἅμα δικάζειν, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς καθῆστο παρὰ τῷ καλουμένῳ βουκολίῳ — τὸ δὲ 20 ἦν πλησίον τοῦ πρυτανείου —, ὁ πολέμαρχος ἐν Λυκείῳ, καὶ ὁ ἄρχων παρὰ τοὺς ἐπωνύμους, οἱ θεσμοθέται παρὰ τὸ θεσμοθέσιον. κύριοί τε ἦσαν ὥστε τὰς δίκας αὐτοτελεῖς ποιεῖσθαι. ὕστερον δὲ Σόλωνος οὐδὲν ἕτερον αὐτοῖς τελεῖται, ἢ μόνον ὑποκρίνουσι τοὺς ἀντιδίκους. 25

Ἀρχαιρεσιάζειν: Δειναρχος τὸ ἀξιῶν ἑαυτὸν αἰρεθῆναι ἄρχοντα.

Ἀρχαιρεσιάζειν: τὸ πρὸς χάριν τινὶ ζητεῖν.

Ἀρχαιρεσίας: ἀρχαιρεσίας λέγουσι πληθυντικῶς, οὐκ ἀρχαιρεσίαν δέ, οὐδὲ ἄλλως πως. 30

Ἀρχιερέων: οὐκ ἀρχιερέα, Πλάτων ἐνδεκάτῃ Νόμον ὀξεῖαν μέσσην συλλαβήν.

Ἀρχιδάμειος πόλεμος: τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὰ πρῶτα ἔτη. Ἀρχιδάμειος δὲ ἐκλήθη πόλεμος ἀπὸ τοῦ Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν.

Ἀρχῆθεν: οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν. 5

Ἀρχιθεωρός: ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δὲ οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς καλλινίκους ἀγῶνας, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίδων θύοντες.

Ἀρχων: ἀπ' οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπώνυμος γινόμενος ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ ὁ ἀρχων τῶν ἐννέα εἰς. οἱ δὲ ἐννέα συνίσταντο ἕκ τε θεσμοθετῶν καὶ βασιλέως, πολεμάρχου καὶ ἀρχοντος. ἐπεσόκουν δὲ αἱ τέσσαρες αὗται ἀρχαὶ καὶ κοινὰς τινὰς διοικήσεις καὶ ἰδίας ἕκαστος.

Ἀρχιτέκτων: δύο σημαίνει, τὸν τῶν οἰκοδομημάτων εἶναι ἐπιστάτην καὶ κυρίως τὸν ἀρχόντα τῶν τεκτόνων, 15 ὃς καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπινοεῖ. λέγεται δὲ ἀπὸ τούτων ἀρχιτέκτων καὶ ὁ κατασκευάσας τινὲ καὶ ὁ σκευωρησάμενος πρᾶγμα τι. Δημοσθένους τούτῳ τῷ ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης φησὶν ἐπιστολῆς.

20

Ἀρωγή: βοήθεια.

Ἀρωγός: ὑφέλιμος.

Ἀρώματα οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα.

Ἀσαφές: ἀνόητον, ἄδηλον.

25

Ἀσάλπιγκτον ὥραν: τὸ μεσονύκτιον. οὕτω Σοφοκλῆς.

Ἀσαλῆς μανία: ἡ μηδεὶς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἀσαι: βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλος.

30

Ἀσβεστός: ἀκατάπανστος.

Ἀσβολος: θηλυκῶς ἢ ἄσβολος. οὐδὲ γὰρ ἀρσενι-

κῶς ὁ ἄσβολος. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζού-
σαις.

τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας. φεῦ! ἰοῦ τῆς ἀσβόλου!

Ἀσέλγεια: ἀντὶ τοῦ πολυτέλεια. οὕτως Αἰσχίνης. 5

Ἀσέλγεια: πορνεία, ἀκαθαρσία. παρῆκται δέ, ὥς φα-
σιν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Σέλη πόλις ἐστὶ τῆς Πισι-
δίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις
ἐκοινῶνουν. κατ' ἐπίτασιν οὖν τὸ ἀσελγαίνειν.

Ἀσελγές: πᾶν τὸ σφοδρὸν καὶ βίαιον. καὶ ἀσέλγεια 10
ἢ μετ' ἐπηρεασμοῦ καὶ θρασυτήτος βία. καὶ ἀσελ-
γῆς ὁ ἀνάγωγος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίον.
τὴν μὲν ἀσέλγειαν ἀεὶ καὶ τὴν ὕβριν, ἥ
πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται. καὶ ὁ κωμικός· ὥσπερ
ἀνέμου ἐξαίφνης ἀσελγοῦς γεκομένου. καὶ Φερεκρά- 15
της· οἶον αὐτόπνιγος ὥς ἀσελγῆς φησὶ πον. καὶ ἀσελ-
γόκερων κριὸν Πλάτων τὸν μεγαλόκερων, ἢ τὸν χα-
λεπὸν καὶ βίαιον τοῖς κέρασιν.

Ἀσεπτον: τὸ ἀσεβές.

Ἀση: λύπη. 20

Ἀσήμαντα: τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα· καὶ γὰρ ση-
μεῖα τὰς σφραγίδας ἔλεγον.

Ἀσημάντοις: ἀφυλάκτοις, οὐκ ἔχουσι σημάντορας
τοὺς ἐπιστάτας. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφραγίδων.

Ἀσθμα: πνοή. 25

Ἀσθμάζειν: ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνειν.

Ἀσθμαίνει: πνεύσι.

Ἀσία ὑπὸ τῶν παλαιῶν πᾶσα λέγεται, ἥς οἱ Πέρσαι
τὴν ἀρχὴν ἐκέκτηντο, οὐχ ἡ νῦν ἰδίως ὀνομαζομένη
οὕτως. 30

Ἀσιάς: ἡ κινάρα, ἀπὸ Ἀσίου τινός. καὶ Ἀσία καὶ
Ἀσιώνη ἢ ἀπὸ Ἀσίας, τῆς μητρὸς Προμηθέως. Δοῦ-

- ριν δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ λέγειν, ὅτι ἐκλήθη Ἀσιὰς
 ἀπὸ τῶν χρωμένων Λεσβίων, οἳ τινες οἰκοῦσι πρὸς τῇ
 Ἀσίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Τυρρῶνιου Λυδοῦ, εὐρόντος πρώτου
 τὸ τρίγωνον ὄργανον. οἱ δὲ ἀπὸ Τερπάνδρου.
- Ἀσιάδος κρούματα: τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης. 5
 Ἀσκαλαβώτην, οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι. μᾶλλον δὲ
 γαλεώτην. Μένανδρος οὕτως.
- Ἀσκληπιεῖον: πεντασυλλάβως λεκτέον.
- Ἀσκέραι: ὑποδήματα Ἀττικά.
- Ἀσκευον: ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον. 10
- Ἀσκήσασα: κοσμήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα.
- Ἀσκησις: ἐγκράτεια.
- Ἀσκησις: ἀγωνίαν καί, ὥς ἡμεῖς, τὸ δεδιέναι καί
 προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν.
- Ἀσκοπον: ἀντὶ τοῦ ἀπροςδόκητον. 15
- Ἀσκητικός: φιλομαθής, φιλόσοφος.
- Ἀσκούμενος: κατασκευάζων, κοσμῶν.
- Ἀσκολίζοντες: ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι, χωλα-
 νοντες, ἢ στερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν· ὅθεν καί
 σκιμβάζειν τὸ αὐτὸ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. 20
- Ἀσκάντης: κληρίδιον εὐτελές καὶ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.
- Ἀσκαρδάμυκτι ὄρεᾶν: μὴ καταμύοντα. Ἀριστοφάνης:
 βλέψον εἰς ἐμὲ
 ἀσκαρδαμυκτί.
- Ἀσκορδίνωτος: ὃ μὴ σκορδινώμενος. σκορδινᾶσθαι 25
 δὲ ἐστὶ τὸ τὰ μέλη κινεῖν, ὃ καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν
 ἀφυπνισθέντων συμβαίνει.
- Ἀσκοθύλακον: Διοκλῆς Βάκχαις καὶ Ἀρχιππος
 Ἀμφιτρυῶνι δευτέρῳ.
- Ἀσμα: τὸ διάσμα. καὶ Σώφρων καὶ ἄττεσθαι, ὃ ἡμεῖς 30
 διάξεσθαι. μεταβολῇ τῶν δύο σσ εἰς τὸ ζ ἐγένετο.
- Ἀσμενος: χαίρων, ἠδέως, προθύμως.
- Ἀσολοίκως: τὸ ἀφελῶς.

Ἀσπαίροντες: σκαρλζοντες.

Ἀσπαλιά: ἄλιώς ἔργα. καὶ ἄσπαλιεύς ὁ ἄλιεύς, ἀπὸ τοῦ ἀποσπᾶν τὴν ἄγραν.

Ἀσπαστοί: ἄσμενοι, θεοειδεῖς, ἡδεῖς.

Ἀσπασίως: προσηνῶς, φιλοφρόνως.

5

Ἀσπίς: ὄπλον, σκουτάριον. λέγεται δὲ καὶ ζῶον.

Ἀσπονδοὶ ἐχθροί: ἀδιάλλακτοι.

Ἀσπάζεσθαι: καὶ τὸ προσαγορεύειν, ὥς ἡμεῖς, καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἀπλῶς, καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖσθαι. ἀσπαζόμεθα, καὶ σὺν τῷ σ

10

ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμά.

Ἀσπασία: πολυθρύλητος γέγονεν. ἦν δὲ γένος Μιλησία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους. Περικλέους δὲ φασὶν αὐτὴν διδάσκαλον ἅμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμοιν αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον.

15

Ἀσπάθητον χλαῖναν: ἀνύφαντον.

Ἀσπλήκησεν: τοῖς δακτύλοις ἐψόφησεν.

Ἀσπάλαθος: εἶδος ἀκάνθης τραχυτάτης.

20

Ἀσπουδος: ὁ μὴ σπουδαῖας. οὕτως Ἀρχίδης. Εὐπολὺς Πόλεσιν:

ἄσπουδος δ' ἀνὴρ

σπουδαίου κακίων.

Ἀσσιστα: ἔγγιστα.

25

Ἀσσα: ἄτινα.

Ἀσταχυς: ἄσταχυς καὶ ἄσταφίς. καὶ ὅλως τὸ πλεονάζειν τῷ ᾧ ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων Ἀττικόν ἐστίν. Ὅμηρος.

ἐπὶ τ' ἡμῦναι ἀσταχύεσσιν.

30

Κρατῖνος.

φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἀνηστis.

Ἀστεῖόν τι καὶ κατεῤῥινημένον εἶπεῖν: κωμι-

κῆ ἢ συμπλοκή. σημαίνει δὲ τὸ κατεῖρην μένον τὸ ἄκρως διεργασμένον. ἐν συνουσίᾳ χρῶ.

Ἄστεγος: ὁ μὴ στέγην ἔχων. λέγεται δὲ καὶ ὁ φλύαρος καὶ ἀνυπομόνητος.

Ἄστεϊος: εὐσύνετος, εὐπρόσωπος, χαρῖεις, γελοιώδης 5 καλῶς, πολιτικευόμενος, ἀπὸ τοῦ ἄστεος.

Ἄστεϊος καὶ ἀστικός, διττῶς. Μένανδρος: προποιήσεις ἀστικὸν σαυτὸν πάλιν.

Ἀλκαῖος Πασιφάη.

νῦν οὖν γένοιτ' ἄστεϊος, οἰκῶν ἐν πόλει. 10

Ἀστεῖλους: ἀστεῖζομένους, πολιτικευομένους. εὐφημότερον ἀστεῖζεσθαι τὸ ὠραῖζεσθαι, γελωτοποιεῖν, σκώπτειν.

Ἀστεῖζεσθαι: τὸ χαριεῖν τίζεσθαι. καὶ ἄστεϊος ὁ χαρῖεις. 15

Ἀστεῖζεται: ὠραῖζεται, κομψεύεται.

Ἀστάρμητος: ἄνισος.

Ἀστράβη: τὸ ἐπὶ τῶν ἐφρίππων ξύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. καὶ αὐτὸ τὸ νωτοφόρον ὑποξύγιον. καὶ πᾶν ὑποξύγιον, ἐφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ὠχοῦντο, οὕ- 20 τως ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Δημοσθένης κατὰ Μειδίου.

Ἀστράγαλος: κυρίως τὸ συνήθως λεγόμενον. καὶ ὁ σφόνδυλος τοῦ τραχήλου. καὶ ὁ πεττικός. καὶ βοτάνη δὲ οὕτω καλεῖται. ἀστραγάλους δὲ οἱ Ἀττικοί. τὸ γὰρ θηλυκὸν Ἰακόν. καὶ παρ' Ὀμήρῳ τινὲς θηλυκῶς, 25 οἶον

νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἄμφ' ἀστραγάλοισι χολω-
θεῖς.

Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλοις.

ἀντ' ἀστραγάλων τοῖς κονδύλοισι παίζετε. 30

Πλάτων Λύσιδι. ἡρταζον ἀστραγάλους παμπόλλοις. λέγουσι δὲ καὶ ἀστρίχους. Ἀντιφάνης Ἐπιδανυρίῳ:

- ἐπαίζομεν μὲν ἀρτίως τοῖς ἀστρίχοις.
- Ἀστρίχους τοὺς ἀστραγάλους λέγουσιν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.
- Ἀστυγέλτων: πλησιόχωρος.
- Ἀστεμφέα: ἀμετακίνητον, βέβαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ 5 ἀστεμφῶς.
- Ἀστερόεντα: ἦτοι ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα.
- Ἀστέρων τέθριππος: τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου.
- Ἀστεσι: πόλειςιν.
- Ἀστειβής: ἀσφαλῆς ἢ ἄβατος. 10
- Ἀστεῖζόμενος: ἀγλαῖζόμενος, ὠραῖζόμενος, κομψευόμενος.
- Ἀστεῖσμός: πιθανολογία.
- Ἀστός: πόλις.
- Ἀστραβηλάτης: ὀνηλάτης. 15
- Ἀστυπολεῖν: τὸ ἐν ἄστει διατρίβειν, ἄγριον ὄντα.
- Ἀσταθμητότατον: περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναίτο τεκμήρασθαι οὐδὲ σταθμήσασθαι, τί ποτε διανοεῖται ἢ τί πράξει. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπροεβέλας.
- Ἀστικτον χωρίον: τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστῇ. 20 ὅταν γὰρ ὑποκέηται αὐτῷ, τοῦτο ὁ δανείσας διὰ γραμμάτων δηλοῖ ἐπικειμένων τῷ χωρίῳ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκίας γίνεται.
- Ἀστυνόμοι: δέκα ἦσαν ἀστυνόμοι, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δὲ ἐν ἄστει, οἷς ἔμελε περὶ τε τῶν ἀν- 25 λητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κοπρολόγων καὶ τῶν τοιούτων.
- Ἀσταφίδα: ἀσταφίδα καὶ ὀσταφίδα οἱ Ἀττικοί, ἐκαστέρως. Νικοφῶν ἐν Χειρογράφουσι ὀσταφίδα εἰρηκεν. 30
- Ἀστάνδης: γραμματοφόρος. Περσικὸν τὸ ὄνομα.
- Ἀστείων: τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων.

* **Ἀστεκτα**: ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

* **Ἀστικὸν ἐμπόριον**: ἐν ᾧ οἱ ἄστοι Ἀθήνησιν ἐνεπορεύοντο. ἦν δὲ καὶ ἄλλο ξενικόν, ἐν ᾧ οἱ ξένοι.

* **Ἀστοῖξενοι**: οἱ γένει ἐξ ἀρχῆς προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς 5 ἄλλοδαπῆς γεγονότες.

* **Ἀστυφίαν**: ἀστυφίαν καὶ ἀστυσίαν, διὰ τε τοῦ φ καὶ τοῦ σ ὁμοίως. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰτίου λέγουσιν.

* **Ἀστυφίαν παρὰ τὴν ἀναγορασίαν**, ἣν ἐκήρυσσον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. 10

* **Ἀσύμβατον**: ἀφιλλῶτον.

* **Ἀσυνάρτητον**:

* **Ἀσυνδυάστως**: ἀσυμπλῶως, ἀσυζεύκτως.

* **Ἀσυνθεσία**: παράβασις συνθηκῶν.

* **Ἀσύνθετος**: ἀσύμφωνος, ἄμικτος. 15

* **Ἀσύντακτον**: μὴ συντεταγμένον, μὴ συμφραζάμενον.

* **Ἀσυντελής**: ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος.

* **Ἀσύφηλον**: ἀπαίδευτον, ἀνόητον.

* **Ἀσυνθετώτατον**: Δημοσθένους ἐν τῷ παραπρεσβείας ἐπὶ ὄχλου τάττει τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ 20 ἀβεβαιότατον καὶ πλῆρεις διὰ τὴν βέβαιον οὐ τιθέμενον. ἢ ἀνομολόγαιον, ἀσύμφωνον. ὁμολογῆσαι γὰρ αἱ συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὃ μὴ δύναται τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ. φησὶ γάρ. 25

σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον.

* **Ἀσφάλεια**: ἀσφάλεια μὲν καὶ ἀσφαλές Ἑλληνικά, τὸ δὲ ἀσφαλίζεσθαι βάρβαρον.

* **Ἀσφαλεστέρους**: Πλάτων Πολιτεία.

* **Ἀσφάραγον**: φάρυγα, στόμαχον, λαιμόν. λέγεται δὲ 30 καὶ τὸ ἀκανθῶν ἀποφυόμενον βλάστημα. ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτή-

δειων. οὕτω μὲν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προ-
φέρουσιν, οἱ δὲ πολλοὶ μὴ ἀκριβοῦντες διὰ τοῦ π λέ-
γουσι, καὶ ἀπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὄρμενα ἀσπαρά-
γους καλοῦσιν.

² Ἀσφόδελος: σκιλλῶδες φυτόν, φύλλα ἔχον μακρὰ καὶ 5
ἀνθέρικον ἐσθιόμενον. καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυ-
γόμενον, καὶ ἡ ῥίζα κοπτομένη μετὰ σύκων πλείστην
ὄνησιν ἔχει. Περσεφόνης καὶ χθονίων ἱερὸν. καὶ Ῥό-
διοι τὴν Κόρην καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἀσφοδέλω στέφου-
σι. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον. 10

οὐδ' ὅσον ἐν μαλακῇ τε καὶ ἀσφοδέλῳ ἐν ὄνειαρ.
τὸν δὲ τόπον, ἐν ᾧ φύεται, ὀξυτονητέον, ὥς καὶ
παρ' Ὀμήρῳ.

κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

² Ἀσχήλλων: ἀδημονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων, ἀγα- 15
νακτῶν.

² Ἀσχέτως: ἀμέτρως.

² Ἀσχολοῦμαι: ἀσχολουῖν καὶ ἀσχολεῖ καὶ ἀσχολεῖ-
σθαι. ταῦτα Μένανδρος λέγει. Φιλήμων δὲ καὶ
ἀσχολεῖ. 20

² Ἀσχέδωρος: παρ' Αἰσχύλῳ ὁ ἐκ τῆς ἰδίας ἀλκῆς
ἀσχετα δωρούμενος, οἷον βίαιος. Ἰταλιῶται τὸν σύα-
γρον ἀσχέδωρον καλοῦσιν.

² Ἀσώδης ἐστίν: ἐφυλώδης δὲ Αἰσχύλος. ὁ δ' ἰατρὸς
τὸν πρὸς τὰ σιτία ἀτάκτως διακείμενον καὶ ἀηδῶς. 25

² Ἀσωτος: αἰσχυρῶς.

² Ἀταλαιπώρον: ἄπονον. ἢ τὸ ἐξ ἐτοίμου λεγόμενον
καὶ οὐ μετὰ ἀποδείξεως. ἢ τὸ εὐχερὲς καὶ φανερόν.

² Ἀταλαιπώρως: ῥαθύμως, ὀλιγώρως. Ἀριστοφάνης
Δαναΐσιν. 30

οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ πολήσις διέκειτο.

² Ἀτάλαντον: ἴσον, παραπλήσιον.

* **Ἀστεκτα**: ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

* **Ἀστικὸν ἐμπόριον**: ἐν ᾧ οἱ ἄστοι Ἀθήνησιν ἐνεπορεύοντο. ἦν δὲ καὶ ἄλλο ξενικόν, ἐν ᾧ οἱ ξένοι.

* **Ἀστοῖ ξένοι**: οἱ γένει ἐξ ἀρχῆς προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλοδαπῆς γεγονότες. 5

* **Ἀστυφίαν**: ἀστυφίαν καὶ ἀστυσίαν, διὰ τε τοῦ φ καὶ τοῦ σ ὁμοίως. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀστίου λέγουσιν.

* **Ἀστυφίαν παρὰ τὴν ἀναγορασίαν**, ἣν ἐκήρυσσον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. 10

* **Ἀσύμβατον**: ἀφιλλῶτον.

* **Ἀσυνάρτητον**:

* **Ἀσυνδυάτως**: ἀσυμπλῶκως, ἀσυζεύκτως.

* **Ἀσυνθεσία**: παράβασις συνθηκῶν.

* **Ἀσύνθετος**: ἀσύμφωνος, ἄμικτος. 15

* **Ἀσύντακτον**: μὴ συντεταγμένον, μὴ συμφραζάμενον.

* **Ἀσυντελής**: ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος.

* **Ἀσύφηλον**: ἀπαίδευτον, ἀνόητον.

* **Ἀσυνθετώτατον**: Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας ἐπὶ ὄχλου τάττει τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιότατον καὶ πίστεις διὰ τὸ βέβαιον οὐ τιθέμενον. ἢ ἀνομολόγαιον, ἀσύμφωνον· ὁμολογίαι γὰρ αἱ συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὃ μὴ δύναται τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ. φησὶ γάρ. 20

σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον. 25

* **Ἀσφάλεια**: ἀσφάλεια μὲν καὶ ἀσφαλές Ἑλληνικά, τὸ δὲ ἀσφαλίζεσθαι βάρβαρον.

* **Ἀσφαλεστέρους**: Πλάτων Πολιτεία.

* **Ἀσφάραγον**: φάρυγα, στόμαχον, λαιμόν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκανθῶν ἀποφνύμενον βλάστημα. ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτή- 30

¹ Ἀτερα: ἄλλα.

² Ἀτεράμων: ἀκαταπόνητος.

³ Ἀτεράμονες: οὐχὶ ἀτέραμνοι. καὶ τὸ ἐνικὸν ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμνος. καὶ ὅσπρια ἀτεράμονα, οὐχὶ ἀτέραμνα. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν.

5

ἀτεράμονες Μαραθωνομάχαι σφενδάμνινοι.

⁴ Ἀτέραμνον: δυσμετάβλητον.

⁵ Ἀτερμάτιστος: ἀβέβαιος, ἀδεμελιώτος.

⁶ Ἀτέχνους: ἀπανούργους ἢ ἀπείρους.

⁷ Ἀτεχνῶς: περισπωμένως μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, σαφῶς, 10
ἀπλάσις. ἢ ἀσφαλῶς, ἢ φανερῶς, ἢ βεβαίως. παροξυ-
τόνως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς, ἁμαθῶς καὶ ἄνευ τέχνης.

⁸ Ἀτημελήτους: ἀπρονοήτους, λαν ἡμελημένους.

⁹ Ἀτημελῶς: ἀμελῶς, ἀνεπιστημόνως.

¹⁰ Ἀτηρότατον: Σφίξι. Πλάτων δ' ἐν Φάωνι ἀτηρείας. 15

¹¹ Ἀτιμώρητος: ἀβοήθητος ἢ θανμαστός, ἔστι δ' ὅτε
καὶ ὁ κακός.

¹² Ἀτίθασον: ἀνήμερον.

¹³ Ἀτιμος λέγεται μὲν ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας,
ὥστε μήτε βουλεύειν μήτε δικάζειν μήτε τὰ κοινὰ 20
πολιτεύεσθαι ὅλως. Δημοσθένης δὲ καὶ τὸν ἀτιμώρη-
τον ἄτιμον εἶπεν, οἷον τὸν τοῦ τιμήματος καὶ τῆς κα-
ταδίκης ἀφειμένον. καὶ πάλιν ἄλλως ὅν ὃν τις ἀπο-
κτιννὺς οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίᾳ, ἀλλ' ἔστι καθαρός
αἰτίας, οἷον τὸν ἄτιμον ἀνελών.

25

¹⁴ Ἀτίμητος ἀγών καὶ τιμητός: ἀτίμητος μὲν ὁ μη-
δὲν ἐκ τῶν νόμων ὠρισμένον ἔχων τίμημα, ἀλλὰ τῇ
τῶν δικαστῶν γνώμῃ ἰδυνόμενος. οἱ δικάζοντες γὰρ
ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. τιμητός δὲ ὁ ἐκ
τῶν νόμων ἔχων ὠρισμένον τὸ τίμημα.

30

¹⁵ Ἀτιμαγέλης: ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. οὕτω
Σοφοκλῆς.

Ἀτλήτης: ἀνυπομονήτης.

Ἀταλάντη: τριήρης τις ἔστιν ἐπονομασθεῖσα ἀπὸ

Ἀταλάντης, ἥτις ἦν ὀξυτάτη δραμεῖν. ἢ ὅτι ἰσόζυγος ἦν, ὥς

Αἰὶ μῆτιν ἀτάλαντος.

5

Ἀτμός: ἀναθυμιάσις, ἄκρον πυρός.

Ἀτμών: ἀναθυμιάσεων.

Ἀτοπον: ἀντὶ τοῦ ἄλογον, θαυμάσιον, παράδοξον, ξέγον, κακόν, μοχθηρόν, καὶ ὃ μὴ ἔχει τόπον. καὶ τὸ ἀνυπονόητον, οἷον ὃ μὴ ἔστι τοπάζει. καὶ ἀτόπως τὸ 10 ἀσυνήθως καὶ ἀνεπιφάτως.

ἀτόπως καθίζων κοῦδὲ γιγνώσκειν δοκῶν

φησὶ Φερεκράτης.

Ἀτομα: λεπτότατα.

Ἀτρακτον: βέλος, μεταφορικῶς.

15

Ἀτραπούς: ὁδοὺς τετριμμένας.

Ἀτραπητός: ὁδός.

Ἀτρεκεῖ: ἀληθεῖ, ἀκριβεῖ.

Ἀτρεκές: ἀληθές, ἀκριβές.

Ἀτρέμας: ἡρέμα. καὶ ἀτρέμα λέγουσι καὶ ἀτρε- 20 μεῖν.

Ἀτρεμία: ἡσυχία.

Ἀτρεμίζων: ἐδράζων.

Ἀτρυτος: ἀκαταπόνητος.

Ἀτρύφερος: ἔστιν ἡ λέξις ἐν Βάπτεις Εὐπόλιδος·

25

ὅτι οὐκ ἀτρύφερος οὐδ' ἄωρός ἐστ' ἀνὴρ.

Ἀτραπίζειν: βαδίζειν ἢ ὁδοποιεῖν. οὕτω Φερεκράτης
Αὐτομόλοις·

ἀτραπίζοντες τὰς ἁρμονίας διὰ πασῶν.

Ἀττέλεβος: ἀκρίς τις.

30

Ἀττει: ὀρμᾷ, βαδίζει, ἐγγίζει.

Ἄττα: σημαίνει μὲν ἡ φωνὴ τὸ τινά, δπότε. ψιλοῦται,

Ἄτερα: ἄλλα.

Ἀτεράμων: ἀκαταπόνητος.

Ἀτεράμονες: οὐχὶ ἀτέραμνοι. καὶ τὸ ἐνικὸν ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμος. καὶ ὅσπρια ἀτεράμονα, οὐχὶ ἀτέραμνα. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν.

5

ἀτεράμονες Μαραθωνομάχαι σφενδάμνινοι.

Ἀτέραμνον: δυσμετάβλητον.

Ἀτερμάτιστος: ἀβέβαιος, ἀθεμελιώτος.

Ἀτέχνους: ἀπανούργους ἢ ἀπείρους.

Ἀτεχνῶς: περισπωμένως μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, σαφῶς, 10
ἀπλάστως· ἢ ἀσφαλῶς, ἢ φανερῶς, ἢ βεβαίως. παροξυ-
τόνως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς, ἀμαθῶς καὶ ἄνευ τέχνης.

Ἀτημελήτους: ἀπρονοήτους, λίαν ἡμελημένους.

Ἀτημελῶς: ἀμελῶς, ἀνεπιστημόνως.

Ἀτηρότατον: Σφίξι. Πλάτων δ' ἐν Φάωνι ἀτηρείας. 15

Ἀτιμώρητος: ἀβοήθητος ἢ θαυμαστός, ἔστι δ' ὅτε
καὶ ὁ κακός.

Ἀτίθασον: ἀνήμερον.

Ἄτιμος λέγεται μὲν ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας,
ὥστε μήτε βουλεύειν μήτε δικάζειν μήτε τὰ κοινὰ 20
πολιτεύεσθαι ὅλως. Δημοσθένης δὲ καὶ τὸν ἀτιμώρη-
τον ἄτιμον εἶπεν, οἷον τὸν τοῦ τιμήματος καὶ τῆς κα-
ταδίκης ἀφειμένον. καὶ πάλιν ἄλλως ὅν ὃν τις ἀπο-
κτιννὺς οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς
αἰτίας, οἷον τὸν ἄτιμον ἀνελών.

25

Ἀτίμητος ἄγών καὶ τιμητός: ἀτίμητος μὲν ὁ μη-
δὲν ἐκ τῶν νόμων ὠρισμένον ἔχων τίμημα, ἀλλὰ τῇ
τῶν δικαστῶν γνώμῃ ἰδυνόμενος· οἱ δικάζοντες γὰρ
ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι· τιμητός δὲ ὁ ἐκ
τῶν νόμων ἔχων ὠρισμένον τὸ τίμημα.

30

Ἀτιμαγέλης: ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. οὕτω
Σοφοκλῆς.

Ἀτυχῆσαι: μὴ τυχεῖν.

Ἀτυχεῖν: τὸ μὴ τυγχάνειν τινός, ἀλλὰ διαμαρτάνειν.

Εὐπολις Δήμοις.

λέγ' ὅτου πειθυμείς· οὐ γὰρ ἀτυχῆσεις ἐμοῦ.

Ἀτυφία: ταπεινοφροσύνη. Μενάνδρος Κυβερνήταις· 5
εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν νομίσαντές ποτε ἀξιαῦσι
πέρας.

Ἀτύφου μοίρας: τῆς ἀβλαβοῦς ὑπὸ τύφου.

Ἀτυφόν: ἐν Φαίδρῳ τὸ ἀβλαβές, ἐπεὶ τὸ τυφόν βλά-
πτει. καὶ ἐπιτεθυμμένον ὁμοίως· τὸ γὰρ ὀφύσαι 10
ἐπικαῦσαι, καὶ θυμάλωπες οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς
θύψεως ἄνδρακες οἱ ἡμίκανυστοι.

Ἀϋ: ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν ἢ δῆ. Δημοσθένους ἐν τῷ
κατ' Ἀφόβου πρώτῳ. ποτὲ δὲ ἐκ περιττοῦ τιθέασιν.

Ἀϋάνεται: ξηραίνεται. αὔοι γὰρ οἱ ξηροί, καὶ αὐα- 15
σμός ἢ ξηρασία. ἢ πρώτη δασεῖα.

Ἀϋάνθη: ἐξηράνθη.

Ἀϋδα: λέγε.

Ἀϋδή: φωνή.

Ἀϋδήεσσα: ὀνομαστή, ἔνδοξος, αὐδωμένη, εἰς ὁμίαν 20
καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη.

Ἀϋδήσας: βοήσας, φωνήσας.

Ἀϋθάδης: αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασύς, ὑπερόπτης.

Ἀϋθαίρετος: αὐτεπάγγελτος.

Ἀϋθέκαστα: αὐτὰ τὰ γινόμενα, ὅσον ἀκριβῶς καὶ 25
συντόμως καὶ ἀποτόμως. καὶ λόγοι αὐθέκαστοι οἱ
σαφεῖς καὶ σύντομοι, ἢ οἱ ἀληθεῖς. Ἡρόδοτος δὲ δια-
λύων φησὶν αὐτὰ ἑκαστα, ὅσον αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν.
λέγεται δὲ αὐθέκαστα καὶ τὰ αὐτόματα καὶ σκληρά.
Μενάνδρος φησί·

30

πικροῦ γέροντος αὐθεκάστου τοῦ τρόπου.

Ποσειδίππος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἐχρήσατο.

Ἀϋθέ-

Αὐθέκαστος: ὁ ἀκριβὴς καὶ αὐστηρὸς τῷ λόγῳ καὶ ἀπαρέγκλητος τῷ τρόπῳ. καὶ αὐθέκαστα τὰ ἀπλᾶ καὶ ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ αὐτοαληθῶς.

Αὐθέντης: οὐχ ὁ δεσπότης, ἀλλ' ὁ αὐτόχειρ ἀφ' οὗ νενός. λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς ἐντελέστερον καὶ αὐτοῦντης. 5

Αὐθημερόν: αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης πρῶτω.

Αὐθι: αὐτόθι.

Αὐθις: ἐξ ἀρχῆς, πάλιν, ἐκ δευτέρου. σημειωτὶον δὲ ὅτι τὸ μὲν αὐθις Ἀττικόν, τὸ δὲ αὐτις Ὀμηρικόν.

Αὐθιγενής: αὐτόχθων, γνήσιος. 10

Αὐθις αὐτὴ πάλιν: ἐξ ἀρχῆς δὴ πάλιν, ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν.

Αὐθωρήτους: συντόμους.

Αὐλαία: τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. κέχρηται δὲ αὐτῷ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλείους. 15

Αὐλία θύρα πυλῶν καὶ ἡ αὐλῖος. ἡ ἀντὶ τοῦ Ἑπανλῖς. ἡ ἀντὶ τὰς μικρὰς αὐλάς. οὕτω Λυσίας καὶ Διοσχίνης.

Αὐλίζεται τὸ ἐν αὐλῇ διατρίβει καὶ ἰδίως τὸ κοιμᾶται Εὐπολὶς φησιν.

ἔγῳ δ' ἄδειπνος ἑσπέρας αὐλιζόμεν. 20

σημαίνει δὲ καὶ τὸ φυλάττει, παρεμβάλλει.

Αὐλίξεσθαι: τὸ ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεύειν καὶ κατάγεσθαι καὶ ἑπανλίζεσθαι καὶ ἐπιμένειν.

Αὐλιζόμενοι: Ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι.

Αὐλῖκουροι: φύλακες. 25

Αὐλισμόν: ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεύειν.

Αὐλός: ὁ εἰς εὐθὺ ἑξακοντισμὸς τοῦ αἵματος, καὶ περὶ τῆς τῆς μετρῶν, καὶ μουσικῆς τι ὄργανον.

Αὐλών: ἔστι μὲν τόπος ἐπιμήκης καὶ στενός, ἀγκάλας ὅλον περιεχόμενος. λέγεται δὲ ἰδίως καὶ τόπος 30 τῆς Ἀττικῆς, καὶ αὐτὸς ἐπιμήκης ὢν καὶ στενός.

Αὐλῶνες: φάρμακες ἢ τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη.

Ἀτυχῆσαι: μὴ τυχεῖν.

Ἀτυχεῖν: τὸ μὴ τυγχάνειν τινός, ἀλλὰ διαμαρτάνειν.

Εὐπολις Δήμοις.

λέγ' ὅτου πιδυμεῖς· οὐ γὰρ ἀτυχῆσεις ἐμοῦ.

Ἀτυφία: ταπεινοφροσύνη. Μενάνδρος Κυβερνήταις· 5
εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν νομίσαντες ποτε ἀξιοῦσι
πέρας.

Ἀτύφου μοίρας: τῆς ἀβλαβοῦς ὑπὸ τύφου.

Ἀτυφόν: ἐν Φαίδρῳ τὸ ἀβλαβές, ἐπεὶ τὸ τυφόν βλά-
πτει. καὶ ἐπιτεθυμμένον ὁμοίως· τὸ γὰρ ἄψαι 10
ἐπικαῦσαι, καὶ θυμάλωπες οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς
θύψεως ἄνδρακες οἱ ἡμίκαυστοι.

Ἀϋ: ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν ἢ δῆ. Δημοσθένης ἐν τῷ
κατ' Ἀφόβου πρώτῳ. ποτὲ δὲ ἐκ περὶ τοῦ τιθέασιν.

Ἀϋάνεται: ξηραίνεται. αὔοι γὰρ οἱ ξηροί, καὶ αὐα- 15
σμός ἢ ξηρασία. ἢ πρώτη δασεῖα.

Ἀϋάνθη: ἐξηράνθη.

Ἀϋδα: λέγε.

Ἀϋδή: φωνή.

Ἀϋδήσας: ὀνομαστή, ἔνδοξος, αὐδωμένη, εἰς ὁμιλίαν 20
καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη.

Ἀϋδήσας: βοήσας, φωνήσας.

Ἀϋθάδης: αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασύς, ὑπερόπτης.

Ἀϋθαίρετος: αὐτεπάγγελτος.

Ἀϋθέκαστα: αὐτὰ τὰ γινόμενα, ὅσον ἀκριβῶς καὶ 25
συντόμως καὶ ἀποτόμως. καὶ λόγοι αὐθέκαστοι οἱ
σαφεῖς καὶ σύντομοι, ἢ οἱ ἀληθεῖς. Ἡρόδοτος δὲ δια-
λύων φησὶν αὐτὰ ἑκαστα, ὅσον αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν.
λέγεται δὲ αὐθέκαστα καὶ τὰ αὐτόματα καὶ σκληρά.
Μενάνδρος φησί·

πικροῦ γέροντος αὐθεκάστου τοῦ τρόπου.

Ποσειδίππος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἐχρήσατο.

Ἀϋθέ-

Αὐθέκαστος: ὁ ἀκριβὴς καὶ αὐστηρὸς τῷ λόγῳ καὶ ἀπαρέγκλητος τῷ τρόπῳ. καὶ αὐθέκαστα τὰ ἀπλᾶ καὶ ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ αὐτοαληθῶς.

Αὐθέντης: οὐχ ὁ δεσπότης, ἀλλ' ὁ αὐτόχειρ ἀφο-
νεύς. λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς ἐντελέστερον καὶ αὐτοέντης. 5

Αὐθημερόν: αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης πρῶτῳ.

Αὐθι: αὐτόθι.

Αὐθις: ἐξ ἀρχῆς, πάλιν, ἐκ δευτέρου. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν αὐθις Ἀττικόν, τὸ δὲ αὐτὶς Ὀμηρικόν.

Αὐθιγενής: αὐτόχθων, γνήσιος. 10

Αὐθις αὐ πάλιν: ἐξαρχῆς δὴ πάλιν, ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν.

Αὐθωρήτους: συντόμους.

Αὐλαία: τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. κέχρηται δὲ αὐτῷ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. 15

Αὐλία θύρα πυλῶν καὶ ἡ αὐλῖος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἔπαυλις. ἢ ἀντὶ τὰς μικρὰς αὐλάς. οὕτω Λυσίας καὶ Διοσχίνης.

Αὐλίζεται τὸ ἐν αὐλῇ διατρίβει καὶ ἰδίως τὸ κοι-
μᾶται Εὐπολὶς φησιν.

ἐγὼ δ' ἄδειπνος ἑσπέρας αὐλιζόμην. 20

σημαίνει δὲ καὶ τὸ φυλάττει, παρεμβάλλει.

Αὐλίζεσθαι: τὸ ἐπὶ τῆς αὐλῆς. διανυκτερεῦειν καὶ κατάγεσθαι καὶ ἐπαυλίζεσθαι καὶ ἐπιμένειν.

Αὐλιζόμενοι: Ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι.

Αὐλίκουροι: φύλακες. 25

Αὐλισμόν: ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεῦειν.

Αὐλός: ὁ εἰς εὐθύ ἑξακοντισμὸς τοῦ αἵματος, καὶ πε-
ρόνης τι μέτρον, καὶ μουσικῆς τι ὄργανον.

Αὐλών: ἔστι μὲν τόπος ἐπιμήκης καὶ στενός, ἀγκά-
λαις ὅλον περιεχόμενος. λέγεται δὲ ἰδίως καὶ τόπος 30
τῆς Ἀττικῆς, καὶ αὐτὸς ἐπιμήκης ὢν καὶ στενός.

Αὐλῶνες: φάραγγες ἢ τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη.

Αὐλῶν ἄλξουσα: ἐναύλως διάγουσα.

Αὐληρον: ἵμας ἢ σχοινίον, ὅπερ Ἰωνες εὐληρον.

Αὕξην: αὕξην καὶ ἄνθη καὶ βλάστην. προξυτονεῖν
ἀξιούσι πάντα τὰ τοιαῦτα.

Αὔξις: εἶδος θύννιδος, ἣν τινες κορδύλην λέγουσι. 5
Φρύνιχος Τραγωδοῖς.

καὶ τέμαχος αὔξιδος.

Αὔρακ: πνοήν.

Αὐρίβατον: τὸ αὐρί τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τά-
χα, οὐκ ἀπὸ τῆς αἵρας, ἀλλὰ κατὰ τινα βαρβαρικὴν 10
λέξιν. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὔριον.

Αὔσαι: βοηθῆσαι. καὶ τὸ θιγεῖν καὶ ἄψασθαι. ἔνιοι
δὲ ἀντὶ τοῦ κορέσαι.

Αὔσαντων: βοησάντων, φωνησάντων, κηρυξάντων.

Αὔσονίων: Ἰταλῶν. 15

Αὐτήν: βοήν, μάχην.

Αὐτὰ ταῦτα: ἀντὶ τοῦ δι' αὐτὰ ταῦτα.

Αὐτόκαρπον: τὸ ἐξ αὐτοῦ κάρπιμον.

Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῆ: ἐπὶ τινος εὐδοκιμοῦντος.

Αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἡ μουσα: ὅμοιον τῷ προτέρῳ καὶ 20
πολιτικώτερον.

Αὔτε: μετὰ ταῦτα.

Αὐτερέται: οἱ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι, οἱ αὐτοὶ
καὶ ἐρέται καὶ ὀπλίται.

Αὐτήκοοι: οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν 25
ἀκούοντες.

Αὐτὴ μὲν ἡ μῆρινθος οὐδὲν ἔσπασεν: λεγόμε-
νόν τι ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων.

Αὐτῆμαρ: ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

Αὐτίτην: τὸν αὐθιγενῆ οἶνον. Ἀμφικτύοσι Τηλεκλει- 30
δης.

Αὐτίκα: εὐθέως, παραχρῆμα, συντόμως, πρὸ ὀλίγου ἢ

μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ αὐτίκα μάλα ἀντὶ τοῦ εὐ-
θύς.

Αὐτοβοεῖ: τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμι-
κοῖς ἔργοις, ὅσον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλα-
λαγμῷ. οὕτω Θουκυδίδης· τὸν ἀλόντα κλέπτον- 5
τα ἐξεῖναι αὐτοβοεῖ λαβόντα τρωῶσαι. παρὰ
Θεοπόμπῃ δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος.

Αὐτοβοᾶς ὁμοίος ὢν τῷδε: Ἀττικῶς πάνυ συμ-
πέλεκται. σημαίνει δὲ ὅσον αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς
κεκραγῶς ὁμοίος εἶναι τῷδε. 10

Αὐτόκακον ἔοικε τῷδε: ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβο-
λήν ἔοικε τῷδε.

Αὐτόδαξ: τὸ παραχρῆμα ἀποδεδώκασιν.

Αὐτοδοκεῖν: Δείναρχος ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια
δρίζειν. 15

Αὐτοκράτορα: πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον.

Αὐτολήκυθοι: Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. ἦτοι ἀν-
τὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἐτοίμους ἦν ὅτιοῦν ποι-
εῖν καὶ ὑπομένειν, ἢ ἀντὶ τοῦ πένητος καὶ μηδὲν ἄλ-
λο κεκτημένους. ἢ ληκύθους ἢ αὐτουργούς. ἢ ἀντὶ 20
τοῦ εἰς πληγὰς ἐτοίμους, καὶ ὅσον τύπτοντας καὶ μα-
στιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ τοὺς ἐκ προχείρου δι-
δόντας ἀργύριον καὶ ἐτοίμους πρὸς τὰς μῖξεις· καὶ
γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύρια. καὶ λύσαντες δὲ
πολλάκις τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ 25
μαστιγοῦν. καὶ ὁ πένης, ἀπὸ τοῦ ἑαυτῷ τὰς ληκύθους
εἰς τὰ βαλανεῖα εἰσφέρειν. οἱ δὲ ἄσματος, ἀπὸ τοῦ ἐν
ταῖς ληκύθοις ἔχειν τὰ σύμβολα καὶ φέρειν εἰς τὰ
συμπόσια.

Αὐτογένεθλον: αὐτογέννητον. 30

Αὐτοετές: σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει.

Αὐτόθεν: ἐκεῖθεν.

Αὐτολόχευτος: αὐτογέννητος. ἢ ὥς τινες, ὁ θεὸς δη-
λονότι.

Αὐτόλυκος: Ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν, καὶ τοὺς οἰκέλους
ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς ἐάλω, καὶ κατέ-
ψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ δικασταί.

5

Αὐτόλυκοι: π. νητές, οἷον αὐτοδιάκονοι.

Αὐτομόλως: προδοτικῶς.

Αὐτονυχί: αὐτῇ τῇ νυκτί.

Αὐτομαχεῖν: τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ
οἱ ἑτέρου.

10

Αὐτόπρεμνον: αὐτόρριζον.

Αὐτόσιτος: ὁ οἰκόσιτος.

Αὐτόσε: ἐκείσε.

Αὐτοτελής: τέλειος.

Αὐτοσχέδιον: ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπου, ἐκ χειρός.

15

Αὐτοσχεδίως: αὐτομάτως, συντόμως.

Αὐτονομουμένη πόλις: ἡ τοῖς ἑαυτῆς νόμοις χρω-
μένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἑτέροις.

Αὐτόχειρες: οἱ ἑαυτοὺς φονεύοντες.

Αὐτοχειρία: τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαι τι.

20

Αὐτοτελής δίκη: ἀφ' ἧς οὐκ ἔστιν ἐκκαλέσασθαι
ἐφ' ἑτέραν. καὶ αὐτοτελές τὸ κύριον ἀπλῶς.

Αὐτόχρημα ὅμοιον: παντελῶς ὅμοιον.

Αὐτόχθων: τῆς αὐτῆς πόλεως.

Αὐτόχθονες: οἱ Ἀθηναῖοι, ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέ- 25
στι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο, ἢ διὰ
τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. αὐτόχθονες δὲ καὶ οἱ
Ἀρκάδες καὶ Ἀγινῆται καὶ Θηβαῖοι ἐκαλοῦντο.

Αὐτως: ὥς ἔτυχεν.

Αὐτοῖς τοῖς ταλάροις ἐσθλίσαι τὸν τυρόν: σύν- 30
τροφον τοῖς Ἀθηναίοις ἄνευ τῆς σύν προθέσεως λέ-
γειν αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, αὐτοῖς τοῖς ταλά-
ροις.

Αὐτομαχῆσαι: ὅταν ἀντιποιῇται τις οἰκίας ἢ χωρίου, καὶ εἴη ὁ πεπρακὼς μὲν ἀξιόχρεως, ὥστε δοκεῖν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν καὶ συνίστασθαι τὴν δίκην πρὸς τὸν ἀντιποιοῦμενον, βούλοιτο δὲ ὁ διακατέχων τὴν οἰκίαν ἢ τὸ χωρίον ἴδιον αὐτῷ γενέσθαι ἀγῶνα πρὸς 5 τὸν ἀμφισβητοῦντα, τοῦτο αὐτομαχῆσαι λέγεται.

Αὐτοκέρας: αὐτόκρατον, οἷον εὐκέραστον, συμμετρως κεκραμένον.

Αὐτόκρανον λόγον: τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος. 10

Αὐτογνωμονήσαντες: ἰδιογνωμονήσαντες.

Αὐτοκάρδαλον: Εὐπολὺς Μακαρικοσση.

Αὐτόθι: Ξενοφῶν ἐν τρίτῳ Ἀπομνημονευμάτων. Ἡρόδοτος ἐν ἱστορίῳ τρίτῳ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτόπαιδα: αὐτὸν τρόπον τινὶ παῖδα ὄντα. οὕτω Σο- 15 φοκλῆς.

Αὐτόπεδον: τὸ πεζῇ ὁδεύειν.

Αὐτόποκον: ἱμάτιον τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόκου εἰς κρόκην βληθέν, ὃ καὶ αὐτοπυρίτην καλοῦσιν.

Αὐτόπῳλοι: τῇ τῶν καπήλων ἀντικείμενοι τέχνῃ. καὶ 20 Πλάτων Πολιτικῷ· καθάπερ ἡ τῶν καπήλων τέχνη τῆς τῶν αὐτοπῳλῶν διώρισται τέχνης.

Αὐτόριζον: αὐτόρεκτον, οἷον τὸν ἑαυτὸν ἀποκτείναντα, ῥέξαι γὰρ τὸ θύσαι. ἢ αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὸν ὀρέγον- 25 τα τὴν χεῖρα. Ὅμηρος·

ἔγχει ὀρεξάσθω.

Αὐτόν: Σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἑμαυτόν, καὶ Ἀνσίας ἐν τῷ κατὰ Ἰφικράτους, καὶ πολλοὶ ἄλλοι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μόνος. 30

Αὐτόσσυτον: αὐτοκίλευστον. οὕτω Σοφοκλῆς.

Αὐτοτελῶς: σημαίνει μὲν τὸ τελείως. Ἀνσίας δὲ ἀν-

διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίῳν ἔρρει καὶ τῆς στάσεως
παρ' αὐτοῖν.

καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμάζοντο Ἀθήνη-
σιν, εἰ ἀφελεῖς καὶ ὀλόκληροι. ἔστι μὲν γὰρ ὁ μὲν οὐκ
ἀφελὴς ὁ βεβηλαυμένος τι τοῦ σώματος, ἢ καὶ ὁ πρὸς- 5
ἐστί τι μὴ φύσει προσῆκον· οὐχ ὀλόκληρος δέ, οὐ τι
ἄπεστι καὶ ὁ ἐλαττούμενός τι τι τῶν κατὰ φύσιν.

Ἀφελοῦ· περισπᾶν ἄξιόι Ἀμμώνιος.

Ἀφεῖσαν· συνεχωρησαν.

Ἀφεῦσαν· ἀφῆκαν. Πλάτων καὶ Ἑρμιππος. 10

Ἀφ' ἐσπέρας· οὐκ ἀπεσπ'ρας, ἀλλὰ περὶ λύχνων.

Ἀφεῦσαι· ἀποκαῦσαι, περιγλῆξαι.

Ἀφεψιαλίμην· ἀφωμίησα. οὕτω Σοφοκλῆς.

Ἀφελίκατο Ἀττικῶς. τὸ δὲ ἀφένκα Δωρικόν.

Ἀφεωκέναι καὶ ἀφενώκαμεν· ἀντὶ τοῦ ἀφέναι 15
καὶ καταλιπεῖν.

Ἀφή· χοροῖα λέπρας. λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφωσις καὶ
αὐτὴ ἡ αἰσθησις.

Ἀφηβηκότι· γηράσαντι, ὑπερβεβηκότι τὴν ἡβην,
τουτέστι τὴν ἡλικίαν. 20

Ἀφήλικα· τὸν πρεσβύτερον. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει
ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός, ὅπερ δεῖ
φυλάττεσθαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται.

Ἀφηνιαστής· ἀνυπότακτος, ὑπερήφανος.

Ἀφήκοντος· Ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ διήκοντος. 25

Ἀφήκειν· ἀντὶ τοῦ ἀφικνεῖσθαι.

Ἀφθιτον· ἄφθορον, αἰδισον, οὐ φθειρόμενον.

Ἀφθονα· πολλὰ.

Ἀφθογγος· ὁ μὴ φωνὴν προῖεις. καὶ ἄφθογγα
γράμματα τὰ λεγόμενα ἄφωνα. 30

Ἀφθα· καὶ διὰ τοῦ ἄ καὶ διὰ τοῦ ἡ λέγουσι τὸ ἐν τῇ
γλώσσῃ γενόμενον ἐλκύνδριον, ὡς κίχλια κίχλη καὶ πεί-
να πείνη.

- Ἀφῖγμαι: παραγέγονα.
 Ἀφίει: ἀπέπεμπεν.
 Ἀφίκετο: ἐλήλυθεν, ἤλθεν.
 Ἀφῖκται: παραγέγονεν.
 Ἀφιματῶσαι: ἀποδῦσαι. 5
 Ἀφίλητος: ὁ μὴ φιλούμενος.
 Ἀφιλασαμένη: ἐξιλασαμένη.
 Ἀφίλλια: τὸ μὴ ἔχειν φίλον.
 Ἀφιοῖ: τὸ εὐκτικὸν περισπῶντες λέγουσι. καὶ ἀφεῖν.
 Ἀφίημι: ἀφήμι καὶ ἀφίεμι, ἑκατέρως προφέρονται, 10
 καὶ συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλα-
 βήν.
 Ἀφιππος: καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπειρος ἱππικῆς καὶ ἡ χώρα
 ἡ μὴ ἱππάσιμος.
 Ἀφιλότιμος: ταπεινός, παρὰ τὸ φιλεῖν τιμήν. ἢ ὁ 15
 πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπιστραμμένος. καὶ ὁ φειδωλὸς
 παρ' ἐντοίᾳ.
 Ἀφλοισμός: ἀφρός.
 Ἀφλαστα: τὰ ἀκροστόλια, Ἀπολλάδωρος. ὁ δὲ Αἰδυ-
 μος τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης εἰς ὕψος ἐκ κανονίων πλα- 20
 τῶν ἐπικεκῶμένον.
 Ἀφνειός: ὁ πλούσιος.
 Ἀφοδον: ἀναχώρησιν, ὥσπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευ-
 σιν. λέγεται δὲ ἄφοδος καὶ ὁ ἀπόπατος.
 Ἀφοσιούμεθα: τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. 25
 Ἀφοσιούμεενος: πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν.
 Ἀφοσιούμεενοι: τιμῶντες. ἢ ἀπαρχόμενοι.
 Ἀφοσιώσασθαι: ἀφοσιώσασθαι ἐστὶ τὸ ὅπωςδὴποτε
 ἀποδοῦναι καὶ θεραπεῦσαι τὸ ὀφειλόμενον.
 Ἀφοσιώσας: καθάρας. ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν, 30
 τουτέστι κηδείαν ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην.
 Ἀφοσιώσεις: ἀνάθεσις. καὶ ἀφοσιωσάμενοι δι-
 καιωσάμενοι.

*Αφοσιῶ: ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀφανίζω, *Δισχίνης*.
τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' οἶον ἀπάρξασθαι
ἢ σχηματίσασθαι Ἰσαῖος λέγει.

*Αφοσιώσεται: ἀπάρξεται.

*Αφόρητον: ἀβάστακτον.

5

*Αφορμή: ἰδίως παρὰ Ἀττικοῖς ἢ πάροδος λέγεται, ἣν
νῦν πολλοὶ πρόχρεια καὶ ἐνθήκην λέγουσι. λέγεται
δὲ καὶ ἡ αἰτία. ἢ ὅταν τις ἀργυρίου δώσῃ ἐνθήκην,
ἀφορμή καλεῖται.

*Αφοδεῦσαι: Πλάτων Ἀδωνίδι. σημαίνει δὲ. . .

10

*Αφοριζόμενος τὸν λόγον: ὅταν τὸ μὲν πρότερον
ικανῶς εἰρησθαι λέγει, μεταβαίνει δὲ ἐφ' ἕτερα.

*Αφράσμων: ἀσύνετος. Σοφοκλῆς.

*Αφροδίτης: ἀντὶ τοῦ Ἀφροδισίων. οὕτως Ἀντιγῶν
ἐν ἀληθείας πρώτῳ.

15

*Αφραίνει: παρανομεῖ, μωραίνει, παραφρονεῖ.

*Αφροδίσιον: ἔργον Ἀφροδίτης· ἢ ἰδίως τὸ τῆς Ἀφρο-
δίτης ἔδος. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγων, τῶν ἐρω-
τικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.

*Αφρόνη: ἡ ἀφροσύνη.

20

*Αφραδέως: ἀνοήτως, ἀπείρως.

*Αφροδισία ἄγρα: οἱ περδίκες, διὰ τὸ τοὺς θηρῶν-
τας τῇ θηλείᾳ ἐπιβουλεύοντας αἰρεῖν αὐτούς.

*Αφρόδιτος: ὁ Ἑρμαφρόδιτος. παραπλήσιοι δὲ τούτῳ
ἄλλοι δαίμονες, Ὀρθάνης, Πρίαπος.

25

*Αφύα ἐς πῦρ: ἐπὶ τῶν τέλος ὁξὺ λαμβανόντων ἢ πα-
ροιμία, παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἔψισθαι
συμβαίνει.

*Αφύα καὶ ἀφύη: ἐστὶ μέντοι ἰχθύδιον φαῦλον καὶ
λυπρὸν, ἀργυροῦζον τῇ χροίᾳ. καὶ χρῶμα δὲ ἀφυσῶδες 30
καλεῖ Ἰππασίων. ἐκλήθη δὲ καὶ ἑταῖρα οὕτως· ἴσως
καὶ αὐτὴ τοιαύτη ἦν.

Ἀφῖγμαι: παραγίγονα.

Ἀφίει: ἀπέπεμπεν.

Ἀφίκετο: ἐλήλυθεν, ἤλθεν.

Ἀφῖκται: παραγίγονεν.

Ἀφισματῶσαι: ἀποδῦσαι.

5

Ἀφίλητος: ὁ μὴ φιλούμενος.

Ἀφίλασαμένη: ἐξίλασαμένη.

Ἀφιλία: τὸ μὴ ἔχειν φίλον.

Ἀφιοῖ: τὸ εὐκτικὸν περισπῶντες λέγουσι. καὶ ἀφεῖν.

Ἀφίημι: ἀφίημι καὶ ἀφίεμι, ἑκατέρως προφέρονται, 10
καὶ συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλα-
βην.

Ἀφιππος: καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπειρος ἱππικῆς καὶ ἡ χώρα
ἢ μὴ ἱππασίμος.

Ἀφιλότιμος: ταπεινός, παρὰ τὸ φιλεῖν τιμὴν. ἢ ὁ 15
πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπεστραμμένος. καὶ ὁ φειδωλὸς
παρ' ἐντοίᾳ.

Ἀφλοισμός: ἄφρός.

Ἀφλαστα: τὰ ἀκροστόλια, Ἀπολλόδωρος. ὁ δὲ Αἰδύ-
μος τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης εἰς ὕψος ἐκ κανονίων πλα- 20
τέων ἐπικεκαμμένον.

Ἀφνειός: ὁ πλούσιος.

Ἀφοδον: ἀναχώρησιν, ὥσπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευ-
σιν. λέγεται δὲ ἄφοδος καὶ ὁ ἀπόπατος.

Ἀφοσιούμεθα: τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν.

25

Ἀφοσιούμεενος: πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν.

Ἀφοσιούμεενοι: τιμῶντες. ἢ ἀπαρχόμενοι.

Ἀφισιώσασθαι: ἀφισιώσασθαι ἐστὶ τὸ ὅπως δῆποτε
ἀποδοῦναι καὶ θεραπεῦσαι τὸ ὀφειλόμενον.

Ἀφισιώσας: καθάρας. ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν, 30
τουτέστι κηδείαν ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην.

Ἀφισιώσις: ἀνάθεσις. καὶ ἀφισιωσάμενοι δι-
καιωσάμενοι.

* **Ἀφοσιῶ**: ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, ἀφανίζω, *Ἀσχίνης*.
τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' οἷον ἀπάρξασθαι
ἢ σχηματίσασθαι Ἰσαῖος λέγει.

* **Ἀφοσιώσεται**: ἀπάρξεται.

* **Ἀφόρητον**: ἀβάστακτον. 6

* **Ἀφορμή**: ἰδίως παρὰ Ἀττικοῖς ἢ πάροδος λέγεται, ἣν
νῦν πολλοὶ πρόχρεϊαν καὶ ἐνθήκην λέγουσι. λέγεται
δὲ καὶ ἡ αἰτία. ἢ ὅταν τις ἀργύριον δώσῃ ἐνθήκην,
ἀφορμὴ καλεῖται.

* **Ἀφοδεῦσαι**: Πλάτων Ἀδωνίδι. σημαίνει δὲ. . . 10

* **Ἀφοριζόμενος τὸν λόγον**: ὅταν τὸ μὲν πρότερον
ικανῶς εἰρησθαι λέγει, μεταβαίνει δὲ ἐφ' ἕτερα.

* **Ἀφράσμων**: ἀσύνετος. Σοφοκλῆς.

* **Ἀφροδίτης**: ἀντὶ τοῦ Ἀφροδισίων. οὕτως Ἀντιγῶν
ἐν ἀληθείας πρώτῳ. 15

* **Ἀφραίνει**: παρανομεῖ, μωραίνει, παραφρονεῖ.

* **Ἀφροδισιον**: ἔργον Ἀφροδίτης· ἢ ἰδίως τὸ τῆς Ἀφρο-
δίτης ἔδος. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγων, τῶν ἐρω-
τικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.

* **Ἀφρόνη**: ἡ ἀφροσύνη. 20

* **Ἀφροδέως**: ἀνοήτως, ἀπειρώς.

* **Ἀφροδισία ἄγρα**: οἱ περδίκες, διὰ τὸ τοὺς θηρῶν-
τας τῇ θηλείᾳ ἐπιβουλεύοντας αἰρεῖν αὐτούς.

* **Ἀφρόδιτος**: ὁ Ἑρμαφρόδιτος. παραπλήσιοι δὲ τούτῳ
ἄλλοι δαίμονες, Ὁρθάνης, Πρίανος. 25

* **Ἀφύα ἐς πῦρ**: ἐπὶ τῶν τέλος ὁξὺ λαμβανόντων ἢ πα-
ροιμία, παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἔψεσθαι
συμβαίνει.

* **Ἀφύα καὶ ἀφύη**: ἐστὶ μέντοι ἰχθύδιον φαῦλον καὶ
λυπρὸν, ἀργυρῶν τῇ χροίᾳ. καὶ χρώμα δὲ ἀφυσῶδες 30
καλεῖ Ἰππασίων. ἐκλήθη δὲ καὶ ἑταῖρα οὕτως ἴσως
καὶ αὐτὴ τοιαύτη ἦν.

ἐκλέγεται ἐκ τοῦ γενέλου τὰς πελλίαις τοῦ Διός. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀχώρ.

Ἀχόρευτος: ὁ ἀπωσμένος δι' ἀπαιδευσίαν τοῦ χοροῦ.

Ἀχραντον: ἀμόλυντον, ἄψαυστον. κυρίως οὐ χεῖρ οὐχ ἦψατο.

5

Ἀχρη, ἀχρῖς: ἀντὶ τοῦ μέχρις, ἕως.

Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος: ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων.

Ἀχρώματος: ἀναιδής.

Ἀχράς: ὁ καρπὸς τῆς ἀχέρδου. Ἀριστοφάνης οὕτως εἵ-
ρηκεν.

Ἀχράδας τὰς ἀχέρδας λέγουσιν. Εὐπολῖς Ἀστρατεύ-
τοισιν· οἱ πεπείρους ἀχράδας πρὸς τῇ συκιδι προσετώ-
σαι ἀχράδων Φερεκράτης. ἴσως δ' ὁ μὲν καρ-
πὸς ἀχράς, τὸ δὲ δένδρον ἀχερδος. Φερεκράτης.

15

ἢ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραρχολωτῆτος.

Ἀχρηστος: ὁ ἀνωφελής, καὶ ἰδίως ὃ οὐδεὶς χρῆται.
οὕτω Πλάτων.

Ἀχυρμιαί: οἱ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα λιμνῶμενα
ἀποφέρεται.

20

Ἀχών: ἄμπελος.

Ἀχρη κόρου: παροιμία ἦν, ὅτι ἄχρη κόρου ἐκεῖνος
ἀναίσθητός ἐστιν. οὕτω καὶ ἄχρη κόρου ἐφενάκισεν.

Ἀψαμένη: ἐξαρτήσασα.

Ἀψάυστως: ἀνεπαφῶς.

25

Ἀψίδες: καμάραι.

Ἀψίς: οὕτως ἐκάλουν τὸν ξύλινον κύκλον τοῦ τροχοῦ
τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἐπίσωτρον. Ὅμηρος τὸν μὲν τρο-
χὸν κύκλον ὀνομάζει, τὴν δὲ ἀψίδα ἵτυν.

Ἀψαυστον: ἄδικτον.

30

Ἀψάλλακτον: ἀψηλάφητον.

Ἀψευδία: ἡ ἀλήθεια. λέγεται δὲ καὶ ἀψευδεῖν καὶ
ἀψευδές.

Ἀψεφές: ἀφρόντιστον. οὕτω Σοφοκλῆς.

Ἀψίκορος: εὐμετάβλητος.

Ἀψιμαχία: συναγῆ μάχης.

Ἀψιμεσία: πρὸς ὀλίγον διαφορά.

Ἀψοφητί: ἡρέμα:

5

Ἄψ: πάλιν.

Ἄψορῶροι: ὀπισθόρμητοι.

Ἄωρον: ἄπρεπές, ἀχαρές.

Ἄωρτο: ἐκρίματο.

Ἄωρι, ἄωρία: τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ 10
τὴν ὥραν. λεγουσι δὲ ἄωριον τῶν νυκτῶν καὶ ἄωριον
νύκτωρ. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ ἄωρι θανάτῳ ἀπέ-
θανεν.

Ἄωροι πόδες: οἱ ἐμπρόσθιοι.

τῆς ἥτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι.

15

καὶ Φιλήμων.

οὐ τοὺς ἄωρους εἰπά σοι, μαιστιγία,

πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους.

Ἄωρόλειος: ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινό-
μενος.

20

Ἄωτόν: ἄνθος, κόσμος, στέφανος.

Ἄωτεύειν: ὑφαίνειν.

ἐκλέγεται ἐκ τοῦ γενέλου τὰς πελίας τοῦ Διός. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀχόρ.

Ἀχόρευτος: ὁ ἀπωσμένος δι' ἀπαιδευσίαν τοῦ χοροῦ.

Ἀχραντον: ἀμόλυντον, ἄψαυστον. κυρίως οὐ χεῖρ οὐκ ἦψατο. 5

Ἀχρι, ἄχρις: ἀντὶ τοῦ μέχρις, ἕως.

Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος: ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων.

Ἀχρώματος: ἀναιδής.

Ἀχράς: ὁ καρπὸς τῆς ἀχέρδου. Ἀριστοφάνης οὕτως ἐλ- 10
ρηκεν.

Ἀχράδας τὰς ἀχέρδας λέγουσιν. Εὐπολις Ἀστρατεύ-
τοισιν· οἱ πεπελρουν ἀχράδας πρὸς τῇ συκιδι προσετίως
καὶ ἀχράδων Φερεκράτης. ἴσως δ' ὁ μὲν καρ-
πὸς ἀχράς, τὸ δὲ δένδρον ἄχερδος. Φερεκράτης. 15
ἢ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραρχολωτάτης.

Ἀχρηστος: ὁ ἀνωφελής, καὶ ἰδίως ὃ οὐδεὶς χρῆται.
οὕτω Πλάτων.

Ἀχυρμαί: οἱ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα λιμνῶμενα
ἀποφέρεται. 20

Ἀχών: ἄμπελος.

Ἀχρι κόρου: παροιμία ἦν, ὅτι ἄχρι κόρου ἐκεῖνος
ἀναίσθητός ἐστιν. οὕτω καὶ ἄχρι κόρου ἐφενάκισεν.

Ἀψαμένη: ἐξαρτήσασα.

Ἀψαύστως: ἀνεπαφῶς. 25

Ἀψίδες: καμάραι.

Ἀψίς: οὕτως ἐκάλουν τὴν ξύλινον κύκλον τοῦ τροχοῦ·
τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἐπίσωτρον. Ὅμηρος τὸν μὲν τρο-
χὸν κύκλον ὀνομάζει, τὴν δὲ ἀψίδα ἵτυν.

Ἀψαυστον: ἄδικτον. 30

Ἀψάλλακτον: ἀψηλάφητον.

Ἀψευδία: ἡ ἀλήθεια. λέγεται δὲ καὶ ἄψευδεῖν καὶ
ἄψευδές.

This book is under no circumstances to be taken from the Building

This book is under no circumstances to be taken from the Building

[illegible]

NOV 22 1976

This book is under no circumstances to be taken from the Building

[illegible]

NOV 22 1924

